

1756

MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL DEBATES

TWENTY-FIFTH SESSION OF THE LEGISLATIVE COUNCIL
UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

19th to 23rd and 25th January 1965.

Volume LX (Nos. 1 to 6).

TABLE OF CONTENTS.

	PAGES
<i>Tuesday, 19th January 1965.</i>	
Personnel of the Government of Madras	i
Principal officers of the Madras Legislative Council	ii
List of Members of the Madras Legislative Council with their Constituencies	iii-v
I Expression of sorrow at the demise of Sri H. C. Dasappa, Union Minister for Industry and Supply, and Sri R. S. Veerappa Chettiar, Member of the Madras Legislative Assembly ..	1-2
II Questions and Answers	2-19
III Announcements—	
(1) Decision of the Business Advisory Committee	
(2) Amendments to the Motion of Thanks to the Governor's Address	
(3) Panel of Vice-Chairmen	22
IV Calling attention to the issue of poisonous fumes from the asphalt mixing plant opposite to the Chintadripet High School ..	21-22
V Statement by the Hon. Minister for Industries <i>re</i> the answer given to a question	22
VI Financial Business—	
Presentation of the Third Supplementary Statement of Expenditure for 1964-65	22-24
VII Discussion on the Governor's Address	25-62
VIII Papers laid on the table of the House	62-68

PERSONNEL OF THE GOVERNMENT OF MADRAS

GOVERNOR OF MADRAS.

SRI P. CHANDRA REDDY.

MEMBERS OF THE COUNCIL OF MINISTERS.

- 1 THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Chief Minister in-charge of Public; General Administration including the Board of Revenue and District Revenue Establishments; Planning; Finance; Education; Labour; Legislature; Elections; Religious Endowments; Official Language.
- 2 THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Minister in-charge of Industries, Commercial Taxes; Nationalized Transport; Technical Education; Electricity; Housing; Handlooms; Yarn; Textiles; Mines and Minerals; Iron and Steel Control; Prices and Supply of Goods Act; Companies, Newsprint Control; Ex-Servicemen; Legislation on Chits; Law; Transport.
- 3 THE HON. SRI P. KAKKAN : Minister in-charge of Police; Agriculture; Minor Irrigation; Animal Husbandry; Harijan Welfare; Prohibition; Bhoodan and Gramdan.
- 4 THE HON. SRI V. RAMIAH : Minister in-charge of Food Public Works; Revenue; Legislation on Money Lending (Rural Indebtedness); Legislation on Weights and Measures; Indians Overseas; Refugees and Evacuees; Passports.
- 5 THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Minister in-charge of Public Health and Medicine; Women's and Children's Welfare; Orphanages; Accommodation Control; Beggars; Cinematograph Act.
- 6 THE HON. SRI N. NALLASENAPATHI SARKARAI MANRADIAR : Minister in-charge of Ports; Co-operation; Courts; Forests and Cinchona; Khadi and Village Industries.
- 7 THE HON. SRI G. BHUVARAHAN : Minister in-charge of Information and Publicity; Registration; Stationery and Printing, Government Press; Prisons; Approved Schools and Vigilance Services; Fisheries.
- 8 THE HON. SRI S. M. A. MAJID : Minister in-charge of Municipal Administration; Community Development Panchayats.

V 211, 32 N65
N65.6033

II

III

Wednesday, 20th January 1965.		PAGES
I Questions and Answers		79-92
II Announcements—		
(1) Message from the Governor		92
(2) Message from the Assembly		92
III Calling attention to police violence and firing in the Scott Christian College at Nagercoil on 2nd December 1964		92-95
IV Presentation of the Thirteenth Report of the Committee on Government Assurances		95
V Discussion on the Third Supplementary Statement of Expenditure for 1964-65		95-114
VI Discussion on the Governor's Address—(cont.)		114-129
VII Papers laid on the table of the House		129-130

Thursday, 21st January 1965.		PAGES
I Questions and Answers		131-140
II Discussion on the Governor's Address—(cont.)		140-180
III Papers laid on the table of the House		180

Friday, 22nd January 1965.		PAGES
I Question and Answers		183-198
II Calling attention to the non-sanction of appointments to First-Grade Tamil Pandits in Thanjavur District Board Schools		198-199
III Discussion on the Governor's Address—(cont.)		199-241
IV Papers laid on the table of the House		241-242

Saturday, 23rd January 1965.		PAGES
I Questions and Answers		245-256
II Announcement—		
(1) Message from the Governor		255
(2) Message from the Assembly		256
III Calling attention to distribution of unclean rice to card holders in Madras City		256-257
IV Government Resolution—Constitution of the Yercaud Township		257-258
V Discussion on the Governor's Address—(cont.)		258-283
VI Government Bills—		
(1) The Madras Contingency Fund (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 1 of 1965)		285-286
(2) The Madras Appropriation Bill, 1965 (L.A. Bill No. 2 of 1965)		286-287
VII Papers laid on the table of the House		

Monday, 25th January 1965.		PAGES
I Questions and Answers		295-300
II Calling attention to the prevalence of cholera in the city of Madras		300-301
III Privilege issue re obstruction and prevention of a Member from attending the meeting of the Legislative Council by student demonstrators		301-302
IV Government Motion—		
Approval of the proposal to issue the notification under the first proviso to Explanation IV to clause (40) of section 3 of the Madras Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Act, 1961 (Madras Act 58 of 1961)		302-305
V Government Bills—		
(1) The Madras Land Improvement Schemes (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 5 of 1965)		305-307
(2) The Madras Places of Public Resort (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 12 of 1965)		307-308
(3) The Madras Cultivating Tenants Protection (Continuance) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 3 of 1965)		308-315
(4) The Madras Tenancy (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 4 of 1965)		316-319
VI Announcement re Letter of Thanks from the former Secretary to the Legislative Council		319-320
VII Papers laid on the table of the House		320
Index		331-355

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL.

PRINCIPAL OFFICERS.

Chairman

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU.

Deputy Chairman

SRI V. K. PALANISWAMY GOUNDER

Panel of Vice-Chairmen

- 1 SRI K. RAMADASS.
- 2 SRI R. SIVASANKARA MEHTA.
- 3 SRI S. K. SAMBANDHAN.
- 4 SRI A. K. THANGAVEL MUDALIAR.

Secretary to the Council

SRI G. M. ALAGARSWAMY, B.A., B.L.

LIST OF MEMBERS OF THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL WITH THEIR CONSTITUENCIES.

Serial number and name of member.	Name and class of Constituency.
1 Abdul Wahab, K. S.	State Legislative Assembly.
2 Aditanar, Si. Pa.	Tirunelveli Local Authorities.
3 Anbazhagan, K.	Madras-Chingleput Teachers.
4 Arunachalam, T.S.	State Legislative Assembly.
5 Balasubramanya Ayyar, K., B.A., B.L.	Madras East Central Graduates.
6 Chidambara Mudaliar, A.	Madurai Local Authorities.
7 Chidambaram Pillai, I. A., M.A.	Kanyakumari Local Authorities.
8 Chidambaranathan, Dr. A., M.A., PH.D.	North Arcot-South Arcot Teachers.
9 Chitrarasu, C. P.	State Legislative Assembly.
10 Clubwala Jadhav, Mary C.	Nominated.
11 Damodaran, G. R., B.Sc. (Electrical), B.Sc. (Mech.) (Durham), M.I.E.E. (Lond.), M.I.E.	Salem-Coimbatore-Nilgiris Teachers.
12 Devaraja Mudaliar, T. V.	North Arcot Local Authorities.
13 Doraiswamy Naidu, K.	Coimbatore-Nilgiris Local Authorities.
14 Durairaj, T.	Tiruchirappalli Local Authorities.
15 Ethirajulu, M.	State Legislative Assembly.
16 Hande, Dr. H. V.	Madras District Graduates.
17 Janakirama Mudaliar, E.	State Legislative Assembly.
18 Jayarama Reddiar, S.	Ramanathapuram Local Authorities.
19 Kamalakannan, K.	South Arcot Local Authorities.
20 Kothandaraman, K. K.	Coimbatore-Nilgiris Local Authorities.
21 Krishnamoorthy, G.	Thanjavur-Tiruchirappalli Teachers.
22 Krishnaswamy Vandayar, A.	State Legislative Assembly.
23 Lakshmanan Chettiar, SP. K. A.	Ramanathapuram Local Authorities.

Serial number and name of member.	Name and class of Constituency.
4 Lakshmanaswami Mudaliar, Dr. A., B.A., M.D., LL.D., D.Sc., D.O.L., F.R.C.O.G., F.A.C.S.	Madras District Graduates.
25 Lakshmi Krishnamurthi ..	State Legislative Assembly.
26 Manickavelu, M.A., B.A., B.L. (Chairman).	Do.
27 Manjubhashini, S. ..	Nominated.
28 Mohanlal Mehta ..	State Legislative Assembly.
29 Muthiah, C. ..	Thanjavur Local Authorities.
30 Muthiah Chettiar, M.A. ..	Nominated.
31 Natarajan, N. V. ..	State Legislative Assembly.
32 Palaniswamy Gounder, V. K. (Deputy Chairman).	Do.
33 Ponnuswamy Chettiar, S. R. P.	Do.
34 Ponnuswamy Villavarayar, J.	Do.
35 Rajah Iyer, M. ..	Madurai-Ramanathapuram Teachers.
36 Rajagopal Pillai, M. ..	State Legislative Assembly.
37 Rajaram Naidu, K. ..	Do.
38 Ramadass, K. ..	Do.
39 Ramakrishna Achari, K. ..	Do.
40 Ramalingam Pillai, V. ..	Nominated.
41 Ramasamy, K. R. ..	State Legislative Assembly.
42 Ramaswamy, K. V. ..	Do.
43 Ramaswami Mudaliar, V. K. ..	Chingleput Local Authorities.
44 Ramaswamy Reddiar, O. P. ..	Nominated.
45 Rengaswamy, V., B.A. ..	Do.
46 Sambandhan, S. K., B.A. ..	Madras North Graduates.
47 Sambasiva Reddiar, A. ..	Salem Local Authorities.
48 Sankaralingam Pillai, M. ..	Tirunelveli-Kanyakumari Teachers.
49 Saraswathy Pandurangam ..	Nominated.
50 Sivanandam, Dr. T. V., M.B.B.S.	Madras West Central Graduates.
51 Sivasankara Mehta, R. ..	Madras Local Authorities.
52 Sivasubramania Pandian ..	Tirunelveli Local Authorities.

Serial number and name of member.	Name and class of Constituency.
53 Srinivasaraghavan, A. ..	Madras South Graduates.
54 Subbiah Chettiar, M. ..	Tiruchirappalli Local Authorities.
55 Subramanyam, A. ..	State Legislative Assembly.
56 Sundaram, S. D. ..	Nominated.
57 Thangavel Mudaliar, A. K. ..	South Arcot Local Authorities.
58 Thiagarajan, N. R. ..	Madurai Local Authorities.
59 Tirupurasundari, T. L. ..	Nominated.
60 Venkatachalam, R. ..	Salem Local Authorities.
61 Venkatachala Thevar, P. ..	Thanjavur Local Authorities.
62 Venkataraman, R., M.A., B.L. (Minister, Leader of the House).	State Legislative Assembly.
63 Vijayarangam, G. ..	North Arcot Local Authorities.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

TWENTY-FIFTH SESSION OF THE LEGISLATIVE COUNCIL UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

Tuesday, the 19th January 1965.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU) in the Chair.

I. EXPRESSION OF SORROW AT THE DEMISE OF SRI H. C. DASAPPA, UNION MINISTER FOR INDUSTRY AND SUPPLY, AND SRI R. S. VEERAPPA CHETTIAR, MEMBER OF THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

MR. CHAIRMAN : It is my painful duty to inform the House of the death of Sri H. C. Dasappa, Union Minister for Industry and Supply, on the 29th October 1964, at New Delhi.

Born on December 5, 1894, Sri Dasappa was educated at Central High School, Mercara, Maharaja's College, Mysore and Christian College, Madras. He took his LL. B. degree from the Law College, Bombay, in 1918, and enrolled himself as an Advocate in 1919 and practised in Mysore during 1922-40.

He first entered public life as a Municipal Councillor, Mysore City, in 1922-37 and was a Member of the Mysore Legislative Council during 1927-37. He was Minister for Finance and Industry in Mysore during 1947-52 and was a Member of the Rajya Sabha in 1954-57. He was elected to the Lok Sabha from Bangalore Rural Constituency since 1957 and was Chairman of the Estimates Committee of the Lok Sabha for four terms. He was President twice of the Mysore Pradesh Congress Committee and Deputy Leader of the Congress Party in Parliament in May-September 1963. He was Minister for Railways in the Union Government since September 1963 and later he was appointed as Minister for Irrigation and Power, which post he held till his death.

On behalf of this House, I shall convey our deep sense of sorrow at the demise of Sri H. C. Dasappa to the members of the bereaved family.

I have also to announce to the House with regret the death of Sri R. S. Veerappa Chettiar, a sitting Member of the Legislative Assembly, Madras, on the 26th October 1964.

Sri R. S. Veerappa Chettiar was elected to the Madras Legislative Assembly in 1962 from Dharmapuri, Salem district, as an independent candidate. He was a member of the Salem District Board for a long time and was the President of the Karimangalam

**2. EXPRESSION OF SORROW AT THE DEMISE OF SRI H. C. DASAPPA,
UNION MINISTER FOR INDUSTRY AND SUPPLY AND
SRI R. S. VEERAPPA CHETTIAR, MEMBER OF THE MADRAS
LEGISLATIVE ASSEMBLY.**

[Mr. Chairman] [19th January 1965]

Panchayat. He was connected with various co-operative organisations and evinced keen interest in schools and rural dispensaries.

On behalf of this House, I shall convey our deep sense of sorrow at the demise of Sri R. S. Veerappa Chettiar to the members of the bereaved family.

I now request the hon. Members to stand in silence for a minute as a mark of respect to the late Sri H. C. Dasappa and Sri R. S. Veerappa Chettiar.

Accordingly, all hon. Members stood in silence for a minute as a mark of respect to the deceased.

II.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

B.T. Teachers and First Grade Tamil Pandits

*1 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether (i) B.T. teachers and (ii) First Grade Tamil Pandits working as Headmasters in Higher Elementary Schools are given B.T. scales of pay; and

(b) if not, the reasons therefor?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) (i) Yes. B.T. teachers who are working in sanctioned posts of B.T. Headmasters in Higher Elementary Schools are given B.T. scales of pay.

(ii) Yes; if they possess the degree of B.A. and B.T. and are working in sanctioned posts of B.T. Headmasters.

(b) Does not arise.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Sir, is it not a fact that a First Grade Pandit is eligible for the B.T. scale of pay? If so, how is he not eligible if he works as a Headmaster of a Higher Elementary School?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: There is no question of eligibility here. The conditions are that they must possess the degrees, B.A. and B.T., and they must also be working in the sanctioned posts of B.T. Headmasters.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Sir, if the Government of Tamilnad do not encourage Tamil Pandits who are eligible otherwise for the B.T. scale of pay, who else will do this?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: There is no question of encouraging or not encouraging.

QUESTIONS AND ANSWERS

3

19th January 1965.]

SRI M. RAJAH IYER: Sir, is there any proposal before Government to give B.T. Headmasters of Higher Elementary Schools some special allowance? Because we are now having an integrated course, it is desirable to give some allowance and attract B.T's. Do the Government contemplate giving some allowance?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The hon. Member is only making a suggestion. There is no such proposal at present under the consideration of the Government.

Professional and Executive Employment Office

* 2. Q.—SRI M. RAJAH IYER: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the number of candidates who were enrolled in the 'Professional and Executive Employment Office' up to 24th July 1964; and

(b) the number of those who have secured appointments through the above office?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) 3,890 (including 507 women).

(b) 514 (including 63 women).

SRI M. RAJAH IYER: Sir, have the Government given good publicity to this Bureau, so that really highly qualified people could be enrolled and more persons could be absorbed through the Employment Bureau?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Publicity has been given. But I would like to have notice as to the particulars about the publicity that has been given.

Appointment of Advocate-General and Public Prosecutor

* 3 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether any rules have been prescribed as regards qualifications, age and experience for appointment as Advocate-General and Public Prosecutor;

(b) if so, what they are;

(c) whether any persons have been recently appointed as Advocate-General and Public Prosecutor; and

(d) if so, their qualifications and age?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) & (b) The Advocate-General, Madras, is appointed by the Governor under Article 165 of the Constitution of India, which lays down that a person so appointed should be qualified to be appointed as Judge of a High Court. No age limit or experience has been prescribed for the post.

[19th January 1965]

According to the rules framed for the appointment of Law Officers of the High Court, the appointment to the post of Public Prosecutor may be made either by direct recruitment from the Bar or by transfer of a Judicial Officer. In the former case, the candidate from the Bar should be an Advocate of the High Court, and in the latter, the appointee should have been a Judicial Officer for at least five years at the date of his appointment. No person can be appointed as Public Prosecutor if he has completed 60 years of age.

(c) Yes, Sir.

Sri N. Krishnaswamy Reddi, previously Public Prosecutor, was appointed as Advocate-General, Madras, with effect from the 17th April 1964. In his place, Sri V. P. Raman was appointed as Public Prosecutor, Madras.

(d) Sri Krishnaswami Reddi has completed 50 years of age and his educational qualification is B.A., B.L. Sri V. P. Raman has completed 32 years of age and has been an Advocate of the High Court for nearly ten years and his educational qualification is B.Sc., B.L.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Sir, as regards the appointment of Public Prosecutors, is it not necessary that the gentleman who has been appointed should have at least some experience in the criminal line in the courts of law? Will the Hon. Minister tell us whether the gentleman who has been appointed has got any experience in the High Court or in the other courts in the City of Madras in the criminal line, and whether this aspect was considered by the Government before the appointment was made?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Both the selections were made in consultation with the High Court and with the approval of the High Court.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Even though the Hon. the Chief Minister says that the High Court has given its opinion, is it not the duty of the Government to see that the person put in a responsible job has got some experience in that line?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The Government know that they deserve their jobs very well.

SRI S. K. SAMBANDHAN: How is it, Sir, that anybody can look after any job without experience in the particular line?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The hon. Member may have his own views about the competence of the people who have been appointed. But the Government are satisfied with the competence of the people who have been selected, and they have made the appointments.

19th January 1965]

Motor vehicle accidents

* 4 Q.—SRI M. SUBBIAH CHETTIAR (on behalf of Sri K. S. Abdul Wahab): Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the number of accidents in which motor vehicles were involved in the State during 1963-64;

(b) the number of accidents that proved fatal; and

(c) the steps taken to prevent such accidents?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) & (b) The number of motor vehicle accidents that occurred in the State during 1963-64 is as follows:—

Fatal	...	...	...	...	...	...	661
Major	...	...	...	...	...	...	1,188
Minor	...	...	...	...	...	...	5,472
Total							7,321

(c) A statement^a is placed on the table of the House.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Will the Hon. Minister, Sir, give figures as to how many cyclists and scooter riders were involved in these accidents?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: It is not possible to give all those details.

SRI M. A. MUTHIAH CHETTIAR: Sir, will the Government take steps to see that the Madras State Transport Department drivers drive the buses at a reasonably low speed? They actually drive the buses into the cars opposite. Will the Hon. Minister take steps to prevent overspeeding by some mechanical contrivance? It is not possible to enforce discipline and therefore it is not possible to reduce the speed otherwise. Therefore, I say that a mechanical contrivance should be thought of to reduce overspeeding.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, there are a number of questions in the hon. Member's one question.

SRI M. A. MUTHIAH CHETTIAR: Sir there is only one question. The Hon. Minister could have guessed it. It is only one question.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, in the first place since the State Transport has the monopoly of running the buses in Madras City, accidents caused by buses must be by Government buses. Secondly, the State transport in Madras City is not very fast. I wish to make this very clear. The roads are narrow. The traffic is diverse. We have all sorts of slow moving vehicles cutting across. Then there are the stray cattle. These are the causes which add to accidents in the City. So far as controlling the speed

[19th January 1965]

by a mechanical contrivance like Governor is concerned it was examined two or three times before and found not feasible.

2.30 p.m. SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: In front of the Buhari Hotel on the Marina, three traffic accidents have taken place, one after another. Is the Hon. Minister aware of them?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: I am thankful to the Hon. the Deputy Leader of the Opposition for having brought up this question. The traffic signal is there. But nobody observes the traffic signals. The traffic which is coming into the Marina Road must stop there. There is a cross-bar definitely marked, saying 'Stop and Go'. But nobody stops; everybody proceeds with the result that he proceeds into the running bus which has a right of way on the Marina Road.

SRI K. S. ABDUL WAHAB: From the answer given I notice that there is an increase in the number of accidents that have occurred when compared to the previous years. Is it because of the order that the lorry drivers can drive lorries during night-time?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: I took care to examine the figures for quite a few years. The number of accidents has not increased. On the other hand, it has been progressively going down. In 1958-59 there were 7,716 accidents. In the year 1963-64, there were 7,321 accidents. Last year (1962-63) there were 7,439 accidents. But this, I am afraid, will not give the correct picture. The number of fatal accidents, on the other hand, has increased. It has increased from 507 in 1958-59 to 661 in 1963-64, though the other accidents have gone down progressively.

SRI K. S. ABDUL WAHAB: May I know how many lorries and how many pleasure cars were involved in these accidents?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: It will be very difficult to collect that information.

SRI S. K. SAMBANDHAN: The Hon. Minister has given a wrong statement about the measures taken to prevent motor vehicle accidents. He himself just now pointed out that nobody observed the traffic signals. Then, what is the use of putting up all these signals if there is nobody to enforce observance? Are the Government taking any steps to implement the scheme very strictly on the roads?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: In all progressive countries traffic regulations are voluntarily observed. They are seldom enforced by means of punitive laws and by the Police. I think we have to educate the public to observe these regulations in their own interest as well as in the interest of the general public.

[19th January 1965]

SRI S. K. SAMBANDHAN: May I know from the Leader of the House whether in all progressive countries these traffic regulations are voluntarily observed in full? The Hon. Minister himself knows that in the United States and Canada even for small offences the offenders are fined then and there on the spot because the flying squads are doing their job perfectly well. May I know whether adequate propaganda is being carried on here and, if not, whether the Government will consider giving adequate publicity to this measure?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Publicity is given. We have a propaganda van fitted with mikes going round daily in the whole of the City. But any amount of these regulations will not help unless the people themselves voluntarily observe the traffic signals and observe the rules of traffic.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: With your permission, Sir, I wish to submit that this is an important matter. The Hon. Minister himself has said that accidents have risen to seven thousand and odd. Seven thousand is a bad enough number. Therefore, I request that we may have a half-hour debate on the matter so that Members may make suggestions. This is question-time and, therefore, we cannot make suggestions. It would not be proper to make suggestions through supplementary questions. Therefore, we may have a half-hour debate if the Chairman would allow it.

MR. CHAIRMAN: I wish to know whether the Hon. Minister is willing to have a half-hour debate. One or two hon. Members are anxious to put supplementary questions. I think they may put the supplementary questions.

SRI M. RAJAH IYER: Sir, I shall reserve my remarks if it is possible to have a half-hour debate.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, I have no objection to a half-hour discussion either on the 23rd in this session or in the next session when we will have a lot of leisure. Either way we can have a half-hour discussion on this matter because it is a matter relating to traffic.

MR. CHAIRMAN: Now we can have a few more supplementary questions.

SRI M. RAJAH IYER: May I know whether there is any check-up of the time of arrival of the mofussil State Transport express buses? I have often times represented that there is reckless overspeeding by them. They reach the bus-stands before time. What is worse, they depart before the scheduled time. Is there any check-up of the time of arrival and departure not only between terminus and terminus but between intermediate bus-stops too?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: This is a speech which the hon. Member should have reserved for the half-hour debate.

[19th January 1965]

MR. CHAIRMAN : He has given notice of it now. That is all.

DR. H. V. HANDE : Sir, I find that the majority of accidents are due to the State Transport buses. Will the Hon. the Minister for Industries tell us why this is so? May I know whether it is a fact that the State Transport has enjoyed any special immunity and whether the prosecution is done in the same manner in which the prosecution is done in the case of private buses and cars? This is an impression that is gaining stronghold among the public. Will the Hon. the Minister for Industries disabuse this from our minds?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I said in the beginning that the State had a monopoly of running buses in the Madras City, and therefore, if any bus caused any accident, it may be by the State Transport. But the proposition that all the transport accidents are caused by the State Transport buses is not admitted. In fact, there are a number of motorbuses also coming in. They contribute equally and I do not think they lag behind the State Transport buses in the contribution they make to the accidents. As regards the punishment, those which are purely of a technical character are referred to the Transport Department for disciplinary action. But in the case of those which are offences, the offenders are prosecuted like any other bus drivers.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Why should the Transport Department be asked to take disciplinary action without the Police taking action against the drivers of the State Transport buses for offences?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : It is only technical offences like not putting out the hand or not observing one of the minor traffic regulations that are referred to the Transport Department for disciplinary action. In the case of all other offences under the traffic law, they are prosecuted like any other bus driver.

DR. H. V. HANDE : Why should an invidious distinction be made between Government lorries and private cars?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : There is no invidious distinction, but it is a matter of convenience to the public.

SRI K. KAMALAKANNAN : The loitering of stray cattle on the road is one of the causes for so many accidents. Do the Government have any proposal to impose any restriction on the moving about of these cattle?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I said that stray cattle were as much responsible for some of these accidents as others. The question of enforcing the regulation for impounding these stray cattle is becoming increasingly difficult.

[19th January 1965]

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Had the Hon. Minister any occasion to study how the 'Stop and Go' rule is enforced at Bangalore City and how on the spot those who infringe the rule are fined?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Yes, it can be done on the spot. People can be fined, but the better way will be for the people to 'stop and go.'

MR. CHAIRMAN : At this rate, I think there will be no need for a half-hour debate.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : Are the Government aware that on the highways buses and lorries are driven at a high speed which results in damages and accidents? Is there any speed limit for these buses and lorries?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Yes; there are speed limits. Particularly the lorries are running just in the middle of the road and do not observe the rule. I have myself noticed that the rate at which lorries are driven is pretty fast, but it is very difficult, unless we have a very large squad of jeeps and staff, to check the overspeeding of the lorry. We have regulations but, as I said, they are not very carefully observed.

DR. H. V. HANDE : Is it not a fact, Sir, that there is serious risk in referring technical defects to the Transport Department, since even accidents caused on account of mechanical defects are also referred to the Transport Department and the Police are afraid to tackle them and that is why we have more accidents in the City?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I have denied it already, Sir. The question is whether it is purely technical non-observance of rules. Only such cases are referred to the Transport Department and not others, and it cannot be, as I have said, that the accidents have increased on account of this.

Show Rooms of the Industries Department

*5 Q.—SRI K. S. ABDUL WAHAB : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the names of the towns in the State where there are show rooms of the Industries Department as on 1st August 1964; and

(b) the profit and loss account of the show rooms for the year 1963-64?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) & (b) A statement is placed on the table of the House.

* Printed as Appendix II on pages 70-71 infra.

[19th January 1965]

SRI K. S. ABDUL WAHAB: Sir, there are seven places shown as having industrial show rooms. I would like to know the capital invested in each one of them?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, these are not manufacturing units. They are just selling units. There won't be much of capital investment on them except rent on premises, administrative expenses, and so on. There won't be heavy capital investment.

SRI K. S. ABDUL WAHAB: Of the 12 depots mentioned, two have shown substantial profits, five have shown only meagre profits and five others have shown losses. May I know the real reason for the losses?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, they have been started recently and the object is promotional. These are intended to find a market for some of our handicrafts and all that which cannot be sold very easily. As time goes on, the others also will show better results.

SRI K. S. ABDUL WAHAB: I have come across complaints that these show rooms are managed inefficiently and, therefore, there has been this loss. May I know whether this is a fact, Sir?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: No; it is denied.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Are there sales sections attached to these units?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: In all these show rooms, there are sales.

திரு. ஆர். வெங்கடாசலம்: விற்பனை செய்வது நஷ்டத்துக்கா அல்லது எந்த வகையில் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: அந்தக் கட்டடத்தின் வாடகை, சிப்பந்திகளின் சம்பளம், இன்னும் வேறு ஏதாவது முதலீடு செய்யப்பட்டு இருந்தால் வட்டி முதலியவைகள் எல்லாம் கணக்குப் போட்டு அதில் விற்பனை செய்ததில் லாபம் எவ்வளவு என்று கணக்குப்போட்டுப் பார்த்து நஷ்டம் என்று கணக்குப் போட்டிருக்கிறோம்.

Gold jari

* 6 Q.—DR. A. CHIDAMBARANATHAN: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the Government is aware of any difficulty experienced by the trade in securing gold-jari for the use of the Handloom Weavers' Co-operative Societies and the Handloom Weavers outside the co-operative sectors; and

[19th January 1965]

(b) if so, the action taken or proposed to be taken thereon?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) At present, there is no difficulty in getting gold jari in the open market by the handloom weavers.

(b) Does not arise.

டாக்டர் ஏ. சிதம்பரநாதன்: கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த சரிகை உற்பத்தி தொழிற்சாலைகளை அரசாங்கம் விளையில் ஏற்படுத்தப்போவதாக அரசாங்கம் வெளியிட்டுள்ள அறிக்கை கூறுகின்றது. எட்டு லட்சம் ரூபாய் மூலதனத்தில் துவக்கப்பட இருந்த அந்த நிறுவனம் என்ன ஆயிற்று என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: இப்போது அவசியம் இல்லை என்று ஒத்திப் போட்டு இருக்கிறோம்.

Regional Engineering College, Tiruchirappalli

* 7 Q.—DR. H. V. HANDE: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the number of seats allotted to the various States in the Regional Engineering College, Tiruchirappalli;

(b) whether any preference is shown to children of Defence employees; and

(c) the basis on which selections are made?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) 50 per cent of the seats is allotted to Madras State and the remaining 50 per cent to all other States taken together.

(b) No.

(c) The selections were made by a Committee constituted by the Board of Governors of the College. They were made solely on the basis of the marks obtained by the candidates in the qualifying examination—viz., Pre-University or Higher Secondary School Examination, as the case may be. No interviews were held.

DR. H. V. HANDE: Sir, in view of the fact that there are frequent and sudden transfers of the Defence personnel on account of the border trouble, is it not obligatory on the part of the Government to grant some concessions to children of Defence personnel in these institutes?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: No, Sir; if they apply for any concession, it will be considered.

DR. H. V. HANDE: Is it a fact, Sir, that no card is sent by this institution to the candidates about admission or otherwise?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: I have not got the information with me here. I presume that all those who were selected were informed by cards.

[19th January 1965]

DR. H. V. HANDE : How is it, Sir, that a boy who got A plus in Mathematics, Physics and Chemistry did not at all get the interview card from this institution?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The hon. Member should write a specific letter mentioning details. The selection in this College went exclusively by marks obtained by the candidates seeking admission.

SRI K. A. ABDUL WAHAB : Sir, it is stated that 50 per cent of the seats were allotted to this State. May I know whether these seats were distributed districtwise or the selection was made for the State as a whole?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : No, not at all. The selections were made only on the basis of the marks obtained by the candidates.

SRI M. RAJAH IYER : Sir, may I know whether the 50 per cent of the seats allotted to the other States were for those States in the Southern region or for the whole of India.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : For the whole of India.

SRI M. RAJAH IYER : Then, Sir, why call it a regional college? Why not confine the allotment to other States in the Southern region alone?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : They are all national colleges and because they have been started in different regions they are called Regional Engineering Colleges.

DR. H. V. HANDE : Of the 120 seats, how many were filled from candidates from this State and how many from the other States?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, 37 candidates were from the other States and the balance of 83 was allotted to the candidates from this State because there was not a sufficient number of candidates from the other States.

DR. H. V. HANDE : Actually a boy who got A plus in his subjects was not taken by the college. Will the Government take any action in this regard?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, we do not answer any hypothetical questions.

SRI K. S. ABDUL WAHAB : Sir, it was stated that admission was made only on the basis of marks. May I know whether there is any reservation for Harijans or no?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, there is reservation only for the Scheduled Castes and Tribes. The rest of it is all on the basis of marks.

19th January 1965]

Formation of Export Corporation

* 9 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the Government have received any communication from the Government of India in regard to the formation of an Export Corporation; and

(b) if so, the action taken or proposed to be taken thereon?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) Yes.

(b) The matter is under consideration.

SRI S. K. SAMBANDHAN : May I know when the Government will come to a decision on this matter? And when it comes to a decision, what will be the purpose of such a Corporation?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, we are examining the question whether it is necessary at all to have a Corporation of this kind. The traditional exports from Madras are leather, tea, etc. They are already exported through established channels. While it may be necessary in some other States to have Corporations of this kind, we are not yet convinced that Corporations of this kind would be necessary in Madras. However, we have not made up our mind. We are examining this question.

House-sites for Harijans

* 9 Q.—SRI N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) the places in Madurai district where house-sites were acquired for Harijans during 1963-64;

(b) the total cost of acquisition;

(c) the number of applications for the allotment of house-sites still pending;

(d) the places in Madurai district where houses were built for the Harijans; and

(e) the expenditure incurred thereon?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) to (e) : A statement* is placed on the table of the House.

அமைதிச் சூர் அறிக்கை வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

Nationalisation of rice mills

* 10 Q.—SRI N. V. NATARAJAN : Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to nationalise the rice mills in the State; and

(b) if so, the stage at which the matter now stands?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (on behalf of the hon. the Minister for Food) : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

[19th January 1965]

திரு. என். வி. நடராசன்: கனம் தலைவர் அவர்களே, ஏற்கனவே புலனேஸ்வரம் காங்கிரஸில் அரிசி மில்களையெல்லாம் தேசிய மயமாக்கும் திட்டம் ஒன்றை நிறைவேற்றப்போவதாக கருத்து அறிவிக்கப்பட்டது. இப்போது கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுவதிலிருந்து, இப்போது அந்தத் திட்டம் கைவிடப்பட்டதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: ஆம். அதைப் பரிசீலனை செய்ததில் சந்தேகக்குறைய என்பதாயிரம் மில்கள் நம் நாட்டில் இருப்பதாகத் தெரிந்து அவ்வளவையும் தேசிய மயம் ஆக்குவது உசிதமானது இல்லை என்று கைவிடப்பட்டது.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR: May I know how many mills the Government are going to start in the co-operative sector in the Madras State?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: இப்போது மாடல் மில் என்று சொல்லக்கூடிய மில் ஒன்றுதான். இந்தியா பூராவுக்கும் ஒன்பது இருக்கின்றன.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR: The Hon. Minister has said that a model mill is to be installed in Madras State. Will the Government help by giving facilities to the existing mills to enable them to modernise the mills?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Yes; if the request is made in the proper form.

DR. H. V. HANDE: Is it a fact that Government have issued instructions that no mills in North Arcot district should polish rice, and, if they did so, they would be doing it at their own peril?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: I have not got the information with me now. If a specific question is put about North Arcot, I will answer it.

Assignment of land in Kanyakumari district

3-30 p.m. * 11 Q.—SRI M. SANKARALINGAM PILLAI: Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state—

(a) whether the Government have assigned any tank bed lands of irrigation tanks in Kanyakumari district to any person or persons; and

(b) if so, the extent of lands so assigned and the reasons therefor?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Minister for Food): (a) Assignment of land in Kanyakumari district is not in force.

(b) Does not arise.

19th January 1965]

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை: கனம் தலைவர் அவர்களே, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் தேபரூர் என்ற பெரிய ஏரியிலே ஒரு 12 ஏக்கர் நிலம் கூட்டுறவு முறையில் பயிர் செய்யப்படுகிறது. இதில் மற்ற தனியார் ஆக்கிரமிப்பு செய்வது அரசாங்கத்துக்குத் தெரியுமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: கன்னியாகுமரியில் குத்தகைபாட்டம் ரூல்ஸ் என்று இருக்கிறது. அந்த ரூல்ஸ் பிரகாரம் நீண்ட கால குத்தகையோ அல்லது குறைந்த கால குத்தகையோ கொடுக்கப்படுகிறது. அனைமெண்டு செய்கிற ரூல்ஸ் அங்கே அமுலில் இல்லை.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை: குளத்து படுகையில் பதித்துக் கொடுக்கும் முறையை (assessment) நாம் ஏற்படுத்தினால் அதனால் தண்ணீர் பெருகுவது பாதிக்கப்பட்டு விவசாயமும் பாதிக்கப்பட்டு உணவு நெருக்கடி ஏற்படுவதற்கு வசதியாக இருக்கிறது என்பதை அரசாங்கம் கவனித்து, இந்த குத்தகைபாட்டம் விதி களைத் திருத்தி, இந்தக் குழப்பத்தைச் செய்யாமல் இருப்பதற்கு முயற்சி செய்யுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, it is a suggestion and it may be made to the Revenue authorities in the district.

Land encroachment cases in Kanyakumari district

* 12 Q.—SRI M. SANKARALINGAM PILLAI: Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state—

(a) whether there has been any unauthorised encroachment in respect of tank beds, etc., of irrigation tanks in Kanyakumari district;

(b) if so, the number of such irrigation tanks so encroached upon and the extent of such encroachment as on 1st September 1964; and

(c) the action, if any, taken or proposed to be taken in this regard?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Minister for Food): (a) Yes.

(b) 312 tanks—Area encroached 204 acres 24 cents.

(c) (1) Land encroachment cases have been booked against the encroachers and action pursued for eviction.

(2) In respect of encroachments which are not in any way detrimental to public interests and the Public Works Department authorities have no objection, steps are taken to lease out the area to the occupants in deserving cases under the rules.

[19th January 1965]

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பின்னே: தலைவர் அவர்களே, பாசனத்துக்குப் பயன்படும் குளத்தின் படுகையில் அது அவசியம் உள் ளதா அல்லது அவசியம் இல்லாததா என்பது பற்றி அதிகாரிகள் பரிசீலனை செய்வதற்கான அதிகாரத்தை அவர்களுக்குக் கொடுப்பதே விவசாயத்தைப் பாதிக்கக்கூடிய ஒரு பிரச்சினை என்பது அரசாங்கத்துடைய கவனத்துக்கு வந்திருக்கிறதா? ஆகவே தீர்ப்பாசன ஏரிகளில் எந்தவிதமான பரிசீலனையிலாமல் ஆக்கிரமிப்புகளையெல்லாம் வெளியேற்றுவதற்கு முயற்சி செய்யப்படுமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: கலெக்டரிடமிருந்து வந்த அறிக்கையில் எது பொது மக்களுடைய நன்மைகளை பாதிக்காமல் இருக்கிறதோ அந்த நிலம் அலைன்மெண்டு செய்யக் கூடாது என்று பொது மராமத்து இலாகா ஆட்சேபிக்கவில்லையோ, அந்த மாதிரியான நிலத்தைத்தான் பார்த்துக் கொடுப்பது என்று முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பின்னே: விவசாயத்துக்குப் பயன்படும் குளத்தின் விஷயத்தில் அவர்களுக்கு அந்த அதிகாரத்தைக் கொடுத்தால் சிலருக்கு தனிப்பட்ட முறையில் சில சலுகைகள் கொடுக்கப்படுகின்றன என்பது அரசாங்கத்தின் கவனத்துக்கு வந்திருக்கிறதா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: If the hon. Member has any specific case, he may write to the Government.

Double crop wet lands in Kuchanur Markkayamkottai

* 13 Q.—SRI N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state whether the Settlement Officer has converted the double crop wet lands in Kuchanur Markkayamkottai in Periakulam taluk, Madurai district, into single crop wet lands?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Minister for Food): Wet lands in Guzzanur village were registered only as "wet" in the landholder's accounts and only one crop charge was levied, though they were allowed to take water for a second crop also. During settlement, they were registered as "single crop".

Markkavankottai village is a ryotwari village and it did not come up for any settlement work under the Madras Estates Abolition Act.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: குச்சனூர் மார்க்கயம் கோட்டையில் கிட்டத்தட்ட 50 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக இரண்டு போகம் விவசாயம் செய்து வந்த நிலங்களை ஸெட்டில்மெண்டு அதிகாரிகள் ஒருபோக விவசாயம் என்று குறிப்பிட்டு விட்டார்கள். இதைப்பல முறை இந்த ஊர் விவசாயிகள் சர்க்காருக்கு

[19th January 1965]

தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இதுவரையில் இது விஷயத்தில் ஒன்றும் செய்யப்படவில்லை. ஆகவே வழக்கம்போல் இவை இரண்டு போகம் நிலங்களாக இருக்கும்படி சர்க்கார் உத்திரவு இடுமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: இது ஒரு போகமா அல்லது இரு போகமா என்று தீர்மானம் செய்வதற்குச் சில விதிகள் இருக்கின்றன. அவைகள் கீழ்வருமாறு:

(1) that the lands already stand registered as a double crop wet in the estate accounts;

(2) that the land forms a compact block and can be served with water; and

(3) that they are assured with flow of water for the second crop.

இந்த மூன்றும் இல்லாத இடத்தில் அது 'லிங்கன் க்ரூப்பாக' ரெஜிஸ்டர் செய்யப்படுகிறது.

Hospital of Indian Medicine at Kilpauk

* 14 Q.—DR. H. V. HANDE: Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to shift the hospital of Indian Medicine from Kilpauk to Courtallam; and

(b) if so, the stage at which the matter now stands?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: (a) At present there is no proposal to shift the hospital.

(b) Does not arise.

DR. H. V. HANDE: Will the Hon. the Minister tell us roughly how many people attend the out-patient department of this hospital and the bed strength of the hospital?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: The bed strength of the hospital is 340 and nearly 2,500 people attend everyday at the out-patient department.

DR. H. V. HANDE: Sir, has the Government of India set apart any substantial amount for subsidising the Hospital of Indian Medicine?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: The Government of India's assistance is only for the research and 50 beds.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: May I know, Sir, whether the proposal for shifting the hospital has been completely abandoned?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: The shifting of the hospital does not arise and the Medical College has already been functioning from 30th November 1964 at Palayamcottai.

[19th January 1965]

DR. H. V. HANDE : Has this hospital even been functioning as a research centre?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Yes, Sir.

DR. H. V. HANDE : Are the Government aware that the Central Government are fully subsidising other research schemes of Indian Medicine, and, if so, may I know the proposals that the Government of Madras have given to the Centre for improving the position here?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Sir, I do not think it is necessary to give any proposal to the Government of India because cent per cent assistance for research which they are already giving is being continued in the Kilpauk College.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Have the Government received representations from Ayurvedic practitioners that Courtallam is not a proper place and it should be shifted to some other place?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Sir, representations have been received and after deep consideration, and taking into account the representations, the Government have decided to locate it at Courtallam.

DR. H. V. HANDE : Will the Government give an assurance that the hospital in Madras will not be shifted when the necessity is felt for purposes of clinical teaching at Palayamcottai or Courtallam?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : The clinical teaching will arise during the second year of the medical course. Now there is no decision arrived at to shift this college, but 50 beds for the clinical side will be started from the next year.

Integration of Public Health and Medical Departments

* 15 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state with reference to the answer given to Legislative Council Question No. 5 on 7th August 1963 :

(a) whether the Government have taken any decision in regard to the integration of Public Health and Medical Departments;

(b) whether the Government will place a copy of the Report of the High Power Committee appointed by the Government to work out the details of the integration; and

(c) whether the Legislature will be consulted before any final decision is taken in the matter?

[19th January 1965]

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : (a) The question is being re-considered and a final decision has not been taken.

(b) The Government consider that it would not be desirable in public interest to place the report of the High Power Committee on the integration of Medical and Public Health Departments on the table of the House.

(c) The Government also consider that it is not necessary to consult the Legislature regarding integration of Medical and Public Health Departments as the scheme is purely an administrative measure.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Sir, will the Hon. Minister tell us when the decision will actually be arrived at?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : I shall give that answers when the decision is arrived at.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. Minister tell us the secret which the Government want to keep that too from the Legislature, and why the Legislature should be treated so lightly in matters concerning the health of the public of the whole State of Madras?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : It is for this reason that it concerns the health of the public, the Government do not wish to disclose it to the Legislature.

SRI M. A. MUTHIAH CHETTIAR : Sir, are the Government considering the question of amalgamating both the departments, as they are getting more and more inefficient?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : No information, Sir.

SRI S. K. SAMBANDHAN : A High Power Committee was constituted to go into this. Even though it is an administrative matter, it concerns the health of the public of Madras. So, will the Government consider the question of consulting the Legislature before coming to a final decision?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Sir, I do not think it will be necessary.

DR. H. V. HANDE : Will it not be in the public interest to amalgamate the two departments so that it will remove frustration in the minds of those working in the Public Health Department, because they get very little chances of promotion when compared to the curative side?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : The hon. Member's point will also be taken into consideration.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

[19th January 1965]

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

III.—ANNOUNCEMENTS.

(1) DECISION OF THE BUSINESS ADVISORY COMMITTEE.

MR. CHAIRMAN: I have to announce the House that at a meeting of the Business Advisory Committee held at 2.30 p.m. to day, the following programme of business has been decided:—

- 19—1—1965 1. Presentation of the Third Supplementary Statement of Expenditure for 1964-65.
2. Discussion on the Governor's Address.
- 20—1—1964 1. Discussion on the Third Supplementary Statement of Expenditure for 1964-65.
2. Discussion on the Governor's Address (continued).
- 21—1—1965 } Discussion on the Governor's Address (continued).
22—1—1965 }
- 23—1—1965 1. Reply to the debate on the Governor's Address.
2. The Contingency Fund (Amendment) Bill 1965.
3. The Madras Appropriation Bills, 1965.
4. Other Government Bills.
- 24—1—1965. Holiday.
- 25—1—1965. Government Bills.

The Council will meet daily at 3 p.m. The Council will adjourn on the 25th January and meet again at 3 p.m. on the 1st March 1965.

(2) AMENDMENTS TO THE MOTION OF THANKS TO THE GOVERNOR'S ADDRESS.

MR. CHAIRMAN: I have to announce to the House that notice of amendments to the Motion of Thanks in reply to the Governor's Address should reach the Secretary before 11 a.m. on Wednesday, the 20th January 1965.

(3) PENAL OF VICE-CHAIRMAN.

MR. CHAIRMAN: I have to announce to the House that under rule 14 of the Madras Legislative Council Rules, I have nominated the following Members of the Council to be the Panel of Vice-Chairman for the Twenty-fifth Session of the Legislative Council under the Constitution:—

1. Sri K. Ramadass.
2. Sri R. Sivasankara Mehta
3. Sri S. K. Sambandhan.
4. Sri A. K. Thangavel Mudaliar.

[19th January 1965]

IV.—CALLING ATTENTION TO THE ISSUE OF POISONOUS FUMES FROM THE ASPHALT MIXING PLANT OPPOSITE TO THE CHINTADRIPET HIGH SCHOOL.

திருமதி. டி. எல். திருபுரசுந்தரி: தலைவர் அவர்களே, இந்த அவசரமான, முக்கியமான விஷயத்தை கனம் சுகாதார அமைச்சருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். சிந்தாதிரிப்பேட்டையில் உள்ள உயர் நிலைப்பள்ளிக்கு எதிரில் தார்கலந்து போடும்படியான ஒரு தொழிற்சாலை இருக்கிறது. அதனால் பள்ளிக்குள் புகையும், தூசியும் துழைகிறது. அதனால் அங்கு படிக்கும் ஆயிரக்கணக்கான பிள்ளைகளுக்கு மிகவும் சிரமம் கொடுப்பதுடன், சரீரத்துக்குக் கெடுதல் உண்டாக்குகிறது. ஆகையினால் அதை உடன் அப்புறப்படுத்த வேண்டும் என்று சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

5.40 p.m.

* THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: Mr. Chairman, Sir, the present site where the hot mix plant has been installed, was let out by the Corporation of Madras to Messrs. Ch. Subba Rao and Company for the preparation of asphaltic concrete mixture, in pursuance of one of the terms stipulated in the tender submitted by the company for improvements to 20 bus route roads. The tender was accepted by the Contracts Committee after obtaining the concurrence of the Chief Engineer, Highways and Rural Works. From 1961 onwards, several contract works were completed by production and manufacture of the asphaltic mix from the same plant installed at the same site, both for the improvement works on the national highways and on the bus routes. According to the terms of the present contract the installation of the machinery at the present site may have to be continued till the duration of the contract period, i.e., till April 1965. If, in the meanwhile, the contractors are asked to shift the plant from the present site, it may give room for the contractors to claim higher rates, extra rates for supply of asphaltic concrete mixture from the new location. However, in view of the complaints received from the school authorities, the following immediate improvements have been ordered to be carried out by the contractor with a view to reduce the dust and smoke nuisance:—

(1) The chimney is to be raised by about 15 feet to 20 feet more to disperse the smoke.

(2) Sprinkling of water at the beginning of the exhaust or at half-way up the chimney is to be done.

(3) At the following places, viz., crusher, junction of conveyor part and hot drum, between the bucket conveyor from hot drum and the beginning of the mixing chamber and where filler is emptied into hopper, screening with tar drum sheets on two sides is to be carried out leaving a door way for workers. Screening is to be taken sufficiently high beyond the source of nuisance. This will enable dust to collect within the fortified area without spreading outside.

[Srimathi Jothi Vencatachellum] [19th January 1965]

The Director of Public Health, who inspected the site, has suggested that the plant should be shifted to some other unobjectionable place after the present contract period is over. This suggestion has been communicated to the Commissioner, Corporation of Madras, for necessary action.

V.—STATEMENT BY THE HON. THE MINISTER FOR INDUSTRIES
REGARDING THE ANSWER GIVEN TO A QUESTION.

* THE HON SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, Sir, in reply to a question put by Sri K. Anbazhagan during the reply to the general discussion on the Madras Appropriation (No. 4) Bill, 1964, regarding the location of the College of Indigenous Medicine, I gave the impression that the college would be started at Courtallam. On further consideration, the Government decided to locate the College of Indian Systems of Medicine at Palayamkottai temporarily by making use of the Government buildings available there and the college has accordingly been started on the 30th November 1964. Only *Siddha* course has been started, as enough number of candidates were not forthcoming for *Ayurveda* and *Unani* courses. As per the syllabus for B.I.M. course of the Madras University, hospital facilities will be necessary only during the second year. The question of shifting the hospital of Indian Medicine will arise only next year. Even here, only the beds which provide treatment in *Siddha System* alone will be moved first. The rest will be shifted only after enough number of candidates are admitted and they complete their first year of the course.

The Research wing with 50 beds and the out-patient department will continue for some time. After the lands required for the College and hospital are acquired and the buildings constructed, the Research wing with the out-patient department will be shifted to Courtallam. The College and the hospital from Palayamkottai will also be shifted to Courtallam permanently.

VI.—FINANCIAL BUSINESS.

PRESENTATION OF THIRD SUPPLEMENTARY STATEMENTARY OF
EXPENDITURE FOR 1964-65.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Chairman, Sir, I rise to present the Third Supplementary Estimates for the year 1964-65. A detailed statement explaining the Demands under different grants is placed on the table of the House. The Supplementary Demands in all aggregate to a sum of Rs. 38.4 crores of which Rs. 2.5 crores will be on Revenue Account and Rs. 25.8 crores on Capital Account. The balance of Rs. 10.0 crores is on

19th January 1965] [Sri M. Bhaktavatsalam]

Loan Account and of this a sum of Rs. 7 crores represents only the repayment of Ways and Means advances taken from Government of India.

2. The Supplementary Estimates relate mostly to New Service Schemes sanctioned by the Government in the course of last three months. We have also taken this opportunity to seek additional appropriation under certain grants, where on current trends, the expenditure is likely to exceed the present appropriation.

3. The largest single item under Supplementary Grants relates to the outlay on the purchase of foodgrains. The suspension of private trade in foodgrains in the wake of price control, resulted in a temporarily difficult situation in October and the Government stepped in with purchase of foodgrains on their own account to maintain supplies. Government also propose to build up a buffer stock of about 4 lakhs of tonnes of rice by purchases from millers and producers out of the main harvest now in progress. It is difficult now to estimate with precision how much of the purchases will be on Government's own account and how much will be on account of Co-operatives. We have for the present provided for a sum of Rs. 21 crores as the gross outlay on the purchase of foodgrains. This amount will be recouped as and when the foodgrains are sold to the public. To the extent we carry over stocks to the next financial year, there will be a net outgo and this will be covered by suitable loan assistance from Government of India. It is relevant to mention here that Government of India has sanctioned a loan of Rs. 3 crores in October to enable us to purchase foodgrains from within and outside the State.

4. As an important adjunct to their programme of building up buffer stocks, the Government have also undertaken a programme of construction of godowns so as to create an additional storage capacity of 2 lakhs tonnes in the public sector at four different centres in Madras State. The whole programme, which is being executed with the utmost vigour, is expected to be completed by March. The Central Warehousing Corporation will meet in full the cost of the godowns and take over them. A sum of Rs. 160 lakhs has meanwhile been included in the Supplementary Estimates to meet the expenditure on construction.

5. While the Government have thus taken all measures to ensure that foodgrains are made available at regulated prices, they have also intensified their efforts to increase food production. The outlay on Minor Irrigation Schemes has been stepped up and we have sanctioned a number of New Schemes for implementation in the current year. I invite the attention of the hon. members to the details of the schemes furnished under Demand No. XLII. The State Government have availed themselves fully of the additional assistance made available by the Government of India for increasing the production of subsidiary food like fish and milk through the implementation of a number of new development schemes as part

[Sri M. Bhaktavatsalam] [19th January 1965]

of a Crash Programme. Hon. Members will recall that a substantial provision had been made for these schemes in the Second Supplementary Estimates. The present Supplementary Estimates embody a further provision of about Rs. 13 lakhs under Fisheries and about Rs. 65 lakhs under Animal Husbandry.

6. Among the non-Plan Schemes, an allocation of Rs. 55 lakhs has been sought for further augmentation of the fleet strength of the State Transport Service in response to the growing traffic needs. Provision has also been made on Revenue Account for meeting the operational expenses of the enlarged fleet. This expenditure will of course be covered in full by larger receipts.

7. The Panchayats and Panchayat Unions have been playing an important part in mobilising local resources for developmental programmes. Government have held out an incentive for such efforts in the form of matching grants. The collections under Local Cess Surcharge levied by Panchayat Unions and House Tax levied by Panchayats are now expected to be larger than anticipated at the time of formation of the Budget for 1964-65. We are accordingly stepping up the provision under Local Cess Surcharge Matching Grant by Rs. 36 lakhs and that under House Tax Matching Grant by Rs. 17 lakhs.

8. The Cyclonic storm and tidal wave which hit Rameswaram Island and other parts of eastern coast have caused loss of lives and property on a large scale. The Government have taken all measures necessary for assuaging the sufferings of the people. Programmes for relief and rehabilitation of the victims of the natural calamity have been formulated and are being pushed through with the utmost expedition. The Government have had to incur substantial expenditure on the running of feeding centres and restoration of means of communications and other relief measures. Among the various categories of people, the worst hit are the fishermen who have lost their boats and nets. The Government have sanctioned financial assistance for supply of fresh boats and nets and for the repair of the damaged ones. Relief Schemes for rehabilitation which are in various stages of execution may entail an expenditure of the order of Rs. 150 lakhs. Of this, expenditure in the form of loans will be met from the provision available under "Loans and Advances". It is difficult to estimate the expenditure likely to be incurred in the form of grants before the close of the financial year. We have included in the present Supplementary Estimates, a provision of Rs. 25 lakhs which will be stepped up, if necessary, at the time of submission of Final Supplementary Estimates.

9. The other schemes included in the Supplementary Estimates do not call for any special comments.

10. With these remarks, Sir, I commend the Supplementary Estimates for the acceptance of the House.

[19th January 1965]

VII.—DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS.

2-50
p.m.

MR. CHAIRMAN : Srimathi Lakshmi Krishnamurthi will now move the motion of thanks to the Governor for his Address to the Members of the Legislature.

SRIMATHI LAKSHMI KRISHNAMURTHI : Mr. Chairman, Sir, I move—

"That an humble Address be presented to the Governor that the Members of the Madras Legislative Council thank him for the Address delivered to the Members of the Legislature on the 18th January 1965."

Sir, His Excellency the Governor in his Address yesterday dwelt mainly on the two major crises which confronted this State recently and on the measures adopted to tide over them.

Sir, man is an imperfect creature. Perfection is, therefore, not to be expected in any human institution or endeavour. I would be a hypocrite if I claimed that everything was perfect in Madras. But I feel we can all honestly say that our State has been making steady progress in every field of national development from year to year. The year just ended is no exception.

Miscalculations do occur. Misfortune does strike. These are inevitable in human affairs. What matters is the way we react to these. I maintain that our State Government is the first and the most alert to detect mistakes or miscalculations. The energetic way in which they come forward to mend the mistakes and to battle misfortunes calls for our admiration. Our Government and administration have literally rushed to the succour of the stricken people of Rameswaram and rendered them timely aid. This illustrates how the welfare of the people stands foremost in their minds.

The speedy arrangements made for the operation of a ferry service with a fleet of mechanical boats for the uninterrupted movement of people and goods to the island have demonstrated to the residents of Rameswaram that they are not isolated from the mainland, nor forgotten, but are very much the concern of their brethren, official and non-official, in the mainland.

While appreciating the immediate remedies applied for relief to the stricken, we hope that long-term and permanent measures of reconstruction will be planned and implemented very soon. It is gratifying to learn that the development of a new township on the mainland for resuming the ferry service to Ceylon is contemplated. The proposal of our State Government to initiate advance action on the Sethusamudram Scheme by appointing administrative and technical staff for acquisition of lands, construction of buildings and relaying of communications is most welcome at this juncture. For at one stroke, the twin objects of unemployment relief and economic development in this backward area where repatriates from Ceylon and Burma gather, are to be achieved.

[Srimathi Lakshmi Krishnamurthi] [19th January 1965]

This disaster has had one good consequence, if I may say so. For it has once again underlined the oneness of the Indian Nation, witnessed the spontaneous flow of voluntary aid, which is coming forth readily, from every corner of India.

The severe food shortage which gripped us for a while came with baffling suddenness, considering that the deficiency in Madras State is only marginal. We have actually done quite well in rice production during the current year, with an increase of 14 per cent over the last, coming in fact to the third place in India. The prompt and vigorous steps taken by our Ministers and officials at all levels, both for the emergent procurement of stock and their rush transport to areas of short supply are most commendable. It is this 'Operation Rice Bowl', if I may so describe it, under the direct supervision and guidance of senior officers that helped to bring the situation under control. The lightning speed with which the Family Card system was introduced and the resourcefulness of the Home Guards in this crisis cannot be easily forgotten. These measures alone will prove that ours is indeed a responsible Government working for and with responsible citizens.

The proposal to build up an additional buffer stock of 4 lakhs tonnes of rice will certainly help to stabilise prices and eliminate the threat of shortage. The crash programme to construct storage capacity is welcome. We are sure the Government will ensure that every care is taken to see that in spite of the urgency, public funds are prudently spent and full value obtained for the tax-payer's money in whatever construction is taken up. It may seem incredible, but we are told that nearly double the volume of our grain imports is lost every year within the country by improper storage and rodent infestation. In Japan and Russia, it would appear that they are trying huge silos in which grain is automatically dried by mechanical rotation prior to storage. It would be advisable for our Government also to plan their storage facilities most carefully to see that our investment in such capital construction does not become out of date or obsolete prematurely.

The new drive to increase rice production in our State is also most welcome. I should like to stress that procurement prices should be realistic and should give a real incentive to the producer to maximise his output. If co-operatives play an effective role and reduce middleman profits, there will certainly be immense satisfaction all round. The increase in the off take of fertilizers is encouraging. I am sure that the bias towards chemical fertilisers for quick results will not lead to the neglect of organic and green manures, in the propagation of whose virtues Madras has been justly famous. I also hope that the partiality towards Ammonium Sulphate will be countered by promoting alternative fertilisers, which are equally good and often cheaper. As an incentive to the producer, I wonder if greater releases of fertilisers cannot be made to such cultivators who produce more and deliver more to the procurement authorities in time.

19th January 1965] [Srimathi Lakshmi Krishnamurthi]

The success of any scheme of food rationing or distribution is its own self-elimination. The fact that in Madras City as well as other urban areas many are not drawing upon their rations is itself a tribute to the success of what has been done.

Thus while we can legitimately claim that our State has been maintaining its progress despite these setbacks, it is obvious that progress will not always be uniform or universal every year. Every department cannot and will not make the same amount of progress every year. Progress goes on by human effort, which is a variable factor. It is up to us to survey the achievements each year and where any one department is found to lag behind, we have to spur it to greater effort.

I should like in passing to refer to the power position in the State. The temporary cuts suffered last year may have given a wrong impression of the State's achievements which are considerable. Only last week we were given impressive figure of our power development a connected load of 935 MW now against 179 MW in 1950-51 and 439 MW in 1960-61. Energy consumed is now, 1,700 million KWH against 320 million in 1950-51 and 908 million in 1960-61. Over 2 lakh pumpsets alone consumed 600 million KWH. Credit should be given where it is due.

In key sectors of growth like, agriculture, power, industry and transport, there has been balanced development. The fact that our State has again exceeded its budgetary outlay in the current year by a margin of Rs. 6-1/2 crores is an indication of continuing growth. The draft proposals will soon come before this House and when full details are available, it should be possible for this House to appreciate what has been done and to give appropriate counsel to Government in achieving more.

Today we are faced with what the economists call a Revolution of Rising Expectations. But let us not forget that to fulfil these expectations, the administration needs the informed and responsive co-operation of the public. We can all of us be rightly proud of the sobriety and realism with which Madras State is tackling its economic problems. I am sure that with the responsive co-operation of all sections of the public, Madras State will remain in the van of progress, as an exemplar to all India.

Thank you, Mr. Chairman.

SRI M. A. MUTHIA CHETTIAR: Mr. Chairman, I second the motion.

SRI K. S. ABDUL WAHAB: Mr. Chairman, Sir, on a point of order.

The hon. Lady Member who spoke just now, was reading out her speech. She may be told not to stick to this practice in future.

MR. CHAIRMAN: The hon. Member (Sri Abdul Wahab) is probably new to the House.

4-00
P.m.

[19th January 1965]

SRI M. A. MUTHIAH CHETTIAR: I might inform the hon. Member that the hon. lady Member was not reading out her speech. She was making use of the notes. The hon. Member can have no objection to that.

SRI K. S. ABDUL WAHAB: I did not object. I asked for a point of information only after she had finished her speech.

SRI M. A. MUTHIAH CHETTIAR: That is all right. But the hon. Member could have been a little more chivalrous.

MR. CHAIRMAN: He was half chivalrous (Laughter).

* SRI. M. MUTHIAH CHETTIAR: Mr. Chairman, Sir, at the outset we would all offer our sympathies to all those affected by the cyclone and in the same breadth we should offer our felicitations and congratulations to the Ministry headed by our Hon. the Chief Minister on the very prompt action they took in going to their succour immediately. Almost all the Ministers went there. We are very happy that they took energetic steps and also induced the Government of India to take energetic steps including the building of the bridge. Sir, it is not necessary for me to take the time of the House and detail the work that lies ahead to help that area except to say that some permanent protection should be provided for the great temple that is there, against another cyclone in the future, which God forbid should not occur again. Something like a huge cement wall, big long reinforced iron tubes such as those used in the harbour here could be put up to serve as a permanent protection to the temple. It should be put up away from the temple. This is not a suggestion which I should make. I am sure if our engineers are asked to visit the place and draw up a scheme, they would be able to do it. This is a simple thing compared to the very many constructions they have put up in different parts of the world. It should not be difficult for the Government of Madras and their engineers to find out the proper method of protecting that area of Rameswaram from any further cyclone disaster.

Sir, with regard to food, we are glad that our Hon. Ministers rushed to the different districts. The Hon. Sri R. Venkataraman was there in Thanjavur sending wagon and lorry loads of rice to the City and there was considerable relief in a week's time. We are glad about it. We are also glad that the Ministry took all steps possible in the course of a week or ten days to relieve the immediate difficulty in Madras City particularly, though in many other places the situation was quite bad. I should like to say in this connection that this food situation head-ache has been with us for some years and I am afraid it will take many years to increase our food production to solve our food problems. This has been admitted by various authorities everywhere. The only way, therefore, to solve the immediate problem is not to fight shy of imports from foreign countries. Unfortunately, Sir there is a controversy going on presently in Delhi with regard to the quantity of imports that we should allow. I do hope and sincerely

[19th January 1965] [Sri M. A. Muthiah Chettiar]

trust that the Government of Madras will put its entire weight in favour of imports. For, more than what we say, if the Government of the State take energetic steps and pull their weight with the Delhi Government and say we should have more imports and it should not be ashamed of importing food when we are faced with a difficult situation, it will have some effect. I should say, Sir, that for the next ten years imports will have to be made, particularly of rice. Consumption of rice has gone up considerably. The Ceded districts people who were accustomed to take cholam are having rice every day. Even in North India people are eating more rice than wheat. Therefore, the rice consumption has grown up very much and the Government of India should take steps to import greater quantities of rice and wheat in the coming years and have a bigger buffer stock. We are glad that the Government of Madras propose to have a buffer stock of 4 lakhs of tonnes. I believe it is the minimum. If they have more, it would be better. It is also gratifying to note that they are planning to have pucca storage godowns for storing the buffer stock. As the hon. the Lady Member who spoke just now said, they should have proper and modern type of godowns to prevent wastage of foodgrains during storage. The godowns to be put up should be on the models put up in Japan, Germany, probably in all modern countries of the world. They should build rat proof and insect proof godowns for the purpose of storing the foodgrains.

With regard to this import of rice and foodstuff, I would like to mention one particular point which is the responsibility of the Madras Government. We have a long border along the Kerala State and rice naturally goes into that State. I am sure the people of Kerala do not want the rice from Kanyakumari, Madurai or even Coimbatore. They mainly want the broken rice which is cheaper in quality and, at the same time, good for their 'Kanji'. This everybody knows. Until recently, we were importing such rice from Burma. I should like the Hon. the Minister for Food to arrange for the import of broken rice from Burma. Before the war Burma was exporting 3 millions of tonnes of rice. Of this India imported 1½ million tonnes and half a million was imported by Ceylon. The other half a million was imported into other parts of the world. Probably they may not be able to spare so much now.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I would like to tell the hon. Member that the people of Kerala now would very much like to have good rice and not broken rice. They might have been eating broken rice in the past, but now their standard of life is going up and they would certainly like to have good quality rice.

SRI M. A. MUTHIAH CHETTIAR: Sir, I am glad to have that information from the Hon. the Chief Minister but still some quantity of broken rice is necessary for their 'Kanji'. They are fond of taking it in the morning. Even though they may have 'Idly', 'Appam' and 'Dosai' and coffee and tea, they still take

[Sri M. A. Muthiah Chettiar] [19th January 1965]

4-10
p.m.

'Kanji' in the morning. They like it and they take it in the evening also. This 'Kanji' is not at all bad. As a matter of fact, I have once or twice tasted it myself. It was very good. It is prepared well. Apart from the question of broken rice, there are other varieties of rice which Burma has been sending to the West Coast. They need full rice also. Different varieties of rice are coming from Burma. I do not want to go into the details of what kind of rice should be imported. My only suggestion is that we have been accustomed to importing rice in the past and I think if we do so now, it will go some way in checking the outflow of rice from the border areas of our State into Kerala.

More than all that, I am told that a controversy is raging very strongly just at the moment at Delhi. I am glad that our former Chief Minister and the Congress President has thrown his weight for more imports. With his influence, I am sure, the Madras Government will succeed in persuading the Government of India to go in for larger imports. The Congress President, we are proud to say, has taken a very realistic view of the economic situation in the country and I do hope that his policies will be supported by this Government and other Governments in the country. That will go a long way to improve the economic situation in our country.

Speaking on this occasion, I should like to refer to the few lines that have been mentioned in the Governor's Address. The Governor's Address is short and the Government have managed to put in some of the important points in it. Our State has earned credit for brevity. The statement of the Chief Minister just now read regarding the supplementary budget is also brief. I like brevity. It gives one time to read brief statements. The public will also be able to read it and understand it. I read the Governor's Address from the newspapers in the train. To that extent we must congratulate the Government for having produced the shortest speech for the Governor and also the short supplementary Budget speech.

They have referred to the Fourth Plan. It is well we take credit for having fulfilled the targets and even a little more in the last year of the Third Plan. I should like to know from the Hon. the Chief Minister or the Hon. the Leader of the House while he replies to this Debate, whether he would come before the House with the draft plan for discussion. I do hope that he will come with the draft plan before both Houses for ascertaining the views of the Members. The Governor himself has expressed in his Address an appreciation for the co-operation extended by the Members and the general public in the implementation of the plan, schemes in the past and he expects that the same co-operation will be forthcoming from them in the future also. This House will only be too happy to give its full strength and co-operation in the implementation of the plan. (Sri K. Balasubramanya Ayyar: The drafting of the Fourth Plan is stated to be before the Expert Committee.) I know expert bodies are going into the details of

19th January 1965] [Sri M. A. Muthiah Chettiar]

the plan. But we would like to see the scheme in draft form formulated by the Cabinet so that we could offer our comments. That is the usual practice. Sri K. Balasubramanya Ayyar mentioned about the Expert Committee. That relates to an earlier state. But I refer to the draft of the final scheme to be sent by our Government to the Central Government. There have been one of two occasions when the draft was placed before both House almost at the fag-end and the time available was not very much to enable the Members to study and make constructive suggestions. On this occasion at least, I do hope the Government will come before the House as early as possible. I wonder whether it would come before us during the Budget Session or at the end of it at least. Because the Government of India, I am sure, will be finalising the Fourth Plan shortly. Now, particularly there is a move which is a proper move in my humble opinion, regarding the cutting down of the outlay on the Fourth Plan for the whole of India. (Sri K. Balasubramanya Ayyar: The Planning Commission is not of the same view.) The Planning Commission is not the Government of India. I know there is a Planning Commission. It is not the Government of India. I know it is not the Congress President also. It is not the Congress Working Committee. I do sincerely hope that in the interest of the country, the Congress President will be able to achieve what he has adumbrated in his beautiful address—realistic address—to the Congress recently held at Durgapur. If that is achieved, we will not only be achieving what is practical but we will also be toning up the administration and economy of the country and the whole country will rise in the estimation of the other countries in the world. Foreign countries have now come to feel that in India there are only some grandiose schemes that are being run and that are leading the country to inflationary conditions. I do not suggest that all the scheme are bad. They are, to some extent, reasonable. But we go in for big schemes such as irrigation schemes, hydro-electric schemes and all that.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I would like to tell the hon. Member that it will be very helpful to us if hon. Members who deal with this subject indicate the items where there should be reduction so that we can also examine them and see whether we could revise the plan.

SRI M. A. MUTHIAH CHETTIAR: I am thankful to the Hon. the Chief Minister for the indication that he has given. I would like to mention immediately, till we know what schemes they are putting forward for the plan, it is not possible for any one to mention anything about the schemes. If we have the draft of the schemes, we have no objection to offer our remarks on the schemes contained in the draft. (Interruption) That is not the point now. I am not in the Opposition. If I were in the Opposition, I would say that the details are with the Government and if I were on the other side, I would do it. It was how I used to reply to even Mr. Rajaji when I was in the Opposition. That is the parliamentary way of replying to the Government. I do hope

[Sri M. A. Muthiah Chettiar] [19th January 1965]

that the draft scheme of the Government will come up before both the Houses for discussion as early as possible. We are grateful to the Hon. the Chief Minister for the hint he has thrown. I do hope that after the debate they will again consider the whole position and make final recommendations which they should press on the Government of India. I am sure the view of the Congress President and of the Working Committee will have great weight in curtailing the total outlay on the Five-Year Plan. When doing so, we should see that our schemes—our priority schemes—are not cut out. As our Hon. the Chief Minister rightly said, we may have to choose between schemes and schemes. Some may be more urgent and some may not be so urgent. Therefore, some kind of pruning is necessary. On that matter we would like to have the expert views of the Government before us so that we can all offer our views. I do hope that it will be possible for the Government to come forward with the draft proposals as early as possible.

Sir, there is one other point which I would like to mention in this connection. I would have been happy if some mention had been made in the Address about the state of public health in the City. I mentioned about it last time sometime in October or November. Again we are on the eve of another epidemic. The Cooum is again rising with the sewage water. The mouth of the Cooum should be opened and the water let out. I would request the Hon. the Minister to visit the mouth of the Cooum. It is stinking very much. There is no Dengue in Tirupur, Coimbatore and other places. It is not Dengue at all with which the City was afflicted some time back. It is a kind of fever brought about by the mosquito bred on the sewage water in the Cooum. I am sorry that the Minister should have taken a light view of the situation. Lakhs of persons suffered from this fever and many poor people could not get medicines from the hospitals. The Director of Medical Services never went to the hospitals and made enquiries as to how many came, how many were treated and whether medicines were available or not. The Director of Public Health simply kept quiet saying that she had no power except advisory powers over the Corporation and that it was the Corporation's responsibility. I wrote a letter to the Government and that is the reply I got. Then a statement was made by the Hon. Minister about this fever. There was one technical word which he could not pronounce. The Leader of the Opposition Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar helped him to pronounce it. That is a kind of mosquito which led to yellow fever. When this was mentioned by the Leader of the Opposition, the whole House was aghast. I do not know what the Health Minister has done about this. There is no use saying that the Corporation has not done its duty. If the Corporation could not perform its duties, what prevents the Government from taking over the administration of the Corporation? The Government can help it in many ways to perform its duties. There is no use saying that there is a long-range programme for sewage disposal. The Hon. the Chief Minister once stated that it was easy to dispose of the sewage

19th January 1965] [Sri M. A. Muthiah Chettiar]

water. What prevents the Government from doing it? The Corporation authorities, the Government engineers should all sit together and find out how best it could be disposed of. There is no use of depending on the dredger to open the mouth. The dredger will come only after two or three years. We have a number of coolies who could be engaged to do it. I even told the Public Works Minister Sri Ramaiah about this. If the mouth of the Cooum is cut utilising the manual labour, the water could be let into the sea and there will be no danger of Dengue fever recurring again. I hope the Hon. the Health Minister will take a serious view of the situation and make arrangements to see that sewage water occasionally goes to the sea and there is proper flushing done very often. If this is done, stink may be removed.

There is one other matter about which I would like to make a mention though it may be of a little controversial nature, namely, the language question. I could say that no mention was made in the Address about this. But apart from that, what we want is if the Madras Government ensure that their policy in regard to this matter is safeguarded by the Government of India, it will be all right. My stand is that the policy of the Government of Madras is not even accepted by the Government of India. Therefore, the Government of Madras should press on the Government of India to see that their policy is accepted. I do not want to go any further. I can go further than that and say 'No Hindi at all'. 'English alone, English always'. But I am prepared for a compromise. Even when Rajaji said that Hindi should be introduced in schools, I opposed the move. I said then, 'I had no objection to the introduction of Hindi on a voluntary basis. I object for all time to the introduction of Hindi compulsorily'. That is what I said then. But that is a different matter. For the Madras State retention of English is necessary. Tamil may be necessary for regional purposes. Therefore, English and Hindi must go together. Now they were talking about integration. We had an Integration Committee before the Chinese War. We think of integration but we are doing things which are not conducive to integration. I gave also evidence before the Integration Committee headed by Sri C. P. Ramaswami Iyer. We are primarily concerned in uniting India. But what will happen if the U.P. Government were to write to the Madras Government in Hindi? There will be inter-State correspondence and letters will come in Hindi. What will happen?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Correspondence between U.P. and this Government will be in English also.

4-20
p.m

SRI M. A. MUTHIAH CHETTIAR: For how long will English be there?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: It will be there indefinitely, for a long period.

[19th January 1965]

SRI M. A. MUTHIAH CHETTIAR: What is the necessity to give up English as an additional language? We are only asking for English as an additional language and not as the sole language. I would like the Central Government to think seriously of having the English language as an additional language. We are not saying that Hindi should be given up. Let English remain as the additional language of India. This is only the safe way.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I can tell the Hon. Member that this has been adequately provided for in the statute of Parliament.

SRI M. A. MUTHIAH CHETTIAR: It may be provided. But we now learn that many South Indians in employment in New Delhi may note in English, but their superior officers may reply in Hindi. This is what we see from the papers.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: To enable officials who do not know Hindi, an English version will also be given.

SRI M. A. MUTHIAH CHETTIAR: I do not understand. I did not catch what the Hon. Minister said.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: If the Hon. Member is so much interested in the officials of the Government, I can give this assurance to him that in cases where an official writes notes in Hindi, for the benefit of the other official who does not know Hindi, it will be given in English also. The official who does not know Hindi will not be suffering from any handicap.

SRI M. A. MUTHIAH CHETTIAR: Now I understand, Sir, that nothing will be done twice over both in Hindi and in English. This is the first innovation by the Government of India. (Sri K. Balasubramanya Ayyar: How many translators?) The Deputy Leader of the Opposition has rightly pointed out the need for many translators. For translation work, every clerk and every officer must have a large number of translators in his room. His room will look like a conference room, and there will be translation going on. No other work will be done. They have been doing good work in English. Surely we do not want English to be taken away so soon. English should remain there for a long time to come. Hindi may come in gradually. Till that time, we should not lose ground. We are losing our ground now. It is a fact. Everybody in New Delhi says this. We do not say this in order not to displease the top Congressmen in Delhi. This is wishy-washy. We should not have this 'wishy-washy' during elections. As a Congressman, I want the Congress party to get all the votes and there should be no mismanagement. We would lose a lot of votes and the D.M.K. will get a larger number of votes, if we do not take a proper view of the position. I do not want the Congress to lose votes and the D.M.K. to get a larger number of votes. It is not right to give a helping hand to the Opposition.

[19th January 1965] [Sri M. A. Muthiah Chettiar]

It must be the purpose of any party in Government not to give a helping hand to the Opposition. This is the policy and this is the principle of a democratic Government. The Opposition will use this question as an election propaganda. The Hon. Mr. Bhaktavatsalam and the Hon. Mr. Venkataraman know more about elections than I. I have been standing for elections for about fifteen years. Before 25 years, there were smaller constituencies. Even in smaller constituencies, there is no question of giving room of the Opposition party. We must do all that is possible to get all the seats to ourselves. At the election time the Opposition may put forth the introduction of Hindi to their advantage. Not that they love English. But they will use the introduction of Hindi in their election meetings. I want that English should be retained. Let us retain English. Let Hindi come after 200 years. To-day everybody knows that after 150 years of British rule in India, we have only two per cent of the population knowing English.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Let Hindi be the additional language.

SRI M. A. MUTHIAH CHETTIAR: We are asking that English be the additional language. I am asking for less. I am asking that English be the additional language. The question is that Hindi shall be the only language of India. We will only be helping the Opposition in this move. Ultimately what is going to happen? The people will become agitated and the Congress party will be losing votes. I sincerely trust that the Government will take a serious note of this matter.

Sir, we are very proud of the efficient way in which the administration is carried on. We are proud of the administration in the South of this country and of our distinguished Chief Minister. All these years, the Congress party is here running the administration, and it is a very refreshing thing to the entire country. It has a realistic approach to the future economic prospects of the country. I do sincerely hope that the Madras Government will have the support of all the other States. The Government of India are getting aid from foreign countries. There is a feeling in some foreign countries that some schemes are not very useful. The foreign collaboration and foreign aid are there, thanks to the industrial policy followed by our Industries Minister. In fact, he is called the Managing Director of the new companies. That is the new phrase he has got. He has been doing most efficiently with the experience of his foreign travels. Though we cannot claim as much industrial advance as Bombay, still we are next to Bombay. We are doing very well, and new industries in Madras are coming up. Foreign aid is coming forward. Why do people from North India come to the South? They know that labour is better here, our circumstances are better, and the students in this part of the country are better and are much more reasonable and much more realistic in their outlook, and that they do not give trouble.

[19th January 1965]

SRI M. RAJAH IYER : Thanks to the teachers ?

SRI M. A. MUTHIAH CHETTIAR : Yes. We are proud of it. I sincerely regret that the teachers' constituencies are going to be abolished. I do want the teachers' constituencies to remain. Even if they cannot remain, I do sincerely hope that the Government will find their way to nominate distinguished teachers as Members of the House from the group of people representing culture, art, and the like. Let that group consist of 15 or 20 Members. We had great men like the Rt. Hon. V. S. S. Sastri, C. Ramalinga Reddi and Samuel Ranganathan, as Members of the Upper House. All along I have supported the existence and formation of the Upper House. It is not because I have become a Member of the Upper House. For thirty years I have been in the Lower House. Even then I have been supporting the existence of the Upper House. Because, sometimes Bills may be rushed through in the Lower House. When I used to say that Bills were rushed through in the Lower House, the Government would not listen to me. But when Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar in the Upper House said something about the Bills, the Government would say, 'The Secretariat was in a hurry'. On some occasions the measures passed by the Lower House require reconsideration. I think we should say that the Upper House is a place for second thinking and as things are, we are second to none in that respect. Even in the other parts of the country where there is no second House, it will be very useful to have a second House. Then, this House has been very lucky in the past and now also it is having fairly distinguished Members. I am one here. Therefore, I say 'fairly'. Otherwise, all are distinguished Members here. I have no doubt that the Government do appreciate the remarks made in this House and on this occasion, as the new year has dawned, let us wish the Government all good luck.

MR. CHAIRMAN : I may now inform the House that there is a large number of hon. Members who want to speak. It has been our experience that the first set of speakers have plenty of time to speak and for the Members coming later, we have to ration time. Therefore, with the agreement of the leaders of Parties, I suggest that hon. Members restrict their time to fifteen minutes each, and it will be good. Now Sri Rajah Iyer will speak.

* SRI M. RAJAH IYER : Mr. Chairman, Sir, the distinguished speaker who preceded me referred to the new year. I am very happy that we have met here in the new year. In retrospect it strikes me that we never passed through a worse year than the year 1964. It began with the Saraswathi School tragedy. Then we had the food crisis to go through. We lost the greatest son of India on May 27. To crown it all we had that terrible catastrophe in our part of the district. I wonder if from the Press reports and through the radio and other accounts the hon. Members could have any idea of the devastation that was caused in East Rama-

19th January 1965] [Sri M. Rajah Iyer]

December 1964. The cyclone began early in the morning and abated in the evening by 4 O'clock. We thought that we had gone through a miserable experience and that people all over the country would be condoling with us. But it was only on the next day that we learnt about the tidal havoc that had preceded the cyclone. In the night of 22nd December the tidal wave had hit the Rameswaram island and brought about great havoc. It was not a mere sea erosion. When good friends, well-meaning friends, friends who have the interest of that part of the district at heart and who want that the beauty of the architecture should be retained, suggest that by some measures being adopted this could have been checked or minimised. I really wonder whether they are fully aware of the might of the disaster that struck us and which nothing human could have checked. Everything possible could have been done to check sea erosion. Our distinguished Member referred to certain walls having to be erected that could check the sea erosion. There is a controversy that is being set afoot now whether the cutting of the coral reefs was wise or not. For people who have an intimate knowledge of the topography of that part of the district I may say that the tidal havoc had nothing to do with the direction in which we have plenty of coral reefs. The coral reefs are to the west of the Island, whereas the tidal havoc came to Dhanushkodai which is in the east. and so the cutting of the reefs could not have brought about this tidal disaster. Then, there are people who say that a masonry wall could have been erected to check sea erosion. But if there had been a wall there, probably pieces of masonry that might be thrown about would have added to the number of casualties. It was something which nothing human could have checked. The survivors that came to our place narrated their harrowing tales. People have lost their wives. Mothers have had the experience of their children being snatched away. A mother with the child in arms is struck by the wave, and rises up to find that the wave had taken the child somewhere. Such harrowing tales made almost every eye wet in our part of the district. It is something which must be considered to be a divine act, an act of God. I am anxious to point out that no purpose is served by going into the question whether this could have been checked. There is a reference to the weather reports. The pity of the whole matter is that we do not take to these weather reports much too seriously. From the weather reports which were in the papers on 22nd December I knew that the cyclone was going to strike straight at me. But all the same that morning I was starting to attend the valedictory meeting of the District Development Council, hoping that as usual that would be another baseless weather report and that the depression in the Bay as usual would weaken and peter out. We do not take to these weather reports much too seriously. But that, of course, cannot be any excuse for the Government not giving the necessary warning to the fishermen. Whenever such a grave crisis is apprehended, due warning must indeed be given to the fishermen and it is a matter into which our Government must necessarily go to find out whether sufficient warning was given to the poor fishermen.

[Sri M. Rajah Iyer] [19th January 1965]

4-40
p.m.

We are concerned with the post-cyclone measures which our Government are going to take, and as one who was on the spot I must offer my most humble gratitude to the Government for the very commendable promptitude with which they rushed to the spot. In the year 1955, nine years ago exactly in the same month, in the second week of December cyclone and huge floods brought about untold misery to our part of the district. It affected four districts—Tiruchi, Thanjavur, Madurai and Ramanathapuram. But the present cyclone confined its activities to just one taluk of our State, the Ramanathapuram taluk, and that too, to the eastern part of the Ramanathapuram district. Though the area of the havoc was small, the intensity of it was terrible. Last time it took a number of days before we could get help down to Ramathapuram. But this time help was rushing to Rameswaram Island by every available means of communication at grave risk to the people who were rushing up here. So, the people are extremely grateful to the Government for the immediate measures of relief and rehabilitation which they took. The Mandapam camp became almost the headquarters of the Madras Government. There was a departmental conference there at a very high level to plan things—short-term measures and long-term measures to be adopted—and to that extent we are grateful to the Government for the realisation of the magnitude of this huge havoc and the speed with which everything was done. One good thing that was done was for the security measures to be adopted there so that pilferers and looters might not go about and take things away from Rameswaram Island and Dhanushkodi. The Hon. the Chief Minister was very anxious that the people of Rameswaram Island must not feel cut off from the mainland. Immediately he saw that this psychological advantage of being connected with the mainland was provided by ordering a ferry service. The ferry service was immediately commissioned and I am only sorry to say that there was not that co-ordination that was necessary between the rail service and the ferry service. There was a friend from Maharashtra who left Madurai at 4 O'clock by the morning Coimbatore Express and could reach Rameswaram only at six in the evening in spite of his being able to get the first ferry service. The Hon. the Chief Minister was saying that the ferry service is there and the train is taking the pilgrims right up to Thoni Thurai. Unfortunately, there is a notification to the effect that the trains are going up to it. But in actual practice they stop at Mandapam and from there they have to go by ferry to Pamban and from there they have to go by train. There should be a ferry service in accordance with the Railway Department's Notification so that there is traffic co-ordination between the two points and people may be rushed to Rameswaram.

Of course, Sir, it has been pointed out that the people who were the worst to suffer were the fishermen. They have been the hardest hit. They have lost their boats, their nets, and they have lost everything. They are the people whom we should pity most and it is gratifying to find that quite a considerable part of our expenditure goes to wipe out the tears of these fishermen. But

[19th January 1965] [Sri M. Rajah Iyer]

that cannot be much. We are going to rehabilitate them. We are going to put up colonies for them. Sites have been chosen where such colonies have to be put up. In this connection, I should like the Government to bear in mind that there should be a compact community centre. A big house should be constructed on a raised foundation so that it might serve as a place where the fishermen could congregate should there be any erosion, or waves beating against their huts. There should be a community centre where they could all take shelter should a contingency arise.

We are giving financial assistance to the fishermen. Fifty per cent is given by way of subsidy and 50 per cent by way of loan. It will be proper if the loans are made absolutely free of interest.

Then, Sir, we should not only help people who have been directly affected by the cyclone but also those who have been indirectly affected by it. There are other communities in Rameswaram who have been indirectly affected by the cyclone. They can eke out their livelihood only out of the pilgrim traffic that flows into the Island. These people have no fixed avocation. They are petty traders, merchants and many of them are pilgrim guides, prohibits and so on. And unlike other places of worship, Rameswaram, they say, is a 'Parihara Sthalam', to expiate one's sins. And considering the manner of community life now, the load of sin gets accumulated every day and people are especially anxious to go Rameswaram to expiate their sins. But, unfortunately, it has not been given sufficient publicity as a tourist centre but the tidal wave and cyclone gave some publicity to it and they got sympathy from all over the country and even from all over the world, I may say. Even the Pope mentioned Dhanushkodi in his Christmas message. The B.B.C. mentioned it in its news bulletins. To that extent, we have brought it to the notice of the people of the World. But it is not our elementary duty as one interested in promoting tourist traffic, to make it abundantly clear to people coming from north India, people coming from various places, that Rameswaram is now quite safe and that it invites them and that one can undertake the journey without any risk or peril? So, I hope the Information and Publicity Department would wake up with a jerk and see to it that very inviting notifications are made available in the dailies of the North inviting the pilgrims to Rameswaram, which alone will help the prohibits, the pilgrim guides and others who depend on the pilgrim traffic. I find from the statement made in the Assembly by the Hon. Chief Minister that only a loan of Rs. 50 repayable in 10 instalments of Rs. 5 each is available to them. I am sure you will consider this sum of Rs. 50 to be too poor a contribution to people who have lost their only means of livelihood. They deserve our immediate sympathy.

In regard to rehabilitation work, I am glad the educational institutions are to get some priority. But, unfortunately, I find in respect of repair and reconditioning of school buildings, private institutions have been left out. They have to drift for themselves; while the Government have cared for the Panchayat Union

[Sri M. Rajah Iyer] [19th January 1965]

buildings and district board school buildings, private schools should not have been left uncared for. I hope the private schools also would get the subsidy necessary. There is one thing which the Government can easily extend to the teachers in these parts. The Government servants and the local body servants are given one or two months' pay as advance. There won't be many teachers who might have suffered as a result of the tidal wave or cyclone. Last time the Government passed orders that the teachers could draw as cyclone advance a part of the deposit in the provident fund account. This is just money they have accumulated and lying with the Government as deposit. I do hope that the Government would just do this time what they did last time and make the free cyclone advances available to the teachers. There are many people in Rameswaram who have put their children in colleges in Madurai and other places. They will not be able to continue the studies of their children because of this cyclone havoc. Therefore, students of parents who have suffered at Rameswaram must be given free education in colleges.

Talking about the plight of fishermen, I failed to mention one thing. There is one peculiarity about them. They are migratory. The fishermen homes are mostly mobile. They start from somewhere near Tuticorin and end at the other side of the coast. They take the mobile families with them and young children of these people go without schooling in our State. I have submitted a memorandum to the Hon. the Minister for Information that there should be started a residential school for the children of these fishermen where they will be put together and schooled. In the face of this havoc I think this becomes very necessary.

In our adversity we got sympathy from all over the World and this has also proved to be a blessing. The Sethusamudram project is to be expedited. Advance action is being taken. But, in this connection, one fact should be borne in mind. There is congestion in the Ramanathanpattam Travellers' Bungalow. There is only one travellers' bungalow which serves all visitors, officials and all. The other day the Hon. the Chief Minister was there. The Hon. the Minister for Information also came there and he had to remain in the verandah, because there was no other place where he could be accommodated. You cannot understand the plight of the engineers and the technicians who will be coming in numbers to look after the Sethusamudram Project. Therefore, the Government should take up this matter immediately as, otherwise, there is bound to be pressure on Educational institutions. All class rooms are requisitioned to accommodate the visitors. Of course, their presence is welcome. I hope there would be attention paid to this minor aspect of the question.

And then, Sir, there is another thing which I should like to mention. If Rameswaram is to develop, it should be a Township and not a Panchayat. That is the idea expressed by everyone who visited Rameswaram. There are no two different opinions about

19th January 1965] [Sri M. Rajah Iyer]

it. Along with the township that is springing up near the Sethusamudram scheme, I hope Rameswaram also will be constituted into a township so that the future of the bright island could be ensured.

Talking about the cyclone and the tidal wave, we should not forget the terrible train disaster the like of which was unheard of in our country before. I know the man who was driving the engine of the train. He was an old student of mine, by name V. Ratnam. As a young boy, he was very bright and brave. He was brought up by one Dr. Muthukumaraswami Pillai of my place. Even as a boy he showed extraordinary courage. Once braving even an electric shock which would have ended his life, he rushed to the table and disconnected the electric table fan or light, I do not remember. It is an irony of fate that he should have been in that train, the train No. 653 that took hundreds of people to their doom. There is no trace of that train left and no trace of the passengers of that train. There is nothing except the pathetic name board and that too cast some miles away. Therefore, you can understand the recklessness with which the train was sent to its doom. It is there on reliable authority that the engine driver, the crew and everyone that counted refused to take the train out, under such conditions. But some remote authority sitting at the control room was urging the people to obey orders. It is something that should give a shake up to our whole administrative set up. This is certainly not the manner in which any administration should go on. The discretion, the judgment, the wisdom of the man on the spot must prevail and especially in a crisis should we not trust the man on the spot to do what is right? When we think of the whole thing, we are aghast and when I tell you, Sir, there were a number of children in that train from the sister institution of mine who were going home for their December holidays, our hearts simply bleed. They were going home to meet their parents in their Christmas Holidays and they were actually sent to the furious sea. It is a matter into which there should be an enquiry. I am conscious, of course, that no purpose is served by an enquiry into what could have happened if such and such a thing had been done. Only this morning there was a very big advertisement saying that of all the words. "If" was probably the most cruel, "If only that had been done". "If only this has been done" But one thing is certain. There should not be this much interference from remote places of authority. You might have seen the other day in an edifying article Sri C. Subramaniam had referred to how we lost that Rs. 7½ million International Institute of Rice Research. They only laid down a few conditions. There should be a number of agricultural graduates available. There must be stable Government in the country and the climatic conditions must be suitable. All these conditions India satisfied. And the final condition was there must be no Governmental interference. A lot of scope for local initiative must be given. On that score our country was found wanting and that Institute was established in Manila. I hope this is a very poor testimony as to how we encourage local enterprises. I hope you will bear my remarks.

[19th January 1965]

* SRI G. KRISHNAMOORTHY : Mr. Chairman, Sir, 'Rice, rice every where but not sufficient rice to eat.'—that was what we found in Madras City some two months before. Somehow the Government have managed to just bring in the Family Ration Card system and dole out rice through co-operatives and fair price shops. Now they are keen upon building a buffer stock of 4 million tonnes in godowns. Now it is but proper that we go into the question a little deeper and find out how such a situation has arisen in our State. In the history of our State such a situation had not arisen so far. How is it necessary that we should build such a buffer stock and see that either prices do not go up or supply does not become irregular? Now the whole thing seems to be on account of the new way in which the Government are moving. Suddenly they have lost their faith in the merchant community. Now merchants who were doing their work all right for the past thousands and thousands of years have suddenly been thought to be doing something out of the way by the Government. What is it that has come to them? How is it the Government have lost their faith in these merchants? Can any Government assume the role of the trader and do it successfully? Now, even if they just build a buffer stock, how are they going to just protect these stocks from decay? Now the question of spraying insecticide and other things comes in. Will the food so protected be wholesome? If the rice is wholesome, will it be healthy to consume? All these questions crop up. As I said before, there has never been a parallel in the history of our State so far. We have never thought of building such a buffer stock in peacetime and just distributing it, accepting the role of a merchant. Now, can the Government assume the role of a trader or is it proper for them to just lose their faith in traders suddenly? It should be left to the free trade channel and everything will adjust itself. The Government themselves say that "they are producing enough and there is some sort of mistake in distribution". Now they think that somebody is hoarding—it may be the producer, it may be the merchant or it may be the consumer. Whatever it is, the Government analysis comes to this. "Our State has been producing a lot and enough. But somebody is hoarding somewhere. So the distribution is affected. Let us hoard instead of somebody hoarding and let us distribute equitably instead of somebody distributing". That is what they think. But can these things go on for a long time and for a number of years? Will it be possible to do that? If really what Government say is correct, then there is something wrong in the society. It may be the producer, it may be the consumer or it may be the merchant. So, what is really wanting in these people who hoard, according to the Government, is that spirit of selflessness. Now everybody has begun to think of himself, his family and everybody has begun to just forget his neighbour, his own brothers, his kith and kin and men of the State and the country. It means there is no denying the fact that we have lost that amount of unity that we had when we fought the Britisher to send him out. So, something has gone wrong in the society and that is to be cor-

19th January 1965] • [Sri G. Krishnamoorthy]

schools. By whom? By the teachers. Not the present generation but at least the future generation. To avoid the building of buffer stock and other things, to avoid distribution through Government, to avoid the producer or the consumer hoarding his own stock, we have to see that our people get that sort of selflessness which is necessary in an independent nation and which is so necessary to see that our freedom is preserved. That being the case, much importance has to be attached to the teacher. It is the teacher who produces this instinct—the instinct of selflessness. This attitude of selflessness will no doubt bring about the thought of brotherhood, of the integrity of the nation and of the oneness of the nation and this instinct produces sympathy in the mind and so on. If really the Government think that society has gone to such an extent that rectification is necessary, then is it not necessary for them to see that the people who are in charge of these affairs—the teachers—are cared for in the proper manner, that they are fed, clothed and sheltered? Now all these measures which the Government are taking to solve the problem are only temporary and they cannot be permanent. There should be some long-range programme by which they must put the instinct of patriotism, charitableness and selflessness in the people. That can be done only in schools—within 12 years of age of a boy or a girl. To that extent Government must see that teachers are properly looked after and the schools are properly conducted. The Government are not for providing sufficient money even in the five year plans for the encouragement of proper education. Now what is going on in the name of instruction is not only dividing ourselves into various sections but also putting some more poison through anti-social arithmetic. So, if they really think that on a long-range programme the children should be brought up properly at least for the next generation or the generation thereafter, and that they should become citizens who would be selfless, who would be patriotic enough, and who would be prepared to sacrifice anything for their neighbours, for their countrymen, and for the country, naturally the Government must give proper encouragement to the teaching profession. But really what have they done?

5-00
p.m.

MR. CHAIRMAN : Is the hon. Member likely to wind up his speech now or does he want to proceed?

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Fifteen minutes have been allotted to me, Sir.

MR. CHAIRMAN : We rise at 5 O'clock.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : We rise at 6 O'clock, Sir.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Instead of just encouraging the teachers, the Government brought in the policy of just cutting down their salaries from the 1st April 1964. After too much of representation and so many speeches from platforms and appeals, the Government have now given up the proposal to cut down the salary which they were drawing on the 31st March 1964 but they

[Sri G. Krishnamoorthy] [10th January 1965]

propose to absorb the difference in the pay in future increments—the difference which according to them was in excess of the Government grant. That being the case, though they have been given a certain relief in respect of the curtailment of the salary, they have yet to suffer loss in hundreds and thousands during their service on account of the policy of just absorbing in future increments the difference in the salary as calculated by the Government. Is it proper on the part of the Government to just take away the increments of teachers at a time when prices are soaring? We have not heard of such a thing taking place with reference to any other department. The teachers are scattered throughout the State and are working under different managements. Though we speak of avoiding untouchability and other things, still there are five castes among teachers, and five different managements are running schools. Even now, the hon. Member Sri Rajah Iyer said that the cyclone relief in the East Ramanathapuram district was applicable to schools which were run by Panchayats, District Boards and municipalities and not schools run by private agencies. Are these not schools giving education according to the syllabus prescribed by the Government? Are they not schools inspected by the Deputy Inspectors of Schools? Are they not schools giving education to Indian children? What necessity is there to perpetuate the difference that was created by the foreigner some hundreds of years ago with regard to the agency of education? Now the Government have accepted the responsibility for paying the teacher the salary that he was getting on the 31st March 1964? Why should the Government now say that the difference which creeps in according to them should be absorbed in future increments? By this 4,000 teachers and their families (about 20,000 souls) could not get the benefit of increment for the next five years or ten years, as the case may be. This means a loss of thousands of rupees to each teacher. So, it is but urgent that the Government should recognise this principle that a teacher irrespective of the school in which he works and irrespective of the agency that is running the school, should be considered as the national servant and his salary should be debited to the Government. There should be no discrimination as between the teacher in a municipality and a private agency. All these teachers do have the general qualification prescribed by the Government. They do have the technical qualification prescribed by the Government. They are teaching Indian children. They are handling the Madras Government syllabus. Their schools are inspected by the Inspecting Officers. They are paid grants from the public exchequer of the Madras Government. Why then should there be disparity in the treatment of teachers working under different agencies? It is said that the Government are giving a lot of help to Harijans and also encouraging them to see that there is no difference in society. The Government are giving assurances that all people will be given equality of opportunity according to the Directive Principles of our Constitution. But, how do the Government want to perpetuate these five castes among the teachers even to-day after 18 years of Swaraj?

[Sri G. Krishnamoorthy] [10th January 1965]

The perpetuation of this difference leads to disparity in treatment. There are four thousand teachers affected in the aided institutions. There are non-teaching staff also in all these institutions. There are hundreds and thousands of clerks and head clerks. They have been getting less salary. By the new order, they have been given a sort of relief. This relief has come after so much of appeal and representation. The Government have come to realise that according to the contract as between the management and the teacher, the salary entered in the service register on the 31st March 1964, and which was accepted by the departmental officers like the District Educational Officer and also attested and approved by them, should be paid. Then, is it not necessary on their part to recognise that these teachers should be allowed to draw their future increments also in the time-scale, which has been entered into in the contract? Now I would humbly beseech the Government to see that such of those teachers as were affected in their salaries on the 31st March 1964 are allowed to draw the same salaries with the increments and with benefits of provident fund and pension. Now if the future increments are to be absorbed, and if they are not to get increments for the next five years, then there will be loss in the provident fund and pension amount. The cumulative loss will be very severe. This cannot be borne by the teachers.

There is one other thing. When once the Government come to realise that the teachers do Government work, irrespective of the agency under which they work, is it not necessary that the Government just treat them on a par with teachers in Government employ and pay them the house rent allowance? For the last 17 or 18 years, they have been denied this house rent allowance. The medical concessions are being denied to them. It is but proper that the Government realise that if at all they do anything to these teachers, it is only in the interest of the nation. If they want the teacher to just reform the content of education, which will produce such people as will think, "All are our brothers, all are our countrymen, we should have an integrated community from Kashmir to Cane Cororin", they must see that these teachers have peace of mind in doing their work. This discrimination as between the teachers in a particular institution and another institution should go. It is only a matter costing a few lakhs of rupees. For a Government getting an annual revenue of over Rs. 120 crores, a few lakhs of rupees is nothing. The Government after eighteen years of Swaraj should not hesitate to render justice to these teachers with regard to the house rent allowance, medical concessions, and liberalised pension. There must be parity in treatment. If Government really do this and if they ask teachers to reform the content of education, instead of importing a team of 17 foreign experts for serving on a National Commission there will be real reform in education. It is really regrettable to note that, when there are eminent men in India, foreigners should be imported by the Government of India to just advise us on what kind of education we want. The wearer knows where the shoe pinches. We know what kind of education we want. Anybody on the road

[Sri G. Krishnamoorthy] [19th January 1965]

will say what he wants. He will say, 'I want food, clothing, shelter, patriotism, contentment', and so on. So, nobody is needed to tell us about what we want. The history that was written by a foreigner was prescribed for us by the Britisher for 150 years. We want now others to write our needs in education. We do not want others to dictate to us what kind of education we want. We know what education we want. There are experts in India. We can have our own food. We can have our own schemes. We can have our own teachers. We know what our needs are. We can teach our own children. The attitude of the Government must be like that. Now the Government may say that it is no use saying all this here and that the Central Government must do all this. But I want the Madras Government, which is considered to be setting an example to other Governments, to just tell the Central Government that we do not require foreigners to just frame a syllabus for us, and that we know our own requirements, we know how we should be educated, and so on. There are already hundreds of reports lying idle in the pigeon-holes. They have not been acted upon. If we want one more report, why should we import so many foreigners? The National Commission will tour many districts and centres, take evidence, and then issue questionnaires, get answers, and so on. We are only proceeding in the wrong line. We think that we are not fit for deciding on any national aim and purpose. This is because of inferiority complex. This complex has led us to think of importing foreigners to serve on a National Commission. This inferiority complex should go. Only the teachers can tell the Government. "This is wrong policy." Whatever is required in the field of education can be done by eminent men in India, whether it be from this State or any other State. Our Government should write to the Central Government and represent to them that we can give the best scheme suited to the genius of our country, which can be called National Education, and for which the late Mr. Gopalakrishna Gokhale and others strove.

Thank you, Mr. Chairman.

(Sri S. K. Sambandhan in the Chair).

5-10
p.m.

DR. H. V. HANDE : Mr. Vice-Chairman, Sir, the Governor's Address can be split up into three main parts. The first portion belongs to the very serious tragedy which we faced a few days ago, namely, the Ithanushkodi tragedy. I wish to express at this juncture and take this opportunity to say that we are all grateful to this Government for the speed with which they brought succour to the grief-stricken people of Ramanathapuram. But one important thing, I feel, that we missed probably because of the confusion and emotion in which we were involved at that time was the details which they should have supplied us as to how exactly they were going to help the people. There is an impression among a number of people that the Government may not be able to rise to the occasion and do the needful. In fact, this fear has made some voluntary agencies come forward to help because they somehow feel that by directly helping the people they may be able to bring more

19th January 1965] [Dr. H. V. Hande]

help than by giving the amount to the Government. But I wish to take this opportunity to request the Government to issue a sort of statement giving exact details as to how they are going to utilise the funds placed at their disposal so that these details may inspire greater confidence among the public and so that more and more people may come forward voluntarily to do something. Apart from that, I wish to say that one important thing that they must do straightway is this. They must have a modern storm warning device. This, I say, is a "must" because only if this is done, the fishermen and other people who are living in that part of the country will have some sort of confidence that if some trouble is brewing, they will be told about it. In fact, in the United States of America they have a detailed network of storm warning devices. I know it is very difficult because of the foreign exchange troubles to have such a network, but at least in this particular part of the country where this sort of things seem to be a chronic affair, it is imperative to have a storm warning device immediately.

Another point which I would like to make is this. As soon as this tragedy took place, a lot of confusion actually took place because the Chief Secretary of our State, I think, made some statement. Ministers and very eminent party leaders went to help the people. But probably in their anxiety each one gave some statement, one contradicting the other because ultimately the public did not know whether they were going to build the bridge or whether they were going to have only the ferry system or whether they were going to have help from the Central Government. In fact, one particular agency—I do not remember the particular person, probably he is the Secretary to Government—made a statement that we were not going to take help from the Central Government. Immediately this roused any amount of resentment. Of course, it is all excusable. Supposing we are in trouble, we do not know what to do. The problem has to be tackled on a war basis. It requires proper planning and proper details must be placed at the disposal of the public to inspire some confidence that the State Government will address themselves to this problem in collaboration with the Central Government. It was a tremendous relief to me when I heard the Governor's Address yesterday.

The second point which I would like to stress is about food. That is an important problem that has been dogging us and tormenting us and that is putting us to a lot of shame. We have a feeling here in this House and even at the Governmental point that we have temporarily tided over the crisis. Please permit me to say that we have not. I am now talking of the consumer's end. I will a few minutes later talk about the producer's end. The consumer is not able to get wholesome rice to-day. I am prepared to risk the reputation for veracity when I say that if to-day it is possible to get ten people at random in the City of Madras who come forward and say, "We are getting good rice", I will not blame this Government. But, unfortunately, the rice that we are now getting is very pathetic and tragic enough in the history of Madras City. I have been here for the past 50 years. Never was rice so

[Dr. H. V. Hande] [19th January 1965]

bad. Even in wartime we were getting much better rice. People are annoyed, depressed and frustrated. This point I am utilising this opportunity to place before this House so that the Government may do something immediately. The rice, I should say, is so bad that several people do not know whether to accept the rice or discard it. For the amount they pay, after weeding out all the unwanted material, they probably get three-fourth measure of rice. In fact, it is a tragedy that the sample of rice which we are getting to-day is a mixture of chaff, unmilled waste, mud-cakes, graded sandgrains and worms. It is a pathetic model of co-existence of geology, zoology, etc. This is something which the Government must go into. I have analysed it and it appears to me that it is probably due to very defective methods of storing rice. In a hurry we got Thanjavur rice and we stored it in a hotch-potch manner. Unfortunately, all these things have clogged to a great extent. The House may permit me to just show a sample of this rice. (Here the hon. Member showed a bottle containing the sample of rice). This is the rice which a normal person in Madras gets now. If the hon. Members see it, they will be shocked, I am sure. This is the rice which we are getting. It is tragic indeed. I have received a number of complaints. As soon as I got the complaints, I referred packets and packets of rice to the Civil Supplies Department. I have written personal letters, but I am sorry to say that particularly no action was taken, because there is no co-ordination between three points. There is the Central Co-operative which supplies to the shops from which we have to draw the rice. When the rice is bad, we have to bring it to the notice of the Civil Supplies Department. Personally I have no complaint. I do not mind putting up with any hardships. But when people come and complain to me, as a person who represents those people, I have taken up the matter with the Government. So, I contacted the Civil Supplies Department. A certain officer said that he would be able to withdraw the rice. Instructions were given shortly, but no withdrawal took place. Therefore, there must be proper co-ordination between these departments. We do not know whether the rice is spoilt at the shop point or at a point where it is stored—at the co-operative or at the godown point. This must be immediately tackled. In this context, I wish to say that the Minister should take into confidence some of the legislators representing on the one side the consumer's end and on the other side the collection end. Even people who are finding it difficult to eke out their living must be asked to supply rice. They are not able to supply because the amount that they are asked for is a little more than what they can afford. These aspects have to be taken into consideration and some of the legislature can help the Government at that point. Some of the legislators can help the Government at the consumer's point also. Whenever a complaint is received, I request the Government to take strong action and avoid a tragic situation.

Coming to the third point about planning, unfortunately, this is not the forum for me to discuss what sort of planning should be undertaken, whether the amount that is set apart for planning

19th January 1965] [Dr. H. V. Hande]

should be reduced or increased. I am referring to the amount 5.21 p.m. allotted to our State during the current year. Recently everyone of you must have gone through the news item that appeared in the press about the mild snub administered by the Central Government that we could not utilise the funds in the right way. Supposing a certain amount is allotted under a particular head, we must utilise it under that head.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The hon. Member's promise is wrong. It is not necessary to utilise that money under the particular head. We must utilise the amount which is given by the Government of India and if we can spend more than what they have given, then we would have done very much more than the plan targets.

DR. H. V. HANDE : Is it not a fact that at Chandigarh a Central Minister made the statement that they could not divert the fund? Can the Hon. Minister refute that statement?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I am not saying whether the statement was made or not. I said that that was not the correct statement on planning.

DR. H. V. HANDE : What I am trying to point out is this. Whatever we allot under planning we should try our best to utilise it. But the whole difficulty is whichever ministry is stronger, that ministry is able to divert funds from other sources to that particular ministry. That fear is there. I will give an interesting example of this. Out of the Rs. 25 lakhs allotted for tourism you will be shocked to know that only Rs. 6 lakhs has been spent in the last year of the plan and the other Rs. 19 lakhs has not been spent in the four years of the five year plan.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : It is good that they did not do it.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The hon. the Deputy Leader of the Opposition thinks that it is good that the Government did not do it.

DR. H. V. HANDE : Of course, we beg to differ. The late revered Prime Minister wanted to develop tourism so much. Now people coming here are made to go to the Integral Coach Factory and a few other such places. Unfortunately, the present trend is that whoever comes here, he has to go only to the Integral Coach Factory or to two or three places. He cannot escape any of these things because there is nothing else which is attractive. So, I request the Government and the Minister in charge to note that tourism cannot be developed with this meagre amount. What I would like to press is that whenever funds are diverted from one head to another, it should be done after proper discussion and invariably it should be done after taking this House into confidence.

(Mr. Chairman in the Chair.)

[19th January 1965]

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்: அவைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கு நடக்கும் மேன்மைதங்கிய கவர்னர் உரையின் மீது சில வார்த்தைகள் சொல்லுவதற்கு அனுமதித்த தங்களுக்கு முதற் கண் என் வணக்கத்தைத் தெரிவித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். எனக்கு முன் பேசிய அங்கத்தினர்கள் ராமேஸ்வரத்தில், அதுவும் முக்கியமாக தனுஷ்கோடியில் வந்த புயலால் ஏற்பட்ட சேதங்களைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அதனால் நம் தமிழ் நாட்டு மக்களுக்கு ஏற்பட்ட கஷ்டங்களையும், அவர்கள் பட்ட அவதிகளையும் நேரில் கண்டவர்கள் சொல்வதை விட நான் அதிகமாகச் சொல்ல முடியாது. முதற் கண் இந்த இன் னங்களுக்கு ஆளான அந்த மக்களுக்கு எனது ஆழ்ந்த அனு தாபத்தைத் தெரிவித்துக் கொண்டு மேலும் சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

இயற்கையினால் ஏற்பட்ட கொடுமை ஒரு புறம் இருக்க, நாம் சென்ற ஒரு வருஷ தாலமாக செயற்கையினால் ஏற்பட்ட பஞ்சத் தின் காரணமாக மக்கள் பட்ட அவஸ்தைகளை நீங்கலெல்லாம் நன்றாக அறிவீர்கள். பல முறை அதைப்பற்றி இந்த அவையில் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். இன்னும் மேலும் அதைப் பற்றிப் பேசுவதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் கிடைத்ததை நான் மனமார—ஒரு நல்ல முறையாக எடுத்துக் கொள்ளவில்லை—இருந்தாலும் மன மறிந்து சொல்லக் கூடிய ஒரு சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டது என்று தான் திரும்பவும் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். சென்ற ஒரு வருஷ காலத்தில் நமது அரசாங்கம் புலனேஸ்வரத்தில் போட்ட திட்டத் தைத் தீட்டுவதற்கு பல வழிகளைக் கையாண்டார்கள் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். புலனேஸ்வரத்தில் உணவு விநியோகத்தை அரசாங்கமே எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று திட்டத்தைத் தீட்டினார்கள். அதன் பலனை இன்று நாம் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் காரணம் சொல்லுவார்கள். வியாபாரிகளைக் குறை கூறுவார்கள், விவசாயி களைக் குறை கூறுவார்கள். ஏன் அன்றாடம் வாங்கி உணவு உண் ணும் பொது மக்களைக் கூட குறை சொல்ல ஆரம்பித்து விட்டா ர்கள். நமது அரசாங்கத்தின் எண்ணம் இந்த மூன்று பேரும் நல்ல முறையில் நடக்கவில்லை என்பது. அவர்களால் தான் இந்தப் பஞ்சம் வந்தது என்ற காரணத்தைக் காட்டினார்கள். அத்துடன் விலைவாசி ஏறிவிட்டது. இந்த விலைவாசிகளைக் குறைப்பதற்காகத் தான் நாங்கள் இந்தக் கட்டுதிட்டங்களைக் கொண்டு வருகிறோம் என்று சொன்னார்கள். அதன் பலன் என்ன? அன்றாடம் நமது உணவுக்காக வாங்கக் கூடிய சாமான்களின் விலைகளை, இவர்கள் கட்டு திட்டம் செய்யதின் காரணமாகக் குறைக்க முடிந்ததா? இவர்கள் என்று கட்டுதிட்டம் செய்தார்களோ அன்றிலிருந்து ஒரே நிலைமையில் தான் விலைவாசியை வைத்திருக்கிறார்களா அல்லது இன்றுள்ள நிலைமை என்ன என்பதை நீங்களே யோசித்துப் பாருங்கள். எனக்கு முன் பேசிய நண்பர்கள் அரிசியைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அதைப் பற்றித் திரும்பவும் சொல்லுவதற்கு நான் சந்தர்ப்பம் வரும்போது சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இவர் கள் அரிசியின் விலை ஏறி விட்டது, உணவு தானியங்களின் விலை

[19th January 1965] [திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்]

ஏறிவிட்டது, பாக்கி எல்லா பொருள்களின் விலைகளும் ஏறி விட்டன, இதை அவசியம் கட்டுப்படுத்தியாக வேண்டும், வியா பாரிகள் கொள்ளை நோக்கத்தோடு இந்தக் காரியத்தைச் செய்கிறா ர்கள், அதனால் அவர்களை ஒழித்து விட்டு அரசாங்கமே வியாபாரம் செய்து மக்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டும் என்ற நல்ல நோக் கத்தோடு செய்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். அது நல்ல நோக்கம் என்று வைத்துக் கொள்வோம். முடிவு என்ன என்று பாருங்கள். இன்று உணவுக்கு, முக்கியமான சாமான்களான அரிசி, பருப்பு, எண்ணெய் இன்னும் இதர சாமான்களுக்கு நியாய விலை என்று சொல்கிறார்கள். அந்த விலைக்குக் கிடைக்கிறதா? அது தான் இருக்கட்டும். இந்த ஸ்டேட் டிரேடிங் கார்ப்பரேஷன் என்று கொண்டு வரப்போகிறோம். அதனால் மக்களுக்கு நன்மை செய்யப் போகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அந்த ஸ்தாபனத் தை இப்பொழுது தான் ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். அதனால் பெரிய நன்மை ஏற்பட்டுவிடும் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஒன்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்த கண்ட்ரோலுக்கு முன்னால் ஒவ்வொரு ஊரிலும் நியாய விலைக் கடை என்று அரசாங்கம் வைத்து, குறைந்த விலையில் அரிசியும், கோதுமையும் சப்ளை செய்து வந்தார்கள். இந்தக் கார்ப்பரேஷன் முடிவோ, அல்லது அரசாங் கத்தினுடைய முடிவோ, என்ன ஏற்பட்டது என்றால் திடீரென்று இவர்கள் நியாய விலைக் கடைகளில் விற்ற கோதுமைக்கும், அரிசிக்கும், ஏழை மக்கள் வாங்கக் கூடிய உணவு தானியங்களுக் கும் முதலில் விலையை ஏற்றினார்கள். நாம் கண்ட பலன் என்ன வென்றால் அரசாங்கம் வியாபாரம் ஆரம்பித்தவுடன் இது வரையில்தான் அனுபவித்து வந்தது போல சிமண்ட் போன்ற கண்ட்ரோல் சாமான்களுக்கு என்ன நிலைமை ஏற்பட்டதோ, அந்த நிலைமை ஏற்படக் கூடிய அளவில் விலைவாசிகள் உயர்வதைக் கண்கிரேமே தவிர, விலை குறைந்தது என்று அவர்கள் புள்ளி போட்டுச் சொல் லட்டும், கணக்கை எடுத்துச்சொல்லட்டும், நிலைமை என்னவென்றால் இது வரையில் 10, 12 வருஷங்களாக அரசாங்கம் தலையிட்டு வியா பாரம் செய்யக் கூடிய சாமான்கள் அத்தனையும் விலை ஏறிக் கொண்டு போகிறதே தவிர அதை இது வரையில் எங்காவது குறைத்திருக்கிறார்களா? அப்படி ஏதாவது ஒரு சாமானுக்காவது குறைத்திருக்கிறார்களா என்பதை நீங்களே யோசித்துப் பாருங் கள். முதல் படியாக நியாய விலைக் கடை மறைந்தது. அது போய் இப்பொழுது ரேஷன் கடைக்கு ஒத்ததான இந்த அரசாங்க ஆதரவு பெற்ற கடைகளில், கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்தால் நடைபெறக் கூடிய கடைகளில் நமக்கு உணவு தானியம் சப்ளை செய்வதற்குக் கட்டு திட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு மக்கள் க்யூ வில் நின்று கஷ்டப்படுகிறார்கள். அரிசியை வாங்கி வியாபாரிகள் பதுக்கி விடுகிறார்கள். பொது மக்கள் கிடைக்கக் கூடிய அரிசியை மற்றவர்களுக்கு விற்று விடுகிறார்கள் என்று சொல்லுவதால் பொது மக்களுடைய ஒத்துழைப்பு இல்லை, விவசாயிகளுடைய ஒத்துழைப்பு இல்லை, வியாபாரிகளுடைய ஒத்துழைப்பும் இல்லை. இவர்கள் மூன்று பேர் மேலும் இந்த அரசாங்கத்துக்கு நம்பிக்கை கிடையாது. இவர்கள் பேரில் நம்பிக்கை இல்லாததால் என்ன

[திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்] [19th January 1965]

செய்தார்கள் என்றால் இப்பொழுது குடும்பக் கார்ட்டு—ஸ்டாட் குட்டரி ரேஷன் கொண்டு வந்தால் பொறுப்பு இருக்கும் அரசாங்கத்துக்கு —பொறுப்பற்ற முறையில் குடும்பக் கார்டு கொடுப்பது என்று முடிவு கட்டினார்கள். இந்த குடும்பக் கார்டுக்கு இன்னும் எங்கள் ஜில்லாவில் இவர்கள் நிர்ணயித்த அளவுக்கு அரிசி கொடுக்க முடியவில்லை. அதுவும்—நண்பர்கள் சொன்னார்கள் இப்பொழுது நல்ல அரிசி கிடைக்கிறது என்று— இன்னும் நல்ல அரிசி இவர்களால் கொடுக்க முடியவில்லை. ரேஷன் அரிசி என்றாலே அதற்கு புழுத்துப் போன அரிசி என்று உலகமெங்கும் பெயர் ஆகி விட்டது. அன்றாடம் விளையும் அரிசி பொதுமக்கள் வாங்கக் கூடிய அளவுக்கு இந்தக் கட்டுதிட்டத்தால் வரப்போவதில்லை. ஏனென்றால் உற்பத்தியான அரிசியை ஒரு 3, 4 ஏஜென்ஸி என்று சொல்லக்கூடியவர்கள் மூலமாக - வாங்கி, 3, 4 மாதத்திற்கு கொடோவ்வில் வைத்து, பிறகுதான் விநியோகம் செய்யக் கூடிய முறை இந்த கட்டுதிட்டத்தால் வந்திருக்கிறது. அந்த நிலைமை தான் இப்பொழுதும் இருக்கிறது. அதனால் நல்ல அரிசி நமக்கு சமீபத்திலோ, அல்லது நமக்கு கூடிய சீக்கிரம் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்த்தால் வெறும் கனவாக முடியும். நாம் பொறுத்திருந்து பார்த்தால் எவ்வளவு சீக்கிரம் நமக்கு நல்ல அரிசி கிடைக்கும் என்பதை இந்தக் கட்டுதிட்டத்தினால் மக்கள் உணர்ந்து கொள் வார்கள். அதுவும் இப்பொழுது சொல்லுகிறார்கள். இந்த உணவு கார்ப்பரேஷன் மூலமாக நல்ல அரிசி தயார் செய்வதாக சேர்மேன் சொல்லியிருக்கிறார். அது வரவேற்கத்தக்கது தான். நல்ல முறையில் அரிசி தயார் செய்து வியாபாரிகள் மூலமாகக் கொடுத்தாலும் சரி, அரசாங்கத்தின் மூலமாகக் கொடுத்தாலும் சரி, சாப்பாட்டுக்கு உகந்த அரிசியாகக் கொடுத்தால் அதுவே நல்லது.

5 30
P.M.

அடுத்தப்படியாக, இந்தக் கட்டுதிட்டத்தின் கொடுமைகளைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஒவ்வொரு தாலுக்காவும், ஏன் ஒவ்வொரு கிராமமும் இந்தக் கட்டுதிட்டத்திற்கு அடங்கி விட்டது. ஒரு வீட்டிலிருந்து இன்னொரு வீட்டிற்கு அரிசி கொண்டு போக முடியாது. ஒரு கிராமத்திலிருந்து இன்னொரு கிராமத்திற்கு அரிசி கொண்டு போக முடியாது. அத்துடன் வசூல் செய்யப் போகிறார்கள். இவர்கள் ஜனங்களுக்கு நன்மை செய்வதற்காக அரசாங்க சேமிப்பில் நான்கு லட்சம் டன் வைக்கப் போகிறோம், பின்னால் உபயோகப்படும் என்று சொல்லுகிறார்கள். நான் ஆரம்பத்தில் முதன் மந்திரியிடம் சொன்னேன். பல முறை சொல்லியிருக்கிறேன். தமிழ் நாட்டில் அரிசிப் பஞ்சம் வருவது என்றால் அதை யாரும் நம்ப முடியாது. அதைத்தான் ஆரம்பத்தில் செயற்கைப் பஞ்சம் என்று சொன்னேன். ஏனென்றால் நமது தேவைக்கு அதிகமான அரிசி உற்பத்தியாகிறது. ஆனால் அரிசி நம் மாகாணத்திலிருந்து மற்ற மாகாணங்களுக்குப் போய் விடுவதால் நமக்குப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டுவிட்டது என்று சொல்லுகிறார்கள். உண்மைதான். இப்போது கிராமத்துக்கு கிராமம் வீட்டுக்கு வீடு கட்டுப்பாடு போட்ட பிறகும் அரிசி மிச்சம் இருந்திருந்தால் அதை மற்ற மாகாணங்களுக்கு அனுப்புகிறார்கள். அதை யாரும் வேண்டாம் என்று சொல்லப்போவதில்லை. ஆனால் நிலைமை

[திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்] [19th January 1965]

அப்படி இருக்கிறதர் என்றால் இல்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். இருக்கும் அரிசி நமக்குப் போதவில்லை. அப்படி இருக்க, நம் செலவில் அரிசியை வாங்கி மற்ற மாகாணங்களுக்கு அனுப்பப்போகிறோம் என்றால் என்ன அர்த்தம்? அரசாங்கத்தின் சார்பில் சொல்லலாம், நாம் மற்ற மாகாணங்களுக்கு உதவினால்தான் நாம் கோதுமை போன்ற தானியங்களை அவர்களிடமிருந்து வாங்க முடியும். எனவே நாம் பிற மாகாணங்களுக்கு அரிசி கொடுக்கவில்லை என்றால் அவர்கள் நமக்கு மற்ற தானியங்களை எப்படி கொடுப்பார்கள் என்று கேட்கக்கூடும். நமக்கு மிஞ்சி இருந்தால்தான் தர்மமும் செய்ய முடியும். நம்முடைய மாகாணத்தில் விளையும் அரிசி நம் மக்களுக்குப் போக மிஞ்சி இருந்தால் அதை மற்ற மாகாணங்களுக்கு அனுப்பட்டும். அதைப்பற்றி யாரும் குறை சொல்ல மாட்டார்கள். இன்று கட்டுப்பாட்டைப் பற்றிச் சொல்லுகிறார்கள். இன்று இருக்கும் சட்டங்களின்படி நம்முடைய மாகாணத்தை விட்டு எந்த தானியமும் வெளி மாகாணத்துக்குப் போக வேண்டுமானால் அரசாங்கத்தின் கணக்கில்தான், அரசாங்கத்தின் கண்காணிப்பில்தான் போகமுடியும். இந்தக் கட்டுப்பாட்டை ஒழுங்காக நிறைவேற்றி வைத்தாலே போதும். இதை விட்டு விட்டு ஊருக்கு ஊர், வீட்டுக்கு வீடு, தாலுக்காவுக்கு தாலுக்கா, மாவட்டத்துக்கு மாவட்டம் கட்டுப்பாடு என்று சொல்லி பொது மக்களையும் வியாபாரிகளையும் ரொம்பவும் தொந்தரவுக்குள்ளாக்குகிறார்கள். இது அவசியம் இல்லாத காரியம் என்று தோன்றுகிறது. இதை ஒரு முறை பரீட்சித்துப் பார்த்தால் நல்ல நிலைமை ஏற்படும் என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அடுத்தப்படியாக நாம் இப்போது கொண்டாடிய பொங்கல் திருவிழா நமக்கெல்லாம் எவ்வளவு முக்கியமான திருவிழா என்பது எம் எல்லோருக்கும் தெரியும். இந்த வருஷம் ஏற்பட்ட அரிசிக் கஷ்டத்தால் கிராமங்களில் இருக்கக்கூடிய மக்கள் அதிலும் குறிப்பாக தஞ்சாவூர், திருச்சிராப்பள்ளி போன்ற பிற மாவட்டங்களில் இருக்கும் மக்கள்கூட இந்தத் திருவிழாவைக் கொண்டாட முடியாமல் எவ்வளவு அவதிப்பட்டார்கள் என்பதை நாம் பார்த்தோம். இந்த நிலைமைகள் எல்லாம் அரசாங்கத்துக்கும் நன்கு தெரியும். அவர்கள் தெரியாது என்று சொல்லிவிட்டமுடியாது. எனக்கு கிராமத்திலுள்ள ஒரு நண்பர் பொங்கல் வாழ்த்து அனுப்பி இருந்தார். அதை உங்களுக்குப் படித்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

“அரிசி கிடைக்காத பொங்கல் இது, நல்ல அஸ்காவும் கிடைக்காத பொங்கல் இது. வரிசையில் வாங்கிய அரிசியை உலையில் இட்டால் வயிற்றைக் கலக்கும் பொங்கல் இது, தமிழை ஒழித்து இந்தி வந்திடும் பொங்கல் இது . . .” என்று குறிப்பிட்டு எழுதியிருந்தார். ஒவ்வொரு தமிழரும் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டிய ஒன்றாகும் இது. நாம் எல்லோரும் சாதாரணமாக வருஷப்பிறப்பைவிட இந்தத் தை மாதப் பிறப்பைத்தான் வருஷப் பிறப்பாகக் கொண்டாடுகிறோம். அதிலும் இந்த வருஷம் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தைத் தவிர மற்ற எல்லா மாவட்டங்களிலும் உபரி விளைச்சல் ஆகியுள்ள வருஷம். ஒரு முறை மத்திய உணவுத் துறையமைச்சராக இருந்த

[திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்] [19th January 1965]

பட்டில் அவர்கள் "1962-ம் ஆண்டில் 32 லட்சம் டன் உற்பத்தி யாயிற்று. 1963-ம் ஆண்டில் அது 36 லட்சம் டன் என உயர்ந்தது. இப்போது அது 40 லட்சம் டனாக உயர்ந்து விட்டது" என்று சொன்னார். இது உண்மையென்று இப்போதுள்ள உணவு அமைச்சர்கூட ஒப்புக்கொண்டார். ஆனால் இறக்குமதியை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால் அவர்கள் உணவு மந்திரியாக இருந்த காலத்தில் இருந்ததைவிட இப்பொழுது மூன்று மடங் குக்கு அதிகமாக உணவுப்பொருள்கள் இறக்குமதி செய்யப் படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆக ஒரு புறம் உற்பத்தி அதிக மாக ஆகியிருக்கிறது. மற்றொரு புறம் இறக்குமதி ஒன்றுக்கு மூன்று மடங்காக உயர்ந்து இருக்கிறது. இவ்வளவுக்கும் பிறகு அரிசிப் பஞ்சம் ஏற்பட்டு இருக்கிறது என்றால் அரசாங்கம் இதைச் சற்று கவனத்தோடு கவலையோடு யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நான் சொல்லு வதெல்லாம் அரசாங்கம் தாங்களே அரிசியைச் சேமித்து வைக்கப் போவதாகச் சொல்லிக்கொண்டு என்றைக்குக் கண்ட்ரோலைக் கொண்டு வருகிறதோ, அப்போதே 'பளாக் மார்க்கெட்டும்' கூட வந்துவிடுகிறது. இதைத் தடுத்து நிறுத்த அரசாங்கம் என்ன தீவிர நடவடிக்கையில் இறங்கி இருக்கிறது என்று எனக்குப் புரியவில்லை. கண்ட்ரோலைக் கொண்டு வந்துள்ள அரசாங்கம் இப்போது அதனால் ஏற்பட்டுள்ள பலனைப் பார்க்கட்டும். இப்போது சென்னையிலும் சரி, அல்லது மற்ற பெரிய நகரங் களிலும் சரி, மக்கள் எங்கேயிருந்து அரிசியை வாங்கிச் சாப்பிடு கிறார்கள்? நீங்கள் கொடுக்கும் புழுத்துப் போன அரிசியையா வாங்கிச்சாப்பிடுகிறார்கள்? படிக்கு ஆறா எட்டா அதிகமாக இருந்தாலும்கூட வெளியில் விற்கும் அரிசியைத்தான் வாங்கிச் சாப்பிடுகிறார்களே தவிர ரேஷன் கடைகளில் கொடுக்கும் அரிசியை யாரும் வாங்கிச் சாப்பிடவில்லை. இன்றும் ஒன்றைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். பக்கத்திலுள்ள செங்கற் பட்டிலும் காஞ்சிபுரத்திலும் சர்க்கார் கொடுக்கும் புழுத்துப் போன அரிசியைப் போல் இல்லாமல் நல்ல அரிசி, சர்க்கார் நிர்ணயித்துள்ள கண்ட்ரோல் விலையைவிட ஓரணை இரண்டாறு குறைவாகவே கிடைக்கிறது. கண்ட்ரோல் விலை ரூ. 1.48 என்றால் இவர்கள் கொடுப்பது ரூ. 1.25. இப்படி கிடைக்கும் அரிசியானது சென்னையில் கிடைக்காததற்குக் காரணம் என்ன? இங்கே மட்டும் படி அரிசி இரண்டு ரூபாய் என்று விற்பதற்குக் காரணம் என்ன? 30 மைல்களுக்கு அப்பால் ஒப்பன் மார்க் கெட்டில் கண்ட்ரோல் விலையைவிட குறைந்த விலையில் கிடைக்கும் நல்ல அரிசி இங்கே சென்னையில் மட்டும் கிடைக்காததற்குக் காரணம் என்ன? இதைச் சற்று யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஒருவன் இங்கே கிடைக்கவில்லை என்பதற்காக செங்கற்பட்டுக்கோ அல்லது காஞ்சிபுரத்துக்கோ போய் வாங்கிக்கொண்டு வரலாம் என்று ஒரு பத்து அல்லது இருபது படி அரிசியை வாங்கிக்கொண்டு வந்தால்கூட என்ன நடக் கிறது? வழியில் 'செக் போஸ்ட்டில்' அதை அரசாங்கம் தடுத்து நிறுத்தி கைப்பற்றிக் கொண்டுவிடுகிறார்கள், பறிமுதல் செய்து விடுகிறார்கள். அரசாங்கம் கண்ட்ரோல் இருந்

19th January 1965] [திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்]

தாலும்கூட 'திறந்தவெளி' ஒப்பன் மார்க்கெட்டில் கண்ட்ரோல் விலைக்கு மேற்படாமல் விற்பனை செய்வதாக இருந்தால் அதில் ஒன்றும் ஆட்சேபணையில்லை என்று சொல்லுகிறது. ஆனால் அந்த மாதிரி அரிசியை வாங்கிக்கொண்டு வந்தால் அதை வழியில் பறி முதல் செய்துவிடுகிறார்கள். இந்தமாதிரி கட்டுதிட்டங்கள் மூலம் மக்களுக்கு இம்சை கொடுத்துக்கொண்டு இருந்தால், இந்தப் பதினேழு வருஷ ஆட்சியில் மக்களுக்கு அரசாங்கம் செய்துள்ள நன்மை என்ன? மனுஷனுக்கு உண்பதற்கு உணவும் உடுப்பதற்கு உடையும் இருப்பதற்கு இடமும் அத்தியாவசியமான தேவைகள். இந்த மூன்று அத்தியாவசியமான தேவைகளும் மக்களுக்குக் கிடைக்கவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் பெரிய பெரிய திட்டங் களைப் போட்டோம். கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களைச் செலவழித் தோம். ஆனால் நிலைமையென்ன? நல்ல நோக்கங்களோடுதான் திட்டங்களைப் போடுகிறோம். ஆனால் அதனால் கண்ட பலன் என்ன? அது முற்றிலும் வேறு விதமாக இருக்கிறது. சமீபத்தில் ஒரு பத்திரிகையில் பார்த்தேன். 400, 500 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஷேக்ஸ்பியர் சொன்ன சில வாக்கியங்களை மேற்கோள் காட்டி, ஒருவர் எழுதியிருந்தார் பத்திரிகையில். ஷேக்ஸ்பியர் சொன்னார், 'மனிதர்கள் சுதந்திரமாக வாழவேண்டும் என்பதற்காக பல போராட்டங்களில் ஈடுபட்டு வெற்றிபெறுகிறார்கள். ஆனால் அப்படி பாடுபட்டு சுதந்திரத்தைப் பெற்ற பிறகு, வந்த சுதந் திரத்தைப் பறித்துக்கொள்ளுவதுபோல், அதைப் பறிப்பதற்கு அவசியமான சில சட்ட திட்டங்களை இயற்றி வைத்துக்கொள்ளத் தொடங்குகிறார்கள்' என்று. அவர் சொன்னது நானாறு ஐந்தாறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால். இன்று அது எவ்வளவு உண்மை யானது என்பதைப் புரிந்துகொள்ளலாம். சட்ட சபையில் சட்டங்களைப் போட்டுவிடுவதால் மட்டும் மக்களுக்கு நன்மை ஏற்பட்டுவிடுவதில்லை. குறைந்த அளவிற்குச் சட்டங்களைச் செய்து நல்ல முறையில் அவற்றை அமல்படுத்தி மக்களுக்கு நன்மைசெய்ய முன்வரவேண்டும். ஆனால் சட்டங்கள் பெருகப் பெருக தொந்திரவுகள்தான் அதிகமாக அதிகிறது. கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கேள்வி நேரத்தின்போது குறிப்பிட்டார்கள், சட்டத்தை அமல் படுத்தவேண்டுமானால் ஜனங்களுடைய ஒத்துழைப்பு இருந்தால்தான் முடியும் என்று. உண்மைதான். ஆனால் போடும் சட்டங்கள் எப்படிப்பட்டவையாக இருக்கவேண்டும்? ஜனங்கள் தங்கள் மனப்பூர்வமான ஒத்துழைப்பைத்தந்து அவற்றை நிறை வேற்றி வைக்கத்தக்கவையாக இருக்கவேண்டும். ஆனால் ஜனங் களுடைய உடைமைகளைப் பறித்து அவர்களுக்கு இல்லாத தொந்திரவுகளைத் தரும் சட்டங்களாக இருக்குமானால் அவர்கள் தான் எப்படித் தங்கள் ஒத்துழைப்பைத் தருவார்கள் என்பதைச் சற்று எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளு கிறேன். இதை இங்கே வலியுறுத்துவதன் மூலம் நான் இதை ஒரு கட்சிப் பிரச்சனையாக ஆக்க விரும்புவதாக யாரும் எண்ணிவிட வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நம்முடைய நாட்டுக்குத் தேவையானது எது, நம்முடைய நல் வாழ்வுக்குத் தேவையானது எது என்பதை நாம் ஆராய்ந்து பார்த்து நாம் அவற்றைச் சட்டங்களாக ஆக்கி வைக்கவேண்டுமே தவிர, ஏதோ

[திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்] [19th January 1965]

ராஷ்யாவில் அல்லது சீனாவில் சில காரியங்கள் நடைபெறுகின்றன, அவற்றில் நல்ல பலன்களைக் காண முடிகின்றது என்று எண்ணிக் கொண்டு அவற்றை அப்படியே இங்கே காப்பியடிக்கவேண்டும் என்று நான் சொல்ல விரும்பவில்லை. இன்றைக்கு உள்ள இந்த உணவுப் பஞ்சமானது அவ்வளவு சீக்கிரம் தீர்ந்துவிடக்கூடிய ஒன்று இல்லை. இது ஒரு பெரிய பிரச்சனை. ஆனால் தினத்துக்கு தினம் புதிய புதிய கட்டு திட்டங்களைக் கொண்டுவந்து விடுவதால் மட்டும் பிரச்சனைக்குத் தீர்வு கண்டுவிடமுடியாது. கட்டுதிட்டங் களை அதிகமாகப் போடப் போட உணவுப் பஞ்சம்தான் இன்னும் கடுமையாகும். இவற்றால் எந்த வகையிலும் ஜனங்களுக்கு நன்மை ஏற்பட்டுவிடப்போவதில்லை. நாம் பார்த்தோம் 1952-ல் என்ன ஏற்பட்டது என்று. கண்ட்ரோல் வந்ததால் ஏற்பட்ட பல சிக்கல்களும் தொந்தரவுகளும் கண்ட்ரோல் எடுபட்டவுடன் தீர்ந்துபோய் சுபிட்சம் ஏற்பட்டது என்பதை நாம் எல்லோரும் பார்த்தோம். இப்போது ஒவ்வொன்றுக்கும் விலைக் கட்டுப்பாடு இருக்கிறது. சாதாரணமாக இன்றைக்குப் பருப்பின் விலை என்ன? துவரம்பருப்பு, கடலைப்பருப்பு இவற்றின் விலை என்ன என்று பாருங்கள். கட்டுப்பாடு கொண்டு வருவதற்கு முன்பு படி ஒண்ணரை ரூபாய் வற்ற துவரம்பருப்பு . . .

ஒரு கனம் அங்கத்தினர்: துவரம்பருப்புக்கு விலைக்கட்டுப்பாடு இல்லை.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்: உண்மைதான். இந்த அரசாங்கம் வேண்டுமானால் துவரம்பருப்புக்கும் கடலைப் பருப்புக் கும் கண்ட்ரோல் கொண்டுவரவில்லையே தவிர அது விலையும் மாநிலங்களில், ராஜஸ்தானத்திலும் உத்திரப்பிரதேசத்திலும் அதற்கு கண்ட்ரோல் போட்டு இருக்கிறார்கள். ஆக கண்ட்ரோல் என்று போட்டவுடன் அங்கே உள்ள வியாபாரிகள் அவற்றை முடக்கிவிடுகிறார்கள். இன்னும் அங்குள்ள அரசாங்கமானது பருப்பு வகையறுக்கள் பிற மாநிலங்களுக்குப் போகக்கூடாது என்று தடை உத்திரவைப் போட்டுவிட்டது. நாம் ஏக இந்தியா என்று சொல்லுகிறோம். ஆனால் ராஜஸ்தான் அரசாங்கமானது அங்குள்ள பருப்பு வகையறுக்கள் தென் மாநிலங்களுக்குப் போகக் கூடாது என்று தடைவிதித்து இருக்கிறது. அப்படி அனுப்பப் படும் பருப்பின் பேரில் ஏகப்பட்ட 'லெவி'யைப் போட்டு பணத்தை வசூல் செய்கிறார்கள். இன்னும் வியாபாரிகள் சாக்கை முடக்கிவைத்து விலையை ஏற்றுகிறார்கள். பற்றாக்குறையை வியாபாரிகள் உண்டாக்குகிறார்கள். இதனால் ஏற்பட்டது என்ன? மூட்டை 50 ரூபாய்க்கு வற்ற துவரம்பருப்பு இன்றைக்கு 200 ரூபாய்க்கு விற்கிறது.

அதே மாதிரிதான் கடலைப்பருப்பு, உளுந்து இவைகளின் நிலை இருக்கிறது. என்னெய் வித்துக்களை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். முக்கியமாக என்னெய் எதற்கும் வேண்டும். நல்லெண்ணெயானாலும் கடலை என்னெய்யானாலும் மக்கள் வாங்கக்கூடிய விலையிலா

19th January 1965] [திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்]

விற்கிறது? நீங்கள் எதற்குக் கட்டுதிட்டம் போட்டீர்கள்? விலை வாகியைக் கட்டுப்படுத்தப் போகிறோம். அதனால் மக்களுக்குக் குறைந்த விலையில் சாமான்கள் கிடைத்துவிடும் என்றீர்கள் அதைக் குறைக்க முடிந்ததா? அடிப்படையில் நீங்கள் செய்த காரியம் தவறாக இருக்கும்போது அதை மாற்றிக் கொள்ள ஏன் யோசனை செய்கிறீர்கள்? இதற்கு என்ன பரிகாரம் வேண்டும் என்றாலும் நாங்கள் சொல்லத் தயாராகக் காத்து இருக்கிறோம். நமது மாநிலத்தை விட்டு ஒரு மூட்டை அரிசியாவது வெளியே போகக்கூடாது என்று நல்ல விதமாகக் கண்காணியுங்கள். மாவட்டவாரியாகக் கண்காணிப்பதைவிட மாநிலத்தில் கண் காணிப்பது சுலபம். நான் கேளத்திற்குப் போகக் கூடாது, அனுப்பக்கூடாது என்று சொல்லவில்லை. ஆனால் நமக்குப் போக மீதியாக, உபரியாக உள்ள அரிசியை அனுப்புங்கள். அந்த அளவுக்கு உபரியாக இல்லை என்றால் இல்லை என்று சொல்லுங்கள். அப்படிச் செய்தால் அரிசியின் விலை இந்த அளவுக்கு வரூது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: நீங்கள்தான் கட்டு திட்டம் கூடாது என்று ஒரு மணி நேரமாகப் பேசினீர்கள். இப்போது கேரளாவுக்கு அரிசி போகக் கூடாது என்று சொல்லுகிறீர்கள். அதற்குப் பெயர் கட்டுதிட்டம் தானே?

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்: ராஜஸ்தான் அரசாங்கமும் இன்னும் மற்ற மாநிலங்களும் கட்டுதிட்டம் போட்டு நமக்கு அனுப்பாதபோது நாம் மட்டும் அனுப்புவதை நான் எதிர்க் கிறேன். அகில இந்திய ரீதியில் அந்த கட்டுதிட்டத்தை எடுத்து விடுங்கள். எடுக்க உங்களுக்கு தைரியம் இல்லை. ஒன்றே ஒன்று சொல்லுகிறேன். நமது மாநில முதலமைச்சர் அவர்கள் உணவுப் பிரச்சனைபற்றிப் பேசிய அத்தனை ஸ்டேட்மென்டுகளையும் ஒரு ஒயிட் பேப்பராக அச்சடித்துக் கொடுங்கள். அதிலிருந்து இந்த மாநில அரசாங்கம் கட்டு திட்டத்தை விரும்பவில்லை என்று தெரிந்து கொள்ளலாம். இருந்தாலும் மத்திய அரசாங்கத்தின் கட்டுப்பாட்டுக்கு அடங்கி மாநிலத்தில் இன்று கட்டுப்பாடுகளும் இது போன்ற தொந்தரவுகளும் இருக்கின்றனவே தவிர நமக்கு இது தேவையே இல்லை. நான் சொல்வது என்னவென்றால் எல்லா இடத்திலும் கட்டுப்பாட்டை எடுத்துவிட்டால் நாமும் எடுத்து விடலாம். அவர்கள் கட்டுப்பாடு போட்டுவைத்துக்கொள்ளும் போது நாம் மட்டும் ஏன் அனுப்ப வேண்டும் என்று கேட்கிறேன். இன்றல்ல, இன்னும் இரண்டு வருஷத்திற்கு கேரளாவிற்கு அரிசி அனுப்புவதில்லை என்றால் 10 ரூபாய்க்கு மூட்டை நெல் விற்காது. ஒரு படி அரிசியாவது இந்த அரசாங்கம் கேரளாவிற்கு அனுப் பாமல் பார்த்துக்கொண்டால் 10 ரூபாய்க்கு நெல் வாங்க ஆள் இருக்காது. எனவேதான் இந்தக் கட்டுப்பாடு திட்டங்களால் ஏற்படும் சிரமங்களைச் சொல்லுகிறேன். ஆகையால் நீங்கள் நன்றாகப் புரிந்து கொண்டு ஒன்று விலைவாசியை மக்களுக்குக் குறைக்க முடியும் என்றால் எந்தச் சட்டம் போட்டாவது குறை யுங்கள். ஆனால் வீணாகச் சட்டம் போட்டு மக்களை இம்சிக்காதீர் கள் என்று மட்டும் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். நான் அனுபவத் திலிருந்து இன்னும் சொல்லுகிறேன். 1963-ம் வருஷத்தில்

[திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்][19th January 1965]

போட்ட இந்தக் கட்டுப்பாடு சட்டத்தை வைத்திருந்து பாருங்கள். எந்த நிலையிலும் மக்களுக்கு நல்ல அரிசி கிடைக்கப் போவதில்லை. விலையும் குறையப்போவதில்லை. கட்டுப்பாடு திட்டங்கள் நீங்காத வரையில் மக்களுக்கு எந்த நல்ல காரியமும் செய்ய முடியாது என்று சொல்லிக்கொண்டு இந்த சந்தர்ப்பத்தை அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து என் உரையை முடித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

* திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களது உரை மீது தடைபெறுகின்ற இந்த விவாதத்தில் கவர்னர் அவர்களது உரைக்கு நன்றியை முன்மொழிந்ததை ஒட்டி எனது உரையை வழி மொழிந்து கூறுகிறேன். கவர்னர் உரையில் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் குறிப்பாக தனுஷ்கோடி தீவில் ஏற்பட்ட இயற்கையின் கொடுமையைச் சுட்டிக்காட்டி அந்தக் கொடுமைக்கு ஆளான மக்களுக்கு எந்தெந்த விதத்தில் அரசினரும் மற்றவர்களும் உதவி புரிந்தார்கள் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறது. இயற்கை கொடுமையுடையதாக இருந்தாலும் மனித உள்ளம் படைத்தோரின் நல்லுதவியாலும் நல்ல நிர்வாகத்தாலும் அந்தக் கொடுமையைக் குறைத்துக் கொள்ள முடியும் என்று இருந்தது பாராட்டுக்குரியதாகும். நமது அரசினர் குறித்த காலத்தில் தக்க முறையில் செயல்பட்டதும் பாராட்டத் தகுந்ததாகும்.

அடுத்து, உணவுப் பற்றாக்குறை நிலையையும் அதை அரசினர் உணர்ந்து தக்க முறையில் செயல்பட்டது காரணமாக ஓளவு நிலைமையை சீர்திருத்திய முறையும் விரிவாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதோடு இனிமேல் நிரந்தரமாக அந்தப் பற்றாக்குறை நிலை வராமல் இருக்க நான்கு இலட்சம் டன் அரிசி உபரியாகக் கொள்முதல் செய்து விநியோகம் செய்வதற்குரிய முறைகளும் விரிவாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன. அரிசி கொள்முதல் செய்கிற முறையில் எல்லா மாவட்டங்களிலும் கொள்முதல் செய்யப்பட வேண்டும். விற்பனைக்கு உபரியாக வரும் அரிசியில் மூன்றில் ஒரு பகுதி எல்லா மாவட்டங்களிலும் கொள்முதல் செய்யப்படும் என்றும் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் மட்டும் உபரியாக இருக்கிற எல்லா அரிசியும் கொள்முதல் செய்யப்படும் என்றும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இது உண்மையிலேயே எங்களுக்கு வருத்தத்தைத் தருகிறது. ஏனென்றால் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் உபரியாக இருக்கும் எல்லா அரிசியையும் கொள்முதல் செய்ய வேண்டும் என்பதற்கு ஒரு காரணம் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதாவது கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலிருந்து அடுத்து இருக்கிற கோளாவிற்கு அரிசி விரைவாகப் போய்விடுகிறது. அதைத் தடுப்பதற்குத் தான் அங்கே இருக்கிற விவசாயிகளுக்கு எவ்வளவு தேவையோ அதைக் கொடுத்துவிட்டு உபரியை அரசாங்கமே வாங்கி எல்லோருக்கும் காட்டு மூலம் அரிசி விநியோகம் செய்யும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. காரணம் அது வானால் அது கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தோடு நின்று விடுவது தவறு. ஏனென்றால் கன்னியாகுமரி மட்டும் கோளத்திற்கு அருகில் இல்லை. கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்திலும் கோளாவை ஒட்டி.

19th January 1965] [திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை]

நீண்ட எல்லை உண்டு. மதுரையிலும் கம்பம் பகுதியை ஒட்டி. எல்லை உண்டு திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலிருந்து ரயில் மூலமாக நல்ல வசதியுடன் செல்லும் நல்ல வாய்ப்பு உண்டு. சேலத்தில் இருந்தும் இன்னும் மற்ற மாவட்டங்களிலிருந்தும் செல்லலாம் என இருக்கிறபோது கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தினர் மாத்திரமே அரிசியை அனுப்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று நினைத்துக் கொண்டு இதைக் கொண்டுவந்தால் அது எங்களுக்கு வருத்தத்தை அளிக்கிறது. ஆகையால் அது அல்ல காரணம் என்று நினைக்கிறேன். கனம் முத்தையா செட்டியார் அவர்கள் பேசும்போது கூட குறிப்பிட்டார்கள். கோள மக்கள் அதிகமாகப் போக்கன் ரைவை அதாவது குருணை என்று சொல்லுவார்கள். விரும்புகிறவர்கள் கஞ்சிக்கு இந்த மாதிரி அரிசி நன்றாக இருக்கும். அது மற்ற மாவட்டங்களில் வாங்கப்படுவதில்லை என்பது அவர்களுடைய எண்ணம். கோள மக்கள் கன்னியாகுமரி மாவட்ட அரிசியில் மிக்க விருப்பம் உடையவர்கள். ஏனென்றால் கன்னியாகுமரி மாவட்டம் கோளாவோடு இருந்தது. எனவே அந்த அரிசியை உண்டு பழகியவர்கள். இங்கிருந்து வருகிற அமைச்சர்கள் பார்த்திருக்கலாம். ஆனால் அவர்களுக்கு அந்த அரிசியைக் கொடுப்பதில்லை. ஆனால் எங்களைப் போன்றவர்கள் வீட்டிற்கு திடீரென்று யாராவது வந்தால் நாங்கள் எங்கள் அரிசியைத்தான் பொங்கி வைத்திருப்போம். சம்பா அரிசி என்றால் மிகப் பெரிதாக நல்ல சிவப்பான நிறத்தில் நல்ல தவிடோடு அதாவது விட்டமினோடு இருக்கும். வருகிறவர்கள் அதைச் சாப்பிட்டால் ஒருவேளை டாக்டரிடம் போக வேண்டியிருக்குமோ என்று தயங்குகிறார்கள். கோள மக்கள் இந்த சுவையை உணர்ந்து இருப்பதால் என்ன விலை கொடுத்தும் சம்பா அரிசியை வாங்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். ஆகவே அந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இதுதான் காரணம் என்றால் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் எல்லையில் இதற்குத் தக்க பாதுகாப்பு வைத்துக் கொள்ள வேண்டுமே தவிர எல்லா உபரி நெல்லையும் வாங்குவது சரியில்லை. எங்களுக்கு கொடுப்பதற்கு எந்த தயக்குமும் இல்லை. ஏனென்றால் எங்களுக்குப் போக மிஞ்சியதைத்தான் கேட்டு இருக்கிறீர்கள், நாங்களும் அப்படித் தான் தரப்போகிறோம். ஆனால் இதைத் தீர்மானிக்கிற அதிகாரி யார்? அவர்களோடு எந்த அளவுக்கு நாம் போராட வேண்டுமோ என்று நினைக்கிற போது அச்சம் வருகிறது. எனக்குத் தெரியும். நான் ஒரு விவசாயி. எனக்கு 30 மூட்டை தேவை. வீட்டுக்கு இவ்வளவு தேவை, விதைக்கு இவ்வளவு தேவை, எஞ்சிய வேலைக்காரர்களுக்கு இவ்வளவு தேவை என்று சொன்னால் உனக்கு 10 மூட்டை தான் தேவை அல்லது 7 அவுன்ஸ், 10 அவுன்ஸ் என்று கணக்கு வைத்து இவ்வளவு போதும் என்று அதிகாரிகள் சொல்ல நாங்கள் போராடுகிற நிலைமையை ஏற்படுத்தி விடக்கூடாது என்பதே எங்கள் விருப்பம். ஆகவே ஒரு லெவியை வைத்து 2 ஏக்கருக்கு 7 மூட்டை அல்லது 5 மூட்டை அல்லது 10 மூட்டை என்று லெவி முறையை ஏற்படுத்திவிட்டால் அது எங்களைப் பாதிக்காது. இல்லை என்றால் அதிகாரிகளோடு நாங்கள் போராடவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டுவிடும். அறுவடைக்குப் பின் மொத்தமாக நெல் சம்பளம்

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை] [19th January 1965]

5-30
P.M.

பெறுகிற விவசாயக் கூலி உண்டு. அரிசியே உனக்குத் தேவையில்லை என்று சொல்லுகிற அதிகாரிகளும் இருக்கிறார்கள். விவசாயக் கூலிக்கு அரிசி கொடுக்க வேண்டாம் என்று சொல்லுகிற அதிகாரிகளும் இருக்கிறார்கள். விவசாயக் கூலிகள் ரூபாய் சம்பளத்திற்கு வருவதில்லை. அரிசியோ நெல்லோ கொடுத்தால் தான் வேலைக்கு வருகிறார்கள். ஆகையால் அந்த நிலை ஏற்படாத நிலையில் அங்கே இருக்கிற உபரி நெல்லை ஏக்கருக்கு இத்தனை மூட்டை என்ற விகிதத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும். அதிலும் ஒரு ஏக்கர் உள்ள விவசாயிகளுக்கு விதிவிலக்கு வேண்டும் என்பது என்னுடைய கருத்து. ஒரு ஏக்கர் விவசாயம் என்றால் 10, 12 கோட்டை கிடைக்கும், அதுவும் ஒரு சிலருக்குத் தான் கிடைக்கும். உபரி வருவதில்லை. ஆகவே அவர்களைத் தொல்லைப் படுத்துவது சரியில்லை. அப்படி ஒரு முறையை ஏற்படுத்தினால் மூன்றில் ஒரு பங்கு அரிசி மிச்சமாகவே கிடைக்கும் என்று நம்புகிறேன். இன்னும் ஒரு விஷயம் எங்களுக்கு வருத்தம் அளிக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. அதாவது கன்னியாகுமரி மாவட்டத்து நெல்லை தரம் தாழ்த்தி அதாவது பஸ்ட் கிரேட் என்றில்லாமல் இரண்டாம் தரமானதாக மூன்றாம் தரமானதாக நிர்ணயித்து இருக்கிறார்கள். அது எங்களைப் பொறுத்த வரையில் ஏற்பட்ட வருத்தமான நிகழ்ச்சியாகும்.

அரிசியினுடைய தரத்தை வரையரை செய்கிற பொறுப்பு நிபுணர்களிடத்தில் ஒப்படைக்கப்படுகிறது. நிபுணர்கள் விவசாய இலாக்காவுக்கு அனுப்புவதும், விவசாய இலாக்கா வேறு ஒரு இலாக்காவுக்கு அனுப்புவதும், எல்லா இலாக்காவும் சேர்ந்து இந்த அரிசிக்கு விலையை நிர்ணயிக்கிறார்கள். அது கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் உள்ள நெல் சம்பாலால் சிறை மீண்டான் என்ற இருவகை உண்டு. இந்த இரண்டு நெல்லும் (லாங் டேர்ம் கிராப்ஸ்) நீண்ட காலப் பயிர், (ஷார்ட் டேர்ம் கிராப்ஸ்) குறுகிய காலப் பயிர் அல்ல. தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் உள்ள கட்டடச் சம்பாவை மூன்றாம் தரத்தில் சேர்ப்பது போல், இதை மூன்றாம் தரத்தில் சேர்த்திருக்கிறார்கள். அதனால் விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்வதில் ஊக்கம் குறைகிறது. ஆகவே கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் உள்ள அரிசியை முதல் ரக அரிசியாக மதித்து விலையை நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும் என்று நாங்கள் பல முறை தக்க வாறு முறையிட்டு இருக்கிறோம். அதை கவனித்துச் செய்ய வேண்டும் என்பது முதல் வேண்டுகோள். கன்னியாகுமரியில் ஒரு ஏக்கருக்கு இவ்வளவு லெவி என்று வரையரை செய்யாது போனால், விவசாயிகளை அதிகாரிகள் அங்கு பதுக்கி வைத்து இருக்கிறாயே, அதைத் திற, இதைத் திற என்று பரிசோதனை செய்கிறபொழுது இந்த நெல் விவசாயம் செய்கிறதைவிட வேர்க் கடலை விவசாயம் செய்யலாம் என்று ஆரம்பித்து விட்டால், உணவு உற்பத்தி குறையும் என்பதைப் பார்க்கும்போது இந்த வரையரை செய்ய வேண்டுகிறேன்.

அடுத்து, பல்வேறு நிலைகளை கவர்னர் அவர்கள் உரையில், சொல்லி இருக்கிறபொழுது, அண்மையில் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் நடந்த ஒரு சில நிகழ்ச்சிகளைக் குறிப்பிட்டே

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை] [19th January 1965]

இருந்தால், கவர்னர் உரை மிகச் சிறப்பாக அமைந்திருக்கும் என்பது என்னுடைய கருத்து. அதையும் தான் குறிப்பிட்டிருப்புகிறேன்.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் அண்மையில் நடந்த நிகழ்ச்சியை நீங்கள் எல்லாம் அறிவிர்கள். அங்கு நடந்ததை நேரில் கண்ட நான் இந்த சபையில் சொல்லுவதற்குக் கடமைப்பட்டவன். தூத்தர் என்ற ஊரில் ஆசிரியர்கள் அவமதிக்கப்பட்டார்கள். நவம்பர் 26-ந் தேதி தூத்தர் பாப்ஸ் உயர் நிலைப்பள்ளியில் தலைமையாசிரியர் பிலிப், இரா ஆசிரியர்களாகிய ராமகிருஷ்ண தம்பி முதலிய ஐந்து பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் கைது செய்யப்பட்டு போலீஸ்காரர்களால் தாக்கப்பட்டு ஜெயிலில் அடைக்கப்பட்டனர். மறு நாள் மாலை நேரம், அவர்கள் பள்ளி விடுகிற நேரத்தில்—மாத்தாண்டம் உயர்நிலைப் பள்ளி, கல்லூரி—விடுகிற நேரத்தைப் பார்த்து சரியாக 4-மணிக்கு இவர்களை விலங்கு போட்டு 1½ மைல் தூரத்திலுள்ள போலீஸ் ஸ்டேஷனிலிருந்து நிதி மன்றத்திற்குக் கொண்டு சென்றார்கள். இவ் வாசிரியர்கள் ஏதோ அந்த சப்-இன்ஸ்பெக்டரை அடைத்து விட்டதாக ஒரு குற்றத்தைச் சுமத்தி இந்தச் செயலை செய்தார்கள். அந்த சப்-இன்ஸ்பெக்டர் ஒரு உயர்நிலைப்பள்ளி மாணவனைப் பற்றி விசாரணை செய்வதற்காக அங்கு சென்றார். அப்பொழுது தலைமை ஆசிரியர் “அவனைப் பற்றி விசாரணை செய்து எழுதிக் கொள்ளலாம், நான் உடன் இருந்து சாட்சி அளிக்கிறேன் நாங்கள் அழைத்துச் செல்ல வேண்டுமென்றால், பள்ளிக்கூட நேரத்தில் முடியாது. வீட்டிற்குச் சென்று அழைத்துச் செல்ல வேண்டும்” என்று சொன்னார். இது தான் அவர் செய்த முதல் குற்றம். பள்ளி வீட்டு வீட்டிற்கு உணவு அருந்தப் போகும் நேரம் பார்த்து அவனைப் பிடித்து அடித்து உதைத்தார். அதைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்த மாணவர்களும், ஆசிரியர்களும் அந்த சப்-இன்ஸ்பெக்டரை விரைத்துக் கொண்டார்கள். அந்த சப்-இன்ஸ்பெக்டர் அவனை அழைத்துக் கொண்டு செல்ல முடியாத சூழ்நிலை தலைமை ஆசிரியர் அவருக்கு அடைக்கலம் கொடுத்து தன் வீட்டில் வைத்துக் கொண்டிருந்தார். அடி வாங்கி விங்கிய அந்த மாணவனைத் தலைமை ஆசிரியரும் இரண்டு ஆசிரியர்களும் அரசாங்க மருத்துவ மனைக்கு எடுத்துச் செல்ல ஏற்பாடு செய்தார்கள். இதைப் பார்த்து சப்-இன்ஸ்பெக்டர் அரசாங்க மருத்துவ மனைக்கு போய் வழக்கு பதிவு செய்வதற்காக முனைகிறார்கள் என்று தெரிந்து, அவர்கள் மீது வழக்கு பதிவு செய்வதற்கு ஏற்ப, அவரை அடைத்து வைத்திருப்பதாகத் தகவல் அனுப்பி, போலீஸார் வந்தவுடன் இவர்களை ஜெயிலுக்குள் அடைத்தார்கள். அது ஒரு சில அதிகாரிகள் செய்த கொடுமை. அதை முறையாக உடனே அந்த இடத்திற்குச் சென்று நான் பார்த்தேன். அவர்கள் அடிப்பட்ட காட்சியைப் பார்த்து, அதனை முதலமைச்சர் 28-ந் தேதி திருநெல்வேலிக்கு வந்தபொழுது நான் மகஜர் கொடுத்து உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும், மக்கள் உணர்ச்சி கொந்தளிப்பு அடைகின்ற நிலையில் செய்து இருக்கிறார்கள், உடனே சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் மீது நடவடிக்கை எடுத்து சஸ்பெண்டு செய்து அவர்களை அங்கிருந்து மாற்ற வேண்டும் என்று நான் கூறினேன். அவர்களும் செய்வதாகக் கூறினார்கள். கலெக்டரிடம் கூறினேன். எஸ். டி.யிடமும் கூறினேன்.

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை] [19th January 1965]

எல்லா மக்கள் பிரதிநிதிகளும் கூறினார்கள். அப்படியே இருந்தது. அது உடனடியாக செயல்படாத ஒரு குறை. அது 2-ந் தேதி துப் பாக்கி பிரயோகத்தில் கொண்டு வந்து நிறுத்தியது. அதற்குப் பிறகுதான் அரசாங்கம் தொடர்ந்து பல நடவடிக்கைகள் எடுத்து சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளை மாற்றி, மேலும் அந்த காயப்பட்ட மானவனுக்கு உதவி அளித்து இன்னும் டிபார்ட்மெண்ட் மூலமாக பல நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று அறிகிறோம். இந்தத் தீவிரமான நடவடிக்கை நாங்கள் எல்லாம் கூறிய முதல் நாளே காட்டியிருந்தால் இப்படிப்பட்ட துர்பாக்கிய நிலை ஏற்பட்டிருக்காது. ஆகவே அந்த நிகழ்ச்சியைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டு, மற்றுமுள்ள நிலைகளைக் கவர்னர் அவர்கள் சொல்லியிருந்தால் மிகச் சிறப்பாக அமையும் என்று கருதுகிறேன். இந்த நிலைக்குப்பின்னால் அரசாங்கம் நன்கு செயல்படுவதை நான் பாராட்டுகிறேன். முதல் நாளே அதைத் தக்கவாறு கவனித்திருந்தால் இந்த நிலை வந்திருக்காது என்று குறிப்பிட்டுக் கொண்டு இந்த கவர்னர் அவர்கள் நமது கூட்டு மன்றத்தில் வந்திருந்து, எழுந்தருளி, ஆற்றிய உரைக்கு நான் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு விடை பெறுகிறேன்.

MR. CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. tomorrow.

The House then adjourned.

VIII.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* 1. Notification issued with G.O. Ms. No. 2239, Revenue, dated 1st September 1964 regarding amendment to the rules framed under sections 103 and 116 (2) (xi) of the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959.

* 2. Notification issued with G.O. Ms. No. 1459, Public (Services), dated 19th August 1964 regarding amendment to the Madras Public Service Commission Regulations, 1954.

* 3. Notification issued with G.O. Ms. No. 1459, Public (Services-A), dated 25th August 1964 regarding amendment to the Madras Service Commission Regulations, 1954.

* 4. Notification issued with G.O. Ms. No. 1460, Public (Services-A), dated 25th August 1964 regarding amendment to the Madras Public Service Commission Regulations, 1954.

* 5. Notification issued with G.O. Ms. No. 1339, Public (Services-A), dated 7th August 1964 regarding amendment to the Madras Public Service Commission Regulations, 1954.

* 6. Notification issued with Memorandum No. 169635/P.3/64, Rural Development and Local Administration, dated 16th September 1964 regarding amendment to the rules for the preparation of estimates, measurements and Checkmeasurements and according of administrative and technical sanction to estimates.

[19th January 1965]

* 7. Notifications issued with G.O. Ms. No. 1986, Rural Development and Local Administration, dated 25th September 1964 and G.O. Ms. No. 1987, Rural Development and Local Administration, dated 25th September 1964 regarding rules relating to conduct of election of members of Village Panchayats.

* 8. Resume—Part III—Twenty-third Session of the Madras Legislative Council.

† 9. Notification issued with G.O. Ms. No. 3872, Industries, Labour and Co-operation (Housing), dated 4th August 1964 regarding issue of rules for the settlement of disputes for payment of compensation in regard to turning or closing of public streets or squares vested in the Board.

† 10. Notification issued with G.O. Ms. No. 1123, Public (Services-A), dated 24th June 1964 regarding amendment to the Madras Public Service Commission Regulations, 1954—Post of Supervisors (Rural Water-Supply Borewells)—Inclusion within the Commission's purview.

† 11. Notification issued with G.O. Ms. No. 1416, Public (Services-A), dated 13th August 1964 regarding amendment to the Madras Public Service Commission Regulations, 1954—Certain temporary posts in Madras Industries Subordinate Service—Inclusion within Commission's purview.

† 12. Notification issued with G.O. Ms. 1432, Public (Services-A), dated 19th August 1964 regarding amendment to the Madras Public Service Commission Regulations, 1954—Post of Psychologist (Non-gazetted) in Government Mental Hospital, Madras—Upgraded into Gazetted Post.

† 13. Notification issued with G.O. Ms. No. 1431, Public (Services-A), dated 19th August 1964 regarding amendment to the Madras Public Service Commission Regulations, 1954—Production Assistant (Glass) Chemist and Foreman (Glass), Grade I in the Glass Units—Inclusion within Commission's purview.

† 14. Notification issued with G.O. Ms. No. 1015, Rural Development and Local Administration, dated 29th April 1964 regarding re-delimitation of Blocks Perundurai I, Perundurai II, Uthukuli Blocks in East Coimbatore Development District.

† 15. Notification issued with G.O. Ms. No. 2774, Home, dated 1st September 1964 regarding amendments to the Madras Liquor (Licence and Permit) Rules, 1960.

† 16. Notification issued with G.O. Ms. No. 2781, Home, dated 1st September 1964 regarding amendment to the Madras Rectified Spirit Rules, 1959.

† 17. Notification issued with G.O. Ms. No. 1869, Rural Development and Local Administration, dated 11th September 1964 regarding appeals against punishment imposed by the Presidents and Special Officers of District Boards—Joint Development Commissioner designated as "appellate authority".

[19th January 1965]

† 18. Notification issued with G.O. Ms. No. 2266, Food and Agriculture, dated 29th July 1964 regarding declaration of markets at Adirampattinam and Muthupet in Thanjavur district as market area and notified market area.

† 19. Notifications issued with G.O. Ms. No. 3729, Industries, Labour and Co-operation (Industries), dated 24th July 1964 and G.O. Ms. No. 4319, Industries, Labour and Co-operation (Industries), dated 5th September 1964 regarding amendments to the Madras Bricks (Control of Price and Supply) Order, 1963.

† 20. Notification issued with G.O. Ms. No. 2833, Home, dated 3rd September 1964 regarding exemption from payment of registration fee and tax to the car MSS 40 belonging to Dr. T. F. Buchner of United States Agency for International Development Mission for India.

† 21. Notification issued with G.O. Ps. No. 2238, Revenue, dated 1st September 1964 regarding exemption from payment of tax payable by the Canteen run by the Industrial Establishments.

† 22. The Madras Contingency Fund (Amendment) Ordinance, 1964 (Madras Ordinance 2 of 1964).

† 23. Notification issued with G.O. Ms. No. 2152, Revenue, dated 24th August 1964 regarding amendments to the Madras General Sales Tax Rules, 1959.

† 24. Notification issued with G.O. No. 2284, Revenue, dated 10th September 1964 regarding amendment to the Madras General Sales Tax Rules, 1959.

† 25. Notification issued with Government Memorandum No. S1142-M2/64-2, Revenue, dated 18th September 1964 regarding amendment to the Revenue Department Notification S.R.O. A-2522 of 1960 published at page 609 of Part I of the Fort St. George Gazette, dated the 13th April 1960 as subsequently amended.

† 26. Notification issued with G.O. No. 2773, Home, dated 1st September 1964 regarding amendment to the Madras Manufactured Drugs Rules, 1932.

† 27. Notification issued with G.O. Ms. No. 2222, Home, dated 14th July 1964 regarding amendment to the Madras Motor Vehicles Rules, 1940.

† 28. Notification issued with G.O. Ms. No. 1946, Home, dated 23rd June 1964 regarding amendments to the Madras Liquor (Licence and Permit) Rules, 1960.

† 29. Notification issued with G.O. Ms. No. 2240, Revenue, dated 1st September 1964 regarding amendments to the Grant of Certified Copies Rules.

† 30. Notification issued with Government Memorandum No. 62859J2/64-3, Revenue, dated 29th September 1964 regarding Chowthahalli village in Krishnagiri taluk, Salem district, declared as an inam estate.

[19th January 1965]

† 31. Notification issued with G.O. Ms. No. 1986, Revenue, dated 29th July 1964 regarding amendment to the rules under Madras (Transferred Territory) Incorporated and Unincorporated Devaswoms Act, 1959.

† 32. Notification issued with G.O. Ms. No. 1953, Rural Development and Local Administration, dated 24th September 1964 regarding constitution of Idapadi Town Panchayat as Municipality.

† 33. Notification issued with G.O. Ms. No. 1415, Public (Services-A), dated 13th August 1964 regarding amendment to the Madras Public Service Commission Regulation, 1954.

† 34. Notification issued with G.O. Ms. No. 2329, Revenue, dated 17th September 1964 regarding exemption from payment of tax payable under the Madras General Sales Tax Act, 1959.

† 35. Notification issued with G.O. Ps. No. 2056, Revenue, dated 4th August 1964 regarding amendments to the Revenue Department Notification S.R.O. No. A-1966 of 1959.

† 36. Notification issued with G.O.R. No. 826, Revenue, dated 1st October 1964 regarding amendment to the Revenue Department Notification No. 1927 of 1960.

§ 37. Review of the activities of the Excise and Prohibition Department for the half-year 1st April 1963 to 30th September 1963.

† 38. Notification issued with G.O. Ms. No. 4807, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 13th October 1964 regarding the appointment of Inspectors under the Madras Beedi Industrial Premises (Regulation of Conditions of Work) Act, 1958.

† 39. Notification issued with G.O. P. No. 2295, Revenue, dated 11th September 1964 regarding amendment to the Central Sales Tax (Madras) Rules, 1957.

† 40. Notification issued with G.O. Ps. No. 2410, Revenue, dated 26th October 1964 regarding reduction of rate of tax payable by a dealer under the Madras General Sales Tax Act, 1959, in respect of the sales of electric welding rods.

† 41. Notification issued with G.O. Ms. No. 2252, Home, dated 16th July 1964 regarding amendment to the Madras Motor Vehicles Rules, 1940.

† 42. Notification issued with G.O. Ms. No. 1731, Public (General-M), dated 17th October 1964 regarding Introduction of Tamil as Official Language in the Office of the Project Office, the Madurai Milk Conservation Project, Madurai.

† 43. Notification issued with G.O. Ms. No. 2487, Home, dated 3rd August 1964 regarding exemption from payment of tax leviable under the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931, in respect of

[19th January 1965]

1963-64-ல் மதுரை மாவட்டத்தில் அரிசனங்களுக்காக வீட்டு மனைகள் அமைப்பதற்குப் பெற்ற இடங்கள்.	அடைவதற்கான மொத்த செலவு.	1963-64-ல் பெற்ற மனைகளின் எண்ணிக்கை.	கிட்ட மனைக் கட்டுவதற்குப் பெறப்பட்ட ஒதுக்குவாய் மொத்த மலுக்களில் இன்னும் பைசாக்கள் எவ்வளவு.	மதுரை மாவட்டத்தில் அரிசனங்களுக்காக வீடுகள் கட்டப்பட்ட இடங்கள்.	மேலவர்கள் தெரிக்க.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
21 பிளியமரத்துக்கோட்டை					
22 பிள்ளையார்நத்தம்					
23 பாறைப்பட்டி					
24 தேத்தூரைச் சேர்ந்த புதூர் கிராமம்					
25 தங்கச்சி அம்மாப்பட்டி					
26 அம்பிளிகை					
27 கன்னிவாடி					
28 சித்தலாங்குடி					
29 கவலப்பட்டி					
30 சீலப்பாடி					
31 கோதைமங்கலம்					
32 பித்தளைப்பட்டி					
33 அடுக்கம்					
34 குவசேகரன் கோட்டை					
35 பள்ளப்பட்டி (நிலக்கோட்டை வட்டம்)					
36 ஜோகிப்பட்டி					
37 கோவனாத்து					
38 நிலக்கோட்டை					
39 கோணப்பட்டி					
40 வடமதுரை					
41 கிரனூர்					
42 அம்பாத்துரை					
43 திம்மநல்லூர்					
44 பன்னகுடியைச் சேர்ந்த மேட்டூர் குக் கிராமம்					
45 ஆவலிப்பட்டி					
46 K. சிலுக்குவாரப்பட்டி					
47 காரியம்பட்டி					
48 பாணமூப்பன்பட்டி					
49 தல்லுக்குட்டி நாயக்கனூர்					
50 வேளம்பூர் (V)					
51 வேளம்பூர் (K)					
52 தாமரைக்குளம்					
53 குன்னத்தூர்					
54 சக்கரப்பநாயக்கனூர்					
55 பெருங்காகமநல்லூர்					
56 ராயப்பன்பட்டி					
57 உத்தப்பநாயக்கனூர்					
58 நடுக்கோட்டை					
59 கொட்டாப்பட்டி					
60 சடைச்சிப்பட்டி					
61 மல்லிங்கபுரம்					
62 நாட்டமங்கலம்					
63 தொட்டப்பநாயக்கனூர்					
64 பொட்டிப்புரத்தின் குக்கிராமமாகிய ஏர்ணம்பட்டி					
65 தேவாரம்					
66 தாடிச்சேரி					
67 உசிலம்பட்டி					

19th January 1965]

APPENDIX IV.

(Vide Item VII on page 25.)

Address by Sri P. Chandra Reddy, Governor of Madras, to the Members of the Madras Legislative Assembly and the Madras Legislative Council, assembled together at the Assembly Chamber, Fort St. George, at 11 a.m. on Monday, the 18th January 1965.

Hon'ble Members of the Legislature,

I deem it a great privilege to address this Joint Session of the Legislature.

2. We meet at a time when the havoc caused by the cyclonic storm and tidal wave in Rameswaram Island and other parts of our eastern coast is still fresh in our minds. Apart from the heavy toll of human lives, nature's fury has caused loss of property on a large scale and rendered the township of Dhanushkodi uninhabitable. The destruction of the Pamban Bridge made it hazardous to rush relief to the stricken island surrounded on all sides by angry seas. Among the victims of this catastrophe, the most pitiable are the fishermen who, apart from being rendered homeless, have lost their boats and nets and with these their means of livelihood. In spite of the severance of all communications, the Government have done their very best to organise the rescue and relief of people marooned in the island. It is heartening to note the spontaneous response from people, rich and poor alike, from all parts of the State and even outside, including in particular U.S.A. and other friendly countries, in the form of contributions in cash and in kind for the relief of the distressed. Schemes—both short-term and long-term—for rehabilitation of the victims estimated to cost about Rs. 150 lakhs have been formulated and are being pushed through with the utmost vigour. The Honourable Members may rest assured that financial considerations will not deter the Government from doing all that is necessary for assuaging the sufferings of the people. The Central Government have also recognised the magnitude of the problem of relief and rehabilitation and we have reason to feel confident that assistance will be forthcoming from them in an adequate measure.

3. People all over the country should have felt considerably relieved that the cyclone has left untouched the famous temple at Rameswaram which has through the ages attracted devout pilgrims from all over the country and has been a sacred symbol of our national unity. The restoration of communications with Rameswaram Island for the convenience of this national pilgrim traffic, is therefore entitled to the highest priority. The Railways have moved with a commendable sense of urgency in the matter and have already initiated action for the reconstruction of the Pamban Bridge. Meanwhile, the State Government have arranged for the operation of a ferry service with a fleet of mechanical boats, so as to maintain uninterrupted movement of persons and goods to the island. From the long-term point of view, the proper protection of

[19th January 1965]

the temple and provision of an access to Setru Theertham in Dhanushkodi are matters of national concern and the State Government will address themselves to these problems in collaboration with the Government of India.

4. The severe damage to Dhanushkodi pier has made it necessary to develop a new township on the mainland for resuming the ferry service to Ceylon. The obvious location for this is the Sethusamudram Canal area and therefore the execution of this project has become specially urgent. There is broad agreement that the project, by providing a direct line of communication between the west and east coasts of India without having to circumnavigate Ceylon, would promote the general economy of the nation. The execution of this project will also be a logical sequel to the programme already under way for the development of Tuticorin as a deep water harbour. Sethusamudram Scheme by virtue of its nature and dimensions will be the responsibility of the Central Government who are now actively engaged in completing the technical scrutiny of the project. Meanwhile, the State Government propose to initiate advance action on the project by appointing administrative and technical staff for acquisition of lands, construction of buildings for offices and quarters and improvement of communications in the area. This project will not only provide opportunities for gainful employment to the victims of the recent cyclone, but will also quicken the pace of economic development of a backward region where many of the repatriates from Ceylon and Burma returning to their ancestral homes would seek resettlement.

5. The cyclone with all its havoc has however brought in its trail welcome rains in many parts of the State and has significantly improved the crop prospects for the current season. While there are areas in the southern districts with less than normal rainfall, seasonal conditions have by and large been fair and on current expectations the principal harvest now in progress should be a good one. The improvement now anticipated in the level of production of foodgrains should in its turn have a favourable impact on food supplies and prices.

6. As Honourable Members are aware, our State is in a normal year, marginally surplus in rice. But the comparatively large outward flow of rice under the stimulus of higher prices ruling outside the State and the suspension of normal trade in the wake of enforcement of price control, created a difficult situation in the City and other important Urban Centres towards the end of September. The Government therefore had to step in with direct procurement of short-term crop then coming into the market and organize supplies through Co-operative and other licensed shops. The Collectors and their staff responded in a gratifying manner to the challenge posed by this difficult situation and the energetic measures taken both for procurement of stocks and their movement to areas in short supply under the direct supervision and guidance of senior officers deputed by the Government, helped in bringing the situation quickly under control. These measures and

19th January 1965]

the introduction of family card system have brought about a visible improvement in the distribution of foodgrains at regulated prices to vulnerable sections of our population.

7. Keeping in view the need to ensure adequate supplies at reasonable prices, the Government have evolved their policy in regard to procurement of long-term crop of the current season. The most effective means of regulating the market in foodgrains will be to build up a buffer stock of about 4 lakhs of tonnes of rice, so that orderly releases from these stocks would have a steadying effect on the flow of stocks at regulated prices. The bulk of this quantity, about 2 to 2½ lakhs of tonnes, will have to be secured from the Cauvery Delta in the districts of Thanjavur, Tiruchirappalli and South Arcot and the balance from other districts. This operation which would cover less than a third of the marketable surplus is indeed not intended to displace private trade altogether. The Government's aim is to ensure a position of vantage from which trade could be regulated more effectively. The buffer stocks will be built up by a levy from the millers and direct purchase from the producers on a suitably graded scale so as not cause hardship particularly to the small producers. Towards this programme of building up the buffer stock, Co-operatives in each District will be utilised to the maximum possible extent. For the rest, wholesalers will be selected taking into account the storage capacity available with them, the volume of their past trade, their financial standing and, above all, their reputation for integrity. The area of operation of each agent will be suitably demarcated with targets of purchase on Government account. To facilitate this operation, movement of foodgrains on private account will be suitably regulated. We may however have to follow a modified policy in regard to Kanyakumari district, which has a long open border with the Kerala State, rendering prevention of movement of grains across the border difficult. The Government have decided that there should be procurement of the entire surplus available in the Kanyakumari district and that consequently the needs of the people of this district should be met in full by Government on the basis of an adequate ration.

8. As Honourable Members are aware a Foodgrains Corporation has been set up by the Government of India and has just started functioning with its headquarters in Madras. We may expect this Corporation to assume increasingly direct responsibility for procurement of foodgrains for building up buffer stocks and for meeting the needs of the people. It will obviously take some time for the Corporation to build up its organization and play the part expected of it. It has therefore been decided that for the current season apart from any compact area where the Food grains Corporation may like to function direct, the State Government should themselves procure in the rest of the State. The Corporation should hold the stocks procured in proper storage as the agent of this Government. Subject to commitments negotiated with the Government of India for meeting the needs of other deficit States the release of stocks held by the Corporation in the State should be according to the advice of the State Government.

[19th January 1965]

9. As an important aspect of our policy of building up buffer stocks, we have embarked on a programme of construction of storage capacity in the public sector. It is expected that by the end of March an additional storage capacity of the order of two lakhs of tonnes will become available.

10. While taking these measures essentially of a regulatory nature, in assuring supplies of foodgrains at prices fair alike to the producer and consumer, the Government are redoubling their efforts for augmenting production of foodgrains as well as of subsidiary foods like, fish, milk and vegetables. The consumption of fertilisers is picking up again and is expected to reach a level of about 3.25 lakhs tonnes in terms of Ammonium Sulphate in the current year. Given favourable seasonal conditions and assured supplies of fertilisers, attainment of targets of additional production for the current plan should not be too difficult. A new strain of short-term paddy, capable of withstanding heavy dosage of chemical manures, has been evolved and the spread of this variety should assist significantly in stepping up production. The pace of execution of various minor and medium irrigation schemes has been stepped up and the Supplementary Estimates which the House will be considering in the current session will fully reflect this increased tempo in agricultural and allied sectors.

11. The implementation of other schemes included in the Plan has also been equally satisfactory and it is now anticipated that as against the budgeted outlay of Rs. 70.53 crores, the actual outlay on Plan in the current year will be over Rs. 77 crores. The Planning Commission has on a realistic basis fixed the outlay for the next year at about Rs. 78 crores. But the chances are that as in previous years our final performance will appreciably be in excess of this provision. On current anticipations, the outlay on Third Plan would aggregate to nearly Rs. 340 crores thereby exceeding the original provision by Rs. 50 crores. The Planning Commission which recently made an assessment of the progress of the Plan in this State has considered our performance to be most impressive in terms both of expenditure and achievement of targets. There has been a balanced development of all key sectors of growth, like agriculture, power, industry and transport and the State is well-poised for the considerably enlarged developmental effort visualised for the Fourth Plan. The several Working Groups set up for the drawing up of the Fourth Plan have completed their study of the techno-administrative aspects of the programmes to be included in the Fourth Plan. The Government will soon finalise their draft proposals for the Fourth Plan on the basis of these studies and the House will have an opportunity of discussing them in the current session.

12. The impressive performance of the State in the fulfilment of the Plan has in no small measure been due to the fact that the Honourable Members have given the Government their unstinted co-operation and generally viewed all programmes of development as beyond the pale of political controversy. Differences in accent

[19th January 1965]

are inevitable and perhaps necessary in a healthy democracy; but there should be broad agreement and co-operation on the common tasks. I plead and pray for the continuance of this spirit of co-operation and understanding.

13. The legislative programme for this session is not heavy. To finance the procurement operations undertaken since October, an Ordinance had to be promulgated raising the corpus of the Contingency Fund from Rs. 1.5 crores to Rs. 5 crores. A Bill for replacing this Ordinance by an Act of the Legislature will be coming up for consideration in the current session. The Madras Cultivating Tenants Protection Act, 1955 (Madras Act XXV of 1955) is due to expire on 27th September 1965. The Government have decided to place the Act on a permanent basis. A Bill for this purpose will also be introduced in the current session of the Legislature. The Madras Preservation of Private Forests (Amendment) Bill, 1964, which had been passed by the Legislative Assembly in its last session will now go before the Legislative Council for consideration.

14. The main business of the current session will be the consideration of Supplementary Estimates for the current year and the Budget Estimates for the next. I have no doubt that you will carry on your deliberations with that sense of restraint and decorum for which this Legislature is justly renowned.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Wednesday, the 20th January 1965.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (the Hon. SRI M. A. MANICKAVELU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Punishment for corrupt practices

* 16. Q.—SRI K. S. ABDUL WAHAB : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state department-wise, the number of Government servants dealt with departmentally and punished for corrupt practices during the year 1963-64 ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The number of Government servants of various departments who have been dealt with and punished for corrupt practices during 1963-64 is as follows :—

Police Department	...	...	...	41
Madras Public Service Commission	...	...	...	1
Co-operative Department	...	...	...	1
Revenue Department	...	...	...	1
Medical Department	...	...	...	7
Forest Department	...	...	...	6
Public Works Department	...	...	...	2
Registration Department	...	...	...	3
Commercial Taxes Department	...	...	...	2
Local Administration Department	...	...	...	3
Total				67

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : May I know whether these cases were referred to the Courts or departmentally disposed of?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I have no information about it.

SRI S. K. SAMBANDHAN : What further steps are taken by the Government to check corruption among Government officials?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : These are the steps that are being taken. I am not aware of any further steps.

[20th January 1965]

SRI G. KRISHNAMOORTHY : What is the nature of the punishments awarded?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Compulsory retirement, dismissal, suspension as a specific penalty, reduction in rank and so on.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Chief Minister tell us whether the Government sincerely believe in checking or eradicating corruption and, if so, what is the meaning with which they look at these corruptions?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, if the hon. Member doubts the sincerity of the Government in the matter, there is no purpose in my answering his questions.

SRI K. S. ABDUL WAHAB : I would like to know the number of cases pending; cases to be decided judicially.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I am sorry I do not have information about the cases pending.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : What is the experience of Government in regard to incidence of corruption? Is it increasing or decreasing?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I do not believe in either exaggerating corruption or in ignoring it. Corruption has considerably decreased particularly after the Directorate of Vigilance came into being. It has had some good effect on the incidence of corruption.

SRI K. S. ABDUL WAHAB : May I know the methods adopted to trap corrupt officials?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I should not reveal all that which will defeat our purpose. (Laughter.)

Residential scholarships to the children of goldsmiths

* 17 Q.—SRI M. RAJAH IYER : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether the children of goldsmiths who were affected by the Gold Control Order are eligible for residential scholarships in high schools; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) No.

(b) Does not arise.

SRI M. RAJAH IYER : Sir, in view of the fact that considerable sums are granted for the relief of persons affected by the Gold Control Order and we are giving them educational concessions, why should not the Government go a little way more and make residential scholarships also available to them?

[20th January 1965]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I will explain the position, Sir. All students studying up to S.S.L.C. are exempted from the payment of full tuition-fee from the school year 1964-65. The Government have introduced with effect from the academic year 1964-65 a scheme for the award of the concession and other education facilities to the children of displaced goldsmiths. Under the scheme, the children of goldsmiths studying up to S.S.L.C. are exempted from the payment of all items of special fees. In addition, they are awarded an allowance for the purchase of books. The rate of book allowance is as follows: Rs. 3 in standards I to III. Rs. 8 in standards IV and V. Rs. 15 in standards VI and VII and Rs. 25 in standards IX to XI.

No residential scholarship is granted to children of goldsmiths studying in High school classes. Such of the students studying in standards IX to XI as belong to Backward Communities are eligible for the award of non-residential scholarship from the Harijan Welfare Department. The children of goldsmiths studying in post-matriculation courses are granted half tuition fee concession provided the annual income of their parents or guardians does not exceed Rs. 1,500. The children of goldsmiths studying in post-matriculation courses will also be awarded scholarships, both residential and non-residential, at the rates granted by the Harijan Welfare Department to students belonging to Backward Communities subject to the condition prescribed for the award of Harijan Welfare Department.

SRI M. RAJAH IYER : While thanking the Government for the detailed order, may I submit that there are only a very few cases of children of goldsmiths affected who cannot prosecute their studies unless they are put in the hostel? As members of the Backward Community, they are eligible for it, and so the Government may be pleased to review their cases and see that residential scholarships are made available to these students in the high schools also.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I would suggest to the hon. Member to put a separate question.

Scales of pay of Assistant Inspectors of Labour

* 18 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether the Government have revised the scales of pay of the Assistant Inspectors of Labour in G.O. Ms. No. 713, (Labour) Industries, Labour and Co-operation, dated 7-2-1964; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Yes.

(b) The scale of pay of the post of Assistant Inspector of Labour which was previously Rs. 200-10-270 was revised in G.O. Ms. No. 713, (Labour) Industries, Labour and Co-operation, dated 7-2-1964 as Rs. 180-5-200-10-300. This was done in

[20th January 1965]

order to enable Assistant Inspectors of Labour who have reached the maximum of Rs. 270 to go up to Rs. 300 and to permit a free flow between the posts of Assistant Inspectors of Labour and Superintendents in the Labour Department.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Chief Minister tell us whether this cadre will be put in the general subordinate service instead of the present ministerial service?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : This has been made equivalent to the cadre of Superintendents. The Superintendents and the Assistant Inspectors are of the same cadre.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Sir, the motive of the orders contained in G.O. No. 713, is to give chances to the Assistant Inspectors to become Superintendents of sections. Will the Government place this cadre under the general subordinate service instead of the present ministerial service?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The hon. Member may put a separate question.

New Secondary Education Scheme

* 19 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether any new syllabus has been prepared for the new Secondary Education Scheme; and

(b) if so, when it will be introduced?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) & (b) The matter is under consideration.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Sir, the decision to introduce the new syllabus into the high schools was taken years and years ago and how long will the Government take to finalise the new syllabus?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, this was considered only last year by the Advisory Board and certain tentative ideas were formulated on that basis. The draft of the syllabus is ready and the views of the institutions concerned will be obtained and then the whole question will be gone into and a final decision taken in time for the syllabus to come into force in the coming academic year.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Sir, by whom is the syllabus generally framed and are the views of the teachers obtained on that?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The opinions of the teachers will be obtained on this draft.

[20th January 1965]

Priority for Members in State Express Bus Services

* 20 Q.—SRI K. S. ABDUL WAHAB : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state whether there is any proposal to give priority in reservation of accommodation in the State Express Bus Services to the Members of the Legislature?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : No, Sir.

SRI K. S. ABDUL WAHAB : The Government of India extend facilities for reserving seats in the railway for Members of Parliament. They allow members to avail the emergency quota seats. Why should not the State Government extend the same facility to Members of the State Legislature? Will the Government give consideration to this?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, it will lead to non-utilization and, therefore, loss to the department.

Handlooms

* 21 Q.—DR. A. CHIDAMBARANATHAN : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the number of handlooms registered in the State up to 31st July 1964 under the Textile Control Order; and

(b) the number from the Co-operative Sector?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) & (b) Up to 31st July 1964, 516,086 handlooms have been registered under the Textile Control Order, of which, 216,708 are within the Co-operative Sector.

DR. A. CHIDAMBARANATHAN : Sir, it seems, according to these figures, 42 per cent of the handloom weavers have come into the co-operative sector. Is that correct?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : There is difficulty in getting the exact figures of the handlooms. Our last census showed that there were only about 4,90,000. Now the recent figures show that there are 560,000. I think it is because new looms are coming up. So far as the figure in the co-operative sector are concerned, they are correct. It is 2,16,000.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. Minister tell us how these figures were obtained and on what authority they are based?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : There is section 6 of the Textile Production and Handloom Control Order. Under this section the looms were registered and it is on this basis these looms were enumerated.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Are the Government aware that a department of the Government of India, viz., the Census Department has prepared a booklet by name 'Handloom in Madras

[20th January 1965]

State' in which they have given the figures relating to handlooms in Madras State? If so, are the Government aware of the figures given in that book?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : If the hon. Member has any figures, he can pass them on to the Government. We know that a census is prepared. I have only said that the figures with regard to the total number of looms are very uncertain. There is nothing like a positive order saying that only handlooms registered under the Control Order can work. Any person can put up a loom and work it. These unregistered looms would have come under the census report and those figures are likely to be more correct. Since there is nothing which prohibits the use of looms without registration, it will be very difficult to give the exact figures of looms in the State.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Are we to take it that the Census Department's work is a mere eyewash without giving correct figures?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : It is mere enumeration.

3-10 SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. Minister please refer to that Census Department Book and revise at least the number of looms working on cotton, silk, art-silk and other different varieties and the number of looms in the co-operative sector, because the figures given in that Census Department book is only 1.6 lakhs. in the co-operative sector which is comparatively about 22 to 25 per cent. whereas our Government boast that the co-operative sector has got 42 per cent of the number of looms?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I assert positively that the number of looms in the co-operative sector under Madras State is 216,708.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Sir, on what basis does he definitely assert these figures? I know definitely it is not so.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The hon. Member may be wiser. But we have got figures of people who have joined the co-operative societies to whom we have given share capital loans. We have given advance at the rate of Rs. 500 per year for the looms registered under Co-operative Societies Act. So far as the co-operatives are concerned, this State's figures are perfect. But so far as unregistered looms are concerned, it is anybody's guess.

Steel Plant at Salem

* 22 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN and SRI N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether any final decision has been reached in setting up a Steel Plant at Salem; and

[20th January 1965]

(b) if so, what it is?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) & (b) The Detailed Project Report on the Neyveli-Salem Steel Project submitted by the Consulting Engineers, Messrs. M. N. Dastur and Company Private Limited, Calcutta, in August 1964 is under the consideration of the Government of India.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Government stress the importance of establishing the Salem Steel Plant as early as possible, at least in the beginning of the Fourth-Year Plan?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, it depends upon the Government of India's decision.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : Will the Government assure us that the Steel Plant will be definitely established at Salem?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : This is a matter, as I said, within the competence of the Government of India whether it is to be included in the Fourth Plan or not. But I have stated in the other House and I repeat it now that the Madras Government will go ahead with the scheme with or without the assistance of the Government of India.

SRI K. S. ABDUL WAHAB : So far as the Minister is concerned, does he sincerely hope that the Steel Plant will be initiated in the Fourth Plan?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I sincerely wish for it.

DR. H. V. HANDE : What is the total cost of the plant?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : According to the report which we have now got, the plant is likely to cost about Rs. 100 crores and to be exact Rs. 95 crores. The foreign exchange commitment of it will be Rs. 35 to Rs. 38 crores and the rest would be local cost.

திரு. ஆர். வெங்கடாசலம் : தஸ்தூர் கம்பெனியினுடைய அறிக்கையானது சேலத்தில் அமைப்பதற்குச் சாதகமாக இருக்கிற காரணத்தினால். மத்திய அரசாங்கத்துடன் பேரிட்டாவது அதைப் பெறுவதற்கு சென்னை அரசாங்கம் ஏன் பின் தங்குகிறது?

சுனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : பேரிட்டம் வழக்கம் எங்களுக்கு இல்லை. நான் முதலில் சொன்ன பதில், மத்திய சர்க்காருடைய உதவி இருந்தால் அதனுடனும், மத்திய சர்க்கார் உதவி இல்லாவிட்டால் அந்த உதவி இல்லாமல் ராஜ்ய சர்க்காரே இதை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்பது.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன் : இது முக்கியமான தொழிற்சாலை யாக சென்னை மாநிலத்தில் இருப்பதால் மத்திய சர்க்காரிடம் இருந்து உதவி பெறுவது ஏன் சந்தேகமாக இருக்கிறது? அந்தக்

[20th January 1965]

சந்தேகத்தை விலக்கி நிச்சயமாக மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து உதவி பெறும் நிலையை ஏன் இந்த அரசாங்கம் ஏற்படுத்தக் கூடாது?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இது டெல்லியில் கேட்க வேண்டிய கேள்வி.

SRI Si. P. ADITANAR : The Hon. Minister stated that the scheme cost about Rs. 100 crores and the State would proceed with it even without the assistance of the Central Government. Is the Minister satisfied that the State Government have resources to the extent of Rs. 100 crores?

MR. CHAIRMAN : Otherwise, they won't say.

Express buses from Madurai to Cumbum and Kumuzhi

* 23 Q.—SRI N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to ply express buses from Madurai to Cumbum and Madurai to Kumuzhi; and

(b) if so, when the buses will begin to ply in these routes?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) & (b) There are no proposals for introducing express buses on the routes Madurai-Cumbum and Madurai-Kumuzhi. However, the Regional Transport Authority, Madurai, is considering a proposal for introducing two additional buses as express services on the route Madurai to Lower Camp, which overlaps the route Madurai to Cumbum.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Sir, is it a fact that there is a fall in the railway revenues consequent on the introduction of express bus services by the State Government?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I may refer the Hon. Member to Parliament which alone is competent to answer the question.

DR. H. V. HANDE : Sir, what is the normal period for which the express buses are run on the roads when a fresh bus is put on the road? Is it three years or four years?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Our rule is to depreciate on the straight line basis in 5 years, but to run it for 7 years.

Sale of intoxicating drinks as Homoeopathy, medicines

* 24 Q.—SRI K. S. ABDUL WAHAB : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether the Government are aware that intoxicating drinks are sold in the name of Homoeopathy medicines; and

(b) if so, the action taken or proposed to be taken thereon?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) & (b) An instance came to notice in this State in 1957 of Chloral Hydrate being used in the preparation of a liquor called the "Synthetic Fruit Syrup" as a

[20th January 1965]

substitute for liquor. The accused was charged under section 7 and 4 (1) (a) of the Madras Prohibition Act, 1937, and he was convicted in that case. No other instance came to the notice of Government so far.

(அ), (இ) நம் மாநிலத்தில் 1957-ல் "செயற்கைப் பழரசம்" என்ற பெயரில் குளோரல் ஹைட்ரேட்டைப் பயன்படுத்தி சாராயத்திற்குப் பதில் ஒருவகை மதுவைத் தயாரித்ததாகக் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. இவ்வழக்கில் எதிரியின் மீது 1937, தமிழ்நாடு மதுவிலக்குச் சட்டத்தின் 7-வது பிரிவின் கீழும் 4 (1) (அ) பிரிவின் கீழும் குற்றம் சாட்டப்பட்டு, அவருக்கு தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. இதைத் தவிர வேறு எந்தவிதமான தயாரிப்பும் இதுவரை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்படவில்லை.

திரு. கே. பாலகம்பிரமணிய அய்யர் : ஹோமியோபதியில் டிரிங்ஸ் இருக்கிறதா? அது புரியவில்லை. ஏனென்றால் ஹோமியோபதியில் சின்னதாக பில்லாகத் தான் தருகிறார்கள். நான் கூட சாப்பிட்டிருக்கிறேன். கேள்வியே அர்த்தமாகவில்லையே, அதற்காகத்தான் சொல்லுகிறேன்.

MR. CHAIRMAN : Homoeopathy is all embracing.

கனம் திரு. பி. கக்கன் : கனம் சேர்மன் அவர்களே, தயாரிப்பதில் சில சமயங்களில் தயாரிக்கக் கூடாத சில மருந்துகளைச் சேர்த்துத் தயாரிப்பதால் அதை லேபரேட்டரிக்கு அனுப்பி வைத்து நடவடிக்கை எடுக்கிறோம்.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : நாட்டு மருந்து என்ற பெயரில் ஸ்லிப்புகளை சீசாவில் ஓட்டி விட்டு லட்சக் கணக்கில் தமிழ்நாட்டில் விநியோகிக்கப்படுகிறது. அதைப் பற்றி அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டதா? அப்படியானால் அரசாங்கம் அந்த விநியோகத்தைத் தடை செய்வது பற்றி கவனிக்குமா?

கனம் திரு. பி. கக்கன் : அப்படிப்பட்ட தகவல் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு வந்திருக்கிறது. அரசாங்கம் அதைப் பரிசீலனை செய்து வருகிறது.

திரு. ஏ. கே. தங்கவேல் முதலியார் : சில பேர் விபூதியைக் கூட மருந்து என்று கொடுக்கிறார்கள். சாப்பிடுகிறார்கள். குணமாகி விடுகிறதே!

Gazetted Officers in the Agricultural Department Extension Wing

* 25 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) the number of Gazetted Officers appointed under Rule 10 (a) (i) of the General Rules in the Agriculture Department Extension Wing (Propaganda and Publicity) as on 1st June 1964;

(b) their period of service under Rule 10 (a) (i); and

C. 55—2

3-20
p.m.

[20th January 1965]

(c) the reasons for the delay in regularising their services?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) Seventy-three officers in the category of District Agricultural Officers in the Extension Wing (Propaganda and Publicity).

(b) Ranging from April 1960 to May 1964.

(c) The 73 posts of District Agricultural Officers are within the purview of the Madras Public Service Commission. Pending selection by the Commission, their services have not yet been regularised. Proposals have been sent to the Madras Public Service Commission in respect of 53 candidates for regular selection and the results of the Commission are awaited. Proposals for the remaining 20 candidates, who were promoted only after 1st July 1963 are being formulated by the Director of Agriculture, Madras.

(அ) (பிரசாரம்—விளம்பரம்) வேளாண்மை விரிவாக்கப் பிரிவில் மாவட்ட வேளாண்மை அதிகாரிகள் தரத்தில் 73 அதிகாரிகள்.

(இ) 1960-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் தொடங்கி 1964-ம் ஆண்டு மே மாதம்வரை.

(உ) மாவட்ட வேளாண்மை அதிகாரிகளுக்குரிய அந்த 73 பதவிகளும், தமிழ்நாடு அரசாங்க அலுவலர் தேர்வுக் கமிஷன் (M.P.S.C.) அதிகார வரம்பிற்குட்பட்டுள்ள கமிஷன் அவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் வரை, அவர்களுடைய பணி முறைப்படுத்தப்படாமலுள்ளது. அவர்களில் 53 பேர் சம்பந்தமாக, முறையாகத் தெரிந்தெடுப்பதற்கான திட்டங்கள் கமிஷனுக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளன. கமிஷனின் முடிவுகள் இன்னும் கிடைக்கவில்லை. எஞ்சிய 20 பேருக்கு 1-7-1963-க்குப் பின்னரே பதவி உயர்வு கொடுக்கப்பட்டதால் அவர்களை முறையாகத் தெரிந்தெடுப்பதற்கான திட்டங்களை சென்னை வேளாண்மைத் துறை நெறியாளர் தயாரித்து வருகிறார்.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன் : அரசாங்கத்தின் விவரப்படியே 4 வருஷத்திற்கு மேலாக 70-க்கும் மேற்பட்ட அதிகாரிகள் ப்ரோபேஷனர்களாக இருந்துகொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆகையால் அவர்களுக்கு ஆண்டுதோறும் கிடைக்கவேண்டிய அதிகப்படியான இன்கிரிமெண்டுகள் கிடைக்க வசதியில்லாமல் இருக்கிறார்கள். ஆனால் அரசாங்கத்தினுடைய உத்தரவுப்படி 6 மாதம் அல்லது ஒரு வருஷம் ப்ரோபேஷனராக இருந்தால்கூட அவர்களை ரெகுலரைஸ் செய்யவேண்டும் என்ற உத்தரவு இருக்கிறது அப்படி இருந்தும் இது சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் ஏன் அப்படிச் செய்யப்படவில்லை? அவர்களுக்கு அதிகப்படியாக கிடைக்கவேண்டிய சம்பளத்திற்கு அரசாங்கம் ஏதாவது செய்யுமா?

கனம் திரு. பி. கக்கன் : தனியாகக் கேள்வி கேட்டால் பதில் சொல்லப்படும்.

20th January 1965]

Kombai grazing grounds

* 26 Q.—SRI N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state whether the Kombai grazing grounds situated west of Kombai in Periakulam taluk, Madurai district, will be assigned to the poor?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Minister for Food) : The answer is in the negative.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : உபயோகம் இன்றி தரிசாக இருக்கும் நிலங்களாக மதுரை ஜில்லாவில் 9 லட்சம் ஏக்கருக்கு மேலாக இருப்பதாக சர்க்கார் கணக்கில் இருக்கிறது. அதை உழுவதற்குத் தகுதியானது என்று பொதுமக்கள் கேட்டால், கண்டிஷன் ஜாரியாவது செய்வதற்கு அரசாங்கம் முயற்சிக்குமா? மா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : எனக்குப் பொதுவாக மதுரை ஜில்லா தரிச நிலங்களைப் பற்றித் தெரியாது. கனம் அங்கத்தினர் கேட்ட இந்தப் பெரிய குளம் கோம்பைப் பகுதியில் அவர்களுக்கு அசைன்மெண்டு பன்னிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டவை, கிரேசிங் கிரவுண்டாக மேச்சல் நிலமாக உபயோகப் படுத்தப்படுகிற காரணத்தினால், கொடுக்கப்படவில்லை.

Transfer of Civil Surgeons

* 27 Q.—MR. H. V. HANDE : Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) whether any rules or norms are followed in the matter of transfers of Civil Surgeons in Government Hospitals; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : (a) & (b) The normal term for Civil Surgeons in a station is three years. They may, however, be transferred from a station within the three year period or be retained in the same station beyond three years on administrative grounds. There are no specific rules or norms regarding the transfer of Civil Surgeons in Government Hospitals.

DR. H. V. HANDE : Sir, may I know what are the administrative grounds on which they are usually retained?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : I do not think it will be possible to explain all that now.

DR. H. V. HANDE : Sir, is it not a fact that in the Madurai Medical College the post of a senior orthopaedist is still vacant?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : A separate question may be put.

DR. H. V. HANDE : May I know, Sir, why frequent transfers are ordered disturbing the work in the hospitals?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Sir, I have in answer to the main question stated that frequent transfers are not made and that normally the period is three years for every

[20th January 1965]

doctor to be retained in a station. Whenever there is need for transfer for administrative reasons, doctors are being transferred and not frequently.

DR. H. V. HANDE : Sir, there is a lot of pressure brought on the Director of Medical Services for getting back to the city these doctors who have been transferred outside.

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : No, Sir. Pressure does not count.

Misappropriation of funds in A. Vellalapatti Town Panchayat

* 29 Q.—SRI N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether any instance of misappropriation by the Executive Officer, A. Vellalapatti Town Panchayat, Melur taluk, Madurai district, has been brought to the notice of the Government; and

(b) if so, the action taken or proposed to be taken thereon?

கனம் திரு. எஸ். எம். ஏ. மஜித் : (அ) ஆம்.

(இ) மேற்படி நிர்வாக அதிகாரி மீது குற்றப் பத்திரிக்கை தாக்கல் செய்யப்பட்டுள்ளது. இவ்வழக்கு மதுரை இரண்டாவது முதல் வகுப்புக் கூட்டு மாஜிஸ்ட்ரேட் நீதிமன்றத்தில் விசாரணையில் இருந்து வருகிறது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : இத்தகைய மோசடிகளப்பற்றி புகார் செய்தால், கிட்டத்தட்ட நடவடிக்கை எடுக்க 3 ஆண்டுகள், 4 ஆண்டுகள் ஆகின்றன. ஆகையால் புகார் செய்த உடனே தக்க நடவடிக்கை எடுக்க அரசாங்கம் கவனம் செலுத்துமா?

கனம் திரு. எஸ். எம். ஏ. மஜித் : ஏற்கெனவே இந்தப் புகார் செய்தவர் சக அமைச்சர் அவர்கள்தான். இதை ஆரம்பத்திலேயே கண்டுபிடித்துச் சொன்னார். இதற்குத் தக்க நடவடிக்கை துரிதப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது இது கோர்ட்டில் விசாரணையில் இருந்துவருகிறது. சம்பந்தப்பட்ட ஆர்.டி.ஓ.வும் நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறார். துரிதப்படுத்த வேண்டுமென செய்யப்படும்.

Government Tourist Rest House at Madurai

* 29 Q.—SRI M. RAJAH IYER : Will the Hon. the Minister for Information and Publicity be pleased to state—

(a) whether any representation has been received about the lack of facilities for hot water bath in the Government Tourist Rest House at Madurai; and

(b) If so, the action taken or proposed to be taken thereon?

கனம் திரு. ஜி. புவராகன் : (அ) ஆம், ஐயா.

(இ) மதுரையில் உள்ள உல்லாசப் பிரயாணிகள் தங்கும் விடுதியில் வெந்நீர் வழங்குவதற்கு மின் கொதிகலன்கள் வைப்பதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யப்படுகின்றன.

[20th January 1965]

SRI M. RAJAH IYER : Sir, till such time as heaters are installed, should not they provide a boiler with coal so that hot water can be made available to the occupants? They do not have utensils for making hot water. There is great pressure put upon the staff to bring some water, and they bring some water with only streak from the kitchen. The difficulty seems to be that they have no utensils to prepare hot water. A boiler with coal may be sanctioned to this rest house.

THE HON. SRI G. BHUVARAHAN : It will be considered.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன் : எல்லா டிரிஸ்ட் ரெஸ்ட் அவுஸ் களிலும் வெந்நீர் போடுவதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்யப்படுகின்றனவா? அப்படி இல்லையென்றால் அதன்படி செய்ய அரசாங்கம் முன்வருமா?

MR. CHAIRMAN : The main question relates to Madurai.

கனம் திரு. ஜி. புவராகன் : மதுரையில் இப்போதுதான் வெந்நீர் தேவை என்று கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் ஒரு கடிதம் எழுதினார்கள். மேற்கொண்டு பரிசீலனை செய்து வைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்கிறோம்.

Chank-divers

* 30 Q.—SRI M. RAJAH IYER : Will the Hon. the Minister for Information and Publicity be pleased to state—

(a) the number of chank-divers engaged by the Government at Tuticorin during 1963-64;

(b) the rate of wages paid to them during 1963-64; and

(c) whether their lives have been compulsorily insured at Government expense?

கனம் திரு. ஜி. புவராகன் : (அ) 609.

(இ) முழு வளர்ச்சி பெற்ற ஜாதிச் சங்குகள்—சங்கு ஒன்றுக்கு 47 காசு. பூச்சி அரித்தவை—சங்கு ஒன்றுக்கு 3 காசு.

(உ) இல்லை.

SRI M. RAJAH IYER : Sir, may I know how these rates of wages compare with the wages paid by the lessees and private licenases? Are our rates higher or lower?

கனம் திரு. ஜி. புவராகன் : அந்த விவரம் என்னிடம் இல்லை.

SRI M. RAJAH IYER : Sir, it is stated that the Government have no proposal to insure compulsorily the lives of these chank-divers. May I point out that the State Electricity Board is compulsorily insuring the lives of workers on the hot lines? Likewise would the Government at least take up this question of

[20th January 1965]

insuring the lives of these people engaged in such a hazardous occupation as chank diving?

கனம் திரு. ஜி. பூவராகன் : இன்ஷூர் செய்வதுபற்றி பரிசீலனை செய்யப்பட்டு இவர்கள் செய்கிற தொழிலுக்கு அது உகந்தது அல்ல என்று கைவிடப்பட்டது.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ANNOUNCEMENTS.

(1) MESSAGE FROM THE GOVERNOR.

MR. CHAIRMAN : I have received a message from the Governor of Madras recommending to the Legislative Council the consideration of the Madras Contingency Fund (Amendment) Bill, 1965.

(2) MESSAGE FROM THE ASSEMBLY.

MR. CHAIRMAN : I have also received a message from the Hon. Speaker, Legislative Assembly, transmitting a copy of the Madras Contingency Fund (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 1 of 1965), as passed by the Legislative Assembly and signed by him, for the recommendation of the Council and certifying that the Bill is a Money Bill within the meaning of Article 109 of the Constitution of India.

III.—CALLING ATTENTION TO POLICE VIOLENCE AND FIRING IN THE SCOTT CHRISTIAN COLLEGE AT NAGERCOIL ON 2ND DECEMBER 1964.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : கனம் தலைவர் அவர்களே, 2-12-1964-ல் நாகர்கோவில் ஸ்காட் கிறிஸ்துவக் கல்லூரி வளைவினுள் கூடி நின்ற மாணவர்கள் மீது போலீசார் துப்பாக்கி பிரயோகம் செய்தனர். ஒரு மாணவன் கால இழந்தான். மற்றொரு மாணவன் கால விரல்கள் இழந்தான். 26-12-1964-ல் தூத்துர் உயர்நிலைப்பள்ளி மாணவன் ஒருவனை நையப்புடைத்து தலைமையாசிரியர் உட்பட 5 பட்டதாரி ஆசிரியர்களைக் கைது செய்து, போலீஸ் நிலையத்தில் அடித்து துன்புறுத்தி, கைவிலங்கிட்டு சாலை வழியே நடத்தி சென்ற கொடுமை, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் பெரும் பரபரப்பை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. இக் கொடுமைக்கு அனுதாபம் தெரிவிப்பதைப்பற்றி அலோசித்துக் கொண்டு கல்லூரி வளைவினுள் நின்ற மாணவர்களிடம் போலீசார் அவசியமில்லாமல் யாருடைய அழைப்புமில்லாமல் தலையிட்டு, கடியடி செய்து மாணவர்கள் மீது சுட்டனர். இச்சம்பவங்கள் அத்தனையும் எங்கள் கண் முன் நடந்தது. அரசாங்கமும் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் மீது தீவிர நடவடிக்கைகள் எடுத்து வருகிறது. இவ்வாறு அங்கு போலீசாரைக் கொண்டு வந்து முறை தவறி கொடுமை செய்வதற்குக் காரணமாயிருந்த அதிகாரிகள் யார் என்று கண்டு, தகுந்த தண்டனை அளிப்பதற்கு நீதி விசாரணை தேவை என்பதை அரசாங்கத்தின் அவசர கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

CALLING ATTENTION TO POLICE VIOLENCE AND FIRING IN THE SCOTT CHRISTIAN COLLEGE AT NAGERCOIL ON 2ND DECEMBER 1964

93

[20th January 1965]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I would like to make the following statement :—

The firing incident at Nagercoil on 2nd December 1964 had its origin in the earlier incidents in the village of Thuthoor. On the morning of 26th November 1964, Sri Veluswami, probationary Sub-Inspector of Kollengode left his station to investigate a case of theft of an avenue tree at Chengavillay. After enquiring into this matter, he proceeded to Thuthoor village which is seven miles from Kollengode Police station. The object of this visit was to question one Kanaga Nadar, a student of Pius XI High School, who was alleged to have sent petitions against the Sub-Inspector. In the course of this enquiry, he assaulted Kanaga Nadar in the open street. This infuriated the local people who had gathered round the scene and they became restive. As the crowd gathered, the situation began to take a serious turn. The Headmaster of the Pius XI High School who lived close by, realised the danger the Sub-Inspector was running and took the Sub-Inspector and the constable into his house. In the meantime, the crowd had become very large and angry and surrounded the Headmaster's house. They did not allow the Sub-Inspector and constable to come out. The Deputy Superintendent of Police, Thuckalay, who got information of the incident, sent a Police party to the spot in the evening and rescued the Sub-Inspector and the constable. The Sub-Inspector then arrested the Headmaster and some teachers who were in the crowd and took them to Kulithurai Police station. It is alleged that at Kulithurai, the Headmaster and his Assistants were assaulted by the Police. The next day, they were marched, handcuffed along a two-mile route and produced before the Magistrate. The highhanded conduct of the Sub-Inspector must have caused great resentment among the teachers, students and the people of the area, with repercussions in other parts of the district.

On 2nd December 1964, the students of the Scott Christian College, Nagercoil, planned to take out a procession to mark their sympathy with the victims of the Thuthoor incident. Anticipating trouble, an order under section 30 (2) of the Police Act prohibiting processions and meetings had been promulgated earlier. The Deputy Superintendent of Police with a reserve party rushed to the spot and appealed to the students to disperse and also informed them of the prohibitory order. This had no effect and on the contrary, they started pelting stones at the Police party. After repeated warnings, the Deputy Superintendent of Police ordered the use of tear gas. Even this had no effect. He then ordered a mild cane charge. But the students continued to pelt stones. In the meantime, the Superintendent of Police and the Collector arrived on the scene and the Collector immediately ordered the Police to stop the cane charge. At this time, Naik Ananthappan who got separated from the main party and was badly stoned, fired one round on his own accord without orders from his superiors. This injured two students by name Gabriel and Muthiah.

3-30 p.m.

[Sri M. Bhaktavatsalam] [20th January 1965]

On receipt of information of the above incident, the Government directed the Inspector-General of Police to proceed to Nagercoil and conduct an on-the-spot enquiry. As a result of the enquiry, the Inspector-General came to the conclusion that the trouble in the district, which culminated in the firing incident was sparked off by the gross misbehaviour of Sub-Inspector Sri Veluswami. He also confirmed that Naik Ananthappan had opened fire without specific orders. He placed both these officers under suspension. The Inspector-General of Police was also of the view that there were lapses on the part of the supervisory officers, namely, the Deputy Superintendent of Police, Thuckalay, and the Superintendent of Police, Kanyakumari. He ordered their immediate transfer out of the district.

The Collector had ordered the Revenue Divisional Officer to conduct a magisterial enquiry. The Revenue Divisional Officer has since submitted his report to Government.

After careful consideration of the Inspector-General's report and the report of the Revenue Divisional Officer, the Government have passed the following orders:—

(a) Sri Veluswami, Sub-Inspector of Police, Kollengode, who acted in a highhanded manner and who is now under suspension should be punished departmentally.

(b) The Police Officers, who were responsible for having handcuffed and marched the teachers along the road should be punished departmentally.

(c) The cases registered against the Headmaster and Teachers of Thuthoor High School in Crime No. 698 of 1964 under sections 120 (b), 147, 341, 342 and 353, I.P.C. of the Kulithurai Police station should be withdrawn.

(d) The Deputy Superintendent of Police, Thuckalay, who failed to exercise proper control over the situation should be dealt with departmentally.

(e) The case registered against the students of Scott Christian College, Nagercoil, in Crime No. 624 of 1964 of Vadaseri Police station for defying the prohibitory order should be withdrawn in view of the mitigating circumstances in their favour.

(f) The Revenue Divisional Officer in his report has found that Naik Ananthappan opened fire without the orders of his superiors and, therefore, his action was not justified. The Government have accepted the findings of the Revenue Divisional Officer and have ordered the prosecution of Naik Ananthappan.

(g) It has also been noticed that the Superintendent of Police failed to act promptly in dealing with the situation in the district. Departmental action is being taken against him.

(h) The Government have, as a token of their sympathy to the students injured in the firing, ordered the payment of Rs. 10,000 and Rs. 3,000 to Cris. Gabriel and Muthiah respectively as compensation.

20th January 1965] [Sri M. Bhaktavatsalam]

On a perusal of the considered findings of the Revenue Divisional Officer and the report of the Inspector-General of Police, the Government are in no doubt about the facts of the case. There is clear admission of the lapses committed by the subordinate Police officers. There is also evidence that some of the higher Police officers did not rise up to the occasion adequately. In a Police Force of about 30,000 spread out all over the State, it is possible that on some occasions, the standards of behaviour and efficiency at the lower levels are not up to the mark. The Government have taken cognizance of the lapses and initiated appropriate action against them. I would like to make mention here of the fact that one of the aggrieved in the Thoothoor incident has filed a private criminal complaint against the Police officers concerned. The Government will not defend the accused in this case and it is expected that the matter will be completely thrashed out in Court. In the circumstances, the Government do not see any reason for a further enquiry in the matter.

IV.—PRESENTATION OF THE THIRTEENTH REPORT OF THE COMMITTEE ON GOVERNMENT ASSURANCES.

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: Mr. Chairman, I beg to present the Thirteenth Report of the Committee on Government Assurances. As hon. Members will see, compared to previous reports, we have made considerable progress in the manner in which replies have been received from the different departments. Now I have to point out that about 17 items have not yet been attended to and I hope the Hon. the Leader of the House will see to it that the departments send their replies soon. The Assurances Committee is very anxious that these assurances should not go on from year to year as in the past, and that the departments should reply, even if interim replies are required, within a period of three to six months. I hope with the assurance that the Hon. the Leader of the House has given I will be in a position to present further reports on the quick progress in the receipt of replies to assurances.

V.—DISCUSSION ON THE THIRD SUPPLEMENTARY STATEMENT OF EXPENDITURE FOR 1964-65.

* SRI M. RAJAH IYER: Mr. Chairman, Sir, just one or two things I wish to say on the supplementary budget. Under Education, in page 10 of the statement I come across this statement: "Consequent on the introduction of the new pattern of assistance for Aided Secondary Schools for purposes of staff grant, the approved rates of pay fixed for menials employed in Aided Secondary Schools have been reduced from those paid by the managements in a good number of cases. In order to restore to them the same pay which was previously drawn by them from the managements, the Government have ordered that the minimum benefit of Rs. 5 . . . be adopted . . .". This sentence is very misleading because it

[Sri M. Rajah Iyer] [20th January 1965]

presumes that the diminution was only to the extent of Rs. 5 and if this sum of Rs. 5 is to be made good by the Government, their original salaries would be restored. I would like the Government to examine this question because I know in the case of a number of non-teaching staff, the difference in their salaries between what they were getting prior to the introduction of the new scheme and after their pay got fixed does not merely restrict itself to Rs. 5 but the quantum is much greater even in the case of these menials. So, if the Government desire, as it is patent from what they have stated here, that their original pay should be restored, I do not see how this restriction of Rs. 5 as the amount should be laid down there. In this context, I would urge the Government to go a step further and see to it that all teachers get their salaries which they were drawing prior to the introduction of the new scheme. There is a lot of delay and vexatious weariness in each individual case being gone into. All these things could be avoided if only the Government were to say in a word that every teacher would get what he was getting prior to the introduction of the new scheme. Anyway I would like to draw the pointed attention of the Government to this sentence found in page 10, item (ii).

8-40 P.M. I find under relief to those affected by the Rameswaram cyclone, a sum of Rs. 25 lakhs is sought. To continue from where I left yesterday, I should stress just one point I did not mention. While thanking the Government for the steps that are being taken, I would like to say that the whole thing is being done under official aegis. There is the official who attends to the relief and rehabilitation work. We do feel if there is a Relief Committee constituted there, it could be a tower of strength to the officials, at least to take away the odium of complaints and grievances that may be coming in plenty there. While the money should come through the Government sources, the relief and rehabilitation work should call for the assistance and co-operation of non-official agencies. Institutions like the Ramakrishna Mission have come forward. They are starting relief centres. They may come to us for sizable contribution for relief work. Some of the colonies put up by the Ramakrishna Mission during the last cyclone stand to-day as monuments to the disinterested work which they were doing. Likewise, private individuals too are rushing to the succour of the suffering people. I know that an hon. Member of this House, Sri Villavarayar rushed with plenty of clothes and all that to render assistance to the suffering people at Thangachi Madam. They are all fishermen in whom he is interested. But it was a pity that he could not get from the departmental officers there that co-operation to which he could have looked forward by way of conveyance and transport being made available. So, while we are all happy that the Government are doing all this, I feel that there must be an *ad hoc* relief committee constituted for the Ramanathapuram taluk at the taluk level to assist the officials in the discharge of their duties.

20th January 1965] [Sri M. Rajah Iyer]

The Hon. the Chief Minister has in his edifying statement pointed out that they are not going to stop at any figure and financial considerations should not prevail at all in helping the affected people. Therefore, in regard to the grant of the loans, I would like to just underline what I said yesterday. Considering the stupendous havoc done and the extraordinary circumstances under which the things have happened, I would like every loan to be an interest-free loan. I cannot understand how the old rules regarding security for loans and disbursement of loans and all that can prevail in the face of this great disaster of unprecedented magnitude. Every pie of loan that must be given must be an extraordinary loan. We must be able to break through the old red-tape. We ask the fishermen to furnish security, personal or property before the loan is disbursed. Where can these fishermen go for security, either personal or property? The discretion must be vested with the people on the spot to see that the loans are made interest-free and given without much of these conditions being insisted upon.

Then, Sir, on page 12 of the memorandum we find provision made for Rs. 5,27,500 for popularisation of surgical methods of family planning. I am all for family planning and surgical operations and all that. But I would like the Hon. the Minister for Health to pause and consider whether the hospitals are the proper places for the celebrations of the Family Planning Week. For aught I know, for one week in the Government Headquarters Hospital at Ramanathapuram there was this blaring of loudspeakers, and nurses, midwives and doctors and others were busy with the celebrations of the Family Planning Week. I think that must have been the case all over the State. If this message, if this planning programme is to be carried to the masses, I feel it should be entrusted to the Information and Publicity Department and meetings, if any, should be arranged in public halls, town halls or municipal halls. I think the hospital should be the very last place where you can think of disturbing the quiet of the patients there. Curiously enough, they get up a drama in this connection and even hundreds of little children gather about and you expect the message of family planning to be delivered in the presence of such a juvenile audience. Do we expect them to go home and tell their parents "thus far and no further"? It was very inconvenient for speakers to address such a gathering. So, I want the Family Planning Week to be celebrated next year in much better environmental conditions and certainly not in hospitals. The peace and quiet of the hospitals should not be disturbed, and I hope there will be a ban on these celebrations in the hospitals. Thank you, Sir.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Mr. Chairman, Sir, the supplementary demands total up to Rs. 88.4 crores and, therefore, I took some pains to look into the necessity for all this expenditure. I hope Government also would have done it but it is our duty also to look into it.

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [20th January 1965]

The first thing I must refer to is in regard to the item on page 38 of the memorandum, namely, provision of cold storage facilities. The memorandum states:

"With a view to make provision for ice plants and cold storage facilities in important fish landing centres, the Government sanctioned the setting up of two ice plants of two-ton capacity with an ice store at Rameswaram and Porto-Novo and installation of six walk-in-coolers at Rayapuram, Adayar, Madras, Tiruchirappalli, Coimbatore and Palayamkottai at a total cost of Rs. 8 lakhs under the Crash Programme."

As Rameswaram has crashed to a great extent, this crash programme could very well be postponed to the next year. That is what I feel because after all, it is provision of cold storage facilities in important fish landing centres. Nobody can think of locating it at Rameswaram in the month of January, February or March. Therefore, I submit to the Government to have this postponed to the next year.

Mr. CHAIRMAN: Crash will meet crash like diamond cutting diamond.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: That crash is different from this crash.

At page 44 there is a paragraph which I will read:

"In October 1963, the Government have approved the plans and estimates at a cost not exceeding Rs. 40 lakhs for construction of buildings for the Madurai Milk Conservation Project. The expenditure was ordered to be debited under '103. Capital Outlay on Public Works' and 'Loans and Advances by the State Government'. Consequent on the transfer of agency for implementation of the Scheme from the Co-operative Union, Madurai to the Milk Commissioner, Government, in December 1964, have ordered that the capital expenditure on buildings, plant and machinery, etc., should be debited to 124. Capital Outlay on Schemes of Government Trading'. Hence a sum of Rs. 13 lakhs is included in the Supplementary Estimates."

Sir, may I know the reasons why this was transferred from the Co-operative Union, Madurai to the Milk Commissioner of the Government? Did the Co-operative Union not do the work properly or undertake to do the work expected of it? No reasons are given here why it is being transferred from the one to the other. Therefore, it is I am asking this question.

Then, Sir, on the same page, page 44 of the memorandum it is stated that the Government have also decided to procure out of the long-term crop now being harvested and build buffer stocks to the extent of four lakhs of tonnes. The total quantity of buffer stock that has to be accumulated is a matter to be decided after the long-term harvest takes place and after knowing how much crop yield will be there. Large quantities will be in circulation and before

20th January 1965] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

withdrawing them from circulation, we cannot decide how much of the mahasool will be available for purchase for building the buffer stock. We have, therefore, to wait and see and this is a matter which can be provided for some time after March, that is, in the next year.

Item (i) on page 47 probably refers to a matter of accounting. The memorandum says:

"The undrawn balance as on 1st April 1964 in respect of the 4 per cent Madras Loan, 1963, which matured for repayment on 15th July 1963 was Rs. 75,16,000. Provision has to be made in the current year to cover the entire undrawn balance as on 1st April 1964. Hence a provision of Rs. 75,16,000 included in the Supplementary Estimates."

If the undrawn balance, that is, the amount not drawn is Rs. 75,16,000 and if any amount has been utilised for the payment of Madras Loan of 1963, why should the amount be again substituted on the 1st April 1964? You may leave it there because it is payment in March for Government security. That is what I feel in regard to this matter.

Under item (iii) on page 3 of the memorandum the Government have empowered the Commissioner of Commercial Taxes, Madras to grant cash rewards not exceeding Rs. 1,500 or 1 per cent of the extra tax assessed whichever is lower, in each tax case to persons eligible for such cash rewards under the existing scheme of cash rewards, that is, Bill Collectors, Last Grade Government Servants of the Commercial Taxes Department and private individuals. How private individuals come in for cash rewards unless they act as informants or something of that kind, I do not understand. Anyhow they are making raids to find out the evasions and all that. Whether this reward is necessary for the purpose of tax collection is the question. The department is bound to do the tax collection. I do not know whether there is any absolute necessity for this cash reward. That is what I feel.

On page 11 of the Detailed Supplementary Estimates, item (iv) reads thus:— 3-50 p.m.

"The Government permitted the P. A. C. Ramaswamy Kara Educational Charity Trust to start a private Polytechnic at Rajapalayam during 1963-64. The Government have agreed to give 25 per cent of the recurring and non-recurring expenditure involved."

I think that this policy of asking the private sector to start polytechnic institutions should be pursued and encouraged instead of Government spending the money. There are philanthropic persons who started colleges which are affiliated to the University and they came forward and established so many colleges in addition to the Government colleges. There are a number of private colleges and

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [20th January 1965]

even polytechnics also. This policy may be pursued and people may be encouraged to start private polytechnics and save so much of unnecessary expenditure on that account by the Government.

My Friend Sri Rajah Iyer referred to Family Planning. I have no objection to family planning. But I do not see any reason why we should have family planning now especially when it is very difficult to get rice and I do not think there is necessity for it now. We can have it after solving the food problem—the problem of living. That is what I feel.

MR. CHAIRMAN : Family planning will also solve the rice problem.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : It is a very doubtful proposition. Otherwise, I don't come before you at all. I know in one instance, a person who took to it had twins finally.

MR. CHAIRMAN : It is a freak.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : These freaks will become very common. That is why I say, at any rate, Sir, I am anxious not to spend so much money on family planning now. We may have it for the next year.

MR. CHAIRMAN : Does the hon. Member want one year's postponement ?

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Yes, Sir. Personally, absolutely I do not believe in family planning. But my friend believes in it. Therefore, I want postponement for one year.

Then, Sir, it is proposed to give a loan of Rs. 10 for purchase of cloths to people affected by the Rameswaram cyclone calamity. Nobody can get cloth for that amount. I think it will be better if we can increase this amount a little more. By reducing unnecessary expenditure we can spend it for more useful purposes like this. Yesterday, the Hon. the Chief Minister wanted us to find out unnecessary expenditure. Therefore, I ventured upon that project. I am looking for these things especially in the various demands under the Supplementary Estimates.

Then, Sir, on page 33 of the Detailed Supplementary Estimates, item (iii)—(1) reads thus :

"The Government have sanctioned the employment of special additional staff in the districts of North Arcot and Salem at the total cost of Rs. 68,500 for work connected with procurement and distribution of paddy and rice and to prevent the illicit movement of foodgrains outside the State for a period of three months. The expenditure is on a 'New Instrument of Service'. A sum of Rs. 68,500 is likely to be incurred in the current year."

I do not know why so much money should be expended on it. I cannot understand. The matter may be dealt with by the Police and there is a special officer for it also. They will check any illicit movement of foodgrains outside the State.

20th January 1965] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

On page 6 of the Detailed Supplementary Estimates, item (i) reads as follows :

"The Government have sanctioned the employment of additional staff for the Authorized Officers (Land Reform) for quickening their work with a view to its completion within a period of two years. The ultimate cost is Rs. 1,24,600 per annum recurring. The expenditure is on a 'New Instrument of Service'. A token provision of Rs. 100 is included in the Supplementary Estimates. The expenditure in the current year will be met by reappropriation from savings within the grant."

My view is that it is unnecessary to expend it. Why should we finish within two years? Our chief problem is production of food. Let us not unnecessarily interfere now with the idea of implementation of ideologies of Land Reforms. We will wait for the next year. Why hasten the period? One year is over already. Therefore, I think these additional Authorized Officers are all quite unnecessary. The Government are trying to push up production with enthusiasm. Therefore, let us not for some time put pin-pricks on the producers.

Sir, these are the few suggestions which I wanted to mention where there could be some savings of unnecessary expenditure.

*SRI G. KRISHNAMOORTHY : Mr. Chairman, Sir, I fully endorse the views of the hon. Member Sri Rajah Iyer with regard to the relief to be given to menials in aided secondary schools. In item (ii) on page 10 of the Detailed Supplementary Estimates, it is stated as follows :

"Consequent on the introduction of the Pay Commission of assistance for Aided Secondary Schools for purposes of staff grant the approved rates of pay fixed for menials employed in Aided Secondary Schools have been reduced from those paid by the managements in a good number of cases."

I am glad that the Government themselves have come forward to admit that in a good number of cases, the salaries have been reduced on and from 1st April 1964 and then, they, in order to restore to them the same pay that was drawn from the managements, order that the minimum benefit of Rs. 5 recommended by the Pay Commission be paid. Now, that payment is to be made with effect from 1st April 1964. This statement, as stated by the hon. Member Mr. Rajah Iyer, goes to show that the Government think that there is a uniform cut of Rs. 5 in the case of menials whereas it is not the case.

Another glaring thing is that the Government by this statement admit that they have not so far implemented the recommendation of the Pay Commission with regard to the minimum benefit of Rs. 5 payable to each menial in an aided secondary school on and from 1st June 1960. Here the statement says that that Rs. 5 which was recommended by the Pay Commission and which was accepted by the Government and to which reference was made on the sacred floor of this House has not been given effect to for the past four

[Sri. G. Krishnamoorthy] [20th January 1965]

4-00
a.m.

years. This benefit of Rs. 5 recommended by the Pay Commission and accepted by the Government is to take effect only from 1st April 1964. But what about the remaining period from 1st June 1960 to 31st March 1964? Here is the admission by the Government that they have denied the benefit recommended by the Pay Commission and accepted by them. So, the Government should see that this benefit is given to them retrospectively on and from 1st June 1960. At the same time, they should also see, as they are prepared to accept in the case of teaching staff, the salaries drawn by the teachers on the 31st March 1964, that the salaries drawn by these menials and paid by the management on the 31st March 1964, are paid by the Government *in toto* without restricting it to the benefit of Rs. 5. This benefit of Rs. 5 is really extra which is payable to them on and from the 1st June 1960. We teachers are really sorry, Sir, that no provision has been made in the supplementary estimates for the payment of staff grant to the teaching staff and to the non-teaching staff. There are four thousand teachers and hundreds of clerks and head clerks in the non-teaching line who will have to draw the salaries that they were drawing on the 31st March 1964 without increments. The Government stated that the number of teachers yet to be restored their salaries was only 900, and that in their case the restoration would be made soon. I am glad to hear that the salaries drawn by these teachers on the 31st March 1964 have been accepted by the Government. But they have put in a condition that the difference should be treated as special pay to be absorbed in future increments. The difference between the approved staff grant fixed by the Government and the salary drawn on the 31st March 1964 must be treated as special pay to be absorbed in future increments. This means that the cut is not there now, but it will be there in the coming years. That is, the future increment will be denied. This will work a great hardship on teachers. It will mean hundreds of rupees in some cases and thousands in other cases.

Now, Sir, to the non-teaching staff also no relief has been given. There was originally a provision of Rs. 50 lakhs for this purpose, namely, payment of staff grant to aided secondary schools. We wish to have information from the Government whether there is no provision here on account of the fact that money would be found within this Rs. 50 lakhs already provided in the original budget or whether there would be a fourth supplementary statement coming before this House before the 31st March of this year.

Sir, this question of relief to the families of four thousand teachers and to the families of the non-teaching staff must be viewed by the Government in the proper perspective. The Government may say that the managements are liable to pay their salaries. But, is it not the duty of the Government, just as they do in other cases, to force the managements to pay these teachers properly? It should not be the teachers' concern to find the money. It may come from the management or from elsewhere. It is the duty of the Government to see that the teacher is paid the salary according to the

20th January 1965] [Sri G. Krishnamoorthy]

entries made in the service registers which have been accepted by the Government. It is the duty of the Government to see that the teacher does not suffer, especially in these days of soaring prices, and that the future increments are sanctioned to him.

Another thing eagerly expected by the teachers was the payment of the minimum pension of Rs. 20. There are hundreds of teachers who are dragging on a miserable existence without any pension after retirement prior to 1-4-1955. We eagerly expected that a person who took to the teaching profession would also be considered a citizen of Tamilnad and that the old age pension would be given to the teacher also. The Government may be considering this question, but it is high time that they gave relief to these people, as they are already dwindling in number.

Sir, on page 18, there is a statement about intensifying the cultivation of bananas, especially the Poovan variety, in Tiruchirappalli district, and to check the rise in prices in the local market and also to provide surplus for export to other countries. It is also stated that this scheme for the production of bananas for export purposes was sanctioned by the Government. We find that not only in Madras City but also in Tiruchirappalli the price of bananas has gone up like anything. Now, banana is a very potent food, and people can pull on with banana, milk, and honey. What happens now is that we are not able to find out the reason which is responsible for the high price of bananas. It may be due to the exports. Do we get foreign exchange on the export of these bananas? Do these bananas reach other countries in proper condition? Do we get sufficient return for them? Here is a statement that the local price of bananas is to be checked. What steps are the Government taking to check the rise in price and to see that the price is at a level which people will not consider too high? The people should be in a position to purchase these bananas in these days of food scarcity.

Then, Sir, on page 16 it is stated—

“The Government of India have suggested that the Maintenance Phase of the National Malaria Eradication Programme should be undertaken by Primary Health Centres. The Government have ordered that 15 units of the National Malaria Eradication Programme may enter into the Maintenance Phase during 1964-65. The number of Panchayat Unions involved in the maintenance phase is 188. . . One Laboratory Assistant will have to be employed in each of the 188 Primary Health Centres in addition to the usual pattern of staff. The expenditure involved is Rs. 20 lakhs during 1964-65.”

Now further details have not been given. I wish to know whether each district is affected by malaria or there are only certain districts which are affected by malaria. But the popular belief is that there is no malaria now. Whether it is due to the Malaria Eradication Programme or some other cause, there is not much

[Sri G. Krishnamoorthy] [20th January 1965]

trouble on account of malaria. It may be prevalent in certain hilly districts. Is it necessary for us to appoint so many Laboratory Assistants when we see that malaria does not give us so much trouble as cholera or tuberculosis or any other disease? I should like to have enlightenment from the Government on this point also.

DR. H. V. HANDE : Mr. Chairman, after going through the supplementary estimates carefully, I wish to place a few points before this House.

According to me, Sir, it would have been very wise strategy if, after the City was declared as A class City, we had paid the house rent allowance to the non-gazetted officers here on a par with that paid in other A class cities. The Central Government do give extra house rent allowance. What I feel is that so much of discontent among the non-gazetted staff here would have been removed by this move. It would have been very wise strategy to have taken them into confidence and given them this little extra benefit so that they might feel satisfied. With this satisfaction, I am quite sure we will be getting from them much more vigorous co-operation, and this will definitely be an indirect way of tuning up the administration also.

THE HON. SRI. R. VENKATARAMAN : This is not covered by the supplementary estimates.

DR. H. V. HANDE : One other point I wish to place before the Minister, and that point concerns the State Transport Minister. There is a feeling among the public that children below twelve should be charged half fares while travelling in the transport buses. This was expressed to me by a number of parents of school-going children. This I wish to place before the Government so that at least in the budget for 1965-66, this proposal will be taken into consideration and some sort of benefit to these children given, as in the case in cities like Bombay and Trivandrum.

Sir, on page 7, I find provision being made for supply of furniture for the new buildings in the High Court campus. But, unfortunately, there is no adequate provision for amenities in the old buildings. A number of lawyers have represented to me that they do not have proper facilities for washing. They come to the Court at 11 o'clock, and they are there till 5 o'clock, and they have no facilities for washing, etc. This has been brought to my notice several times by several lawyer friends. Therefore, I request the Government to consider this matter and see that simultaneously with their providing facilities in the new buildings they also provide some facilities to the lawyers who are in the old buildings.

Another point which I would like to say is the grant of increased emoluments to pensioners. I do not see any plan here for their improvement. There is such a spiralling of prices and the cost of living index is going up. When everyone of the employees is getting an increase in his emoluments, the pensioners

20th January 1965] [Dr. H. V. Hande]

are not getting any increase at all. I wish this Government consider this matter very seriously and make provision for them so that the pensioners will get *pari passu* what the Government employees get by way of increase in emoluments.

Finally, after going through the supplementary budget, I find that there are certain complications with regard to the Chingleput Hospital, which I would present before the House for its serious consideration. We are starting the condensed M.B.B.S. Course for the D. M. & S. Diploma holders. The difficulty there is that there is no proper bed-strength and no proper provision. We have started the hospital. It is an excellent thing that we have started the college in the hospital. Simultaneously, for the students there must be enough provision for study and, therefore, enough bed-strength must be created in the Chingleput Hospital to see that proper standard of education is given. Besides that, we have advertised recently for 100 seats. What we find from reports authoritatively is that 80 seats have been filled up and that there are only 20 seats not filled up. The feeder for the course is the students who have completed D.M. & S. They are old G.C.I.M.'s and directly recruited D.M. & S. At the point where the D.M. & S. Diploma holders are manufactured, we have got only 50 seats. That is to say, in the Kilpauk Medical College we have only 50 seats. Every year we get 50 G.C.I.M.'s or D.M. & S. These have to be passed on to the Chingleput Hospital where we have got 100 seats. But in spite of repeated representation, the seats in the Kilpauk Medical College have not been proportionately increased. If only we have equal number of seats in the Kilpauk Medical College, it will be so easy to see that the seats in the Chingleput Medical College are filled up. Now there are not enough D.M. & S. people coming forward. Instead of concentrating on the Chingleput Medical College, it would have been a wise step and a perfect measure of economy if they had given proper bed-strength and proper student strength in the Kilpauk Medical College so that 100 students may come out of the Kilpauk Medical College and they could be straightway transferred to the Chingleput Medical College. That is a point which the Leader of the House may consider.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார் : கனம் தலைவர் அவர்களே, இப்போது நம் முன் இருக்கும் உபமான்யக் கோரிக்கையைப் பற்றிச் சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல அசைப்படுகிறேன். இதில் உண்மையான தான்ய வியாபாரத்துக்காக 21 கோடி 15 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இது அவசியம்தான், இதனால் மக்களுக்கு ஏதாவது நன்மை இருக்குமா என்பதைச் சற்று யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். இதுவரையில் அகில இந்திய ரீதியில் ஒவ்வொரு ரீஜனுக்கும் உணவு அதிகாரிகளை நியமித்து, உணவு தான்யங்களை இறக்குமதி செய்வதில் உள்நாட்டில் கொள்முதல் செய்கல், இன்னும் அவற்றை விலையோகம் செய்தல் போன்ற காரியங்களைச் செய்து வந்தார்கள். அந்த முறையில் இதுவரையில் அரசாங்கத்துக்கு ஏற்பட்ட அனுபவம்

4-10
p.m.

[திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்] [20th January 1965]

என்ன, அதனால் மக்களுக்கு ஏற்பட்ட லாபம் என்ன என்பது அரசாங்கத்துக்குத் தெரியும் என்று கருதுகிறேன். நான் அறிந்த வரையில் இதனால் மத்திய சர்க்காருக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு 20 கோடி ரூபாயிலிருந்து 30 கோடி வரையில் நஷ்டம்தான் ஏற்பட்டது என்று கேள்விப்பட்டேன். எவ்வளவு நஷ்டம் ஏற்பட்டாலும் அதற்காக சர்க்கார் கவலைப்படப்போவதாகத் தெரியவில்லை. இந்த அகில இந்திய ரீதியிலுள்ள ஸ்தாபனம் இன்னும் பொதுவாக இயங்கி வருகின்றது. மக்களுக்குத் தேவையான அரிசி, கோதுமை போன்ற தானியங்களை சேகரித்து வைத்து அவற்றை ஒழுங்கான முறையில் ஜனங்களுக்கு விநியோகம் செய்வதற்காகத்தான் இவற்றை வைத்து இருக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள் அரசாங்கத்தார். சாதாரணமாக கோதுமை, அரிசி போன்றவற்றை இறக்குமதி செய்து பெரிய பெரிய கிடங்குகளில் சேமித்து வைத்து ஜனங்களுக்கு விநியோகம் செய்கிறார்கள் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். இந்த உணவு தானியங்களை எப்போது இறக்குமதி செய்கிறார்கள், எந்தெந்த கிடங்குகளில் என்ன முறையில் பத்திரப்படுத்தி வைக்கிறார்கள், பிறகு அவற்றை ஜனங்களுக்கு எப்போது விநியோகம் செய்கிறார்கள், அப்படி விநியோகம் செய்யும்போது அந்தத் தானியங்களின் நிலை பொதுவாக எப்படி இருக்கிறது என்பது பொதுவாக அவற்றை வாங்கிச் சாப்பிடும் நிலையிலுள்ள மக்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். உதாரணமாக எங்கள் ஊரிலே இரண்டு வருஷத்துக்கு முன்பு ஒரு பெரும் தீ விபத்து ஏற்பட்டது. அப்போது சென்னை அரசாங்கம் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு மத்திய சர்க்கார் கிடங்குகளிலிருந்து இருநூறு டன் பச்சை அரிசியை அனுப்பி வைத்தது. சாதாரணமாக அவர்கள் பச்சை அரிசியை உபயோகப்படுத்த மாட்டார்கள். ஆனாலும் புழுங்கல் அரிசிக்குப் பதிலாகப் பச்சை அரிசியை அனுப்பி வைத்தார்கள். அதுவும் எப்போது வந்து சேர்ந்தது என்றால் உதவி வருவதற்கு முன்பே நாங்களே உள்நாடுகளிலேயே தேவையான அரிசியை ஏற்பாடு செய்துகொண்ட பிறகுதான் வந்தது. வந்த அரிசி அவ்வளவும் புழுத்துப்போய் மாவாகப் போய் இருந்தது. அந்த லட்சணத்தில்தான் அது கிடங்குகளில் வைக்கப்பட்டு இருந்தது. பிறகு எங்களுக்கு அது தேவையில்லை யென்று அதை நாங்கள் ஸ்டேட் டிரேடிங் வேர்ஹௌஸிங் கார்பொரேஷன் கிடங்குக்கு எடுத்துச் செல்லும்படி கேட்டோம். ஆனாலும் இந்தக் கெட்டுபோன அரிசியை அவர்கள் எடுத்துக் கொண்டு போவதற்கு 15 மாதம் ஆயிற்று. மாட்டுக்குப் போட்டால்கூட, அது இத்தக் கெட்டுப்போன அரிசியைச் சாப்பிடாது. அவ்வளவு தூரம் ஏற்கெனவே கெட்டு இருந்தது. மதுபடியும் அதைக் கிடங்குக்கு எடுத்துச் செல்ல 15 மாதகாலம் ஆயிற்று. உதாரணத்துக்காகத்தான் இந்த ஒரு சம்பவத்தைக் குறிப்பிட்டேன். ஆனால் மாகாணம் பூராவக்கும் எடுத்துக் கொண்டால், நாம் பார்க்கிறோம் பப்ளிக் அக்கௌண்ட்ஸ் கமிட்டியின் அறிக்கையிலிருந்து, எப்படி ஒவ்வொரு வருஷமும் பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய் பெருமான அரிசி சர்க்கார் கிடங்கில் ஒழுங்கான பராமரிப்பு இல்லாமல் சேதம் ஆகிறது என்பதை. இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் இப்போது மத்திய அரசாங்கமானது

20th January 1965] [திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்]

100 கோடி ரூபாய் செலவில் ஒரு உணவுக் கார்பொரேஷனை ஆரம்பிக்கிறதைப் பார்க்கிறோம். மத்திய சர்க்கார் 100 கோடி ரூபாய் செலவில் இதை ஆரம்பிக்கும் இந்த நேரத்தில் நாம் எதற்காக அதே காரியத்துக்காக 21 கோடியே 15 லட்சம் ரூபாயைச் செலவழிக்க வேண்டும் என்றுதான் கேட்க விரும்புகிறேன். ஏன் இதைச் சொல்லுகிறேன் என்றால் இந்தப் பணத்தை வேறு ஏதாவது நல்ல காரியத்துக்குப் பயன்படுத்தலாமே என்பதால் தான். வேறு ஒன்றும் இல்லை. அப்படித்தான் நாலும் தனியாக ஆரம்பிக்கப்போகிறோம் என்றால்கூட, சென்ற வருஷம் ஜூன் மாதம் அரசாங்கம் இங்கே கொள்முதல் வியாபாரத்தை ஆரம்பித்தது. நிலமை என்ன ஆயிற்று? அதனால் இந்த அரசாங்கத்துக்கு ஏற்பட்ட லாபம் என்ன? அல்லது பொது மக்களுக்கு அதனால் ஏற்பட்ட நன்மைகள் என்ன என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். ஜனங்களுக்கு அரசாங்கத்தால் நல்ல அரிசியை சுப்பீன் செய்ய முடிந்ததா என்பதை யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். அதனால் ஏற்பட்டது அரசாங்கத்துக்கு நஷ்டம். பொது மக்களுக்கு ஏகப்பட்ட கஷ்டம். அவ்வளவுதான். இன்னும் ஒன்று, பராமரிப்பாக தான் வியாபாரம் செய்துவந்த பல வியாபாரிகளுக்கு எப்படி நங்குக் கட்டுப்பாட்டைக் கொண்டுவந்த பிறகு பல ஆயிரக் கணக்கான பேருக்கு வேலையில்லாமல் போக நேரித்ததோ, அதே போல பிழைப்பு இல்லாமல் போய்விட்டது. தான் வியாபாரம் கொள்முதலிலிருந்து விற்பனை வரையில் வியாபாரிகளிடம் இருந்தால்தான் எல்லாம் ஒழங்காக இருக்க முடியும். நெல்லை அரிசி ஆக்கிவிட்டால் அது உபயோகமாக போதும்தான் என்று சொல்லிவிட்டால் அது உபயோகமாக போதும்தான் என்று சொல்லிவிட்டால் அது கெட்டுப் போகாத அரிசியாக இருக்க முடியும். ஆனால் இன்றைய நிலைமை என்ன? அரிசியாகக் கிடங்குகளில் அது மாதம், ஒரு வருஷம் என்று முட்டை முட்டையாக அடுக்கிவைத்து விடுகிறார்கள். ஒரு வருஷம் பழித்துப் பார்த்தால் அதில் புழு பூச்சியெல்லாம் வந்து இருக்கிறதைப் பார்க்கிறோம். மாவாகப் போய்விடுகிறது. பிறகு அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்கள் வந்து பார்த்துவிட்டு அது மனிதர்கள் சாப்பிட வாய்க்கு அற்றது என்று சொல்லி அப்புறப் படுத்திச் சொல்லிவிடுகிறார்கள். எனவே இந்த நிலைமையில் இப்படி தேவையில்லாத ஒரு காரியத்தைச் செய்து நிறைவேற்று வதற்காக பொதுமக்களுடைய பணத்தை வீணாக்க வேண்டுமா என்றுதான் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். நீங்கள் சொல்லும் இந்தக் காரியத்தை ஜனங்கள் விரும்பி வாங்குகிறார்களா என்று பாருங்கள். நேற்றுக்கூட குறிப்பிட்டேன், மக்கள் அரசாங்கம் விரியோகம் செய்யும் அரிசியை ரேஷன் கடைகளில் வாங்கத் தயாராயில்லை. வெளியிலிருந்து கிடைத்தால் சிறிது கூடுதலான விலையாகவும் அதைத்தான் வாங்கிச் சாப்பிட எண்ணுகிறார்கள். வெளியில் அரிசி கிடைக்கிறது என்றால் மக்கள் ரேஷன் கடையில் வாங்கத் தயாராயில்லை. நீங்களும் இதை உணர்ந்து இருக்கிறீர்கள். நீங்கள் ஒப்புக்கொண்டீர்கள், சென்னை ரேஷன் கடைகளில் மக்கள் முன்போல அரிசி வாங்க முன் வராததால் விற்பனை குறைவாக இருக்கிறது என்று என் மக்கள் ரேஷன் கடை அரிசியை வாங்க முன் வரவில்லை என்பதை சுற்று அரசாங்கத்தின்

[திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்] [20th January 1965]

சார்பில் நீங்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அரிசி விலை ரொம்பவும் ஏறிவிட்டது. ஆகவே குறைந்த விலையில் அரிசி கிடைக்கும்படி வழி செய்வதற்காக மக்களுக்கு உதவி செய்யும் முறையில்தான் தான்ய வியாபாரத்தில் தலையிடுகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் ஒரு பெரியவர் சம்பந்தத்தில்தான் சொன்னார்.

“This price rise cannot be dismissed as due to hoarding and profiteering by traders and/or producers. While no doubt there is some hoarding and profiteering by anti-social elements, of which the business community naturally has its share as other sections of society, even such hoarding and profiteering is the consequence of a deeper economic malaise. The very fact that the price of highly perishable goods like vegetables has gone up indicates that the price rise is general, and stems from some basic malaise afflicting the economy. In fact, the present price rise is the cumulative result of economic policies pursued over the last few years. To understand the reasons for the price rise, one has to analyse these policies and test them on the touchstone of inexorable economic laws.”

ஆகவே இருக்கும் பிரச்சனைக்கு உண்மையான பரிகாரம் தேடுகிறதை விட்டு விட்டு சோஷலிசம் என்று ஒன்றைக் கற்பித்துக் கொண்டு, மக்களுக்குப் பொதுவாக நிமையைச் செய்யவேண்டும் என்ற ஒரு கருத்துடன் போவதாகத்தான் நான் எண்ணுகிறேன். ஆகவே உட்சி மனப்பான்மை இல்லாமல் இந்தப் பிரச்சனையை ஆராய்ந்து பார்த்து காரியங்களைச் செய்யவேண்டும் என்றுதான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

4-20 P.M. * THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, some of the points raised in the debate are relevant to the general debate on the budget and do not have any reference whatsoever to these supplementary estimates. Therefore, I shall not spend any time with regard to those points. So far as the points relating to the supplementary estimates placed before the House are concerned, I shall briefly deal with each item as raised by hon. Members.

The sum of Rs. 5 which the hon. Member Sri Rajah Iyer referred to is the amount which is payable in pursuance of the recommendation of the Pav Commission to the lowest paid servants in the aided schools. We have now made a provision for that payment. Even this money is going to come out of the adjustment from the present budget head. Only Rs. 100 is shown as a token.

Then, so far as the Rameswaram cyclone relief is concerned, I have myself visited some areas. My Colleagues have also visited a number of areas and met a large number of people. I did not hear any complaint from these people that the Government have not rendered or have been halting in their assistance. On the other hand, wherever we went, there was a very great sense of appreciation of the quick work done by the Government servants

20th January 1965] [Sri R. Venkataraman]

in that area. If we do not recognise and pay our tribute to those people who rendered very useful service at that time, I am afraid it will discourage them in the future. While there is scope always for improvement in the service effected—if there was no scope at all, we won't be existing; we live on hope and life itself is only dependent on hope—I think the House will agree with me in saying that the Government servants have played a very useful and very effective part in taking relief to the afflicted people at the earliest possible time.

The hon. Member Sri Balasubramanya Ayyar said that the payment of Rs. 30 for those rendered homeless and Rs. 10 for clothes was not enough. If that were the only relief given, I can agree with him, but there are a number of things that the Government are doing. Along with that, we are giving relief for fishermen. We are giving loans to build boats. We are also giving them nets. By that we have rushed every assistance to the people in the coastal area. Therefore, the sum of Rs. 30 was an initial payment to get over the immediate difficulties in which they found themselves.

I do not propose to touch on the very interesting and controversial subject of family-planning. There will be no end to the debate.

Then, as regards the points raised by Sri Balasubramanya Ayyar, I can only say that the cold storage in Ramanathapuram is still a necessity. Just two days after the disastrous cyclone people were taking their spare catamaran, tying it and going into the sea. I was myself surprised by the courage which they displayed. It is their livelihood and they have to go to the sea. Therefore, we ought to give every assistance to them to store the little catch which they get. One of the reasons why our fishermen are so poor as compared to many fishermen I have seen abroad is that there is no facility of storing the surplus catch in the area. It happens that even if they got a very big catch, dealers come and look at it, and when they see there is a large catch, they offer a lower price. When the catch is poor then they came and make a reasonable offer and take it. Ultimately I have known the poor fisherman gets only the same amount, whether the catch is large or small. This is a tragic circumstance in our country. Merely because the fishermen have not got the facility to store, have not got the capacity to hold back some of the surplus catch, it become very difficult to get even an increased earning. Therefore, it is my view and it is the view of the Government that wherever possible we should try to give them cold storage facilities so that they may be able to store some of their catch and get a decent price.

Then, so far as the transfer of the Co-operative Societies in Madurai and Ramanathapuram to the Milk Commissioner is concerned, this scheme is financed by the UNICEF and it is in consultation with them that this is done. There is no question of any slur on anybody.

[Sri R. Venkataraman] [20th January 1965]

Then, the procurement of the buffer stock has to be done in February and March. Actually the harvest in Thanjavur district is reaped somewhere next week or the last week of January. The bulk of the harvest would be reaped in the course of February. Unless we make provision in these supplementary estimates for the purchase and storing of the buffer stock, it will not be possible to face the lean period. Whether it is going to be 4 lakhs or less or more will depend again upon the harvest. Nobody has said that we are going to procure only 4 lakhs tonnes. If the harvest is very good and there is an ample surplus, Government will not hesitate to buy more and store so that we may be on the safe side. If the harvest is poor—fortunately there are no such indications—nobody is going to compulsorily take away all the little stuff which they have. But 4 lakhs has been taken as a target figure, and it may be more or it may be less according to availability. I am very happy to say that according to the crop information and forecast which we have received from the surplus districts of Thanjavur and parts of Tiruchirappalli the harvest has been good. Every disaster has got a silver lining. The disaster in Rameswaram brought a little rain to some parts of the Tamil districts which were in suffering drought at that time and to that extent, it has been of assistance in increasing production in that area.

As regards the cash awards for the sales tax informants, this is one of the ways in which we get commercial intelligence and the award is given to the staff or to the outsider who gives us intelligence. Without the information it is not possible to effect raids. In fact, there is a wrong impression prevailing that the Commercial tax officers blindly go and search every place. That is not the case. It is after very detailed information which it has received almost about the location of the account books, duplicate sets, the places in which they are concealed and so on that the Commercial Tax Department goes and makes the raids, and in every case in which they have raided, they have always got information about the books of accounts or other material. This cannot be done unless we get the information; and a few cash awards for the purpose cannot be considered a waste of money.

Then, with regard to the Ramaswamy Raja's Polytechnic, I wish to say that the Government have also introduced textile technology there and that they have tried to give every assistance to private polytechnics which come up to put up or expand their institutions.

4-30 p.m. Another item on which the hon. the Deputy Leader of the Opposition commented was that a certain sum of money had been spent in North Arcot and Salem to prevent illicit transfer of the foodgrains to the other States. We all know that there is an overall deficit in the whole country. It is an accepted fact that taking the whole country, India, there is a deficit in foodgrains. That is why we have been importing foodgrains and in spite of these imports, we are not yet self-sufficient and we are

20th January 1965] [Sri R. Venkataraman]

not able to meet the demands of the people. In areas where there is greater scarcity, there is a tendency to offer higher prices than even the control prices. In the neighbouring States when higher prices are offered, naturally, human nature being what it is, people try to smuggle the rice across the border and sell it at higher prices there. If the supply of foodgrains to the people in this State at fair prices has to be effective, then a very great and rigorous measure of checking of smuggling of foodgrains has to be undertaken. Unless we prevent smuggling of foodgrains by unauthorised sources, there will be a two-way loss—one, the Government themselves procuring and then giving to the deficit State at the official level and the other in an unofficial way unauthorised people smuggling foodgrains from the surplus areas to the deficit areas, resulting in the so-called surplus State actually becoming a deficit State faced with the necessary to meet a critical situation. Therefore, it has become very necessary to enforce strict control on movement of foodgrains during September, October and November in the border areas in order to prevent foodgrains flowing out of the State to other areas like Mysore, Kerala and so on. I wish to state that if these steps had not been taken, our position would have become worse.

Then, Sir, with regard to the appointment of authorised officers, this House has passed, the Legislature has passed the Land Reforms Act and I suppose it is the duty of the Government to execute it. I know there are some people, particularly the hon. the Deputy Leader of the Opposition, Sri K. Balasubramanya Ayyar, who never agreed to it from the very beginning. But once the Legislature has passed the legislation and the Act has been put on the Statute Book, it must be implemented as quickly as possible. And these steps could not be taken earlier because the proceedings on the various legal disputes were pending before the High Court and the Supreme Court. Now that it has been put on the Statute Book by a Constitutional amendment, Government have come forward to take these steps.

The remarks which I made earlier about the point that should be raised in the general debate on the Budget apply largely to the observations made by the hon. Member Sri Krishnamoorthy. All these questions about pension, pay, etc., will all be taken up at the time of the general debate on the Budget. No provision has been asked for in these supplementary estimates on those items and, therefore, they are beside the scope.

So far as the National Malaria Eradication Programme is concerned, it is a vital scheme for the health and welfare of the nation. Malaria is not confined to one particular area. In fact, it spreads. If there is no malaria now in Tiruchirappalli and Thanjavur, it takes only a few hours for it to spread to those areas from other areas. This is a national programme in which the whole country has to be taken as a unit and malaria eradicated. On this national programme only a part is included in our estimates. In fact, it is

[Sri R. Venkataraman] [20th January 1965]

taken as a Central scheme throughout India and we are trying to eliminate completely the malarial mosquito by spraying, lining in ponds and so on. And this programme has, therefore, been included in our estimates.

Sir, with regard to the points raised by the hon. Member Dr. Hanide regarding grant of house rent allowance, half tickets for children, furniture for the High Court, grant of pension, increase of emoluments, etc., I have to repeat that these are points which have to be raised during the general discussion on the Budget because no provision is asked for in these supplementary estimates on these. I may just inform him that instead of giving half concessions to the children, Government have already given the school concession ticket at Rs. 10 irrespective of the distance. The school-going children have availed themselves of this concession and, therefore, school-going children, at any rate, are not affected by this.

The last point raised by the hon. Member Sri Subbiah Chettiar is again a matter in which we have never seen eye to eye. The Rs. 21 crores which we have provided for is only ways and means and account. It is not expenditure. We will buy grain for Rs. 21 crores and then we will recoup the amount from sales. Therefore, if the hon. Member Mr. Chettiar keeps the impression that the Government are wasting this Rs. 21 crores . . .

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR: That is not my point, Sir.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Then I am cleared of the first hurdle. Now let us go into the need for such a scheme. Till 1963 there was no control except controls on zonal movements. From 1953 when we removed the controls on food, right up to 1963 there were no controls. Did not prices rise during this period? Was there not difficulty in getting rice during that period? What happened in 1964 when there was no control? The prices began to rise. The lower sections of society began to complain that there was this rise in prices of foodgrains and, therefore Government had to intervene. Any economic factor does not affect society uniformly. It affects different sections of society in different ways. The higher prices will not affect the middle class or upper middle class people very much. But it will adversely affect the lower class. The controlled distribution will not affect the lower class because they will at least be able to get something. It will certainly affect the upper class very much. Suppose you lift the controls completely and leave the free markets to operate; there will be a hue and cry from the lower sections of the people, who cannot pay the price determined by supply and demand. And that is what we saw in September and October 1964. If you have to see that the poorer sections of society get some rice at reasonable price, then we have to introduce a measure of control. And when we control prices and distribute, naturally the other sections of the society who are not able to get that kind of rice at higher

20th January 1965] [Sri R. Venkataraman]

prices, are the people who object these controls. It is true whenever controls come, we are not able to give the people the best. Formerly the best was purchased by the people who could afford. The second best was purchased by other sections who could afford to purchase at that price. The lower category of rice, the thicker rice was purchased by the community which could only afford that. Now, what the Government have done is to assure that rice, even if it be of the poor quality, is available to all persons at a fixed price which is to-day considered to be reasonable. It is the duty of the Government to see that the largest section of the society is protected. And that largest section of the society is that which is not able to pay high prices which prevailed when there was no control. Therefore, it is only a question of choice. Until and unless we are able to become surplus in food, until and unless we are able to meet our own demands by our increased production and also in a measure reduce consumption, some measure of regulation would always be necessary. You cannot completely leave the economic factor to operate freely in a shortage. Shortages will always go with controls. If there are no controls during periods of shortages, there would be starvation at lower levels of the society. The Government have, therefore, after looking into all aspects of the question and after very careful consideration, come to the conclusion that it is their duty to see that rice is made available to the lower, the poorer sections of the society at reasonable prices. Therefore, they have made arrangements to purchase, stock and retail it to people at a price which is fairly within their reach. In the present context of shortages, in the present context of our inability to spend a lot of foreign exchange for import of foodgrains, in the present context of shortage of rice in the whole world—and people do not realise it; while wheat is available, rice is not available in the world, rice is in short supply throughout the world for there are far more rice-eating people in the world than wheat eating people which many people do not realise—the Government, if it has to discharge its responsibilities to the poorer sections of the society will have no alternative but to introduce a measure of control and that is why the provision has been made in the estimates.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR: Are the Government satisfied that the rice supplied by the Government agency during these few months is at least of reasonable quality and the people are able to get it without any murmur?

49
p. n.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: So far as the second point is concerned, yes. The people are able to get it. So far as the first point is concerned whether they are getting the best quality, I say it is not. When we procure rice from other States we get only what they sell to us. All the rice distributed during the last month in Madras City was purchased from traders in other States. I want to emphasise that it was purchased from traders in other States. That was the quality of rice that was available. While I deeply regret that the quality was not good, I was

[Sri R. Venkataraman] [20th January 1965]

if the Government had not undertaken, this rice would not have ber 1964, in March city. We would have a repetition of this scene if we had not done that. Therefore, I submit, Sri, that the ber 1964, in Madras city. We would have a repetition of this scene if we had not done that. Therefore, I submit, Sir, that the supplementary estimates may be accepted.

MR. CHAIRMAN: Discussion on the supplementary estimates is over. We will now resume the discussion on the Governor's Address.

VI.—DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS—cont.

திரு. ஜே. பொன்னுசாமி வில்லவராயர் : கனம் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமானின் உரையை வரவேற்கிறேன். புயலால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு என்னென்ன வகையில் எப்படிப்பட்ட உதவிகளை அரசாங்கம் செய்திருக்கிறது என்பது பற்றி முதலமைச்சர் அவர்கள் விளக்கமான குறிப்பு ஒன்றைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதில் பெருமளவிற்கு பாதிக்கப்பட்டவர்கள் அங்கேயே காலாகாலமாக வாழ்ந்துவரும் மீனவர்கள் தான். அவர்கள் புயலில் பட்ட அவதிகளை எடுத்துச் சொல்லுவதற்கே நா கூசுகிறது. அவர்கள் பாம ஏழைகள். அந்த சமுதாயத்தினர் வெளி உலகத்தை நாம் அறிந்த அளவிற்கு அறியாத ஏழைகள். மிகவும் கஷ்டப்பட்டு உழைத்தாலும் குறைந்த வருமானம்தான் அவர்களுக்குக் கிடைக்கிறது. இது கனம் அமைச்சர்கள் அவர்களுக்கே நன்கு தெரியும். அவர்களுக்குக் கிடைக்கும் வருமானத்தையும் இடையில் தரக்கூடிய புகுந்து பெரும் அளவிற்கு எடுத்துக் கொண்டுபோய்விடுகிறார்கள். சாதாரணமாக அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு ஒன்றும் இல்லாமல் இருக்கிறது. இந்தப் புயலானது 19-12-1964-லேயே உருவாகிவிட்டது என்று நமக்கு அறிவிக்கப்பட்டது. அது சுமார் 100 மைல் வேகத்தில் நிக்கோபார் தீவிலிருந்து தெற்கு நோக்கி வந்துகொண்டு இருப்பதாக நமக்கு அறிவிக்கப்பட்டது. சரியாக திரிகோணமலையில் மோதி, பாம்பனை மையமாகக் கொண்டு 2 விதமாக அந்தப் புயல் பிரிந்திருக்கிறது. ஒன்று நேராக முத்துப்பேட்டை போய் அடித்து திரும்பி ராமேஸ்வரம் வழியாக வந்திருக்கிறது. இன்னொரு பகுதி பாம்பனுக்கு தெற்கு பக்கம் இருந்து அதை எதிர் நோக்கி வந்ததால் தான் நமக்குக் குறைந்த அளவில் சேதம் ஆகி இருக்கிறது. அதாவது மையம் கொண்டு ஒன்று கிளாக் ஓயிஸ்ட் இன்னொன்று ஆண்டி கிளாக் ஓயிஸ்ட் ஆக, 2 ஆகப் பிரிந்ததால்தான் இவ்வளவு சேதத்தோடாவது நாம் தப்ப முடிந்தது. அரசாங்கம் மீனவர்களுக்கு 2,000 ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இன்னும் அநேக உதவிகளை உடனடியாகச் செய்திருக்கிறார்கள். நமது மீன் துறை அமைச்சர் அவர்கள் 2, 3 தடவை ஒப்பீசியோ பார்த்து அங்கே நீவாரணம் அளித்திருக்கிறார்கள். நான் அரசாங்கத்திற்கு ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். எத்தனையோ

20th January 1965] [திரு. ஜே. பொன்னுசாமி வில்லவராயர்]

தடவை மீனவர்கள் இப்படி புயலால் தவறிவிடுவதைப் பார்க்கிறோம். இவர்களைப் பார்ப்பதற்கு என்று நாம் அடிக்கடி டகோட்டா விமானத்தை 30,000 ரூபாய் செலவில் அனுப்புகிறோம். நாம் எப்போதுமே பரோமீட்டர் அதாவது புயலை நிர்ணயிக்கும் இன்ஸ்ட்ருமெண்டு கருவியும் இன்னும் சீஸ்மோகிராப் என்ற இன்னொரு கருவியும் வைத்துவிட்டால் இந்த மாதிரி புயல் வருவதையும் கடல் கொந்தளிப்பையும் முன் கூட்டியே அறிந்து கொள்ளலாம்.

திரு. கே. பாலசுப்பிரமணிய அய்யர் : சீஸ்மோகிராப் என்பது நில நடுக்கத்தைத்தானே காட்டும். புயலைப் பற்றித் தெரிவிக்காதே.

திரு. ஜே. பொன்னுசாமி வில்லவராயர் : சீஸ்மோகிராலில் எர்த் குவேக்கையும் டைட்டல் வேவ் வருவதையும் தெரிந்துகொள்ளலாம் என்கிறார்களே. அது தெரியாதா? பரோ மீட்டரில் டைரெக்ஷன் ஆப் தி டிப்ரஷன் தெரிகிறது இல்லையா? அது நேரம் காலத்தோடு அறிவிக்கப்பட்டிருந்தால் அவர்கள் கட்டாயம் தப்பி இருக்க முடியும். 19-ம் தேதியே அந்தப் புயல் வந்து நிக்கோபார் லாண்டில் இருந்து 100 மையில் வேகத்தில் வந்து இலங்கையால் தடுக்கப் பட்டு அங்கும் இந்த மாதிரி ஏகப்பட்ட சேதத்தை உண்டாக்கி இருக்கிறது. நாமும் நல்லபடியாக அவர்களுக்கு உதவி செய்திருக்கிறோம். அந்த உதவியைச் செய்கிறபோது உடனடியாகக் கிடைக்க நாம் கட்டும்படி, போட்டுக்கொண்டும் கொடுத்திருக்கிறோம். நான்கு அரசாங்கத்திற்கு இது பற்றி லெட்டர் எழுதியிருக்கிறேன். அதையும் அவர்கள் செய்ய வேண்டும். இரண்டாவதாக இந்தப் புயலால் நமக்குப் பெரும் சேதம் பனைமாங்கன்தான். அநேகமாக பனை இலைகள் அப்படியே கருகி இருக்கின்றன. கென்னத்தோப்புக்கு நாம் சுமார் 4 லட்சத்து 50 அடிரம் ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறோம். அது போல் பனந்தோப்புக்கும் உடனடியாக உதவி செய்ய வேண்டும். நிறைய கலாசனில் எடுத்துக் கொண்டால் பனைத் தொழிலாளர்கள்தான் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். இராமநாதபுரம் மாவட்டத் தொகுதியில் பனைவேலை பார்க்கிறவர்கள் அதிகம் இருக்கிறார்கள், அவர்களுக்கு உடனடியாகக் கொஞ்சம் நிவாரணம் அளிக்கவேண்டும் மேலும் வீடுகள் எல்லாம் அழிந்திருக்கின்றன. இதை எல்லோரும் பார்த்திருப்பார்கள். ஆனால் தெய்வ ஸ்தலங்கள் மட்டும் அப்படியே இருக்கின்றன. ராமேஸ்வரம் கோயில். இன்னும் கந்தோலிக்கர்கள் கோயில். அந்தோனியார் கோயில்—அது வெளும் ஓலையால் கட்டப்பட்டது. அப்படியே இருக்கிறது. அது தெய்வத்தின் தல்ல கருணையால்தான். ராமேஸ்வரம் கோயில் நமது மக்களுக்கு தங்கியதும் கிருஸ்தவர்களுக்கு கிருஸ்தவக் கோயில் தங்கியதும் தெய்வத்தினுடைய கிருபைதான் காரணம். இந்தப் புயல் இலங்கையில் அடித்தது போல் இந்தியாவில் அடித்திருந்தால் ஒன்றுமே இருந்திருக்க முடியாது. எல்லாமே போயிருக்கும்.

இரண்டாவது நான் கேள்விப்பட்ட மாத்திரத்தில் சொல்கிறேன்—அது எவ்வளவு தூரம் உண்மையோ பொய்யோ—ரயிலில் மக்கள் மாண்டதற்கு மதுரை டிரெயின் மூவ்மெண்ட்தான்

[திரு. ஜே. பொன்னுசாமி வில்லவராயர்] [20th January 1965]

காரணம் என்று பெரும்பாலும் சொல்லப்படுகிறது. அந்த ரெயில் டிரைவர் 250 பாசஞ்சரை ஏற்றிக்கொண்டு போக மறுத்து விட்டாராம். ஆனால் அந்தப் பாலத்தில் இருக்கிற ஆர்.பி.ஐ. என்ற பைலட் ஆபீசரை மதுரையில் உள்ள மூவ்மெண்டார் அந்த டிரெயினைக்கட்டாயமாக கொண்டுபோக வேண்டும் என்று நிர்ப்பந்தித்ததின் காரணமாக அவர் போனதாகக் கேள்விப்படுகிறேன், இதைப்பற்றிக் கட்டாயமாக நீதி விசாரணை செய்ய வேண்டும். அது உண்மைதானா? புயல் இருக்கும்போது இந்த ரயில்போக வேண்டியது நியாயம்தானா என்று கேட்க வேண்டும். இரண்டாவதாக சிலர் பொறுப்பற்ற முறையில் தூத்துக்குடியில் வந்து மக்களிடம் கட்டடம் போட்டு பேசிவிட்டுப்போனார்கள். நமது முன்னாள் சட்ட மன்ற உறுப்பினர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் அவர்கள். நாங்கள் எல்லோரும் தெருத்தெருவாக போய் பிச்சை எடுத்து வியாக்கனக்கான துணிகளையும் படுக்கையாக்கனக்கான ரூபாய்களையும் சேர்த்து அனுப்பும்போது, வந்து பொதுக்கூட்டத்தில், “அரசாங்கத்தை மக்கள் நம்பவில்லை. ஆனால் என்னுடைய தான் நம்புகிறார்கள். எனவே நான் ஒரு லட்சம் ரூபாய் நிவாரணமாகக் கொடுக்க வேண்டும் என்று யோசித்து கொண்டிருக்கிறேன்” என்று சொல்லி இருக்கிறார். இதனால் அங்கே இருக்கிற பொதுமக்கள் மேலும் செய்ய வேண்டிய உதவியைச் செய்யாமல் போய்விட்டார்கள். இவ்வாறு பிச்சையைக் கெடுப்பது மாதிரி தூத்துக்குடியில் வந்து ஒரு பெரிய பிரசங்கம் செய்தார். அதில் அவருடைய ராஜினாமாவைப் பற்றிக்கூட பிரசங்கம் செய்தார்.

கனம் திரு. டி. வெங்கட்டராமன் : எதோ பேசிவிட்டுப் போகட்டுமே. அசெல்லாம் நம்மச்சொற்கு?

திரு. ஜே. பொன்னுசாமி வில்லவராயர் : ஆக இந்த மாதிரி தேரிடாமல் பார்த்துக் கொள்ள மீனவர் இலாகா நல்ல டக் லாஞ்ச வைத்து நேரடியாக மீன் பிடிப்பதுபோல் இவர்களுக்கும் பாதுகாப்பு கொடுத்துவிட்டால், மேற்க்கொண்டு இந்த மாதிரி அபக்தர்கள் வராது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இரண்டாவது, கடல்துறை பட்டணங்களில் இந்த மாதிரி கால நிலை சாட்டிர் வருவிகள் வந்து உடனடியாக அவர்களுக்கு அறிவிக்க வேண்டும். ஒரு உதாரணம், தூத்துக்குடியில் இந்தப் புயல் வரும் போது நமது ஸ்டேட் போர்ட் ஆபீசர் இருந்தார். உடனே அவர் டக் கை எடுத்துக்கொண்டு போய் அங்கே இருந்த உணவுக் கப்பலில் வேலை பார்த்துக்கொண்டிருந்த துற்குள கோணிகளையும் கரைக்குக் கொண்டு வந்தார். இந்தப் புயல் வியத்தில் 10,000 டன் உணவு கப்பல்கூட இழுத்துப்போகப்பட்டது. அப்படி உடனடியாகச் செய்தால் எந்த வித-அசம்பாவிதமும் நடக்காது. இதற்கு முன்னால் தூத்துக்குடியில் ஒரு புயல் வந்து 20 லட்சம் ரூபாய் மதிப்புள்ள பொருள்களும் தோணிகளும் சேதம் ஏற்பட்டு விட்டது. தற்போது கால நிலை பற்றிய அறிக்கை மீனம்பாக்கம் ஏரோடி ரோயில் இருந்து வருவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அது காலாகாலத்தில் வந்தால்தான் மீனவர்களுக்கு எச்சரிக்கை கொடுக்க உதவியாக இருக்கும். ஏனென்றால் மீனவர்கள் காலையிலேயே புறப்பட்டுப் போய் மாலையில்தான் திரும்புகிறார்கள்.

20th January 1965] [திரு. ஜே. பொன்னுசாமி வில்லவராயர்]

எனவே அவர்கள் தொழிலுக்குப் போவதற்கு முன்னால் நிறுத்தி விடவேண்டும். இந்த மாதிரிப் புயலை நம்மால் தடுக்க முடியாது. கடலோரமாகச் சுவர் கட்ட வேண்டும் என்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். இயற்கையைத் தடுக்க உலகத்தில் யாராலும் முடியாது.

இரண்டாவதாக உணவு பற்றிச் சொல்லப்பட்டது. உணவுப் பொருளை நல்ல விதத்தில்தான் நாம் விநியோகித்திருக்கிறோம். ஆனாலும் கடல் ஓட கிராமங்களில், விசேஷமாக கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில், இந்த அரிசி கொள்முதல் அரசாங்கமே எடுத்துக் கொள்ளத் தீர்மானித்திருக்கிறது. தற்போது கன்னியாகுமரியில் கிராமங்களில் விசேஷமாக மீனவர்கள் வாழ்கிற கிராமங்களில் சரியான முறையில் விநியோகம் இல்லை. நாலும் எத்தனையோ தடவை நம் மத்திரி அவர்களுக்கு நல்ல மாதிரி உணவைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னேன். நமது உணவு அமைச்சர் அவர்களும் விசேஷமாக அவர்களுக்குத் தான் உணவு போக வேண்டும், முதலாவதாக அவர்களுக்குத்தான் உணவு போக வேண்டும் என்று நெல்லைக்கு வந்திருந்தபோதுகூட முழு அக்கறை காட்டிச் சொன்னார்கள். விசேஷமாக அரசாங்கம் அப்படிப்பட்டவர்களுக்குத்தான் உடனடியாக உதவவேண்டும்.

மேலும் மீனவர்களுக்குக் கடன் கொடுக்கப்படுகின்றது. மீன் வலைகள் கடன் கொடுக்கப்படுகின்றன. கடனை நண்ட கால திட்டமாக, 12-ஆண்டுத் திட்டமாகக் கொடுத்தால்தான் அவர்கள் நல்ல முறையில் வாழ்வதற்கு முடியுமேயொழிய உடனடியாக குறுகிய கால கடனாகக் கொடுத்தால் அவர்களால் இயலாது. ஆகையினால் அரசாங்கம் அவர்களுக்கு நண்ட கால கடனாகக் கொடுத்து, அவர்களைத் திரும்ப வாழ்விக்க வேண்டும். இன்னும் நான் அறிய பன்னிரண்டு மீனவர்கள் தனுஷ்கோடியிலிருந்து வா மாட்டேன் என்று சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் அங்கிருந்துதான் தொழில் செய்ய முடியும். எங்கள் தொழில் அங்குதான் இருக்கிறது என்று தைரியமாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எப்பொழுதுமே தைரியமாக இருப்பவர்கள். ஆனால் ஏழைகள் : சுரண்டுபவர்களை உடனடியாக தடுத்து நிறுத்தி அவர்களுக்கு வாழ்வு அளிக்கும்படி கேட்டு இந்த கவர்னர் பெருமான் உரைக்கு நன்றி தெரிவித்து நான் முடித்துக் கொள்கிறேன்.

(Deputy Chairman in the Chair)

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார் : உப தலைவர் அவர்களே, சபையில் பல அங்கத்தினர்கள் பேசிய பின்பும், இந்தப் புயலைப் பற்றி மறுபடியும் அந்த ஜில்லாவாசி என்கின்ற முறையிலே நாலும் ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்தப் புயல் சாதாரணமாக வடகிழக்கு பருவக் காற்று காலத்திலே 4, 5 புயல் வந்து, அதன் காரணமாக தென் பகுதியிலே தஞ்சை, திருச்சி, இராமநாதபுரம், மதுரை, திருநெல்வேலி மாவட்டங்களில் இருக்கின்ற கண்மாய்கள் நிரம்பி விடுவது வழக்கம். ஆனால் இந்த வருஷம் அடித்த புயல் ஒரு விசித்திரமான புயலாக இருக்கிறது. இது எங்கோ ஆரம்பித்து, வட கிழக்கு பருவக் காற்று மாதிரி புயல் இல்லாதபடி, எங்கோ மையமாகக்

[திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்] [20th January 1965]

கொண்டு மறுபடியும் இராமேஸ்வரத்துக்கு தெற்கே கிழக்குப் பக்கமாகப் போய், மறுபடியும் வடமேற்குப் பக்கமாக மாறி இருக்கிற மாதிரித் தெரிகிறது. ஏன் இப்படிச் சொல்லுகிறேன் என்றால் வழக்கமாக வடகிழக்கு பருவக்காற்று காலத்திலே வருகிற மாதிரி இந்தத் தடவை புயல் வரவில்லை. நான் அன்றைய தினம் புயல் வருகின்ற நேரத்தில் எங்கள் ஜில்லா டெவலப் மெண்ட் கவுன்சில் மீட்டிங்கில் அது தான் கலெக்டர் நடத்தும் கடைசிக் கூட்டம் என்று உட்கார்ந்து கொண்டு இருந்தேன். பத்து நிமிஷத்துக்கு முன்னால் இந்தப் புயலானது தொண்டியை மையமாகக் கொண்டு வருகின்றது என்று டெலிபோன் வந்தது. அதற்குப் பின்னால் ஒரு பத்து நிமிஷம் கழித்து தெற்குப் பக்கமாக இராமேஸ்வரத்தை மையமாகக் கொண்டு வருகிறது என்று போனோகிராம் வந்தது என்று சொன்னார்கள். இது மாதிரி அடிக்கடி அந்தப் புயலின் மையமானது மாறுதல் அடைந்து கொண்டு எந்த இடத்தில் அதனுடைய வேகம் அதிகமாக இருக்கிறது என்று கண்டு பிடிக்க முடியாமல் இருந்தது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதனால் அந்தப் புயல் இந்த இடத்தில் தான் வரும், அதனால் ஜாக்கிரதையாக இருந்திருக்க முடியும் என்று சொல்ல முடியவில்லை. சில சமயங்களில் நாங்க ஸெல்லாம் இப்பொழுது உள்ள கால நிலை அறிவிப்பு என்று சொல்லுகிறார்களே அதைப் பார்த்து அலுவலையைக் கொஞ்சம் தற்கால நாகரீகப்படி, ஒத்தி வைக்கின்றது வழக்கம். சில சமயங்களில் கடலுரையும், நாகப்பட்டணத்தையும் மையமாகக் கொண்டு புயல் வந்தது. பிறகு மேற்குப் பக்கம் திரும்பிப் போயிற்று, பிசு பிசுத்து போய் விட்டது என்று சொல்லுகிறார்கள். அது மாதிரி எல்லாம் இந்தப் புயல் சம்பந்தப்பட்ட வரை நாம் திட்டமாகச் சொல்லுவதற்கு முடியாமல் இருக்கிறது. இந்தப் புயல் வந்த சமயத்தில் நானும் கலெக்டர் அலுவலகத்தில் இருந்ததால், இதைச் சரியான முறையில் லொகேட் பண்ணுவதற்கு முடியாமல் இருந்தது என்று இந்த சமயத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஆனால் அதே சமயத்திலே இந்தப் புயலின் காரணமாக அங்கே எடுக்கப்பட்ட நிவாரண வேலைகளைப் பற்றி பலர் பல விதமான அபிப்பிராயம் சொன்னார்கள். நானும் அந்தப் புயல் அடித்து இரண்டு நாள் கழித்துப் போய்ப் பார்த்து திரும்பி வந்தேன். திரும்பி வரும்போது தனுஷ்கோடியில் அந்த ரயிலிலே அகப்பட்டுக் கொண்டவர்களுடைய ஒரு பையன்—அந்தப் பையன் எங்கள் ஊரில் விற்பனை வரி இலாகாவில் வேலை பார்க்கின்ற பையன்—என்னிடம் சொன்னான். அவன் சொன்னதை அப்படியே சொல்லுகிறேன். சர்க்கார் மிகவும் நல்ல முறையிலே நிவாரணங்களைக் கொடுத்ததானது, மக்களுக்கு புயலின் கொடுமைக்கு ஆறுதல் கொடுத்திருக்கிறது, அந்த முறையிலே சர்க்கார் வேண்டிய உதவிகள் செய்திருக்கிறார்கள் என்று பாதிக்கப்பட்ட ஒரு குடும்பத்தை சேர்ந்தவன் சொன்னான். அந்த மாதிரியான முறையில் மாவட்ட அதிகாரிகளாக இருந்தா

20th January 1965] [திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்]

லும் சரி, மந்திரிகளாக இருந்தாலும் சரி, அங்கு போய் உடனடியாகக் கடுமையான வரையில் சிரத்தையோடு வேலை செய்தார்கள். அந்த மாதிரி அவர்கள் செயலாற்றியதற்கு ஒரு வகையில் அவர்களைக் கூட பாராட்ட வேண்டும் என்று நினைக்கிறேன்.

இந்த சந்தர்ப்பத்திலே நம்முடைய மத்திய அமைச்சர் திரு. கிருஷ்ணமாச்சாரியார் அவர்கள் வந்து, சேது கால்வாய் திட்டம் விஷயத்தையும், பாம்பன் பாலம் அமைக்கும் விஷயத்தையும் பற்றி ஒரு முடிவு செய்ததற்கு அரசாங்கத்தை நான் பாராட்ட வேண்டும் என்று நினைக்கிறேன். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் இல்லையேல் இது நான்காவது திட்டத்திலோ, அல்லது திட்டத்திலோ வரும். இந்தப் புயல் வந்தது சேது கால்வாய் திட்ட விஷயமாக சீக்கிரமாக ஒரு முடிவுக்கு வருவதற்கு அனுகூலமாக இருந்தது. முதலமைச்சர் அவர்கள்கூட சொன்னார்கள். மத்திய போக்குவரத்து அமைச்சர் திரு. ராஜ் பகதூர் அவர்கள்கூட இந்தப் பாம்பன் பாலத்தைக் கட்டாயம் கட்டி அத வேண்டும் ராமேஸ்வரத்தில் என்று மிகவும் ஆகிராதோடு இருந்தார் என்று சொன்னார்கள். அப்படி அவர்கள் இந்த சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு அரிதமாக காரியம் நடந்துவதற்கு அவன் செய்ததற்கு அவர்களைப் பாராட்ட வேண்டும் என்று நினைக்கிறேன். இந்தப் புயலுக்காக இன்னும் அங்கே—மற்ற நண்பர்கள் சொன்ன மாதிரி—பணத்தை வட்சியம் செய்யாது சர்க்கார் செலவு செய்து பொண்டுகொடுக்கார். பணத்தை வட்சியம் செய்யாது அரிதமாக மக்களுக்கு ஆதரவு கொடுக்க வேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கொள்ளுதல் விஷயமாக இரண்டொரு வார்த்தை சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். கொள்ளுதல் பண்ண வேண்டாம். தாராளமாக விட்டு விடுங்கள் என்று சொல்லுவதில் அர்த்தமில்லை. வியாபாரிகளை நம்பி தாராளமாக விடுவதற்கில்லை. நம்பிக்கையாக வியாபாரிகள் சரிவர நடந்து கொள்ள மாட்டார்கள். நானும் நம்பி விடுவதற்கு இல்லை. எந்தன் ஊர் வியாபாரிகளிடத்தில் சொன்னேன். உங்களை சர்க்கார் நம்பச் சொல்வதில் பயன் இல்லை என்று ஒரு கூட்டத்தில் சொன்னேன். ஏனென்றால் சென்னை மாகாணத்திலேயே, ஹோட்டல் பண்ணி வியாபாரம் பண்ணுகிறது எங்கள் ஊரில் தான் லாஸ்தி. சர்க்கு ககளை வாங்கி, மூடக்கி வைத்து, 6, 8 மாதம் கழித்து இல்லவாசி ஏறின பிறகு விற்கின்ற வழக்கம் பாரம்பரியமாக எங்கள் ஊரில் தான். அதனால் எந்த விளைபொருளை எடுத்துக் கொண்டாலும்—உளுந்து, துவரை, அரிசி—இவர்கள் தான் மொத்த வியாபாரிகள். அந்த முறையில் அவர்கள் மீது நம்பிக்கை வைக்கப்படி. சொன்னால்—அது அமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன மாதிரி—பொருள் வசூலம் செப்டம்பர்-அக்டோபர் மாதங்களில் கஷ்டப்பட்ட மாதிரி கஷ்டம் வரும் என்று சொல்லி பயப்படுகிறார்கள்.

ஆனால் கொள்ளுதல் விஷயத்தில் இந்த ஹோட்டல்களில் ஏற்படக் கூடிய இலாவாசி உயர்வு இருக்கிறதே. அதை விட ஒரு சின்ன அபாயம் இருக்கிறது என்று நான் கருதுகிறேன்.

[திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்] [20th January 1965]

எனினும் சர்க்கார் கொள்முதல் பண்ணும் விஷயத்தில் பொறுப் பாசக் கொள்முதல் பண்ணுவதில்லை. சர்க்கார் கொள்முதல் வியாபாரிகளாக இருந்தாலும், கோவபரேடிவ் சொசைடிக்கு கொள்முதல் பண்ணுகிறவர்களாக இருந்தாலும் சரி, எப்படி இருந்தாலும் கொள்முதல் செய்து டெலிவரி எடுத்துக் கொண்டு ரூபாய் கொடுப்பார்கள் என்ற எண்ணம் இருக்கிறது. சாதாரண உத்தியோகஸ்தர்கள் சரக்கை பாஸ் பண்ணினார்கள். லட்சக் கணக்கான ரூபாய்க்குக் கொள்முதல் பண்ணும்போது, சாதாரண உத்தியோகஸ்தர்கள் பாஸ் பண்ணுகிறபோது, லஞ்சம் முதலான ஆசைக்கு ஈடுபடாமல் இருப்பது மனித சுபாவத்திற்கு விரோதமாக இருக்கிறது. அந்த இடத்தில் அதைக் கண் காணிக்க வேண்டுமென்று மிகவும் அவசியம் என்று கருதுகிறேன். நேற்று திருபதி, லட்சுமி அவர்கள் சொன்னார்கள் “automatically dried by mechanical rotation before storage” பச்சையாகக் கொள்முதல் பண்ணிவிடுகிறார்கள். அப்படிப் பண்ணி விட்டால் விவசாயிகளுக்கு லாபம். வியாபாரிகள் பொறுப்பில்லாமல் இருப்பதால் அவர்கள் ரூபாயை வாங்கிக்கொண்டு போகிறார்கள். அதை நீக்குவதற்கு மெகானிகல் ஆக கொள்முதல் பண்ணிய பிறகாவது உலர்த்தி விட்டால், வினாகாமல் இருக்கும். சேமித்து வைக்கும்போது பின்னால் கெட்டுப் போகாது. யுத்த காலத்தில் கொள்முதல் நடந்து சப்ளை நடந்த காலத்தில் கூட ஒரு சமயத் தில் எங்களுக்கு எல்லாம் சோளம் வாங்கி விற்பதற்காக இந்திய சர்க்கார் கடன் கொடுத்திருந்தார்கள். பிறகு அதனால் பெரும் அவலிக்கு உபயோகம் ஒன்றும் ஏற்பட்டுவிடாது என்று கடைசி யில் அந்தக் கடன்களைத் திரும்பப் பெற்றுவிட்டார்கள். இந்த முறையில் சர்க்காருக்கும் ஏராளமான நஷ்டம் ஏற்பட்டது. அந்த மாதிரியில்லாமல் நாம் முன் எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. ஏ. கே. தங்கவேல் முதலியார்: சர்க்கார் நிர்ணயம் செய்துள்ள விலையானது களத்திலிருந்து நெல்லை ஏற்றிவந்து மார்க்கெட்டில் கொண்டு வந்துபோட்டால் கொடுக்கப்பட வேண்டிய விலை. ஆனால் அது உலர்ந்து விட்டால் 10-க்கு ஒன்று குறைந்துவிடும். அகவே விலையை இன்னும் கூடுதலாக்கி உலர்ந்த நெல்லை கொள்முதல் செய்தால் அரசாங்கத்திற்கு அதனால் நஷ்டம் ஒன்றும் ஏற்பட்டுவிடாது. சர்க்கார் நிர்ணயம் செய்துள்ள விலை விவசாயிகளுக்குக் கட்டுப்படியாகவில்லை. ஆகவே அதைக் கொஞ்சம் கூட்டிக்கொடுக்கவேண்டும்.

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்: எவ்வளவுதான் விலையைக் கூட்டிக்கொடுத்தாலும் இன்றைக்கு விவசாயிகள் கட்டுப்பாடி அது விலையென்றுதான் சொல்லுவார்கள். இரண்டு ரூபாய்க்கு விற்ப்பு மனிதராகக்கொட்டை இன்றைக்கு 24 ரூபாய்க்கு விற்கிறது மூட்டை ஒன்று. அப்படியும் விவசாயிகள் என்ன சொல்லுகிறார்கள்? கட்டுப் பாடி அதுகளில்லையென்றுதான் சொல்லுகிறார்கள். நான் அவர்கள் பேசில் சுவாரஸ்சு சொல்லவில்லை. அந்த அளவுக்கு மற்ற பொருள் களின் விலையும் கூடித்தான் இருக்கிறது. இந்த செப்டம்பர்-

20th January 1965 | [திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்]

அக்டோபர் மாதங்களில் உபரியாக இருந்த நெல்லை 100 ரூபாய்க்கும் 120 ரூபாய்க்கும் விற்ப்பு விற்ப்பு பழக்கமாகிவிட்டது. இப் போது அதே நெல்லை கட்டுப் பாட்டின் கீழ் அறுபது ரூபாய்க்கு விற்கிறது என்றால் அவர்களுக்குக் கொஞ்சம் கஷ்டமாக இருக்கத்தான் இருக்கும். இது சகஜம்தான். இந்த நிலையில் விவசாயி களின் இந்த மாதிரிக் கஷ்டங்களை சர்க்கார் அறிந்து ஏதாவதொரு நல்ல முடிவுக்கு வரவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நீர்ப்பாசனத்துக்கு மின்சாரம் உபயோகிப் பது பற்றி ஒரு விஷயத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மின் சாரத் துறையில் நம் நாட்டிலேயே மற்ற மாநிலங்களை விட நம் முடைய மாநிலம்தான் முன் அணியில் நிற்கிறது. இப்போது நம் மாகாணத்தைப் பொருத்தவரையில், அநேகமாக எல்லாக் கிராமங் களுக்கும் விவசாயத்துக்காக மின்சாரம் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அதிலும் குறிப்பாக வட ஆற்காடு, சேங்கற்பட்டு மாவட்டங்களில் மின்சாரத்தால் தான் நீர்ப்பாசனம் செய்து தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தைவிட அதிகமாக நெல் உற்பத்தி செய்கிறார்கள். இன்னும் சொல்லுகிறார்கள், இந்த மாதிரி ‘லிட்ட் இரிகேஷன்’ மூலம் பயிர் செய்வதால் அரிசிகூட திடமாக இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். அதற்கெல்லாம் காரணம் மின்சார விஸ்தரிப்பு தான். விஸ்தரிப்புப் பொருத்த வரையில் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தை விட வட ஆற்காடு மாவட்டம் அதிகமாக விஸ்தரிக்கிறது. எனவே இந்த மின்சார விஸ்தரிப்பு விஷயத்தைப் பொருத்த வரையில் இன்னும் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்போது எல்லாம் புதிய கனெக்ஷன் கேட்டால், மின்சார போர்டார் வேண்டிய சாமான்கள் இல்லை, இது இல்லை, அது இல்லை என்று ஏதாவது சொல்லி சர்க்கார் கனெக்ஷன் கொடுக்கிறது இல்லை. இந்த மாதிரியான கஷ்டங் களையெல்லாம் நீக்க உணவு உற்பத்தி விஷயத்தில் அவர்களும் பரிபூர்ண ஒத்துழைப்பைத் தருவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொண்டு கவர்னர் பெரு மானின் உரைக்கு என் ஆதரவைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(Mr. Chairman in the Chair.)

திரு. ஏ. கே. தங்கவேல் முதலியார்: தலைவர் அவர்களே, இந்த வருஷம் கவர்னர் உரையில் மக்களுக்கு மகிழ்ச்சி தரக்கூடியதாக ஒன்றும் இல்லை. தமிழ் நாட்டைப் பொருத்தவரையில் எல்லாம் வருந்தத்தக்க விஷயங்கள்தான். ராமேஸ்வரத்தில் எப்பட்ட விபத்தை பார்த்தோம். இயற்கையால் ஏற்பட்ட பெரும் சேதம். இயற்கையின் வெகத்தைத் தடுத்து நிறுத்தி விட முடியாது. ஆனால் அடுத்தபடியாக ஏற்பட்ட உணவுப் பஞ்சத்தைப் பொருத்த வரையில் அப்பாசிச் சொல்லிவிட முடியாது. இது இயற்கையால் ஏற்பட்டது இல்லை. ஆகவே இதைத் தடுத்திருக்க முடியும். அப்படி ஏன் சொல்லுகிறேன் என்றால் இது மனுஷைக் ஏற்படுத்தியது. ஆனால் தடுக்கவில்லை. மக்கள் ரொம்பக் கஷ்டப்பட்டு விட்டார்கள். பட்ட அலதி கொஞ்ச நஞ்சம் இல்லை. எங்கே பார்த்தாலும்

[திரு. ஏ. கே. தங்கவேல் முதலியார்] [20th January 1965]

'கட்டி' தான். பணக்காரன் ஏழை என்ற வித்தியாசம் இல்லாமல் எல்லாரும் 'கட்டி'வில் நிற்கவேண்டி வந்து விட்டது. ஸர்வம் ஜகந்நாதம் என்று சொல்லுவது போல எல்லாம் சமம். ஆனால் ரொம்பக் கஷ்டப்பட்டவர்கள் ஏழை மக்கள்தான். பணக்காரனைப் போருத்தவரையில் 100 ரூபாயில்லை 200 ரூபாய் என்றால் கூட ஒரு மூட்டையை வாங்கிப் போட்டுக்கொண்டார்கள். ஆனால் வந்த கஷ்டம் ஒரு நாற்பது நாட்கள் கூட நீடிக்கவில்லை. ஆனால் இன்னும் ஒரு ஆறு மாதம் போனால் அதேமாதிரி கஷ்டம் திரும்ப வரக்கூடும். அதில் யாருக்கும் சந்தேகம் வேண்டாம். ஆடி, அவணி, புரட்டாசி, ஐப்பசி இந்த நாலு மாதங்களில் அந்த நிலைமை வரும். அந்த நாலு மாதத்துக்கு சர்க்கார் ஜனங்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுத்துவிட்டால் போதும். இப்போதே அதற்கான முறையில் பாதுகாப்பு செய்துகொள்ளவேண்டும். ஜனங்களும் சரி, சர்க்காரும் சரி, அந்தமாதிரியான பாதுகாப்புச் செய்துகொள்ளவேண்டும். சென்ற வருஷம் கவர்னர் அவர்கள் உரையில் உணவுப்பொருள் அகவிலையை தடுக்க கூட்டுறவு பண்டக சாலைகள் அதிகப்படுத்தினால் அகவிலையை தடுக்கமுடியுமென்று சொல்லப்பட்டது. கடைகள் அதிகமானதே தவிர இவ்வருஷம் கடைகளில் சரக்கே இல்லாமல் போய்விட்டது. நாமும் முன்போல் இல்லை. நாம் பழமையை மறந்து விட்டோம். எல்லோருக்கும் புதுமையில்தான் இப்போது மோகமாக இருக்கிறது. அகவே தான் இப்போதெல்லாம் நாம் எதற்கெடுத்தாலும் அவதிப்படுகிறோம். பழைய காலத்தில் நம் பெரியவர்கள் என்ன செய்தார்கள்? வசதி உள்ளவர்கள் எல்லோரும், இன்றும் வசதியில்லாதவர்கள்கூட விளைச்சல்காலத்தில் அரிசி, பருப்பு, புளி, மிளகாய் இவற்றை வாங்கி சேகரித்துவைத்துக் கொள்ளுவார்கள். கடன் வாங்கியாவது இவற்றைச் சேகரித்து வைத்துக்கொள்ளுவார்கள். இப்போது அந்தமாதிரி செய்வதில்லை. பிறகு கஷ்டப்படுகிறோம். இனி சர்க்கார்கூட என்ன பண்ணவேண்டும்? ஜனங்களிடம் பிரசாரம் பண்ணவேண்டும். சேமித்து வைத்துக்கொள்ளுங்கள் என்று. பணத்தை இல்லை. பண்டங்களை சேமித்துவைக்கச் சொல்லிப்பிரசாரம் பண்ணவேண்டும் என்று எண்ணுகிறேன். பார்க்கிறோம். ஒவ்வொருத்தனும் பெரிய பெரிய பங்களாவைக் கட்டிப் போட்டுக்கொண்டு இருக்கிறான். இவ்வளவு பெரிய பங்களாவில் ஒரு நாலு மாதத்துக்கு வேண்டிய பொருள்களைச் சேமித்துவைப்பதற்கு இடம் இருக்காதா? உபயோகப்பாததையெல்லாம் வாங்கி விட்டில் அடுக்கிவைத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். ஆனால் முக்கியமாக பொழுது விடிந்தால் சோறு வேண்டுமே, அதைப்பற்றி யாராவது கவலைப்படுகிறார்களா என்றால், இல்லை. சோற்றைப்பற்றிப் பேசுகிறதே அநாகரிகம் என்று அவர்கள் எண்ணுகிறார்கள். என்ன செய்வது? அந்த அளவிற்கு நாம் நாகரிகத்தில் முழுது இருக்கிறோம். சினிமாவுக்குப் போய் டிக்கெட்டு கிடைக்கவில்லையென்றால் படம் கவலை சோற்றைப்பற்றி ஏற்படவில்லை. நாங்கள் முனிசிபாலிட்டியில் எவ்வளவோ கஷ்டப்பட்டு ஒரு ஐந்து ரூபாய் போட்டுக்கொடுக்கலாம் என்று அதை அங்கீகாரம் செய்தோம். பணமே இல்லை. அப்படியும்

5-10
p.m.

[20th January 1965] [திரு. ஏ. கே. தங்கவேல் முதலியார்]

கொடுத்தோம். ஆனால் எல்லாரும் சினிமாக்கொட்டகையில்போய் தான் அதை ஒழிக்கிறார்கள். அகவே இப்படிக்கொடுக்கிறதை உபயோகம் இல்லாதவழியில்தான் ஒழிக்கிறார்கள். உணவுப் பொருள் சேமித்துவைக்க கடன் கொடுப்பதை கூட்டுறவுகள் மூலம் நல்ல காரியங்களுக்குக் கொடுக்கலாம். வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. சர்க்கார் வேலையில் இருப்பவர்களுக்கு உணவுப் பொருள் இருப்புவைக்க கடன் கொடுக்க சர்க்காரே நேடியாகக் கொடுங்கள்.

இருப்பது இப்போது லேபர். அந்த லேபருக்கு மட்டும் வாங்கி வையுங்கள். லேபரைக் கண்டு பிடித்து இவன் தான் லேபர் என்று தெரிந்து கொடுங்கள். இவன் விட்டில் கூட சாமானைக் கொண்டு போய் வைக்க முடியாது. எவனாவது தூக்கிக் கொண்டுபோய் விடுவான். இப்படி ஆனைப் பிரித்து விடுங்கள். இப்படியெல்லாம் இல்லாமல் எல்லாவற்றையும் தூக்கித் தலையில் போட்டுக் கொண்டு நான் செய்கிறேன், நான் செய்கிறேன் என்று சொல்கிறீர்கள். ஆனால் சமயம் வந்தால் எல்லாவற்றையும் விட்டுவிட்டு ஒடிப்போகிறீர்கள். அப்புறம் அவன் அவதிப்படுகிறான். ஆகையால் நாம் பழமையில் கொஞ்சம் பற்று கொண்டிருக்கவேண்டும். எல்லா பழமையும் மறந்து விடக்கூடாது. நாட்டுப்புறந்தான் சொல்லு என்று சொல்லலாம். இப்போது நாம் முதலில் செய்ய வேண்டியது இது தான். நான் அதைச் செய்தேன், இதைச் செய்தேன், என்று எவ்வளவு சொன்னாலும் பிரயோஜனம் இல்லை. அரசியல் ஜனநாயக தத்துவம், சோஷலிசத் தத்துவம் எல்லாம் போய் விட்டது. ஜனங்களிடம் ஜனநாயகத் தத்துவம் எங்கே இருக்கிறது? அன்பு குறைந்து போய்விட்டது. இனி இங்கே இருக்கிறவர்கள், அதாவது இந்த சபையில் இருக்கிறவர்கள் என்ன செய்ய வேண்டும் என்றால் அன்பு அறம் ஒழுக்கம் நேர்மை, சத்தியம் இவைகளைத்தான் மக்களுக்கு போதிக்கவேண்டும். வந்தே மாதரம் என்று கூச்சல் போட்டு விட்டால் ஒன்றும் செல்லாது. இப்போது பெரியவர்கள் என்ற மதிப்பே போய் விட்டதே. பெரியவர்கள் சொல்கிறதைக் கேட்கிற பழக்கமே போய்விட்டதே. இனிமேல் நாம் செய்ய வேண்டிய அரசியல் போதனையே இது தான். அன்பு, அறம் தான். அதைச் செய்தால் தான் இன்னொரு ஜெனரேஷனிலாவது மனிதன் திருந்துவான். இப்போது இருப்பது நாய் வால் மாதிரி சுருண்டு போய் விட்டது. இதை வெட்டித்தான் போட வேண்டும். இனி பின்னால் வரும் ஜனரேஷனாவது திருந்தத் தான் சொல்லுகிறேன். இது கரும்பு நாய். வெள்ளை நாயாகாது. எனக்கு இன்னும் ஒரு வருஷம் தான் இருக்கிறது. இருப்பதற்குள் இஷ்டம் போன பேசலாம் என்றிருக்கிறேன். (சிரிப்பு)

எனக்குத் தெரிந்தவரையில் மனதுக்குப் பட்டதைச் சொல்லி விட்டுப் போய்விடுகிறேன். அதில் என்ன தப்பு இருக்கிறது? என்ன தயவு தாட்சண்யம் இருக்கிறது? நீங்கள் எல்லாம் சும்மா கஷ்டப் படுகிறீர்கள். ஓடியாடி எதையெதையோ செய்கிறீர்கள். கடைசியில் என்னடா இவ்வளவு வேலை செய்கிறோம் ஒன்றும்

[திரு. ஏ. கே. தங்கவேல் முதலியார்] [20th January 1965]

நடக்கவில்லையே என்று கஷ்டப்படுகிறீர்கள். என்ன லாபம்? அவனவன் தலையிலே அவனவனுடையதைத் தூக்கி வைத்துக் கொள்ளட்டும். அவனவன் பிள்ளையைப் பெற்றால் தோளில் தூக்கி வைத்துக் கொள்ளுவதுபோல் தூக்கிக் வைத்துக் கொள்ளட்டுமே. அரிசி, பருப்பு, மிளகாய் சாமான்களை இருப்பு வைத்துக் கொள்ளட்டுமே. அப்படிச் செய்தால் எல்லாம் சரியாகி விடும். ஒரு தடவை நான் சொல்லுகிற மாதிரி செய்யுங்கள். 21 கோடி 31 கோடி ரூபாயெல்லாம் கோடவுனுக்கு எதற்கு செலவு செய்கிறீர்கள்? ஏழையை காப்பாற்ற இருப்பு வைக்க கோடவுன் கட்டுங்கள். இவ்வளவு பெரிய சங்கடம் இருக்காது. ஐயா அவர்கள் இவ்வளவு தொலைவு நான் பேசுவதற்கு அனுமதி தந்ததற்கு என் நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. கே. வி. இராமசாமி : கனம் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் நமது மதிப்பிற்குரிய கவர்னர் அவர்கள் உரையின் மீது, அதனை ஆதரித்து சில வார்த்தைகளைப் பேச ஆசைப்படுகிறேன். உதாரணமாக 64-ம் ஆண்டு சம்பவங்களை நினைக்கும்போது மக்கள் ஒவ்வொருவரும் அந்த ஆண்டு ஏன் வந்தது என்று கூட நினைக்கக்கூடிய அளவிலே இந்த 1964-ம் ஆண்டு மக்கள் அனைவரையும் மிக மிக கஷ்டத்திற்கு உள்ளாக்கியிருக்கிறது. அதிலும் குறிப்பாக நமது நாட்டின் தென்கோடியில் புயல்காற்று வீசியதன் விளைவாக இராமேஸ்வரம் போன்ற இடங்களில் ஏராளமான பொருட்சேதங்களும் உயிர்சேதங்களும் ஏற்பட்டுள்ளன. அது மட்டுமல்ல. ரயில் விபத்துக்கள், பஸ் விபத்துக்கள் இப்படியெல்லாம் பல தீங்குகள் ஏற்பட்டன. அது மட்டுமல்ல. குறிப்பாக நம் நாட்டின் அரும்பெரும் தலைவர்கள் பலர் நம்மை விட்டு மறைந்தார்கள் என்பதைக் கண்கூடாகக் கண்டு வருந்தினோம். அந்த முறையில் பல கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டிருந்த காலத்தில் மக்களுக்கு அரசாங்கம் செய்ய வேண்டிய கடமை என்ன என்பதை உணர்ந்து உடனடியாக எவ்வளவு சீக்கிரத்தில் மக்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமோ அவைகள் அனைத்தையும் நமது மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர்கள் ஒவ்வொருவரும் போட்டி போட்டுக்கொண்டு ஒன்றன்பின் ஒன்றாக ஒவ்வொரு இடத்திற்கும் சென்று மக்களுக்கு ஆறுதல் கூறியதைப் பார்க்கும்போது அது மிகவும் வரவேற்கத் தகுந்த ஒன்றாகும். அந்த முறையில் கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் அதனைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். 1964-ம் வருஷத்தில் அரிசிப் பஞ்சம் ஏற்பட்டது. அது ஏன் ஏற்பட்டது, எதனால் ஏற்பட்டது என்பதையெல்லாம் ஒவ்வொரு ரூபத்தில் ஒவ்வொருவர் கணிக்க முடியும். சிலர் அரசாங்கத்தால் ஏற்பட்டது என்று கூறலாம். சிலர் வியாபாரிகளால் ஏற்பட்டது என்று சொல்லலாம். அல்லது இன்னும் சிலர் நம்முடைய உழைப்பு சரியானபடி இல்லை என்று சொல்லலாம். பல விதத்தில் பல பேர்கள் அதனை வர்ணித்துக் கூறலாம். ஆனால் பொதுவாக மக்களுக்குப் பல இன்னல்கள் ஏற்பட்டன. அதிலும் இந்த உணவுப் பிரச்சனை என்பது மிக முக்கியமானது. அந்த உணவுக் கஷ்டத்தை நிவர்த்தி செய்வதற்கு அரசாங்கம் வேண்டிய அளவுக்கு எந்தெந்த வகையில் எந்தெந்த ரூபத்தில் வெளிநாடு

[20th January 1965] [திரு. கே. வி. இராமசாமி]

களிலிருந்து கொண்டு வரவோ, மற்ற முயற்சியையோ சலிப்பு இல்லாமல் செய்து மக்களுக்கு ஒருவிதத்தில் உதவி செய்திருப்பது மிகவும் பாராட்டத் தகுந்த ஒன்றாகும்.

இந்த சபையில் நான் பல முறை கூறியிருக்கிறேன். நமது மதிப்பிற்குரிய மெம்பர் தங்கவேலு முதலியார் அவர்களும் கூறி இருக்கிறார்கள் உணவுப் பிரச்சனையைப் பற்றி, விவசாயத்தைப் பற்றி. விவசாய முன்னேற்றத்தைப் பற்றி அவர்கள் நன்கு எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். நானும் பல தடவை கூறியிருக்கிறேன். விவசாயி ஒவ்வொருவனும் கொஞ்சம் ஒதுங்கி இருப்பானானால், நம் முடைய நிலைமைகள் எல்லாம் எப்படி இருக்கும் என்று பலமுறை எடுத்துக்காட்டி இருக்கிறேன். இப்போது விவசாயிக்கு எந்த விதமான ஆதரவும் இல்லாது இருக்கிறது. விவசாயிகளுக்குப் பல நன்மைகளைச் செய்ய வேண்டும், உதவி செய்ய வேண்டும் என்று சட்ட மன்றத்தில் ஒவ்வொரு தடவையும் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறேன். ஆனால் அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் எல்லாம் ஏதோ நேண்டி பேசுகிறேன் என்று இருந்தார்களோ என்னவோ அது செவிடன் காதில் ஊதிய சங்குபோல் இருந்தது. அது உன்மையிலேயே நிஜ ரூபமாக ஏற்படுத்தப்பட்டு மக்கள் பல இன்னல்களை அனுபவிக்கும் நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது. ஆகவே அந்த முறையில் கிராமமாக இன்னும் நாம் விவசாயத்தில் கண்ணும் கருத்துமாக இருந்து விவசாயத்தை அதிகப்படியாக உற்பத்தி செய்வதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டியது மிக மிக முக்கியமானதாகவும் மனித வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாததாகவும் இருக்கிறது. மக்கள் உணவு உண்டால் தான் மற்ற காரியங்களைச் செய்ய முடியும். உணவு இன்றி ஆயிரம் ரூபாய் சம்பளம் வாங்கக் கூடிய ஒருவர் ஆயிரம் ரூபாயையும் அரைத்துக் குடித்தாலும் வயிறு நிறையாது. கால் படி கேழ்வரகு இருந்தாலும் அதைக் கூழாகக் காய்ச்சிக் குடிந் தால் ஒழிய மனிதன் வாழ முடியாது. ஆகவே அதை நாம் மிக அக்கரையாக கவனித்து இருக்க வேண்டும். நானும் ஒரு சில விவசாயி என்ற முறையில் பலதடவை எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறேன். என்னுடைய அனுபவங்களையும் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறேன். இன்றைக்கு விவசாயி இருக்கும் நிலைமை என்ன? கஷ்டம் என்ன? அந்த நிலையில் அவன் இருக்கிறான்? சாதாரணமாக ஒரு வெற்றிலை பாக்குக் கடை வைத்திருக்கிற ஒருவன் நாளைக்குப் பார்த்தால் ஒரு கார் வாங்கி இருக்கிறான், ஒரு மோட்டார் பைக் வாங்கி இருக்கிறான் அல்லது ஒரு சைக்கிள் வாங்கி இருக்கிறான். அதுவும் இல்லாவிட்டால் இரண்டொரு வீடு கட்டியிருக்கிறான். ஆனால் 10, 15 ஏக்கர் விவசாயம் செய்யும் ஒருவன் அந்த நிலையில் இருந்து கொண்டு அந்த நிலத்தை விற்குமள விற்குக் கடனைச் சுமந்து கொண்டிருக்கிறானே தவிர, அந்தக் கடனிலிருந்து மீண்டதாகத் தெரியவில்லை. அவனுக்குப் பல இன்னல்கள், கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. அவனுக்கு எந்த விதமான வசதியும் இடையாது. நான் பல முறை கூறி இருக்கிறேன். விவசாயிக்கு அவன் தொழில் செய்யக்கூடிய இடத்திற்குப் போகும் வழியாவது சுத்தமாக இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன். அதனை இதுவரையில் நமது அரசாங்கம்

[திரு. கே. வி. இராமசாமி] [20th January 1965]

காதில் போட்டுக்கொள்ளவில்லை என்றே எண்ணுகிறேன். விவசாயி உபயோகத்திற்கு வழி நல்லதாக இருக்க வேண்டும். வழி நல்லதாக இல்லாத காரணத்தினால் அவன் நிலத்திற்குச் சென்று மண் அடிக்கவோ, எரு அடிக்கவோ, அல்லது வண்டி போகவோ முடியாத நிலையில் இருக்கின்றான். நாம் என்ன நினைக்கிறோம்? நமக்கு சென்னையிலே காரிலே போனால், உடம்பு அலுங்காமல் இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக தார் ரோடு போடுகிறோம். அதே மாதிரி வழி இல்லாத கிராமங்களுக்குப் போடுகிறோம். நாம் போகும்போது அந்தப் பாதை நன்றாக இருக்க வேண்டும் என்று நினைக்கின்றோம். அதே மாதிரி அதிகாரிகளும். கீழ்த் தரத்தில் இருக்கின்ற அதிகாரிகளும், இப்பொழுது மந்திரிகளோ, அல்லது வேறு அதிகாரிகளோ, யாராகிலும் வருவார்களானால், அந்த நாளைக்கு அந்த ஊருக்குத் தடங்கல் இல்லாமல் ஷெயர்தான் வருவதற்கு கங்கணம் கட்டி செய்கிறார்களே தவிர ஏதாவது ஒரு கிராமத்தில் விவசாயிகள் போகக் கூடிய இடத்தைச் சரி செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்ற தகவல் இல்லவே இல்லை. விவசாயி தார் ரோடு போட்டு கொடுக்க வேண்டும் அல்லது சிமென்ட் ரோடு போட்டுக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்கிறானா? இல்லவே இல்லை. சுத்தமாக இரண்டு பக்கத்திலுள்ள பள்ளத்தை (டிச்சை) எடுத்து சல்லிகளை போட்டுக் கொடுத்தால் போதும். அந்த முறையில் நாம் ஒரு தார் ரோடு போட்டுக் கொடுக்கக் கூடிய பணத்தை, ஒரு கிராமத்துக்கே அந்த ரோடுகளை போட்டு வழி செய்து கொடுக்கலாம் என்பது என் தாழ்மையான அபிப்பிராயம். அந்த முறையிலே அவர்களுக்குப் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. இன்றைக்கு எதை எடுத்தாலும் பூச்சி, பூச்சி என்று நமக்கு முந்தி, விவசாயத்துக்கு முந்தி பிறந்து வருகின்ற இந்த விவசாயத்தை அழிக்கின்ற பூச்சிகள். பூச்சி இல்லாத இடமேயில்லை. பூச்சி பிறக்காத இடமேயில்லை. பூச்சி எங்கிருந்து வருகிறது என்று கண்டு பிடிக்க முடியாது. பருத்தியை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். பருத்தி பூ விட முடியாதபடிக்கு அந்தப் பூச்சி வருகிறது. அதற்கும் தவறி காய்த்து விட்டாலும், அந்தக் காய் கீழே விழுந்து விடுகிறது. காய்க்குப் பூச்சி விழுந்தால் பருத்தி வெடிக்குமா? காய் மக்கிப் போகும். அதிலே பருத்தி எடுக்க முடியாது. பஞ்சு காண முடியாது. ஆகவே விவசாயி வருஷம் பூராவும் பாடுபட்டு ஒரு ஏக்கர் நிலத்திற்கு ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய்களைச் செலவு பண்ணி அந்தப் பயிரைச் செய்யும்போது, அது பூச்சியால் பாதிக்கப் படுகின்றது என்று சொன்னால், அவன் என்ன செய்வான் என்பது தான் என்னுடைய கேள்வி. அதற்குத் தான் பயிர் இன்ஷூரன்ஸ் வேண்டும், வேண்டும் என்று பல முறை இந்த மன்றத்தில் கூறியிருக்கிறேன். அதனை இன்னும் ஏற்றபடியில்லை. ஆகவே இந்த மாதிரி நிலைமைகளில், விவசாயிகளுக்கு ஒத்துழைப்பு கொடுக்காமல் இருக்கும் பரிபந்தம் விவசாயத்தில் முன்னேற்றம் காணவே முடியாது. இந்த உணவுப் பஞ்சத்தை நிலர்த்தி செய்ய முடியாது என்பது தான் என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.

அது மட்டுமல்ல. இதற்கு முன்பு நான் கூறி இருக்கின்றது. போல தொழிற்சாலையிலே இருக்கக் கூடிய ஒரு கூலி, அவனுக்குக்

[திரு. கே. வி. இராமசாமி] 20th January 1965]

கிடைக்கக் கூடிய கூலி என்ன? விவசாயத் தொழிலில் இருக்கக் கூடிய ஒரு விவசாயத் தொழிலாளிக்கு கிடைக்கக்கூடிய கூலி என்ன? இரண்டையும் பார்க்கும்போது, வித்தியாசம் தான் காணப்படுகிறது. ஆகவேதான் எந்தத் தொழிலாளியும் மில்லுக்கோ, ஒர்க்ஷாப்புக்கோ போகப் பிரியப் படுகிறானே தவிர, விவசாயத் தொழிலில் ஈடுபட வேண்டும் விவசாயத்தை முன்னுக்குக் கொண்டு வரவேண்டும் என்ற எண்ணத்தை அறவே மறந்து, அவன் தான் சுகமாக வாழ்வதற்கு அதாவது கஷ்டமில்லாமல் பிழைப்பதற்கு என்ன வழியோ அதைத்தான் நாடுகின்றானே தவிர விவசாயத்தில் ஊக்கமும், உணர்ச்சியும் காட்டி, விவசாயத்திலே ஈடுபட்டு, நாட்டுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டும் என்ற மனப்பான்மையையெல்லாம் மறந்து, இன்றைய நிலைமையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறான். காரணம் வருவாய் அதிகமாகக் கிடையாது. வருவாயைத் தான் அவன் எதிர்பார்க்கிறான். அதே முறையில் பல கஷ்டங்களைப் பட்டு பட்டு, வேறு தொழில் செய்ய வழியில்லாமல் காத்துக் கொண்டிருக்கக்கூடிய ஒரு விவசாயி தான் இந்த விவசாயத்தைக் காத்துக் கொண்டிருக்கின்றானே தவிர, வேறு ஏதாவது சிறு தொழில் செய்யக்கூடிய தன்மையில் இருக்கின்றவன் அதைச் செய்ய மாட்டான். உறுதியுடனே ஒருவன் விவசாயத்தில் இருப்பது கிடையாது. காரணம் விவசாயிக்குக் கஷ்டம், கஷ்டம், கஷ்டம் பல கஷ்டங்கள். இந்தக் கஷ்டங்களினால் அவன் விவசாயம் செய்யாமல் ஏதாவது வரும்படி வரக்கூடிய ஒரு தொழிலுக்குத் தான் போக ஆசைப் படுகிறான். இந்த விவசாயிக்கு கூலி ஆட்கள் கிடைக்காதது ஒரு கஷ்டம். விவசாயத்தில் இருக்கக்கூடிய சொந்த ஆட்கள் கூட தன்னுடைய மக்களை மில்களுக்கு ஒர்க்ஷாப்புகளுக்கு அனுப்பி வைத்திருக்கிறார்கள். காரணம் விவசாயத்தில் வரும்படி இல்லாதது என்பதே. நம்முடைய சர்க்கார் இதை நன்றாக கவனத்தில் வைத்துக் கொண்டு அந்த விவசாயத் திற்கு வேண்டிய நல்ல முறைகளை செய்து கொடுக்கவேண்டும். விவசாயி பயிர் செய்து, அந்த பயிர் கெட்டுவிட்டால், அவனுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுப்பதற்கு ஏதாவது செய்து ஆகவேண்டும். இல்லாவிட்டால் அவன் விவசாயம் செய்ய மாட்டான் என்பது உறுதி. ஆகவே இதற்கு அரசாங்கம் உடனடியாக கவனம் செலுத்தித் தீர வேண்டும் என்பது என் தாழ்மையான கருத்து. இன்றைக்கு எங்கள் பக்கத்திலே தண்ணீர் கஷ்டம். விவசாயம் செய்வதில் மிகத் திறமை வாய்ந்தவர்கள். அதற்கு கோயம்புத்தூர் ஜில்லா மக்கள் பெயர் போனவர்கள் அவர்கள் உரம் போடுவதற்கு தயங்குவதில்லை. நல்ல உரம் போட்டு பயிர் செய்ய ஆசைப்படுகிறார்கள். அந்த மாதிரி என்னம் உடையவர்கள் அதிகமாக இருக்க மாட்டார்கள் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். ஆகவே எந்த இடத்தில் விவசாயத்தை ஊக்கமாகச் செய்து வருகிறார்களோ, அவர்களுக்கெல்லாம் நல்ல ஊக்கமும், உணர்ச்சியும் கொடுத்து, அவர்களைக் கவர்ச்சியோடு நாம் அணைத்து, அவர்களுக்கு நல்ல முறையிலே பல காரியங்கள் செய்ய வேண்டியது மிகவும் முக்கியமான கடமையாகும். இந்த முறை

[திரு. கே. வி. இராமசாமி]

[20th January 1965]

யில் நமது சர்க்கார் விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய நல்ல காரியங்களைச் செய்தாலொழிய, நம்முடைய உணவு உற்பத்தியைத் தீவிரப்படுத்துவது மிகக் கடினமாகும்.

அதே போல மின்சாரத்திலே பல கஷ்டங்கள் இருந்து கொண்டே இருக்கின்றன. மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்துகின்றவர்கள், அதிகமாக பயன்படுத்துகின்றவர்கள் விவசாயிகள். ஆனால் விவசாயிக்கு ஏதாவது ஒரு மோட்டார் கெட்டுப் போய் விட்டால், அவன் ஒன்றும் செய்ய முடியாது. ரிப்பேர் செய்ய முடியாது. அந்தத் தொழில் பழகவில்லை. அதற்காகத் தான் ஒவ்வொரு இடத்திலும், ஒவ்வொரு சென்டரிலும் அதற்கு ஒரு ஒர்க்ஷாப் வைத்து, ஸ்பேர் பார்ட்ஸ், ஸ்பேர் மோட்டார்கள் ஒவ்வொரு இடத்திலும் அதிகமாக வைத்து, ஒரு மோட்டார் பரன் ஆய் போய் விட்டது என்றால் உடனடியாக வேறு மோட்டார்களைக் கொண்டு வந்து வைத்து அந்தப் பயிர் காயாத முறையில் அவன் பக்குவமாக அந்தப் பலனை எடுக்கக்கூடிய முறையிலே அந்த மோட்டார்கள் கிடைக்க வேண்டும். அதற்கு வழி செய்ய வேண்டும். அதைத் தனிப்பட்ட ஒரு மனிதன் செய்ய முடியாது. அதனால் சர்க்கார் உடனே சில வழி வகைகளை ஏற்படுத்தி, வேண்டிய உதவிகளைச் செய்ய வேண்டியது மிக அத்தியாவசியம். அதோடு இப்பொழுது சிறு குடியானவர்களுக்கு மண் அடிப்பது என்று சொன்னால் கஷ்டமாக இருக்கும். அதற்கும் இந்த டிராக்டர்கள் போன்ற சில உதவிகளை அவர்களுக்குச் சல்லிசான முறையில் கொடுத்து உதவ வேண்டும். தண்ணீர் இல்லாத இடங்களிலே, தண்ணீர் குறைவாக இருக்கக்கூடிய இடங்களிலே, போரிங் செட் இலவசமாகக் கொடுத்து, குட்டை, குளம் கட்டுவதற்கு வழி உண்டென்றால் குட்டை, குளம் கட்டலாம். இந்த வரண்ட பிரதேசங்கள் என்று சொல்லக்கூடிய கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்திலுள்ள தாராபுரம், பல்லடம், அவனாசி, உடுமலைப்பேட்டை போன்ற வரண்ட பிரதேசங்களுக்கு வேறு விதத்தில் தண்ணீர் கிடைக்கக்கூடிய இடங்களைவிருந்து போர் செய்து தண்ணீர் வினியோகம் பண்ணவேண்டியது மிக முக்கியம். இங்கே அணைக்கட்டுகள் கட்டப்பட்டு இருக்கின்றன. அதிலே இருந்து கூட இந்த வரண்ட பிரதேசங்களுக்குத் தண்ணீர் கிடைக்காமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதற்காக மேல் பவானி திட்டம் ஒன்றை இப்பொழுது கட்டிப் கொடுக்க வேண்டும் என்று பல முறை கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதாவது பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் நடந்து கொண்டிருக்கக்கூடிய காலத்திலே அதற்கு ஒரு திட்டம் போட்டு கட்டப்பட இருந்தது. ஆனால் அந்தத் திட்டம் நிறைவேறாமல் நின்று போய் பெண்டிங்காக இருக்கிறது. அரசாங்கம் கூடிய சீக்கிரத்திலே அந்த மேல் பவானி திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தால் அது இந்த வரண்ட பிரதேசங்களுக்கு மிக உபயோகமாக இருக்கும். வாய்க் கால்கள் வழியாகக் குட்டைகளை நிரப்பி விட்டால், அவற்றின் மூலமாக கிணற்றுக்குள் ஊற்று எடுத்து அகிலிருந்து விவசாயம் செய்வதற்கு மிக உபயோகமாக இருக்கும். ஆகவே தான் இந்த வாய்க் கால்களை வெட்டி உடனுக்குடன் இந்த வரண்ட பிரதேசங்களுக்கு ஆவன செய்ய வேண்டும். பாசனம் இல்லாத இடங்களுக்கு

5-30
P.M.

20th January 1965] [திரு. கே. வி. இராமசாமி]

இந்தத் திட்டத்தை அமுல் செய்ய வேண்டியது அவசியமாகும். அதுபோல் இந்த மின்சார இலாகா விஷயத்திலும் இன்னும் குறைந்த ஸர் சார்ஜை வசூல் செய்ய விவசாயிகளுக்கு உதவியாக நாம் ஏதாவது செய்தாகவேண்டும். குறைந்தபட்சக் கட்டணம் என்று இருக்கிறது. அதையே இன்னும் எவ்வளவுக் கெவ்வளவு குறைக்க முடியுமோ அந்த அளவுக்குக் குறைத்து விவசாயிகளுக்கு எவ்வளவு செய்ய முடியுமோ அந்த அளவுக்குச் செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இன்னும் ஒன்று. எங்கள் ஜில்லாவில் மழையில்லாமல் பலர் மாடுகளை விற்று விட்டார்கள். இப்போது மழைபெய்து இருக்கிறது. ஆனால் உழவதற்கு மாடு இல்லாமல் ரொம்பவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இந்த மாநில சந்தர்ப்பங்களில் புல் டோசரையும் ட்ராக்டரையும் கொடுத்து வேண்டிய உதவிகளைச் செய்தால் கொஞ்சம் செளகரியமாக இருக்கும். இதை செய்தால் காலாகாலத்தில் விதைப்பதற்கு வசதியாக இருக்கும். ட்ராக்டர் மூலம் ஒரு நாளைக்கு 20 ஏக்கர் 30 ஏக்கர் இன்னும் 40 ஏக்கரைக்கூட உழுதுவிட முடியும். அந்த முறையில் விவசாயிகளுக்கு சகல நன்மைகளையும் செய்ய வேண்டும் என்று பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதற்கெல்லாம் சர்க்கார் உதவி தந்து விவசாயிகளுடைய நிலைமையை முன்னேற்றுவதற்கு வசதிசெய்வார்கள் என்ற நம்பிக்கையுடன் இன்னும் இந்தப் பயிர் இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தை உடனடியாகக் கொண்டுவரவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு விதைகளையும் உரங்களையும் உடனுக்குடன் கொடுப்பதற்குமுன்பு இருந்ததைவிட இப்போது பரவாயில்லை.—இருந்தாலும் இன்னும் கொஞ்சம் துரிதமாகச் செய்தால் உதவியாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொண்டு, கவர்னர் பெருமானின் உரையை ஆதரித்து என் உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

MR. CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. to-morrow.

The House then adjourned.

VII.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

† 68-A. Address by the Governor to both the Houses of the Legislature on the 18th January 1965.

* 69. Notification issued with G.O. Ms. No. 3310, Home, dated 23rd October 1964, regarding amendments to the Madras Liquor (Licence and Permit) Rules, 1960.

* 70. Notification issued with G.O. Ms. No. 3311, Home, dated 23rd October 1964, regarding amendment to the Madras Liquor (Licence and Permit) Rules, 1960.

* 71. Notification issued with G.O. Ms. No. 1930, Public (General-M), dated 28th November 1964, regarding introduction of Tamil as Official language in the Offices of the Divisional Engineer (Soil Conservation Scheme), Madurai and the Divisional Engineer (Soil Conservation Scheme), Coimbatore in the Agriculture, Department with effect on and from 10th December 1964.

[20th January 1965]

* 72. Notification issued with G.O. Ms. No. 2409, Revenue, dated 26th September 1964, regarding amendment to the Revenue Department Notification-I, S.R.O. No. 2437 of 1962, dated the 22nd May 1962.

* 73. Notification issued with G.O. Ms. No. 2419, Revenue, dated 26th September 1964, regarding amendments to the Special Rules for the Madras Commercial Taxes Subordinate Service.

* 74. Notification issued with G.O.P. No. 2339, Revenue, dated 18th September 1964, regarding reduction of rate of tax payable under the Madras General Sales Tax Act, 1953 for the sales of motor cycles within the State to the Defence Department by any dealer.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Thursday, 21st January 1965.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU) in the Chair.

I. QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS

Mercy petitions from persons sentenced to death

* 31 Q.—SRI K. S. ABDUL WAHAB: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the number of mercy petitions received during the year 1963-64 from persons sentenced to death:

(b) the number of petitions allowed; and

(c) the number still pending?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) 24 (twenty-four) (from 1st April 1963 to 31st March 1964).

(b) Petitions allowed—13 (thirteen).

(c) Nil.

SRI K. S. ABDUL WAHAB: Sir, may I know the number of petitions rejected and the reasons for rejecting them?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: 24 minus 13 is 11, and the reasons for rejecting are that there were no extenuating circumstances warranting interference by the Government.

SRI K. S. ABDUL WAHAB: May I know the reasons for allowing the petitions, Sir?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, there were extenuating circumstances which we could see from the judgments of the High Court and which warranted our interference.

திரு. ஆர். வெங்கடாசலம்: கருணை மனுக்கள் எதன் அடிப்படையில் நிரணயிக்கப்படுகின்றன என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: கொலை செய்ததாக நிரூபித்து நண்டனை அடைகின்றவர்கள், தூக்கு தண்டனை அடைகின்றவர்கள் யாரும் தூக்குக்கு போவதற்கு தயாராக இல்லை. கொலை செய்கிறார்களே தவிர, தூக்குக்குப் போவதற்கு தயாராக இல்லை. எல்லோரும் கருணை மனுக்கள் கொடுக்கிறார்கள். அப்படி மனு போடுவதில் நாங்கள் குற்றமே செய்யவில்லை என்று சொல்கிறார்கள்.

† Circulated to all M.L.As. on the 18th January 1965.

* Placed on the Table of the House on the 19th January 1965.

[21st January 1965]

சொம்ப இலம் வயதாக இருந்தால் கருணை காட்டப்படுகிறது. அல்லது ஹைக்கோர்ட் தீர்ப்பிலே ஏதாவது சில அம்சங்கள் இருந்தால் அதை வைத்துக் கொண்டு கருணை மனுவைத் தீர்மா னிக்கிறோம்.

SRI K. S. ABDUL WAHAB: Sir, who is the authority that allowed the mercy petitions and under whose recommendations?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The Government recommend and the Governor passes it. If anybody applies to the Government of India, on the recommendations of the Government of India, the President orders.

Plural-teaching in Elementary Schools

* 32. Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state the steps taken by the Government to avoid plural-teaching in elementary schools?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: A revised teacher-pupil ratio has been introduced, and it has reduced plural-class teaching to a considerable extent.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Sir, does plural-class teaching exist only in single-teacher schools or also in two-teacher schools?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I cannot say that it obtains only in single-teacher schools. Perhaps there are other schools where there is still plural-class teaching. We are trying to avoid it to the extent possible.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Sir, do the Government admit that it is humanly impossible to handle two or three classes simultaneously? What is the difficulty in Government converting the single-teacher schools into two-teacher schools?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I cannot say that it is humanly impossible, because it is being done. But it is not satisfactory at all. By the revision of the orders of teacher-pupil ratio, this has been considerably reduced. But if it has to be absolutely avoided, it means more teachers and more financial commitment. That is the difficulty.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Sir, what is the difficulty in Government just employing more teachers?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I have just now stated that more financial commitment is the difficulty.

Pandits' Training Courses

* 33 Q.—SRI M. RAJAH IYER: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state the number of applications received for admission into the Pandits' Training Courses in the Government Training Colleges in 1962 and 1963 and the number selected?

[21st January 1965]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:

Year.	Number of applications received.	Number admitted
1962	623	230
1963	845	270

SRI M. RAJAH IYER: Sir, may I know the number that actually applied for admission and the number selected? The Hon. the Chief Minister read out only the number of applications received.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I have answered that the number of applications received in 1962 is 623 and the number admitted is 230, and the number of applications received in 1963 is 845 and the number admitted is 270.

SRI M. RAJAH IYER: Sir, may I point out that at this rate even for the existing pandits to get trained, it will take a very long time? Training has been made a prescribed qualification for the pandits now. Will the Government consider the desirability of starting some emergency course till all the pandits get trained, Sir?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, originally the training was available only in Saidapet. Now there is a training college in Komarapalayam, which provides for training. The Government Training College at Vellore provides for it. The Government Training College at Pudukkottai provides for it and also the Lady Willingdon Training College at Madras provides for it.

SRI M. RAJAH IYER: May I submit, Sir, that when the Saidapet College only ran the course, this Pandit's Training Course was not prescribed as a qualification, but was a preferential qualification? Now, as the Pandit's Training Course has been prescribed as a qualification and as new schools are springing up, will the Government consider the desirability of opening a few more centres? Otherwise, it will take a number of years before they are trained and become eligible for their pay scales.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, we are interested in having more pandits. That is why we have provided these courses in so many colleges. Government will consider every now and then whether further provision should be made for these training courses and look into it.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Are the Government aware that they have already passed an order barring the grant of increment for those teachers who are not trained and who are already in service? If so, what is the difficulty of the Government in just encouraging them to undergo this training by starting more centres or opening additional sections in the existing centres?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: It is true that the Government have insisted on pandits undergoing training, but if any of the pandits, who are in service find any difficulty in securing admission, they might make a representation to the Government

[21st January 1965]

Desalination of sea water

* 34 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN and DR. H. V. HANDE: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to desalinate sea water for augmenting water-supply to the city; and

(b) if so, the stage at which the matter now stands?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) A proposal has been under the consideration of Government.

(b) A U.N. Team of Experts recently visited Madras at our request and have made a comprehensive study of the water-supply problems of the city including our proposal to set up a desalination plant. Their report is awaited.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR: Sir, what is the proposed cost of the plant and may I know whether it is workable and the cost will be cheaper for it?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: All these will be decided after the report is received.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Have the Government studied the question of getting sub-soil water, and have they come to the conclusion that only sea water should be resorted to and not the sub-soil water?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Government have also studied the question of sub-soil water. One of the schemes under consideration of the U.N. Team is the availability of sub-soil water also. We have not come to any conclusion that desalination is the only remedy for our water shortage.

DR. H. V. HANDE: Have this Government found this scheme practicable in any other part of the world and in any other city?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Yes; I have seen a number of plants abroad.

SRI K. S. ABDUL WAHAB: What will be the estimated cost to accommodate the Madras City by desalination of sea water, Sir?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: As I said, the Report will show what would be the relative cost of investigating and raising the sub-soil water, bringing of water from the Cauvery, desalination of sea water, and all these things. Before the Report comes, I do not want to venture an opinion.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Sir, is there the possibility of just getting salt if the sea water is to be desalinated?

[21st January 1965]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: If the hon. Member is interested, he can come to me. I will give him a wealth of information.

SRI K. S. ABDUL WAHAB: What is the present stage of the bringing of water from the Krishna and the Cauvery to Madras City, Sir?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: That is also under examination.

Minimum charge for consumption of electricity

* 35 Q.—SRI M. SUBBIAH CHETTIAR (on behalf of Sri A. K. Thangavel Mudaliar): Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the procedure adopted for the collection of the minimum charge for consumption of electricity by the ryots who have installed agricultural pump-sets;

(b) whether any rules or instructions have been issued in this behalf; and

(c) whether the collection of minimum charge has been waived or the amount reduced recently and, if so, from what date?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) & (b) The minimum charges are levied at the end of each year from the date of service based on the tariff minimum which is now Rs. 17.50 P. per h.p. per annum. The difference between the minimum charges and the current consumption charges actually paid by the consumer is collected by the Board. If the balance of the annual minimum charges due from the consumer is a heavy amount, it is allowed to be paid in instalments at the request of the consumers.

(c) The special minimum guarantee, which was being levied in the case of unremunerative schemes, has been abolished from 1st November 1963.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: தலைவர் அவர்களே, மினகாய், பருப்பு போன்றவைகளை உற்பத்தி செய்யாமல், நெல், சோளம், ராகி போன்றவைகளை உற்பத்தி செய்து உணவு கார்ப்பரேஷனுக்குக் கொடுப்பதாக இருந்தால், அவர்களுக்கு மின்சார சார்ஜைப் பாதியாகக் குறைப்பதற்கு ஆள முயற்சிப்பார்களா? அதைப்பற்றி யோசிக்குமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: இப்போது இருக்கின்ற அடிப்பரையப்படி, மின்சார சார்ஜ் சப்ஸிடி கொடுக்கக்கூடாது என்பதுதான். மின்சார போர்டு ஒரு கமிஷனியல் டிபார்ட்மெண்ட். அது சாதாரணமாக அதற்கு என்ன செலவாகிறதோ, அந்தச் செலவாகிற தொகையை வசூலிக்க வேண்டும். சப்ஸிடி

[21st January 1965]

தொகை கொடுக்க வேண்டுமென்றால், அதை சர்க்காரிடமிருந்து வேறு வழியில் கொடுக்க வேண்டும் என்பது இப்போது இருக்கின்ற அபிப்பிராயம். அதைத்தான் சமீபத்தில் ஆல் இந்தியா டாரிப் கமிட்டி சிபாரிசு செய்திருக்கிறது.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR : Sir, suppose a ryot installs a pump of 10 horse power, and, after installation, does not find adequate water, and goes up to the Government or the Electricity Board for a reduction of the horse power. Will the Government give due consideration to his request and give a reduction in the horse power?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : This is a new request, I cannot answer it straightway. But if there are such cases, the parties concerned may write to the Electricity Board.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : Sir, what is the other proposal to give subsidy if they grow paddy or any other crop? What is the way for the people to get it?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I did not say that there was a proposal to give subsidy. What I said was that if any subsidy were to be given, it would have to be given by Government in other forms, and not in the form of subsidy in electricity rates.

Drainage scheme at Tiruchirappalli

* 36 Q.—**SRI K. S. ABDUL WAHAB :** Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to implement underground drainage scheme at Tiruchirappalli; and

(b) if so, the stage at which the matter now stands?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : (a) Yes.

(b) The scheme is now under investigation.

SRI K. S. ABDUL WAHAB : Sir, I understand that this scheme was announced in the Second Five-Year Plan period. May I know why it has not been taken up so far?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Sir, actually the scheme was prepared some seventeen years ago. Taking into consideration the future population in the year 1961, they thought that they could develop accordingly. But later on, the development of the town has increased and new areas have sprung up, with the result the population also has increased. So, now separate investigation is made and separate estimates are being prepared for the future increase in population.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Sir, how is the sewage expected to be disposed of under the new scheme? Is there any proposal to let it into the Cauvery?

21st January 1965]

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : No, Sir, it is not into the Cauvery.

SRI K. S. ABDUL WAHAB : What is the present estimate for this scheme, Sir?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Originally, it was Rs. 55.23 lakhs. Now it has increased to nearly Rs. 57 lakhs. This will be executed as a phased programme in three stages.

SRI K. S. ABDUL WAHAB : Sir, what is the share of the Government of India and what is the share of the Government of Madras?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Sir, the scheme is only in the investigation stage. So, I cannot give all the details.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : Sir, are the Government aware that the present drainage is being let into the Cauvery river, especially in a place where people are going for bath? Will the Government kindly consider the question of giving immediate relief by diverting the sewage to another place instead of letting it into the Cauvery?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Yes. It is for this purpose that a drainage scheme for Tiruchirappalli has been included in the Third Five-Year Plan and a sum of Rs. 7 lakhs has already been sanctioned.

திரு. எம். எத்திராஜுலு : தென்னாற்காடு ஜில்லாவின் தலைநகரமான கடலூருக்கு இந்த டிரைனேஜ் ஸ்கீம் சர்க்காரில் கொண்டு வருவதற்கு

MR. CHAIRMAN : The main question relates to Tiruchirappalli.

Government Royapettah Hospital

* 37 Q.—**DR. H. V. HANDE :** Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) whether the various departments in the Government Royapettah Hospital have isolation wards to treat cases like diphtheria, tetanus and whooping cough; and

(b) if not, the action taken or proposed to be taken in this regard?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : (a) An isolation ward of 8 beds is available in the hospital for Catering to the needs of all departments and patients suffering from diphtheria, tetanus, etc. Eight additional beds have also been provided in the above ward.

[21st January 1965]

(b) An additional isolation ward of 16 beds is proposed to be constructed in the hospital when the scheme for the construction of a 500 bedded block in the annexe of the institution is sanctioned by the Government.

DR. H. V. HANDE : Sir, may I know the total bed-strength in the Royapettah Hospital?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : The bed-strength is 428 in-patients. The total number of out-patients per day is 2,500.

DR. H. V. HANDE : For such a big hospital, do not the Government think that the bed-strength should be increased to take in more in-patients?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : That is the answer that I have given in reply to the main question. The Government are considering the question of increasing the bed-strength.

DR. H. V. HANDE : What are the conditions prescribed for a ward to be styled 'isolation ward'?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : The hon. Member is a doctor, and he ought to know them.

DR. H. V. HANDE : When these basic conditions are not satisfied, will there not be the possibility of contamination by infectious diseases? That is my point. My point is that the ward is not properly isolated. I would like to know whether the Government are satisfied with the present provision there for the isolation ward.

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Thanks for the hon. Member's information.

* 38 Q.—DR. H. V. HANDE : Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) whether the money collected on the eve of the Golden Jubilee of Government Royapettah Hospital has been utilized for extending the hospital; and

(b) if not, the reasons therefor?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : (a) Not yet, Sir

(b) The donation amount is to be utilized for the construction of a children's ward in the hospital. This ward forms part of the scheme for putting up a 500 bedded block in the institutions, which is under the consideration of the Government.

DR. H. V. HANDE : What is being done with the amount now, Sir?

[21st January 1965]

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : It is kept safely.

DR. H. V. HANDE : Do Government propose to give any matching grant to this institution, and, if so, how much is it?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : It is not a matching grant. Construction of the ward is going to cost nearly Rs. 54.2 lakhs. A sum of one lakh of rupees has been accepted, and the Government will have to meet the balance of Rs. 53.2 lakhs.

DR. H. V. HANDE : Have the Government received any specific proposals from the Director of Medical Services and also the details of the expansion of the ward in the building scheme for the expansion of the hospital?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : That is being examined by the Director of Medical Services and the engineers concerned.

DR. H. V. HANDE : Sir, is it a fact that facility for the orthopaedic treatment is enlarged at the expense of the E.N.T. Department just to avoid the transfer of a doctor to Madurai because the Director of Medical Services is interested in this individual?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : The main question relates to the paediatric ward, Sir.

Drinking water schemes

* 39 Q.—SRI N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) whether it is a fact that drinking water schemes in places like Gudalur, Cumbum and Chinnamanur in Madurai district are not implemented properly;

(b) if so, the reasons therefor; and

(c) whether there have been frequent failures of water-supply in the taps for many days in a month?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : (a) & (b) No. But some practical difficulties in maintaining equitable distribution of water to the local bodies are met with and action is being taken to rectify the same.

(c) Not quite so. The supply had to be stopped occasionally due to power cut and also due to the shutting down of the power house of Periyar Project for periodical repairs, and it was not because of any defect in the water-supply system.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: குடிதண்ணீர்த்திட்டம் நிறைவேறிய நாளிலிருந்து கிட்டத்தட்ட நூற்றுக்கணக்கான தடவைகள் அந்தக்குழாயில் மராமத்து ஏற்பட்டு, குழாய் வெடித்துப் போய் காற்று வெளியே போகிற காரணத்தால்

[21st January 1965]

தண்ணீர் வேளியே போய் விடுகிறது. 3, 4 ஊர்களுக்குத் தண்ணீர் கிடைக்காமல் போய் விடுகிறது. அதைச் சரி பார்த்து இன்ஜினியரிங் டிபார்ட்மென்ட் என்ன செய்ய வேண்டுமோ அதைச் செய்ய ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

கனம் திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்: இந்த மாதிரி வெடித்துப் போகிறதால், சப்ளை நின்று போகிறது என்ற தகவல் அரசாங்கத்துக்கு வந்த பிறகு அந்த மாதிரி வெடிக்காமல் இருப்பதற்காக, அந்த பேலன்ஸை டாங்க்ஸ் கன்ஸ்டிரக்ட் பண்ணி ரெசுவர் சப்ளை கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யும்.

* 40 Q.—SRI N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) whether any grant was sanctioned for Kamayakavundampatti under the Umbulam Drinking Water-supply Scheme during 1963-64; and

(b) if not, the reasons therefor?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELIUM: (a) No.

(b) The Kamayakavundampatti Panchayat is not eligible for any grant from the Government for this work.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: கம்பம் குடி தண்ணீர்த் திட்டத்தின் கீழ் காமயக்கவுண்டன்பட்டிக்கு—அந்தக் கிராம பஞ்சாயத்து இப்பொழுதுதான் மேஜர் பஞ்சாயத்தாக ஆகி இருக்கிறது—இந்தத் திட்டத்திலே கொடுக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிற தொகை அதனுடைய சக்திக்கு மீறியதாக இருக்கிறது என்று சொல்லி பஞ்சாயத்து விண்ணப்பித்துக் கொண்டிருக்கிறது. அப்படி உதவி செய்யா விட்டால், அந்தப் பஞ்சாயத்து நிர்வாகமே படுதோல்வி அடைந்து விடும் என்று பஞ்சாயத்தார்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் இதைப் பரிசீலனை செய்யுமா?

கனம் திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்: பஞ்சாயத்திடம் போதுமான அளவு நிதி இருப்பதாகத்தகவல் கிடைத்த பிறகு தான், அரசாங்கம் பணம் கொடுக்க முடியாது என்று பஞ்சாயத்துக்கு ஏற்கெனவே இதைப் பற்றித் தகவல் தெரிவித்தாகிவிட்டது.

MR. CHAIRMAN: Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS—cont.

* SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Mr. Chairman, Sir, at the outset, I congratulate the Government on having secured the services of an able sponsor for the Motion of Thanks to the Governor for his Address.

21st January 1965] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

The year 1964 has been a dismal year. It took away our beloved Prime Minister in May. Towards the end of the year we had the terrible calamity at Rameswaram. Our hearts go out in sympathy to the sufferers of this calamity. Our sympathy has taken the form of subscriptions. I am glad to say that Rs. 6 lakhs of subscriptions have already been given for the purpose of giving relief. I must also appreciate the efforts taken by the Chief Minister, the Minister for Food and other Ministers and also the officials of Government in taking quick measures to give relief to the sufferers. Further relief will also have to be given and that will be done as well as it has already been done. In future, I feel that Dhanushkodi should not face such a disaster. About three thousand families inhabit that place. The Sethusamudram canal should be expedited. Already it has been long delayed. There were two or three committees. The estimate of the total cost has been worked out. The advantages of such a scheme have been well pointed out in the Governor's Address. Therefore, I hope the Government will take up the matter with the Government of India and expedite the scheme.

The situation on the border is highly unsatisfactory. The Chinese threat on the border is serious. Explosion of atom bomb by China has created further apprehension and danger to the peace and security of our country. The Defence Minister the other day said that the Chinese had been massing troops on the border. Mao Tse is reported to have said that China will have its grip by its five fingers in five places—the thumb in Tibet and the other fingers in Sikkim, Bhutan, Nepal and NEFA. That is their policy. Therefore, I think we have to be doubly careful in the matter of our defence programmes. The Deputy Defence Minister the other day said that they would have to spend something like Rs. 1,000 crores every year for the next five years. So, the total amount will be Rs. 5,000 crores. It is in this background that we must revise our plans. If the threat takes a serious turn, then the whole plans will have to be geared up for the defence of the country. It is in this background that we must see the future of our plans.

There is also the food crisis. The Union Minister has stated that this difficulty will continue for some more years. Not only the price of foodgrains has risen, but the prices of other foodstuffs like pulses, oil, sugar, etc., also have risen. They are still rising. The price of gingelly oil is Rs. 4.50 per viss. The high prices of commodities have their repercussions on the price of rice and the cost of living. I, therefore, suggest that our economy should be completely agriculture-oriented for the next two years at least. Hitherto the work in the agricultural sector has not been as satisfactory as it should be. The figures also show that the progress has not been satisfactory. There is an all round shortage in the whole of India. Even if there is some surplus in one State or other, it does not matter. If the whole of India suffers from shortage of foodstuffs, then the whole economy will be affected. We cannot afford to look to other States. Kerala was anxious to have 10 thousand tonnes. Therefore it is that a strong plea is put

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [21st January 1965]

forward for removal of zonal restrictions. Therefore, the whole of India has to be taken into account so far as production is concerned. It is not possible to have a cordon round our State and cordon off other States. It is not right. Therefore, I suggest that the whole economy should be agriculture-oriented for the next two years at least. I next suggest that these plans should be extended by two years more, and the Fourth Five-Year Plan should be taken up only afterwards. Increased production is the only long-term solution for these things. The other solutions are solutions only for the time being. They may be called emergency solutions. There should be increased production not only of foodgrains but also of other commodities. The law of supply and demand is an inexorable one so far as prices are concerned. We can control them for some time but we cannot control them for all time. Suppose you fix a particular price and the supply is much greater. Then people will buy in other places. If the food supply is short, then even at a higher cost they will buy. I won't call it black market. If there is no control, then that is the free market. Therefore, the law of supply and demand is an inexorable law so far as political economy is concerned. We cannot work against that law for ever. Therefore, the long-term solution is increased production. For increased production, the imposition of land ceiling has removed the big farmer. There is no longer any possibility of large-scale production. The resources for large-scale production are not available. Therefore, we have to depend upon the small landholders. Very often the targets set out in the plans are not completely realised. Major irrigation schemes have not been completely fruitful in the matter of increased production. We have to resort to minor irrigation schemes. Manures, agricultural implements, supply of improved seeds, utilisation of fertilisers, soil conservation measures, plant protection, pest control, etc., are necessary. In all these matters, we are not able to completely implement the measures. That is why the shortage has occurred. The fall in agricultural production is to some extent due to the failure to reach the target in these matters. The objective should be production at all costs, irrespective of any ideologies as regards the landholder, tenant and so on. We must leave it for the present. There should be some kind of suspension of these things for the sake of increased production. That is why even yesterday in the supplementary estimates this matter was referred to by me. Not that I did not know that the Ceiling Act had been regularised by the Seventeenth Amendment to the Constitution. The Seventeenth Amendment has regularised not only the Ceiling Act but also 142 other Acts. It has been passed though there was strong opposition to it. What I am pleading is that they can suspend its implementation for some time. It is also entirely in the hands of the Government. But the Planning Commission is going on urging on the State Governments that it should be implemented as quickly as possible. I think the time has come when we should not obey the Planning Commission in all matters. I think the Congress President has set a right example for all of us to follow in his Presidential Address. He has advised the Planning Commission, to some extent, to go slow.

3-30
p.m.

21st January 1965]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: But the partitions have already taken place.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Yes. It is a very relevant point which the Hon. the Chief Minister has put forward. I do not want to expatiate on that on account of the difficulty of want of time. I will only mention this. These authorised officers will be there and they will give lot of pinpricks to the cultivators saying, "this is genuine transfer, that is not genuine transfer, that is benami transaction and so on". And the large-scale producers will have to be going to these authorised officers and wasting their time in proving their title and all that instead of attending to the important work of production. That is why I said yesterday that this could be put off for some time, suspended for some time more. But the Government do not want to do it.

I am glad, Sir, the Congress President made the pronouncement in his presidential address in a very realistic manner and said that the Fourth Plan should be production-oriented. I am glad to say that many of the things he had said in his address born out of experience and wisdom will be endorsed by all. I am sure the hon. Member Sri O.P. Ramaswami Reddiar will agree with me in this. He has said that the Fourth Plan should be conceived on a realistic basis. The Commission plans for an outlay of Rs. 21,500 crores. I mentioned 21,500 and the typist has typed it as 25,500. It may even go up to that. The Congress President has also pointed out this realistically. He has said that the Fourth Plan outlay is more than that of the three previous plans put together, namely, Rs. 19,000 crores. Therefore, he says that we should carefully consider the effect this outlay will have on the prices, the inflationary pressures it will generate. These are his words. I have the full address before me. I read out his words. I completely agree with him. The additional resources contemplated are about Rs. 3,000 crores for both the States and the Centre. That is pretty heavy, considering the fact that the resources left are very limited though our resourceful Finance Minister thinks of taxing unearned increment as regards landed property. This is another trouble, taxation on urban lands. They have already divided the City into five taluks or zones on the basis of land values, Rs. 55,000, Rs. 45,000 and Rs. 35,000 and so on and people who are now paying 2 or 3 rupees will have to pay 100 and 500 rupees, and even thousand rupees. Let us hope and trust that the Budget will not have proposals for additional taxation on this account. I am praying to God that there should not be any. The Congress President has said that the effective implementation of the Plan—one of the wisest pronouncements made, according to me, by any politician in this country—should generate its own resources. Nobody can dispute it. After three Five-Year Plans, we are still not able to call our own resources. We resort to deficit financing. This deficit financing will lead to inflationary pressures. Therefore it is that even our Prime Minister Lal Bahadur Shastri has actually said that they will not resort to deficit financing. I hope and trust they will not further do it. But statements made even by the wisest men are sometimes liable to be ignored.

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [21st January 1965]

Agricultural planning should be such—I think I have the authority of Ashok Mehta when I say this—that it should lead to quick results, what they call crash programmes. But these programmes sometimes crash. Agricultural planning should be such that it will lead to quick results because agriculture is a thing in which as soon as you put anything, you must get the results. Otherwise, the farmer is frustrated. Suppose he ploughs, sows seeds and does other agricultural operations, and after some time, pests come or something comes, and the whole thing is lost; the next year he is faced with frustration as to how to do it again. If he does it at all, it is because of his hope and faith in God. That is why I say these agricultural programmes should be implemented effectively. The Agricultural department has not been so efficient. It is the weakest link in all the departments in any State. The study team of the U.S. agency for International Development for the Cauvery delta came here recently. The team has suggested some points. The first point is that two hundred thousand acres of irrigated area should be cultivated not with two crops only, it is what they say, but with more than two crops. But unfortunately, in many parts of our State like the Mannargudi taluk only one crop is raised. That the study team has evidently omitted to mention. We have only one crop in many places. They raise two crops in most places. The study team wants that they should raise more than two crops. That is what they say. (Interruption.) Two hundred thousand additional acres, that is what was in the Cauvery delta, should be brought under cultivation. How to do it? That is the question. Water is being wasted now. That is what the study team says, after surveying the whole position. The canal system is outmoded and should be brought up to date. This is what they say and it is perfectly true. There is no doubt about it. Many of us are suffering on account of the difficulties in the system. Underground water in the delta should be utilised. This is also a very good suggestion made by the team. People are blessed with Cauvery water. As soon as this source fails, then we begin to appeal, we begin to pray to God and to Government and so many authorities and so on. But that is no use. You must also have underground water. Underground water should be harnessed and utilised for the purpose of irrigation.

Then, Sir, I would like to say even at the risk of courting some unpopularity that too much reliance should not be placed upon co-operation for everything. They say this co-operative and that co-operative, the consumers co-operatives and so on will do that. Sir, these co-operatives have been working in our country for the last fifty years and more. Up till now nobody can say that they have been completely satisfactory. The Britishers introduced them in this country during their rule. After fifty years of history, still the co-operatives are not working satisfactorily as one would wish them to. For everything the Government turn to the co-operatives. On the other hand, I would say, have a little more faith in the Government of Madras itself. I will put more faith in the Government of Madras than in these co-operatives. The Government of

[21st January 1965] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

Madras should directly deal with the farmer through their Agricultural department. They should organise the department well and have people who have agricultural experience. We had Revenue Divisional Officers, Europeans, in those days who had good agricultural experience. This was required in the Jarnabandis they held. Therefore, the Government should have people of that type and deal with the farmer direct. That would be much better than the co-operatives with their factions and so on. I do not want to dilate now on the defects of the co-operative system. I will leave it for another day. My point is, direct dealing of the Government with the farmer will be much better.

Then, Sir, recently, a State Trading Corporation has been established here in Madras. I think the Centre has established it. There is provision in the Central Act for the States to start these Corporations. I do not know why the State should not have started one. The Centre probably wants to experiment on this initially. The centre alone will look into it very carefully, they seem to think as the Centre is responsible for the food problem. They, therefore, think the whole wisdom is with them and, therefore, they should have the Corporation in their hands. Fortunately, the Corporation has been located at Madras and it has been opened on the 1st of January, I think. (An hon. Member: First of "Thai"). Yes, on Pongal day, on the 14th January as a Pongal gift to us. Six directors can be appointed to the Directorate according to the Act. Why should not they give representation to two or three farmers? I do not find any farmers on the Directorate.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: There is one from Punjab.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Why not from Madras? They can increase the strength from six to ten. Representation of farmers there is absolutely essential. Otherwise, the whole thing will not be a success, though Mr. T. A. Pai is an able man and he has conducted a bank very well and has given money to people on the security of foodgrains and he may know much about shortage of food and how to deal with that. He is quite all right as the Chairman of the Corporation. There must be some persons on the Directorate who could represent the interests of the farmers.

• Then, Sir, there is the question of fixation of prices of food-stuffs. It is a very difficult problem. Three sets of people have to be satisfied—the consumer, the person who retails the foodstuffs and the producer. The interests of all those three sections of the people should be taken into account and then only the prices should be fixed, and even the prices so fixed are liable to change from day to day, from season to season and from district to district. It is all right to say, "We will control to save the poorer sections of the community". But how to do it? That is the most difficult question.

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [21st January 1965]

Then, there is the other question about storage. We know that the Madras Government lost a lot of money on account of bad storage when we had rationing previously. It was pointed out by the Public Accounts Committee. Storage is a very difficult matter. Therefore, now the Government have decided to construct godowns and all that. But there are so many other factors which contribute to loss during storage, storage pests as they are called generally. You have the rodents, mites, dampness, insects and then rats including human (Laughter). It is found from the calculations given in a brochure that loss due to storage is more than 10 per cent. For purposes of preventing loss from dampness, insect attack and other factors interfering with proper storage, we have to find the latest methods and adopt them. The Central Food Research Department and other departments such as the warehousing Corporation have had some experience in storage of foodgrains. All that knowledge should be taken advantage of by this Food Corporation and introduced properly, quickly and without the usual delays of communications, saying that authority has no power to ask for it and this authority has no power to sanction it and so on. Dampness will not wait for it, insects will not wait for these things. They will do their work as quickly as possible. Therefore, we have to rely on the man on the spot giving him freedom to act immediately. People must be appointed who have technical knowledge of these things. These are the difficulties in storage. I think if they are not properly attended to, the whole thing would flounder on the storage question. That is what I am warning the Government even now, with the experience we have gained. The storage of grains gave the greatest trouble during ration time in 1945. It is all right that we have been given this Food Corporation as a "Pongal Gift". But on this storage front, the whole thing will fail. That is my fear about this Food Corporation. And then who can complain against insects and rates? They are not persuaded by our speeches and talks here.

An interesting suggestion has been made by the Chairman of the Food Corporation, namely, on the principle of barter we could get paddy by supplying fertilisers. This is what he has said. But I do not know whether he can work that scheme successfully. But that suggestion introduces a salutary principle. Even the foreign exchange problem could be solved if you could put this into effect. It would be much better if between nation and nation they exchange products for products instead of going through foreign exchange difficulties and then saying that the foreign exchange has almost been depleted and come to the minimum and, therefore, no longer our import could be of the same pattern as it was before. The Finance Minister has already warned us that the imports cannot be to the same extent as we have been indulging in before. Though our exports have increased by about Rs. 139 crores, still there is difficulty of foreign exchange. That is why I am saying that this principle of barter is very good, and if this experiment of the Chairman of the Food Corporation succeeds, I think we shall try to introduce it in other spheres also.

21st January 1965] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

Then, Sir, regarding utilisation of agricultural labour, I think we must help the establishment of cottage industries, the small-scale industries, especially for the manufacture of agricultural tools and all those things and place those industries in rural areas, so that the labour, the agricultural labour may be attracted to it at times when they are not fully occupied with agricultural operations. Otherwise, the difficulty is the agricultural labour is drawn to the cities. The labourers get more luxuries there. They are paid much more in the cities. They can get their money by making demands, resorting to strikes, negotiations and so on. They get whatever they want. They are much better in the cities. The demands are increasing from day to day and we are obliged to grant these demands. That is why they find it is much better than agricultural labour. It is very difficult to get proper wages in villages. They have not got the proper machinery in the villages for the purpose of enforcing their demands. That is why they prefer labour in the cities in industrial establishments and factories. Therefore, agricultural labour should be retained there by establishing small-scale industries and cottage industries in rural areas.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR: Sir, on a point of information. If industries are established, will they not attract agricultural labour?

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: That is why I am saying that only cottage and small-scale industries should be helped to come up in the rural areas. I am very careful in making my suggestion. If these industries are established in the rural areas, they will give occupation to the agricultural labourers. I want to prevent at the agricultural labourers from migrating into cities. The Congress President has suggested the establishment of consumer goods industries also. That is a matter to be examined. The point is agricultural labour should not be depleted by starting large industries in urban areas. I think we must give a holiday to industries in the Madras State—what the Hon. the Minister for Industries would call 'industrialisation', for some time at least, say, for two years until the agricultural production catches up with the industrial production. Our policies are to change from day to day. There is nothing like finality in any matter. We have changed our Policies many times. But the point is we do not admit the change. We have changed and we should also change. In this background I feel, Sir, that the plans should be developed and the policies should be adopted.

One or two words more and I have done. There seems to be a lack of understanding between the State and the Centre in respect of one or two matters. The Central Government go on increasing the dearness allowance for their servants. They did so recently also. As soon as the Central Government make an announcement in this regard, our N. G. G. Os. also come up with demands with flags and so on. If you want to give an increase of Rs. 5, it would amount to Rs. 2½ crores.

[21st January 1965]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : It is Rs. 5.2 crores.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : There is no understanding between the Centre and the States in such matters. We have the Congress Party and it is ruling in all the States in India except Kerala where we have the President's Rule just now. Therefore, it would be easier for them to come to a proper understanding. That is what I feel. Somehow, human nature, as the sponsor of the motion said, is imperfect.

Then, there is this language question. I read an interesting report in the newspapers to-day. Srimathi Sucheta Kripalani, the Chief Minister of Uttar Pradesh, stated that she was wondering how she was going to manage after the 26th January 1965 when Hindi would become the official language of the State. She had all along found English to be the most convenient to transact all business. The order to have only Hindi as the official language in the State is sheer Hindi imperialism. It is stated that there will be English translations of the Hindi communications. We know how the translators do their work. I am afraid that the whole administration will entirely be thrown out of gear if Hindi alone should be the official language. There is no doubt about it. That is why Srimathi Sucheta Kripalani has said what she has stated. Therefore, the Government should proceed very carefully in this matter. Another most alarming news is that the West Bengal Governor has said : "No longer these number plates of the motor cars should be in Hindi. I won't allow that". They have taken away all the cars with Hindi number plates. There is also the threat that cars with only Hindi number plates will be prosecuted. Whatever may have to be done for Hindi, I say that this is not the way. There must be some understanding between the States and the Centre. On the larger question, I am not saying anything now, because I have not much time. The order that they have recently issued is a most unworkable order. Three States alone will be using Hindi as the official language. They will send the communications in Hindi and they will have to be translated into English. All these things are entirely opposed to the administrative genius of any country in the world. Therefore it is I say that the sooner this policy is revised, it will be much better for us and for our country especially at a time when we are in the midst of a food scarcity, which the Hon. the Union Food Minister says, will continue for some time.

Lastly, Sir, let me say that for the next two years the only problem that should engage the attention of the Government is agricultural production. Every other thing ought to give way. We cannot go on having everything like piggery, poultry farming, tourism and so on. All these schemes are very good on paper. But the main point is, we should have our sustenance first. How can we promote tourism if we are a famished people? Let not foreigners come and see us in a famished condition. Let them not see us in a famished condition and report to other countries that after seventeen years of independence the people in India are still a famished lot. It

21st January 1965] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

is better that there are no foreign tourists in India until such time as we are happy and cheerful and also in a condition fit enough to receive them. That is why I make bold to say all this. I have great respect for Dr. Hande, and I like the promotion of tourism. But we must not forget what is the present position in the country. Let us not ask for everything, and let us not dole out funds for all sorts of things. Let us concentrate on some of the most important things. Let us give high priority to agricultural production. This is my submission so far as the general policy is concerned.

With these words, Sir, I have nothing but support for the motion of thanks for the Governor's Address, though we have given notice of amendments, which we only withdraw finally.

* DR. T. V. SIVANANDAM : Mr. Chairman, Sir, we are very grateful and thankful to the people when they really appreciate the promptness with which the Government moved to Rameswaram and Dhanushkodi to give relief to the victims of the cyclone. Only yesterday it was asked by an hon. Member why, when relief by way of cash and kind was given by Government agencies, the leaders of the voluntary organisation and institutions in those places were not taken into confidence. It does not mean that the Government have not done their work properly. The relief work done by the Government agencies is very good. There is nothing wrong in what has been done. But if only the Government have taken into account all the voluntary organisations that are there and also the important people who are on the spot, naturally the relief measures undertaken in that place would have been very well appreciated by the suffering people. Not only several voluntary organisations, but several individuals also have gone there and contributed their mite to help the victims of the cyclone. At this juncture, irrespective of party feelings, I think we must appreciate the work done by a former Member of this House, namely, Sri M. G. Ramachandran. He has gone to that place, and it appears that he has given about Rs. 50,000 by way of cash and kind. A single individual has donated so much for the relief of the victims. It is part of our duty to really appreciate the donation. It is not here a question whether he has given so many lakhs or so many thousands. (Interruption by Sri K. Rajaram). We have got to believe it. It is really a thing to be congratulated on by the Government. (Sri K. Rajaram. He has not yet given). Sir, this is not a controversial point. It has been stated that he has given. There is no controversy here. It is not a question of Rs. 50,000. He had the mind to give the amount and to see that the distress of the people was removed. Several organisations have taken up this relief work. The Ramakrishna Mission people have gone there and are rendering service to the cyclone-affected people. They are not tom-tomming all that they have done. They do not broadcast what they have done to the suffering people. The only thing about which I am worried is this. Two days prior to the actual cyclone, it was forecast that a severe type of cyclone was expected in the coastal areas. But I ask why the warning was not given to the people

[Dr. T. V. Sivanandam] [21st January 1965]

living in the coastal areas and they were not asked to disperse themselves to a safer area. The forecast was that the cyclone would hit the Nagapattinam coast, but fortunately, people in the Thanjavur and Tiruchirappalli districts were not affected, and the cyclone did not hit the Nagapattinam coast. It changed its course and hit Rameswaram.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Some time back it hit Vedaranyam very severely.

DR. T. V. SIVANANDAM: God has been unkind there. Thousands of people died in the cyclone that affected Dhanushkodi. We do not know the precise number of people who died. Thousands were rendered homeless. It is our duty to see that these people are properly rehabilitated. Irrespective of the amount involved, the cyclone victims must be rehabilitated. We have to extend to them all sorts of help for their rehabilitation.

Sir, whether the people believe in the existence of God or not, I do believe in it. The temple in Rameswaram was not hit by the cyclone, and it gave relief and shelter to thousands of people. At least now people have got to believe in the existence of God who is above all of us watching what the people are doing. As a result of the national integration of faith in God, temples remain untouched.

Sir, the worst sufferers from the cyclone are the fishermen. I hear that thousands of rupees are going to be given to them by the Government for their rehabilitation, but only on the basis of loan. I do not know whether the loan will carry interest. I wish the loan is given interest free.

4. n)
p.m.
Sir, to solve the food problem, the Food Corporation of India has been inaugurated. The Food Corporation has set up an office in Madras. I also hear that the office would be functioning here, but that the Government will come forward to procure the foodgrains from the agriculturists direct through the Government agencies. At this juncture, I think it is my duty to tell the Government that, when they take up this question of procurement either by levy or by simple purchase from agriculturists, they should have persons with integrity to attend to this work of procurement. Then only the people will not criticise the Government afterwards saying that they have been harassed unnecessarily. It has always been the cry that merchants and other producers are being harassed by the officials. But every time we point it out, it is said, "Give a concrete example. We will look into it." Sir, it has never been possible to give a concrete example. A man can bring up a concrete example only at the risk of liquidating himself as a result of the enquiry. After all, the Government cannot be classified as merchants. From time immemorial merchants have been the traders in our country. Even in the smallest village of about 100 houses, we can see merchants selling foodgrains. I do not know whether this Food Corporation of India can go to the extent of opening shops in the interior villages. It is presumed that the

21st January 1965] [Dr. T. V. Sivanandam]

Government always take the merchants as an anti-social, unscrupulous and most dishonest community. Every profession and every trade will be having blacksheep. It does not mean that the whole of that community should be labelled as most unscrupulous and anti-social people. From time immemorial the merchants are earning huge profits. On that account we cannot dismiss the merchants once and for all. The Government must know how merchants do things. They must take them into their confidence and tell them that all these years they have lived for themselves and that now they have got to live for the community, and hence the total profit that they will get should be minimised as far as possible. I am confident that if the merchant community also co-operate with the Foodgrain Corporation, much good can be done. But, after all, the Foodgrain Corporation that has been started is only for two purposes, as far as I know—one, for stabilisation of prices of foodgrains and two, to have buffer stocks. Just now the Deputy Leader of the Opposition spoke about storage. Storage is a most important thing. As he pointed out, it may be taken for granted that in any co-operative marketing society or stores 7 to 10 per cent of the stock will be reduced in storage. That being the case, not only we have to construct storage godowns which are rat-proof and insect-proof but also there must be adequate accommodation there. Otherwise, it is no use constructing small godowns and thinking of stocking all the foodgrains that are going to be purchased. At present, there are several godowns owned by private people. All these godowns can profitably be requisitioned for the storage of foodgrains. Secondly, the storage godown should be such that the deterioration in quantity and quality is reduced to the minimum.

Then, at the time of procurement, I request the Government to see that small landholders having three or five acres of land are not disturbed. They have just what is sufficient for their families. Therefore, they should not be touched. Then, we can have a slab system of procurement in the case of other landholders. The foodgrains, it must be remembered, cannot be kept for a long time. Every time control comes, out comes into the market sub-standard rice with a hopeless smell and of varied colours. Where does all this rice come from? We do not know. But we do not think the Government have taken the initiative to find out wherefrom the Government agencies are getting this rice to be supplied through the co-operatives and fair price shops to the common man. There is no other go than to buy it. I request the Government to take speedy action when such sub-standard rice is being supplied to the people, to find out how and wherefrom they get this kind of sub-standard rice. There is no use of hearing criticisms, but the Government must have a practical view of things and avoid this kind of distribution of sub-standard rice.

Another thing I have found is this. Double boiled rice or hulling the rice when it is hot or wet are contributory causes for the sub-standard rice. It is part of the duty of the Government to see that this sub-standard rice is not supplied to the people. When sub-standard rice is given for family cards, we are able to get rice of good quality in the market at a higher price. Where do these merchants

[Dr. T. V. Sivanandam] [21st January 1965]

obtain this good quality rice when the Government agencies are not able to get rice of good quality? The Government must look into the question and see that this kind of thing does not occur at least hereafter.

4-10
p.m.

Starting of the Food Trading Corporation will not solve the problem permanently. It is only a temporary measure. But we live upon the imports from other countries. The other day one of the responsible men from the United States was saying that two million tons of rice was being imported into India every day but that we must not think that this would be given permanently. He said that we must take measures to produce more rice and more of foodgrains. Last week there was a dock strike at New York and they were not able to send as much rice as we expected. Ideas may change and form and amount of assistance may change. Hence, we should not always depend upon the imports. We must give incentive to our farmers to see that good amount of rice is produced in our fields. Unless we give incentive to the agriculturists, I do not think production will be as much as we expect it to be. If production increases, we will not only be self-sufficient but we will be in a position in the years to come to export our rice to other countries. Therefore, our aim must be not only to tackle the present problem by distributing rice to the people from our buffer stock but our long-term programme must be to see how best we can increase production. There are several ways and means. The National Council of Applied Economic Research have recently stated that nitrogen fertilizers are essential to increase production of foodgrains. They have gone further and said that one unit less of fertilizers being used results in 10 units less production of foodgrains. That being the case, we must have an eye on the production of nitrogenous fertilizers and also distribute them to the agriculturists at the proper time. There is no use distributing fertilizers to them at a time when they do not need. A reform has been made in the co-operative credit through Co-operative Central Banks and they thought that by giving integrated credit by way of cash for cultivation and fertilizers in kind to the agriculturists, it would be possible to increase production of foodgrains. It is quite good on paper but in actual practice money is given to the farmers from the Central Co-operative Bank for cultivation but they themselves do not have adequate stock of fertilizers to supply to the agriculturists. Therefore, if instead of fertilizers the agriculturists are given money, they will get from the private dealers their requirements of fertilizers. Therefore, the recommendation of the National Council of Applied Economic Research is to encourage the private sector in the distribution of fertilizers also. Otherwise, I do not think the problem could be solved.

Then, Sir, it is possible to increase production only if agriculture is mechanised like industry. Government must give same privileges, same facilities, same financial assistance to the agriculturists and mechanise agriculture. That will increase production of foodgrains. But mechanisation will take a long time. It has to be done on a phased programme along with supply of fertilizers at the proper time and provision of irrigation facilities, including

[Dr. T. V. Sivanandam] [21st January 1965]

pond schemes and so on. There should be provision for crop insurance and insurance of cattle. Above all, we should educate our agriculturists scientific in agricultural methods. This education could be given to them only if the Government come forward to have their own model farms on at least a hundred acres of land in each district. They themselves should do the cultivation adopting scientific methods on these farms and show to the public the increased production that could be obtained by adopting such improved and scientific methods of cultivation. They have the agricultural department and instead of distribution pamphlets and other literature and showing cinema slides, if they themselves take to agriculture and demonstrate to the ryots how production could be increased by using fertilizers and scientific methods of agriculture, I am confident in course of time the agriculturists would adopt those practices and production of foodgrains will considerably increase.

I will refer to one other important thing and finish, Sir. It is about the allotment of powerlooms to the handloom sector. I thought this would find a place in the Governor's Address. For a long time the handloom sector was against the introduction of the powerlooms. But we have seen with our own eyes that production could be increased appreciably only if powerlooms are introduced. Our neighbouring States have introduced powerlooms in the handloom sector and they have increased the production. Hence, the policy of introducing powerlooms in the handloom sector also has been accepted. But I want to sound a note of warning. I welcome powerlooms but they should be given only to the co-operatives and not to weavers outside the co-operative fold. Again when we introduce power looms there is the possibility that many weavers would be thrown out of employment, they will be considered as surplus. I am confident that our Industries Minister who placed Madras State on the industrial map of India will come forward with a scheme simultaneously with the introduction of the powerlooms to rehabilitate those weavers who might be rendered surplus and thrown out of employment. Otherwise, there will be a hue and cry and it will lead to a situation similar to the one we had in 1952. I would once again emphasise that powerlooms should on no account be allotted to lay people, people who are not weavers, people who are only yarn merchants and master weavers and people who would exploit it for their own selfish end. They must be allotted only to the handloom weavers in the co-operative sector, and people who are rendered surplus should be rehabilitated in other industries. I am sure our Hon. Minister for Industries will tackle simultaneously both these problems.

I thank the Chairman for giving me this opportunity to speak.

*டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதன்: மன்றத் தலைவர் அவர்களே, நம் முன்னால் கவர்னர் அவர்கள் பேசிய உரையைப் பற்றிய விவரத்தில் நானும் சிறிது கலந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். கவர்னர் அவர்கள் தெரிவித்திருப்பது போல் நம்முடைய மாநில அரசாங்கம் அண்மையில் புயலாலும், கடல் கொந்தளிப்பாலும் ஏற்பட்ட விளைவைப் பொருட்படுத்தாமல் உடனடியாக அங்குள்ள

[டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதன்] [21st January 1965]

மக்களுக்கு நல்ல ஆதரவு செய்து வழி காட்டியது, உதவியது, பாராட்டத் தக்கதொன்றே. அதற்கு மேலும் கவர்னர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். “இந்த அரசாங்கம் இன்னமும் அந்த அல்லலைப் போக்குவதற்கு எவ்வளவு பணம் செலவு செய்ய வேண்டியதானாலும் செய்வதற்குத் தயங்காது, தயாராக இருக்கிறது” என்று. அதை முழு மனதோடு வரவேற்கிறேன். அவ்வாறே, இம் மன்றத்தினிடமிருந்து அரசாங்கத்திற்குப் பொதுவாக தொடர்ச் சியான ஒத்துழைப்பும் ஆதரவு மனப்பான்மையும் இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறார். அதுவும் அவ்வாறே தரப்படும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

இங்கே நண்பர் திரு. சம்பந்தம் அவர்கள் கொடுத்திருக்கிற திருத்தப் பிரேரணையில் மாநில அரசாங்கங்களுக்கும் மத்திய அரசாங்கத்திற்கும் இடையே தொடர்பில்லாமல் சில அடிப்படைக் கொள்கைகள் இருக்கிற காரணத்தினால், அது காரணமாக இந்த மன்றம் வருத்தத்தைத் தெரிவிக்கிறது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அது பற்றிச் சில சொற்கள் சொல்லலாம் என்பதே என்னுடைய கருத்து. பொதுவாக நம்முடைய மாநில அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கை மொழி விஷயத்தில் ஒருவாறு சென்றுக் கொண்டிருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கை வேறுவிதமாக இருக்கிறது என்பது அண்மையில் சில நிகழ்ச்சிகளிலிருந்து தெளிவாகிறது. நம்முடைய மாநில அரசாங்கம் கல்வியைப்போற்றுவதில், மும்மொழிக் கொள்கையைப் பின்பற்றி உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் ஆங்கிலத்துடன் இன்றொரு இந்திய மொழி படிக்க வசதி செய்துகொடுத்திருக்கிறது. ஆனால் வட இந்தியாவில் உள்ள பல்வேறு மாநிலங்களின் அரசுகள் தென் இந்திய மொழியையோ இந்தி மொழியோடு தொடர்பில்லாத ஒரு இந்திய மொழியையோ பள்ளிகளில் படிப்பதற்கு வசதி செய்யவில்லை என்பதைப் பார்க்கிறோம்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: உத்தரப் பிரதேசத்தில் முதல அமைச்சர் அவர்களால் 10 நிலையங்களில் தமிழ் சொல்லிக்கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு நடந்து வருகிறது என நேற்று அவர் சொன்னார்.

டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதன்: நன்றி. உத்தரப் பிரதேசத்தில் செய்திருப்பதுபோல் எனைய அரசாங்கங்களும் அவ்வாறு முன் வருமானால், இன்னும் நாம் வரவேற்கக்கூடும் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அது மாதிரி நாம் ஒரு பக்கம் வற்புறுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். இன்னொரு பக்கம் இந்தியோடு தொடர்பில்லாத மொழியைப் படிக்கவேண்டும் என்று வட இந்தியாவில் சில மாநிலங்களில் வற்புறுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்களா என்றால் கிடையாது. அல்லாம் போன்ற மாநிலத்தில் 3-வது மொழி பயிற்றுவிக்கப்படவில்லை. அது ஒரு பக்கம் இருக்க, இன்னொரு பக்கம் நம் கல்லூரிப் படிப்பு ஆங்கிலமாக இருந்தால், அதன் காரணமாக எனைய மாநிலங்களில் வேலைக்குப் போகச் சௌகரியமாக இருக்கும்

[21st January 1965] [டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதன்]

என்று கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கருத்து தெரிவித்து அதை நாம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் இப்போது என்ன ஏற்படுகிறது என்றால் நாளடைவில் நம்முடைய மாநிலத்தில் இங்கிலீஷ் வழியாக உயர்நிலைப் பள்ளிகள் மட்டுமே, கல்லூரியிலும் பல்கலைக் கழகங்களிலும் ஆராய்ச்சி முதலிய படிப்புக்கும் கூடப் படிப்பிக்கக்கூடாது, இந்திதான் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும் என்று வற்புறுத்தப்பட்டுவிடுமோ என்பதற்குரிய அறிகுறிகள் எல்லாம் தென்படுகின்றன. அவ்வாறு வருமானால் நல்ல கல்வி, உயர்நிலைக் கல்வி, பல்கலைக் கழகக்கல்வி, வளர்ச்சிக் குரிய கல்வி வளராது. நமக்கு வேண்டியது நல்ல கல்வியே அன்றி மொழி அன்று; அதை அரசாங்கம் நினைவில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். நமக்கு வேண்டியது நல்ல நிர்வாகமேயன்றி மொழி யன்று. இதைப்பற்றி அபிஷியல் லாங்குவேஜஸ் கமிஷன் விளக்கமாகத் தெரிவித்திருக்கின்றது. இப்போது அண்மைக் காலமாக ஆங்கிலத்தின்மீது திடீர் என்று ஒரு புது வெறுப்பு தோன்றியிருக்கிறது. அது 1947-ல் தோன்றிற்று என்பது உண்மை. நம்முடைய அரசியல் சட்டத்தை உருவாக்கும்போது ஏற்பட்ட ஒரு வேகத்தில் சுயேச்சை விழு விறுப்பில்—அது வரையில் பிரிட்டிஷார் ஆண்ட காரணத்தால் அவர்களுடைய ஆதிக்கத்தையும் மொழியையும் வெறுத்த காரணத்தால் 1947-ல் சட்டம் இயற்றியபோது “Hindi shall be the official language of the Union” என்று வரையறை செய்து விட்டோம். அதற்குப் பிறகு கொஞ்சம் விழிப்புணர்ச்சி ஏற்பட்டு அவ்வாறு செய்வது பொருந்தாது என்று பலர் எடுத்து உரைத்த காரணத்தால் இன்னும் 10 ஆண்டுகளுக்குத் தொடர்ந்து ஆங்கிலம் உடன் மொழியாக, கூடுதல் மொழியாக, அலுவல் மொழியென இருக்கும் என்று வரையறை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால்தான் இப்போது இந்தி மாத்திரம் அல்லாமல் ஆங்கிலமும் ஆட்சி, அலுவல் மொழியாக ஆகும் காலம் வந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆயினும், அதற்கிடையில் சொல்லப்படுகிற அதிகார டிரவ்மான சொற்கள் சிலருடைய உள்ளத்தை வாட்டுகின்றன. “English humiliates us” என்று சொல்லுகிற சொல்லானது எவ்வளவு வருத்தத்தை அளிக்கும் சொல் என்று சிந்திப்போர் பலர். அவர்களில் நானும் ஒருவன். இங்கிலீஷ் நம்மை மானக்கேடு செய்வதைக் காட்டிலும் பல நாடுகளிலிருந்து நாம் பெறும் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் பெறுமான கொடைகள், அரிசி, கோதுமை இவைகள் எல்லாம் நம்மை மானக்கேடு செய்ய வில்லையா என்பதே என் கேள்வி. இன்னும் தற்காப்புக்காகப் படைகள் பெறக்காத்திருக்கிறோம், பெறுகிறோம், பெறுவதற்கான ஒப்பந்தங்கள் செய்து கொண்டிருக்கிறோம். அந்த இங்கிலீஷ் பேசுகிற நாடுகளிலிருந்து வருகிற உடமைகள், பொருள்கள் எல்லாம் நமக்கு இழிவு இல்லை, மானக்கேடு இல்லை! ஆனால் அந்த மொழிமாத்திரம் மானக்கேடு என்று பழைய பிரிட்டிஷார் ஆதிக்கத்தை எதிர்த்துக்கொண்டிருந்த காலத்தில் பேசிய

[டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதன்] [21st January 1965]

பேச்சே இப்போதும் பேசப்படுகிறதே என்று நினைக்காமல் இருக்க முடியவில்லை. நமது பெருமதிப்புக்குரிய டாக்டர் சுப்பராயன் அவர்கள் இதைப்பற்றி எவ்வாறு கூறுகிறார் என்று பாருங்கள்;

"Indians in general do not really believe that the use of English as our common language in the present age considering its historical circumstances and background in India will in any way be derogatory to the self-respect of India"

இந்திய தேசத்தில் நமது வலாற்றுக்கண்ணோடு பார்த்தால், எவ்வாறு இக்காலச் சூழ்நிலையை உருவாக்கியிருக்கிறது என்பதைப் பார்ப்போமானால் இந்தியாவில் இங்கிலாந்து யாருக்கும் இழிவுபடுத்தக்கூடிய, தன்மானத்தை இழக்கக்கூடிய பொது மொழியன்று என்று டாக்டர் சுப்பராயன் Minute of Dissent to Official Language Commission Report- இல் கூறியிருக்கிறார். நமது பெருமதிப்புக்குரிய மேற்கு வங்காள மேல் சபைத் தலைவர் சமஸ்கிருதம், இந்தி, பிரெஞ்சு, இங்கிலிஷ் முதலிய பல்வேறு மொழிகளில் விற்பனையான டாக்டர் சாட்டர்ஜி அவர்கள் என்ன சொல்லுகிறார்.

"Through English we can get not only intellectuals but also spiritual pabulum from the whole of humanity."

உலகத்தில் உள்ள எல்லாத் தேசங்களிலிருந்தும் இங்கிலிஷ் வழியாக நாம் அறிவு வளர்ச்சிக்குரிய உணவு பெறுவோம் என்பது மாத்திரம் அல்லாமல் சில நேரங்களில் ஆன்மீக விஷயங்களையும் பெறுவோம் என்று சொல்லுகிறார். அவர் மேலும் என்ன சொல்லுகிறார்? நமது சென்னை அரசாங்கம் முன்னால் செய்த சிபாரிசு இருக்கிறதே மொழிப் பிரச்சனை பற்றி அதை எடுத்துக்காட்டுகிறார். அந்தச் செய்தியானது அந்த அபிஷியல் லாங்குவேஜ் கமிஷன் ரிப்போர்ட்டில் இடம்பெற்று வெளியாக இருக்கிறது. நம்முடைய அரசாங்கத்தின் வார்த்தைகள் அவை.

"English provides, and Hindi cannot provide, direct access to creative modern thought." This is a self-evident truth. It neither requires support nor can it be refuted."

இங்கிலிஷ் தற்கால விஞ்ஞான அரசியல் முதலிய படைப்புக் கருத்துக்களைத் தரக்கூடிய நேரடி உதவியாக இருக்கிறது, ஆனால் இந்தி இல்லை என்று நாம் சொல்லி இருக்கிறோம். இதற்குச் சான்று வேறு காட்டவேண்டியது இல்லை. இதை மறுக்க முடியாது என்று சென்னை அரசாங்கம் முன்னால் மெமோரான்டத்தில் கூறியதை விளக்கியிருக்கிறார். அவ்வாறு இருக்கவும், தொடர்பு மொழியாக ஒரு மாநிலம் மற்றொரு மாநிலத்தோடு தொடர்பு கொள்ளும் போதும், ஒரு மாநிலம் மத்திய அரசாங்கத்தோடு தொடர்புகொள்ளுகிற போதும், மத்திய அரசாங்கத்தின் ஆதரவில் அமைக்கக் கூடிய பல்வேறு குழுக்கள், கருத்தரங்கங்கள், கருத்துக்கோவைகள் (Seminars and symposiums) இவைகளில் கலந்துகொள்ளுகிற போதும் இங்கிலிஷ் உதவுவதுபோல் வேறு எந்த மொழியும்

[21st January 1965] [டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதன்]

உதவாது என்பது உறுதி. வேண்டுமென்றால் நான் தமிழன் என்பதால் தமிழை அந்த இடத்தில் வைக்கவேண்டும் என்று சொல்லலாம். நாம் வேண்டுமானால் நம் தமிழை அகில இந்திய மொழியாக அந்த இடத்தில் வைக்க வேண்டும், எல்லோரும் படிக்க வேண்டும் என்று சொல்லலாம். ஆனால் நாம் சொல்லத் துணியவில்லை. காரணம் எல்லோருடைய மொழிக்கும் ஒத்த மதிப்புக்கொடுக்க வேண்டும் என்று கருதி வற்புறுத்தவில்லை என்பதை தாங்கள் அறிவிர்கள். புரொபஸர் டாயன்பி (Professor Toynben) சொன்னார் அவர் என்ன கருதுகிறார் என்றால் உண்மையில் இந்த traditional borders என்று சொல்லுகிறார்களே, பாம்பரை எல்லை என்று கூறுகிறார்களே, அவற்றால்விட ஒவ்வொரு தேசத்திலும் அங்குள்ள மக்கள் அவரவர்கள் தாய்மொழியால்தான் நினைக்கப்படுகிறார்கள் என்று சொல்கிறார் என்றாலும் தமிழை அனைத்திந்திய ஆட்சி மொழியாக ஆக்க வேண்டும் என்று இப்பொழுது சொல்லவில்லை. ஆனால் தமிழர்கள் வட இந்தியாவுக்குச் செல்லுகிறபோது டெல்லிக்குச் செல்லுகிறபோது, அங்கே அவர்கள் புரிந்துகொள்ளக் கூடிய மொழியில் மற்றவர்கள் பேச வேண்டுமே என்பதுதான் என் போன்றார்களுடைய கவலை. போர்த்துகீசியர் ஸ்பானியுடன் கபீர் மத்திய அரசாங்கத்தில் அமைச்சராக இருக்கிற பெரிய அறிஞரும் பல்வேறு மொழி வல்லுநரும் ஆகிய அவர் என்ன கூறுகிறார் என்றால் அரைகுறையாக ஒரு மொழியைப் புரிந்துகொண்டு ஒரு செயலில் ஈடுபட்டால் ஒருவர், கல்லாதவர் எவ்வாறு இழிக்கப்படுவானோ, அந்தகைய இழிநிலையை எய்துவான் என்று அவர் நேஷனல் டெபக்டோஷன் கமிட்டியிலே கூறியிருக்கிறார். அதைத்தான் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அவர் சொல்கிறார்.

"Partial understanding intrigues and challenges one and at the same time also tends to freeze one's mental faculties and tire one intellectually and emotionally."

ஆக அரைகுறையாகப் புரிந்து கொண்டால்கூட போதும், தூற்றுக்குப் பத்துப்பங்கு, எட்டுப்பங்கு புரிந்து கொண்டால் போதும்; எல்லோரும் அறிந்து கொண்டு விடுவார்கள், எழுதத் தெரியாத போனால் கூட; டெல்லிக்கு வருகிறவர்களெல்லாம் புரிந்துகொண்டு விடுகிறார்கள் ஹிந்தியில் பேசினால்; அதனால் அங்குள்ள ஹிந்தி தெரிந்த ஆபீஸர்கள் ஹிந்தியில் பேசவேண்டும் என்று இன்று காலை பத்திரிகைச் செய்தி தெரிவிக்கிறது. இது எவ்வளவு தவறான முறையில் அரசாங்கம் சென்று கொண்டிருக்கிறது என்பதை எடுத்துக் காட்டுகிறது. பண்டித தேரு அவர்கள், நம்முடைய மதிப்பு மிக்க பிரதமர் அவர்கள், அன்றோரு நாள், ஆகஸ்ட் 24-ந் தேதி, 1963-ல், இந்த ஆட்சிமொழிச் சட்ட விவாதத்தில் (Official Language Bill) பாராளுமன்றத்தில் பேசிய போது இவ்வாறு சொன்னார்.

"The more you impose, the more obstructions you have, the more difficulties you have. A question like this language can only be dealt with by a large measure of consent and consultations and agreement."

[டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதன்] [21st January 1965]

அவர் அவ்வாறு அங்கு உள்ளவர்களுக்குச் சொன்னார். என்ன சொன்னார்? நீங்கள் மேலும் மேலும் வற்புறுத்தி ஒரு மொழியைத் திணித்தால், அதன் காரணமாக விளையக்கூடிய இடர்ப்பாடுகள் நிறைய நிறைய மேலும் மேலும் வளரும், தடைகள் மேலும் மேலும் வளரும். இந்த மொழிபற்றிய சிக்கலை முடிவு செய்வதற்கு மற்ற மொழி மக்களுடைய மொழியாளர்களுடைய சம்மதம், மொழியாளர்கள் இசைவு, மற்ற மொழியாளர்களைச் சலந்து ஆலோசித்தல், இவை எல்லாம் தேவை என்றார். ஆனால் அவசரப் பட்டுக்கொண்டு அங்குள்ளவர்கள் குறிப்புகளில் இந்தியில் எழுத வேண்டும், நோட்டஸ் பைலில் அவர்கள் எழுத வேண்டும், மொழி பெயர்ப்பு இருக்கும்; அதனால் நேரம் வீணாகப்போனால் கூடக் குற்றம் இல்லை; அதனால் அதிகப் பணம் செலவு ஆனால் கூடக் குற்றம் இல்லை என்று ஏற்பட்டுள்ள மனப்பான்மை மிகவும் வருந்தத்தக்கது. அவ்வாறு பணம் விரயம் ஆனால் கூடக் குற்றமில்லை, பணம் அதிகம் செலவானால் கூடக் குற்றமில்லை, ஆட்கள் முயற்சி அதிகமானால் கூடக் குற்றமில்லை, நேரம் அதிகம் செலவானால் கூடக் குற்றமில்லை. ஹிந்தியில் இதை எழுதி, பிறகு அங்கிலத்தில் எழுதுவதால் மீலே அனை பரவாயில்லை என்று சொன்னால், மற்ற பதினான்கு மொழிகளில் தாமதம் ஆனால் கூட எழுதினால் என்ன என்ற கேள்வி தானாக எழுந்துவிடும். அதனின் இதைப் பற்றிச் சிந்தித்து நன்றாக ஆலோசித்து, எனைய ஹிந்தி பேசாத மக்களோடு கலந்து கொண்டு, அவர்களையும் உடன் சேர்த்துக்கொண்டு, இந்தியாவிலுடைய ஒற்றுமைக்கு ஊறு ஏற்படாமல் பாதுகாக்க வேண்டிய கடமை மத்திய அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது. நம் அரசாங்கமும் இந்திய ஒற்றுமையில் நல்ல ஈடுபாடு உடையதாதலின் அதை நேருகிற போது எடுத்துக் காட்ட வேண்டுகிறேன். பண்டித நேரு அவர்கள் இவ்வாறு சொன்னார் பாராளுமன்றத்தில்:—

"People seem to imagine that the growth of a language is judged by whether it is used by some wretched clerk in some wretched office or not, as if that represents the life of a language. . . . No clerks and no departments and Government offices have even made a language grow."

இம்மாதிரிப் பேசினார். எனவே நோட்டஸ் பைலில் மாரோ இரண்டு பேர் ஹிந்தியில் எழுதி விடுவதால், ஹிந்தி வளர்க்கு விடாது என்ற நம்பிக்கை உடையவர் பண்டித நேரு. அகிலினை அவசரப் பட்டுக் காரியங்களைச் செய்து விடாமல் ஹிந்தி இந்திய அரசாங்கத்தினுடைய அலுவல் மொழி என்பது ஒப்பக்கொள்ளப்பட்டு இருப்பதற்கு ஏற்ப, அக்கிரப்பிடாமல், அவசரப்படாமல், அமைதியாக, நிகராமாக, திகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று இந்திய அரசாங்கத்திற்கு நம்முடைய அரசாங்கம் எடுக்கக்கூறும் என்று எதிர்பார்க்கின்றேன் என்று சொல்லி அமறுகின்றேன். வணக்கம்.

4-30
p.m.

* திரு. எம். எத்திராஜுலு : மன்றத் தலைவர் அவர்களே, சென்ற சிங்கள அன்று தமிழ் நாடு கவர்னர் அவர்கள் ஐனநாயக ரீதியிலே இரண்டு சட்ட சபைகளையும் ஒன்று கூட்டி பேருரை ஆற்றிய

[21st January 1965] [திரு. எம். எத்திராஜுலு]

சொற்பொழிவின் மீது எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு சில வார்த்தைகள் நான் சொல்ல முற்படுகின்றேன். முதலாவதாக புயலினால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு நமது நாட்டின் ஒரு பகுதியாகிய தனுஷ்கோடியிலே ஏற்பட்ட எதிர்பாராத நஷ்டங்களைப்பற்றியும் நமது நாட்டிற்கு முக்கிய ஸ்தலமான இராமேஸ்வரத்தில் ஏற்பட்ட அவதிகளைப்பற்றியும் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதிலே நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் நேற்றைய முன் தினம் தெரிவித்தது போல், தனுஷ்கோடியில் இருக்கக் கூடிய, ஏறக்குறைய 40,000 குடிசைகளுக்கு மேலும், 500 பேருக்கு மேல் ஐனத் தொகை, ஆடு, மாடுகள், அவர்கள் வைத்திருந்த பொன், பொருள் ஆகியவற்றை இன்றைக்கு இழந்து, அதனைக் கேள்வியுற்ற நமது அரசாங்கம், பறந்தோடி அவர்களுக்கு என்னென்ன ஏற்பாடுகள் செய்து மீட்க வேண்டுமோ, அதைக் காலாகாலத்தில் செய்த உதவியை இந்த நாட்டில் உள்ள ஒவ்வொருவரும் மறக்கவே முடியாது என்பதை நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஒரு சிறிது நேரம் 22-ந் தேதி புயல் ஏற்பட்டது. ஏற்பட்ட பிறகு கிடைத்த செய்தியை வைத்துக் கொண்டு, உடனடியாக அங்கு அவர்களை மீட்பதற்கு அள வேலையில் அவர்கள் இறங்கியிருக்கிறார்கள். அத்துடன் அவர்களுக்கு என்னென்ன உதவி செய்ய வேண்டும் என்பதை நன்றாக உணர்ந்து ஏறக்குறைய 1½ கோடி ரூபாயை ஒதுக்கி அவர்களுக்கு வேண்டிய வீட்டு வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கவும், அவர்கள் தொழிலுக்கு வேண்டிய கருவிகளை வாங்கிக் கொடுக்கவும், குறிப்பாக ரூபாய் 97 லட்சம் மான்யமாகவும், 55 லட்சம் ரூபாய் அவர்களுக்குக் கடனாகவும் கொடுக்கவும் மற்பட்டிருக்கிறது. இவ்வளவு பெருமயற்சி எடுத்துக் கூட, செயல்படுகிற இந்த அரசாங்கம் தான் இந்தப் புயல் வந்ததற்கு, புயலினால் சேதம் அடைந்ததற்குக் காரணம் என்று ஒரு கட்சிக் காரர் சொல்லும்போது மக்கள் அவர்களை என்னதான் நினைப்பார்கள் என்று எனக்கு பரியவில்லை. புயலைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கோ, இயற்கையைக்கட்டுப்படுத்தி, அது நம் சொல்படி கேட்பதற்கோ, எந்த அட்சியாலும் முடியாது என்பதை அவர்கள் அறிந்திருந்தும் கூட ஏன் மக்கள் மனதில் ஒரு பெரும் சூழப்பத்தை உண்டு பண்ணுவதற்கு இவ்விதமான முயற்சியில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கும்போது மிகவும் வேதனையாக இருக்கிறது. இருந்தாலும் கூட தனுஷ்கோடி ஏற்பட்டது நின்று நேற்று அல்ல. எத்தனையோ ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே, நான்கு புறமும் கடலால் சூழப்பட்ட தனுஷ்கோடி அந்த இடத்திலே தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதற்கு முன்னதாக எத்தனையோ தரம் புயல் வரும் என்று சொல்லப்பட்டுதானிருந்தது. புயலும் அடித்தது. அப்போதெல்லாம் இந்த அவல நிலை ஏற்படவில்லை. புயல் வருகிறது என்று சொன்னால் கூட வீட்டிலே பத்திரமாக இருந்து கொண்டு இருக்கிறார்களே தவிர அந்த ஊரை விட்டு வெளியேறுவதில்லை. ஆனால் கடல் பொங்கும் என்று கேட்டிருக்கிறேனே தவிர, எவ்வயதுக்கு இது வரை கடல் பொங்கியதைப் பார்த்தது கிடையாது.

[திரு. எம். எத்திராஜுலு] [21st January 1965]

கடல் பொங்கி அது அப்படியே ஒரு கிராமத்தையே விழுங்கி விட்டது என்பதை இதுவரையில் சரித்திரத்தில் பார்க்கவில்லை. ஆனால் அதை இப்போது நம்முடைய கண் முன்பு பார்த்துவிட்டோம். இந்த நிலையில் ஏன் அதற்குத் தடுப்பு செய்து இருக்கக் கூடாது என்பதெல்லாம் ஒப்புக்கொள்ள முடியாத ஒன்றாகும். இந்தப் புயலில் பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் மிகவும் பின் தங்கிய மீனவ மக்கள். கல்வியில், பொருளாதாரத்தில், உத்தியோகத்தில், எதை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தாலும் அவர்கள் மிகவும் பின் தங்கியவர்களாகத்தான் இருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்தின் சார்பில் அவர்களுக்குப் பெரும் அளவிற்கு உதவி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை யாரும் மறுக்கமுடியாது. மீன் துறை அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள், அவர்கள் படகு வாங்குவதற்கு இரண்டாயிரம் ரூபாய் கடனாகத் தரமுடியும். அதை அவர்கள் மிகச் சலபமாக 60 தவணைகளில் திருப்பிக் கொடுத்து விடலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்னும் நைலான் வலை வாங்குவதற்கும் 900 ரூபாய் கடனாகும். இதிலும் பாதியை மான்யமாகவும் பாதியைக் கடனாகவும் கொடுக்கவேண்டும் என்று பத்திரிக்கையில் பார்த்தேன். அவர்கள் புயலால் போன், பொருள் மற்ற எல்லா உடமைகளையும் இழந்து நிற்கிறார்கள். இந்த நிலையில் அவர்களுக்குக் கடன் என்ற ஒரு பயங்கரத்தையும் ஏற்படுத்தி வைக்க வேண்டுமா என்பதைச் சற்று அருள்கூர்ந்து அரசாங்கம் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இருக்கும் துயரத்துடன் இந்தக் கடன் தொல்லையும் சேர்ந்தால் அவர்கள் நிம்மதியாக வாழமுடியாது. ஆகவே இவ்விஷயத்தில் 97 லட்சம் ரூபாயை அரசாங்கம் மான்யமாக வழங்கும்போது 55 லட்சம் ரூபாயை அவர்களுக்குக் கடனாகக் கொடுப்பதைவிட்டு இந்தத் தொகையையும் அவர்களுக்கு இனாமாகவே கொடுத்து விட்டால் வரும் காலத்தில் அவர்கள் தொல்லையில்லாமல் வாழ முடியும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்படி ஒரு பெரும் புயலால் பாதிக்கப்பட்ட நேரத்தில் சர்க்காரே முன் வந்து எல்லா உதவிகளையும் செய்தது என்ற பெரும்பெயர் எதிர்காலத்திலும் மேற்கொள் காட்டும் அளவுக்கு இருக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதற்காக முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இந்தக் கடன்களை அவர்களுக்கு இலவசமாக அளிக்க வேண்டும் என்று நான் மிகவும் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இந்த மீனவப் பெருங்குடி மக்கள் பெரும்பாலும் கடற்கரையோரத்தில்தான் கடலை நம்பி வாழ்கிறார்கள். கடற்கரைக்கு ஒரு மைலுக்கு அப்பால் சென்று குடியிருக்கச் சொன்னால்கூட அவர்கள் போகமாட்டார்கள். காரணம் அவர்களுடைய வாழ்க்கை கடலை நம்பித்தான் இருக்கிறது. இப்படி திடீர் திடீர் என்று ஏற்படும் புயலுக்கும் கடல் பொங்குதலுக்கும் இலக்காகி வரும் இவர்களுடைய பாதுகாப்புக்கு சர்க்கார்தான் ஏதாவதொரு ஏற்பாட்டை உடனடியாகச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக புயல் வரும் முன்னதாகவே அவர்களுக்கு எச்சரிக்கை செய்து அவர்கள் பத்திரமான இடத்துக்குச் செல்லுவதற்கான ஏற்பாடுகள் அனைத்தையும் அரசாங்கமே

[21st January 1965] [திரு. எம். எத்திராஜுலு]

குறித்தகாலத்தில் காலம் தாழ்த்தாது செய்யவேண்டும். மேலும் புயல் வருகிறதை அறிவிக்கும் வகையில் சங்குபோன்று ஏதாவது தொன்றை ஏற்படுத்தி தக்க நேரத்தில் அவர்களுக்கு எச்சரிக்கை செய்வதற்கான ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டும். இன்னும் மழை காலத்தில் அவர்கள் கடற்கரையைவிட்டு சற்று தள்ளியிருக்கும் படியான ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டும்.

மற்றும் உணவுப் பிரச்சனை குறித்து இங்கே எடுத்துச்சொல்லப் பட்டது. இதில் சர்க்கார் தீவிர கவனம் செலுத்தி வருவது மகிழ்ச்சிக்குரிய விஷயம்தான். சென்ற செப்டம்பர் மாதம் உணவுப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்ட நேரத்தில், இந்த மா மன்றத்தில் எடுத்துச் சொல்லப்பட்ட அவ்வளவு யோசனைகளும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு அமல் படுத்தியது மகிழ்ச்சிக்குரிய ஒன்றாகும். அதையொட்டி குடும்பக்கார்டு முறையை ஏற்படுத்தி ஓரளவுக்கு நிலைமையைச் சீராக்கினார்கள். என்பதைப் பார்க்கும்பொழுது மாபெரும் வெற்றி கிடைத்திருக்கிறது. இப்போது எங்கள் பகுதியில் மக்களுக்கு வேண்டிய அளவுக்கு ரேஷன் கடைகளும் இன்னும் வெளியிலும் நல்ல முறையில் அரிசி கிடைக்கிறது. இதை யாரும் மறுக்க முடியாது. சென்னையிலும் இன்னும் பெரிய நகரங்களிலும் குடும்பக் கார்டு முறையில் அரிசி சலபமாகக் கிடைக்கும்படி செய்திருக்கிறார்கள். இந்த முறையைக் கொண்டு வராமல் இருந்திருந்தால், மக்கள் இன்னும் எவ்வளவோ தொல்லைகளுக்கு உள்ளாகியிருப்பார்கள். இதற்காக அரசாங்கத்துக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

உணவுப் பொருள்களைச் சேமித்து வைப்பதைப் பொறுத்த வரையில் சர்க்கார் தரப்பில் பெரிய பெரிய சேமிப்பு கிடங்குகளைக் கட்டியிருந்தாலும்கூட பெரிய விவசாயிகளையும் சிறிய விவசாயிகளையும் பாதிக்காத முறையில் இன்றைய தினம் அரசாங்கம் தன் தான்யக் கொள்முதல் விற்பனை முறையில் தக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்திருக்கிறது. இந்த முறைகளையொட்டி உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு தக்க நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். இவையெல்லாம் மிகவும் வரவேற்கத்தக்க அம்சங்களாகும்.

அடுத்து, அரசாங்கம் 3.25 லட்சம் டன் அமோனியம் சல்பேட்டை விவசாயிகளுக்குக் கொடுப்பதற்காக அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்திருப்பதாகத் தெரிகின்றது. பார்க்கப்போனால் இது தேவைக்கு மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது என்றுதான் சொல்லவேண்டும். ஏதோ ஒரு சில பெரிய விவசாயிகள் இந்த மாதிரி உரங்களை வாங்கி உபயோகித்துக்கொள்ள முடிகிறதே தவிர, சிறிய விவசாயிகள் இந்த விஷயத்தில் ரொம்பவும் அலட்சியப்படுத்தப்படுகிறார்கள். இத்தகைய அலட்சியப் போக்கினால் சிறிய விவசாயிகளுக்கு ஆர்வம்கூட ரொம்பவும் குறைந்து விடுகிறது. இன்னும் சிறிய சிறிய விவசாயிகளுக்குத் தேவையான உரம், விதை, கடன் உதவி இவற்றையெல்லாம் அவர்கள் காலாகாலத்தில் பெற முடியவில்லை. குறிப்பாக உரம் கிடைக்கிறது என்பது கஷ்டமான காரியமாக இருக்கிறது. இது விஷயத்தில் நான் ஒன்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். எப்படி அரிசி கிடைக்காத நேரத்தில் குடும்ப கார்டுகளைக்

4-40
p.m

[திரு. எம். எத்திராஜலு] [21st January 1965]

கொடுத்து ஓரளவுக்கு நிலைமையைச் சமாளிக்க முடிந்ததோ, அது போல ஒவ்வொரு சிறிய விவசாயிக்கும் அவர்களுடைய நிலத்தைப் பொறுத்து இவ்வளவு உரம் கொடுக்கவேண்டும் என்று கார்டுகளைக் கொடுத்துவிடலாம். அப்போது சிறிய விவசாயிகள் உரத்துக்கும் விதைக்கும் கஷ்டப்படுகின்ற நிலைமை மாறும். இந்த கார்டு முறையைக் கொண்டு வந்தால், மிகவும் நல்லது என்று நான் அரசாங்கத்துக்கு யோசனையைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தாற்போல, இந்தி ஆட்சி மொழியாக வருகிறதைப் பற்றி வெகுவாகப் பேசப்படுகிறது. அதுபற்றியும் இரண்டொரு வார்த்தைகளைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்தி நிலைமையை 20-10-1964 அன்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மன்றத்திலே விளக்கமாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். இந்தி ஆட்சிமொழி என்று வந்தாலும் கூட, அதை ஏற்றுக்கொண்டு தமிழுக்குத்தான் முதல் இடம் கொடுப்போம் என்று உறுதிமொழியைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த உறுதிமொழி விளக்கமாக இருக்கிறது. இன்னும் அகில இந்தியக் காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவர் காமராஜ் சொன்னார், 'இந்தி கட்டாயமாகத் திணிக்கப்படமாட்டாது! அப்படி அது திணிக்கப்பட்டால் அதை எதிர்ப்பதற்கும் தயாராய் இருக்கிறோம். அப்படி எதிர்ப்பவர்களில் முதல்வரை நான்தான் இருப்பேன்' என்று ஆணித்தரமாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார். 'இவ்வளவுக்குப் பிறகும் அரசியல் காரணத்துக்காக மொழியைப் பற்றிய இந்த விஷயத்தை ஒரு பெரிய அரசியல் விஷயமாக சிலர் ஏற்படுத்த முன் வருவது வருந்தத்தக்கது. இன்று பள்ளிக்கூடத்தில் படிக்கும் குழந்தைகள் மனதில்கூட இவர்கள் ஒரு விஷயத்தைப் புகுத்தி வருகிறார்கள். இந்தியே படிக்கக்கூடாத ஒரு மொழி என்று அவர்கள் மனத்தில் பதியும்படி பேசி வருகிறார்கள். ஆங்கிலம் படித்தறிந்த காரணத்தால் பலர் இன்று மேல் நாடுகளுக்குச் சென்று சுற்றிப்பார்க்கிறார்கள். ஆனால் இந்தி தெரியாத காரணத்தால் இங்கே உள்ளவர்கள்—தமிழ் நாட்டில் உள்ளவர்கள்—வட நாட்டுக்குச் சென்று வர முடியாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். எவ்வளவு தான் ஆங்கிலம் கற்று அறிந்த மேதையாக ஒருவர் இருந்தாலும் இந்தி தெரியவில்லையென்றால் அவர் வட நாட்டுக்குச் சென்றால் கையை ஆட்டி ஜாடை காண்பித்துத் தான் பேச முடியும். படித்தறிந்த பெரிய மேதைகள்கூட சிலர் இந்தி வேண்டாம் என்று சொல்லுகிறார்கள். உண்மையில் ஆட்சி யாளர்கள் பேரிலே உள்ள கோபத்தால் அரசியல் காரணங்களுக்காக அவர்கள் சொல்லுகிறார்களே தவிர, இந்தியின் பேரில் அவர்களுக்கு ஆத்திரம் இருக்கிறதா என்பது சந்தேகம் தரின். உண்மையிலேயே இந்தி வேண்டியதில்லை என்று சொல்லுகிறா என்னால் இல்லை. ஆனால் ஆட்சியாளர்கள் மீது இருக்கக் கூடிய பொறுமை, வெறுப்பு காரணமாகத் தான் சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே இந்தியை, பின்னால் வருகிற சந்ததியினர் கட்டாயமாகப் படித்தே தீரவேண்டும். அப்படி இருந்தால்தான் இந்தியாவில் இருக்கிற 14 ராஜ்யங்களையும் சுற்றிப்பார்த்து அவர்களுடைய பண்பாடு கலாச்சாரம் இவைகளைப்பற்றி தமிழர்களாகிய நாம் அறிய முடியும். இவர்கள் சொல்லுவதை இந்த அரசாங்கம் ஏற்றுக்

[திரு. எம். எத்திராஜலு] 21st January 1965]

கொண்டால் வருங்கால சந்ததியினர் னொற்றில் இருக்கும் தவளைகள் போல்தான் இருக்க முடியும். வேறு எதுவும் செய்ய முடியாது. அனுபவத்திலிருந்து கூட நான் சொல்லுகிறேன். இன்னும் எதிர் கட்சியினரைக் கூட நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்தியைப் படிக்க வேண்டாம் என்று சொல்லாதீர்கள். வருங்கால சந்ததியே சோழித்து விடும். அவர்களெல்லாம் சென்னையிலேயே இருக்க முடியுமே தவிர, சென்னையை விட்டு வெளியே போனால் கை ஜாடை கண் ஜாடை காட்டத்தான் வேண்டியவரும். ஆகவே இந்தி வேண்டும், இந்தி வேண்டும் என்று சொல்லுகிறேன்.

மற்றும் ஒன்று அரசாங்கத்திற்குச் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். எப்படி இப்போது எல்லோருக்கும் அரசி கிடைக்கக்கூடிய நிலையை ஏற்படுத்தினார்களோ அதே போல் துவரை, மளகாய போன்ற மற்ற பொருள்களையும் குறைவான விலையில் கொடுக்கும் படி ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இப்போது அவைகள் எல்லாம் ரொம்பவும் அதிகப்படியான விலைக்கு விற்கிறார்கள். நடுத்தர மக்கள் இந்த நிலையில் குடும்பத்தை நடத்த முடியாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இதற்குக் கொஞ்சம் கூட இடம் கொடுக்கக் கூடாது என்று அமைச்சர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். எந்த விதத்திலாவது விலையைக் குறைத்துப் போட தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும், நாட்டு மக்களுக்கு நல்லது செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. எஸ். ஆர். பி. பொன்னுசாமி செட்டியார்: தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமானுடைய அறிக்கையின் மீது அதை ஆதரிக்கும் முறையில்தான் நான் பேசுகிறேன். இந்த வருஷம் கவர்னர் பெருமானுடைய உரை மிகவும் சுருக்கமாக இருந்தாலும் கூட, இன்று நாட்டில் அடிப்படையாக உள்ள குறிப்பிட்ட இரண்டு இரண்டு பிரச்சனைகளைத்தான் முக்கியமாக வைத்து அவர்கள் பேசி இருக்கிறார்கள். முதல் பிரச்சனை தமிழ் நாட்டின் சரித்திரத்திலேயே கண்டிராத ராமேஸ்வரம். புயல், கடல் கொந்தளிப்பு. இரண்டாவது சென்ற 16, 17 வருஷங்களாக நமது ராஜ்யத்தில் மட்டுமல்ல, நமது தேசத்திலேயே என்றும் கண்டிராத முறையில் வந்த உணவுப் பஞ்சம்.

புயல் பிரச்சனையைப் பொறுத்த வரையில், தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த அளவில், நமது அரசாங்கமும் மிக வேகமாக நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது என்பதில் எந்த விதமான ஸ்ரீப்பிராய பேதமும் இருக்க முடியாது. மதிப்புக்குரிய அமைச்சர் இராமய்யா அவர்கள் புயல் பகுதிகளுக்குச் செல்லுகிறார் என்று பத்திரிகைகளில் பார்க்க உடனே, என்னைப் போன்றவர்கள் திடுக்கிட்டோம். புயல் இன்னும் ஓய்ந்தபாடிಲ್ಲ, புயல் இன்னும் வீசிக்கொண்டே இருக்கிறது, உடனடியாகப் புறப்பட்டு அங்கே செல்கிறார்களே என்று கவலைப்பட்டதுண்டு. நமக்கெல்லாம் தினைவு இருக்கும், அவர் சென்ற விமானம் கூட இறங்க முடியாது திரும்ப வேண்டி ஏற்பட்டது. அதை நாம் மறக்க முடியாது. எதற்கு நான் சொல்லுகிறேன் என்றால் அரசாங்கமும் அரசாங்கத்தைச் சேர்ந்த அமைச்சர்களும் உடனடியாக செயல்படவில்லை.

[திரு எஸ். ஆர். பி. பொன்னுசாமி செட்டியார்]

[21st January 1965]

என்று குற்றம் சாட்டுவது சரியில்லை. அவ்வளவு வேகமாக அவர்கள் செயல்பட்டதற்காக நான் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். மேலும் ஒரு குற்றம் சாட்டப்பட்டது. இந்தப் புயலின் சேதத்தையே தடுத்திருக்கலாம், ஒரு பெரிய சுவர் எழுப்பியிருக்கலாம் என்பதாக ஒரு குறை இருந்தது. புயலைத் தடுப்பதற்கு சுவற்றிற்கு சக்தி இருக்கிறதா இல்லையா என்ற பிரச்சனை ஒருபுறம் இருக்கட்டும். உண்மையில் இயற்கையின் கோளாறால் ஏற்படக் கூடிய விபரீத விளைவுகளைத் தடுக்கக் கூடிய சக்தி மனிதனுக்கோ, விஞ்ஞானத்திற்கோ இருக்குமானால், நம்மைக் காட்டிலும் எவ்வளவோ தொழிந்துறையில், பொருளாதாரத் துறையில், விஞ்ஞானத் துறையில் முன்னேறி இருக்கிற ஜப்பான், அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளில் இதைப்போன்ற சேதங்கள் வருவதை அடிக்கடி பத்திரிகைகளில் படிக்கும் சந்தர்ப்பமே இருக்காது. ஆனால் இந்தப் புயலால் ஒன்று கண்டோம். தமிழ் நாட்டில் இருக்கக்கூடிய எந்தப் பகுதியைச் சேர்ந்த மக்களா எனும் சரி, உடனடியாக புயலால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு எல்லா வகையிலும் தங்களால் முடிந்ததைச் செய்யவேண்டும் என்று ஸ்பான்டேனியசாக, அவர்களாகவே முன்வந்து பொருள் உதவி செய்திருக்கிறார்கள். அதை உண்மையிலேயே வரவேற்க வேண்டும். இதுவரையில் பார்ப்பதற்கு தொகை கொஞ்சம் குறைவாக இருந்தாலும் இன்னும் வரவேண்டியது நிறைய இருக்கிறது என்றுதான் நான் கருதுகிறேன். ஏனென்றால் இன்னும் சில அறிவிக்கப்படாமலேயே கொடுக்கக் கூடிய தொகை இருக்கிறது. உதாரணத்திற்கு கோவையில் எங்களுடைய மில் அதிபர்கள் சங்கத்தில் 3 லட்சம் ரூபாய் வரையில் திரட்டி, மதிப்புக்குரிய முதலமைச்சர் அவர்களுடன் கலந்து புயலால் சேதப்பட்ட மக்களுக்கு நிரந்தரமான முறையில் வீடுகள் அமைத்துத்தர வேண்டும் என்று ஏற்பாடு செய்துகொண்டிருக்கிறோம் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சந்தோஷத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

4.50
P.M.

அடுத்து, இரண்டாவதாக முக்கியமான பிரச்சனை உணவுப் பிரச்சனை. இப்போது கூட சென்ற அக்டோபர், நவம்பர் மாதங்களை நினைத்துப் பார்த்தால், மனதில் ஓரளவு நடுக்கம் ஏற்படுகிறது. எதிர்பாராத அளவில் உணவுப் பஞ்சம் ஏற்பட்டது. அப்போது இருந்த உணவு நிலைமையை எண்ணிப் பார்த்தால், இவ்வளவு சீக்கிரமாக அமைதி அடைய முடியும் என்று அன்றைக்கு நம்ப முடியவில்லை. அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த அளவில் மிக வேகமான முறையில் இந்தப் பிரச்சனைகளுக்குத் தீர்வு காண வேண்டும் என்று முழு மூச்சுடன் வேலை செய்து இன்றைக்கு இருக்கிற இந்த நிலைக்குக் கொண்டு வந்திருப்பதற்கு நான் அவர்களை மனதாரப் பாராட்டுகிறேன். அந்த உணவுப் பிரச்சனையை அணுகிய முறையை ஓரளவு நான் சொல்லத்தான் வேண்டியிருக்கிறது. உணவுப் பிரச்சனை ஒரு தேசிய பிரச்சனை. அதை ஒரு கட்சிப் பிரச்சனையாகவோ அல்லது அரசாங்கத்தின் பொறுப்பில் உள்ளவர்களை மாத்திரம் சேர்ந்த பிரச்சனையாகவோ கருதவே கூடாது. ஆனால் அன்றைய தினம் உணவுப் பிரச்சனை ஒரு

[திரு எஸ். ஆர். பி. பொன்னுசாமி செட்டியார்]

[21st January 1965]

கட்சியைச் சேர்ந்த பிரச்சனை என்பதற்காகப் பத்திரிகைகளில், பிரசங்கங்களில் பார்த்துக் கொண்டிருந்தோம். எப்போது உணவுப் பிரச்சனையை தேசியப் பிரச்சனையாக எடுத்துக் கொள்ளுகிறோமோ அல்லது ஏற்றுக்கொள்ளுகிறோமோ, அப்போதே உடனடியாக அந்தப் பிரச்சனைக்குத் தீர்வு காண வேண்டிய பொறுப்பு நாட்டில் உள்ள எல்லோருக்கும் உண்டு. அப்போது அரசாங்கத்தில் பொறுப்பில் உள்ளவர்களுக்கு நல்ல யோசனை சொல்லி ஒத்துழைத்து பிரச்சனைகளுக்குத் தீர்வு காண்பதுதான் முறை. அந்த முறை தமிழ் நாட்டில் இல்லாதது குறித்து நான் உண்மையிலேயே வருத்தப்படுகிறேன்.

ஆனால் இந்தப் பிரச்சனை இப்போது முடிந்து விட்டது என்று இருந்தாலும் கூட, நிரந்தரமான முறையில் இந்தப் பிரச்சனைக்கு மேற்கொண்டும் சென்ற மாதங்களில் ஏற்பட்ட நிலைமைகள் இனி தலை காட்டாமல் இருக்கும்படி செய்வதற்கு கவர்னர் அவர்களுடைய அறிக்கையில் 4 லட்சம் டன் ஸ்டாக் வைப்பதாக அவர்கள் சொல்லியிருப்பது வரவேற்கவேண்டியதாகும். இது போக இந்த உணவுப் பிரச்சனையைச் சரியான முறையிலே பார்ப்போமானால் பலர் நினைக்கிறார்கள் ஒரு சாதாரண பிரச்சனை என்று. பதிலுறு, பதினேழு ஆண்டுகளாகப் பொறுப்பில் இருக்கின்றவர்கள் ஒரு சின்னப் பிரச்சனையை நிறைவேற்ற முடியவில்லையே என்று நினைக்கிறார்கள். இது சின்னப் பிரச்சனை அல்ல. இது உலகத்தில் இருக்கக் கூடிய பிரச்சனை. இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நாம் நன்றாக யோசனை பண்ணிப் பார்ப்போமானால், உலகத்தில் உள்ள எந்த நாட்டிலே உணவுப் பிரச்சனை முடிந்து இருக்கிறது என்று கணக்கு எடுத்துப் பார்த்தால், ஒரு சில நாடுகள் தான் இருக்க முடியும். பெரிய நாடாகிய சைனா, ரஷ்யா போன்ற நாடுகளில் இன்னும் உணவுப் பிரச்சனை தீர்ந்த பாடிಲ್ಲ. அமெரிக்கா போன்ற சில தேசங்களில் மாத்திரம் உணவு உபரியாக உற்பத்தி செய்கின்றார்கள். ஏன்? 150 வருஷம் நம்மை அண்டு வந்த அங்கிலேயன் இன்றைய தினம் 50 பர்சென்ட் வெளியில்தான் உணவை வாங்குகிறது. 100 பர்சென்ட் உற்பத்தி பண்ண முடியவில்லை. இன்னும் உருஷ் அட்சி நடந்தும் கூட இந்த உணவுப் பிரச்சனையை முடிக்கவில்லை என்றால், இந்த நாடு முடிக்கவில்லை என்பதில் அச்சரியமில்லை. ஆனால் ஒன்று மாத்திரம் நாம் மனதில் கொள்ள வேண்டும். அகில இந்திய சீதியில் பார்த்தால், ஒரு பத்தடி லட்சம் டன்னுக்கு மேல் டெபிஸிட். இதை வெளி நாடுகளிலிருந்து வாங்குவதற்குக் கொஞ்சம் கூடத் தயங்கக் கூடாது. தவறு இல்லை. தன்னிறைவு காணவேண்டும் என்று விழைகின்றது ஒரு புறம் இருக்க, அவ்வப்போது இருக்கின்ற பற்றாக்குறையைச் சரி கட்டக் கூடிய முறையில் வெளிநாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்யத்தான் வேண்டும். ஆனால் அதே சந்தர்ப்பத்தில் இறக்குமதி செய்ய வேண்டும் என்ற பிரச்சனை வரும்போது, நமக்கு அதிலே ஒரு சிக்கல் இருக்கிறது. இன்று வேறு நாடுகளிலிருந்து உணவு அதிகமாக உற்பத்தி செய்கின்ற நாடுகளைக் கண்காணு எடுத்துப் பார்ப்போமானால், கோதுமைதான் அதிகமாக உற்பத்தியாகிறது. ஆனால் நம் நாட்டில் பற்றாக்குறையாக இருப்பது முக்கியமாக

[திரு எஸ். ஆர். பி. பொன்னுசாமி செட்டியார்]

[21st January 1965]

அரிசி. அந்த அரிசியை நமக்கு வேண்டிய அளவுக்குக் கொண்டு வருவது கொஞ்சம் சிரமம். இங்கு பற்றாக்குறையைச் சரிக்கட்ட வேண்டுமென்றால், ஓரளவு நம் உணவுப் பழக்க வழக்கங்களை மாற்றி அமைத்துத் தீரவேண்டும் என்ற நிலைமையில் நாம் இருக்கிறோம். உணவுப் பழக்கவழக்கங்களை மாற்றுவதோடு இல்லாமல், இன்னும் நம் நாட்டில்—கவர்னர் அவர்கள் உரையில் எழுதித் கொடுத்திருக்கின்றார்கள்—மீன், கறிகாய் வகை போன்றவைகளை ஏராளமாக உற்பத்தி செய்ய வேண்டும். வாஸ்தவம். உண்மையில் நம் நாட்டிலே காய்கறிகள் அதிகமாக உண்ணும் வழக்கமில்லை என்று நான் சொல்லுவேன். ஆனால் அதே சந்தர்ப்பத்தில் இன்றைய தினம் இருக்கக் கூடிய காய்கறிகள் விலைகள் சிலர் வாங்க முடியாத நிலைமையில்தான் இருக்கின்றன. அதை இல்லை என்று சொல்ல முடியாது. ஆக காய்கறிகள், பழங்கள் போன்றவைகள் ஏராளமாக உற்பத்தி செய்து தகுந்த விலையில் மக்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய வாய்ப்பை அரசாங்கம் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று நான் வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நம் ராஜ்யத்தின் வளர்ச்சியைப் பொறுத்த வரையில், மிகச் சுருக்கமாக, அமைதியான முறையில் அரசாங்கம் எல்லாத் துறைகளிலும் முன்னேறி வருகிறது, சிறந்த தீர்வாகம் நல்ல முறையிலே நடக்கின்றது என்பதை எடுத்துச் சொன்னார்கள். சென்ற 10, 15 வருஷங்களில் மின்சாரத் துறையில் எவ்வளவு தூரம் வளர்ச்சி அடைந்திருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். இவ்வளவு வளர்ச்சி அடைந்தும் கூட, இன்னும் நமது மின்சாரம் பத்தவிலை என்கின்ற நிலைமைதான் இருக்கின்றது என்று சொன்னால் தொழிற் துறையில் மின்சாரம் உபயோகிக்கக்கூடிய துறையில், நாம் எவ்வளவு தூரம் வளர்ந்திருக்கிறோம் என்பதை நாம் யாரும் மறுக்க முடியாது. இந்த சந்தர்ப்பத்தில் இன்னொன்று கூட நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் மின்சாரத் துறையில் 25 லட்சம் கிலோவாட் மின்சாரம் தேவைப்படுகிறது என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய அளவு இருபது லட்சம் மின். இன்னும் ஐந்து லட்சம் கிலோவாட் நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலேயே குறைவாக இருக்கிறது. அதையும் பூர்த்தி செய்வதற்குரிய முறையிலே கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இப்போதிருந்தே திட்டம் தீட்டியாக வேண்டும். மின்சாரத் துறையை எடுத்துக் கொண்டால் ஒவ்வொரு வருஷமும் வெய்யில் காலம் வருகின்ற பொழுது தொழில் துறையில் இருக்கின்றவர்கள் இந்த வருஷம் பவர்-கட், மின்சார வெட்டு வருமா, வருமா என்று பார்த்துக்கொண்டே இருக்கின்றார்கள். காரணம் நமக்கு இருக்கின்ற ஹைட்ரோ எலெக்ட்ரிக் பவர், நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே மின்சாரம் இன்னும் உபரியாக உற்பத்தி செய்ய வேண்டும் என்று திட்டம் இடும்போது, அதிகமாக தர்மல் பவர் உபயோகப்படுத்த வேண்டிய நிலையை இந்த ராஜ்யத்தில் ஏற்படுத்த வேண்டும். வெய்யில் காலங்களிலே பருவ மழை வராத காலங்களிலே, தொழில் துறை, விவசாயத் துறை யாருக்கும் தட்டுப்படாமல் மின்சாரம் கிடைப்பதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும்.

5-00
p.m.

[திரு எஸ். ஆர். பி. பொன்னுசாமி செட்டியார்]

[21st January 1965]

என்னைப் போன்றவர்கள் நினைக்கிறார்கள். தேவையின் மொத்தத் திலே எழுபது பர்ஸெண்ட் தர்மல் பவர் ஒரு முப்பது பர்ஸெண்ட் ஹைட்ரோ பவர் இருக்க வேண்டுமென்று அந்த முறையைக் கையாளுவோமானால், மின்சாரத்திற்குக் கட்டணம் அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதும் தெரியும். எப்பொழுது தட்டுப்படாமல் மின்சாரம் வேண்டுமென்று சொல்லுகின்றோமோ, அப்பொழுது அதிகக் கட்டணம் கொடுப்பதற்கும் தயாராகத்தான் இருக்கவேண்டும். அதிகமானாலும் தொடர்ச்சியாக நிம்மதியாக நிரந்தரமாக தொழிலைப் பாதிக்காத முறையிலே மின்சாரம் கிடைப்பதைத் தொழிற் துறையில் உள்ளவர்கள் எல்லோருமே விரும்புகிறார்களே ஒழிய, குறைந்த விலையில் கொடுங்கள் என்று கேட்பதே இல்லை. மின்சாரத் துறையிலே வேகமான வளர்ச்சி என்பது எனக்குத் தெரியும். ஏன்? 18,300, 18,400 கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் கிடைத்திருக்கிறது. அகில இந்திய ரீதியில் கணக்கு எடுத்துப் பார்ப்போமானால், எந்த ராஜ்யத்திலேயும் இந்த அளவு மின்சாரம் கிராமப் பகுதிகளுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை. தொழிற் துறையில் நகரங்கள் மாதிரியும் வளர்ச்சி அடையவில்லை. கிராமங்களும் வளர்ச்சி அடைகின்றன. எல்லாம் வளர்ச்சி அடைந்து வருகிறது என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதற்காகத்தான் இதை நான் சொல்லுகிறேன்.

இந்த சந்தர்ப்பத்தில் முக்கியமாக ஒன்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். கைத்தறி விசைத்தறி பிரச்சனை அகில இந்திய ரீதியில் பெரும் பிரச்சனையாக பல நாளாக இருந்து வருகிறது. இந்தப் பிரச்சனையை நிரந்தரமான முறையில் தீர்க்க வேண்டும் என்பதற்காக அரசாங்கம், அசோக் மேந்தா தலைமையில் ஒரு கமிட்டியை ஏற்படுத்தி அந்தக் கமிட்டியார் இந்திய தேசம் பூராவும் சுற்றி வந்து பார்த்து, பரிசீலனை செய்து நல்ல முறையிலே ஆராய்ந்து ஒரு அறிக்கை சமர்ப்படுத்தி இருக்கின்றார்கள். அந்த அறிக்கையின்படி விசைத் தறிகள் இந்த நாட்டிலே புகுத்தப்பட வேண்டும் என்பது ஒன்று. அதே சந்தர்ப்பத்திலே ஆர்கனைஸ்ட் செக்டர் இந்த கம்போஸ்ட் யூனிட்களிலே இன்னும் அதிகமாகத் தறிகளைக் கொடுக்காமல் நமது பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு உகந்த முறையிலே நமது தேவைக்கு அதிகப்படி இல்லாது, அந்தத் தேவையை கைத்தறிகள், விசைத் தறிகள் மூலமாகப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டும் என்பதாக அவர்கள் அறிக்கை. அந்த அறிக்கையை சென்னை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொண்டிருப்பதற்காக என்னுடைய தனி மகிழ்ச்சியை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். ஏன் மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன் என்றால் இந்த ராஜ்யத்திலே கைத்தறித் தொழிலில் நேரடியாக ஈடுபாடுபட்டுள்ளவர்களுக்குத் தெரியும். சில வருஷங்களுக்கு முன்பு இந்தக் கைத்தறி, விசைத் தறி பிரச்சனையை ஒரு பெரிய பிரச்சனையாக்கி, தமிழ் நாட்டிலே விசைத் தறிகள் வர முடியாத அளவுக்கு உண்டாக்கி விட்டார்கள். ஆனால் அதே சந்தர்ப்பத்தில் வேறு ராஜ்யங்களில் என்ன நடந்தது? மகாராஷ்டிரம் போன்ற ராஜ்யங்களிலே ஏராளமாக விசைத் தறிகள் வந்து இன்று அந்த ராஜ்யங்களிலே இருக்கக்கூடியவர்கள், தொழிற் துறையில் உள்ள

[திரு எஸ். ஆர். பி. பொன்னுசாமி செட்டியார்]

[21st January 1965]

வர்கள், இந்த விசைத் தறியால் நிம்மதியாக, நல்ல முறையில் வாழக் கூடிய வாய்ப்புகள் கிடைத்தன. தமிழ் நாட்டில் விசைத் தறியைக் கொண்டு வருகிறதைப் பற்றிச் சொல்லும் போது நான் ஒன்றைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தமிழ் நாட்டில் விசைத் தறி வளர்ச்சியை அடியோடு குட்டிச்சுவாக்கியது கூட்டுறவுத்துறைதான் என்பது என்னுடைய முடிவான கருத்து. விசைத் தறியைக் கொண்டுவரும்போது அது கூட்டுறவுத் துறையில் இருக்கவேண்டுமா அல்லது அது தனியார் துறையில் இருக்க வேண்டுமா என்பது ஒரு புறம் இருக்க, கூட்டுறவுத் துறையினர் தான் தமிழ் நாட்டில் விசைத்தறி வளர்ச்சியைச் சிதற அடித்து தொழில் வளத்தைக் கெடுத்துவிட்டார்கள் என்பது என்னுடைய குற்றச்சாட்டு. இதை எங்கேயும் சொல்ல நான் தயாராயிருக்கிறேன். இப்படி தமிழ் நாட்டில் தொழில் வளர்ச்சியைக் கெடுத்து விட்டு இப்போது விசைத் தறியைக் கொண்டு வரப் போகிறோம் என்று அரசாங்கம் சொல்லும்போது, அதைக் கூட்டுறவுத் துறைக்கு விட்டு விட வேண்டும் என்று சொல்லுவது எப்படியாயமாக இருக்க முடியும்? அன்று விசைத் தறியே வேண்டாம் என்று சொன்னவர்கள் கூட்டுறவுத் துறையினர். இன்று அது வரும்போது அது தங்கள் துறைக்கே விடப்பட வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அரசாங்கம் அவர்களுடைய வேண்டுகோளுக்கு இணங்கினால், இந்தத் துறையில் விபரிதமான விளைவுகள் வரும் என்று அரசாங்கத்தை நான் எச்சரிக்க விரும்புகிறேன். இன்று தமிழ் நாட்டில் கைத்தறித் துறையில் ஈடுபட்டுள்ளவர்கள் விசைத்தறி தங்களுக்கே கொடுக்கப்படவேண்டும் என்று ஆசைப்படுகிறார்கள். அப்படி அவர்கள் விரும்புவது நியாயமான ஒன்றாகும். ஆகவே விசைத் தறியைக் கொடுக்கும்போது கூட, கைத்தறியில் நீண்ட அனுபவம் உள்ளவர்களுக்குத்தான் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அடித்தம் திருத்தமான வேண்டுகோள். அசோக் மேத்தா கமிட்டி தன்னுடைய ரிப்போர்ட்டில் விளக்கமாகச் சொல்லியிருக்கிறது. அவர் கைத்தறித் தொழிலை மாற்றி அமைப்பதற்குத்தான் விசைத்தறி அந்தத் தொழிலில் புகுத்தப்படுகிறது என்று சொன்னார். எனவே விசைத்தறியைக் கொடுக்கும் போது கைத் தறித் துறையில் நீண்டகால அனுபவம் உள்ளவர்களுக்குத்தான் அது கொடுக்கப்படவேண்டுமே தவிர புதிதாக வந்தவர்களுக்கோ அல்லது கூட்டுறவுத் துறையினருக்கோ கொடுக்கப்படக்கூடாது என்பது என்னுடைய வேண்டுகோள். இதைச் செய்வார்கள் என்று நான் சென்னை அரசாங்கத்திடம் நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறேன். எந்த ஒரு பிரச்சனையிலும் சென்னை அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த வரையில், நல்ல முறையில் ஆராய்ந்து எப்போதும் மக்களுக்கு நன்மையளிக்கக்கூடிய முறையில் இருக்கும் முடிவைத்தான் எடுப்பார்கள் என்ற திடமான நம்பிக்கை எப்போதும் எனக்கு உண்டு. ஆனால் சிலர் என்ன பண்ணுகிறார்கள்? ஏதாவது ஒரு பிரச்சனையை வைத்துக்கொண்டு இந்த அரசாங்கத்தின் மீது மக்களுக்கு நம்பிக்கை இல்லை, நம்பிக்கை இல்லை என்று பேசுகிறதை நாம் கேட்கிறோம். ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். மக்களுக்கு நீண்ட நெடுங்காலமாக இருந்த ஒரு

[திரு எஸ். ஆர். பி. பொன்னுசாமி செட்டியார்]

21st January 1965]

பிரச்சனையில் நம் மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர் கனம் வெங்கட்டராமன் அவர்கள் ஒரு நல்ல தீர்வைக் கண்டு உத்தரவிட்டிருக்கிறார்கள். சாதாரணமாக முன்பெல்லாம் ஒரு புகார் இருந்து வந்தது, கைத்தறியைப் பொறுத்தவரையில் அரசாங்கம் கூட்டுறவாசை களுக்குத்தான் எல்லாவிதமான சலுகைகளையும் கொடுத்தது. கூட்டுறவாசை வேளியே இருப்பவர்களுக்கு அந்த வகையான உதவிகளைக் கொடுப்பதில்லை என்ற புகார் இருந்து வந்தது. ஆனால் கைத்தறி நிதி கார்ப்பொரேஷன் ஒன்றை பத்து லட்சம் ரூபாய் முதலீட்டில் ஆரம்பிக்கப்போவதாக அரசாங்கம் இந்தச் சபையில் முன்பு அறிவித்த போழுது, என்ன ஆயிற்று? நாம் பத்து லட்சம் ரூபாய் போதாது என்று சொன்ன போது, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் உடனே, இது பூராவும் அரசாங்கம் கொடுக்கப் போகிறதில்லை. கைத்தறித் தொழிலில் சம்மந்தப் பட்டவர்கள் தான் அதில் மூலதனமாகப் போட வேண்டும் என்று சொன்னார். இதை நாம் பெரிதும் வாடிக்கையாக ஏற்றுக் கொள்ளும் 50 லட்சமாக இருக்கலாம் என்று கேட்டுக்கொண்டோம். அதை அரசாங்கத்தில் ஏற்றுக்கொண்டார்கள். நான் அன்று சொன்னேன், கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், அது அதிகமாக முதலீடு செய்யத் தயார் என்று. அதே போல மற்ற ஜில்லாக்களைக் காட்டிலும் கோயம்புத்தூர் மாவட்டம் தான் அதிகமாக முதலீட்டைப் போட்டது என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். சாதாரணமாக கம்பெனிகள் ஆரம்பிக்கும் போது, பங்கு முதலீட்டுத் தொகை மூன்று அல்லது நான்கு தவணையில்தான் வருவாகும். ஆனால் இந்தக் கைத்தறி நிதிக் கார்ப்பொரேஷனைப் பொறுத்த வரையில் முழுக்க வசூல் ஆகிவிட்டது. அது மட்டும் இல்லை, குறிப்பிட்ட காலத்துக்குள் தொகைக்கு மேல் வசூல் ஆகிவிட்டது என்பதை அன்று பார்த்தோம். எதிர்க்கட்சி உப தலைவர் அவர்களுக்கு இது நன்றாகத் தெரியும். இந்தக் கணக்குகளையெல்லாம் அவர்கள் நன்கு புரிந்து கொண்டவர்கள். அகில இந்திய ரீதியில் பார்த்தால் அரசாங்கத்தின் சார்பில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இந்த மாதிரி முதலீட்டில் எப்போதும் இந்த மாதிரி 'ஓவர் லெப்ஸ்கார்ப்' ஆனது கிடையாது. ஏன் இதைச் சொல்லுகிறேன் என்றால், சிலர் இந்த சர்க்கார் மீது மக்களுக்கு நம்பிக்கை இல்லை, நம்பிக்கை இல்லை என்று கூச்சல் போடுகிறார்கள். உண்மையிலேயே மக்களுக்கு அந்த மாதிரி நம்பிக்கையில்லாமல் இருந்தால், அரசாங்கம் வெளியிட்டுள்ள மூலதனத்துக்கு மேல் வசூல் ஆகி இருக்குமா என்பதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும் என்பதற்காகத் தான் இதைச் சொல்லுகிறேன் என்று சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. கே. கே. கோதண்டராமன்: கனம் தலைவர் அவர்களே கவர்னர் பெருமானின் உரைக்கு நன்று தெரிவிக்கும் முறையில் நான் பேச ஆரம்பிக்கும் நேரத்தில் அவர்களுடைய உரையை மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கிறேன். கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் எடுத்த எடுப்பிலேயே தமது உரையில் இராமேஸ்வரம்-தனுஷ்கோடியில் ஏற்பட்ட பயங்கரத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருப்பது

[திரு. கே. கே. கோதண்டராமன்] [21st January 1965]

பெரிதும் வரவேற்கத்தக்கதாகும். ஏற்படக் கூடாத ஒன்று இயற்கையின் சிற்றத்தால் ஏற்பட்டுவிட்டது. என்றாலும் அரசாங்கம் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு உதவிகளையும் நிவாரணங்களையும் அளிக்கும் வகையில் உடனுக்குடன் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டது மிகவும் பாராட்டத்தக்க ஒன்றாகும். எல்லோராலும் பாராட்டப்படுகிறதை நானும் பாராட்டக் கடமைப்பட்டவனாகிறேன். கன்னியாகுமரியிலும் காவிரிப்பூம் பட்டணத்திலும் தான் நிலப்பரப்பைக் கடல் கொண்டது என்று நாம் இலக்கியத்தில் படித்திருக்கிறோம். ஆனால் நம் கண் முன்பே இவ்வளவு பெரிய சோக நிகழ்ச்சி ஏற்பட்டதானது தமிழக வரலாற்றிலேயே பெரும் துக்கத்தைத் தரக்கூடிய ஒன்றாகும். ஏற்பட்ட இந்த நிகழ்ச்சிக்குப் பிறகு பரிகாரங்களும் உதவிகளும் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் இன்னும் செய்யப்படவேண்டியது ஏராளமாக இருக்கின்றது என்று அங்குள்ள மக்கள் சொல்லுகிறார்கள். குறிப்பாக இராமேஸ்வரம் பகுதியில் யாத்ரீகர்கள் வருகை பெரும் அளவுக்குப் பாதிக்கப்பட்டு இருப்பதால் அங்குள்ள புரோகிதர்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்களுக்கு உடனடியாக ஏதாவது உதவியளிக்கவேண்டும் என்று அரசாங்கத்திடம் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று அறிந்தேன். எவ்வளவோ உதவிகளை உடனுக்குடன் அளித்து வரும் அரசாங்கம், இது வரையில் நமது நாட்டின் தெய்வீகத்தன்மையையும் புனிதத் தன்மையையும் காப்பாற்றிவரும் அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்யும் என்று நான் மனமாற நம்புகிறேன்.

இவ்வளவு பெரிய கொடுமை ஏற்பட்டிருக்கும் இந்த நேரத்தில், அங்கே கரையோரமாக ஒதுங்கும் பிணத்தில் இருந்து நகைகளையும், விலை உயர்ந்த துணிமணிகளையும் சிலர் கழற்றிச் செல்லும் காரியத்தில் ஈடுபட்டு இருக்கிறார்கள் என்று பார்க்கும் போது சமுதாயம் எவ்வளவு கீழ் நோக்கிப் போய்க்கொண்டு இருக்கிறது என்பதை நாம் பார்க்க முடிகின்றது. மேதைகள் நிறைந்துள்ள இந்த சபையில் ஒன்றை நான் பணிவன்போடு தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நாட்டின் சமுதாயத்தின் சீர்கேட்டைத் தடுத்து நிறுத்தி மக்களை நேரவழிப்படுத்த அரசாங்கம் ஏதாவதொன்றைச் செய்தாகவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இது மட்டுமில்லை. இன்று சமுதாயத்தில் ஏதாவதொன்றுக்கு எதிர்ப்புத் தோன்றினால், சில அரசியல் கட்சிகள் உடனே அதைத் தங்கள் கட்சி நலனுக்குப் பயன்படுத்திக் கொண்டு பேசும் முறையில் காரியங்களைச் செய்து வருகிறதைப் பார்க்கிறோம். நாம் பேசுகிறோம், ஒரு நாட்டின் சிறப்பு அதன் தொழில் வளத்திலும், பொருளாதார முன்னேற்றத்திலும் இருக்கிறது என்று. ஆனால் ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே தமிழர்கள் கண்ட முன்னேற்றம் மக்களின் ஒழுக்கத்தின் அடிப்படையை, ஒட்டித்தான் ஓளவையார்,

“நாடா கொன்றோ காடாகொன்றோ
அவலா கொன்றோ மிசையா கொன்றோ
எவ்வழி நல்லவர் ஆடவர்
அவ்வழி நல்ல நீ வாழிய நிலனே—”

[21st January 1965] [திரு. கே. கே. கோதண்டராமன்]

என்று பாடியுள்ளார். ஆனால் இராமேஸ்வரத்தில் கேள்விப்பட்ட நிகழ்ச்சியானது தமிழர்களுடைய பண்பாடு எந்த அளவிற்குக் கீழ் நோக்கிப் போயிருக்கிறது என்பதைத்தான் காண்பிக்கிறது. இந்தப் பண்பாடு உயராத வரையில் எந்தத் துறையிலும் முன்னேற்றத்தைக் காண முடியாது. இந்தப் பண்பாடு இருந்திருந்தால் இன்று ஏற்பட்டிருக்கும் அரிசிக் கஷ்டம் நிச்சயமாக ஏற்பட்டிருக்காது. இந்த அரசாங்கம் இல்லை, எந்த அரசாங்கம் இருந்தாலும் மக்களுடைய பண்பாடு உயராமல் நிலைமைகளைச் சீர்திருத்த முடியாது என்பதை யாரும் மறுக்கமுடியாது.

தனி மனிதனுடைய ஒழுக்கம் உயர்ந்தாலொழிய, தனி மனிதன் சமுதாயத்தினுடைய நலனுக்காக வாழ வேண்டும் என்று நினைத்தாலொழிய இந்தச் சீர்கேடுகளை எப்படிப்பட்ட அரசாங்கத்தாலும் நீக்க முடியாது என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இங்கே இருக்கின்ற பெருமக்கள் அதற்கு ஒரு வழி செய்து அதைச் சமுதாயத்தில் தனிப்பட்ட முறையிலாவது அல்லது அரசியல் அல்லது அரசாங்க ரீதியிலாவது எவ்வகையிலேனும் இந்தப் பெரிய தேசிய ஒழுக்கத்தை நேஷனல் கோர்ட்டர் என்று சொல்லுகிறோமே அதை சரிப்படுத்தி நம் நாட்டு மக்களின் ஒழுக்கத்தையும் தரத்தையும் உயர்த்த வேண்டும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்த, உணவுப் பிரச்சனைப்பற்றிப் பலர் குறிப்பிட்டார்கள். அதைப்பற்றியும் ஒரு விவசாயி என்ற முறையிலும் பஞ்சாயத்துக் களில் அனுபவப்பட்டவன் என்ற முறையிலும் சில வார்த்தைகளை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். பதினேழு ஆண்டுகள் ஆட்சியில் இருந்தும் மீண்டும் இந்த நிலையா என்று எதிர்க்கட்சியினர் அங்கலாய்த்துக் கூறுகிறார்கள். ஆனால் நாம் ஒரு சிறந்த ஜனநாயகப் பண்பாட்டில் நம் நாட்டை நடத்திக்கொண்டு செல்கிறோம். உலகத்திலேயே மிகப் பெரிய ஜனநாயக நாடு என்ற முறையில் நாம் நாட்டை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். பதினேழு ஆண்டுகளில் நாம் சாதித்தவை கொஞ்சநஞ்சமல்ல. ஆனாலும் இன்னும் சாதிக்க வேண்டியதும் நிறைய இருக்கிறது. நாம் சாதித்தது விந்திய மலையளவு என்றாலும் நாம் இன்னும் சாதிக்க வேண்டியது இமயமலையளவு என்று நான் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். உற்பத்தியை எவ்வளவோ பெருக்கியிருக்கிறோம். எத்தனையோ அணைக்கட்டுகளைக் கட்டி இருக்கிறோம் என்றாலும், சாண் ஏறினால் முழம் சருக்குகிறது என்பார்களே, அது போல், ஜனங்களின் உற்பத்தியின் வேகத்தோடு நம்மால் போட்டி போட முடியவில்லை. ஜனநாயகம் என்பதைப்பற்றி ஒரு பத்திரிகையில் படித்தேன். சர்வாதிகாரம் உள்ள நாடுகளில் ரஷ்யா, சீனா போன்ற நாடுகளே உணவுப் பொருள்களில் தன்னிறைவு அடையவில்லை. கனம் அங்கத்தினர் திரு. பாலசுப்பிரமணிய அய்யர் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல், ஓரளவுக்கு மற்றப் பிரானிகள் எப்படி 10 சதவீத உணவை வீண் ஆக்குகிறது என்ற விவரத்தையும் பார்த்தோம். அந்தப் பத்திரிகையில் படித்தது எனக்கு நினைவிற்கு வருகிறது. சமீபத்தில் சீனாவில் ஒரு புத்தகம் போட்டார்கள், அதில் இருக்கிறது. சீனாவில் எலித் தொந்தரவு காரணமாக, எலிகளை ஒழிக்க ஒவ்வொரு பிராஜையும் தினம் 5 எலிகளைக் கொண்டு வந்து

[திரு. கே. கே. கோதண்டராமன்] [21st January 1965]

கொடுத்துவிடவேண்டும் என்று உத்தரவு போட்டார்கள், தினசரி எலியை அந்த தாலுக்கா ஆபீசில் கொண்டு வந்து சேர்க்கவேண்டுமாம். அந்த மாதிரி நாம் இங்கே போட முடியாது. அந்த வகை யிலும் கம்ப்யூனிஸ்ட் கட்சியின் அங்கத்தினர்களுக்குத்தான் அவைகள் சுலபமாகக் கிடைத்ததாம். சாதாரணப் பிரஜைகளுக்கு எலி கிடைப்பதில்லை. எனவே அவர்கள் கள்ள மார்க்கட்டில் வாங்கி எலியைக் கணக்குக் காட்ட வேண்டி இருந்தது என்று படித்தேன். அந்த நாட்டில் எலியை அப்படி ஒழித்தால்தான் ஒழியும் என்று இருக்கிறது. இந்த நாட்டில் ஜனநாயகத்தில் இருக்கும் நாம் எலியைக் கொண்டுவரும்படி சட்டம் போட முடியாது. அதே போல்தான் மக்களுடைய மனதை எல்லாம் ஒருமுகமாகத் திருப்பிக்கான் நம் நாட்டில் நாம் உணவு உற்பத்தியை அதிகப்படுத்த வேண்டும். ஆனால் நாம் இங்கே பொது நோக்கோடு செல்லவில்லை. குறைகண்ட இடத்தில் அதை மற்றவர்களோடு சேர்ந்துகொண்டு குறையைப் பெரிதாகக் காட்ட முயற்சிக்கிறோமே தவிர பிரச்சினைக்குத் தீர்வுகாண ஒத்துழைப்பதில்லை. அனால் நம் எதிர்காலம் சிறப்பாக இருக்க வேண்டும் என்றால் பிரச்சினைகளில் ஏற்படும் கோளாறுகளைத் தள்ள முயற்சி செய்து முன்னேற்றம் காண வேண்டும் என்பதில் ஐயம் இல்லை.

5-20
p.m.

குறிப்பாக, இப்போது விவசாய அபிவிருத்தித் திட்டம் மிக அதிகமான அளவில் செய்யப்பட வேண்டும் என்று எல்லோராலும், எல்லா கட்சிகளாலும் பேசப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் அதற்கு ஒரு யுத்த கால முக்கியத்துவத்தைக் கொடுத்து யுத்த காலத்தில் எப்படி யுத்த தளவாடங்களுக்கு முதல் பிரதானம் கொடுக்கிறோமா அதுபோல் விவசாயக் காரியங்களுக்கு முதலிடம் கொடுப்பது என்று ஒரு பொதுக் கொள்கை வகுத்துக் கொண்டு அந்த அளவில் முன்னேற்றம் செய்தால்தான் முடியும். அதாவது சமீபத்தில் மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு முறை பேசும்போது குறிப்பிட்டார்கள். மின்சாரப் பற்றாக்குறை வருகிறது என்றால், யுத்த தளவாட கொழிற்சாலைகள் பாதிக்குமேல் மின்சாரத்தை எடுத்துக் கொள்ளுகின்றன, ஆகவே மற்ற தொழில் களுக்கு மின்சாரம் கிடைப்பது அரிதாக இருக்கிறது என்றார். அது போல் விவசாயத்திற்கு மின்சாரம் தேவைப்பட்டால், அதற்கு முதலிடம் கொடுக்க வேண்டும். ஆக யுத்தகால அடிப்படையில் விவசாய உற்பத்தியைத் துரிதப்படுத்தினாலொழிய விவசாயத் தொழிலில் நாம் எதிர்பார்க்கிற வேகத்தைக் காண முடியாது.

ஒரு முக்கியமான விஷயத்தைத் தலைவர் அவர்கள் மூலம் அரசாங்கத்திற்குத் தெரியப்படுத்திக் கொள்ளுகிறேன். இப்போது பயிர்களுக்கு நோய் வருகிறது என்றால், பாதி விலையில் பஞ்சாயத்து யூனியன்களிலிருந்து நோய் போக்க மருந்து கொடுக்கிறோம். பாலிடால் முதலியவைகளைச் சப்ளை செய்கிறோம். ஆனால் எப்படி மனிதனுக்குத் தொத்து நோய் வந்தால், அம்மை முதலிய நோய் வந்தால், அம்மை குத்த ஒவ்வொரு ஊருக்கும் ஹெல்த் இன்ஸ்பெக்டர் வருகிறாரோ, அதே போல் பயிர்களுக்கு நோய் வந்தால், அதைத் தடுக்கும் பொறுப்பை பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு அளித்து விடலாம். பஞ்சாயத்து யூனியன்களே

[21st January 1965] [திரு. கே. கே. கோதண்டராமன்]

நேரடியாக அதற்கு வழி வகை செய்யலாம். ஒரு பிரதேசத்தில் ஒரு நோய் வந்தால் அந்தப் பஞ்சாயத்து யூனியன் அதிகாரியும் விவசாய அதிகாரிகளும் தங்களிடம் இருக்கும் மெஷின்கள் மூலம் அந்த நோயைத் தடுக்க வேண்டும். விவசாயிகளுக்கு எத்தனையோ மெஷின்களைப் பாதி விலைக்குக் கொடுக்கிறோம். இதை விட்டு விட்டு பஞ்சாயத்து யூனியனே அதைத் தடுக்க முயற்சிக்க வேண்டும். தொத்து நோயைத் தடுக்க அரசாங்கம் முயற்சி எடுப்பது போல், பயிர்களுக்கு வரும் நோயைத் தடுக்க பஞ்சாயத்துக்கள் முயற்சி எடுக்க வேண்டும். இன்னும் சில விவசாயிகள், பயிர்களுக்கு நோய் வந்தால் அதற்கு பாலிடால் அடிக்கும்படி சொன்னால் அதை விட்டு உப்பு போட்டால் போய்விடும் என்று நினைத்து தங்கள் பலனைப் போக்கிக் கொள்ளுகிறார்கள். இது நேரடியாகக் கண்ட உண்மை. ஆகவேதான் விவசாயப் பொருள் உற்பத்தியை அதிகப் படுத்தும் பொறுப்பைப் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் வசம் ஒப்படைத்தால் நோய் தடுப்பு முறையையும் யூனியன்களிடமே ஒப்படைத்தால் சிறப்பாகப் பயன் பெறலாம் என்று கருதுகிறேன்.

பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் இப்போது விவசாய உற்பத்தியை அதிகப்படுத்த எங்களிடம் பல திட்டங்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் நடைமுறையில் அவைகள் சரியாகச் செயல்படவில்லை என்பதை மிகவும் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். பல திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டு அவைகளை நிறைவேற்றுகின்றன என்று எங்களுக்கு ஆக்கினை வருகின்றது. அந்தக் கட்டளைகள் அந்தக் குறிப்பிட்ட பிரதேசத்திற்குப் பொருத்தமாக இருப்பதில்லை. எங்கேயோ ஒரு திட்டத்தைத் தீட்டி, அதை நீங்கள் செயல்படுத்துங்கள் என்றால், மக்கள் அதற்கு உடன்பட மறுக்கிறார்கள். அப்படி இல்லாமல் ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு இவ்வளவு ரூபாய் என்று கொடுத்து, அது இந்தந்த உணவுப் பொருள்களை அதிகப் படுத்துவது என்று திட்டம் தீட்டி, அந்தத் திட்டத்தை மேலிடம் ஒப்புக் கொண்டு திட்டத்தை நிறைவேற்றினாலொழிய எதுவும் சரியாகாது. எல்லோரும் ஒரே திட்டத்தைக் கொடுத்து நிறைவேற்றுகின்றன என்றால், அது சரியில்லை. உதாரணமாக தண்ணீர் இல்லாத பிரதேசத்தில் உள்ள பஞ்சாயத்திற்கு மீன் வளர்ப்பதற்கு என்று அரசாங்கத்தில் 40,000 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். இது மாதிரி பல விஷயங்கள் விவசாய அபிவிருத்தித் துறையில் இருக்கின்றன. ஆகவேதான் விவசாய உற்பத்தியைப் பொறுத்தவரையில், பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் வசமே திட்டம் தீட்டும் பொறுப்பை விட்டு, உற்பத்தியை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்று கூறுகிறேன். ஒரு பிரதேசத்தில் நெல் அதிகமாக விளைகிறது என்றால், அந்தப் பிரதேசத்தில் நெல் பற்றி அனுபவம் பெற்ற அதிகாரியை விட்டு திட்டம் போடச் சொல்ல வேண்டும். ஒரு பிரதேசத்தில் கரும்பு அதிகமாக விளைகிறது என்றால், கரும்பைப்பற்றி அனுபவம் பெற்ற அதிகாரியை விட்டு அதற்கு வேண்டிய திட்டம் போட வேண்டும். இப்படி ஒரு திட்டம் போட்டு யூனியன்கள் இந்தனை பங்கு உற்பத்தி செய்யவேண்டும் என்று உத்தரவு போட்டு, யூனியன்களில் விவசாய உற்பத்தியை அதிகரிக்க வேண்டும். அப்படி இல்லாமல் நெல்லைப் பற்றிய அனுபவமே இல்லாத ஒரு

[திரு. கே. கே. கோதண்டராமன்] [21st January 1965]

அதிகாரியைக் கொண்டு எல்லா இடத்திலும் நெல் உற்பத்தியை அதிகரிக்க வேண்டும் என்று போடுவது சரியில்லை. நஞ்சை தான்யங்களை அதிகரிக்க வேண்டிய இடத்தில் நஞ்சை தான்யங்களைப் பற்றி அனுபவம் பெற்ற அதிகாரியை அனுப்பி வைக்க வேண்டும். அதேபோல் புஞ்சை தான்யம் அதிகரிக்கப்பட வேண்டிய பிரதேசத்திற்கு அந்த தான்யம் பற்றி அனுபவம் உள்ள அதிகாரியை நியமிக்க வேண்டும் என்று கூறிக் கொள்ளுகிறேன்.

இன்னும் ஒன்று. இப்போது பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் உள்ள விவசாய அதிகாரி பெரும்பாலும் பொருள்களின் விற்பனை வேலையில் ஈடுபட்ட வேண்டியிருக்கிறது. அந்த அதிகாரியை இந்த வேலையில் இருந்து விடுபடுத்தினால், அவரால் நல்ல வகையில் உற்பத்தியை அதிகப்படுத்த விவசாயிகளிடம் யோசனைகள் பல சொல்ல அவருக்கு அவகாசம் கிடைக்கும். இப்போது அதற்கான அவகாசமே அவருக்குக் கிடையாது. இதைப்பற்றிப் பல மாநாடுகளிலும் அதிகாரிகளுக்குத் தெரிவித்திருக்கிறேன். அவருடைய இந்த விற்பனை வேலையை சாதாரண ஒரு அப்பர் டிவிஷன் கிளார்க் செய்யலாம். தற்போது அந்த வேலையை விவசாய விஸ்தரிப்பு அதிகாரியே செய்வதால், அது அவருடைய நேரத்தைக் குறைத்து விடுகிறது. எனவே, அவருக்கு விவசாய அதிக உற்பத்தியையே முழுநேரப் பொறுப்புக்காக வேண்டும் என்று தலைவர் அவர்கள் மூலம் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இப்போது மிகவும் மட்ட ரகமான அரிசியாகப் போடப்படுவதாகப் புகார் வருவதைப் பார்க்கிறோம். இப்போது புரோகியூர்மெண்ட் செய்வதை எல்லா மாவட்டங்களிலும் தனிப்பட்டவர்களுக்கு இல்லாமல் மில்லர்களுக்குக் கொடுக்கிறார்கள். அப்படி மில்லுக்குக் கொடுத்து அறைக்கிற மில்காரர்களில் யார் மட்ட ரகமான அரிசி கொடுக்கிறார்களோ, அவர்களுடைய சரக்கு முழுவதும் பறிமுதல் செய்யப்பட்டு வேறு ஒரு மில்காரருக்கு லைசன்ஸ் கொடுக்கப்படும் என்று சொல்லிவிட்டால் அந்த மில்காரர்கள் நல்ல முறையில் அரிசி தருவார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை. மட்டரகமான அரிசி தந்தால், அவரிடம் இருக்கும் எல்லா அரிசியையும் பறிமுதல் செய்து வேறு ஒரு வருக்குத்தான் அந்த புரோகியூர்மெண்ட் லைசன்ஸ் தருவோம் என்று சொல்லிவிட்டால், போட்டி போட்டுக்கொண்டு நல்ல அரிசியைக் கொடுப்பார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கே இந்தப் பெரும் பொறுப்பை இரண்டு பிரிவாகப் பிரித்துக் கொடுக்க வேண்டும். ஒரு பிரிவில் பஞ்சாயத்து யூனியன்களே உணவு உற்பத்தியை அதிகப்படுத்த வேண்டும். இன்னொரு பிரிவில் அரசாங்கமே உணவு உற்பத்தியை அதிகப்படுத்துவதாக வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். உதாரணமாக மராமத்து இலாகாவிலே வாய்க்கால்கள் ரிப்பேர் செய்வதிலே பல நாள் ஆகியும் கூட சில இடங்களில் இன்னும் ரிப்பேர் ஆகாமல் இருக்கிறது. காரணம் அரசாங்கம் பல தடவை இந்த திட்டத்தை எடுத்தும் அதற்கென ஒரு தனியாக ஒரு குழு இல்லாததினால்தான் தாமதம்

[21st January 1965] [திரு. கே. கே. கோதண்டராமன்]

ஏற்பட்டிருக்கிறது. பல முறை ஒரு வாய்க்கால் ரிப்பேர் செய்ய வேண்டுமென்று ஒரு சூப்பர்வைசர், இன்ஜினியர் திட்டம் போட்டாலும் அவர் இடையில் மாற்றப்படுவதால் அது பழைய நிலைக்குச் சென்று விடுகிறது. இந்த மாதிரி அவசர வேலைக்கு அரசாங்கம் அது பூராவையும் எடுத்து தனி இன்ஜினியர் மூலம் இந்த ரிப்பேர்களைச் செய்ய வேண்டும். தனியாக அவர்கள் பரிசீலித்து அரசாங்கத்துக்குக் குறிப்பு அனுப்பினால், சீக்கிரமாக நடவடிக்கை எடுக்க ஏதுவாகும் என்று நான் அபிப்பிராயப்படுகிறேன். எவ்வளவோ கஷ்டங்களுக்கு இடையிலும் நாம் மிக வேகமாக முன்னேறிக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதிலே ஐயமில்லை என்று கூறி எனக்கு இந்த வாய்ப்பை அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி, மனப்பூர்வமாக கவர்னர் பெருமான் உரையை ஆதரிக்கின்றேன்.

(Deputy Chairman in the Chair)

* திரு. எஸ். பி. கே. ஏ. லக்ஷ்மணன் செட்டியார்: மன்ற உப தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் ஆற்றிய உரையின் மீது சில விஷயங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இங்கு நமக்கு முன்னாலே, சென்ற மாதத்திலே இராமநாதபுரம் ஜில்லாவிலே, சிற் இராமநாதபுரம் ஜில்லாவிலே நடந்த புயலைப்பற்றி எல்லோரும் அங்கும் இங்குமாக உண்மையில் நன்கு பிரத்தட்சயமாகத் தெரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் தனுஷ்கோடியிலே நடந்த புயல் மக்களைக் கொள்ளை கொண்டு போனதோடு அல்லாமல் பின்னே பல பிரச்சனைகளையும் நமக்கு முன்னால் வைத்துச் சென்றிருக்கிறது. முதலாவதாக இங்கு பேசியதிலிருந்து சர்க்கார் அதிக கவனம் செலுத்தி, அதற்கு உஷார்படுத்தி இருந்தால், இவ்வளவு பெரிய ஆபத்து வராமல் தடுத்திருக்க முடியும் என்று கருதுகிறார்கள். ஆனால் பரவலாக மக்கள் எல்லோருக்கும் தெரிந்திருந்தாலும், எத்தகைய சங்கடங்கள் வரப் போகின்றன, எவ்வளவு பெரிய ஆபத்து வரப் போகிறது என்று தெரிந்தாலும் அவர்கள் உணர்வதே இல்லை, பொருட்படுத்துவதே இல்லை, மனதில் அதை வைத்துக் கவனிப்பதும் இல்லை. ஆனால் ஒரு குறிப்பிட்ட டிபார்ட்மெண்ட் அதைக் கவனிக்க வேண்டியது மிக அவசியம். குறிப்பாக நான் எதற்கு இதைச் சொல்லுகிறேன் என்றால் இரயில்வே டிபார்ட்மெண்டில் விவரம் தெரிந்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். வெதர் ரிப்போர்ட் தனுஷ்கோடியில் வந்திருப்பது தெரியும். சமுத்திரக் கரையில் புயல் அடிக்கப்போகிறது என்ற விஷயம் முதல் நாளே தெரியும். இந்த மாதிரி எல்லாம் இருந்தும் அவர்கள் என்ன அவசர நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டார்கள், என்ன எச்சரிக்கை கொடுத்தார்கள் என்பது கவனிக்க வேண்டியது மிக மிக முக்கியம். தனுஷ்கோடியிலே பொழுது இருக்க ஒரு காற்று வந்திருக்கிறது. பொழுது இருக்க வந்த காற்று அடித்து நின்று விட்டது. பின்னே ஜனங்கள் எல்லாம் உணவு அருந்தி விட்டு, படுக்கச் சிலர் போய் விட்டார்கள். அப்பொழுதுதான் அங்கே இந்தக் கடல் பொங்கக் கூடிய நிலைமையிலே பெரும் காற்று அடித்தது. விழித்து என்ன செய்வது என்று சொல்லுவதற்கு இல்லை. காற்று அடித்து கடல் கொந்தளிக்கும் சமயம்

[திரு. எஸ். பி. கே. ஏ. லக்ஷ்மணன் செட்டியார்]

[21st January 1965]

களில் எல்லாம் இரயில்வே ஸ்டேஷனுக்கு வந்து தங்குவது அங்குள்ள பழக்கம். எந்த விதமான ஆபத்தும் இருக்காது. அந்த நிலையிலே அந்த இரயில்வே நிலையத்தில் நல்ல உயர்ந்த மண்டபம் இருக்கிறது அவர்களைக் காப்பாற்றுவதற்கு. ஆனால் இரயில்வே டிபார்ட்மெண்டிலே என்ன முயற்சி எடுத்துக் கொண்டார்கள் என்றால் ஒன்றுமில்லை. அது தான் நமக்கு முக்கியம். இரயிலில் இராமேச்சுவரத்திலிருந்து பாம்பனுக்குக் கிளம்பிப்போகிற பொழுது, டிரைவர் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார். மதுரை மூல் மெண்டிலே போகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். போகச் சொல்லியும் போகவில்லை. அவர் பிரிட்டிஷ் இன்ஜினியரை பைலட் பண்ணிக் கொண்டு போ என்று சொன்ன பிறகு கொண்டு போனார். தனுஷ்கோடியில் சிக்னல் கொடுக்கவில்லை. கொடுக்கவில்லை என்றாலும் ஆபத்துக்குப் பரவாயில்லை என்று உள்ளே நுழைந்திருந்தால் ஒன்றும் நடந்திருக்காது. ஆனால் சிக்னல் கிடைக்கவில்லை என்ற காரணத்தால் பின்னால் திரும்பி பத்து மைல் இலக்குக்கு நோக்கினார்கள். அது வருவதற்குள் என்ன ஆயிற்றோ என்னவோ அவர்களைத்தான் கேட்க வேண்டும். ஆனால் இரயில்வேயில் இது புதிது அல்ல. இரயில்வேயில் புயல் இன்பர்மேஷனை எப்படி எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்பது அவர்களுக்குத் தெரியும். இந்த இரயில்வே டிரைவர் வண்டியை எடுக்க மாட்டேன் என்று கூறுகிற போது, மூல்மென்ட் அங்கு என்ன என்று கேட்டிருக்கலாம். தனுஷ்கோடியில் என்ன நிலைமை என்று கேட்டிருக்கலாம். ஒரே அடியாக போ, போ என்றுதான் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த இரயில்வே டிரைவர் இன்றைக்குப் புதிது அல்ல. சாதாரணமாக அரியலூர் டிரைவரை எடுத்துக் கொண்டால், சாதாரணமாக இரண்டு இன்ச் பெய்ய வேண்டிய இடத்தில் பத்து இன்ச் பெய்தால் அந்த கல்வர்ட் எப்படி இருக்கும்? அடித்துக் கொண்டுதான் போகும். அந்த மாதிரி மழை பெய்யும்போது, இந்த பத்து மைல் ரேன்ஜில் மழை பெய்து இருக்கிறதே, வண்டியை விடலாமா? வழக்கத்துக்கு விரோதமாக ஒரு 2 மாதம், 3 மாதம் தண்ணீர்தான் அந்த இடத்திலே, அங்கு இருக்கக்கூடிய பாலங்கள் தாங்க முடியும் என்று சொன்னால், அதற்கு மேற்பட்ட அளவுக்கு மழை பெய்திருக்கிறது. இன்னென்ன இடத்தில் தகராறு இருக்கும் என்று டிரைவருக்கு ரோடெபற்றித் தெரியும். எந்த எந்த ஸ்டேஷனில் எந்தெந்த ரோடு எவ்வளவு அங்குல மழைக்கு மேற்படாமல் ஸ்டிராங்காக நிற்கும் என்று தெரியும். அந்த மாதிரி நிலைமையில் ஏன் இரயில்வே பொறுப்பு எடுத்துக் கொள்ளவில்லை? அரியலூர் டிரைவர் அதேதான். அடுத்து அதே தினம் திருவனந்தபுரம் எக்ஸ்பிரஸ் கவிழ்ந்தது. எவ்வளவு மழை பெய்தது மதுரையில். சாதாரணமாக நாம் சொல்லுவோம் 2 மாதம் 3 மாதம் மழை அன்றைக்கு மதுரையில் பெய்த மழை. 3-லிருந்து 4-மணி வரையில் பெய்த மழை சாதாரணமாக ஒரு ஆறு மாதத் தண்ணீர் என்று மதிக்கப்படுகிறது. அங்கு இருக்கிற ரோடில் நான் 3 மணிக்கு மீட்டிங் போகிற போது மழையே இல்லை. வெறும் தூத்தல் தான். திரும்பிவரும்போது கார்போக

5-30
p.m.

[திரு. எஸ். பி. கே. ஏ. லக்ஷ்மணன் செட்டியார்]

21st January 1965]

முடியவில்லை. பெரிய பஸ் கூட போக முடியாத அளவுக்கு நிலை. அவ்வளவு மழை பெய்து இருக்கும்போது, இவ்வளவு மழை பெய்திருக்கிறதே, வண்டியை அனுப்பலாமா என்று யோசித்திருக்க வேண்டாமா? அதே தினத்தில் ஒரு கேட் கீப்பர் இவ்வளவு மழை அதிகமாக இருப்பதால் இன்ன பாலத்துக்குத்தகராறு இருக்கும் என்று பார்த்து, அந்தப் பாலம் அப்படியே அடித்துக் கொண்டு போய் தொங்கின நிலைமையில் பார்த்து, கேட் கீப்பர் கொடுத்த தகவலினால் இன்னொரு டிரைவர் தடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை ஏன் சொல்லுகிறேன் என்றால், மக்கள் நடந்ததைப் பேப்பரில் பார்த்தவுடன் அவ்வளவு உணர்வதில்லை. காலையில் எங்கு பார்த்தாலும் டிரைவர்களுக்கு முன்னால் புயலைப்பற்றிப் போட்டிருக்கிறது. பள்ளிகூடங்களில் அன்றைய தினம் அரையாண்டுத் தேர்வு முறைப்படி நடந்து கொண்டு இருக்கிறது. கால நிலை அறிக்கையின்படி ஏதோ பெருத்த பயங்கரம் ஏற்படப் போகிறது என்று இருந்தாலும் அந்த மாதிரி ஏற்படுவதற்கான அறிகுறிகளைக் காணோம். 22-ம் தேதியன்று மாலை 5 மணியளவில் தொண்டிக்கரையைத் தாக்கும் என்று சொல்லப்பட்டு இருந்தது. ஆனால் தொண்டிக்கு வந்தது வெறும் புயல்தான். மழையில்தான். அன்று இராமநாதபுர மாவட்ட அபிவிருத்திக் கௌன்ஸில் கூட்டம் என்பதையொட்டி நான் மதுரையில் இருந்தபோது இரவில் படுக்கும்போது கூட பெரும் புயலுக்கான அறிகுறிகளைப் படவில்லை. ஆனால் கால நிலை அறிக்கையைப் பார்த்தும் போது, வேதனையாகத்தான் இருந்தது. இரவு 11 அல்லது 12 மணிக்குத்தான் ஓரிரு தூற்றல் இருந்தது. ஆனால் பொழுது விடிந்து பார்க்கும்போது கேட்ட செய்திகள் மிகப் பயங்கரமானதாக இருந்தன. ஆண்டு முழுதுக்கும் பெய்யவேண்டிய மழையானது இரவு முக்கால் மணிக்குள் பெய்திருக்கிறது. அதிலும் குறிப்பாக இராமேஸ்வரம்-தனுஷ்கோடிப் பகுதியிலேயே அவ்வளவும் பெய்திருக்கிறது. கட்டடங்கள் இருந்த இடம் தெரியவில்லை. பாலங்கள் அடித்துச் செல்லப்பட்டன. திடீரென்று வந்த புயலில் பெரும் மழையின் காரணமாக ஏற்பட்ட வெள்ளத்தில் மக்கள் கொண்டு செல்லப்பட்டார்கள். இதுதான் அன்று நடந்த சோக நிகழ்ச்சி. எதிர்பார்க்காத நேரத்தில் ஏற்பட்டது. மக்களைச் சரிவர உஷார்படுத்தக்கூட நேரம் இல்லை. உஷார்படுத்தியிருந்தாலும் அவர்கள் அதைக்கேட்டு அதன்படி நடந்திருப்பார்களா என்பது சந்தேகம். ஆனால் பரவலாகச் சொன்னால், சற்று முன்யோசனையுடன் இருந்தவர்கள் பத்திரமாக இருந்திருக்க முடியும். ஆனால் பெரிய நிறுவனத்தை வைத்துக் கொண்டுள்ள ஒரு டிபார்ட்மெண்டு, இதற்கு முன்பு பல சந்தர்ப்பங்களில் இந்த மாதிரி நிலைமைகளைச் சந்தித்திருக்கும் இரயில்வே டிபார்ட்மெண்டு சற்றும் முன்யோசனையின்றி ஒரு பெருத்த தவறறைச் செய்தது தான் மிகவும் வருந்தத்தக்க ஒன்று, கண்டிக்கத்தக்க ஒன்று என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பெருத்த அளவில் மழையும் புயலும் இருந்தால், சென்னையிலிருந்து மதுராவரையில் இன்னும் மதுரையிலிருந்து தனுஷ்கோடி வரையிலும் நிலைமை எப்படி இருக்கிறது என்பதையறிய வேண்டிய சாதனங்களை வைத்துக்

[திரு. எஸ். பி. கே. ஏ. லக்ஷ்மணன் செட்டியார்]

[21st January 1965]

கொண்டுள்ள ஒரு பெரிய நிர்வாகமானது இருக்கவேண்டிய எச்சரிக்கையுடன் இல்லாமல் போனது பெரும் குற்றம் என்பதை உணரும்வகையில் நாம் மத்திய சர்க்கார் மூலம் அவர்களுக்கு அதை உணர்த்தி, மறுபடி அந்த மாதிரி ஒரு நிகழ்ச்சி ஏற்படாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

5-40
p.10.

இதையொட்டி நான் இன்னும் ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பாதிக்கப்பட்டுள்ள தனுஷ்கோடி-இராமேஸ்வரம் இரண்டும் மிகவும் முக்கியமான பிரதேசங்களாகும். தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தமட்டிலும் இல்லாமல், அகில இந்திய ரீதியிலும் அது ஒரு பெரிய யாத்ரீகர்கள் ஸ்தலமாக விளங்குகிறது. இன்றைய நிலையில் இந்த இரண்டு இடங்களுக்கும் நல்ல போக்கு வரத்து பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மறுபடி பாம்பன் பாலத்தை அமைக்கவேண்டும் என்று துடிக்கிறார்கள் சிலர். அதற்காகக் கோடிக்கணக்கான ரூபாயையும் செலவழிக்கலாம் என்று அவர்கள் வாதாடுகிறார்கள். அவர்களுடைய கோரிக்கை மிகவும் நியாயமானதாக இருந்தாலும், நான் சொல்வது என்னவென்றால், இதில் சற்று நிதானத்துடன் போகவேண்டும் என்பதுதான். சாதாரணமாக இருந்த மட்டத்திலிருந்து புயலுக்குப் பிறகு இந்தத் தொடர்பு லைன் ஆனது மண்டபத்திலிருந்து 'வயாடக்ட்' வரையில் சுமார் மூன்று அடி முதல் நான்கு வரையில் இறங்கியிருக்கிறது. இந்த நிலையில் வெகு சீக்கிரத்திலேயே பாதையைச் சீர்திருத்தி விடவேண்டும் என்று மம்முரமாகப் பழுது பார்க்கும் பணிகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆனால் இந்தப் பாலத்தை நிரந்தரமாக வைத்திருப்பது என்பது, இதிலேயே காலம் கடத்துவது என்பது எதிர்காலத்தில் மீண்டும் இப்படிப்பட்ட ஒரு சேத நிகழ்ச்சி ஏற்படுவதற்கு நாம் இப்போதே அடிக்கல் நாட்டுவதாக அமைந்துவிடுமோ என்று நான் பயப்படுகிறேன். ஆகவே மற்றொரு பாலம் அமைக்கவேண்டும். அதிகப் பணம் செலவாகும் என்பது உண்மைதான். ஆனாலும் கார்கள், வண்டிகள் போவதற்கு ஏதுவாக ரோட்டுப் பாலம் ஒன்றும், இரயில் போவதற்கு ஏதுவாக மற்றொரு பாலமும் அமைத்தால்தான் நல்லது. இதற்குக் கோடிக்கணக்கான பணம் செலவாகும் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் சேதுக்கால்வாய் திட்டம் அண்மையிலிருக்கும் போது இந்த இராமேஸ்வரம்-தனுஷ்கோடி யாத்திரை முக்கியத்துவத்துக்காக இவ்வளவு கோடிக்கணக்கில் பணத்தைச் செலவழித்து ஒரு பெரிய பாலத்தை அமைக்கவேண்டியது அவசியம்தான் என்பதை சர்க்கார் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும் என்று வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன். இப்படி மூன்று கோடி அல்லது நாலுகோடி ரூபாய் செலவழித்துப் பாலம் அமைக்கிறதைவிட மேற்கு ஜெர்மனியிலிருப்பது போல் ஒரு 'பெர்ரி' ஸர்விலை அமைத்துக் கொண்டால் போதும் என்று எண்ணுகிறேன். இந்த மாதிரி 'பெர்ரி' ஸர்விலை ஏறக்குறைய 40 அல்லது 50 லட்சம் ரூபாய் செலவில் அமைத்துவிட முடியும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த மாதிரி செய்தால் நமக்குப் போதும். பணமும் மிச்சமாக இருக்கும்.

[திரு. எஸ். பி. கே. ஏ. லக்ஷ்மணன் செட்டியார்]

[21st January 1965]

ஆனதினால் சம்பந்தப்பட்ட எஞ்சினியர்களிடம் இது பற்றிப் பேசுகிறபோது அது ஏற்கனவே போட்ட திட்டம், அது நடக்கட்டும் என்று நினைக்கிறார்களே தவிர, இவர்கள் சொல்லுவதை எடுத்துக் கொள்வதாகக் கூட இல்லை என்று அங்கே இருக்கிறவர்கள் சில தகவல்கள் சொல்கிறார்கள். ஆகையால் நமது மாகாணத்தில் இருக்கக்கூடிய ஒரு பெரிய திட்டமாக இருக்கிற காரணத்தால், ஒரு பெரிய இன்வெஸ்ட்மெண்டாக இருக்கிற காரணத்தினால், ராமேஸ்வரம் நம் பகுதியில் இருப்பதனால் இதைச் சீக்கிரமாகக் கவனிக்க வேண்டும். நமக்கு யார் வேண்டுமென்றாலும் உதவி செய்யக் காத்திருக்கிறார்கள். வெஸ்ட் ஜெர்மனி போன்ற இடங்களிலிருந்து உதவி செய்யத் தயாராக இருக்கிறார்கள்.

போக்குவரத்து விஷயமாக இப்போது என்ன செய்யவேண்டும் என்றால்-பிஷ்ரீஸ் டிபார்ட்மெண்டு லாஞ்ச் விட்டிருக்கிறார்கள் 50 நயா பசாவுக்கு. ஆயிரக்கணக்கான ஜனங்கள் ஒரு நாளைக்கு ஏறி இறங்க வேண்டியிருக்கிறது. அது போதவில்லை. ஆகையால் அதற்கு இன்னும் கூடுதலாக வழி காண வேண்டியது ரொம்ப அவசியம். ஆனால் கொழும்பு போக்குவரத்தை அவசியமாகக் கருதியபோது பெர்ரி போட் போய் கொண்டிருந்தது. இப்போது இல்லை. வரத்திற்கு 3 நாட்கள் போய்க்கொண்டிருந்தது. மூன்று நாட்கள் போய்க்கொண்டிருந்த போது 150 பாசஞ்சர்கள், 30 40 டன் கார்கோ போகும், 200 தபால் பைகள் போய்க்கொண்டிருந்தன. அதனால் வரக்கூடிய வருமானம் குறைவு. அது ரேயில் வே நிர்வாகத்தின் மெரைன் டிபார்ட்மெண்ட் மூலம் நடத்தது. எனவே நஷ்டத்தில்தான் நடத்தது. நஷ்டத்தில்தான் நடக்கும். என்னென்றால் 700 ரூபாய்க்கு மேல் சம்பளம் வாங்கும் ஆபீசர்கள் ஒரு 2, 3, பேர்; 2 போட்டுகளை ரிப்பேர் செய்ய மெரையின் எஞ்சினியரிங் ஒர்க்ஷாப். அதிகப்படியான க்ரூஸ் சாதாரண போட்ட கம்பெனி வைத்து நடத்துபவர்கள் வைத்திருப்பதற்கு மேல் அதிகப்படியான ஆட்கள், இப்போது குறைத்து விட்டார்கள் இவ்வளவும் போட்டுப் பார்த்தால் அவர்களுக்குக் கட்டாது. 150 பாசஞ்சர், 30 டன் கார்கோ, 200 தபால் பைகள் எடுத்துச் செல்ல வெளியார் போட்டை உபயோகப்படுத்தினால் மாதத்திற்கு 13 டிரிப். ஐந்து ரூபாய் ஒரு டிக்கட், டன்னுக்கு 30 ரூபாய் கார் கோவிற்கு. தபால் பைக்கு சப்கிடி கொடுப்பார்கள் போஸ்ட் ஆபீசில். நல்ல தொகையாக இருக்கும். அந்தத் தொகையும் கொடுத்தால் நல்ல முறையில் தனியார் ஓட்டலாம் தனியார் போட்டில் 3 க்ரூஸ் வைத்து ஓட்டினால் இவன் 15 பேர் வைத்து ஓட்டுகிறான். அவர்கள் ஒரு பைலட் ஆபீசர் வைத்திருந்தால் இவர்கள் 5 பேர் வைத்திருக்கிறார்கள். இந்த நிலையில் இருக்கிறது. ஓட்டுபவர்களிடம் கேட்டால் நல்ல முறையில் ஓட்ட முடியும் என்கிறார்கள். இதை உருப்படியாகச் செய்யலாம். நல்லபடியாக நடத்தினால் அதற்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கலாம். இப்போது ரொம்ப அவசரமாகச் செய்ய வேண்டியது ஒன்று இருக்கிறது.

[திரு. எஸ். பி. கே. ஏ. லக்ஷ்மணன் செட்டியார்]

[21st January 1965]

இப்போது கொழும்புக்கு போட் இல்லை. தூத்துக்குடி வழியாக ஒரு வழி இருக்கிறது. ஏற்கெனவே கொழும்பு-மன்னார் பெர்ரி சர்வீஸ் ஏற்படுத்துகிற வரை அப்படித்தான் போனார்கள். 1920-க்குப் பின்னால் தூத்துக்குடி வழியாக என்ன சார்ஜ் இருந்ததோ, அதைக் கணக்குப்போட்டுத் தான் கொழும்பு டிக்கட் கொடுப்பது வழக்கம். அந்த நிலையில் இப்போது 10 லட்சத்திற்கும் மேலாக இந்தியத் தமிழ் மக்கள் அங்கே இருக்கிறார்கள். இன்னும் ஜாப்பா தமிழ் மக்கள் இருக்கிறார்கள். இந்தத் தொடர்பு அரசியல் ரீதியில் இருக்க வேண்டியது ரொம்பவும் அவசியம். மற்ற காரியங்கள் எல்லாம் இப்போது எப்படி அவசரமாகக் கவனிக்கப்படுகிறதோ அதே போல் கொழும்பு பெர்ரி சர்வீஸ் பிரைவேட் பிபிள் மூலமாக சீக்கிரம் ஆரம்பிக்க நமது சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்தால், அது மக்களுக்கு ஒரு ஆறுதலாகவும் நம்பிக்கையாகவும் இருக்கும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்தப் புயல் சமயத்தில் நமது சர்க்கார் அந்த ஜனங்களுக்குச் செய்த உதவி இருக்கிறதே அது எங்கேயும் நடந்திருக்க முடியாது. சாதாரணமாகக் கஷ்டம் வரும்போது மக்கள் கடவுளை நினைப்பார்கள். ஆபத் பாத்வா, அனாத ரட்சகா என்று சொல்லுவார்கள். அதைச் சர்க்காரே போயிருந்து செய்ததற்கு அந்தப் பகுதி மக்கள் சார்பாக நான் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்னும் இரண்டே விஷயத்தைச் சொல்லி முடிக்கிறேன். ராமேஸ்வரம் தீவில் இனிமேல் டைடல் வேவ்ஸ் வரவிடக்கூடாது. பிட்சிங் போட்டு தடுக்க வேண்டும் என்ற பேச்சு இருந்தது. அது கட்டுவது ஒருபுறம் இருக்கட்டும். இந்த தீவில் இருக்கிற கோரல் ஸ்டோன்களைப் பெருவாரியாக வெட்டி எடுத்து ஒருபுறம் பள்ளப் படுத்திக்கொண்டு கரையில் பிட்சிங் கட்டுவதில் அர்த்தமே இல்லை.

DEPUTY CHAIRMAN : The hon. Member's time is up. He will please resume his seat.

The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. tomorrow.

The House then adjourned.

III.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* 75. Notification issued with G.O. Ms. No. 2375, Rural Development and Local Administration, dated 12th November 1964 regarding the date of expiry of the term of Office of existing members of Panchayats and Panchayat Union Councils and date of coming into Office of newly elected members of Panchayats and Members of Panchayat Union Councils.

* 76. Notification issued with G.O. Rt. No. 756, Revenue, dated 11th September 1964 regarding exemption from entertainments tax and waiver of show-tax for the International Film Festival to be held in Madras City from 22nd to 28th January 1965.

21st January 1965]

* 77. Notification issued with G.O. Ms. No. 2525, Revenue, dated 19th October 1964 regarding amendment to Public (Police) Department Notification No. 173, dated the 20th November 1935.

* 78. Notification issued with G.O. Ms. No. 2563, Revenue, dated 24th October 1964 regarding amendment to the Revenue Department Notification S.R.O. No. A. 3301, dated the 26th May 1959.

* 79. Notification issued with G.O. Ms. No. 2565, Home, dated 12th August 1964 regarding amendments to the Madras Liquor (Licence and Permit) Rules, 1960.

† 80. Short Review on the activities of the Chief Electrical Inspectorate during the first half year 1964-65.

† 81. Short Review on the activities of the Weights and Measures Department during the period from 1st April to 30th September 1964.

‡ 81-A. Statement made by the Hon. Chief Minister regarding heavy havoc caused by the cyclonic storm and tidal wave in Rameswaram Island and other parts of our Eastern Coast.

* Laid on the Table of the House on 19th January 1965.

† Kept in the Legislature Library.

‡ Circulated to all M.L.Cs. on 19th January 1965.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Friday, the 22nd January 1965.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON SRI A. MANICKAVELU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Assistant Inspectors of Labour

* 41 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state :

(a) the number of Assistant Inspectors of Labour in the State of Madras as on 1st September 1964;

(b) the number of graduates among them;

(c) the maximum number of years of service put in by the graduate Assistant Inspectors of Labour; and

(d) the number of graduate Assistant Inspectors of Labour promoted to higher posts?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) 129.

(b) 61.

(c) 14 years.

(d) 19.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Sir, up to what posts the Graduate Assistant Inspectors have been promoted?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : They are promoted as Labour Officers.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Sir, even though there are a large number of graduate Assistant Inspectors, there is not much scope for their promotions in any other Department excepting the Labour Department, as I understand it. Will the Government at least see that they are put into some other department by revising the rules in such a way that at least after some years of service they are promoted in some other department?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : They cannot be put into other departments. But 50 per cent of the Labour Officers' posts will be reserved for promotions like these and 50 per cent for direct recruitment.

[22nd January 1965]

SRI S. K. SAMBANDHAN : Since there is a large number of graduates, cannot these posts be fully reserved for Assistant Inspectors alone?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : No, Sir. The Government have taken a decision that there must be a certain proportion of reservation for appointment by direct recruitment.

*42 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state :

(a) the amount of fixed travelling allowance given to the Assistant Inspectors of Labour;

(b) when this fixed travelling allowance was fixed; and

(c) whether there is any proposal to revise the same?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) The fixed travelling allowance and conveyance allowance have been granted according to the rates shown below :—

	Amount of fixed travelling or conveyance allowance.
	RS.
Assistant Inspectors of Labour in Madras City ..	15
Assistant Inspectors of Labour in Municipal areas.	10
Assistant Inspectors having jurisdiction over one taluk or portion of one taluk.	30
Assistant Inspectors having jurisdiction over more than one taluk but not exceeding 2 taluks.	35
Assistant Inspectors having jurisdiction over more than 2 taluks but not exceeding 3 taluks.	40
Assistant Inspectors having jurisdiction over more than 3 taluks and other special tracts.	45

(b) In January 1954.

(c) Yes. The Government have accepted the proposal of the Commissioner of Labour that the rate of conveyance allowance and fixed travelling allowance of Assistant Inspectors of Labour may be increased by 50 per cent over the existing rates and orders have been issued.

SRI S. K. SAMBANDHAN : When will this increased fixed travelling allowance come into force, Sir?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : When orders are issued, it will come into force.

[22nd January 1965]

SRI S. K. SAMBANDHAN : The fixed travelling allowance was fixed in 1954. Now it is 1965. Since then there has been a rise in the cost of living and the work of the Assistant Inspector of Factories has increased considerably. Will the Government at least issue the orders, as early as possible, at the convenience of the Government?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : As I already stated, when the orders are issued, it will come into force.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : What is the reason for allowing fixed travelling allowance only for certain posts in certain departments? Is it economical?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The fixed travelling allowance was fixed according to the work turned out by the officers.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR : How many days are they expected to be on tour in a month, Sir?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I have no information whether any minimum number of days they should be on tour, has been prescribed. They will have to go round and inspect the factories all over the taluk, one taluk, two taluks or three taluks.

Pension to private elementary school teachers

* 43 Q.—SRI M. SANKARALINGAM PILLAI : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state :

(a) Whether the Government contribute any amounts towards pension payable to teachers employed in private elementary schools;

(b) whether the Government are aware that the pension paid to private elementary school teachers is less than Rs. 20; and

(c) whether there is any proposal to raise it to Rs. 20?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Yes.

(b) Yes.

(c) The matter is under consideration.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : How long will the Government take to arrive at a decision, Sir?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I cannot say that, Sir.

Admission to Engineering Colleges.

* 44 Q.—SRI K. S. ABDUL WAHAB : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state the number of caste Hindus, Muslims, Christians and Harijans selected for admission into the Engineering Colleges in the State for the year 1964?

[22nd January 1965]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : A statement* is placed on the table of the House.

SRI K. S. ABDUL WAHAB : Sir, some years back, while the Hon. Sri Subramaniam was the Education Minister, he gave an assurance on the floor of the House that due representation would be given to minority communities. Does this assurance hold good or has gone out along with him, Sir?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I do not know of any such assurance. As the Constitution stands and as enlightened opinion of the country stands, we should make no distinction except on the basis of economic backwardness, and the Constitution provides for reservation of seats only to the Scheduled Castes and Scheduled Tribes. We have also made a provision for Backward Classes, and that is all the reservation that is possible under the circumstances?

SRI K. S. ABDUL WAHAB : Last year to a question by the hon. Member Sri Villavarayar, a reply was given showing caste-wise admission, Sir. Why is that not shown this year?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I do not know whether any caste-wise numbers were shown. If it was shown, it is wrong. How can we show when, even in the application forms, we do not ask pupils to give their caste, religion, sect, and so on? We did not get the particulars at all. When we do not get, it is not possible to give caste-wise or religion-wise admission.

SRI M. RAJAH IYER : Is there any restriction on the number of seats allotted to the private managements?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Yes.

SRI M. RAJAH IYER : Sir, has there been alteration in the percentage of seats allotted to the privately managed engineering colleges this year?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : This year means 1965-66. Does the hon. Member want information in respect of the previous year, namely, 1964-65? -

SRI M. RAJAH IYER : Yes, Sir.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : There has been a reduction in 1964-65.

'Bleeding Madras' handloom fabrics.

* 45 Q.—DR. A. CHIDAMBARANATHAN : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state:

(a) whether the Government are aware of the speculation in the market in regard to the export of the "Bleeding Madras" handloom fabrics; and

* Printed as Appendix on pages 243-245 i.

[22nd January 1965]

(b) if so, the steps taken to prevent it?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) There has been no speculation in the market in regard to the export of the "Bleeding Madras" handloom fabrics.

(b) Does not arise.

டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதன் : தரக்குறைவாக உள்ள ப்ளீடிங் மெட்ராஸ் ரகத்தை ஏற்றுமதி செய்யாது இருப்பதற்காக ஸ்பாட் இன்ஸ்பெக்ஷன் ஏற்பாடு செய்து இருப்பது சரியாக நடைபெறவில்லை என்ற ஒரு புகார் இருக்கிறதே. இது கவனிக்கப்படுமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : அந்த விதமான புகார் சர்க்காருக்கு வரவில்லை. இந்த ப்ளீடிங் மெட்ராஸ் துணிக்கு என்று ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள மினிமம் ப்ரைஸ், ப்ளோர் ப்ரைஸ், சீலிங் ப்ரைஸ், ஷிப்மென்ட் ஸைட் இன்ஸ்பெக்ஷன், இவைகள் எல்லாம் சரிவர நடைபெறுகின்றன. ஆகவே நல்ல அளவிற்கு இந்த ரகத்தில் தேவைகள் அதிகரித்து வருகின்றன என்பதற்கான நிலைமைகள் இருக்கின்றன.

SRI S. K. CAMBANDHAN : Sir, in the export of 'Bleeding Madras' there is completely or definitely a keen unhealthy competition existing in the Madras market. Is the Hon. Minister aware of it and, if so, is it mainly due to Government's indefinite policies and the policies that are changed from time to time very often?

(No answer.)

SRI S. K. CAMBANDHAN : So far as export quotas are concerned, is the Hon. Minister aware that the Government have not yet fixed any definite quota even for six months at a time, and, if so, will the Government take up the matter with the Central Government and fix definite quotas at least for a year at a time?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : This is a suggestion and it has to be taken up with the Government of India. This Government also believe that the quota of export of Bleeding Madras should be fixed as early as possible, even at the beginning of the year so that each exporter may know what the quota is and arrange and enter into contracts accordingly. This Government have already discussed the matter with the Government of India.

Sales-tax on foodgrains.

* 46 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state:

(a) whether there is any proposal to remove the levy of sales-tax on foodgrains; and

(b) if so, the stage at which the matter now stands?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) No.

(b) Does not arise.

[22nd January 1965]

SRI S. K. SAMBANDHAN : What is the amount of tax collected from foodgrains?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, we have no separate figures as tax collected from foodgrains, because it includes pulses and other articles also. But, on a rough calculation, it is estimated that it will be of the order of Rs. 50 lakhs.

8-10
p.m.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Sir, this sum of Rs. 50 lakhs is not a very considerable amount when compared to the total revenue from commercial taxes. So, will the Government, which is wedded to democratic socialism, realise and understand that rice is the staple food of the majority of the poor people who eat more in quantity than the rich, and show some mercy to these poor people by removing the tax on foodgrains?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, since a lot of arguments are put into the question, it becomes difficult even for a person like me to give all the information that is in my possession to answer the question. In the first place, Rs. 50 lakhs is in respect of rice only. If we are going to remove the tax on rice, then we will have to remove the tax on wheat, then on pulses, and then on all other things which go into the common diet of a person. Now if we calculate all these things, it will become a very large amount. Therefore, the Government have examined this question a number of times and found it not possible to remove the sales-tax.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : Sir, in view of the high price of cereals already complained of, will the Government at least give the benefit or reduction in the price of cereals by removing the tax on cereals like rice, wheat, and other grains?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The Government are not satisfied that even if the sales-tax is removed, the price of the articles will come down. It will probably go to enhance the margin of profit to the middlemen.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Government at least tell us that the tax will be levied at only one stage at a lower percentage?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : No, Sir. The suggestion of the legislature and of the public was that it must be reduced from 2 to 1 per cent.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : Sir, the prices of cereals have been fixed and there is no question of profit for the middlemen. At least to the extent of reduction in tax, the prices will go down. Will the Government consider the reduction of the tax on rice?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I have already stated that the Government have examined this question a number of times and found it not possible to reduce the tax.

[22nd January 1965]

State Transport buses to Tirupathi.

* 47 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state :

(a) whether any accord has been reached between this Government and the Government of Andhra Pradesh on the plying of buses to Tirupathi; and

(b) if so the details thereof?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) No.

(b) Does not rise.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Sir, what are the reasons for not still reaching an accord between this State and the Andhra State regarding the plying of buses to Tirupathi?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Even if any accord is to be reached, the State Government do not propose to resume the bus services to Tirupathi, because they are not profitable.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Sir, if the State Transport is there for the convenience of the public more than for making a profit. Do the Government not realise that a lot of people from this State, especially from the City of Madras, are going everyday to Tirupathi by buses? If so, will the Government at least revise their policy?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The State Transport is a commercial department, and the Government do not accept the premise of the hon. Member that the State Transport can work at a loss or work on lines which are not profitable.

DR. H. V. HANDE : Why did this Government wait till the buses were seized by the Andhra Government? Why did they not stop the bus service even earlier, if they thought that it was not working at a profit?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : We were waiting only for an excuse.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : Have the Government become commercial minded for running buses for profit and not for the benefit of the people?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : This is a general question.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. Minister please tell us whether the private bus operators at least will be given permission to ply their buses to Tirupathi from this City?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : It is an inter-State route, and appropriate proceedings will have to be taken by interested persons.

[22nd January 1965]

Construction of Central Bus-stand at Tiruchirappalli

* 49 Q.—SRI K. S. ABDUL WAHAB : Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Collector of Tiruchirappalli has put up proposal to the Government to acquire land belonging to the Government of India for the construction of Central Bus-stand at Tiruchirappalli; and

(b) if so, the action taken or proposed to be taken thereon?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (on behalf of the Hon. the Minister for Food) : (a) & (b) The referred to in the Legislative Council Question belongs to the State Government. The District Revenue Officer, Tiruchirappalli, has suggested that the site may be utilised for construction of office building for the Commercial Taxes Department and the Director of Transport has suggested that it may be utilised for construction of a Central Bus-stand. The matter is under consideration.

SRI K. S. ABDUL WAHAB : May I know, Sir, the exact spot recommended?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I thought the hon. Member knew it. I see from the file that it is opposite to the central stand at Tiruchirappalli.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : Sir, the fact is that the land arranged for the central bus stand belongs to the Central Government, namely, the railways. There was a proposal by the Collector to acquire the land, and I am told that the Government are also aware of it. But no action has been taken to acquire that land from the railways.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The information that I have is that the land belongs to the Madras Government.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Are the Government aware that there is a very large number of buses plying from this stand? May I know how many buses go northwards and how many southwards?

(No answer.)

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Are the Government aware that a larger number of buses go northwards, and so a very big bus-stand is required near Tiruchirappalli town where most passengers gather?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, if the hon. Member has any suggestion with regard to the location of the bus-stand at a dicerent place, the best way would be to send a sketch and make a representation to Government. We will then examine it. At present our information is that it will be useful as a bus-stand.

[22nd January 1965]

SRI G. KRISHNAMOORTHY : My suggestion is not for the shifting of the bus-stand but for an additional bus-stand at the Tiruchirappalli Town where most of the passengers have to board and where the previous bus-stand was located. 8-20 p.m.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : This is only an additional representation.

SRI K. S. ABDUL WAHAB : There is a controversy as to the authority to decide the location of the bus-stand. I want to know who is the final authority to decide the matter, whether it is the Collector or the municipality or the Treasury Deputy Collector?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The Government of Madras.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : In view of the urgent necessity for a central bus-stand, which is long overdue, will the Government decide this matter one way or the other and see that the central bus-stand is situated as decided by the Treasury Deputy Collector?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : That is what I stated, namely, that it is under consideration.

Periyar Canal Scheme

* 50 Q.—SRI N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state :—

(a) the stage at which the Periyar Canal Scheme which is the source of supply to the tanks at Venkatachalapuram and Chippalakottai villages in Madurai district now stands; and

(b) the total estimated expenditure therefor?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Minister for Food) : (a) & (b) The scheme for the supply of Periyar water to the tanks in Venkatachalapuram area and Chippalakottai, etc., villages at an estimated cost of Rs. 24 lakhs was examined and deferred in March 1964. The Chief Engineer (Irrigation) has since been requested to re-examine the scheme.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தத் திட்டத்தின் மூலமாக தண்ணீர் பாயும் பிரதேசத்தில் ஒரு லட்சம் மக்கள் வாழ்கிறார்கள். அந்தப் பகுதியில் 18 ஈரிகள் இருக்கின்றன. 20-க்கு மேற்பட்ட குளங்கள் இருக்கின்றன. இவ்வளவு இருந்தும் அங்கே குடி தண்ணீர் கஷ்டம் இருந்துகொண்டுதான் இருக்கிறது. ஆகவே இந்தக் குடி தண்ணீர் பிரச்சனையைத் தீர்க்கவும், உணவு உற்பத்தியை அதிகரிக்கவும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலேயே இந்தத் திட்டத்தின் கீழேயே ஏதாவது செய்ய சர்க்கார் முன்வருமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக மக்களே 50 சதவிகிதம் கொடுப்பதாக இருந்தது. ஆனால் அவர்களால் அதைக் கொடுக்க முடியவில்லை என்று அந்தத்

[22nd January 1965]

திட்டம் கைவிடப்பட்டது. ஆனால் இப்போது அரசாங்கம், அங்கத்தினர்கள் சொல்லும் காரணங்களை உத்தேசித்து அவர்கள் 50 சதவிகிதத்தை கொடுக்க முடியாவிட்டாலும் அவர்களிடமிருந்து எவ்வளவு பணம் வரும் என்பதைப் பொருட்படுத்தாது இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றி வைக்கலாமா என்று பரிசீலனை செய்ய உத்திரவிட்டு இருக்கிறது.

Arrears of tree tax

* 51 Q.—SRI N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Pottapatti Panchayat Board Melur Taluk, Madurai district, has not been paid Rs. 6,000 by way of arrears of tree tax; and

(b) if so, the action taken or proposed to be taken thereon?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. Minister for Food): (a) A sum of Rs. 3,549.50 being the tree tax for Faslis 1371 and 1372 has been paid.

(b) Action is being taken by the Collector of Madurai to adjust the tree tax for Fasli 1373.

திரு ஆர். வெங்கடாசலம்: மாவரி என்றால் என்ன?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: பஞ்சாயத்துக்களில் சில மரங்கள் பொதுவாக இருந்து அவற்றை மற்றவர்கள் உபயோகித்துக்கொண்டு இருந்தால், அதற்கு மரப்பட்டா கொடுக்கின்றார்கள். அதன்பேரில் பணம் வசூல் செய்யப்பட்டு, பஞ்சாயத்துக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. அதுதான் மாவரி என்பது.

Indecent and offending posters

* 52 Q.—SRI MOHANLAL MEHTA: Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) whether the State Government has been requested by the Central Government to take suitable action against indecent and offending posters and other film material relating to the cinema film advertisements; and

(b) if so, the action taken or proposed to be taken thereon?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: (a) Yes.

(b) The matter is under the consideration of the Government.

SRI MOHANLAL MEHTA: Sir, is it possible to evolve a system of precensorship of film material including film posters by an informal committee or by any other arrangement?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: I do not think it is possible.

[22nd January 1965]

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Have the Government any committee at the State level to scrutinise these film posters?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: No.

DR. H. V. HANDE: What is the standard according to which a poster is considered decent?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: It is a matter of opinion.

திரு எஸ். டி. சுந்தரம்: தலைவர் அவர்களே, சினிமாவுக்கு என்ன சில ஆபாசமான விளம்பர சுவரொட்டிகளைப் பற்றிச் சொல்லும் போது, அதற்கு மூல காரணமாக இருப்பது அந்த சினிமா பிலிமில் உள்ள படங்கள்தான். அவற்றிலிருந்துதான் பெரிது பண்ணிபோஸ்டர்ஸ் அச்சடிக்கிறார்கள். இப்படி மூல காரணமாக இருக்கும் சினிமா பிலிம் தணிக்கைக் குழுவிலுல் தணிக்கைச் செய்யப்படுகிறது. இந்தத் தணிக்கைக் குழுவே இன்னும் சற்று ஜாக்கிரதையாக இருந்தால் இப்படி ஆபாச விளம்பரங்கள் வெளி வர முடியாது. எனவே மூல காரணமாக இருக்கும் சினிமா பிலிமிலேயே இப்படிப்பட்ட ஆபாசங்கள் இல்லாமல் இருப்பதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளுமா?

கனம் திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்: இதற்கான சட்டங்கள் ஏற்கனவே அமுலில் இருக்கிறது. அவசியமானபோது தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது.

Essentiality certificates

* 53 Q.—SRI M. RAJAH IYER: Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the essentiality certificate issued by the Honorary Surgeons and the Assistant Surgeons are not considered valid under the rules for free medical aid to Non-Gazetted Officers; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: (a) No. Sir.

(b) Does not arise.

SRI M. RAJAH IYER: Am I to understand that the rules at present take the certificates issued by the Honorary Surgeons and Assistant Surgeons to be valid for purposes of reimbursement of medical charges incurred by the N.G.O.'s?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: The certificates issued by the Honorary Surgeons and the Assistant Surgeons are valid provided they are countersigned by the head of the institution in which they are working.

SRI M. RAJAH IYER: That is the whole difficulty. Would not the Government consider the feasibility of doing away with the countersigning altogether because many of the patients are

[22nd January 1965]

actually under the treatment of Honorary Surgeons and the certificate issued by the Honorary Surgeon must be valid enough without being countersigned by the head of the institution?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: The system cannot be done away with because the Honorary Surgeons and Assistant Surgeons are doctors who do part-time work in the institution.

Post of Health Officer in the Corporation of Madras

* 54 Q.—**SRI S. K. SAMBANDHAN:** Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) whether the Government are aware that the post of Health Officer in the Corporation of Madras is vacant for the past many months; and

(b) if so, the action taken or proposed to be taken to fill up the vacancy?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENKATACHELLUM: (a) & (b) The Corporation of Madras has appointed a Health Officer with effect from 11th December 1964 afternoon.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. Minister tell us for how long this post was vacant in the Corporation?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: From the date Dr. Sundara Babu, the Health Officer, died. It was vacant from 21—5—1964. But the place was not vacant; it was held in additional charge by the Assistant Health Officer of the Corporation.

SRI S. K. SAMBANDHAN: One person holding two posts at the same time and that too, responsible posts means much more work especially in the City of Madras. Do not the Government think that this kind of delay in filling up vacancies does not do justice to the public? If so, will the Government at least in future take quicker action in matters like this?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: Asking the Assistant Health Officer to hold additional charge did not cause any inconvenience to the public.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Did the Corporation represent to the Government of Madras, and what is the cause for the delay in finally selecting the Health Officer of the Corporation?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: In consultation with the Director of Public Health we communicated on 18—11—1964 to the Corporation a panel of names. It was the duty of the Corporation Council to select this doctor. Later he was selected and that post has been filled.

திரு. க. அன்பழகன்: தலைவர் அவர்களே. அமைச்சர் அவர்கள் அளிக்கும் பதிலிலிருந்து ஏறத்தாழ ஆறு திங்களுக்குப்பின்னால் தான், அதாவது 18—11—1964 அன்று தான் அரசாங்கத்தின்

[22nd January 1965]

சார்பிலே அந்தப் பட்டியல் மாநகராட்சி மன்றத்துக்கு அனுப்பப் பட்டு இருக்கிறது என்று அறியக்கிடக்கிறது. அந்த அளவிற்குத் தாமதம் ஆனதற்கு அரசாங்கம் என்ன காரணத்தைத் தருகின்றது?

கனம் திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்: பட்டியலில் சேர்ப்பதற்காகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் டாக்டர் ஒவ்வொருவரின் லர்வீஸ் என்ன, அனுபவம் என்ன என்பதைப் பற்றியெல்லாம் பார்த்து, டைரக்டர் ஆப் பப்ளிக் ஹெல்த் பரிசீலனை செய்து, அனுப்ப வேண்டியிருக்கிறது. இதில்தான் சற்று காலதாமதம் ஆயிற்று என்று எண்ணுகிறேன். மற்றபடி போஸ்ட் 'வேகண்ட்டாக' இருந்ததாகவோ அதனால் ஜனங்களுக்குத் தொல்லையேற்பட்டதாகவோ நான் சொல்ல முடியாது.

DR. H. V. HANDE: The Hon. Minister said that there was absolutely no suffering in the work because the Assistant Health Officer was holding the post. If the Hon. Minister thinks so, why should an additional post be created and another man posted after six months? If the Hon. Minister thinks that work will not suffer by the Assistant Health Officer holding additional charge, why has another Health Officer been appointed at this stage?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: Not only in the Health Department but even in other departments when a post falls vacant, till a suitable candidate is posted, the person next in the order is asked to hold additional charge. The same thing happened here.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR: Do the Government have the seniority list or are they selecting the people only after the necessity arises?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: There are a lot of departmental difficulties in these things. As far as the Health Officer of the Corporation is concerned, it took some time, I do agree.

MR. CHAIRMAN: The death was very sudden. (Laughter.)

DR. H. V. HANDE: Is it not a fact, Sir, that the Government sent much earlier a panel of names, and the Corporation did not approve of it, and the Corporation also sent a panel of names which the Government did not approve of, and there was therefore conflict between the Corporation and the Government? Will the Hon. the Health Minister deny this?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: There was no conflict between the Corporation of Madras and the Government. A panel of names was suggested by the Government, and it was entirely in the discretion of the Corporation Council to select only one they found suitable. The names that were suggested by the Government were not acceptable to the Corporation Council, and therefore the name suggested by the Corporation Council was accepted, and then the doctor was appointed.

[22nd January 1963]

Madras State Fort St. George Government Officers,
Building Co-operative Society

* 55 Q.—SRI M. SUBBIAH CHETTIAR: Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) whether any representation has been received from the Madras State Fort St. George Government Officers' Building Co-operative Society to drop the proposed establishment of a sewage farm and a compost pit on the site of their housing colony between Guindy and St. Thomas Mount; and

(b) if so, the date of its receipt and the action taken thereon?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: (a) Yes.

(b) 25th September 1963. The matter is under the consideration of the Government.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR: Sir, since a large number of houses have already been constructed by this Society and other societies, will the Government consider the desirability of dropping this proposal and institute a new scheme for constructing underground sewage or adopt other methods and not put up the pit in the present place?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: Sir, certain alternative arrangements have been made, and the proposal has since been dropped.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR: Since many Government servants have put up houses there, may I know whether there are any arrangements made for supplying water to them, and, if not, will the Government make arrangements for the supply of water to this colony?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: For the present, we have drawn up the sewerage scheme. The hon. Member may put a separate question regarding water supply.

MR. CHAIRMAN: Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—CALLING ATTENTION TO THE NON-SANCTION OF INCREMENTS TO FIRST-GRADE TAMIL PANDITS IN THANJAVUR DISTRICT BOARD SCHOOLS.

டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதன்: கனம் தலைவர் அவர்களே, தஞ்சை மாவட்டக் கழகப் பள்ளிகளில் பணியாற்றிவரும் முதல் நிலைத் தமிழாசிரியர்கள் பலர் கடந்த இரண்டு அல்லது மூன்று ஆண்டுகளாக ஆண்டு உயர்வுச் சம்பளம் (increment) கிடைக்கப்பெறாமல் இருக்கிறார்கள், என்பதைக் கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்துக்குக் கொண்டு வா விரும்புகிறேன். இவர்கள் கடந்த

CALLING ATTENTION TO THE NON-SANCTION OF INCREMENTS TO FIRST-GRADE TAMIL PANDITS IN THANJAVUR DISTRICT BOARD SCHOOLS

22nd January 1963] [டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதன்]

இரண்டு அல்லது மூன்று ஆண்டுகளாகத் தொடர்ந்தும் திருப்தியாகவும் பணியாற்ற வந்தும் இந்தப் படிநிலைச் சம்பள உயர்வு கொடுக்கப்படாமல் இருக்கிறார்கள். தொடர்ந்தும் திருப்தியாகவும் பணியாற்றி வந்தால் படிநிலைச் சம்பள உயர்வு கொடுக்கப் படவேண்டும் என்பது விதி. எனவே இந்தச் சம்பள உயர்வு கொடுக்கப்படாமல் இருப்பதால் அவர்கள் மிகவும் இடர்ப்படுகிறார்கள். கல்வி இயக்குநரிடமிருந்து விதிமுறைப் படுத்துதல் (Regulation of Service) பற்றிய உத்திரவு வரத் தாமதத்தின் காரணமாக இந்த உயர்வுச் சம்பளம் கொடுக்கப்படவில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. இன்னும் சில பள்ளிகளில் கொடுப்பதற்கு வேண்டிய பணம் இல்லை என்று அங்குள்ள மாவட்டச் சிறப்புக் கல்வி அதிகாரி கைவிரிப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். எனவே இதுபற்றி உடனே ஆவன செய்யுமாறு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்துக்கு இதைக் கொண்டு வா விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Mr. Chairman, Sir, I would like to make the following statement regarding the matter raised by the hon. Member.

Twenty-nine Grade II Tamil Pandits of the Board High Schools in Thanjavur district were promoted to Grade I during 1962 when the administration of the Board Schools was under the control of the District Collector. Subsequently in 1963, eight more Grade II Pandits were promoted to Grade I. Certain difficulties arose in regard to fixation of seniority and regularisation of their services and clarifications were sought from the Director of Public Instruction. The Director of Public Instruction has since stated that orders have been issued by him to the Special District Education Officer, Thanjavur, and the Divisional Inspector of Schools, Madurai division, in regard to the clarification sought from him. The Special District Educational Officer, Thanjavur, has also reported that expeditious action is being taken by him in the light of the instructions issued by the Director. He has also stated that only two increments were due to each of the Pandits who were promoted in 1962 and one in respect of each of the Pandits promoted in 1963. Increments due to the other Pandits have been sanctioned in 1964 itself.

III.—DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS—cont.

MR. CHAIRMAN: We will now resume the discussion on the Governor's Address. The hon. Member Sri Sambandhan may move his amendment to the Motion of Thanks and get it seconded first. He can speak later.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Mr. Chairman, Sir, I move—
Add the following at the end:—

“but regrets to note that no mention has been made in his Address about the policies underlying the solution of the problem of food production, food procurement and distribution, rise in prices

[Sri S. K. Sambandhan] [22nd January 1965]

of foodstuffs and other essential commodities and the lack of understanding in importing matters of policies between the States and the Centres''.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: I second the amendment, Sir.

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: Mr. Chairman, Sir, I have been reading the Governor's Address ever since this Council was constituted and I have also been participating every year in some measure and offered comments that may have to be made on the Address. As I see it, progressively the Governor's Address contains less and less for Members of this Council to comment, for in a large majority of cases the policies this State has to take up have to depend on the Centre, their policies, their directions, their attitudes and their directives. I have even felt that the State Government are becoming more or less district boards under the Government of those days. It is deeply regrettable that this should be so. I deeply regret it all the more because there should not be any idea that all the States are to be measured by the same yardstick. I should like to say without paying compliments to anybody on the Treasury Benches that we in Madras have always set the example and led the rest of the country including the Centre in many respects. That I shall deal with later.

So far as the Governor's address is concerned, two important issues have been raised by the Members of the House and naturally they were very much troubled and worried about them. The first is the tidal wave, which is an extraordinary event that took place. There was only one other occasion within the living memory of some of us and that was the tidal wave that took the lives of a large number of people at Masulipatam. It cost the lives of about 30,000 people. What amount of loss was caused by the present cyclone in men, material and animals, it is difficult to say. And it is no use anybody trying to guess what it was like. But the tidal wave cost many families, particularly the families of fishermen.

Sir, I should like to state that this Government and in particular the Hon. the Minister for Public Works was prompt in visiting the places in order to see exactly what could be done and trying to see how much he can help. There may be differences of opinion as to the quantum of assistance that should be given to these people. On that I have nothing to say. But on all such occasions the thing that the Councillors are eager to notice is whether the sense of the Government was roused to a disaster of this kind and whether they have taken immediate steps. No one can say that immediate steps were not taken. Whatever immediate steps were necessary were adopted.

Sir, a question was asked: "Why the meteorological department was not in a position to give timely warning?" I must say that I fully agree with that view that if the meteorological Department of the Government of India were properly set up with modern equipments and methods of forecasting the possibilities of this tidal wave and the nature's disturbances, enough information

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

could have been given to the people and all the people could have been evacuated to safe places. After all, this is what is occurring in all parts of the world, in Japan, in the United States and in Corridar for instance which is more or less a health resort by which they mean a very good pleasure resort. There, enough information is given in time for the persons to evacuate from such areas. I think it would be time for this Government, particularly because these tidal waves and other forms of disaster are not uncommon in the East Coast of this State, to inform the Government of India that they should see to it that enough precautions are taken and that modern equipment is made available in the Meteorological Department of the State. We have the Meteorological departments everywhere and I think if they had the machinery, the equipment, the electronic equipments available in other modern countries, they could probably have done it. If the Government think that steel projects are much more important than this, that is another matter. I strongly feel that this Government should make a representation to the Central Government on this matter.

Sir, the other point raised was the railway disaster. It was most unfortunate that the train was allowed to proceed on these conditions and when there was nobody in the control room to give any direction. The poor driver of the train had to stand up waiting and waiting. And this reminds us of "Casabianca" standing alone on the burning ship. But there is another point I would like to state in this connection. Simultaneously with this disaster another disaster took place near Madurai. This could have been avoided. We have had too many railway accidents owing to floods. We had a big accident near Tindivanam some years ago. Then there was the Ariyalur disaster which is well known to all of us. There have been other disasters also and I think it is due to the fact that the railway department and the Board have not taken sufficient care to see that these floods do not affect the railway lines. When the railway were under private management there were no such accidents. They laid the railway lines to flush with the surface of the land. There were no embankments; so far as the South Indian Railway was concerned it runs on the ground level practically. Therefore any sudden flood, any sudden cloud burst as I would call it, immediately fills the whole place and causes the derailment of trains. Not only that. It may not have been such a great accident in the old days when the train on the South Indian Railway was generally considered to be a slow moving vehicle with just a few passengers going up and down. Today the passenger traffic, goods traffic and other traffic has increased so much that I think the railway authority's attention should be drawn to the permanent way of the railway and asked to see that it is better regulated. Sir, I deeply regret that persons have lost their lives. I know that a very budding professor of a college also lost his life in this particular disaster.

Sir, the next thing that was raised in this debate was the attention drawn to the action of some of the subordinate Police officials. One cannot too strongly condemn the trigger happy

3-40
p.m.

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [22nd January 1965]

official; more so in the lower ranks, the more they are happy. I should like to raise this question in this connection. How comes it that after Independence those necessary rules and regulations that were prevailing in the pre-Independence days are not enforced now. It was a rule in those days that no firing could be resorted to unless three rounds were fired in the air and unless through the loudspeaker warning was given to the mob to disperse. If only the mob became violent, then only resort may have to be taken to firing, purely in self-defence, to protect the force and avoid unnecessary loss of life and damage to property. Now this is a position that has completely altered. There have been more incidents of Police firing in the whole of India these 15 or 16 years than had happened in the one hundred years of pre-Independent India. It is not to our credit that this should have taken place and I think once more undoubtedly, the centre and the States should make it very clear that the trigger happy Police constables are not let loose on the public. I do not understand how a constable should take to firing. I am very sorry that some of the students have been affected. I do not justify the mob rule that was there. That is another thing that is increasing in this country. We have to go to the root of the matter and if there is mob rule that prevents any care being taken of property and life that should be put down by resorting to firing if necessary. But what I do plead with the hon. Members is about the preventive measures to be adopted in the future and not post-mortem analysis of an incident which the Government have themselves accepted to be extremely unfortunate and it has been very well dealt with in my opinion, by the Inspector-General of Police and the Collector of the District. The statement that was made by the Hon. the Chief Minister the other day, the facts he gave out and the punishments he stated would be meted out are worthy of consideration. My suggestion is that that statement together with whatever is necessary as a preamble should be published and circulated to every Member of the Police Force from the constable right up to the higher authorities and it ought to be made known to them that the Government will not tolerate in the Police force dereliction of duty as against rules well known for such purposes. If that is done, I personally will not have any further comment to make on this particular point.

Sir, having referred to these two incidents, let me now come to the question of the food situation. My hon. Friend the Deputy Leader of the opposition has made a very exhaustive statement on this question. I understand some of the Members have also dealt with it fully. I am not an agriculturist. I am not a trader. Therefore I do not propose to speak with any degree of authority on this subject. But I would like to warn the Government that this food situation is in a measure due to the propaganda that was carried on regarding the scarcity of foodstuffs and therefore it led to the inevitable result that people became panicky and began to hoard, the merchants began to hoard. I like to state that I am deeply grieved at the manner in which the merchants are being treated and abused. They deserve a better fate than that. I do not think all can be branded with the same brush. Have we not sufficient

22nd January 1965] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

evidence in our own country that after all is said and done there are black sheep existing in all grades of society from the least to the highest. Need I mention their names? This attitude of condemning trade and businessmen will do no good to the country much less to the business. I believe in the saying: "Thou has done well; let us do better". What has happened to the Government and the representatives who were able to get the whole country mobilised in a peace mission prior to the achievement of Independence, that they now want to enact laws, draconian laws and abuse them in season and out of season and say that they are villains of the piece. I am not prepared to accept it. Sir, recently raids have been conducted for various purposes. I do not hold brief for any person who defaults and who is not quite prepared to pay dues that have to be paid. "Render unto Caesar the debt you owe to him". But short of that I do feel that it is unfortunate that the raids should have been given this much of publicity, that a Member of the Board of Revenue should have been the captain of the raiders. Then, why don't you transfer him as the Inspector-General for raids. Then I would have been happy. But the two posts are inconsistent. I am sorry to say an impression has been created not only in this country but in other countries also that the image of India created by the Late Pandit Jawaharlal Nehru has been tarnished very much. They feel that something has gone wrong and one of them said: "What has happened after the late Prime Minister that the country is in this condition". I am not referring to any particular state but to the whole of India. What do we see in the papers in season and out of season? Persons holding high authority are supposed to be guilty of this and that and yet so much of embellishment is drawn over those particular actions. Is that right I ask? Whoever it be, whatever position he may be holding and whoever be the authority to finally dispose of, justice must prevail, law must take its own course. There is no other method by which this country could ever fight out corruption. The Home Minister has of course been very vigilant and I am sure that he will do in two years what he has promised to do with the Sadachan Samithi and other things. I may tell you a story in this connection. In Bangalore a Sadhu went to a particular person and accosted him saying: "You are guilty of that. Now I will give your name to the person concerned". Then he demanded: "If you give me Rs. 10 I will not report your name." (Laughter.)

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Very cheap.

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: Well, Sir, he was a sadhu of the South and not of the North. Then he would have remanded Rs. 1,000. And when this man got up to report the Sadhu ran away and no trace of him was available. This is what happened at Bangalore. Therefore, Sir, let us realise who are the people whom the Government should trust and whom not to trust. Individual opinions about any person should not count. When a person is in authority, in Government position, he should realise the limitations of these things.

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [22nd January 1965]

8-50 I feel deeply pained when foreigners ask me this question. I am
p.m. deeply pained, because I am not able to answer the question, "Is there corruption in this country or not?". The newspapers give the verdict, which I cannot hide. But so far as corruption in this State is concerned, I am prepared to say—and I said this on a former occasion also there is no necessity for all these Sadachar Samitis—I do not know the exact name or what its conundrum is. But wherever there is a possibility, let those who are more or less in charge of these things take due notice of them. I have no sympathy with the persons concerned.

Sir, we now speak so much about foodgrains, price index and controlling the prices by a central authority situated in the air-conditioned rooms of the Government of India and dictating the food policy and the price of food for the whole of the 500 million people of this country. Sir, I would request the Food Minister to listen to the announcements from the Bezwada Radio every morning at 6.30 or 7 about the prices of foodgrains in the different parts of Andhra Pradesh. Would you be surprised to know that the prices quoted for Bezwada rice are different from the Visakhapatnam rice? There is difference between the prices prevailing in Chittoor, Tirupathi and Hyderabad. There are variations in the prices quoted from the different places. I would like the Hon. the Leader of the House to verify whether my statement is correct or not. The variation ranges from 10 to 20 per cent per unit. If this is the case with regard to the foodgrains, what about pulses and various other commodities? Filling the stomach with rice only will not make one healthy. He has to get pepper, dhall, salt, chillies, and other commodities. In respect of all commodities, we find there is difference in prices between the various places. Therefore, I have become convinced that no Government can fix prices for the whole of India, and if they do so, it will not work. Not only will it not work, but it will produce a huge amount of misery to the people who are to deal with the prices and also to the consumers. Therefore when the Food Ministry in the Government of India say, "We shall have price fixation", I say 'God be helped and you put in all your efforts to fail'. There is another thing also that has come to notice. The people say that inferior stuff was supplied. That is because people are forced to store grains on account of the panicky situation created by some people. They secreted their foodgrains and as a result of that, when the foodgrains come out for sale, they are found to be murky. Hon. Members may not be aware when the great Bengal famine came, foodgrains worth not thousands of rupees but lakhs of rupees had to be dumped into the Hooghly, because they were not fit for consumption. Let us not create that situation here. The hon. the Deputy Leader of the Opposition said very clearly that it was not an easy thing to stockpile foodgrains. One may stockpile many other things. One may stockpile iron. That will not perish. This reminds me of a story that was told in this House many years ago when the former Finance Minister Mr. Gopal Reddi was here. Firewood which was scarce then was stored in the Government depots, and fifty

22nd January 1965 [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

per cent of the weight of the wood was lost. Mr. Gopala Reddi gave the reason for the loss in the weight of the firewood as dryage. I ventured to suggest then, being much younger and also in a mood to do so, that the proper 'age' to be called was 'pilferage'. It was pilferage that was the cause for the loss of weight in the firewood stocked. The pilferage was to the extent of 50 per cent of the firewood stocked. Dry casuarina posts were stocked by the Government, and there was loss of weight in the firewood stocked because of dryage! I am afraid, Sir, great care will have to be taken if these stored grains are not to share the same fate. I do not want to say more. The easiest and the best method should be adopted to store the grains and there should be free transport of foodgrains. There must be encouragement to the traders honestly. I would tell the businessmen including Sri Subbiah Chettiar

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : I have stopped rice business.

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR : I am very sorry to hear that, because he was my prop to tell the businessmen what they should do. The business community must set its house in order. The Chambers of Commerce should not admit people to become members merely to cover their mis-deeds. Sir, I have got great respect for the Chambers of Commerce. If I speak about the foreign Chambers of Commerce. I do not know whether it will be appreciated or not. The Chambers of Commerce constituted by foreign agencies is strict to the very letter of the law and will not admit anybody who has got any sort of lapse. Why should not the Chambers of Commerce in India take this lead? Why should they go to the Government on deputation, give parties to them, and ask them to abuse them? Is there any Chamber of Commerce in England which asks a Minister to come and address them? On the other hand I have repeatedly stated that the Ministers there beg of the Chambers of Commerce for an opportunity to address them, because they want the support of the Chambers of Commerce for the policies that they follow. Things here are entirely different. I am sorry that the Central Ministry has got to introduce permits and quotas.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : They corroded.

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR : They corroded, because the Chambers of Commerce yielded. If they had not asked for permits and licences, the Government would have come and begged of them to take permits and licences. Let me tell you that I am not accusing any one. The Government did it when certain things for which they wanted urgent steps should be taken, had to be put on a war front. Our Ministers want to be the servants of the people. They are willing to be the servants of the people, but the business community went to them for its own purpose.

Then, Sir, let me come to another point. I said that much of the work of the State Government was being taken over by the Central Government. Unfortunately the old adage is true that

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [22nd January 1965]

money creates many difficulties and the poorer we are the better for us, and the more devoted we shall be to God and men. It is unfortunate that State Governments must wait Micawber-like on the Central Government for doles to be given by them. I hope, Sir, the Hon. the Leader of the House will not take this as casting a reflection upon this State Government. I say that this State Government have resisted to a large extent the depredations into the activities of the State, so much so a very respectable member, whom I know very well (the former Justice of the Supreme Court, Mr. Mahajan), has written an article to say that the States should be abolished and the Centre should rule over the whole of India. Punjab is not Madras. It is far away, and Mr. Mahajan is a Punjabi. I restrain myself from further comment on this.

Sir, let me speak on one or two other points. The Central Government have announced an increase in the dearness allowance to all their employees. This is the third time in the course of the last one year that dearness allowance has been increased by the Central Government. With what result? I am sure the Chief Minister and the Leader of the House will realise that they must keep step in dancing with the Central Government and pay the State Government employees increased dearness allowance. I am also equally certain that if, for instance, the University does not keep dancing to the tune, I shall be mobbed. It is also certain that every other person should have it. I am very glad that the Central Government have increased the scale of dearness allowance. The Chief Minister was in Delhi. The Finance Minister was in Delhi. And the Industries Minister also was in Delhi. In fact all the time we are not able to get seats in the planes, because the planes are taking them to and from Delhi once a week or once a fortnight. Not a week passes without a Minister going to the Central Government. Could not a uniform policy be laid down? A Class IV officer next to my University Library gets an allowance given by the Central Government. Now I have adopted this uniform phrase "Class IV Officer". But the next-door man belongs to the same category of Class IV Officers is not able to get the same allowance although the dearness allowance goes to inflate the prices of commodities. All that I say is this. It is not possible for the Government of India to take into confidence the State Ministers also before announcing their policy? The Hon. the Chief Minister very rightly said that it would cost about Rs. 5 crores to give the increased dearness allowance. He was only looking to the State Government commitment. He has not looked to my feelings and to the feelings of others like me. Where are we to find the money? This is only one instance which makes it quite clear that unless there is a policy adopted in consultation with the States by the Centre, difficulty will arise. The amendment that my Friend has moved is only to express this view and place it before this Council and, if possible, before higher authorities.

When we are all in this stage, my esteemed friend for whom I have the highest respect for his knowledge, for his integrity, for his earnestness and for his capacity—I refer to the Hon. the

22nd January 1965] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

Education Minister at the Centre, Mr. Chagla—has come forward with the proposal that education must be a concurrent subject. Sir, we know what it means to place a subject in the concurrent list. So far as I conceive from the Constitution—this Constitution is ignored now—the responsibility for education—primary, secondary, higher and University education—is placed in the State List. In the Union List all that is put is maintenance of standards in institutions for higher education. Now, Sir, after the University Grants Commission was constituted, I thought the maintenance of standards was no more a political gamble. It has been given to a quasi-autonomous body like the University Grants Commission to look after the maintenance of standards. I must say that they are trying to do their best and if only they are left free to do what they can, they will do a lot. But the Central Government want this power. They have already introduced higher secondary schools all over the country, a thing which is not permissible under this Act. One hundred secondary schools are being opened. I won't say much about it. "Let us get the secondary schools; the Government pay. Why worry about it?" That is the attitude that you and I adopt when something is done for us, without our having to pay for it. But I ask: is there any possibility that the present Education Minister will be there for many, many years to see that this policy is not changed? What was the policy of the previous Minister? We all know it. I need not say that. I can assure you it was a most deplorable state of affairs for the University at that time. But I ask again: has Minister Chagla been able to keep to what he said at the beginning? Is it not a fact that step by step he has had to retract so that powerful interests in Delhi may not be displeased? Are we sure that if there is a change in the Ministry of Education this policy of having education as a concurrent subject will not change? Have we not got instances where the moment the portfolio was changed to another Minister, the whole policy was changed? Should I remind the Leader of the House of the fate of the Salem Steel Plant when a change in the Ministry took place? The moment the Steel portfolio was transferred from one Minister to another, new vistas and pastures were found only in other places except Salem. Hospet or Visakhapatnam was better. A third place in Mysore was good. Goa was ideal. In this confusion which was brought about by a number of places being selected, we are told that the Centre is looking into the matter and will arrive at a decision. Let me say this. I never felt so warmly as I did when the Leader of the House said whether the Centre came to our aid or not, the Salem Steel Project would be proceeded with. I support him a hundred per cent. Somebody asked, "Will you find Rs. 100 crores?" Are we not finding it now daily? After all, Rs. 10 crores per year can be raised by loans, foreign and indigenous. I think the Centre may put impediments in our way. I have no doubt that we will have to put up a relentless fight in this matter. Do not think that State and the Centre can see eye to eye even if the same party is in power in the State and the Centre. I am speaking very frankly not to criticise anybody, but to present the alarming position in which we

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [22nd January 1965]

find ourselves. With this example before us, will you want me, after forty years of experience of University education, to submit to this demand of education being a concurrent subject and to put the people of this State in jeopardy? Money is not the only thing, many more things count. I sometimes do not receive certain grants. I do not mind it if only I can preserve the University autonomy in the best sense of the term.

I was not inclined to get into the language controversy. People imagine that the moment language is made common to everybody, there would be immediately emotional integration. After the linguistic division of States, people thought that the waters of Krishna and Godavari would flow into the Cauvery, that there would be no more trouble about transport, and that border disputes between Mysore and Andhra and between Mysore and Bombay would resolve themselves automatically. They thought Heaven will descend on earth. I wish them joy. But, Sir, there is no need to unnecessarily get agitated about this. Let me tell my friend that only yesterday I read in "*The Mail*" a statement which made me feel that it was unnecessary to go on agitating. What we want is a firm resolve "Thus far and no farther". Could King Canute stop the waves? This State will stop the waves of any aggression by anybody. Let me quote the statement of no less an authority than the President of the Indian National Congress himself. Our respected citizen Sri Kamaraj whom we have presented to the Congress said, "We would not allow imposition of Hindi here. If somebody writes to us something which we do not understand, we will just throw it away and nobody can boss over us hereafter." As President of the Congress, he has given an answer and there is no necessity for us to worry about these things. I tell my friends to quote this and leave it to him. Let me go further. Mrs. Sucheta Kripalani, the Chief Minister of Uttar Pradesh whom I know very well and for whom I have the highest regard—she was also the member of the Committee with which I was not very happy to have been associated, a committee to enquire into the Benares University Act and the working of the University—we were there for days together and it is there that I met the great Acharya, her husband—she has said that the best way to propagate a language was to make it beautiful and richer in content. She had also recently stated that she was wondering how she was going to manage after January 26th when Hindi would become the official language in Uttar Pradesh which is a wholly Hindi speaking province, hundred per cent or 110 per cent. It has the largest number of supporters of Hindi. She wondered as the Chief Minister and as responsible administrator of the State how she was going to manage the administrative affairs. She had all along found English to be the most convenient medium of communication for all. So my advice to my friends who get excited is: "Don't worry, Sit tight. Nothing will happen". Leave off all agitation. I do not know whether they will accept it or not. But that is my considered opinion. I should like to give it to them for what it is worth. You have the support of the Congress President. And you know what it means according to the constitution of the Congress.

4-10
p.m.

22nd January 1965] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

Let me now touch upon another subject. The other day—I do not know to whom I owe my grateful thanks for the act—I was presented with a copy of the address delivered by Sardar Hukum Singh at the Conference of the Presiding Officers, at Bombay on the 11th of this month. I understand this was distributed to all though no particular mention was made by whom it was distributed. I read it twice and I burnt literally what one might call midnight oil. It was a most exciting exposition of the point of view of the clients with regard to judgments of Courts. I thought I would never be a client before any Court. But I had the misfortune of being a client very recently and escaped also from the clutches of the judicial pronouncement not once but twice. All clients are inclined to take the minority view more seriously than the majority view. I hope the hon. the Deputy Leader of the Opposition will agree with me. They take the minority view and scan it from space to space, from line to line, from comma to comma, from fullstop to fullstop and find something there and then they are very ready and eager to utilize it. I am not going to dwell on that judgment much less on the speech of the Hon. Sardar Hukum Singh, Speaker of the Lok Sabha. It would not be right for me to do so. I have great regard for him. But sometimes I feel when we are in these positions we are not able to look at all aspects of the case. It is true that Parliament must be the supreme authority in certain directions? At the same time may I respectfully say that the moment confidence in the judiciary is shaken by anybody, high or low, you will never find that the judiciary will be able to give us that which we ought to get from it?

Sir, some years ago I said there were only three great good things that had been given to us as a gift from the Constitution. These are the Public Service Commission for appointments to be made by the Government, the Auditor-General to review the accounts of all Governments irrespective of who they are, and the third this judiciary of the land. We all know how attempts were made on a particular occasion to lower the status of the Auditor-General and how fortunately those attempts were repulsed and how ultimately the Auditor-General occupied the same position as he did. Are we going to allow the judiciary to be given a position which may weaken the confidence of the public in the judiciary? I do not want to enter into any sort of arguments about this, for or against. I am not competent to do so. I have no legal acumen to go into this. But all that I say is, we are all in an excited condition, all legislatures. I bring this to your notice because if there is to be an amendment of the Constitution, the Government should consult the Assembly at least. We do not count for all these things. I would, therefore, respectfully suggest to the Speaker and to you, Sir,—you were present in that conference as a Presiding Officer of this House—to suspend your judgment for one year. Then if you feel you have to take it up, take it up in January 1966. Nothing will be lost by waiting for one year. Even when the Constitution was framed, I ventured to suggest that the policy followed in certain other countries should be adopted here

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [22nd January 1965]

also. What is that policy? In Australia, in New Zealand and in other countries, they frame the Constitution and then put it up for two years before the final decision is taken. Time is the great healer of all acerbities. Therefore, I appeal to all Speakers, Chairmen and Legislators of all States to give one year's time before taking up this question and then you can deal with it as you like. We are only here to obey. I think this is a very important point to be taken note of by the Speakers of Assemblies and the Speaker of the Lok Sabha. Let us not rush into amendments of the Constitution. We have amended it seventeen times, somebody said nineteen times. Possibly so. Let us not make it like a recurring malaria infection to amend the Constitution. Let us give time. Let us work the Constitution honestly and well. There is nothing wrong in our Constitution. No written Constitution can embrace all aspects of the questions. It is the people who worked the written Constitution that had to consent to an unwritten Constitution. Britain had to face difficult times when Cromwell was there. One king was beheaded, number of people were put into prison. But now with an unwritten Constitution, they had built up sound conventions and those conventions still hold. Building up healthy conventions ought to be the order of the day.

One more word, Sir, and I have done. When I speak in the Legislature, I speak with some amount of emotion when I come to the position which we occupy in the country. The world is passing through a crisis. India is passing through a graver crisis. We are surrounded with certain enemies and doubtful friends of which there is no doubt whatever. We have got our internal troubles, we have got people who have extra-territorial loyalties which loyalties dictate to them the policies they should adopt so far as this country is concerned. We have got many troubles and controversies in this country. When the country is in this position, when at any time aggression may take a more severe form, you cannot say when, when a state of emergency has been declared but very little of the emergency is really told to us or is made available to us, at this time every one, to whatever party he may belong, to whatever ideologies he may owe allegiance, whatever may be his ultimate goal, every one who has the interest of the country at heart, the true interests of the country at heart which has suffered for one thousand years under foreign aggression, must consider what is the best to do under the circumstances. I am not pleading for any penance. Let me tell you what happened in England when she was faced with a great crisis in the Second World War. Mr. Winston Churchill sat with Mr. Attlee, his deterrained opponent, the Opposition Leader with different political ideologies. I have first-hand information of how they worked, during that crisis, how without any difficulty all secrets were known to the inner cabinet at which some Indian members were also present, how with one voice the nation stood up against the foreign foe. how they were at the last moment by shedding nothing but blood and tears, were able to recover their independence. Are we in a position to do that? May I not appeal to the party in power to

22nd January 1965] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

consider this? Is this not the time for forming a coalition Government with those who are responsible, who have the interests of the country at heart? Is there anything wrong in the formation of such a coalition Government? Are we sure that all the wisdom lies only on one side and that those who sit on the other side have not got the interest of the country at heart? My last appeal and feeling appeal to the Central Government is that they must think of the grave crisis in a more material and urgent manner and gather unto them all those who have got the good of the country at heart and see that those various fissiparous tendencies are avoided.

Thank you, Sir.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, மதிப்பிற்குரிய எதிர்க்கட்சி தலைவர் அவர்கள் விரிவாக எடுத்துச் சொல்லிய விவரங்கள் நமது அரசாங்கம் எந்த வழியிலே போய்க்கொண்டிருக்கிறது, எந்த போக்கிலே போய் கொண்டிருக்கிறது என்பதை தெளிவாக எடுத்துக் காட்டுகின்றன. அதிலும் குறிப்பாக அவர்கள் சொல்லியது போல இன்று கவர்னர் அவர்களுடைய உரையை மிக மிக சுருக்கமாகவும், மிக முக்கியமான விஷயங்களை விட்டும் அரசாங்கம் தயாரித்து கொடுத்திருக்கிறது. மற்றும் இந்த சபையிலே கூட பல கேள்விகளுக்கு அமைச்சர்கள் பதில் சொல்வதையும் பார்த்தால் நாம் ஜனநாயகத்தை நோக்கித்தான் சென்று கொண்டிருக்கிறோமா அல்லது சர்வாதிகாரத்தை நோக்கித் தான் சென்று கொண்டிருக்கிறோமா என்ற ஒரு சந்தேகம் என்னை போன்றவர்களுக்கு எழுகின்றது என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்ள நான் ஆசைப்படுகின்றேன். அதிலும் முக்கியமாக அரசாங்கம் செய்ய கடமைப்பட்டுள்ள ஒரு விஷயத்தை, அரசாங்க அலுவலர்களுக்கு கொடுக்க வேண்டிய பஞ்சப்படியைப் பற்றி எந்த விதமான ஒரு குறிப்பும் இந்த உரையிலே காணாதது, எதிர்க்கட்சி தலைவர் அவர்கள் சொல்லியது போல, மிக மிக வருந்தத் தக்கது. போகின்ற இடமெல்லாம் ஆளும் கட்சியிலே உள்ள பெரிய தலைவர்களெல்லாம் சொல்லிக்கொள்ளுகின்றார்கள் ஜனநாயக சோஷலிஸத்தை நிறைவேற்ற போகின்றோம் என்று. அவர்கள் பேசுகின்ற பெரிய பெரிய மாநாடுகளிலே பறைசாற்றுகிறார்கள், ஜனநாயக சோஷலிஸத்தை நாங்கள் கடைப் பிடிக்கின்றோம், அதை இந்த நாட்டிலே கொண்டு வரப் போகின்றோம் என்று. அவர்கள் சொல்லுகின்ற சோஷலிஸம் என்ற சொல்லுக்கு என்னைப் போன்றவர்கள் அர்த்தத்தை, பொருளை புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. ஒரே கட்சி மத்திய அரசாங்கத்திலும், மாநில அரசாங்கங்களிலும் ஆட்சி செலுத்துகின்றது. இரண்டு ஆட்சிகளின்கீழ் இருக்கின்ற அலுவலர்கள் ஒரே மாதிரியான வேலையை செய்கின்றார்கள், ஒரே கால அளவில் வேலை செய்கின்றார்கள். இவர்களுக்குள்ளே இருக்கக் கூடிய வித்தியாசத்தைப் போக்க மாநில அரசாங்கமோ அல்லது மத்திய அரசாங்கமோ சிரமப்படுவதாகத் தெரியவில்லை. இதை யெல்லாம் புறக்கணிக்கும் இந்த அரசாங்கம் எந்த விதத்திலே சோஷலிஸத்தை கொண்டு வரப்போகின்றது என்பதைத் தான் என்னைப் போன்றவர்களால் புரிந்த கொள்ள முடியவில்லை. எது

[திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்] [22nd January 1965]

எப்படி இருந்த போதிலும் இந்த வித்தியாசத்தை—ஒரே மாதிரியாக வேலை செய்கின்ற அரசாங்க சிப்பந்திகளுக்குள் இருக்கின்ற வித்தியாசத்தை மிக விரைவில் போக்க வேண்டும் என்ற எண்ணமாவது அரசாங்கத்திற்கு இருக்க வேண்டும் என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள நான் ஆசைப்படுகிறேன். அடுத்தபடி பல விஷயங்களிலே மாநில அரசாங்கத்திற்கும், மத்திய அரசாங்கத்திற்கும் எந்த வித தொடர்புமில்லாமல் இருப்பதால் மாநிலத்தில் உள்ள மக்கள் அவதிப்படுகின்றார்கள் என்பதை எடுத்து சொன்னார்கள். இந்த மாநில மக்கள் சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்களிலே மாநில சர்க்காரின் எண்ணத்தை, கருத்தை அறிந்து அதிலே மத்திய அரசாங்கம் செயலாற்ற வேண்டும் என்று வற்புறுத்த வேண்டும் என்று இந்த அரசாங்கத்தை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மற்றும் உணவு உற்பத்தி சம்பந்தமாக பல மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர்களும் தெளிவாக எடுத்து சொன்னார்கள். இப்போது “ஃபுட் கார்ப்பரேஷன்” என்ற அரசாங்க நிறுவனம் ஒன்று ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் எந்த வித நன்மை நம் நாட்டு மக்களுக்கு, அதிலும் குறிப்பாக மாநில மக்களுக்கு ஏற்படப் போகின்றது என்பதை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. ஏனென்றால் பல துறைகளிலும், அரசாங்கம் ஈடுபடுகின்ற எதிலும் வணிகத் துறையில், வணிகப் பொருள் சம்பந்தப்பட்ட ஒரு வணிகத் துறையிலே அரசாங்கம் ஈடுபட்டு, சிறுகச் சிறுக அதிலே இருக்கின்ற அலுவலகங்கள் சர்வாதிகாரமாக நடந்து அந்த தொழிலிலே சம்பந்தப்பட்ட பொருள்களை பாழாக்கியதைத் தவிர உருப்படியாக மக்களுக்கு எதையும் இதுவரை செய்ததாகத் தெரியவில்லை. பல துறையிலும் சர்வாதிகாரத்துக்கு இடமாகத் தான் இந்த மாதிரி கார்ப்பரேஷன் அமைந்ததே தவிர பொதுமக்களுக்கு நன்மை தரக் கூடியதாக அமையவே இல்லை என்று அரசாங்கம் உணர வேண்டும். அப்படி உணராமல் உபயோகமான பொருளாகிய, பண்டமாகிய உணவுப் பொருள்களுக்கு ஒரு கார்ப்பரேஷன் ஏற்படுத்தப்பட்டு இருப்பதினாலே இனிமேல் அது தவிர்க்க முடியாது. அந்த கார்ப்பரேஷன் மக்களுக்குத் தேவையான, மக்களுக்கு உகந்ததான அரிசியையும், மற்ற தானியங்களையும், உணவுப் பொருள்களையும் கொடுப்பதற்கு, மலிவான விலையில் உணவுப் பொருள்களை கொடுப்பதற்கு முயற்சிக்க வேண்டும் என்று இந்த அரசாங்கம் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மற்றும் எதிர்க் கட்சி தலைவர் அவர்களும், உதவி தலைவர் அவர்களும் குறிப்பிட்டதுபோல் இந்த உணவுப் பொருள்கள் வெகு நாளைக்கு சேர்த்து வைக்கக் கூடிய ஒன்று அல்ல, ஸ்டாக் வைக்கக் கூடிய ஒன்று அல்ல. முக்கியமாக நமது சபையின் முதல்வர் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் வெளி நாடுகளுக்கு அடிக்கடி சென்று இருக்கிறார்கள். எந்த ஒரு வெளி நாட்டிலேயும் இந்த உணவுப் பிரச்சனை ஓரளவில் தான் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஆனால் அதை அரசாங்கம் எந்த விதத்திலே சமாளிக்கின்றது

[திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்] [22nd January 1965]

என்பதை நமது தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் நன்றாக உணர்ந்திருக்க வேண்டும். ஏனென்றால் பல முறை அவர்கள் அமெரிக்க நாட்டிற்கு சென்று இருக்கிறார். அங்கே பெரும் பணம் புரளுகின்றது. பணம் என்றால் மதிப்பு இல்லாத அளவில் ஒவ்வொருவர் இடத்திலும் பணம் புரளுகின்றது. அந்த மாதிரி நாடுகளிலே கூட அரசாங்கம் விவசாயப் பொருள்கள், அதிலும் முக்கியமாக உணவுப் பொருள்கள், கோதுமை போன்ற உணவுப் பொருள்களுக்கு அரசாங்கம் மார்க்கெட் விலையைக் கொடுத்து வாங்கி உபயோகப்பவர்களுக்கு அதை மலிவான விலையில் கொடுக்கின்றார்கள். நம் நாட்டில் அந்நிய செலாவணி மட்டுமல்ல, சாதாரண பணம் எந்த விதத்தில் பாழாகின்றது என்பதை அரசாங்கம் செயல் படுகின்ற ஒவ்வொரு துறையிலும் கவனிப்பவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும் எவ்வளவு பணம் பாழாகிறது இந்த நாட்டிலே இந்த உணவுப் பொருள்களுக்காக? ஓரளவுக்கு மானியம் கொடுத்து மார்க்கெட் விலைக்கு விவசாயிகளிடமிருந்து வாங்கி அவ்வப் பொழுது விநியோகம் செய்தால் தான் இந்த உணவுப் பிரச்சனை ஓரளவுக்கு குறையுமே தவிர, ஃபுட் கார்ப்பரேஷன் ஏற்படுத்துவதாலே மட்டும் இந்த உணவுப் பிரச்சனை தீர்ந்துவிடாது என்பதை அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

அடுத்து ஹிந்தியைப் பற்றி மதிப்பிற்குரிய எதிர் கட்சி தலைவர் அவர்கள் நன்றாக எடுத்துக் கூறினார்கள். காங்கிரஸின் தலைவர் நமது தமிழ் நாட்டின் தலைவர், காமராஜ் அவர்கள் சொல்லி விட்டார் பேசாமல் இருந்து விடுங்கள் என்று. இது எந்த அளவுக்கு தமிழ் நாட்டினருக்கு முக்கியமாக வடநாட்டிலே வேலை பார்க்கும் அலுவலர்களளுக்கு பாதகமாக இருக்கின்றது; எதிர் காலத்திலே வட நாட்டுக்குச் சென்று வேலை பார்க்க விரும்பும் தமிழர்கள், மற்ற தென்னாட்டுக்காரர்களுக்கு எந்த அளவுக்கு பாதகமாக இருக்கின்றது என்பதை இந்த மாநில அரசாங்கம் கொஞ்சம் சிந்தித்து பார்க்கவேண்டும். இந்த இரண்டு மொழிகளும் மத்திய அரசாங்கத்திலே இருக்குமேயானால் ஒரு மொழியை தாய்மொழியாகக் கொண்டவர்கள் தான் அதிகமான சலுகை பெறுவார்கள் என்பதில் எந்த விதமான சந்தேகமும் இல்லை என்பது புலனாகும். இந்த விதத்தில் பார்க்கப் போனால் கண்டிப்பாக தமிழர்களுக்கு இடையூறு, பாதகம் ஏற்படும் என்பதை எவர் ஒருவரும் மறுதலிக்க முடியாது. இந்த நிலை ஏற்படாதவாறு இந்த அரசாங்கம் கொஞ்சம் தெரியமாக அந்த இரண்டு மொழிகளும் அங்கு வைக்கக் கூடாது என்று முன்னாலே எடுத்துச் சொல்லி இருப்பார்களானால்—பதவியை மட்டும் சிந்திக்காமல், மக்கள் நன்மையை முன் நினைத்து சொல்லி இருப்பார்களானால்—கண்டிப்பாக மத்திய அரசாங்கத்தை பணிய வைத்திருக்க முடியும். காலம் கடந்து விட்ட போதிலும் இனியாகிலும் அதை அவ்வப்பொழுது எடுத்து உரைத்து எந்த விதத்திலும் தமிழ் நாட்டு மக்களுக்கு பாதகம் வராமல் இந்த அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும் என்று மட்டும் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

[திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்] [22nd January 1965]

4-30
p.m.

அடுத்தாற்போல் அட்மினிஸ்ட்ரேடிவ் புரொஸீஜர் பாட்டர்ன் என்று இருக்கிறது. எந்த காலத்திலேயோ இருந்த ஒரு பாட்டர்ன் அல்லது ஒரு அடிப்படையில் தான் இன்றும் சர்க்கார் அலுவல் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. ஏதாவது ஒரு கலெக்டர் அவர்களுக்கு அதற்கு அடுத்தபடி ஒரு அலுவலர் அவர்களுக்கு ஒருவரை தெரிந்திருந்தால் கூட ஒரு சிறு விஷயத்துக்கு, உதாரணத்துக்கு ஒரு சிமெண்ட் பர்மிட் என்று வைத்துக் கொள்வோம். அதற்கு ஊரிலுள்ள மணியகாரர் இடத்தில் கையெழுத்து வாங்கி, ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் இடத்தில் கையெழுத்து வாங்கி பிறகு தாசில்தார் வழியாக வந்து இப்படியாக போய் கொண்டிருக்கிறது. ஏதாவது அவசரமாக, முக்கியமாக வேண்டியதாக இருந்தால், 2 மாதம், 4 மாதம் ஆகிறது. எதை எடுத்தாலும் எழுதிக் கொடுங்கள், கவனிக்கின்றோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். 6 மாதத்திற்கு பிறகு கூட பதில் இருக்காது. 6 மாதத்திற்கு பிறகு அந்த பேப்பர் என்ன ஆயிற்று என்று கேட்டால் கவனிக்கிறோம் என்ற பதில் தான் வருகிறது. இப்படி பழைய அடிப்படையிலே இந்த அரசாங்க அலுவல்கள் நடைபெறுகிறது. அதை சீர்திருத்தி உடனுக்குடன் எந்த வேலையும் முடிய வேண்டும் என்பதற்காக இந்த அரசாங்கம் கொஞ்சம் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் பழைய அடிப்படையில் இருப்பது இந்த லஞ்ச செயலுக்கு மிக முக்கிய காரணமாக இருக்கிறது. இரண்டு நாளைக்கு முன்னால் முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த லஞ்ச குற்றங்களை பற்றி கேள்வி கேட்கும்போது எண்ணிக்கை கொடுத்தார்கள். அது சாதாரணமாக பெரும் அலுவலாளர்கள் இந்த குற்றத்திற்கு ஆளானவர்களின் எண்ணிக்கை என்று நினைக்கிறேன். சாதாரணமாக இந்தப் புள்ளி விவரங்களைப் பார்க்கும் போது சர்க்காருடைய கவனத்துக்கு வந்தவை இவ்வளவுதான். ஆனால் இந்த லஞ்ச குற்றத்துக்குள் வராமல் இருப்பவர்கள் எப்படியோ தப்பித்துக்கொண்டு இருப்பவர்களின் எண்ணிக்கை ஏராளமாக இருக்கும் என்றுதான் எண்ணத்தோன்றுகிறது. அவர்களின் எண்ணிக்கை நூறுக்கணக்கில், இன்னும் சொல்லப்போனால் ஆயிரக்கணக்கில் இருக்கக்கூடும் என்று எண்ணுகிறேன். முதலில் அலுவலகங்களில் வேலைகள் துரிதமாக நடைபெற்றால் அநேகமாக இந்தக் குற்றங்கள் குறைந்து விடக்கூடும். இப்போது உள்ளபடி பார்த்தால் ஏதாவதொரு காரியம் சீக்கிரம் ஆகவேண்டுமானால் லஞ்சம் கொடுத்தால்தான் ஆகின்றது என்ற நிலைமை ஒரு நிரந்தரமான வழக்கமாகிவிட்டது, தலைவர் அவர்களுக்கு நன்கு தெரியும் என்று எண்ணுகிறேன், ஒரு பழமொழியைப் பற்றி. முன்பு சொல்லுவார்கள், அரசன் எவ்வழி அவ்வழி குடி மக்கள் என்று. அது அந்தக் காலத்தில் இருந்த முடியாட்சியைப் பற்றி சொன்னாலும் இன்றைக்குள்ள மக்கள் ஆட்சிக்கும் அது பொருந்தும் என்று திடமாக நான் நம்புகிறேன். மக்களை குறை சொல்லிப் பலன் இல்லை. அது போலவே அரசாங்கத்தின் கீழ் மட்டத்திலுள்ள அலுவலர்களைச் சொல்லியும் பலன் இல்லை என்றுதான் எண்ணுகிறேன். மேல் மட்டத்திலுள்ள அதிகாரிகளும் அரசாங்கத்தில் கட்சியின் சார்பில் வீற்று

[22nd January 1965] [திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்]

இருப்பவர்களும் இம்மாதிரி குற்றச்சாட்டுகளுக்கு இடம் அளிக்காதவர்களாக இருந்தால் நிச்சயம் கீழ் மட்டத்தில் இருப்பவர்களும் திருந்திவிடுவார்கள் என்று நான் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். கட்சியின் சார்பில் பதவியில் வீற்று இருப்பவர்கள் மிகவும் ஜாக்கிரதையாக இருக்கவேண்டும். தங்கள் கட்சிக்காரர்களுக்காக தவறு செய்யாமல் இருக்க வேண்டும். அவர்கள் நியாயம் தவறி காரியங்களைச் செய்தால் கீழ் மட்டத்தில் இருப்பவர்களும் அவ்வழியில்தான் நிச்சயமாகச் செல்வார்கள். எனக்குத் தெரிந்த ஒரு சம்பவத்தை உதாரணத்துக்காக இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். எங்கள் மாவட்டத்தில் ஒரு கலெக்டர் இருந்தார். மிகவும் நேர்மையானவர் அவர். அப்படி இருந்தவரை ஒரு அமைச்சர் தனக்கு வேண்டிய ஒருவருக்கு பஸ் பெர்மிட் கொடுக்கும்படி ரெகமெண்ட் செய்தார். இதைக் கொடுத்த பிறகு இரண்டு அல்லது மூன்று மாதங்களுக்குப் பிறகு

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இந்தமாதிரி பொதுவாகப் பேசினால் கேட்கும் ஜனங்களுக்கு ஒரு தவறான எண்ணத்தை உண்டு பண்ணக்கூடும். இந்த வருஷத்தில் இந்த கலெக்டர் இதைச் செய்தார் என்று ஒழுங்கான விவரம் கொடுத்தால் நானும் பதில் சொல்ல முடியும்.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன் : பெயரைத் குறிப்பிடக்கூடாது என் பதற்காகத்தான் அவற்றைச் சொல்ல வில்லை. வேண்டுமானால் அமைச்சர் அவர்களிடம் தனியாக விவரங்களைத் தரத் தயாராயிருக்கிறேன்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : அப்போது அதைப்பற்றி சட்டமன்றத்தில் சொல்லக்கூடாது. ஏன் என்றால் பொதுவாக ஒரு கலெக்டர் ஒருவருக்கு ஒரு பெர்மிட் ஒரு நாளைக்குக் கொடுத்தார் என்று சொன்னால் பதில் சொல்லுவதற்கு எப்படி அது சாத்தியமாகும்? அசெம்பிளியில் பதில் சொல்லவேண்டுமானால் விவரங்களைத் தரவேண்டும்.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன் : ஒரு உதாரணத்துக்காகத்தான் இதைக் குறிப்பிட்டேன். ஒரு அமைச்சர் தலையிட்ட காரணத்தால் நேர்மையாக இருந்த ஒரு அதிகாரி எப்படி பின்னால் பணத்தை வாங்கிக்கொண்டே பெர்மிட் வழங்கும் வழக்கத்தை மேற்கொண்டு விட்டார் என்பதைக் காட்டுவதற்காக இதைக் குறிப்பிட்டேன். எனவே அலுவலர்கள் நேர்மையாக இருக்க வேண்டுமானால் அரசாங்கத்தில் இருப்பவர்கள் நேர்மையுடன் இருப்பவர்களாக இருக்கவேண்டும், என்று சொல்லிக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. ஓ. பி. இராமசாமி ரெட்டியார் : தலைவர் அவர்களே, அரசாங்கம் பல தொல்லைகளுக்கு உட்பட்டு இருக்கிற நேரம் இது. அரசாங்கம் மட்டும் இல்லை, பொது மக்களும் கூட பல தொல்லைகளுக்கு உட்பட்டு இருக்கிற நேரம் இது. பொதுவாக அரசாங்கம், பொது மக்கள், வியாபாரிகள் இன்னும் மற்ற அலுவலர்கள் எல்லோரும் ஒழுங்காக நடந்து கொண்டால் இப்படிப்பட்ட தொல்லைகள் எல்லாம் சாதாரணமாக ஏற்படாது. ஒவ்வொரு

[திரு. ஓ. பி. இராமசாமி ரெட்டியார்] [22nd January 1965]

வரும் தன்னைத்தானே சோதித்துக் கொள்ள வேண்டும். நாம் சரியாக நடந்தால்தான் மற்றவர்களைச் சரியானபடி நடத்திச் செல்ல முடியும். யார் அரசாங்கத்தில் இருந்தாலும்கூட, ஜனங்களுக்குத் தொண்டு செய்யத்தான் இருக்கிறோம் என்ற முறையில் வேலை செய்தால் எல்லாமே ஒழுங்காக இருக்கும். அரசாங்கத்தின் சட்ட திட்டங்கள், கட்டுப்பாடுகள் எல்லாம் ஒரு புறம் இருந்தாலும் ஒவ்வொருவரும் தனக்கு என்று சில சட்டங்களை, கட்டுப்பாடுகளை, ஒழுக்க முறைகளை வகுத்துக்கொண்டு அதன்படி நடந்தால் அரசாங்கம்கூட இவ்வளவு சட்டங்களை வைத்துக்கொண்டு இருக்க வேண்டியதில்லை. ஆனால் யாரும் அப்படி நடந்து கொள்வது இல்லை. சுதந்திரம் இருக்கிறது என்ற முறையில் தவறைச் செய்வதற்காகவே சுதந்திரத்தையும் ஜனநாயகத்தையும் பயன்படுத்தினால் பலன் ஒன்றும் காண முடியாது. இப்படியே போய்க் கொண்டு இருந்தால் அரசாங்கம்தான் எப்படி சரியாக இருக்க முடியும்? குறிப்பாக உணவுப் பிரச்சனையை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். ஒரு புறம் ஜனத்தொகை அதிகமாகி விட்டது என்று சொல்லுகிறார்கள். இன்னொரு புறம் பயம் காரணமாக ஜனங்களே அதிகமாக வாங்கி வைத்துக் கொள்கிறார்கள் என்கிறார்கள். இன்னொரு புறம் மற்றவர்களைப் பற்றிக் கவலையில்லை, தான் வாழ்ந்தால் போதும் என்று பேராசையுள்ள வியாபாரிகள் செய்யும் கொடுமை என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட எண்ணங்கள் இருந்தால் அரசாங்கமாகட்டும், தனி மனிதனாகட்டும், எப்படி ஒழுங்காக இருக்க முடியும்? இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் ஏற்பட்டது வருந்தத்தக்கதுதான் என்றாலும் எல்லாருடைய பொறுப்பும் இதில் இருக்கிறது. சம்பந்தப்பட்ட எல்லோரும் இது பற்றிச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். பொது மக்களும் சரி, எதிர்க்கட்சியில் இருப்பவர்களும் சரி, அரசாங்கத்தில் இருப்பவர்களும் சரி, வியாபாரிகளும் சரி, ஏன் இந்த நிலைமை ஏற்பட்டது என்று நன்றாகச் சிந்தித்துப் பார்த்து இந்த நிலைமைகளை மாற்றுவதற்கு உண்மையாகப் பாடுபடவேண்டும். குறிப்பாக எதிர்க்கட்சியில் இருப்பவர்கள் இந்த நிலைமைகளைச் சிந்தித்துப்பார்த்து இதைப் போக்குவதற்கு ஒத்துழைக்க வேண்டும். முதலில் பஞ்ச நிலைமையை உண்டாக்குகிறார்கள். பிறகு பயத்தால் பொது மக்களும் முடிந்த வரையில் வாங்கி வைக்கவேண்டும் என்று கிடைத்ததையெல்லாம் வாங்க முயற்சிக்கிறார்கள். நிலைமை இன்னும் மோசமாகிறது. என்றாலும் கூட உணவு விஷயத்தைப் பொருத்த வரையில் அரசாங்கம் தவறு செய்துவிட்டது என்பதுதான் என்னுடைய எண்ணம். ஏன் என்றால், உணவுப் பொருள் உபரியாக இருக்கும் போதே இவர்கள் ஏன் உணவுக் கண்ட்ரோல் கொண்டு வரவேண்டும்? மத்திய சர்க்கார் கண்ட்ரோலைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள் என்றால், எங்களுக்கு இப்போது அது தேவையில்லையென்று ஏன் இந்த சட்டசபை தீர்மானம் போட்டு மத்திய சர்க்காருக்கு அனுப்பக்கூடாது? உணவு விஷயம் என்பது ரொம்பவும் முக்கியமான விஷயம். உணவு இல்லாமல் யாரும் வாழ முடியாது. வெறும் வருவாயை மட்டும் பெருக்கிக் கொண்டு விட்டால் மட்டும் போதாது. உணவு

[22nd January 1965] [திரு. ஓ. பி. இராமசாமி ரெட்டியார்]

உற்பத்தியும் பெருகவேண்டும் என்பதை யாரும் ஆட்சேபிக்கப் போவதில்லை. இதற்கு எல்லோரும் சுத்தமான மனதுடன் உழைத்தால்தான் முடியும். ஆகவே ஒவ்வொருவரும் தன்னை முதலில் சோதித்துக்கொள்ளவேண்டும். அரசாங்கத்தில் இருப்பவர்கள் முக்கியமாக இதைச் செய்யவேண்டும். பிறர் நம்மேல் குற்றம் சொல்லுகிறார்களே என்று வருந்தக்கூடாது. நாம் அரசாங்கத்தில் இருப்பதால்தான் அவர்கள் நம்மீது குற்றம் சொல்லுகிறார்கள். இதையெல்லாம் யோசித்து, முன்பெல்லாம் எப்படி மனிதன் தனக்கு என்று ஒரு நியதியை ஏற்படுத்தி வைத்துக்கொண்டு அதன்படி நடந்து மற்றவர்களும் நடக்க வழிசெய்து கொடுத்தானோ அதேபோல் நடக்க நாம் எல்லோரும் முயற்சி செய்ய வேண்டும். இந்த முறையில் நம்மை நாமே சோதித்துப் பார்த்துக்கொள்ளுவது என்பது இப்போது இல்லை, எனவேதான் தவறுகள் நடக்கிறது. 4-40 P.M.
தவறுகள் நடப்பதற்கு நாமே உதாரணமாக இருக்கிறோம். இந்த நிலைமையிலிருந்து மாறவேண்டுமானால் நாமே நம்மைச் சோதித்துக்கொண்டு தகுந்த முறையில் நடந்துகொள்ளவேண்டும். மக்களும் ஒத்துழைக்க வேண்டும். உலக யுத்தத்தின்போது இங்கிலாந்தில் மக்கள் எப்படி நடந்துகொண்டார்கள்? அரசாங்கத் துடன் முழுக்க முழுக்க ஒத்துழைத்தார்கள். நாட்டுக்காக இரவு பகலாக உழைத்தார்கள். தங்களை காப்பாற்றிக்கொள்ள யாரைத் தேர்ந்தெடுத்தார்கள். பிறகு யாரைக் கொண்டு வந்தார்கள் என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். முக்கியமாக மக்களுக்கு அரசாங்கத்தைப் பற்றிய கவலையும் பொறுப்பும் இருக்க வேண்டும். யாரோ ஆள்கிறார்கள். ஆட்சி எப்படியோ நடக்கிறது என்று இங்கே உள்ள மக்கள் இருக்கிறார்கள். இந்த நிலையில் ஜனங்கள் இருப்பதால்தான் பல மாவட்டங்களிலும் தவறுகள் ஏற்பட்டுவிடுகின்றன. இராமேஸ்வரத்தில் ஏற்பட்டதைப் பார்த்தோம். ஏன் இந்த நிலைமை வந்தது? மனிதன் வேறு விதமாகப் போய்க் கொண்டு இருக்கிறான். தனக்கு மேலே ஒரு சக்தியிருந்து தன்னை ஆட்டிப் படைக்கிறது என்பதை ஏற்றுக் கொள்ள மறுக்கிறான். ஆகவே இந்த நிலைமை ஏற்பட்டது. அப்படிப்பட்ட சக்தி நம்மையெல்லாம் ஆட்டி வைக்கிறது, நம்மை எப்போதும் துரத்திக்கொண்டே வருகிறது என்று எண்ணிக் கொண்டு இருந்தால் சரியான முறையில் நாம் நடக்க முடியும். இங்கே இராமேஸ்வரம். வடக்கே இமயமலையில் பத்ரிகாஸ்ரமம். அது சீனாவிடம் போய்விட்டது என்று சொல்லுகிறார்கள். அதில் எவ்வளவு உண்மையிருக்கிறது என்று எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் அங்கே இருக்கிறவர்கள் அது இன்னும் நம்மிடம் இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள்.

(Mr. Deputy Chairman in the Chair.)

இராமேஸ்வரத்தில் இருப்பவர்கள் வடக்கே இருக்கிற இடங்களுக்குப் போய் வருகிறார்கள். அங்கே இருப்பவர்கள் இங்கு இராமேஸ்வரத்திற்கு வந்து போகிறார்கள். அது பிளாண்டு லீபெயித்தாகக்கூட இருக்கலாம். எனினால் அது ரத்தத் திலேயே ஊறி இருக்கிறது. அதை நாம் சரியாக உணர்ந்திருக்க வேண்டும். நம்மை அறியாமலேயே வியாதி வரும்போது ஆ!

[திரு. ஓ. பி. இராமசாமி ரெட்டியார்] [22nd January 1965]

கட்டினோ என்று சொல்லுகிறோம். கட்டினோ இல்லை என்று சொல்லுகிறவன்கூட இப்படிச் சொல்லிவிடுகிறான். பிறகு என்னடா நமக்குத் தெரியாமலேயே நாம் சொல்லுகிற நிலை ஏற்படுகிறதே என்று சிந்திக்கிறான். ஆகவே இதை கவனித்து தகுந்த முறையில் நடந்து கொண்டால் எல்லாம் சரியாக இருக்கும்.

தவிர, இப்போது இராமேஸ்வரம் அழிவால் எவ்வளவு பேர் இறந்தார்கள் என்று பல விதமாகக் கூறப்படுகிறது. சிலர் 3,000 பேர் என்கிறார்கள். சிலர் 500 பேர் என்கிறார்கள். சிலர் 1,000 பேர் என்கிறார்கள். இப்படி யார் இறந்திருந்தாலும் அரசாங்கம் தகுந்த முறையில் அவசரத்தில் ஏதோ உதவி செய்திருக்கிறார்கள். சுமமா குறை கூறிக்கொண்டே இருந்தால் சரியில்லை. அரசாங்க இயந்திரம் ஏதோ ஒரு விதமாக இருக்கிறது. அந்த அரசாங்க இயந்திரத்தை சரியான முறையில் முடிக்கவிட முடியாது. அவர்கள் ஏதோ செய்திருக்கிறார்கள். செய்யவில்லை என்று சொல்லிவிட முடியாது. அவர்கள் அவ்வளவு சீக்கிரமாக ஏதோ செய்யவில்லை என்றால் இன்னும் கஷ்டமாக இருந்திருக்கும். எல்லா அமைச்சர்களும் சென்று பார்த்திருக்கிறார்கள். அங்கே இருந்த உத்தியோகஸ்தர்கள் ஏதோ செய்திருக்கிறார்கள். இன்னும் மேலும் நடக்க வேண்டியது அதிகமாக இருக்கிறது.

இப்போது மத்திய அரசாங்கம், மாகாண அரசாங்கம் இவைகளுக்கு தகராறு இருக்கிறது. மாகாண அரசாங்கத்தைப் பற்றி மத்திய சர்க்கார் ஒரு டிஸ்டிக்ட் போர்டு மாதிரிதான் நினைக்கிறார்கள். இங்கு அமைச்சர்கள் எல்லோரும் இளைஞர்கள். இவர்கள் எல்லாம் தவறுதல் இருக்கும்போது நல்ல முறையில் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். அதற்கெல்லாம் பயந்துகொண்டிருந்தால் பிரயோசனம் இல்லை.

திரு. கே. பாலசுப்பிரமணிய அய்யர்: நீங்கள் எல்லாம் பலம் கொடுக்க வேண்டும். கொடுங்கள்.

திரு. ஓ. பி. இராமசாமி ரெட்டியார்: நான் பலம் கொடுத்து என்ன பயன்? அவர்களுக்கே பலம் இருந்தால் அதோடு நம் முடைய பலம் இருந்தால் பிரயோசனம் உண்டு. அவர்கள் கோழைகளாக இருந்தால் நம் பலம் என்ன செய்யும்? நாமும் அவர்களை மட்டும் குறை கூறிக்கொண்டிருந்தால் பிரயோசனம் இல்லை. நாமும் இதை உணர்ந்து கொள்ளுன முறையில் மத்திய சர்க்காரும் மாகாண சர்க்காரும் இருந்தால், இரண்டிற்குமிடையே தகராறு வந்தால் நாம் எல்லோரும் இவர்கள் பின்னால் இருக்கிறோம் என்று காட்டினால்தான் மத்திய சர்க்கார் பணியும், நமக்குள் நாம் சண்டை போட்டுக்கொள்ளலாம். அது வேறு விஷயம். ஆனால் அவர்கள் பலவிதமாக இருக்கிறார்கள்.

அடுத்து மொழி பிரச்சனை வேறு இருக்கிறது. இருக்கிற தெரீல்லைகள் போதாது என்று இது வேறு இருக்கிறது. சீனாக்காரன் என்ன செய்யப் போகிறான் என்று நமக்குத் தெரியாது. நான் ஒபன் ஆக சொல்லுகிறேன், மற்றவர்கள் மறைத்து மறைத்துப் பேசுகிறார்கள். இந்தத் தொல்லை இருக்கிறபோது இந்த மொழித் தெரீல்லை, அங்கே இருப்பவர்கள் இதை உணர்ந்திருப்பது

[22nd January 1965] [திரு. ஓ. பி. இராமசாமி ரெட்டியார்]

தரக எனக்குத் தெரியவில்லை. இந்தச் சண்டை என் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. இன்னும் கொஞ்ச நாள் ஒத்திப் போட்டால் என்ன. இப்படி பல தொல்லைகள் இருந்தால் மற்றவர்கள்—அங்கே இருப்பவர்களை நாமே கூப்பிடுவதாகும். இந்த முறையில் எல்லாவற்றையும் கவனித்து தகுந்த முறையில்—எந்த முறையில்—நாம் நம்மைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள வேண்டுமோ அந்த முறையில்—வேலை செய்ய வேண்டும். அதற்கு எல்லோரும் ஒன்றாக வேலை செய்தால்தான் நாம் நம்மை இந்த அபாயத்திலிருந்து காப்பாற்றிக்கொள்ள முடியுமே தவிர, வேறு எந்த விதத்திலும் நாம் தப்பித்துக்கொள்ள முடியாது.

ஒரு பக்கம் உணவு நெருக்கடி, இன்னொரு பக்கம் சுற்றி இருக்கிற தொல்லைகள். இந்த நேரத்தில் ஒத்தாசை செய்பவர்கள்கூட நம்மைச் சோதனை செய்வார்கள். அந்த முறையில் எல்லாவற்றையும் கவனித்து நாம் நமக்குத் தகுந்த சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டும் என்பதே என்னுடைய எண்ணம். நம்மிடத்தில் அதிகமாக சர்ச்சையைச் செய்து கொண்டு, வேற்றுமையை அதிகரித்துக் கொண்டிருந்து மற்றவர்கள் இங்கே வருகிற நிலைமையை நாம் உண்டாக்கக்கூடாது. அதைத்தான் நான் சொல்லுகிறேன். அந்த நிலைமையிலிருந்து நம்மைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள வேண்டும் என்றால் இந்த மாதிரி விஷயத்தில் மத்திய அரசாங்கத் திற்கு மாகாண அரசாங்கத்தினர் சொல்லியும் அவர்கள் கேட்கவில்லை என்றால் நாம் எல்லோரும் அவர்கள் பின் நின்று, நம் சட்ட சபைகளில் தீர்மானம் போட்டு அவர்களுக்கு அனுப்ப வேண்டும். அதே போல் மொழி விஷயமாக இருந்தாலும் அதைச் சொல்ல வேண்டும். இவ்வளவும் சொல்லியும் அவர்கள் அதன்படி நடக்கவில்லை என்றால் அதன் பிறகு நாம் செய்ய வேண்டியதைச் செய்யலாம். நான் எதற்காகச் சொல்லுகிறேன் என்றால் நாம் இந்த மாதிரி செய்யவில்லையென்றால் நாம் ஜனநாயகம் என்று சொல்லிக்கொண்டு பல்வேறு விதமாக நடக்கிறோம் என்றாகிவிடும். அபிப்பிராயபேதம் பலவாறாக இருக்கிறது. அந்த நிலையிலிருந்து மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும்.

என்னுடைய யோசனை என்னவென்றால் சாதாரணமாக ஆங்கிலம் அரசாங்க மொழியாக இருக்க வேண்டும். இந்தி வேண்டுமென்றால் நேஷனல் பாஷையாக இருக்கட்டும். அத்தந்த மாகாண மொழி அங்கங்கே இருக்கட்டும். அதற்கு அவர்கள் எப்படி ஒத்துக்கொள்ளுகிறார்களோ எனக்குத் தெரியாது. என்னுடைய அபிப்பிராயத்தைச் சொல்லுகிறேன். மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து இங்கு ஏதாவது கம்யூனிகேஷன் வந்தால் அது ஆங்கிலத்தில்தான் இருக்க வேண்டும். நாமும் ஆங்கிலத்தில் தான் பதில் அனுப்ப வேண்டும். மற்ற மாகாணங்களில் நல்லது செய்தால் அவர்கள் அனுப்ப வேண்டியிருக்கும். அதே போல் நம் மாகாணத்தில் ஏதாவது நல்லது செய்தால் நாம் அவர்களுக்கு அனுப்ப வேண்டியிருக்கும். அரசாங்க பாஷை ஆங்கிலமாகவும், நேஷனல் லாங்குவேஜ் இந்தியாகவும் இருக்கட்டும். அவர்கள் ஏதோ 10 கோடி இருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். நாம் 3 கோடி இருக்கிறோம். அதைத் கூடாது என்று சொல்லக் கூடாது, சொல்ல

[திரு. ஓ. பி. இராமசாமி ரெட்டியார்] [22nd January 1965]

முடியாது. நம்ம ஜனங்கள் அங்கே அதிகம் பேர் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பாதிக்கப்படக் கூடாது. நம்ம ஜனங்கள் அங்கே இதிலெல்லாம் பிரமின்ஸ், நான்-பிரமின்ஸ், சென்னை ஆந்திரா என்று வைத்துக் கொண்டு பேசினால் பிரயோசனம் இல்லை. எல்லோரும் சேர்ந்து ஒத்துழைத்தால் ஒழிய ஒன்றும் நடக்காது. ஏனென்றால் அந்த மாகாணங்களிலிருப்பவர்கள் நம்மைப் போல் தான் இருக்கிறார்கள். மத்திய அரசாங்க மந்திரிகளிலேயே இங்கே இருந்து போகிற அமைச்சர்களைத் தவிர மற்றவர்கள் எல்லோரும் ஒன்றுதான் சேருவார்கள். பிகார், உத்திரப் பிரதேசம், மத்தியப் பிரதேசம் இந்த இடங்களிலெல்லாம் இந்தி இருக்கிறது. அங்கே மாகாணங்களில் குறைந்தது, 10, 12, 15 கோடி ஜனங்கள் இருப்பார்கள். நாம் 3½ கோடிதான். பெங்கால் இருக்கிறதே அங்கே அவர்கள் இப்போதே மோட்டார்கள் நம்பர் பிளேட் இந்தியில் போட்டால் எடுத்துவிடலாம் என்று சொல்லி எடுத்துவிட்டிருக்கிறார்கள். அந்த தைரியம் யாருக்கும் இல்லை இங்கு. நேற்று கல்கத்தாவில் பண்ணியிருக்கிறார்கள் என்று பேப்பரில் பார்த்தேன். அது உண்மையா இல்லையா என்று எனக்குத் தெரியாது அவர்களுக்குத் தைரியம் இருக்கிறது. நமக்குத் கோழைத்தனம் தான் இருக்கிறது. ஆகையால் நாம் அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். கேட்கவில்லை என்றால் நாம் சண்டை பிடிக்க வேண்டும். நமக்குப் பலவிதமான இடுக்கன்கள் இருக்கின்றன. நம்முடைய நண்பர்கள் சிலர் இதை ஒரு பிரச்சனாக எடுத்துக் கொண்டு அவர்கள் வேறு தொல்லை கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மற்ற மாகாணங்களில் இருப்பவர்கள் இந்தி தவிர வேறு இல்லை என்றால் அதற்கு அநேக நாட்கள் பிடிக்கும். இந்தி மொழி பேசுகிற மாகாணத்தில்கூட கம்யூனிகேஷன் சட்டம் எல்லாம் உடனே இந்தியில் போட்டு விட முடியாது. உடனே எல்லாவற்றையும் அந்த லாங்குவேஜால் செய்ய முடியாது. அதற் காகத்தான் சொல்லுகிறேன். எனக்கு வேறுவிதமான அபிப் பிராயம் இல்லை. நான் இந்திவாலா இல்லை, தமிழனும் இல்லை தெலுங்கன், தமிழ்நாட்டில் இருப்பவன். எனக்கு அந்த மாதிரி எண்ணம் இல்லை. ஜனங்கள் நல்ல மாதிரியாக நன்றாக இருக்க வேண்டும். சுபிட்சமாக இருக்க வேண்டும். நாமே நம்மைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள வேண்டும். நம்ம பலத்திலேயே நாம் நிற்க வேண்டும். நம் அரசாட்சியை நாமே நடத்த வேண்டும். ஜனங்களுக்கு நல்ல தொண்டு செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணமே தவிர யாரையும் குறை சொல்லுவதற்கு என்ன மில்லை. எனக்குப் பேசினால் கொஞ்சம் எமோஷன் அதிகம். ஆகையால் நான் அதிகமாகப் பேச விரும்பவில்லை. இதோடு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

(Mr. Chairman in the Chair.)

* திரு. என். வி. நடராசன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, மதிப்பிற் குரிய கவர்னர் அவர்கள் தமது உரையில் நாட்டில் ஏற்பட்டுள்ள பல முக்கிய பிரச்சனைகளை தெளிவுபடுத்தியிருக்கிறார்கள். என்றாலும் அண்மையில் நடைபெற்ற துப்பாக்கி பிரயோக சம்பவத்தையும், ஹிந்தி மொழி பிரச்சனை பற்றியும் அவர்கள்

[திரு. என். வி. நடராசன்] [22nd January 1965]

கருத்து தெரிவிக்காமல் விட்டது பற்றி வருந்த வேண்டியிருக்கின்றது. உணவுப் பிரச்சனையை எடுத்துக் கொண்டால் கவர்னர் அவர்கள் எதிர் காலத்தைப்பற்றி நம்பிக்கை தெரிவித்து இருக்கிறார்கள் என்றாலும், கடந்த செப்டம்பர்-அக்டோபர் மாதங்களில் ஏற்பட்ட நெருக்கடியை சர்க்கார் மறந்து விடுவதற்கு இல்லை. எனவே அந்தப் பிரச்சனையில் சர்க்கார் கண்ணும் கருத்துமாக இருக்க வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். செப்டம்பர்-அக்டோபர் மாதங்களில் தரக் குறைவான அரிசியும், அதிக விலையும், அதே நேரத்தில் கபூ வரிசையில் நின்று தொல்லைப்பட வேண்டிய நிலைமைகள் ஏற்பட்டது. அந்த நிலைமைகள் எதிர்காலத்தில் தலை காட்ட முடியாத அளவுக்கு சர்க்கார் திட்டவட்டமாகவும், முன்னுக்குப் பின் முரண்படாத வகையிலும் உறுதிப்பாடுடன் சமாளிக்க வேண்டும். அதற்கு திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தின் ஒத்துழைப்பும் இருக்கும் என்பதை கழக சார்பில் மீண்டும் இந்த மன்றத்திலே வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக தனுஷ்கோடியில் ஏற்பட்ட புயல் விபத்துக் களை எண்ணும்தோறும் பெரும் வேதனையை அளிக்கின்றது. நமது வாழ்நாளில் கண்டறியாத அத்தகைய கொடுமை என்பதை எல்லோரும் உணருகிறோம். அந்த கொடுமையினுடைய செய்தி அறிந்தவுடனே கனம் முதலமைச்சர் அவர்களும், அவரது சகாக்களும் அந்த இடத்திற்கு சென்று மக்களுக்கு ஆறுதல் கூறியதை நான் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. அதே போன்று அகில இந்திய காங்கிரஸ் தலைவரும், மாற்று கட்சி தலைவர்களும், திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தின் சார்பில் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள், கே. ஏ. மதியழகன், அன்பில் தர்மலிங்கம், முன்னாள் சட்ட மன்ற மேலவை உறுப்பினர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் ஆகியோரும் அங்கு சென்று மக்களுக்கு ஆறுதல் கூறிய தானது அவர்களுக்கு ஒரு நம்பிக்கையை அளித்திருக்கின்றது. என்றாலும் இப்பொழுது அவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டு வரும் உதவிகளும் மேற்கொண்டுள்ள நிவாரண பணியும் துரிதமாகவும், தொடர்ந்தும் நடைபெற வேண்டும் என்பதை சர்க்காருக்கு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த நேரத்தில் நான் ஒன்றை குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சேது சமுத்திர திட்டத்தைப் பற்றி இன்று விரிவாக பேசப்படுகிறது. இப்பொழுதாகிலும் மத்திய சர்க்காருக்கு இந்த திட்டத் தினுடைய அருமை தெரிந்தது பற்றி மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். மதிப்பிற்குரிய டாக்டர் ஏ. இராமசாமி முதலியார் அவர்கள் தலைமையில் நியமிக்கப்பட்ட குழு, சேது சமுத்திர திட்டத்திற்கான வழி வகைகளை வகுத்து, மத்திய சர்க்காரிடத்திலே தந்து, ஆண்டுகள் பல ஆகியும், மத்திய சர்க்கார் அதைப்பற்றி கவலைப்படவில்லை. சேது சமுத்திர திட்டம் நிறைவேறினால், நமது மாநிலத்திற்கும், பொதுவாக இந்திய துணைக்கண்டத்திற்கும் எவ்வளவு நன்மை இருக்கும் என்பதை மத்திய சர்க்காரிடத்திலே எடுத்துச் சொல்லி அதை நிறைவேற்றவும் நமது சர்க்கார் தவறி விட்டது. ஆனால் இந்த நேரத்தில் கவர்னர் அவர்கள் தமது

[திரு. என். வி. நடராசன்] [22nd January 1965]

உரையில் அதற்கு ஆரம்ப பணிகளை மாநில சர்க்கார் மேற்கொண்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நேற்று முன்தினம் அங்கு வந்துசென்ற மத்திய சர்க்கார் அமைச்சர், கனம் பட்டில் அவர்களும், அதை இப்பொழுது உடனடியாக அமைக்கின்றோம், அது மிகவும் இன்றியமையாத திட்டம் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். பேச்சோடு நிற்காமல் அந்த திட்டத்தை செயல்படுத்த வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

அதே போல புயல் காரணமாக உயிர் இழந்த மக்களின் குடும்பங்களுக்கு எல்லாம் திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தின் சார்பில் அனுதாபத்தை தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். இந்த புயலால் ஏற்பட்ட கொடுமைகளுக்கு நாம் பொறுப்பா, ஆண்டவன் பொறுப்பா என்ற சர்ச்சையில் நான் இறங்க விரும்பவில்லை. ஆனால் ஒன்றை பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நல்லது என்றால் நாம் தலை நீட்டவும், கெடுதல் என்றால் ஆண்டவன் மீது பழியை போடும்படியான எண்ணத்தை நாம் வளர்த்துக் கொள்வக்கூடாது என்பதை பணிவாக தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். ஆண்டவன் மீது இருக்கும் பழி போதாதா. இந்த தனுஷ்கோடி புயலுக்கும் ஆண்டவனை இழுக்க வேண்டாம் என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். ஆகவே அங்கு ஏற்பட்ட நிலைமைகளுக்கு ஏற்றபடி அங்குள்ள அதிகாரிகள் சற்று கவலையோடு, பொறுப்போடு கடமை ஆற்றியிருந்தால் உயிர் சேதங்களை கூடுமான அளவு தடுத்து இருக்கலாம் என்பது எல்லோருடைய எண்ணமாகும். ஆதலால் எதிர்காலத்தில் இப்பேர்ப்பட்ட நிலைமைகள் ஏற்படாத வண்ணம் சர்க்காரும், அதிகாரிகளும் தக்க கவலையோடு இருக்க வேண்டும் என்பது படிப்பிணையாக அமைந்து இருக்கிறது. அவர்களுக்கு கொடுக்கும்படியான உதவிகள், குறிப்பாக மீனவ மக்களுக்கு இன்னும் அதிகமான உதவியும், அவர்களுக்கு தரும்படியான கடனுக்கு வட்டியில்லாமல், கூடுமானால் இலவசமாகவும் தர வேண்டும். தனுஷ்கோடி புயலின் காரணமாக தொல்லைகளுக்கு உட்பட்டுள்ள அறந்தாங்கி, பட்டுக்கோட்டை பகுதி மக்களுக்கும் உதவிபுரிய சர்க்கார் முன்வர வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக அண்மையில் நமது நாட்டில் நடைபெற்ற துப்பாக்கி பிரயோகங்களை எடுத்துக் கொண்டால், உள்ளபடியே இங்கு நடப்பது ஜனநாயக ஆட்சியா, துப்பாக்கி துறைத்தனமா என்று கேட்க வேண்டியிருக்கிறது. இந்திய துணைக் கண்டத்திலேயே நமது மாகாணத்தினுடைய போலீஸ் நிர்வாகத் திறமையும், ஆற்றலும், புகழுக்கு முதலிடம் பெற்றிருந்ததை யாரும் மறந்து இருக்க முடியாது. அப்பேர்ப்பட்ட புகழுக்கு களங்கத்தை உண்டாக்கும் வகையில் அண்மையில் நடைபெற்ற துப்பாக்கி பிரயோக சம்பவங்கள் பெரும் இழுக்கைத் தேடித் தந்திருக்கிறது. என்பதை வெளிப்படையாக தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதிலும் நாகர்கோவிலில் நடைபெற்ற துப்பாக்கி பிரயோக சம்பவம் இருக்கிறதே, அதை எண்ணும்தோறும் மனம் குமுறுகிறது. எழுத்து அறிவித்தவன் இறைவன் ஆவான் என்ற பாடாட்டுக்கு தகுதியான ஆசிரிய பெருமக்களை கை விலங்கு இட்டு, வீதியில் வலமாக அழைத்துச்சென்று கொடுமை செய்கிறபுறத்தை எண்ணும்தோறும் உள்ளபடியே நான் உணர்ச்சி

[திரு. என். வி. நடராசன்] [22nd January 1965]

வயப்படுகின்றேன். மாணவத் தோழர் ஒருவர் கால் இழந்து, ஒருவர் படுகாயம் அடைந்துள்ளதை எண்ணும்தோறும் அவை இன்றைய ஆட்சியில் இருப்பவர்களுக்கும் ஆட்சி முறைக்கும் என்மென்றும் பெரிய இழுக்கைத் தேடித் தந்திருக்கிறது என்பதை வேதனையுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆதலால் அப்பேர்ப்பட்ட கொடுமைகளை விசாரித்து அறிய நீதி மன்ற விசாரணை தேவை என்று நாஞ்சில் மாவட்டத்தில் உள்ள இரண்டு காங்கிரஸ் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களும் சுயேச்சை உறுப்பினர்களும், மாற்று கட்சிகளும், பொதுவாக நாட்டில் உள்ளவர்கள் எவ்வளவோ வற்புறுத்தியும் சர்க்கார் அதற்கு இணங்காத காரணம் என்ன என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன். ஜனநாயகத்தை மதிக்க வேண்டியது சர்க்காருடைய கடமையாகும். எனவே நீதி மன்ற விசாரணையை நடத்தவேண்டும் என்பதை மீண்டும் பணிவோடு வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். அது மட்டுமல்லாமல் இந்த துப்பாக்கி துறைத்தனத்துக்கு இத்தோடு முற்றுப் புள்ளி வைக்க வேண்டும் என்று சர்க்காருக்கு பணிவாக எச்சரிக்கை செய்ய விரும்புகிறேன்.

இறுதியாக நான் மொழி பிரச்சனையைப் பற்றி சொல்லும்போது சர்க்கார் தரப்பிலே அமர்ந்துள்ள கனம் உறுப்பினர் தயவு செய்து கட்சியை மறந்து நடுநிலைமையில் எங்களது வேண்டுகோளை சிந்திக்குமாறு கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். மதிப்பிற்குரிய நமது எதிர்கட்சித்தலைவர் டாக்டர் முதலியார் அவர்கள் இங்கே இந்தி மொழியைப் பற்றி பேசும்போது, நமது மதிப்பிற்குரிய அகில இந்திய காங்கிரஸ் தலைவர் அவர்கள் மிகவும் வெளிப்படையாக பேசிய பேச்சை நம்பலாம் என்று சொன்னார்கள். முழுக்க முழுக்க நாங்கள் நம்ப தயாராக இருக்கின்றோம். ஆனால் அவரது பேச்சை அல்லது நமது மாநில சர்க்காருடைய எண்ணத்தை மதிக்கும் அளவுக்கு டெல்லி ஆட்சிபீடத்தில் அமர்ந்துள்ள அமைச்சர்களுக்கு மன வளம் இல்லை என்பதை பலமுறை கண்டிருக்கின்றோம். கடந்த கால சம்பவங்கள் இதை எல்லாம் நினைவுபடுத்தின. சனவரி 26-ந் தேதியன்று துக்கநாளாக நாங்கள் கொண்டாட வேண்டும் என்று தீர்மானித்து இருப்பது குடியரசு தினத்தை மாசுபடுத்த அல்ல என்பதை தூய்மையாக நான் சொல்லுவேன். இந்த நாடு அந்நியன் பிடியிலே இருந்து விடுபட வேண்டும் என்பதற்காக மகாத்மா காந்தியும், எல்லா மானிலத் தலைவர்களும், லட்சோப லட்ச தொண்டர்களும், அதற்காக பாடுபட்ட அந்த ஒரு புனித தன்மைக்கு திராவிட முன்னேற்ற கழகம் என்றென்றும் மதிப்பு கொடுக்கிறது என்பதை விவரிக்க வேண்டிய தேவையில்லை. கடந்த காலங்களில் குடியரசு தினத்தில் நாங்கள் உடன் இருந்து கொண்டாடி இருக்கிறோம். சட்ட மன்ற எதிர்க் கட்சி தலைவர், மதிப்பிற்குரிய நாவலர் நெடுஞ்செழியன் அவர்கள், எதிர்க் கட்சி தலைவர் என்ற முறையில் விழாக்களில் கலந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்று அளவும் இந்த நாளின் புனிதத் தன்மையை சிறிதுகூட மாசுபடுத்த விரும்பவில்லை. ஆனால் வெந்த புண்ணில் வேல் கொண்டு குத்துவது போல இந்தி ஆதிக்கம் நம்மீது சவாரி செய்வதற்கு எல்லோருக்கும் பொதுவான, எல்லோருக்கும் உரித்தான அந்த புனிதமான

[திரு. என். வி. நடராசன்]. [22nd January 1965]

நாளை ஏன் தேர்ந்து எடுக்க வேண்டும்? அதை என் இங்கு ஆட்சி பீடத்தில் உள்ளவர்கள் தயவு செய்து உணரக் கூடாது? வேறு நாள் கிடைக்கவில்லையா? இந்தி திணிப்பைத்தான் நாங்கள் எதிர்க்கிறோமே தவிர குடியரசு தினத்தை அல்ல. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இரண்டு நாளைக்கு முன்னால் பொன்மலையில் பேசும்போது சொன்னார்கள் நீங்கள் வேறு நாளில் இந்தி திணிப்பு உத்தரவைக்கொண்டு வாருங்கள் அந்தநாளை துக்கதினமாகக்கொண்டு குடியரசு நாளை உங்களோடு சேர்ந்து கொண்டாடுகிறோம் ஆனால் குடியரசு நாளில் கொண்டு வருவதால், நாங்கள் அதை அன்றைக்கு கண்டிக்கவேண்டியிருக்கிறது என்று. இதிலிருந்து எங்களின் நல் எண்ணத்தைப் புரிந்து கொள்ளவேண்டாமா? நமது கனம் முதலமைச்சருக்கு பணிவாக ஒன்றைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுவேன். எங்கள் மீது என்ன குற்றம் வேண்டுமானாலும் சொல்லுங்கள். அரசியல் அனுபவம் இல்லை என்கூட சொல்லுங்கள்; சகித்துக்கொள்கிறோம். ஆனால் இந்த நாட்டை காட்டிக் கொடுப்பவர்கள் என்று சொன்னால் அதை விட எங்களை சுட்டுத் தள்ளி விடுங்கள், உங்களுக்கு அதிகார பக்க பலம் இருந்தால். எந்த வகையில் நாங்கள் நாட்டை காட்டிக் கொடுத்திருக்கிறோம். திராவிட முன்னேற்றக் கழக தலைமைக்கு அப்பேர்ப்பட்ட இழிவான ஒரு பாரம்பரியமே கிடையாது. நான் இன்னும் சொல்லுவேன். நமது தலைவர் அவர்களையும் கேட்டுக் கொள்ளுவேன். 1938-ம் ஆண்டு இறுதியில் காங்கிரஸ் கட்சிக்கும், பிரிட்டிஷ் சர்க்காருக்கும் ஏற்பட்ட பிணக்கின் காரணமாக அன்று எல்லா மாநிலங்களிலும் அமர்ந்திருந்த காங்கிரஸ் சர்க்கார் பதவியை விட்டு வெளியேற வேண்டும் என்று காங்கிரஸ் தீர்மானித்தது. அதற்கு ஏற்றாற்போல சென்னையில் அன்றைய தினம் மதிப்பிற்குரிய ராஜாஜி அவர்கள் தலைமையில் இருந்த மந்திரி சபையும் வெளியேறிற்று. வெளியேறிய நேரத்தில், அன்று இருந்த கவர்னர் அவர்கள், வெளியேறினால் ஜஸ்டிஸ் கட்சி இருக்கிறது, ஆட்சி பீடத்தில் அமருவதற்கு என்று இறுமாப்போடு பிரிட்டிஷ் எஜமானர்களுக்கு நம்பிக்கை தெரிவித்தார்கள். செட்டி நாடு ராஜா மானிகையில் ஜஸ்டிஸ் கட்சியினுடைய செயற்குழு கூடிற்று. அங்கு அந்தக் கட்சியில் பலபேருக்கு பதவி ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்ற எண்ணம் இருந்தது. அந்த நேரத்தில் கட்சியின் செயலாளரான அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஒரு தீர்மானத்தைக் கொண்டு போனார்கள். காங்கிரஸ் கட்சிக்கும், நமக்கும் ஆயிரத்தெட்டு அபிப்பிராய பேதங்கள் இருந்தாலும், இந்த நாட்டில் இருக்கும்படியான அந்நிய ஆதிக்கம் வெளியேறுவது மிக மிக முக்கியம். எனவே நாம் மந்திரி சபையை ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடாது என்பது அண்ணா அவர்களுடைய தீர்மானமாகும். அவருடைய சார்பிலே என்னைப் போன்ற சிலர்தான் இருந்தோம். ஆனால் அண்ணா அவர்கள் எடுத்துச் சொன்ன உண்மையை அன்றைய தினம் கட்சியில் பெரிய தலைவரான ஏ. டி. பன்னீசெல்வம் போன்றவர்களெல்லாம் இறுதியாக ஒப்புக் கொண்டார்கள். பதவியை ஏற்றுக்கொள்வதில்லை என்றும் தீர்மானிக்கப்பட்டது. இங்கேயிருந்த கவர்னர் பிரிட்டிஷ் எஜமானர்களுக்கு கொடுத்த வாக்குறுதி நிறைவேற்றமில்லையே என்று அந்த

5-00
P.M.

[22nd January 1965] [திரு. என். வி. நடராசன்]

கவர்னருக்கே ஒரு பெரிய ரிமார்க் ஏற்பட்டது. அப்பேர்ப்பட்ட ஒரு தாய்மையானவர் தலைமையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இயங்கும்போது நாட்டை காட்டிக் கொடுப்பவர்கள் என்று, பொறுப்பில் உட்கார்ந்து கொண்டு இருப்பவர்கள் பேசினால் எங்கனையெல்லாம் நீங்கள் பொதுவாக கேவலப்படுத்துவதாகும். பிரச்சனையை விட்டுவிட்டு கடந்த சில தினங்களாக முதலமைச்சர் அவர்கள் பேசிவருகிறார்கள். மற்ற எந்த மாநிலத்தைக் காட்டிலும் நம் தமிழகத்தில்தான் எதிர்கட்சிகளுக்கும், ஆட்சியிலுள்ளவர்களுக்கும் ஆயிரத்தெட்டு அபிப்பிராய பேதங்கள் இருந்தாலும், நாம் நல்ல பண்போடு பழகி வருகிறோம். அந்த பண்புக்கு கேடு பண்ணும் வகையில் சில நாட்களாக ஆட்சிப் பொறுப்பிலுள்ளவர்கள் பேசும் பேச்சை பத்திரிகைகளில் படித்து வேதனைப்படுகிறேன். பொறுப்பில் உள்ளவர்கள் பேச்சைக் கண்டு நாங்கள் ஆத்திரப்படலாம். எங்கள் மீது இந்தி திணிக்கப்படுகிறது கண்டு நாங்கள் மனம் குமுறலாம். அந்த ஆத்திரம் தவறுதலாக இருந்தால் எங்களுக்கு ஆறுதல் கூறவேண்டிய பொறுப்பில் உள்ள அமைச்சர்கள், எங்களுக்கு நம்பிக்கை ஊட்ட வேண்டியவர்கள், எங்களை யெல்லாம் தாறுமாறாக பேசுவது நியாயம் தானா என்று ஆட்சி பீடத்தில் அமர்ந்திருப்பவர்களை கேட்டுக் கொள்ளுவேன். ஆதலால் ஹிந்தி திணிப்பை இன்றைய தினம் முழுக்க முழுக்க நாங்கள் எதிர்க்க வேண்டிய கடமையில் இருக்கிறோம். மதிப்பிற்குரிய நமது எதிர்க் கட்சி தலைவர் அவர்களைப் போன்ற கல்வி நிபுணர்கள் இந்தி திணிப்பை எதிர்த்து வருகிறார்கள். நாங்கள் மட்டும் எதிர்க்கவில்லை. ஆனால் எங்களை தீவிரமாக அப்பணியில் ஈடுபடுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். அவரைப் போன்ற துணை வெந்தர்கள், இந்தியாவின் தலை சிறந்த துணை வெந்தர்கள் எதிர்க்கிறார்கள். கல்வி நிபுணர்கள் எதிர்க்கிறார்கள். காங்கிரஸில் உள்ளவர்களில் ஐம்பது சதவிகிதத்தினருக்கு மேலே அந்த எண்ணம் இருக்கிறது. இல்லை என்று சொல்ல முடியாது. எனவே எங்களுக்கு ஆறுதல் கூறுவதை விடுத்து வேறு துறையில் பேசுவது நியாயம் அல்ல. ஆனால் ஒன்றை மட்டும் மீண்டும் திட்டவட்டமாகத் தெரிவித்துக் கொள்ளுவேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஹிந்தியை காட்டியோ, உணவு நெருக்கடியைக் காட்டியோ கட்சியை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டிய இழி நிலையிலில்லை. அப்பேர்ப்பட்ட வளர்ச்சி நிலை பெற்று இருக்காது என்பதை எங்கள் கழகத் தலைவர் நன்கு உணர்ந்து இருக்கிறார். என்னைப் பொருத்தவரையில் 1938-ம் ஆண்டு வரையில் நான் காங்கிரஸ் முகாமில் இருந்தவன். காங்கிரஸில் பொறுப்பான பதவியில் இருந்தவன். நான் காங்கிரசை விட்டு வெளியேறியதற்குக் காரணமும் இந்தி திணிப்புத்தான் என்பதை இங்கே தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். காலம் சென்ற சத்தியமூர்த்தி அய்யர் அவர்கள் தலைமையில் இருந்த கமிட்டியில் நான் உறுப்பினராக இருந்தேன். ஹிந்தி திணிப்பின் காரணமாக அன்றைய தினம் பெரும் புலவர்களும், காங்கிரஸ்காரர்கள் சிலரும் காங்கிரசை விட்டு வெளியேறினார்கள். அந்த முகாமைச் சேர்ந்தவர்கள் எல்லாம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தலைமையில் பணியாற்றுகின்றார்களே தவிர நாட்டை காட்டிக்கொடுத்தவர்கள் அல்ல.

[திரு. என். வி. நடராசன்] [22nd January 1965]

நாட்டை காட்டிக் கொடுக்கும் காரியத்தில் நாங்கள் ஏன் ஈடுபடுகிறோம்? அதில் எப்பொழுது ஈடுபட்டிருக்கிறோம்? அதைச் சொல்லவேண்டாமா? அதை சொல்லாமல் கழகத்தினர் நாட்டை காட்டிக் கொடுப்பவர்கள் என்று சொல்லும் வார்த்தை நியாயம் தானா என்பதைச் சிந்திக்க பணிவாக இந்த சபையின் முன்னால் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

கடைசியாக ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். நமது மதிப்பிற்குரிய முன்னாள் முதலமைச்சர் ஓ. பி. இராமசாமி ரெட்டியார் அவர்கள் பேசும்போது நாட்டின் இன்றைய நிலைமையை நோக்கும்போது சீனாக்காரன் இங்கு வந்து விடுவானே என்று ஐயப்பட்டார். அவருக்கு சொல்லுவேன், அப்பேர்ப்பட்ட அச்சம் நமக்கு வேண்டாம். காங்கிரஸோடும் ஆட்சியில் இருப்பவர்களோடும் கழகத்திற்கு எவ்வளவு கருத்து வேறுபாடு இருந்தாலும் அதற்காக முறைப்படி சர்க்காரோடு வாதப் பிரதிவாதங்களைச் செய்வோமே தவிர, இந்த நாட்டில் சீன நாட்டுக்காரன் மட்டும் அல்ல, இன்னும் ஆங்கிலேயனே மீண்டும் துழைந்துவிடலாம் என்று கனவு கண்டாலும்கூட அதைத் தகர்த்து எரிவதற்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் முன் நிற்கும் என்று இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே ஆட்சி பீடத்திலிருப்பவர்கள் எங்களின் நல்லெண்ணத்தைப் புரிந்து கொள்ளும் மனவளத்தைப் பெற முயல் வேண்டும். எங்களை நல்ல முறையில் பயன்படுத்திக் கொள்ளுவதை விட்டுவிட்டு மேலும் மேலும் எங்கள் மனதைப் புண்படுத்தும் வகையில் இனி பேச வேண்டாம். இந்தத் திணிப்பு பிரச்சனையில் நாங்கள் கொண்டுள்ள எண்ணம் மிகமிகத் தூய்மையானது. எவ்வளவுதான் உங்களுக்கு எங்களிடம் கட்சி வேறுபாடு இருந்தாலும் மொழிப் பிரச்சனையில் எங்களின் உறுதிப்பாட்டினைச் சிறிதும் சந்தேகிக்க வேண்டாம் என்று சொல்லிக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. எஸ். டி. சுந்தரம்: கனம் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமானின் உரை சுருக்கமானதுதான். அவர்களுடைய உரையை தெளிவாக இரண்டு பகுதிகளாகப் பார்க்க முடியும். ஒன்று இயற்கையின் சீற்றத்தால் ஏற்பட்ட தனுஷ்கோடி—இராமேஸ்வரம் புயல். மற்றும் ஒன்று உணவுப் பிரச்சனை. இந்த இரண்டு விஷயத்திலுமே அரசாங்கமானது மிகவும் பொறுப்புணர்ச்சியோடும் துரிதமாகவும் நடவடிக்கை எடுத்து இருக்கிறதை நாம் எல்லோரும் அறிவோம். புயல் ஏற்பட்டதைக் கேள்விப்பட்டவுடனேயே எவ்வளவு உதவிகளை அனுப்ப முடியுமோ அவ்வளவு உதவிகளை அனுப்பி வைத்தது. இன்னும் அரசாங்கத்துக்கு அப்பாற்பட்ட முறையில் தனிப்பட்டவர்கள், கலைஞர்கள் இன்னும் மத்திய அரசாங்கத்தைச் சேர்ந்த அதிகாரிகள் எல்லோரும் விரைந்து வந்து உதவியளித்தார்கள். அவர்கள் எல்லோருக்கும் நாம் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டவர்களாவோம்.

திடீரென்று ஏற்பட்ட புயல் இது. எதிர்ப்பார்க்கவே இல்லை. இப்போது அதில் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு தற்காலிகமாக பல உதவிகளையளித்தாலும், இதற்கு நிரந்தரமாக ஒரு பரிசீலனை

[திரு. எஸ். டி. சுந்தரம்] [22nd January 1965]

காணவேண்டும். இந்தியாவிலேயே நமது மாகாணத்துக்குத்தான் நீண்ட கடற்கரையிருக்கிறது. அதையொட்டி லட்சக்கணக்கான மீனவர்கள் குடியிருந்து தங்கள் வாழ்க்கையை நடத்திவருகிறார்கள். இப்படி திடீரென்று ஏற்படும் புயலால் பாதிக்கப்படுகிறவர்கள் அநேகமாக இவர்கள்தான், ஆகவே இப்படிப்பட்ட புயல்களின்போது உதவியாக இருக்கும் சாதனங்கள் ஆகிய ஹெலிகாப்டர்கள், சிறு கப்பல்கள் போன்றவற்றை நம்முடைய இராஜ்யத்திலேயே நிரந்தரமாக வைத்துக்கொண்டு பரிபாலனம் செய்தால் நமக்கு பெரிதும் உதவியாக இருக்கும் என்று நாம் மத்திய சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளவேண்டும்.

பாதிக்கப்பட்ட மீனவர் குடும்பங்களுக்கு பல உதவிகளோடு நீண்டகால கடன் வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. கொடுக்கும் கடன் தொகையை ஆறு வருஷத்தில் திரும்பப் பெறவேண்டும் என்று தெரிகிறது. நான் என்ன யோசனை சொல்லுகிறேன் என்றால், இப்போது கொடுத்துவிட்டு அதை மூன்று ஆண்டுகள் கழித்து வசூல் செய்ய ஆரம்பிக்கலாம் என்று. ஏன் என்றால் இப்போதுதான் அவர்கள் தங்கள் வீடு வாசல் குடும்பம் சொத்து அனைத்தையும் இழந்து நிர்க்கதியாக நிற்கிறார்கள். முதலில் அவர்கள் இனியும் நாம் வாழமுடியும் என்ற நம்பிக்கையைப் பெறவேண்டும். அதற்கு மூன்று ஆண்டுகளாவது வேண்டும். ஆகவேதான் மூன்று ஆண்டுகள் கழித்து அதை வசூல் செய்ய ஆரம்பிக்கவேண்டும் என்று சொன்னேன். மேலும் கடன் தொகையை கொடுத்தவுடனேயே கேட்க ஆரம்பித்தால் சர்க்கார் இவ்வளவு தூரத்துக்குச் செய்துள்ள நன்மைகள் மனத்தில் இருப்பதைக் காட்டிலும் மனக்கசப்புதான் மிஞ்சும். மூன்று ஆண்டுகள் இடைவெளிவிட்டால் ஓரளவுக்கு மன ஆறுதல் பெற்று வாழ்க்கையிலும் நம்பிக்கையைக் கொண்டு இருப்பார்கள். ரொம்பவும் அவர்கள் கஷ்டப்பட்டு விட்டவர்கள். புதியதாக வாழ்க்கையை ஆரம்பிக்க வேண்டியவர்கள். எனவே தான் சொல்லுகிறேன்; மூன்று ஆண்டுகள் கழித்து வசூல் செய்ய ஆரம்பிக்கலாம் என்று, இது ஒரு மனிதாபிமான உணர்ச்சியால் கேட்கும் வேண்டுகோள்.

அடுத்தபடியாக உணவுப் பிரச்சனை. இப்போது மக்களிடமும் சரி, பிறரிடமும் சரி ஒரு வழக்கம் ஏற்பட்டு இருக்கிறது. எப்போதாவது இந்தமாதிரி உணவுப் பஞ்சம் என்று ஏற்பட்டுவிட்டால், சுதந்திரத்துக்கு முன்பு வெள்ளையர்கள் ஆட்சியில் இப்படி ஏற்பட்டு இருக்கிறதா என்று அதைக்காட்டி ஒப்பிட்டுப் பேசும் வழக்கம் வந்து இருக்கிறது. வெள்ளையர்கள் ஆட்சிக் காலத்தை ஒப்பிட்டுப் பேசுகிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் ஆட்சியில் பஞ்சம் வராமல் இருந்ததில்லை. இப்போது இன்னும் வளமான பகுதிகள் எல்லாம் இந்தியாவிலிருந்து பிரிக்கப்படாமல் இருந்தன. அப்படியும் அப்பொழுது மிகப் பயங்கரமான பஞ்சம் ஏற்பட்டதான். இருக்கின்றன குறிப்பாகச் சொல்லப்போனால், கர்னல் வெட்ஜ்வுட் என்பவர் எழுதிய முகவுரையைக் கொண்டு

5-10
p.m.

[திரு. எஸ். டி. சுந்தரம்] [22nd January 1965]

சாலா லஜபதராய் அவர்கள் எழுதிய ஒரு புஸ்தகத்தைப் பார்த்தால் ஒன்று தெரியும். அதில் எழுதியிருக்கிறார், பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் கடைசி பத்தாண்டு காலத்தில் ஏற்பட்ட பஞ்சத்தில் இந்தியா நாட்டில் சுமார் ஒன்றரை கோடிப் பேர் இறந்து விட்டனர் என்று குறிப்பிட்டு இருக்கிறது. அது நடந்து இன்னும் ஏழு பத்தாண்டுகாலம்கூட ஆகவில்லை. இன்னும் 1943-முதல் 1945 வரையில் ஏற்பட்ட வங்கப் பஞ்சத்தில் என்ன நடந்தது? அப்போது நமது சர்க்கார் இல்லை, இவர்கள் சொல்லும் ஆங்கிலேயர்கள் சர்க்கார்தான் இருந்தது. அந்தப் பஞ்சத்தில் இறந்தவர்களுடைய எண்ணிக்கை சுமார் மூன்று ஆண்டுகாலத்தில் 40 லட்சம் பேர். இதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. நாம் சுதந்திரம் பெற்ற பதினேழு ஆண்டுகாலத்தில் நாம் முன்னேறியிருக்கிறோமா இல்லையா என்பது அவர் அவர்களுடைய மன சாட்சிக்குத் தெரியும். அதைப் பற்றி பிற்காலத்தில் சரித்திரம் சொல்லும். ஒரு பெரிய தேசத்தில் எதிர்ப்பார்க்காத நேரத்தில் சில சமயங்களில் சில தொல்லைகள் ஏற்படுவது தவிர்க்க முடியாதது. மிகவும் நெருக்கடியான நேரத்தில் ஒரு புதிய சகாப்தத்தையே ஏற்படுத்தும் முறையில் ஜனநாயகத்தின் அடிப்படையில் நாம் முன்னேறிக்கொண்டு இருக்கிறோம். இந்த நேரத்தில் ஒரு உணவுப் பஞ்சம் குறுக்கிட்டு விட்டது. இது இயற்கையால் ஏற்பட்ட பஞ்சம் இல்லை. சிலர் சொல்லுவதைப்போலச் சொல்லுவதற்கு அஞ்சுகிறேன். வியாபாரிகளால்தான் ஏற்பட்டது என்று அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அந்த மாதிரி சொல்வதற்கு நான் கொஞ்சம் தயங்குகிறேன். மனிதர்களாகப் பார்த்து ஏற்படுத்திய பஞ்சம் என்று சொன்னால் போதும் என்று எண்ணுகிறேன். மனிதர்களுடைய பேராசை காரணமாக, மக்களுடைய கஷ்டத்தைத் தங்களுக்கு எவ்வளவு தூரம் சாதகமாக உபயோகித்துக் கொள்ள முடியுமோ அவ்வளவு தூரம் உபயோகித்துக்கொண்டு மக்களைக் கஷ்டத்துக்குள்ளாக்கும் வகையில் மனிதர்களால் ஏற்படுத்தப்பட்ட பஞ்சம் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும் என்று அடிக்கடி எல்லோரும் சொல்லுகிறார்கள். நியாயம்தான். எல்லாவற்றுக்கும் ஆணிவேராக விளங்குவது உழவுத் தொழில்தான். ஆனால் பயிர்த் தொழிலில் ஈடுபட்டு இருப்பவர்களுடைய நிலை இன்று எப்படி இருக்கிறது என்று பாருங்கள். பெரிய பெரிய நிலச்சுவான்தாரகளைச் சொல்லவில்லை. அவர்கள் எப்படி எப்படியோ யார் யாரைப்பிடித்தோ தங்களுக்கு வேண்டியதைச் செய்து கொண்டு விடுகிறார்கள். அரசாங்கத்தின் உதவியால் அவர்கள் எப்போதும் கௌக்கியமாக வாழ்கிறார்கள். ஆனால் ஐந்து ஏக்கர், நாலு ஏக்கர் ஒரு ஏக்கர் என்று வைத்துக்கொண்டு பயிர்த்தொழிலையே நம்பி வாழும் விவசாயிகளுடைய நிலைமை என்ன என்று பாருங்கள். இவ்வாறு ஐந்து ஏக்கருக்கு குறைந்த நிலத்தை வைத்துக் கொண்டு வாழ்கிறவர்கள்தான் நம்முடைய நாட்டில் ஏராளமாக இருக்கிறார்கள். இவர்கள் முயற்சியெடுத்துக்கொண்டால்தான் உண்மையான உணவு உற்பத்தி பெருக்கம் ஏற்படும். ஆனால்

[திரு. எஸ். டி. சுந்தரம்] [22nd January 1965]

இப்படிப்பட்ட விவசாயிகள் சிறிதும் உற்சாகம் இல்லாமல்தான் இருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு உற்சாகம் அளிப்பதில் அரசாங்கம் சிறிதும் வெற்றிபெறவில்லை என்று நாம் ஒப்புக் கொண்டுதான் ஆகவேண்டும். இப்போது சிறிய நிலச்சுவான்தாரர்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள்? இருக்கும் நிலத்தை விற்றுவிட்டு வேறு ஏதாவது தொழில் செய்யலாமா, அல்லது விட்டைக் கட்டி வாடகைக்கு விடலாமா என்று இப்படித்தான் எண்ணுகிறார்கள். என்றைக்கும் இல்லாதவகையில் இன்று சிறு நிலங்கள் கை மாறிக்கொண்டே போகின்றன. பெரிய நிலச்சுவான்தாரர்கள் வாங்கிக்கொள்ள முன் வருகிறார்கள். அவர்களால் முடிகின்றது. இதே நேரத்தில் நிலங்களின் விலையும் ராக்கெட் வேகத்தில் ஏறிக்கொண்டே போகின்றது. சிறு நிலங்களின் விலையும் ராக்கெட் வேகத்தில் ஏறிக்கொண்டே போகின்றது. சிறு நிலச்சுவான்தாரர்கள் நிலத்தில் நம்பிக்கையை இழந்துவிட்டார்கள். இதன் காரணத்தை நாம் கண்டுபிடித்து ஆகவேண்டும்.

இன்னும் ஒன்றைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். சிறு நிலச்சுவான்தாரர்கள் பிறரை நம்பித்தான் வாழவேண்டியிருக்கிறது. கடன்வாங்கி முதல்போட்டுத்தான் பயிரிட முடிகின்றது. பிறரிடம் அல்லது சர்க்காரிடம் உதவி வாங்கி தொழிலை நடத்தவேண்டியிருக்கும்போது அவனுக்கு ஒரு எஜமானன் இல்லை, பலபேர் இருக்கிறார்கள். கடனுக்கு பத்து அதிகாரிகளைப் பார்க்கவேண்டும். உாம் வேண்டுமானால் நாலு அதிகாரிகளைச் சந்திக்கவேண்டும். அவனுக்குச் சீக்கிரம் சலிப்பு ஏற்பட்டுவிடுகிறது. இந்தமாதிரி தொல்லைகளுடன் உதவிகளைப்பெற்று காரியங்களைச் செய்கிறதை விட அவை இல்லாமலேயே செய்துவிடலாம் என்று எண்ணத் தலைப்பட்டுவிடுகிறான். உற்சாகம் குன்றி விடுகிறது. சலிப்பு ஏற்பட்டு விடுகிறது. பிறகு அவன் எப்படி உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதில் கவனம் செலுத்துவான் என்று எண்ண முடியும்? உணவு உற்பத்தி ஒரு புறம் இருந்தாலும் விநியோக முறைகளுக்காக இப்போது அகில இந்திய ரீதியில் உணவுக் கார்ப்பொரேஷன் ஒன்றை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். மாகாண அரசாங்கத்தின் துணைக்கொண்டு இது ஏற்படுத்தப்பட்டு இருக்கிறது; இந்தக் கார்ப்பொரேஷனுடைய வெற்றி தோல்வியைப் பற்றி வருங்காலம்தான் தீர்மானிக்க வேண்டும். இப்போதைக்கு நாம் ஒன்றும் சொல்வதற்கு இல்லை. ஒன்றை மட்டும் நாம் நினைவில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். மூன்று மாதங்களுக்கு முன்னால் வந்த, மனித திருஷ்டியான அந்தப் பஞ்சத்தை மிக வேகமாக, புயல் வேகத்தில், சமாளித்து நிவாரணம் அளித்த நம் முடைய அரசாங்கத்தையும் ஹோம் கார்டு என்ற படையையும் நாம் பாராட்ட வேண்டும். அவர்கள் தெருத் தெருவாக, வீடு வீடாக வந்து ஃபேமலி கார்ட்ஸ் கொடுக்கும்போது செய்த பணியையும் பார்த்தால் அவர்கள் ஏதோ மிகப் பெரிய சமூக சேவகர்கள் என்ற உணர்ச்சி அவர்களிடையே இருந்தது. அதே ஆபீசர்கள் அரசாங்க ஆபீசக்குள் போனால் அந்த இயந்திரப் போக்குக்குப் போய்விடுவார்களோ என்று நினைத்தோம். ஆனால் அன்று

[திரு. எஸ். டி. சுந்தரம்] [22nd January 1965]

அந்த நெருக்கடியில் அவர்கள் காட்டிய சேவா உணர்ச்சியைக் கண்டு நாம் எல்லோரும் மிக்க மகிழ்ச்சியடைந்தோம். அதற்காக நாம் எல்லோரும் நம் நன்றியைத் தெரிவித்தோம்.

அடுத்து, உணவு கார்ப்போரேஷன் என்கிறபோது நாம் ஒன்றை நினைவில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். அது நல்ல வெற்றி பெற வேண்டும் என்ற ஆசையுடையவனானால் இதை நினைவு படுத்த விரும்புகிறேன். கடந்த நவம்பர் மாதத்தில் இந்திய அரசாங்கத்தின் உணவு இலாக்காவின் உதவி அமைச்சர் கொடுத்த ஸ்டேட்மெண்டு, அதாவது திரு. என். ஆர். சாவான் அவர்கள் கொடுத்த ஸ்டேட்மெண்டை உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன். 1962 முதல் 1964 முடிய மூன்று ஆண்டுகளில் மத்திய அரசுக்கு போக்குவரத்து மூலமாகவும் கொடோன் களில் வைக்கப்பட்ட பொருள்களின் சேத மூலமாகவும் விணகிப் போன உணவுப் பொருள்களின் மொத்த மதிப்பு ரூபாய் 58 கோடி என்று அவர் பேசி இருந்தார். அந்த 58 கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள உணவுப் பொருள்கள் நஷ்டமானதற்குக் காரணம் இந்த உணவு விநியோக முறை—அதாவது இந்த அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற உணவு விநியோக முறை என்று கூறப்படுகிறது. இனி வரும்காலத்தில் இந்த நஷ்டம் வரக் கூடாது என்ற எண்ணத்தில் “மூன்று ஆண்டுகளில் 58 கோடி ரூபாய் நஷ்டம் வந்துவிட்டது” என்று ஒவ்வொரு காரியாலயத்திலும் போர்டு எழுதி வைத்துவிட்டால் அந்த இடங்களில் வேலை செய்யும் ஊழியர்கள் தங்கள் வேலையையும் கடமையையும் தேசத்திற்கு ஆற்ற வேண்டிய பணியையும் மிகவும் ஜாக்கிரதையாகவும் பொறுப்புணர்ச்சியுடனும் செய்வார்கள்.

8-20
P.M. அடுத்தபடியாக இந்த உணவு வியாபாரத் துறையில் மற்றொரு உற்பத்தியும் சேர்ந்திருக்கிறது. அதுதான் டியூப்ளிகேட் தான்யங்கள். கலப்படத்தைப் பற்றி நமது மத்திய அரசின் உள்நாட்டு அமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போது கலப்படம் என்பது மிகப் பெரிய தொழிலாகிவிட்டது இந்தியாவிலே என்று பேசினார்கள். உணவில் டியூப்ளிகேட் உணவைத் தயாரிக்கும் மிகப் பெரும் கருணை கொண்ட கூட்டம் இந்த நாட்டில் அதிகரித்து வருகிறது. அவர்களுக்கும் மக்கள் பேறு எல்லாம் இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். இருப்பினும் இந்த மனிதாபிமானமற்ற காரியத்தை அவர்கள் செய்து கொண்டே இருக்கிறார்கள் கேவலம் சில பல காசுகளுக்காக. உடல்பசியான உணவுப் பசி தீர்ந்ததும் இப்போது அறிவுப் பசியான மொழிப் பிரச்சனை வருகிறது.

இந்த மொழிப் பிரச்சனை பற்றி எல்லா அறிஞர்களும் பேசி விட்டார்கள். ஆனால் ஒன்றே ஒன்று. இந்த நாட்டில் மிக மேல் தளத்தில் இருக்கும் ஆங்கிலம் படித்த பாக்கியசாலிகள் எல்லாம் உலகெங்கும் உலாவ முடியும். என்றாலும் கீழ் தளத்தில் இருக்கும் ஏழை இந்தியர்கள் இந்தியாவிற்குள் உலவிக்கொண்டு வாழ வேண்டும் என்ற பேரெண்ணத்தினால்தான் எல்லோருக்கும் மிக எளிமையான மொழியாக இருக்கும் இந்தியைக் கொண்டு

[திரு. எஸ். டி. சுந்தரம்]

வந்தார்கள். இந்த இந்தியைக் கொண்டு கீழ் தளத்தில் உள்ள ஏழை மக்கள் எல்லோரும் ஒரு நாட்டு மக்கள் என்ற ஒரு உணர்வைப் பெற முடியும் என்ற எண்ணத்தில் கொண்டு வந்தார்கள். அது இன்றையதினம் ஆட்சி மொழி என்று சொல்லும் போது பெரிய அரசியல் பிரச்சனையாகவும் அதை எதிர்க்கும்போது எதிர்க்கும் உணர்ச்சியுள்ள நண்பர்களுக்கு அது மிக சிக்கலான பிரச்சனையாகவும் ஆகி, கடைசியில் இன்று, நம் சுதந்திர சாசனம் எழுதி வைத்த குடியரசு திருநாளை துக்க தினமாகக் கொண்டாடும் நிலையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. இந்தப் பிரச்சனை எவ்வளவு முக்கியமான பிரச்சனையாக இருந்தாலும் சரி, நம்மை மனிதர்களாக்கிய சுதந்திரத்தின் சாசனமான குடியரசுத் திருநாளை துக்க நாள் என்று கொண்டாடுவதைப் பார்க்கும்போது நாம் வெட்கித் தலைகுனிய வேண்டியிருக்கிறது. பண்டித ஜவாகர்லால் நேரு அவர்கள் சாவதற்கு முன் கலந்து கொண்ட கடைசிக் கூட்டத்தில் பேசிய பேச்சு என் நினைவுக்கு வருகிறது. “நாம் எந்த முடிவு எடுத்தாலும் அந்த முடிவு இந்த நாடு ஒன்றாக இருக்க வேண்டும் என்ற முடிவுக்கு மாறாக இருக்கக் கூடாது. அது மொழியைப் பற்றிய பிரச்சனையானாலும் சரி, வேறு எந்தப் பிரச்சனையானாலும் சரி என்றார். டாக்டர் முதலியார் அவர்கள் இது பற்றிப் பேசும் போதும் நமது இந்திய நாட்டின் மிகப் பெரும் தலைவரான திரு. காமராஜர் அவர்களின் பேச்சினைக் குறிப்பிட்டார்கள். நம் நண்பர் நடராசன் அவர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். இப்படிச் சொல்லி இருப்பது நாம் கொஞ்சம் தாமதப்படுத்துவோம் என்ற எண்ணத்தில் என்று சொன்னார்கள். நம் உணர்ச்சிகள் எதுவாக இருப்பினும் அந்த நன்னூலில் அதை நாம் தாமதித்து வைத்து இன்னும் கொஞ்சம் பெரிய மனது பண்ணி அந்த நன்னூல் நல்ல நோக்கத்தை இந்தியாவுக்கு மட்டுமல்லாது உலகத்திற்கே காட்ட அதைத் தள்ளி வைக்க வேண்டும் என்பதுதான் பெரியவர்களின் ஆசை.

கடைசியாக இந்த மாற்றங்களுக்கெல்லாம் மிகவும் அடிப்படையாக இருக்கிற பிரச்சனை மனிதாபிமானம் குறைந்து வருவது. நான் இதைச் சொல்லும்போது நான் ஏதோ ‘மாரல் பிரசங்கம்’ செய்வதாக எண்ணிவிட வேண்டாம். இதுதான் இன்று ஆணி வேராக இருக்கும் பிரச்சனை. அதற்கு மேலாக தேச பக்தி என்ற தூய சக்தி இந்த நாட்டில் குறைந்து வருகிறது. இந்த நாட்டு மக்களிடம் தேச பக்தி இருந்தால் அரசாங்கத்தின் பல்வேறு இலாக்காக்களின் பொறுப்பு குறையும்; தேச பக்தி இருந்தால் பல்வேறு கட்சிகளின் எண்ணிக்கை குறையும். தேச பக்தி இருந்தால் மனித முயற்சியின் கஷ்டங்கள் குறையும். ஒன்று மாத்திரம் நிச்சயமாகச் சொல்லுகிறேன். தலைவர் காமராஜர் சொன்னார் என்று சொன்னார்கள், “ஆங்கிலம் தான் தெரியும் என்றால் ஆங்கிலத்தில் கடிதம் வந்தால் படி, தெரியாத மொழியில் வந்தால் குப்பைக் கூடையில் போடு” என்று சொன்னார்கள் என்றார்கள். அப்படிச் சொல்ல உண்மையான தேச பக்தனுல்தான் முடியும். இந்த நாட்டு மக்கள் உலகத்தில் நன்கு வாழ வேண்டும் என்று கருதுகிற தேசபக்தனுல்தான் அந்த வார்த்தைகளைச் சொல்ல முடியுமே தவிர மற்றவர்களால் முடியாது. இந்தியினால்

[திரு. எஸ். டி. சுந்தரம்] [22nd January 1965]

தமிழுக்கு ஆபத்து வந்துவிட்டது என்று கருத வேண்டியதில்லை. திருமதி சுசேதா கிருபளாணி பேசும்போது “என்னுடைய மாகாண மக்கள் தமிழைப் பயிலுகிறார்கள்” என்று சொல்லி யிருக்கிறார்கள். நான் சொல்லுகிறேன் அந்த அம்மான் அவர் களுடைய மாகாணத்திற்காகப் பேசினார்கள். தமிழை நாம் எப்படி எல்லாம் சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு வளர்த்து வருகிறோம் என்பதற்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டு . . .

* SRI A. SRINIVASA RAGHAVAN: Mr. Chairman, Sir, I rise to support the Motion of Respectful Thanks to the Governor, which is now before the House. I am a new Member, Sir, but one old enough to know his limitations. Therefore, I waited listening to the discussion and wondering whether to venture to express my reaction to the Governor's Address. In the course of the discussion to which I listened with respect, a few points that the Governor's Address does not specifically mention were brought before the House. One is the unfortunate incident at Nagercoil, the shooting and the other incidents that led up to it. As a teacher, Sir, apart from the fact that as a citizen, I feel the same thing, I do feel great sorrow over the treatment accorded to the teachers at Nagercoil. As a teacher again, Sir, I recollect much more painfully than others because only a teacher can recollect like that, the suffering caused to the students. While the discussion on the Governor's Address was on alongside of it, a call attention notice and a statement by the Hon. the Chief Minister came up before the House and these, I believe, have cleared completely the position with regard to the Nagercoil incident. Everyone will now agree that though a judicial enquiry, which certain sections of the public demanded has not been ordered, what the Government have done through departmental enquiry and propose to do through departmental action, the compensation they have paid to the students who were injured by the shooting and their general agreement with the public reading of what took place at Nagercoil, all these, Sir, I believe, have made a judicial enquiry superfluous. I hope those who still press for a public enquiry will be good enough, generous enough to see that the Government have gone all the way to accept and act on findings, the upholding of which cannot be predicted with certainty in a formal enquiry in a Court of Law. Government have accepted that the officers who were in the locality have been wrong, even hasty and should have acted with greater tact and foresight. They have also assured the public, this House and the other House that all these officers will be punished appropriately. Compensation has been paid to the students. The Government have accepted the mistake on the part of the executive and even if for argument, . . .

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: There is a private criminal case filed.

SRI A. SRINIVASA RAGHAVAN: I will come to that. They have said that they will launch a prosecution against the Naik who was directly responsible for the shooting and that in the case of

[22nd January 1965] [Sri A. Srinivasa Raghavan]

the private complaint filed against some of the officers, the Government are not going to defend the officers. Do you think, Sir, a greater justice could be done through a mere judicial enquiry? The incident may, therefore, be considered as closed except for the pending prosecution against the Naik and the criminal complaint, which will take their natural course. But the incident and the public agitation that followed raise certain issues on the correct solution of which democracy and ordered Government depend. A democratic Government, because it is democratic, should be responsive to public opinion but because it is a Government it has the responsibility of safeguarding the conditions in which alone the permanent executive can function quickly and effectively. Where this responsibility is not discharged administration tends to become nerveless and weak and in course of time moribund. A democratic Government is not a dictatorship, the legislatures are here to prevent it from becoming one; but let us also realise that no Government worth the name should be cowed into allowing disorder to spread and into being swallowed up by it.

Sir, another point that was raised in the course of the discussion—a very controversial point—is the one relating to languages. I shall not say anything about it. I am a lover of languages. I am a student of many languages. It is very difficult for me to bring myself to dislike any language for political or other considerations. We must accept what the distinguished Leader of the Opposition, the Vice-Chancellor of the University of Madras placed before this House, after we had heard assurances from responsible quarters. It will be remembered that the distinguished Leader of the Opposition suggested that we might well let things bide for a while. A greater and saner counsel than that cannot be placed before the House.

I shall now turn to what is actually said in the Governor's Address. Food has been before this House for the last few days to such a large extent. (Hon. Members: No.) I am afraid some of the hon. Members are on the point of suffering from intellectual indigestion. What struck me in the Governor's Address much more than the reference to food is the reference that he has made to the Dhanushkodi cyclone. Almost everyone who has participated in the discussion has spoken about the Dhanushkodi cyclone. What struck me most in the Address was the warm humanity of its opening. The tragedy at Dhanushkodi has been referred to by so many. Hon. Members have suggested valuable practical measures and have stressed the need for strengthening the quality and increasing the quantity of help to be given to our unfortunate brethren at Dhanushkodi. I agree with them all and the House surely will accept what they said. But I see that most of these suggestions have been wisely anticipated by the Government. Let us recognise that also. The idea, however, that the hon. Member Mr. Rajah Iyer placed before this House, namely, the need for a representative non-official relief measures committee composed of persons of the locality, or, with some representations for the

[Sri A. Srinivasa Raghavan] [22nd January 1965]

persons of the locality, seems to be good. It is not that it is going to make the work of the executive there better or quicker. It may ensure that also. It may function to smoothen and hasten the process of help. But what is important is that it can contribute towards determining what the suffering people need so that the help that is given may be most so and may not be wasted. As I said, if a few of the suffering people are either on the committee or are closely associated with it, it will give the people receiving help a certain sense of security and belonging and increase their self-respect and their faith in themselves without which help becomes a dole and the people become a burden to themselves and to others. Only a warm human approach will recognise this, and such an approach is clearly marked in the Governor's Address and in all that the Government have done so far. In spite of the great advance made in science and technology, man, we have learnt from the Dhanushkodi storm, feels helpless, when Nature 'red in tooth and claw' unleashes elemental forces against him. One of two results follows from this helplessness. Man sinks to the level of a poor, beaten, whining animal, or he rises into a ministering angel. That we here have been strong enough to remain men and plan help on a sufficient scale is a tribute to the vitality of our national life. Only last evening, the House heard the hon. Member Sri Ponnuswami Villavarayar mentioning how some fishermen of Dhanushkodi and Thangachimadam put out to sea in their catamarans only two days after the storm, not minding the high seas and the ruin they had already wrought. That is the spirit that our help should assist in creating and sustaining. The Government have risen nobly to the occasion, not merely through the material assistance given by them to the suffering but by the warm personal sympathy that the Hon. the Chief Minister, the Hon. the Food Minister, and the Hon. the Home Minister, of our State and other Hon. Ministers and top-ranking administrative officers, have shown and by the extraordinary swiftness and readiness with which all available resources were harnessed to wipe the tears of our suffering brethren of Dhanushkodi. The Government and the administration deserve our warmest appreciation and thanks.

It is in this spirit of sympathy for the suffering of the common man, as the Leader of the House pointed out last evening, I take it, that the Government introduced certain control measures recently at the time of food scarcity. The rice that the Government gave as the Hon. the Leader of the House pointed out in his graceful and persuasive way last evening—the rice that the Government were able to give was of poor quality. But that surely is better, as he pointed out, than no rice. It cannot be denied that when rice was made available by the Government, the rice that had previously disappeared from the open market came back again not merely in the open market but also on the pavements of roads. In certain places, this rice was sold at a price lower than the price fixed by the Government. The Government measure did succeed, as was to be expected, in making rice available to large numbers of people and also to some extent in stabilising the price.

[22nd January 1965] [Sri A. Srinivasa Raghavan]

It is true that in a critical situation, with time pressing on them, the Government had to buy whatever quality of rice was available and wherever it was offered. But now that the principle of procurement and the building of buffer stock is accepted, and with time before them, I hope the Government will be good enough to see that Government procurement and distribution are not synonymous with mildewed rice, with rural pockets of scarcity and with delayed and uneven letting out of the stock on hand. The Food Corporation instituted in this connection is a welcome measure. It is a firm recognition of the all-India character of the problem of food and of the joint responsibility of the State and the Central Government in solving it. If the Corporation serves, as it should, as a brake on normal trade and commerce, preventing them from straying into monopolies, combines, hoarding and exploitation which militate against the common good, there can be no hesitation in welcoming it. But if instead it is the thin end of the wedge to nationalise the buying and selling of food, there may well be differences of opinion about its ultimate utility. The question is whether Governmental monopoly, even if it is practicable—here of course it does seem impracticable—is an answer, the only and complete answer to the irregularities, assuming they exist, in *laissez faire*. There can be only one answer to this question, a firm 'No.', in a democracy. Any governmental machinery started as a temporary and limited measure to meet a particular situation tends to become permanent, to grow like Cactus and devour everything around it. This is so not merely here but in all the countries in the world. This danger should be recognised by us. It is gratifying that the Governor's Address takes note of it and states very clearly, that the main purpose of the Food Corporation is to create a steadying effect on the flow of stocks at regulated prices and to meet sudden regional food scarcity with buffer stocks. Sir, a certain amount of regulation of the movement of foodgrains is inevitable, but I hope the regulation will be restrained in scope and smooth almost unfelt in action so that the remedy may not be worse than the disease.

5-40
P.m

I have done, Sir. The Governor's Address is a human document. It is a restrained and dignified statement of policy on two of the most important things that have gathered public attention. I hope the House will recognise it as such most of the House has recognised it, I see—and accord it what it richly deserves—unanimous acceptance and thanks. (Cheers.)

திரு. ஆர். வெங்கடாசலம் : மன்றத் தலைவர் அவர்களே, கடந்த 18-1-1965-ம் தேதி, சட்ட மன்றங்களின் கூட்டவையிலே கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் ஆற்றிய உரையின் மீது நானும் எனது கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

கவர்னர் பெருமான் அவர்களது உரையில் தனுஷ்கோடி சேதத்தைப் பற்றியும், இந்த நாட்டில் உணவுப் பிரச்சனையை இந்த சர்க்கார் எவ்விதம் சமாளித்திருக்கிறது என்பது பற்றியும்

[திரு. ஆர். வெங்கடாசலம்] [22nd January 1965]

எடுத்துக் கூறி இருக்கிறார்கள். தனுஷ்கோடியில் ஏற்பட்ட சேதம் தமிழ் நாட்டில் உள்ள அத்தனை பேருக்கும் வருத்தத்தை அளிக்கக் கூடியதாக இருந்தாலும் அது இயற்கையின் சீற்றத்தால் ஏற்பட்டிருந்தாலும்கூட நமது சர்க்கார் அந்த இடத்தில் சில காரியங்களைச் செய்யாத காரணத்தால்தான் இவ்வளவு விபத்துக்களும் நேரிட்டன என்பதை மாற்றுக் கட்சியினரான நாங்கள் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். புயல் வருவது தெரிந்து அந்த சின்னப் புயலைத் தடுப்பதற்கு முடியவில்லை என்றும் கூட மக்கள் பாதுகாப்பான இடங்களுக்குச் சென்று விடுவதற்காக அறிவிக்கப்படும் புயல் எச்சரிக்கை அங்கு இருக்கிற மக்களுக்குத் தெளிவாகத் தெரிவிக்கப்படவில்லை. எப்போதும் தெரியப்படுத்தும் முறையில் தன்டோரா மூலம் அந்த எச்சரிக்கை தெரியப்படுத்தப்படவில்லை. அடுத்து அன்று இரவு தனுஷ்கோடிக்குப் புறப்பட்டுச் சென்ற ரயில் டிரைவர் எச்சரித்தும் கூட அந்த எச்சரிக்கையையும் பொருட்படுத்தாமல் ரயிலை ஸ்டீட் காரணத்தால் தான் சுமார் 400-க்கும் அதிகமான பிரயாணிகள் கடலில் அடித்துச் செல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று காணாமற்போது சர்க்கார் தங்கள் கடமையைச் சரிவரச் செய்யவில்லை, அதைச் செய்திருந்தால் அந்த விபத்தின் அளவைக் குறைத்திருக்க முடியும் என்று மாற்றுக் கட்சியினர் குறை கூறுவதில் ஆச்சரியம் ஒன்றும் இல்லை. முன்பு இங்கே அரியலூர் ரயில் விபத்து ஏற்பட்ட போது ரயில்வே மந்திரியாக இருந்தவர் அன்று ராஜினாமா செய்தார் என்றால் அவரே அரியலூருக்கு வந்து ரயிலைக் கவிழ்த்தார் என்று அர்த்த மல்ல. ரயில்வே இலாகா விற்கு முழுப் பொறுப்பு ஏற்றிருக்கிற காரணத்தினால் அந்த அமைச்சர் ராஜினாமா செய்தார். அதே போல் சர்க்கார் சிப்பந்திகளால் ஏற்படக் கூடிய குற்றங்குறைகளுக்கு சர்க்காரைப் பொறுப்பாக்கிப் பேசுவது நம் நாட்டில் மட்டுமின்றி எந்த நாட்டிலும் ஒரு முறையான செயலே தவிர வேறில்லை. அந்த வகையிலே சர்க்கார் முன் எச்சரிக்கையாக இருந்திருந்தால் விபத்தின் அளவைக் குறைத்திருக்க முடியும் என்று மாற்றுக் கட்சிக்காரர்களாகிய நாங்கள் கூறுகின்றோம். இப்பொழுது தனுஷ்கோடி புயலால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு 150 லட்சம் ரூபாய் வரையிலே ஒதுக்கி இருப்பதாக அரசாங்கம் அறிவித்திருக்கிறது. அந்த அளவுக்கு சர்க்காரை நாம் பாராட்டி நடமைப் பட்டிருக்கின்றோம். இருப்பினும் தகுந்த நேரத்திலே துரிதமாக அந்த மக்களுக்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்ய சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதேபோல இப்பொழுது எனக்கு முன் பேசிய பல அங்கத்தினர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். நாட்டிலே நடைபெற்ற பல துப்பாக்கி பிரயோகங்களைக் கண்டித்துப் பேசினார்கள். இந்த நாகர்கோவில் சம்பவத்தைப்பற்றி எனக்கு முன் பேசிய கனம் அங்கத்தினர்கள் கூட தெளிவாகக் கூறினார்கள். அதற்கு சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது என்பதை முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிக்கை மூலமாகத் தெரிவித்தார்கள். ஆனால் நாங்கள் சொல்வது எல்லாம் நீதியின் மூலமாக, நீதி விசாரணை நடத்துவதின் மூலமாகத் தான் உண்மையிலே அந்தக் குற்றங்களுக்கு கடுமையாக தண்டித்

[திரு. ஆர். வெங்கடாசலம்] [22nd January 1965]

கப்படுவார்கள். அப்படி கடுமையாக தண்டனை கொடுப்பதற்கு ஒரு நீதி விசாரணை நடக்க வேண்டும் என்று நாங்கள் வற்புறுத்துகின்றோம். இங்கும் வற்புறுத்த விரும்புகிறோம்.

அடுத்து கவர்னர் அவர்கள் உரையிலே தமிழ் நாட்டிலேயும், மற்ற மாநிலங்களிலும் இருந்து வரக்கூடிய முக்கியமான பிரச்சனை ஹிந்தி மொழி பிரச்சனை. அதைப்பற்றி அவர்கள் குறிப்பிட்ட வில்லை. அதற்காக வருத்தப்பட கடமைப்பட்டிருக்கின்றோம். ஹிந்தி மொழியைப்பற்றி இன்று பேசிய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள்கூட குறிப்பிட்டார்கள், காமராஜ் அவர்கள் இதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள் என்று. ஆகவே ஹிந்தி மொழி நம் மீது சுமத்தப்பட்டால் தமிழ் அழியாது. அதனால் மற்றவர்களெல்லாம் கிளர்ச்சிகளைக் கைவிட வேண்டும் என்று கூறினார்கள். ஆனால் உலகமே போற்றக் கூடிய நமது நாட்டின் பிரதமராக இருந்த பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு கொடுத்த வாக்குறுதியைக் காற்றிலே பறக்க விட்டார்கள். இப்பொழுது காமராஜருடைய வார்த்தைகளை செவி சாய்ப்பார்கள் என்பதை நாங்கள் சற்று சந்தேகத்துடன் பார்க்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். எனவேதான் எனக்கு முன் பேசிய எங்கள் கட்சியின் தலைவர்களில் ஒருவரான கனம் உறுப்பினர் என். வி. நடராஜன் அவர்கள் கூறியது போல எந்த நாளிலே ஹிந்தியை இந்த நாட்டிலே புகுத்துகிறார்களோ, ஆட்சி மொழியாகப் புகுத்துகிறார்களோ, அந்த நாளை நாங்கள் துக்க தினமாகக் கொண்டாடுவது என்று முடிவு செய்து இருக்கிறோம். கனம் நண்பர் சந்திரம் அவர்கள் பேசும் போது அந்த தினத்தில்மட்டும் அந்த துக்கநாளைக் கொண்டாடாது இருக்கும்படி கேட்டுக் கொண்டார்கள். அதற்கும் பதில் கூறினார்கள். ஹிந்தி புகுத்துகின்ற நாளை விட்டு விட்டு வேறு ஒரு நாளில், துக்கம் என்று ஏற்பட்டு விட்டது என்று சொன்னால், துக்கம் கொண்டாடலாம் என்று. இன்று தமிழகத்தில் பெரும்பாலான மக்கள் ஹிந்தியைப் புகுத்துவதை எதிர்க்கிறார்கள். இதற்கு அறிகுறியாக பலர் தாங்களே பல போராட்டங்களில் ஈடுபட்டு சிறை சென்று வந்திருக்கிறார்கள். இனியும் எப்பேர்ப்பட்ட கஷ்டங்களை இந்த சர்க்கார் நமக்கு அளிப்பதாக இருந்தாலும், அவைகளைப் பொருட்படுத்தாமல் அதனை ஏற்பதற்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலுள்ள தலைவரிருந்து சாதாரண தொண்டன் வரையில் தயாராக இருக்கிறார்கள் என்பதையும் நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். குடியரசு தினம் புனிதமான தினமாக இருப்பினும், அன்றைய தினத்தில் ஹிந்தி திணிப்பதின் காரணத்தால் அந்த நாளை துக்க நாளாகக் கொண்டாடுவதாக முடிவு செய்திருக்கிறோம். அதேபோல ஹிந்தி வந்தால் தமிழ் அழியும் என்று நாங்கள் நிச்சயமாக நம்புகிறோம். தமிழ் அழியும் என்று நாங்கள் மட்டுமல்ல, பல தமிழ் அறிஞர்களும், புலவர்களும், மற்றும் உள்ள அரசியல் தலைவர்களும் கூறியிருக்கிறார்கள். காங்கிரசிலேகூட பல அங்கத்தினர்களுக்கு ஹிந்தி வரக்கூடாது, ஹிந்தியை கட்டாயமாக திணிப்பதை கண்டிக்கின்ற எண்ணம் இருந்தபோதிலும்கூட அவர்கள் கட்சியிலுள்ள கட்டுப்பாட்டுக்கு இணங்கத்தான் வாய் முடி மொளனிகளாக இருக்கிறார்கள். நீங்கள் வேண்டுமானால்

[திரு. ஆர். வெங்கடாசலம்] [22nd January 1965]

5-50
p.m.

உங்கள் கட்சியில் உள்ள அங்கத்தினர்களைக் கூப்பிட்டுக் கேட்டால் ஹிந்தியை எத்தனை பேர் ஏற்றுக் கொள்ள விரும்புகிறார்கள் என்பதை நீங்கள் உணருவீர்கள். அப்படி இருக்கின்ற போது மத்திய அரசாங்கம் ஹிந்தியைப் புகுத்த விரும்புகிறார்கள். இந்த அரசாங்கத்தின் சார்பில், தமிழக மக்கள் சார்பிலும், நீங்கள் ஹிந்தியைத் தடுத்து நிறுத்த முயற்சி எடுத்துக் கொண்டால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இத்தகைய கிளர்ச்சிகளை நடத்த வேண்டிய அவசியம் இருக்காது. எனவே அதற்காக அரசாங்கம் முனையவேண்டும், அரசாங்கத்தின் பொறுப்பிலுள்ள அமைச்சர்கள் முனையவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சமீபத்தில் நடைபெறக்கூடிய பஞ்சாயத்துத் தேர்தல்களைப் பற்றி இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். தமிழகம் முழுதும் உள்ள மேஜர்-மைனர் பஞ்சாயத்துகளுக்கு தேர்தல்கள் இம்மாதம் 28-ம் தேதியிலிருந்து பிப்ரவரி மாதம் இரண்டாம் தேதிவரையில் நடைபெற இருக்கிறது. எங்கள் டிவிஷனைப் பொருத்தவரையில், ஹைநர் டிவிஷனில் 26-ம் தேதி நாமினேஷன், 27-ம் தேதி அவை பரிசீலனை செய்யப்பட்டு சின்னங்கள் ஒதுக்கப்பட்டு 28-ம் தேதியன்று தேர்தல் நடைபெற இருக்கிறது. ஒதுக்கப்படும் சின்னம் என்ன என்பதைப் புரிந்து கொண்டு வாக்காளர்களிடம் சொல்வதற்கு சிறிதும் நேரம் இல்லாத நிலையில் வாக்குப் பதிவுத் தேதி அறிவிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. ஊராட்சி மன்றத் தேர்தலுக்கு வேட்பாளராக நிற்பவர்கள் நாமினேஷன் பேப்பர்கள் பரிசீலனைக்குப் பிறகு வாக்காளர்களைச் சந்திப்பதற்கு அவகாசமே இல்லாமல் இருக்கிறது. இந்தக் காரியங்களுக்கு வாய்ப்பு அளிக்கப்படும் முறையில் குறைந்தது ஒருவாரம், இல்லை எட்டு நாட்களாவது நாமினேஷன் பேப்பர் பரிசீலனைக்கும் வாக்குப் பதிவுத் தேதிக்கும் இடையில் இருக்கவேண்டும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அப்படி இருந்தால்தான் வேட்பாளர்கள் வாக்காளர்களிடம் தங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள சின்னத்தைப் பற்றிச் சொல்ல முடியும். அந்த அளவுக்கு கால வசதி இல்லாத காரணத்தால் இந்தத் தேர்தலை ஒத்தி வைப்பதற்கு முயற்சி எடுக்கவேண்டும் என்று கூறிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

* SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR: Mr. Chairman, Sir, first of all, I must thank the Government of Madras for the prompt action that they have taken in giving relief to the flood-affected areas in Ramanathapuram district.

The next thing which I propose to dilate on, is production, procurement, distribution and prices of foodgrains. With regard to production, much is talked about stepping up of production and the incentive that is being given by the Government. Fortunately, the Food Minister has come and I propose to give him some suggestions which, I hope, he will promptly implement.

Agriculturists are facing innumerable difficulties and as a practical agriculturist, I can lay emphasis on some of the important points. First of all, there are the vagaries of the monsoon. There

[22nd January 1965] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliar]

is no timely rain. So far as this year is concerned, like many other years we got the monsoon only at the end of October and afterwards there was heavy rain with the result that there was devastation in some areas and there was no sowing and transplanting in other areas.

Secondly, the agriculturists are the poorest of the poor. These ryots do not get their necessary requirements in time. Supposing a ryot wants to install a pumpset, he does not get it in time. He does not get cement. Iron and other commodities that are essential are very costly. There is an increase in the prices of these articles with the result that the ryot finds it difficult to step up production. I need hardly say that land reforms have played much havoc. They have curbed the enthusiasm of the people and production has gone down completely.

With regard to loans and other things, if the ryot puts in an application, it takes months and months and the papers do not see the light of day. Suppose he goes to the co-operative society and puts in an application for a loan of Rs. 100. Rs. 10 is taken as share capital, Rs. 10 as compulsory saving and another Rs. 10 is spent on going round and round the co-operative society. The result is that after six months he gets Rs. 70. With regard to sinking of wells, there are so many difficulties and I do not want to dilate upon them.

Next, after he produces, he is called a hoarder. He is producing foodgrains to sell. His idea is to sell them as and when he wants money. Some of the well-to-do ryots store them and sell them in the lean months. Now they are subjected to all sorts of harassment. The question of procurement has come up. So far as procurement is concerned, three agencies are now working—the Government agency, co-operatives and the private sector. My submission is that the Government should not at all come into the picture of procurement. The top officers who have now been appointed know next to nothing and they create a lot of confusion in the minds of the Government and the Ministers. As Chairman of the Public Accounts Committee for the past five years, I know that on the last occasion when there was food rationing, the Government of Madras lost Rs. 11 crores and that amount had to be written off after a good deal of discussion. If the work was left to the co-operatives or the private sector, the Government can find fault with them and deal with them severely. When the Government take up the procurement work, who is to question them?

This problem has to be considered in all its aspects. My submission is that the procurement work should be entrusted either to the co-operatives or to the private sector or both by division of zones and it should be done as expeditiously as possible.

With regard to fixation of price, there seems to be some difficulty. Some of us were invited by the Commissioner of Civil Supplies. We had a long discussion. He said that he would look into the matter. Of course, the Government of Madras have to submit

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliar] [22nd January 1965]

proposals to the Government of India and the Food and Agriculture Ministry will take their own time to fix the final price. This is the time for procurement.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: I would like the hon. Member to explain what he means by fixation of prices because prices have been fixed. What is the further discussion he had, I am not able to grasp. So, I would like him to explain.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR: Procurement has not been very satisfactory so far as some of the districts are concerned. The ryot thinks that the price is low. Some of the procuring agencies are not very keen to procure because the margin that is left to the procuring agencies is next to nothing. Some ryots are willing to give paddy. When the procuring agents go, they give wet paddy or paddy mixed with mud because the price is not attractive. There is so much of conflict going on. The Commissioner of Civil Supplies said that he would put up the whole matter before the Minister, get clarification and address the Government of India. That is what Mr. Kaiwar was telling us day before yesterday. I would request the Hon. Minister to take up the matter and see that a fair price is fixed as early as possible.

கனம் திரு. வி. ராமைய்யா: ஏற்கனவேதான் விலை நிர்ணயம் செய்து ஆகியிருக்கிறதே? அந்த விலைக்குத்தான் வாங்கமுடியும், பிறகு இதில் என்ன சிரமம் இருக்கிறது?

திரு. வி. கே. இராமஸ்வாமி முதலியார்: இப்போது நிர்ணயம் செய்துள்ள விலை போதாது என்று யாரும் நெல்லைப் போட முன் வரவில்லை. இந்த விலைக் கொள்கையே மாறும் என்று எண்ணிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆனால் சர்க்கார் இன்னும் விலையை 'டிப்ரெஸ்' பண்ணி வாங்கவேண்டும் என்று ரகசிய அறிக்கை விட்டு இருப்பதாக அவர்கள் எண்ணிக்கொண்டு இப்போது நெல்லைப் போட முன்வரவில்லை. விலை உயர்ந்து கொண்டே போகும் போது எப்படி 'டிப்ரெஸ்' பண்ணி வாங்கமுடியும் என்று எண்ணுகிறீர்கள்?

Then, Sir, there is skyrocketing price of other articles of consumption. Side by side supply of some articles of consumption has been brought down. Take, for instance, dhall and pulses. There is provincialism in all States. The Punjab is refusing to permit the export of pulses. So also Maharashtra is doing. I have brought it to the notice of the Chief Minister. He has taken up the matter in all earnestness. Permission is likely to be received in a day or two. If orders issue late, the whole thing will go underground and the Madras State may not get pulses to the extent required.

With regard to increase in dearness allowance, the hon. the Leader of the Opposition was pointing out that the Central Government went on increasing the dearness allowance of the Central

22nd January 1965] [திரு. வி. கே. இராமஸ்வாமி முதலியார்]

Government servants. My submission is that the dearness allowance of the State Government servants also should be increased. But the extra expenditure that is incurred by the Madras Government should be entirely met by the Central Government. Otherwise the Centre should have consulted our Government before making the announcement. It should be possible for the Government to get the entire grant from the Government of India.

There is talk of black money and some raids are going on. That is also due to the policy of the Government. There is a lot of evasion of payment of tax. The whole taxation system will have to be revised. There should be less taxation and proper implementation and collection. In this way the Government may get a lot of money. The feeling is that after a certain limit earning becomes a burden and there is no incentive to earn more. That has become the order of the day.

With these words, Sir, I resume my seat, and I hope the Minister for Food will give due consideration to what I have said.

MR. CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. to-morrow.

The House then adjourned.

IV.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* 82. Notification issued with G.O. Ms. No. 1634, Rural Development and Local Administration, dated 5th August 1964 regarding the appointment of Joint Development Commissioner to exercise the powers and perform the duties of Inspector and delegation of powers vested in Government made to the Joint Development Commissioner.

* 83. Half-yearly review of the activities of the Public Health Department for the first half-year 1964.

* 84. Notification issued with G.O. Ms. No. 3743, Home, dated 2nd December 1964, regarding amendment to the Madras Home Guard Rules, 1963.

* 85. Notification issued with G.O. Ms. No. 2254, Local Administration, dated 27th October 1964, regarding the constitution of Attur Town Panchayat as a Municipality with the name Attur, Salem district.

* 86. Notification issued with G.O. Ms. No. 2570, Revenue, dated 26th October 1964, regarding amendment to the Special Rules for the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Subordinate Service.

[22nd January 1965]

* 87. Notification issued with Rc. NB. 1. 40634/64, dated 11th August 1964, by the Collector of North Arcot regarding the 'No Confidence Motion' against Sri M. Palani, President, Chitteri Panchayat, North Arcot district.

* 88. Notification issued with G.O. Ms. No. 2777, Rural Development and Local Administration, dated 31st December 1964, regarding exclusion of some Panchayats from Pattukottai Panchayat Union and inclusion in the Madukkur Panchayat Union, Thanjavur district.

* 89 Notification issued with G.O. Ms. No. 2120, Rural Development and Local Administration, dated 12th October 1964, regarding constitution of Mahabalipuram Township under the Madras Panchayats Act, 1958.

* Laid on the Table of the House on 19th January 1965.

† Kept in the Legislature Library.

22nd January 1965]

APPENDIX.

[Vide answer to Starred Question No. 44 on page 186.]

There is no provision in the forms of application for admission to Engineering Colleges to indicate the religion to which the candidates belong. Hence it is not possible to furnish communitywise particulars of the students admitted to Engineering Colleges in the State during 1964-65. A break-up of the admitted candidates into Scheduled Castes and Tribes and others is however furnished below :—

Admissions to Engineering Colleges in Madras State during 1964-65 :—

Name of college.	Undergraduate Courses.					Post-Graduate courses.				
	Description of course.	Number of students admitted.			Others.	Total.	Description of course.	Number of students admitted.		
		SCs.	STs.	SCs. and STs.				SCs.	STs.	Others.
(1) Government Colleges and 4 private colleges under the control of the Director of Technical Education.	(2) Five year Integrated B.E.	58	..	58	1,042	(7) 1,100	(8) M Sc. (Engineering) —College of Engineering, Guindy.	(9) 2	(10) ..	(11) 2
	Three year B.E. for Bachelors of Science.	..	..	..	160	160	P.S.C. College of Technology, Coimbatore.	..	..	30
Regional Engineering College, Tiruchirappalli.	Five year Integrated B.E.—Madras State students.	..	..	..	83	83				
	Other State students.	2	..	2	35	37				
										Nil.

[22nd January 1965]

Name of college.	Undergraduate Courses.			Post-Graduate Courses.		
	Description of course.	Number of students admitted.		Description of course.	Number of students admitted.	
		SCs.	STs.		SCs. and STs.	Others. Total.
(1) Madras Institute of Technology, Chromepet.	(2) Diploma of M. I. T.—Madras State Students.	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
		..	..	..	..	69
	Other State Students.	..	..	..	..	31
Alagappa Chettiar College of Technology, Guindy.	B. Tech.—Madras State students.	..	..	..	..	73
	Other State students.	..	..	..	..	27
Annamalai University, College of Engineering.	B. E.—Madras State students.	5	..	..	..	221
	Other State students.	..	..	..	..	19
Indian Institute of Technology, Guindy.	B. Tech. (Five year).	..	..	..	..	210
	B. Tech. (Three year).	..	..	..	..	108
		..	..	..	..	14
		..	..	..	..	5
		..	..	..	..	6

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Saturday, 23rd January 1965.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Goldsmiths

* 1. SN. Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representation from the goldsmiths in the State for the reduction of licence fees, etc; and

(b) if so, the action taken or proposed to be taken thereon?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Sir, there was a very long procession sometime back in the streets of Madras, and the people also came to Fort St. George to present a memorandum to the Hon. Minister concerned. Did they present a memorandum to the Hon. Minister, and if so what happened to the representations made by them? The Hon. Minister said in reply to sub-clause (a) of the question that no representation had been received.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: The question that has been put is 'Whether any representation has been made by the goldsmiths for reduction of licence fees'. I said there was no such petition.

SRI S. K. SAMBANDHAN: What was the petition submitted by the long procession that came to Fort St. George the other day?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, they wanted to have so many other facilities such as more lands, liberal assistance, educational facilities, and so on. Actually the licence fee is only Re. 1, and I do not think a procession is called for to reduce the licence fee of Re. 1.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Sir, it is not only to draw the attention of the Government to the need for reduction of the licence fees but also to other things, I put that question. Instead of mentioning all the grievances, I mentioned licence fee, etc. What was the action taken by the Government on the representations made?

[23rd January 1965]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, if the question is too general, it is not possible to answer it. If specific questions are put on each item, I will be able to answer them. For instance, if a question is asked 'How much money was given as advance', I can give the answer. We have sanctioned loans to the tune of Re. 1 crore and disbursed actually Rs. 75 lakhs to the goldsmiths. So, if each item is mentioned in the question, I can give the answer.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR: Do the Government think that with these generous grants the Government have made the goldsmiths feel happy?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, happiness is a state of mind. All that I can say is, the Government are giving them liberal assistance.

State Handloom Finance Corporation

* 56 Q.—DR. A. CHIDAMBARANATHAN: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the State Handloom Finance Corporation has started functioning;

(b) if so, how the Directorate is composed; and

(c) whether any financial aid from the Government of India is expected in this behalf?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) Yes.

(b) The Directorate of the Corporation consists of two ex-officio Directors and nine Non-official Directors.

(c) No.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. Minister tell us the total investment, and how the amount has been contributed?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, the capital of the Corporation is Rs. 50 lakhs, and it has been oversubscribed. This I think is one of the rare instances in the whole of the Madras State in recent years where the capital has been oversubscribed.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Do the Government infer anything from such oversubscription? The Hon. Minister said that this was a rare instance in the whole of Madras where the capital had been oversubscribed.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: I am not able to follow the question.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Do the Government draw any inference from the fact that in this case alone the capital has been oversubscribed?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: People like that.

[23rd January 1965]

SRI S. K. SAMBANDHAN: My point is that it only shows that the Government neglected the independent sector of the weavers which is now likely to get some assistance from the Government. Would the Government be prepared to give them more assistance?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: The inference I draw is that the Government action is very, very popular.

DR. A. CHIDAMBARANATHAN: Who are the ex-officio Directors of the Corporation?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: The Director of Handlooms and the Director of Industries.

DR. A. CHIDAMBARANATHAN: Who is the Chairman of the Corporation?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: The Director of Handlooms.

Major irrigation or power projects in the State

* 57 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the Government have made any representation to the Government of India to take over any of the major irrigation or power projects in the State; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) No Sir.

(b) Does not arise.

Paddy cultivation

* 58 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) the number of acres under paddy cultivation and the average production of paddy per acre during the year 1963; and

(b) the percentage of increase in the acreage of paddy cultivation and the average production of paddy per acre as compared to 1962?

THE HON. SRI P. KAKKAN: (a) The estimated area under paddy cultivation and the average production per acre for the year 1963-64 are 6,473,000 acres and 1,991 lbs. per acre respectively.

(b) As compared to the figures for 1962-63, the acreage in 1963-64 increased by 2.1 per cent while the average production of paddy per acre decreased by 0.6 per cent.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்: கனம் தலைவர் அவர்களே, அரசாங்கம் எவ்வளவு தொகை செலவு செய்கிறார்கள்? இவ்வளவு தொகை செலவு செய்தும் 0.6 சதவிகிதம்தான் ஒரு ஆண்டில் உற்பத்தி அதிகமாகி இருக்கிறது என்று அரசாங்கத்தின் கணக்கி

[23rd January 1965]

ருக்கிறது. இதற்கு ஏதாவது அரசாங்கம் மேற்கொண்டு நடவடிக்கை எடுக்க இருக்கிறார்களா அல்லது அதைக்கொண்டு திருப்தியடைகிறார்களா?

கனம் திரு. பி. கக்கன் : எப்போதுமே அதிகமாக உற்பத்தி செய்ய வேண்டும் என்பது தான் அரசாங்கத்தின் ஆசை. அதைக் கொண்டு நாங்கள் திருப்தியடையவில்லை.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : Why has there been a drop in the yield ?

THE HON. SRI P. KAKKAN : The drop in the average yield per acre is mainly due to unfavourable seasonal conditions during the year 1963-64.

DR. H. V. HANDE : How much is this short of the target set for the Five-Year Plan ?

THE HON. SRI P. KAKKAN : The hon. Member may put a separate question.

DR. H. V. HANDE : Was a committee appointed recently by the Food Ministry to augment paddy production, that is, about six months ago ?

THE HON. SRI P. KAKKAN : The hon. Member may put a separate question.

Burma evacuees

* 59 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state the number of evacuees who have arrived in Madras from Burma as on 1st September 1964 ?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : 11,386.

3-10 p.m. SRI K. KAMALAKANNAN : May I know the number of evacuees who arrived from East Pakistan as on 1st September 1964 ?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : This is about Burma evacuees.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. Minister tell us the total number of evacuees who came from Burma to India and also the percentage of those evacuees who arrived in Madras State ?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : The total number who arrived on the given date is 11,386. Even subsequent to that date, I have figures of evacuees who arrived up to 8th October 1964. The total number up to 8th October 1964 is 22,004. Of these, the bulk related to Madras. Three ships touched at Vizag. Of these only a very small number came over here. In the first batch up to 31st August 1964, 13 adults and 8 children belong to Andhra. In the second batch from 1st September to 8th October 1964 8 adults and 2 children belong to Andhra. Sixty-seven adults and 36 children who arrived up to 31st August 1964 and sixty-seven

[23rd January 1965]

adults and 17 children who arrived from 1st September 1964 to 8th October 1964 belong to Kerala. The figures of people who went to other parts of India are 81 adults and 40 children, and 54 adults and 39 children respectively.

SRI S. K. SAMBANDHAN : This is only to draw the attention of the Hon. Minister to the fact that the largest number of evacuees from Burma came to Madras, as most of them are related to people in this State. So, will the Government enquire why they left Burma and under what conditions, and whether the Government of India Embassy there helped them or whether it was because of want of help from the Embassy they left Burma?

MR. CHAIRMAN : The hon. Member is going into the fundamentals.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : All these are to be answered in Parliament. As the hon. Member is anxious to have some information, I will try to answer some of his questions. As per the statement, the figures relate only to the ships which brought evacuees to Madras. It does not mean that other States did not have people returning from Burma. I know alternative ships touched Vizag, and they belong to Andhra. As far as our Embassy at Burma are concerned, they are rendering whatever help is necessary, but most of the people were affected by the nationalisation policy of that Government, over which, I do not think, we have any control.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Have the Government received complaints from the evacuees that they did not get proper treatment from the Embassy at Rangoon there?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : How can I answer all these questions?

SRI M. RAJAH IYER : Will the Hon. Minister, who received the Tamilian evacuees, be pleased to tell us, whether most of those people had to leave their property behind, and whether it is also true that many of them had to leave their Burmese wives behind because, according to the Burmese custom, wife is considered to be the man's property?

MR. CHAIRMAN : The question has a very restricted scope of asking only for the number of evacuees. If the Hon. Minister is prepared to answer it, I have no objection.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : The scope of the answer is also very limited. This is a subject which is to be dealt with by the Government of India in the Foreign Affairs Ministry. Still I took a personal interest in this matter, as a large number of evacuees came back to Madras, and a big problem was created. Actually we took it up with the Government of India, and particularly for settling them in life. The Government of India have come forward to help us all.

[23rd January 1965]

திரு. கே. பாலசுப்பிரமணிய அய்யர் : கோயம்புத்தூரிவிருந்து வந்து சென்ட்ரல் ஸ்டேஷனில் உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் பாகிஸ்தான் ஆகதிகள் கொஞ்சம் பேர். அவர்கள் என்ன ஆனார்கள்.

கனம் திரு. வி. ராமய்யா : அவர்கள் எல்லாம் திரும்பி போய் விட்டார்கள்.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. Minister tell us what the Government have done for all these evacuees, and whether they have been provided with proper place or lands or houses or any other loan assistance, etc?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : We are doing our best; not only the Government, but the private industrialists also helped us; and, I should say, a very large number of the evacuees have been settled. Now the bulk of the people, who have returned in large numbers, have relatives in the different districts. Only a portion of them have no roots, in whose case we had to take immediate action, and they have been provided for in the various camps set up in different districts.

People of Indian origin in Ceylon

* 60. Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state whether this Government had been consulted by the Government of India before they entered into an agreement with the Ceylon Government about the people of Indian origin in Ceylon?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : There was no official correspondence between this Government and the Government of India on the subject matter of the talks. The Chief Minister and the Minister for Food of this State participated in the discussion between the Prime Ministers of India and Ceylon that took place at Delhi.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. Minister tell us whether this Government have given any consent to, or expressed regret for, the agreement that has been reached between the Government of India and the Government of Ceylon?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : This an agreement purely between the Government of India and the Government of Ceylon, and as far as we are concerned, we expressed to our Prime Minister the difficulties in taking large numbers, and he has assured not only the Chief Minister of Madras but also Parliament that people who come back to India under this agreement will be given all facilities and the problem will be treated as a national problem and that the Government are responsible to give every help that is necessary to settle the problem.

[23rd January 1965]

திரு. ஆர். வெங்கடாசலம் : இலங்கை இந்தியர் பிரச்சனை பல் லாண்டுகளாகவே, பண்டித நேரு அவர்களாலேயே, தீர்க்கப்படாமல் இருந்தும் இப்போது அவசர அவசரமாக இத்தகைய முடிவுக்கு வந்ததன் காரணம் என்ன?

கனம் திரு. வி. ராமய்யா : இதில் என்ன அவசரம் இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. பல வருஷங்களாகவே பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்திக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இப்போது இந்திய அரசாங்கத்தின் கொள்கை அவர்களோடு பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்தி சுமுகமாக தீர்க்க வேண்டும் என்பதே. ஆகையால் இதில் அவசரம் ஒன்றும் இருப்பதாக எனக்குத் தெரியவில்லை.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. Minister tell us whether this Government are quite satisfied with all the clauses of the agreement that was reached between the Government of India and the Government of Ceylon and whether any representations have been received either from the Ceylon Indians or from their relatives in India?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : I do not think that I am here to pass any judgment on the agreement, but as far as the Madras Government are concerned, we have placed our case before them saying that it will be a very huge task for us to get them settled in our State, and the Prime Minister has assured us that he will treat this as a national problem and the Government of India will come to our help. Not only the Government of India, but the other States also will take some responsibility.

DR. H. V. HANDE : When the problem is so colossal and when we are not able to solve the problem, how did this Government accept the proposals of the Prime Minister of India?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Where do this Government come in? It is the Government of India and the Government of Ceylon that came to an agreement. We placed our difficulties before the Government of India and the Prime Minister was good enough to say that he would come to our help.

DR. H. V. HANDE : Had not this Government impressed upon the Government of India the hardships of these people?

*THE HON. SRI V. RAMAIAH : I have answered the question.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Sir, may I know whether this Government gave any approval to the agreement or not.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : There is no question of my approval. This is an agreement between the Government of India and the Government of Ceylon. I do not think I come into this. But the Prime Minister was good enough to include me in the delegation.

[23rd January 1965]

Admission to M.S. and M.D. Courses

* 61. Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state with reference to the answer given to Legislative Council Question No. 112 on 9th March 1964—

(a) the number of applications received from—

(i) service candidates; and

(ii) non-service candidates for admission into M.S., and M.D. Courses for the year 1963;

(b) whether all the applicants selected underwent training in non-clinical side; and

(c) if so, the period of their training or service in non-clinical side?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM:

				MS.	MD.
(a) (i) Service candidates—	..	..	..	14	17
(ii) Non-service candidates..	..	..	..	49	31
(b) No.					
(c) Does not arise.					

SRI S. K. SAMBANDHAN: Sir, some time before when answering question No. 112 on the 9th March 1964, the Hon. Minister said that experience in the non-clinical side was an important factor that counted during the selection. Why is it that the Hon. Minister now says that the answer is 'No' to clause (b).?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: Sir, the question is, whether all the applicants selected underwent training in non-clinical side. My answer is that the non-clinical side doctors working on the clinical side particularly in Anatomy are considered for selection, but those who have not worked on non-clinical side, but have put in three years of service are considered for this admission.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR: Which is the selection authority for these M.D. and M.S. courses?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: The Director of Medical Services is the Chairman, and the Deans of the Madras Medical College and the Stanley Medical College are the Members.

Valkaradu forest, Theni

* 62. Q.—SRI N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Co-operation be pleased to state—

(a) whether there is any proposal by the Director of Medical Services for the assignment of land in Valkaradu forest, Theni, for the construction of a hospital; and

[23rd January 1965]

(b) if so, the stage at which the matter now stands?

THE HON. SRI N. S. S. MANRADIAR.—(a) Yes.

(b) The Government have not yet taken a decision on the construction of a Government Hospital at Theni. The proposal is being examined. The question of transfer of forest land for construction of the hospital will arise only after the proposal is sanctioned.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தேனியில் முன்சிபல் டவுனுக்கு ஒரு ஆஸ்பத்திரி கட்டுவதற்கு 30 ஏக்கர் நிலம் கிடைக்கவில்லை ஆகவே இது கட்டப்படாமல் இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். எனவே வால்காடு பகுதியிலிருந்து காட்டு இலாகா விளர் முப்பது ஏக்கர் நிலத்தை பெற்றுத் தருவதாக இருந்தால் அந்த ஆஸ்பத்திரியைக் கட்டுவதில் ஆட்சேபனை ஒன்றும் இல்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. எனவே வால்காடு காட்டுப்பகுதியிலிருந்து 30 ஏக்கர் நிலத்தை தரத்தயாராயிருக்கிறோம் என்று காட்டு இலாகா அறிவிப்பார்களா?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றாடியார் : இந்தக் கேள்வி எவக்குச் சம்பந்தப்பட்டது இல்லை. இந்தக் கேள்வியை ஹெல்த் மினிஸ்டருக்குப் போட்டால் சரியாக இருக்கும்.

* 63. Q.—SRI N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Co-operation be pleased to state whether the Co-operative Building Society, has applied for the assignment of 25 acres of land in Valkaradu Forest at Theni, Madurai district?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றாடியார் : ஆம். அரசாங்கம் அனுப்பி உத்தரவு பிறப்பித்திருக்கிறார்கள். [ஜி.ஓ.எம்.எஸ். நிர். 2796, உணவு & விவசாயம்; தேதி 9 10 1964.]

Colachel Port

* 64. Q.—SRI M. SANKARALINGAM PILLAI: Will the Hon. the Minister for Co-operation be pleased to state—

(a) whether the Colachel Port has been included in the scheme for the development of minor ports;

(b) if so, the allotment made for it; and

(c) when the scheme will be completed?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றாடியார் : (அ) ஆம்.

(இ) மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் கொளச்சல் துறைமுகத்தில் சரக்கு மேடையோடு கூடிய கப்பல் துறை ஒன்றைக் கட்டுவதற்கு இந்திய அரசாங்கம் 2 லட்சம் ரூபாய் நிதி வகை செய்துள்ளது.

(உ) பூமி அடிமட்ட நிலையை ஆராயத் துறைமுகம் வேலைகளுக்காக ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. பூமி அடிமட்ட நிலை ஆய்வுப்பணி முடிந்த பிறகு, இவ்வேலை மேற்கொள்ளப்பட்டு முடிக்கப்படும்.

[23rd January 1965]

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை: தலைவர் அவர்களே, இதற்காக மூன்றாவது திட்டத்தில் இரண்டு இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் நான் அங்கே டிஸ்ட்ரிக்ட் டெவலப்மெண்ட் கௌன்ஸிலில் கேட்டபோது அது இப்போது கைவிடப்பட்டதாகச் சொல்லப்பட்டது. ஆதனால் இதில் எது உண்மை என்று தெரியவில்லை. எது உண்மை என்று தெரிந்துகொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றாடியார்: இப்போது இவர்கள் கேட்ட கேள்விகளுக்குப் பதில் சொல்லியிருக்கிறேன். உண்மை எது என்று கேட்டால், பதில் சொல்லத் தயாராயில்லை.

3-20 திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்: கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்தத் திட்டம் முன்னதாகவே மூன்றாவது திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டு பூமி அடி ஆராய்ச்சி வேலை நடந்துகொண்டு இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். இந்தப் பூமி அடி ஆராய்ச்சி வேலை நான்காவது திட்டத் திலாவது முடியுமா அல்லது அதற்கு அடுத்து ஐந்தாவது திட்டத்துக்கும் போகுமா என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் விளக்குவார்களா?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றாடியார்: இந்த ஆராய்ச்சிகளை யெல்லாம் எவ்வளவு நல்ல முறையில் செய்யவேண்டுமோ அப்படிச் செய்தால்தான் நல்லது. அவசரப்பட்டு இப்படிப்பட்ட ஆராய்ச்சிகளைச் செய்தால், துறைமுகம் ஏற்படுவதற்குப் பதிலாக அதை கடல் அடித்துக்கொண்டு போய்விட்டால்; பிரயோஜனம் இருக்காது. ஆகவே ஆராய்ச்சி கொஞ்சம் காலதாமதம் ஆனாலும்கூட முறையாகச் செய்தால்தான் நல்லது.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்: கால தாமதத்திற்கும் அளவு இருக்கிறது. ஆகவே இதை துரிதப்படுத்த முயற்சி செய்யப்படுமா?

Overhead tanks

* 65. Q.—SRI N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

- (a) the number of overhead tanks existing as on 21st April 1964 within the limits of each Panchayat Union in Madurai district;
- (b) the number of overhead tanks under construction; and
- (c) the number proposed to be constructed?

THE HON. SRI S. M. A. MAJID: (a) to (c): A statement is placed on the table of the House.

(அ), (இ) & (உ).—சபையில் ஓர் அறிக்கை வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: தலைவர் அவர்களே, பழனி, தொப்பம்பட்டி, வடமதுரை, சேடப்பட்டி ஆகிய ஊர்களில் ஒவ்வொரு யூனியனிலும் ஒரு லட்சம் மக்கள் வாழ்ந்தும் ஒவ்வொரு ஊருக்கும் ஒரு ஓவர்ஹெட் டாங்க்தான் இருக்கிறது. ஆகவே அந்த அந்த ஊர் பெண் ஜனங்களில் பாதிபேர் நான் முழுவதும்

[23rd January 1965]

தண்ணீர் எடுக்கும் வேலையைத்தான் செய்கிறார்கள். ஆகவே ஒதுக்கப்பட்ட பணத்தைக் கண்டிப்பாக பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் செலவு செய்யவேண்டும் என்று அரசாங்கத்தில் உத்திரவு போடுவார்களா? அல்லது பணம் ஒதுக்காமல் இருந்தால் பணம் ஒதுக்கும்படியாகவாவது சீக்கிரத்தில் உத்தரவு போடுவார்களா?

கனம் திரு. எஸ். எம். ஏ. மஜீத்: கனம் அங்கத்தினர் பொதுவாக ஜில்லா வாரியாக உள்ள ஓவர்ஹெட் டாங்கைக் குறிப்பிட்டுத்தான் கேள்வி கேட்டார்கள். தனிப்பட்ட முறையில் எந்தெந்த பஞ்சாயத்து யூனியனில் இந்த மாதிரி இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டால் சீக்கிரமாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்: கிராமங்களுக்கு மேல் குடிதண்ணீர் நிலையம் எந்தெந்த திட்டங்களின் கீழ் அனுமதிக்கப்படுகிறது, எந்த அளவுக்கு அது அனுமதிக்கப்படுகிறது என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுவார்களா?

கனம் திரு. எஸ். எம். ஏ. மஜீத்: வில்லேஜ் ப்ரொக்ராம் கீழ் ஒவ்வொரு ஓவர் ஹெட் டாங்குக்கும் நாற்பதாயிரம் ரூபாய் அதிக பட்சமாக ஒதுக்குகிறார்கள். இதில் பஞ்சாயத்து காண்ட்ரிபூஷன் 25 சதவிகிதம் செய்கிறது பிற்பட்ட வகுப்பினரும் ஏழைகளும் மிகுதியாக உள்ள இடங்களில் இந்த 25 சதவிகிதம் கொடுக்க வேண்டியதில்லை என்று அரசாங்க உத்திரவிட்டிருக்கிறது.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்: நகர பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் இந்தத் திட்டம் உரியதா என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. எஸ். எம். ஏ. மஜீத்: உரியதுதான்.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்: பஞ்சாயத்து யூனியன் ஒவ்வொன்றுக்கும் எவ்வளவு தொகை ஒதுக்கப்பட்டது, எவ்வளவு செலவு செய்யப்பட்டது என்ற ஸ்டேட்மென்ட்டை அரசாங்கம் சபையில் சமர்ப்பிக்க முன் வருமா?

கனம் திரு. எஸ். எம். ஏ. மஜீத்: மாநில அளவிலா அல்லது மாவட்ட அளவிலா?

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்: மாநில அளவில்.

கனம் திரு. எஸ். எம். ஏ. மஜீத்: முடியும்.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ANNOUNCEMENTS.

(1). MESSAGE FROM THE GOVERNOR.

MR. CHAIRMAN: I have received a message from the Governor of Madras recommending to the Legislative Council the consideration of the Madras Appropriation Bill, 1965.

[23rd January 1965]

(2) MESSAGE FROM THE ASSEMBLY.

MR. CHAIRMAN: I have also received a message from the Hon. Speaker, Legislative Assembly, transmitting a copy of the Madras Appropriation Bill, 1965 (L.A. Bill No. 2 of 1965) as passed by the Legislative Assembly and signed by him for the recommendation of the Council and certifying that the Bill is a Money Bill within the meaning of Article 199 of the Constitution of India.

I have further received message from the Hon. Speaker, Legislative Assembly, transmitting copies of the following Bills as passed by the Legislative Assembly and signed by him for the concurrence of the Council:—

1. The Madras Places of Public Resort (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 12 of 1964).
2. The Madras Cultivating Tenants' Protection (Continuance) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 3 of 1965).
3. The Madras Tenancy (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 4 of 1965).
4. The Madras Land Improvement Schemes (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 5 of 1965).

III. CALLING ATTENTION TO DISTRIBUTION OF UNCLEAN RICE TO CARDHOLDERS IN MADRAS CITY.

DR. H. V. HANDE: Mr. Chairman, I wish to call the attention of the Hon. the Minister for Food to a matter of urgent public importance, namely, the frustration and dissatisfaction of large sections of family card-holders in Madras City, on account of periodical distribution of deteriorated, substandard and unclean rice to them by the Civil Supplies Department through various shops.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Sir, it is no doubt true that there has been complaint of the quality of rice, particularly of Akkula variety procured from Andhra Pradesh. Again the Kuruvai variety procured from Thanjavur is never consumed in Madras City, which has always a preference for Nellore variety of rice. Though the rice supplied is generally wholesome, its appearance has not always appealed to some of the city dwellers. Considering that rice had to be procured with great speed to meet an unexpected shortage of rice in the city caused by the vagaries of rice trade, the Government did not have the time nor the personnel to subject it to the normal checks. Nor was it practicable to do so in the case of the rice from Andhra because any insistence on quality would have resulted in Andhra merchants refusing to supply any rice to Madras. Naturally there was complaint of inferiority in the quality of rice, supplied through some of the ration shops in the city. Whenever any complaint has come to the notice of the Government, it has been attended to and the rice replaced. Strict instructions have been issued to the officers of the Civil Supplies Department that no unwholesome quality rice should be issued in future. Distinction has, however, to be drawn between bad rice and rice of coarser

CALLING ATTENTION TO DISTRIBUTION OF UNCLEAN RICE TO 257 CARDHOLDERS IN MADRAS CITY.

23rd January 1965] [Sri V. Ramaiah]

varieties. In any emergency, it is never possible to avoid the issue of coarser varieties of rice. Government are now satisfied that whatever rice is issued through the ration shops is wholesome and of standard quality and instructions issued to the officers are adequate to see that good quality rice only is supplied. Now that internal procurement has begun in Madras State and the Civil Supplies Department has been properly organised, it will be possible in future to see to the supply of good quality rice in the City.

In Madras City complaints regarding quality of rice should be made to the Assistant Commissioner of Civil Supplies or the Additional District Supply Officer, Madras, who have definite instructions to deal with such complaints speedily and effectively.

IV. GOVERNMENT RESOLUTION.

CONSTITUTION OF THE YERCAUD TOWNSHIP.

THE HON. SRI S. M. A. MAJID: Sir, I move—

“That in pursuance of sub-section (1) of section 4 of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958), the House do resolve that the Shevaroy Panchayat Town in the Salem district which is a health resort and an industrial colony be declared to be a township.”

Sir, section 4 of the Madras Panchayats Act, 1958, empowers the State Government to constitute Township Committees for the administration of areas which are industrial, labour, or institutional colonies or health resorts with a view to provide special administration for those areas.

The Shevaroy Hills constitute the present Yercaud sub-taluk. As far as the Revenue administration is concerned, there is an independent Deputy Tahsildar with the usual revenue staff. Shevaroy Town Panchayat consisting of nine taraffs is the unit of local administration for the area. It has a population of 24,006 as per the 1961 census and covers a total area of 147.5 square miles. It has an annual average income of Rs. 1,70,000. A good part of the population is composed of tribal people, commonly known as Malayalees. The Panchayat Union named “Yercaud Panchayat Union” is also functioning for the same area.

The Government have considered that this hill region and industrial area can be better developed by a special unit of administration like the Township Committee consisting of both officials and non-officials rather than by the existing Town Panchayat. The Tribal Development Scheme and other programmes may also be implemented in a better way by a Township Committee. The Government therefore propose to constitute a township for ‘Yercaud’, i.e., the Shevaroy Panchayat area, treating it as a health resort and an industrial colony under section 4 of the Madras Panchayats Act, 1958. A notification regarding constitution of the Township will be placed on the table of the Legislative Council in due course.

[23rd January 1965]

MR. CHAIRMAN: The question is—

“That in pursuance of sub-section (1) of section 4 of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958), the House do resolve that the Shevaroy's Panchayat Town in the Salem district which is a health resort and an industrial colony be declared to be a township.”

The resolution was put and carried.

V. DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS—cont.

MR. CHAIRMAN: The Hon. Minister has agreed that one more hon. Member, Sri K. Anbazhagan, may speak, before he replies to the debate. Sri K. Anbazhagan will now speak.

3-30 p.m.

திரு. க. அன்பழகன்: சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, தமிழக ஆளுனர் அவர்களுடைய உரையின் மீது இந்த மன்றத்தில் எனது கருத்துக்களைத் தெரிவிப்பதற்கான நல்லதொரு வாய்ப்பினைப் பெற்றமைக்காகப் பெரிதும் மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்.

ஆளுனர் அவர்களுடைய உரைக்கு நன்றிதெரிவிக்கும் முறையில் ஆளும் கட்சியினரின் சார்பில் தீர்மானம் ஒன்று இங்கே கொண்டுவரப்பட்டு இருக்கிறது. இப்படி நன்றி தெரிவிப்பதில் உண்மையிலேயே எனக்கு வேறுபாடு இல்லை என்றாலும் கூட வருத்தத்தைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டு இருக்கும் காரணத்தால் எனது வருத்தத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஆளுனர் அவர்கள் ஆற்றும் உரையின்மீது விவாதம் செய்வது என்பதையொட்டி சட்டமன்றம் நாட்டில் நிகழும் பல்வேறு பிரச்சனைகளைப்பற்றி விவாதிப்பதற்கான நல்ல வாய்ப்பினைப் பெற்று இருந்தாலும் இந்தச் சட்டமன்ற நிகழ்ச்சிகள் வரவர சுருங்கி வருகின்றன என்பதையும் அதன் காரணமாக பல்வேறு கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கும் வாய்ப்புகளும் குறைந்து உருகின்றன என்பதையும், இன்னும் மத்திய ஆட்சியின் அதிகாரப் பெருக்கின் காரணமாக சட்டமன்றங்கள், ஆட்சி மன்றங்களின் நடைமுறைகள் வரவர சுருங்கி வருகின்றன என்பதையும் நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நினைவுபட்ட விரும்புகின்றேன்.

பொதுவாக நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது விவாதிக்கப்படுவதை போன்றதொரு வாய்ப்பிற்குப் பிறகு, நான்கு திங்களுக்குப் பிறகு தான் நாட்டில் நடக்கும் பல்வேறு பிரச்சனைகள் குறித்து மீண்டும் இந்த மன்றத்தில் விவாதிப்பதற்கான வாய்ப்பு ஏற்படுகின்றது. இடைக்காலத்தில் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு அறிக்கையைத் தயாரித்து இந்த மன்றத்தின் முன் வைத்தால் அதன் மூலம் இந்த மன்றத்தின் நடவடிக்கைகளைப் பெருக்கிக்கொள்ள முடியுமானால் அத்தகைய வாய்ப்பு ஜனநாயகத்திலே நாம் ஆற்ற வேண்டிய பணிகளுக்குப் பெரிதும் உதவியாக இருக்கும் என்று நான் நம்புகின்றேன்.

23rd January 1965] [திரு. க. அன்பழகன்]

ஆளுனர் அவர்கள் தமது உரையில் ஒரு சில கருத்துக்களைத் தெரிவித்து இருந்தாலும் கூட அவர் அரசாங்கத்துக்கு இக்கட்டாக இருக்கும் கருத்துக்களைத் தெரிவிக்காமல் விட்டுவிட்டார்கள் என்று எண்ண வேண்டியிருக்கிறது. இது அவர்கள் மீதுள்ள குறையில்லை. ஏன் என்றால் அரசாங்கம் தனது தவறுகளைப் பற்றி சட்டமன்றம் விவாதிப்பதற்கு வாய்ப்பினைத் தராமல் இருப்பதைத்தான் தனது குறிகொளாக பெற்று இருக்கிறது என்பதை நாம் பல நாட்களாகப் பார்த்து வருகின்றோம். இத்தகைய குறிக் கொளிக்கொண்டுள்ள ஒரு அரசாங்கம் விவாதத்திற்குரிய பிரச்சனைகளை எவ்வளவுக்கெவ்வளவு குறைத்துக் காண்பிக்க முடியுமோ அவ்வளவு குறைத்துக் காண்பிப்பதில் ஆச்சரியம் ஒன்றும் இல்லை.

உதாரணத்துக்குச் சொல்லவேண்டுமானால் தனுஷ்கோடியில் ஏற்பட்ட புயலால் பெரும் சேதம் ஏற்பட்ட நிலைமைகள் குறித்து நாடு முழுதும் அனுதாபம் தெரிவித்து இருக்கிறது. இந்த மன்றத்திலுள்ளவர்களும் தங்களது ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவித்து இருக்கின்றனர். அரசாங்கமும் ஓரளவிற்கு தனது கடமையைச் செய்து இருக்கிறது என்றாலும் கூட இந்தப் புயலால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு ஈடு செய்யும் முறையில் அவர்களுடைய உதவிக்காக எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள் போதுமானவையாக இல்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அவர்களுடைய புனர் வாழ்வுக்காக அரசாங்கம் தூற்று ஐம்பது லட்சம் ரூபாயை ஒதுக்கி இருந்தாலும் ஒதுக்கப்பட்ட தொகையில் முழுப்பலனும் அவர்களுக்குக் கிடைக்கும் வகையில் அரசாங்கம் சறுசுறுப்பான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

அடுத்தபடியாக இப்படிப்பட்ட நேரத்தில் பல்வேறு நிலுவனங்களின் சார்பிலும் வசதிபடைத்த தனி நபர்களிடமிருந்தும் புயலால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுடைய உதவிக்கென நன்கொடையாக ஏராளமான பொருள்கள் வழங்கப்படுகின்றன. அதே முறையில் ஒரு தனி மனிதர், இந்த மன்றத்தில் முன்னாள் உறுப்பினர், திரு. எம். ஜி. இராமசுந்திரன் அவர்கள் ஒரு லட்சம் ரூபாயை நன்கொடையாக அளிப்பதற்கு முன்வந்தது இந்த மன்றத்திலுள்ளவர்களால் பாராட்டப்படவேண்டிய ஒன்றாகும். இதை இன்று டாக்டர் சிவானந்தம் அவர்கள் பாராட்டிப் பேசியதற்காக நான் அவர்களுக்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கின்றேன். ஆனால் அந்த ஒரு லட்ச ரூபாயானது முதல் அமைச்சர் அவர்களிடம் கொடுக்கப்படவில்லை, அரசாங்கத்திடம் சேர்ப்பிக்கப்படவில்லை என்று சொல்லப்பட்டது. இந்தத் தொகையை அரசாங்கத்திடம் கொடுக்க வேண்டும் என்று நன்கொடை அளிக்க முன்வந்த நண்பர் கருதியிருந்தாலும்கூட அதே நேரத்தில் அவர் பாதிக்கப்பட்ட இராமேஸ்வரம் பகுதிக்குச் சென்ற நேரத்தில் அங்குள்ள மக்கள் அரசாங்கத்தின் மூலம் செலவழிக்கப்படும் தொகையின் முழுப்பலனையும் சாதாரணமாகப் பெற முடிவதில்லை, எனவே அங்கு பணியாற்றும் சர்வ கட்சிக்குழுவினரின் மூலம், காங்கிரஸ் கட்சியினரும் சேர்ந்துள்ள கழுவினரின் மூலம் இத்தொகை விநியோகிக்கப்

[திரு. க. அன்பழகன்] [23rd January 1965]

பட்டால், செவ்வழிக்கப்பட்டால் நாங்கள் உடனடியாகப் பயனடைய முடியும் என்று கேட்டுக்கொண்டதன் காரணமாக, அவர் அரசாங்கத்திடம் அல்லது முதல் அமைச்சர் அவர்களிடம் அந்தத் தொகையை அளிக்கவில்லை. இப்படி நற்பணியாற்றும் சர்வ குழுவினரின் மூலம் பஞ்சாயத்து நிறுவனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் மூலமாக வழங்க முன்வந்து இருந்தாலும் அது அவர் மக்களுக்குச் செய்யும் உதவிதான் என்பதை நான் நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். இப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பங்களில் யார் உதவியளிக்க முன்வந்தாலும் அரசியல் காரணங்கள் குறுக்கிடாமல் நன்கொடை அளிக்க முன் வருகின்றவர்களைப் போற்றுவதுதான் நாகரீகமாகும் பண்பாகும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

4-60 p.m. அடுத்தபடி அங்கே ஏற்பட்ட புயலுக்கு, புயலால் ஏற்பட்ட சேதங்களுக்கு யார் காரணமாயிருந்தார்கள் என்பது அல்ல இப்போது நம் முன் உள்ள பிரச்சனை. இந்தப் புயலானது இன்றைய தினம் நமக்கு எல்லாம் மிகத் தெளிவாக ஒரு எச்சரிக்கை போன்று அமைந்து இருக்கிறது. எவ்வளவுதான் விஞ்ஞானம் வளர்ச்சியடைந்து இருந்தாலும், எவ்வளவுதான் அவற்றை உபயோகித்துக்கொள்ளும் வசதிகளை ஏற்படுத்தி வைத்துக்கொண்டு இருந்தாலும், வாய்ப்பு ஏற்படும் நேரத்தில் சம்மந்தப்பட்ட இலாகாவினர் சுறுசுறுப்புடன் அவற்றை உபயோகித்துக்கொள்பவர்களாக இருந்தாலொழிய, விபத்து நேரப் போவதைத் தடுக்கும் முறையில் மக்களை எச்சரிப்பதற்கான சுறுசுறுப்புள்ளவர்களாக இருந்தாலொழிய பொறுப்பான பீடத்தில், இரயில்வே இலாகாவில் இருப்பதைப் போன்று, பொறுப்பான பீடத்தில் வீற்று இருப்பவர்கள் தங்கள் கடமையை உணர்ந்து செயலாற்றினாலொழிய, வரும் விபத்துக்களைத் தடுக்க முடியாது. தடுக்க முடியாது என்பது மட்டும் இல்லை. வரும் விபத்துக்களைக் குறைக்கக்கூட முடியாது, அவற்றால், ஏற்படும் அழிவின் அளவைக் குறைக்கக்கூட முடியாது என்பதைப் பொறுப்பான இடத்தில் உள்ளவர்கள் உணர்வதற்கு இந்தப் பெரும் விபத்தும் உயிர்ச் சேதமும் வாய்ப்பாக இருக்கும் என்று நான் நினைவூட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து தமிழகத்தைப் பொருத்த வரையில் கடந்து சென்ற ஆண்டு தொடர்ந்து பல துயரங்களைக் கொடுத்துச் சென்றது என்பதை இந்த மன்றத்தில் குறிப்பிட்டால் அது மிகையாகாது என்று எண்ணுகிறேன். அவற்றில் ஒன்று பர்மாவிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட தமிழரின் துயரம். பல ஆண்டுகளாக பல தலைமுறைகளாக வாழ்ந்து வந்த நமது இனத்தார் அங்கே வாழ்க்கையை நடத்த முடியாத நிலைமைகள் ஏற்பட்டதன் காரணமாக அவர்களுடைய உடமைகள் அனைத்தும் பறிக்கப்பட்டு, பலாத்காரமாக வெளியேற்றப்பட்டார்கள். அமைச்சர் அவர்களுடைய கூற்றுப்படி ஏறத்தாழ பதினொராயிரம் பேருக்குமேல் தமிழகத்துக்கு வந்து இருக்கிறார்கள். அவர்கள் இங்கே வந்த பிறகு ஏன் வந்தோம் என்று வேதனைப்படும் நிலைதான் அவர்களுக்கு இன்று இருக்கிறது என்று சொன்னால் அமைச்சர் அவர்கள் மறுக்க மாட்டார்கள் என்று நான் எண்ணுகிறேன். அவர்கள் அங்கிருந்து

[23rd January 1965] [திரு. க. அன்பழகன்]

நமது நாட்டுக்கு வரத்தயாராயில்லை என்ற நேரத்தில் நமது நாட்டின் சார்பில் அங்கே பர்மாவில் உள்ள இந்திய தூதுவர் அலுவலகத்தின் சார்பில், 'அங்கே சேன்றால் பயிர் செய்வதற்கு நல்ல விளைச்சல் நிலங்களை இனாமாகத் தருவார்கள் இன்னும் பல பல வசதிகளைச் செய்து தருவார்கள்' என்றெல்லாம் உறுதி மொழி கூறப்பட்டதாம். அவர்கள் அத்தகைய உறுதிமொழிகளை நம்பி இங்கே வந்ததற்குப் பிறகு அங்கேயே இருந்து கூலி வேலை செய்து பிழைத்தாலும் பிழைக்கலாம் இங்கே வேலைகூட இல்லாமல் இருக்கிறோமே என்று வேதனையுற்ற மனத்தோடு கண்ணீரும் கம்பலையுமாக கதறும் காட்சியை நான் திருச்சிக்குப் பக்கத்திலுள்ள குடியிருப்பில் கண்டேன். அது போலவே மதுரை பஸ் நிலையத்தில் காத்து இருந்தபோது கண்டேன். அவர்கள் திரும்பி வந்த ஒருசில நாட்கள் வரையில் குடும்பத்துக்கு ஒண்ணரை ரூபாய் அல்லது இரண்டு ரூபாய் வீதம் அரசாங்கம் கொடுப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் ஒண்ணரை ரூபாய் அல்லது இரண்டு ரூபாய் எப்படி ஒரு குடும்பத்துக்குப் போதும் என்பதைச் சற்று யோசித்துப்பார்க்க வேண்டும். இந்தப் பரிதாபகரமான நிலைமைக்கு அவர்கள் இன்று உள்ளாக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைகளை அவர்களுக்கு ஏற்படுத்தியது பர்மிய அரசாங்கம்தான். என்றாலும்கூட இந்த நிலை ஏற்படாதிருக்க என்னென்ன முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன என்பதை இது வரையில் மத்திய அரசாங்கம் சொல்லவில்லை ஏன் மேற்கொள்ளவில்லை என்று கேட்க முடியாத பரிதாபகரமான நிலையில் நமது சென்னை அரசாங்கம் இருக்கலாம். ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆனால் அப்படி கேட்கும் குரல் இந்த மாதிரியான மன்றங்களில் ஒலித்தால்தான், டெல்லியில் உள்ளவர்கள் இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் ஏற்படும்போது சற்று அக்கரை எடுத்துக்கொள்ளுவார்கள் என்று நான் உறுதியாக நம்புகிறேன். இவர்கள் அங்கே இருந்து வரும் போது அங்கே அவர்கள் சேர்த்து வைத்திருந்த தனிப்பட்ட உடமைகள் அனைத்தும், பொன்னும் பொருளும் இந்திய தூதுவர் அலுவலகத்தில் ஒப்படைக்கப்பட்டன. அவை இன்னும் இவர்களிடம் ஒப்படைக்கப்படவில்லை என்று கேள்விப்பட்டேன்.

இதுபோன்ற இலங்கையில், இன்று நேற்று அல்ல, இன்னும் சொல்லப்போனால் இரண்டு அல்லது ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கரையேறிய கள்ளத்தோணிகள் இல்லை. ஐம்பது அறுபது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு குடியேறியவர்கள், இரண்டு மூன்று தலைமுறைகளாக வாழ்ந்து வந்தவர்கள், அங்கேயே திருமணம் செய்து கொண்டு குழந்தைகளும் குடும்பமுமாக வாழ்ந்துவருபவர்கள், எட்டு இலட்சம் பேர். அவர்கள் இன்றைய தினம் அங்கே வசிக்க முடியாத நிலை ஏற்பட்டு, அவர்களுக்கு இன்று குடி உரிமை மறுக்கப்பட்டு வருகின்றது. அதைப் பெறுவதற்கு அவர்கள் போராடிக்கொண்டு வருகின்றார்கள். உலக நாடுகளின் மரபு சாதாரணமாகக் கொள்ளப்படும் நடை முறைப்படிப் பார்த்தால் ஒரு நாட்டில் பிற நாட்டார் குடியேறி நீண்ட நாட்கள் அகியிருந்து நிரந்தரமாக அங்கேயே வாழவிரும்பினால், அவர்களுக்கு அந்நாட்டின் குடியுரிமை வழங்கப்படுவதுதான் மரபு. இயற்கையும்

[திரு. க. அன்பழகன்] [23rd January 1965]

கூட. ஒரு வேளை சினர்களைப் போன்று இருந்தால் துரோகத்துக் காக வெளியேற்றப்படுவார்களே தவிர மற்றவர்கள் வெளியேற்றப் படுவதில்லை. ஆனால் இலங்கையில் குடியேறியவர்கள் பெரும் பாலும் தொழிலாளர்கள். அந்த நாட்டின் வளத்துக்காக தங்களை பெரிதும் ஈடுபடுத்திக்கொண்டு, அங்குள்ள காடுகளை அழித்து அந் நாட்டை வளமுள்ள நாடாக ஆக்கியவர்கள், பெரும்பாலும் தொழிலாளர்கள். இந்த எட்டு இலட்சம் மக்களுக்கு குடியுரிமை மறுக்கப்பட்டதன் காரணமாக அவர்களை வெளியேற்றும் முயற்சியில் அந்த அரசாங்கம் முழுமுச்சுடன் இறங்கி இருக்கிறது. என்ன காரணத்தாலோ தெரியவில்லை, எந்த நெருக்கடி ஏற்பட்ட தன் விளைவாகவோ தெரியவில்லை.

அவர்களில் பெரும்பாலோர் தொழிலாளர்களாக இருப்பவர்கள். அந்த 8 லட்சம் மக்களிலும் பெரும்பாலோருக்கு குடியுரிமை வழங்கப்படாத காரணத்தால் அவர்களை வெளியேற்ற இலங்கை அரசு முயற்சித்தக் காரணத்தால், இந்திய சர்க்கார் இதில் தலையிட்டார்கள். ஆனால் இந்திய சர்க்கார் என்ன காரணத்தினாலோ, என்ன அவசரத்தினாலோ, என்ன பேரத்தாலோ அவர்களில் 5 லட்சம் பேருக்குமேல் இந்த நாட்டிற்குத் திரும்பி வர சம்மதித்து இருக்கிறார்கள். இதைக் கண்டு தமிழக மக்கள் எதிர்த்துக் குரல் எழுப்பினால் என்ன செய்வது என்றுதான் அப்படிப்பட்ட ஒப்பந்தத்திற்கு தாங்கள் மட்டும் சம்மதம் கொடுத்துவிட்டதாக பழி முழுவதும் மத்திய சர்க்கார் மீது வந்து விடுமோ என்று தமிழக முதலமைச்சர் அவர்களையும் இன்னும் இங்கே இருக்கின்ற உணவு அமைச்சர் அவர்களையும் அவர்களுடைய சம்மதத்தையும் பெற்று தான் உங்கள் வட்டாரத்தைச் சேர்ந்த மக்களை இலங்கையிலிருந்து இங்கே கூப்பிட இருக்கிறோம், அவர்களை இங்கே திரும்பிப் பெற இருக்கிறோம் என்ற முறையில் முடிவு எடுத்திருக்கிறார்கள். நான் சொல்லுவது இதற்கெல்லாம் சென்னை அரசாங்கம்தான் முழுப் பொறுப்பு என்று குற்றம் சுமத்தவில்லை. ஆனால் அந்தந்த மக்களுக்காக வாதாடுவதாக இருந்தால், இந்த உலகத்திலேயே வாதாட வேண்டிய அரசாங்கம் சென்னை அரசாங்கமாக இருக்க முடியுமே தவிர வேறு எந்த நாட்டு அரசாங்கமுமிருக்க முடியாது. அவர்களுடைய வருகை கூட இந்தத் தமிழ்நாட்டிலுள்ள 3½ கோடி தமிழ் மக்களை பாதிக்குமே தவிர, அகில இந்தியாவிலும் வேறு எந்த இடத்து மக்களுக்கும் அதனால் பாதகம் ஏற்பட்டுவிடாது. இப்படி 5 லட்சம் இலங்கைத் தமிழர்களை வெளியேற்றும் அதே நேரத்தில்தான் இந்திய அரசு இலங்கை அரசுடன் தோழமை உறவு பூண்டு நட்புரிமை கொண்டாடிப் பழகும் நிலையில் இருக்கிறார்கள். இப்போது 5 லட்சம் மக்களை வெளியேற்ற எந்த நியாயத்தின் காரணமாக இந்திய சர்க்கார் சம்மதித்தார்கள் என்பது புரியவில்லை. இது மத்திய அரசாங்கத்தின் செயல் என்று தமிழ்நாட்டு அரசாங்கம் சொன்னாலும் அதை எந்த அடிப்படையில் தமிழ்நாட்டு அரசாங்கம் ஒப்புக்கொண்டது? இதை கடைசி வரையில் கண்டிப்போம் மறுப்போம் என்று சொல்லாமல், ஏதோ உதவி செய்கிறார்கள் மத்திய அரசினர் என்ற காரணத்தால் ஒத்துக் கொண்டு வந்தார்களோ என்னவோ எனக்குத் தெரியவில்லை.

[திரு. க. அன்பழகன்]

நான் உண்மையிலேயே வருத்தப்படுகிறேன். கண்டிக்கக்கூட எனக்கு மனமில்லை. நான் கண்டிப்பதற்குக் காரணம் ஆரம்பத் திலேயே தமிழ்நாட்டு அமைச்சர்கள் இந்த ஒப்பந்தத்திற்கு மறுத்துவிட்டிருந்தால் இன்று இது நடந்திருக்காது. மத்திய அரசாங்கத்திற்கும் இந்த நாட்டு மக்கள் இந்த ஒப்பந்தத்தைக் கண்டிருக்கிறார்கள் என்று உறுதிப்பட்டிருக்கும். தமிழ்நாட்டு அரசாங்கம் சொல்லலாம் “இது எங்களுடைய பொறுப்பு அல்ல. இதில் எங்களுக்கு உரிய பங்கெல்லாம் ஆலோசனை சொல்லுவது தான்” என்று சொல்லலாம். அப்படியென்றால் தமிழ்நாட்டு அமைச்சர்களை மட்டும் அழைப்பானே? வங்காள அமைச்சர்களை அழைக்காமல், ஆந்திர அமைச்சர்களை அழைக்காமல், கர்நாடக அமைச்சர்களை அழைக்காமல், தமிழ்நாட்டு அமைச்சர்களை மட்டும் அழைத்து ஆலோசனை கேட்கிறார்கள் என்றால் அதற்குக் காரணம் இந்தப் பொறுப்பில் தமிழ்நாட்டு அரசாங்கம் முதன்மையுடையது என்பதனுல்தான்; இதனால் தமிழ்நாடு பாதிக்கப்படும் என்ற காரணத்தினால்தான் இங்கேயுள்ள அமைச்சர்களை அழைத்து ஆலோசனை கேட்டார்கள். வேண்டுமானால் அமைச்சர்கள் சொல்லலாம். வருகிற எல்லோரையும் நாங்கள் தமிழ்நாட்டிலேயே தங்க விடப்போவதில்லை. உத்தரப்பிரதேசத்திற்கும், மத்தியப் பிரதேசத்திற்கும் அனுப்பப்போகிறோம் என்றுகூட சொல்லலாம். அந்த மாநிலங்களும் கூட ஒப்புக்கு வாருங்கள் என்று கூட அழைக்கலாம். இந்த நேரத்தில் நான் ஒன்றை சொல்லிக்கொள்ளுவேன். பாகிஸ்தானிலிருந்து குடிபெயர்ந்து இந்தியாவிற்கு வந்து வாழ முடியும் என்று கருதிய வங்காள அகதிகளில் சிலர் மது கோவைப் பகுதிக்கு வந்தார்களே அவர்கள் அங்கே வாழும் சூழ்நிலை இருந்ததா? நாம் என்ன வகுப்பு வாத உணர்ச்சியோடு அவர்களோடு நடந்துகொண்டோமா அல்லது தனிப்பட்ட சூழ்நிலை காரணமாக ஏற்பட்ட துப்பாக்கிப் பிரயோகத்திற்குக்கூட இன வேற்றுமை காரணம் அல்லவே. எனவே அந்த அகதிகள் அங்கே வாழ முடியாமல் திரும்பிவிட்டதைப் போல் போளத்திற்கு சென்ற அகதிகள் திரும்பிவிட்டதைப்போல் தான் தமிழ்நாட்டுக்கு வந்து சேர வேண்டிய மக்களை வேறு பகுதிகளில் வாழ வழி வகை செய்து கொடுத்தாலும் அங்கே வாழத் தக்க சூழ்நிலை ஏற்படாது. இலங்கைத் தமிழர்களுக்கு பஞ்சாபில் வாழ இடம் கொடுத்தாலும் அங்கே நீண்ட நாட்களுக்கு வாழ முடியாது. எனவே இந்த 5 லட்சம் தமிழ் மக்கள் தமிழ்நாட்டுக்கு வரும்போது அவர்களை குடியமர்த்தும் பெரும்பொறுப்பு தமிழ்நாட்டு அமைச்சர்களுடையது மட்டுமல்லாமல் இந்த நாட்டு மக்களையும் சேர்த்திருக்கிறதல்லவா? அப்படி குடிபெயர்ந்தவர்களின் வாழ்வு எப்படி இருக்கும்? நன்றாக வளரும் ஒரு செடியை அதனிடத்திலே இருந்து பிடுங்கி வேறு இடத்தில் நடுவதைப்போல் அவர்கள் வாழ்க்கையும் வாடி வதங்கி விடாதா? அவர்களின் நல்ல வாழ்விற்கு அழிவு ஏற்பட்டுவிடாதா? அப்படிப்பட்ட காரியத்திற்கு இந்தச் சர்க்கார் உடந்தையாக இருந்தார்கள் என்ற காரணத்தினால்தானே என்னவோ, தனுஷ்கோடி துறைமுகத்தையே அடித்துச்செல்லும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் செயல் ஆண்டவனுக்கே பொறுக்காது என்ற காரணத்தினால்தான்

[திரு. க. அன்பழகன்] [23rd January 1965]

—என்னடா அன்பழகன் கூட ஆண்டவனைப்பற்றி பேசுகிறானே என்று எண்ணுகிறீர்களா? இப்போதெல்லாம் பெரியவர்கள் அடிக்கடி சொல்லுவதனால் எனக்குக்கூட இந்த நம்பிக்கை வருகிறது. அந்த நம்பிக்கை காரணமாகத்தான் சொல்லுகிறேன், ஆண்டவனுக்கே பொறுக்காத காரணத்தினால்தான் இலங்கைத் தமிழர்களுையெல்லாம் எந்த துறைமுகத்தின் வழியாக இறக்கி ஏற்றிக் கொண்டு போனார்களோ அந்த தனுஷ்கோடி துறைமுகத் தையே கடல் அடித்துச்செல்லும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த அளவுக்கு புயலால் பாதிக்கப்படும் நிலை தனுஷ்கோடிக்கு, வந்ததே, இலங்கைத் தமிழர்களை இந்த நாட்டில் திரும்பி வருவ தற்கு ஒப்புக்கொள்ளும் அந்த ஏற்பாட்டினை எண்ணிப்பார்த்தால் அது இந்த உலகத்திற்கே அடுக்காத செயல் என்று புலப்படுத்தும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அது மட்டுமல்ல.

திரு. என். ஆர். தியர்கராஜன்: அவர்கள் தாய் வீட்டிற்கு வருவதை சரியில்லை என்று கூற முடியுமா?

திரு. க. அன்பழகன்: தாய் வீட்டிற்கு வரவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். தாய் வீட்டிலே சோற்றுக்கு கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும்போது எந்தப் பெண்ணும் தாய் வீட்டிற்கு வர விரும்புவதில்லை. அந்த வகையில் நாமே இன்று சோற்றிற்கு கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும்போது இலங்கையிலேயிருந்து 5 லட்சம் தமிழர்கள் இங்கே வரலாம் என்று சொல்லுவது உண்மை யிலேயே அறிவுடைய செயலாகாது. வேண்டுமானால் அங்கே நெருக்கடி ஏற்பட்டு அங்கே குடியுரிமை தரப்படாதவர்கள் தாங் களாகவே நம் சர்க்காருக்கு ஒரு வேண்டுகோளைப் போட்டிருந்தால் அதைப் பெருந்தன்மை என்று கருதி ஏற்றுக்கொண்டிருக்க முடியும். 5 லட்சம் பேர் இந்தியா திரும்புவர் என்றால் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 35,000 பேர் அதாவது நான் ஒன்றுக்கு 100 பேர் என்று இங்கே வந்தாலும் அதன் விளைவு எவ்வளவு பாதகத்தை ஏற்படுத்தும் என்று தமிழ்நாட்டு அரசாங்கம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அந்த அளவுக்கு ஆபத்தான பிரச்சனையை இந்த ஆண்டு தமிழ்நாட்டு அரசாங்கம் வரவேற்றுக்கொண்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அது மட்டுமல்ல. நாட்டிலே இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகளால் வருத்தம் ஏற்பட்டிருக்கும் அதே நேரத்தில்தான் மூன்று இடங் களிலே போலீஸ் துப்பாக்கி பிரயோகம் நடைபெற்றிருக்கிறது. அதைக் குறித்து இந்த மன்றத்தின் பெரும்பாலான தகுதிவாய்ந்த உறுப்பினர்கள் தங்கள் கருத்தை தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தை யாரும் கண்டிக்காமல் இருக்க முடியாது. அப்படி கண்டிக்கிறபோது அது பற்றி நீதி விசாரணையின் மூலம் நியாயம் வழங்கப்பட வேண்டும் என்பது நியாயமான கோரிக்கையே. ஆனால் அப்படிப்பட்ட நியாயம் இன்னொரு வகையாக கிடைத்துவிட்டது என்பது ஒருவருக்கும் திருப்தியை ஏற்படுத்தாது. நியாயம் வழங்குவதென்பது முறைப்

[23rd January 1965] [திரு. க. அன்பழகன்]

படியாக செய்யப்பட வேண்டும். நீதிபதியைக் கொண்ட விசாரணையை நடத்த வேண்டும் என்ற குறைந்த பட்ச வேண்டு கோளைத்தான் இந்த நாட்டில் உள்ள பல்வேறு கட்சியின் தலைவர்கள் தெரிவித்தார்கள். நீதிபதிகளால் கிடைக்கக்கூடிய நியாயம், அமைச்சர்களாலே கிடைத்தாலும் சரி, அதிகாரிகளாலே கிடைத்தாலும் சரி, நீதிபதி விசாரணையில் வெளிப்படும் சில உண்மைகள் மற்ற நேரங்களில் வெளிப்படாது. நீதிபதி தரும் தண்டனையைப் பற்றி அல்ல நான் குறிப்பிடுவது. கோவையிலே அகதியின் மேல் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்து சுடப்பட்டதற்கு நியாயமான காரணம் இருக்கிறது என்ற கருத்து அரசாங்கத்தின் அதிகாரிகள் சார்பில் தெரிவிக்கப்பட்டது. அதற்குப் பிறகு தமிழ் நாட்டு அரசாங்கத்தின் உள்துறை அமைச்சர் கக்கன் அவர்கள் அந்த போலீஸ்காரரை அந்த அலுவலகமிட்டு நீக்கி வைத்து உத்தரவு போட்டதையும் அறிவோம். எனவே அதிகாரிகளிடையே கருத்து வேற்றுமை முரண்பாடு இருக்கிறது. அமைச்சர்களுக்கும் அதிகாரிகளுக்குமிடையே கருத்துவேற்றுமை ஏற்படுவதைப் பார்க்கிறோம். இப்படித் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் ஏற்படும் நிலை ஏற்பட்டுவிட்டால் அதுபற்றி நீதி விசாரணை கேட்பதில் தவறு ஏதுமில்லை. வெறும் தடியடிப் பிரயோகம் நிலை ஏற்பட்டால் நீதி விசாரணை இல்லாமல் அதிகாரிகளின் விசாரணையே போதும் என்று கூட கூறிவிட்டோம். மக்களுடி திருப்தியடைந்துவிடு வார்கள். ஆனால் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் என்று போலீஸ்காரர் நடத்திய பிறகு அதற்கு நீதி விசாரணை நடத்துவதைத் தவிர வேறு எதுவும் போது மக்கள் அந்த துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தின் அவசியம் பற்றி தெளிவடைய வழி ஏற்படுத்தாது. அது இன்றைக்கு அமைச்சர் செய்யாத ஒரு முடிவை நீதிபதி செய்து விடுவார் என்று கூட அல்ல இந்த விசாரணையைக் கோருவது. ஆனால் நீதிபதி மூலமாக ஏற்படுத்த வேண்டிய நம்பிக்கையை சர்க்கார் ஏற்படுத்தத் தவறி விட்டது. ஒருவேளை, நாகர்கோவில் சம்பவம் பற்றி நீதி விசாரணை ஏற்படுத்த ஒப்புக்கொண்டால் அது கோயம்புத்தூர் சம்பவத்திற்கும் போகலாம். இன்னும் கோவை நகரத்தில் நடைபெற்ற திகழ்சிவரை கூட போகும். இப்படி எல்லாவற்றிற்கும் நீதி விசாரணை ஏற்படுத்தவேண்டிய நிலை ஏற்படும். அதற்குப் பிறகு இப்படிப்பட்ட சில நிலைமைகளை சமாளிக்க முடியாது என்று எண்ணி சர்க்கார் இந்த விஷயத்தில் நீதி விசாரணைக்கு முன்வரவில்லையோ என்று கருதுகிறேன். அதற்காக என்னுடைய கண்டனத்தையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து தெரிவிக்க விரும்புவது இந்த நாட்டில் முக்கியமாக பல்வேறு துறைகளில் மத்திய சர்க்காரின் தலையீடு அதிகரித்து வரும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது, என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டியதைப் பற்றியாகும். மத்திய சர்க்கார் பல்வேறு துறைகளில் குறுக்கிடு செய்வதை இன்றைய தினம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் எடுத்துக் காட்டினார்கள். மாநிலங் களுக்கே தரப்பட்டுள்ள உரிமைகளில் மத்திய சர்க்கார் தனக்கும்

[திரு. க. அன்பழகன்] [23rd January 1965]

தொடர்புள்ள, உரிமையுள்ளதாக்கிக் கொள்ள விரும்பும் சூழ்நிலை இன்று ஏற்பட்டிருக்கிறது. கல்வித் துறையை எடுத்துக் கொண்டால் இன்றையதினம் அதை மத்திய சர்க்காரின் அமைச்சர் கண்காண்ட் லீஸ்ட்டில் கொண்டுவர முனைகின்றார். அப்படிச் செய்வதற்கு நாம் சம்மதித்தால் அதன் பின்விளைவு எப்படிப்பட்டதாக இருக்கும் என்பதை அமைச்சர்கள் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். சொல்லுகிறபோது கூட்டுப் பொறுப்பு என்பது கலப்பமாகத் தெரியும். ஆனால் கூட்டுப் பொறுப்பில் வலுத்தவன் கை தான் மேலே ஏறும். இளைத்தவன் கை கீழே தாழும். மத்திய சர்க்கார் இன்றைய தினம் கல்வியைக் கூட்டுப் பொறுப்பிலே கொண்டு வருவதற்கு நாம் சம்மதித்தால் காலம் செல்லச் செல்ல அவர் களுடைய கை தான் ஓங்கும். ஒரு வேளை கல்வி அமைச்சரான சாக்னா அவர்கள் ஆங்கிலத்தின் மூலம் தான் பொதுத் தொடர்பு ஏற்பட வேண்டும் என்று சொல்லுகின்றார். அந்த அளவிற்கு நல்ல எண்ணம் உடையவராக இருப்பதால் இதை ஏன் அவர் காரிடம் விடக் கூடாது என்று எண்ணிவிட்டால் நாளைக்கு இந்தி தான் உயர்தரப்பள்ளிகளில் இருக்க வேண்டும், உயர் படிப்பிற்கும் இந்தி தான் இருக்க வேண்டும், எந்தத் துறையிலும் இந்தி தான் இருக்க வேண்டும், சட்ட மன்றத்தின் அத்தனை நடவடிக்கைகளும் இந்தி மொழியில் மொழி பெயர்க்கப்பட வேண்டும் என்று இந்தி வெறி மிக்கவர் ஒருவர் அமைச்சராக இருக்கும்போது ஏற்படுத்தினால் நாம் என்ன செய்ய முடியும்? இன்றையதினம் கல்வியை கண்காண்ட் லீஸ்ட்டிற்கு கொண்டு செல்ல அனுமதித்து விட்டால் அதன் விளைவு நாளை தினம் இந்தி ஆதிக்கம் ஒங்கி நம் மாநிலங்களின் அடிப்படை உரிமைகள் பறிக்கப்படும் நிலை ஏற்படும் என்பதால் அதற்கு இந்தச் சர்க்கார் இடம் தரக் கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். நம் மாநிலத்தில் முதலமைச்சர் அவர்களே கல்வி அமைச்சராகவும் இருப்பதால்—அவர்கள் ஏற்கனவே சொல்லி இருக்கிறார். கல்வி மாநிலங்களுக்குரிய பிரச்சனை. ஆனால் அவர் சொன்ன பிறகு வேகு விரைவில் பல்வேறு விஷயங்களில் மாறிவிடுவதைப் போல் இந்தப் பிரச்சனையிலும் அவர் மாறிவிட்டால் இந்த மாநிலத்தின் அடிப்படை உரிமை பறிக்கப் பட்டு விடும் என்று கூறிக்கொள்ளுகிறேன்.

கல்வித் துறை பற்றி கூறும்போது இன்னொன்றையும் கூற விரும்புகிறேன். இந்த ஆண்டு பி.யூ.சி. வகுப்பில் படித்த மாணவர்களில் பல இடங்களில் நிறைய மாணவர்கள் நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். அப்படி நிறுத்தப்படுவதின் காரணமாக தரமான கல்வி பெற்றவர்களாக இல்லை. எனவே பி.யூ.ஸி.-யில் தேர்வு பெறக் கூடிய அளவுக்கு அவர்கள் தகுதி பெறவில்லை, என்று கல்லூரி முதல்வர்கள் காரணம் காட்டுகிறார்கள். இப்படி ஏற்படாமல் பத்தாவது வகுப்பு வரையிலே, பள்ளி இறுதி தேர்வு வரையில், மாணவர்கள் சரியான முறையில் தகுதியை உயர்த்தப்படாமல் போகின்ற காரணத்தால், பின்னால் அவர்கள் இந்த பி.யூ.ஸி. வகுப்புக்கு வந்தவுடனே போதுமான தகுதி பெறவில்லை என்று சொல்லி நிறுத்தப்படுகின்ற அளவுக்கு இருக்கிறது. ஆகவே சர்க்கார் கல்வித் துறையை சீர்திருத்தி, கல்வித் தரத்தை உயர்த்தி,

[திரு. க. அன்பழகன்] [23rd January 1965]

அப்படி உயர்த்துவதின் மூலமாக பி.யூ.ஸி.-யில் இடம் கிடைப்பவர்களுக்கு நூற்றுக்கு முப்பது, நூற்பது பேர் நிறுத்தப்படுகின்ற நிலைமையை தவிர்க்க வழி வகை காணவேண்டும்.

அடுத்து தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இன்றைய தினம் அரசாங்கத்தின் சார்பிலே இயங்குகின்ற பல்வேறு உள் ஆட்சித் துறையில் தேர்தல் நடைபெறுகின்றது. அப்படி நடைபெறுகின்ற தேர்தலில் வேட்பாளர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை சேர்ந்தவர்களிலே பலர் இந்த நாட்டிலே ஹிந்தி எதிர்ப்பு போராட்டத்தில் ஈடுபட்டதின் காரணமாக அவர்களை தேர்தலில் நிற்க முடியாமல் தடுத்திருக்கிறார்கள். அப்படி அவர்கள் தடுத்து நிறுத்தப்பட்டதற்கு அவர்கள் சொல்லுகின்ற காரணம் இது அரசாங்கத்தினுடைய உத்திரவு என்று தெரிவிக்கின்றார்கள். அப்படி இந்த அரசாங்கம் ஒரு உத்திரவை வெளியிட்டு இருக்குமானால், அதை இந்த சட்ட மன்றத்தில் வைக்க கடமைப்பட்டு இருக்கிறார்கள். என்ன காரணத்தினாலே அந்த வேட்பாளர்கள் தடுத்து நிறுத்தப் பட்டிருக்கிறார்கள் என்று அவர்கள் தெரிவித்து இருக்க வேண்டும். ஏனென்றால் தேர்தல் என்பது ஒரு கட்சிக்கு சம்பந்தப் பட்டது அல்ல. அதுவும் பஞ்சாயத்து தேர்தலைப் பொறுத்த வரையில் மிகத் தெளிவாக கட்சிகளே சம்பந்தப்படாமல் நடத்தப்பட வேண்டிய அளவுக்கு இன்றைய தினம் நடத்தப்பட இருக்கிறது. உள்நூரிலே கட்சிகள் இருந்தாலும், காங்கிரஸ் அதிலே தீவிரமாக இருந்தாலும், நோடியாக காங்கிரஸ் ஈடுபட்டு வருகிறது என்றாலும், வெற்றி தோல்விகள் மக்கள் கண்ணுக்கு புலப்படக் கூடாது என்ற காரணத்திற்காக காங்கிரஸ் ஈடுபடாத நிலைமையாக மாற்றி இருக்கிறார்கள். எந்த நோக்கத்தோடு மாற்றிக் கொண்டிருந்தாலும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலே இந்தி எதிர்ப்பு போராட்டத்தில் ஈடுபட்டவர்கள் இன்றைய தினம் வேட்பாளர்களாக இருக்க அனுமதிக்கப்படவில்லை என்றால் இது அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கைதானா, நடைமுறை திட்டம்தானா? எதற்காக இருந்தாலும் சரி, அதை சர்க்கார் தெரிவிக்க கடமைப் பட்டிருக்கிறார்கள். இன்ன காரணத்திற்காக இந்த வேட்பாளரை எடுத்துக் கொள்ளுவதற்கு இந்த சர்க்கார் அனுமதிக்கவில்லை என்று தெரிவித்து இருப்பார்களானால், அதை ஏற்றுக் கொள்ள தயாராக இருக்கிறோம். இவற்றை சொல்லுகின்ற நேரத்தில் ஹிந்தி எதிர்ப்பு போராட்டம் இன்றைக்கு 26-ம் தேதி ஜனவரி திங்கள் அன்று, அன்றைய தினத்தை துக்க நாளாக நடத்தப்படுகிற காரணத்தாலே, ஆளுகின்ற கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் வருத்தப்படுகிறார்கள், அதிகமாக கண்டிக்கிறார்கள். இதை துக்க நாளாக தெரிவிக்கிறார்களே என்று. நான் குறிப்பிட விரும்புவது எல்லாம் குடியரசு நாளை துக்க நாள் என்று தெரிவிக்க வேண்டும் என்ற ஆசை எங்களுக்கு இல்லை. ஆனால் குடியரசு நாளைத் தான் ஆதிக்க நாளாக டெல்லி சர்க்கார் அறிவித்து இருக்கிறார்கள். டெல்லி சர்க்கார் அதை ஆதிக்க நாளாக அறிவித்ததற்கு பின்னாலே தான், இந்தி மொழி தான் ஆட்சி மொழியாக அந்த ஜனவரி 26-ந் தேதி அன்றைய தினம் முடிசூட்டப்படுகிறது என்று அறிவித்ததற்குப் பிறகு தான் என்னைக்கு ஒரு மொழி மட்டுமே ஆட்சி மொழி என்று உரிமை பெறுவதற்கு சட்டப்படி நடவடிக்கை

[திரு. க. அன்பழகன்] [23rd January 1965]

எடுக்கப்பட இருக்கிறதோ, அன்றைய தினம் நாங்கள் வருத்தம் தெரிவிப்பது எந்த வகையில் தவறாகும்? இதை பார்த்து முதலமைச்சர் அவர்கள் என்ன கருதுகிறார்? திருமண வீட்டில் அழுவதா என்று கேட்கிறார். திருமண வீட்டிலே கூட நோயால் தாக்குண்ட ஒருவன் அழத் தான் செய்வான். ஆனால் அந்த நோயால் தாக்குண்டவனைப் பார்த்து பொறுத்துக் கொள்ள முடியாதா, அழலாமா என்று கேட்டால் அவனுடைய வயிற்று வலி அவனுக்கு அல்லவா தெரியும். அதைப் போல இந்த நாட்டில் ஹிந்தி திணிப்பதை உண்மையிலே துன்பம் என்று கருதுகிற திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் வருத்தத்தை தெரிவிக்காமல் இருப்பதற்கு இல்லை. ஆனால் அந்த குடியரசு நாள் கொண்டாட்டத்தை கலைப்பதோ, மற்றவர்கள் கொண்டாடுவதை வேண்டாம் என்று சொல்லவோ திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் முன் வரவில்லை. குடியரசு நாளை கொண்டாடுகிறவர்கள் அந்த மகிழ்ச்சியில் திணிப்பவர்கள், ஹிந்தி வருவதை பற்றி எள்ளளவும் மனம் கோணமல் அந்த மகிழ்ச்சி நாளை நாட்டில் அவர்கள் கொண்டாடலாம். ஆனால் எவர் வருத்தப்படுகிறார்களோ, அவர்கள் வருத்தம் தெரிவிக்க வாய்ப்பு தர மாட்டோம் என்றால் அதற்குத் தான் குடியரசு நாளை என்று கேட்க விரும்புகிறேன். அதற்கு இன்னொன்று சொல்லுவார்கள் தடியரசு என்று. அதைப் போல நாங்கள் ஆட்சி நடத்துகிறோம், நீங்கள் எப்படி வருத்தம் தெரிவிக்கலாம் என்று சொல்லுவது குடியரசு நாட்டுக்கு ஏற்றது அல்ல. வேண்டுமானால் குடியரசு நாளை கொண்டாடுவதை நாங்கள் ஆளும் கட்சியைப் பார்த்து வேண்டாம் என்றோ, கொண்டாடுகிற இடத்தில் நாங்கள் கலந்து கொண்டு நீங்கள் துக்கத்தை வெளிப்படுத்துங்கள் என்றோ நாங்கள் துன்பம் கொடுக்க முயற்சித்தால், பலாத்கார வாடையை காட்டினால், தவறான நடவடிக்கையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் நடந்து அதனால் ஆளும் கட்சிக்கு, ஆட்சிக்கு பெருமை குன்றிப் போகும் நிலைமை இருந்தால், அந்த அளவுக்கு அவர்கள் இந்த துக்க நாளை கொண்டாடுவதை நாங்கள் உண்மையாக அனுமதிக்க மாட்டோம் என்று சொல்லுவார்களேயானால், அதில் அர்த்தம். இருக்க முடியும். ஆனால் இன்றைக்கு நிலைமை என்ன? குடியரசு நாளை டெல்லியில் ஹிந்தி வெற்றி விழாவாக கொண்டாடுகிறார்களோ, அந்த வெற்றி விழா எந்த அடிப்படையில் தோன்றியது என்று ஒருகணம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டாமா? நாங்கள் ஹிந்தி வருகிறது என்று சொன்னால் எங்கே வருகிறது என்று கேட்பார்கள். ஹிந்தி வெற்றி பெற்று விட்டது, ஹிந்தி குடியரசு தினத்திலே முதல் ஆட்சி மொழி ஆகிவிட்டது என்று பேசி இன்றைய தினம் கொண்டாடுகிறார்கள். லால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்கள் முதலமைச்சராக, பிரதம மந்திரியாக இருப்பவர்கள், இரண்டொரு நாளைக்கு முன் அந்த விழாவில் தலைமை வகித்திருக்கிறார்கள். மறுபடியும் 26-ந் தேதி அன்றைய தினம் ஆட்சி மொழி விழா மாநாடு ஒன்று நடத்த இருக்கிறார்கள். அது தான் 26-ந் தேதி, 26-ம் நாள் என்று அமைச்சர் எண்ணி பார்க்க கூடாதா? அந்த 26-ந் தேதி அந்த நாளில் எங்கே ஹிந்தி வருகிறது, ஆங்கிலமும் தானே நீடிக்கிறது என்று சொல்லுவார்களேயானால், அவர்களுக்கு நான் பல்வேறு சான்றுகளை எடுத்துக் காட்டுவதை விட, அவர்களு

[23rd January 1965] [திரு. க. அன்பழகன்]

டைய கட்சிக்கு பெரிய ஆலோசகரான உயர்திரு. கே. சந்தானம் அவர்கள் இந்த ஆட்சி மொழியைப் பற்றிய சட்டம் ஒன்று 1963 மே 4-ந் தேதி அன்று பாராளுமன்றத்தில் கொண்டு வரப்பட்ட நேரத்தில் அவர் பேசிய பேச்சை நான் இங்கே படிக்க விரும்புகிறேன். அவர் குறிப்பிடுகிறார் இதை நான் படிப்பதனால் சற்று நேரமானாலும் கூட அதை படித்துக் காட்டுவது நியாயம கிடைப்பதற்கு வழியாகக் கருதி இதை நான் படித்துக் காட்டுகிறேன்.

“The official language of the Union shall be Hindi in Devanagari script and it shall come into force absolutely on the 26th of January 1965”.

இந்த நாளிலே தான் அது திட்டவட்டமாக வருகிறது என்று திரு. சந்தானம் அவர்கள் தெரிவித்து விட்டு, அதற்கு மேலே அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள்,

“I was also one of those who felt that the fifteen-year period was wholly unpractical and we urged that thirty or forty years should be given for the linguistic transition, but somehow our Hindi friends would not agree and, therefore, Mr. Gopalaswami Ayyangar and Sardar Patel persuaded us to accept a compromise. But the compromise was not only fifteen years, but the compromise was fifteen years plus Article 343 (3). The Article states: ‘Notwithstanding anything in this article, Parliament may by law provide for the use after the said period of fifteen years, of—

(a) the English language . . .”.

இப்படி ஆங்கில மொழி தொடரும் என்பதற்கு தரப்பட்டிருக்கின்ற அந்த அரசியல் சட்டத்தினுடைய விதிகளை பாதுகாப்பதற்கு வைத்து நாங்கள் அதை உடனடியாக ஒப்புக்கொண்டோம் என்று திரு. சந்தானம் அவர்கள் தெரிவிக்கிறார்கள். இதை தெரிவித்தவுடனே அமைச்சர் அவர்கள் இது ஒன்று பேர்தாதா அன்பழகனுக்கு, தொடரும் என்று சட்டத்தில் இருக்கிறதே, அப்படி தொடருவதற்கு இன்னும் 10 ஆண்டுகளுக்கு 1965-லிருந்து 1975 வரை ஆங்கிலம் நீடிப்பதற்கு ஒரு சட்டம் வந்திருக்கிறதே, அந்த சட்டம் வந்த பின்னும் ஆங்கிலம் பாதுகாப்பாக இல்லை என்று சொல்லுகிறார்களே என்று அவர்கள் நிச்சயமாக கேட்பார்கள். அவர் கிரிப்பு எனக்கு காட்டுகிறது. அதனாலே தான் நண்பர் சந்தானம் அவர்கள் பேச்சின் முடிவில் சொல்லுகிறார்கள்,

“English is made a precarious joint official language for ten years in the first instance and afterwards it depends upon the deliberations of some committee and I say this ‘precarious’ is not sufficient. I wish the Home Minister took up courage and said, ‘We are going to keep English till Parliament and all the States feel that they have attained maturity.’” என்று சொல்வதன் மூலமாக இந்த 10 ஆண்டு, 9 ஆண்டு கால கெடுவை பொறுத்துக் கொள்ள முடியாது. அந்த 10 வருஷகாலத்திற்கு பின்னாலும் ஆங்கிலம் நீடிப்பதற்கு ஒரு குறுவைத் தான் நியமிப்பதாக சொல்லி இருக்கிறார்களே தவிர மற்றப்படி பாராளுமன்றம் தொடர்ந்து

[திரு க. அன்பழகன்] [23rd January 1965]

நீடிப்பதற்கு பாதுகாப்பு இல்லை என்ற கருத்தை உயர் திரு சந்தானம் அவர்கள் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். பாதுகாப்பு இல்லை என்ற கருத்தை மட்டும் சொல்லுவோமானால், பாதுகாப்பு கிடைப்பதற்கு நாங்கள் போராட மாட்டோமா என்று கேட்கலாம். அது எதிர்க் கட்சி தலைவர் அவர்கள் நேற்றைய தினம் சுட்டிக் காட்டியது போல அகில இந்திய தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார், 'இந்தியில் ஏதேனும் உத்தரவு வருமேயானால் நாங்கள் புரியவில்லை என்று சொல்லி அதை குப்பைக் கூடையில் போட்டு விட மாட்டோமா' என்று. ஒரு வேளை இன்றைக்கு உள்ள அமைச்சர்கள் போட்டாலும், நாளைக்கு வருகின்ற அமைச்சர்கள் குப்பைக் கூடையில் போட்டால், அவர்களை கூட குப்பைக் கூடையில் வேறு யாராவது போட்டு விட்டால் டெல்லி சர்க்கார் ஆதிக்கம் அந்த அளவுக்கு இருக்காது என்று அமைச்சர் அவர்கள் உறுதி சொல்லுவார்களா? அந்த அளவுக்கு மாநில அரசாங்கத்தின் உரிமைகள் இன்றைக்கு பாதுகாக்கப்பட்டு இருக்கின்றனவா? இன்றைக்கு கூட பத்து நாளைக்கு முன்னால் கூட உயர்திரு அமைச்சர் நந்தா அவர்கள் மத்திய அரசாங்கத்தின் சார்பில் ஒரு சுற்று அறிக்கையை ஹிந்தியில் அந்த அறிக்கையை விட்டு விட்டு, அந்த அறிக்கையை நாங்கள் விடவில்லை என்ற கருத்தை இப்பொழுது சர்க்கார் சார்பில் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். எதற்காக இப்படி சொல்லுகிறார்கள் என்று எண்ணிப் பார்த்தால் தெரியாதா? 18-ந் தேதி தவறி விட்டது. வரட்டும் 27-ந் தேதி என்று நினைக்கின்றார். 26-ந் தேதிக்கு பின்னால் தெரிவித்தால் அதை நாங்கள் மறுக்க முடியாது. அதனால் இந்தியோடு ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்ப்பு வைத்து அனுப்புவோம் என்று சொல்லுவார். அப்படி அனுப்புகிறவர்கள் பின்னால் மொழி பெயர்க்க நேரம் இல்லை என்று சொல்ல மாட்டார்களா? அந்த அளவுக்கு வாக் கூடாது என்றால் அரசியல் சட்டத்தை திருத்துகிற அளவுக்கு ஆங்கிலத்தை நிரந்தரமாக, இதர மொழிகளெல்லாம் ஆட்சி மொழியாக தகுதி பெறுகிற காலம் வருமானால், அது பெறுகிற வரையில் ஆங்கிலம் நீடிக்க வேண்டும் என்று கேட்பதற்கு உரிமை இல்லையா? ஆங்கிலம் ஒரு ஆட்சிமொழியென்று ஹிந்தி பேசும் மக்கள் ஏற்றுக்கொண்டால் அதனால் அவர்களுக்கு ஏதேனும் இழப்பா? அப்படி இழப்பு ஒன்றும் இல்லை என்றால் அதை நம்மால் வற்புறுத்த முடியவில்லை யென்றால் என்ன காரணம் என்று கருதுகிறீர்கள்? எப்படியோ காங்கிரஸ் ஆட்சி நடந்தால் போதும் என்ற மனப்பான்மை இருக்கிறதே தவிர, எப்படியோ அரசியலில் ஒட்டிக் கொண்டு இருந்தால் அது நமக்குப் பெரும் பாதுகாப்பு என்ற எண்ணத்தான் இருக்கிறதே தவிர, தமிழைப் பாதுகாக்க, தமிழ் மக்களின் மானத்தைப் பாதுகாக்க இந்தி வேண்டாம் என்று சொல்லுவதற்கு இவர்களுக்குத் துணிவு இருக்கிறதா என்றால், வருத்தத்துடன் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன், இல்லை யென்று. 'திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இந்தி எதிர்ப்பை நடத்தினால், உங்களை விட மாட்டோம், ஒரு கை பார்ப்போம்' என்று இன்று சிலர் சொல்லி வருகிறார்கள். இன்னும் சிலர் ஒரு படிமேலே சென்று, 'கட்டுப் கொடுத்தனை அறுப்போம், கட்டும் கரங்களை வெட்டுவோம்' என்று சொல்லுகிறார்கள். உண்மையாகவே அவர்களால் அறுக்க

[23rd January 1965] [திரு க. அன்பழகன்]

முடியாது வெட்ட முடியாது என்று நான் சொல்ல வில்லை. ஆளும் கட்சியினர் நினைத்தால் எதை வேண்டுமானாலும் சொல்லலாம், எதை வேண்டுமானாலும் செய்யலாம் என்பதை நீங்கள்தான் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டுமே தவிர நாங்கள் அது பற்றிக் கேட்கிற தில்கூட பயன் ஒன்றும் ஏற்படாது. கட்டும் கொடிகள் அறுத் தெறியப்பட்டால் அது நாட்டு மக்களின் கண்களுக்குப் படாதா? கொடியைக் கட்டுவது அவர் அவர்கள் சொந்த இடத்தில். குடியரசு கொண்டாடப்படும் இடங்களில் இல்லை. இது மக்களுக்குத் தெரியும். கட்டும் கரங்கள் வெட்டப்பட்டால் வெட்டப்படும் இடத்தில் இரத்தம் சிந்தும். கொடி கறுப்பு. கொட்டும் குருதி சிவப்பு. ஆகவே கரங்களை வெட்டினாலும் அங்கும் கருப்பும் சிவப்புமாகத்தான் காட்சியளிக்குமே தவிர அது தேசியக் கொடியாக மாறாது. ஆகவே, எந்த வகையில் பார்த்தாலும் ஆளும் கட்சியில் இருப்பவர்கள் பலாத்காரத்தில் இறங்குவது பொறுப்பான செயல் இல்லை. வேண்டுமானால் நீங்கள் ஒரு தீர்மானம் போட்டு 'இதை வன்மையாகக் கண்டிக்கிறோம்' என்று சொன்னால், அது ஜனநாயக முறைக்கு ஏற்ற ஒன்றாகும். இதற்கு மேலே அதிகாரங்களைப் பயன்படுத்தி அழித்துவிடுவோம் ஒழித்து விடுவோம் என்று சொன்னால் அது உங்களால் முடியாது என்று நான் சொல்லவில்லை. அது உங்களால் முடியும். நாங்கள் மிக மிகச் சாமான்யர்கள். மிகச் சிறிய கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள். சட்ட மன்றத்தில் ஒரு ஐம்பது இடங்களைப் பெற்று விட்டாலேயே காங்கிரஸ் கட்சியினரை ஆட்டிப் படைக்கும் சக்தி படைத்தவர்கள் என்று நாங்கள் எண்ணிக்கொள்ளவில்லை. எங்களை உங்களால் அழித்து விட முடியும். ஆனாலும் எங்களை அழித்துவிடுவதால் மட்டும் இந்தியால் வரும் ஆபத்துக்களை தீர்த்தவர்களாக ஆகிவிடுவீர்களா? வங்கத்தில் உள்ள பேரறிஞர்கள் ஜனவரித் திங்கள் 26-ம் நாளன்று கண்டன மகாநாட்டைக் கட்டுகிறார்களே, இதை எண்ணிப் பார்க்கக்கூடாதா? இந்த எதிர்ப்பு உணர்ச்சி எங்களை விட உங்களுக்குத்தான் பாதுகாப்பாகும். தமிழ் நாட்டில் இந்தி எதிர்ப்பு உணர்ச்சி மறத்துப் போய் விடவில்லை, அதை ஏற்று நடத்துகிறவர்கள் ஏராளமானவர்கள் இங்கு இருக்கிறார்கள் என்பதை நீங்கள் மத்திய அமைச்சரவைக்கு எடுத்துக் காட்டுவதன் மூலம்தான் தமிழ் நாட்டு அமைச்சர்கள் தங்கள் உரிமைகளைப் பாதுகாத்துக்கொள்ள முடியும். அந்த வகையில் காலம் சென்ற பண்டித நேரு அவர்கள் அளித்த வாக்குறுதி உங்களுக்கு ஊக்கம் அளிக்கவேண்டும் என்ற எனது விருப்பத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டு எனது உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன், வணக்கம்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Mr. Chairman, Sir, it is no idle formality if I say that the debate on the Governor's Address has been very fruitful. Members have expressed their very considered views on some of the problems which confront this State. Some have also dealt with questions which are outside the purview of the State Legislature and the State Government but nevertheless of great importance to the people of this State.

[Sri R. Venkataraman] [23rd January 1965]

I must first pay my compliment for the able way in which the Mover of the Resolution presented the case to the House. When she first came into the House, I said, "Srimathi Lakshmi Krishnamurti, we hope, may prove to be the chip of the old block, the late Mr. Satyamurthi". I am very glad that she has risen equal to that occasion and I look forward to her progress in the legislative field with greater success.

I must also pay my compliment and offer my welcome to Sri Srinivasaraghavan for the very able way in which he presented his point of view in a language which is reminiscent of the nineteenth century when people used to take pleasure in choosing the words, in the chaste and choice expression of phrases. Mr. Srinivasaraghavan has brought to bear on this debate a very high degree of debating skill. I am quite sure that his tenure as a Member of the Legislative Council will not only be fruitful but be very useful to the Government.

In reply to a debate of this kind it is usual either to take the speeches of hon. Members one by one and then deal with them, or to classify them under various heads and then deal with those heads under which the views have been offered. I propose to choose the latter course for the reason that whatever points have been raised in the course of the debate under one head may be dealt with appropriately under that head and also it may be a fair and complete answer to the points raised. I shall, therefore, classify the debate into four or five heads—one relating to the Rameswaram cyclone, the second relating to the firing incidents in the State, the third relating to the food situation, the fourth relating to the official language policy, and the fifth relating to the question of general administration.

So far as the first question, namely, the disastrous cyclone that overtook parts of South India, not only Rameswaram and Dhanushkodi but also the coastal areas of Ramanathapuram and Thanjavur districts, is concerned, I am very happy to find that there is an expression of sympathy from all sections of the House. It is as it should be. It is a Nature's devastation which came very unexpectedly and very suddenly, and which has taken a very heavy toll, not known in recent times in our history. The question naturally arises whether Government have done all that they could have done to avoid the serious misery that has been caused as a result of the havoc. The second question that would arise is: "Have the Government done all that they could to relieve the suffering, to alleviate the hardships undergone by the people?" So far as the first issue, namely, the question of giving a sort of caution to the people so that they may rush to other places of security is concerned, I wish to submit that even the meteorological information that was received was a little conflicting. Hon. Members may be aware that originally this cyclone was located about 700 miles east of Ceylon and it was said to be moving in north-north-easterly direction. By geometric projection the place that would probably

23rd January 1965] [Sri R. Venkataraman]

have been affected would be the Nagapattinam-Vedaranyam area, the traditional cyclone area. But within 24 hours of the actual cyclone they said that it had slightly turned and the place which was likely to be affected was Thondi in Ramanathapuram district. But in a cyclone moving at one hundred miles an hour even a turn of a millimetre is likely to make a vast difference in the area which it may attack and actually the attack of the cyclone on the Ramanathapuram and Dhanushkodi area was, to a large extent, unexpected except within the next three or four hours of the actual event. Therefore, it would be difficult even with the best equipment, even with all the latest equipment, to decide precisely where exactly the cyclone would cross the land, and we have not, as all of us are aware, all the equipment that are necessary. I have known and I have myself seen the gales that cross over the east coast of the United States year after year, and even there the Meteorologists try to locate the actual place of the crossing of the cyclone or the gale and they make errors.

So far as this incident is concerned, I am glad that it has alerted the Meteorological Department of the Government of India and that they are now taking every step to see that more precise information with regard to the cyclone, its crossing the coastal areas, is obtained. Well, I do not want to say that we hope that the Meteorological Department will improve their services. On the other hand, I want to say "Let us not have the cyclones, whatever the Meteorological Department's performance in the matter."

Then, with regard to the second point, namely, "Have the Government done all that they could to alleviate the distress and suffering?", I am very happy that so far as this House is concerned, it has not passed any condemnation on the Government for the way in which they rendered assistance. Every possible help was given within the shortest possible time. It looks as if the Government of Madras are geared to meet situations like this by virtue of the past experience they had in this sphere, namely, cyclone. Within a few hours relief was rushed to the area. Within a few hours responsible Ministers visited the area. Not that the Ministers are omnipotent to do everything, but they have the authority to immediately issue instructions and orders which could be pleaded by the officers for giving liberal assistance. I am very happy that all the sections of the House have paid a tribute to the Minister for Food and the Minister for Home, who, in spite of all the inconvenience and difficulties, and without any transport facilities went to that area, stayed there and rendered all possible assistance. It may be that we could have done more, may be that the sum of Rs. 30 given to them was not enough. But as was pointed out, it is not only Rs. 30 that was given. Assistance in several forms was given. This Rs. 30 was only an initial amount given for the purpose of alleviating the distress.

Sir, as regards rehabilitation, Government of Madras have already drawn up an elaborate plan for the rehabilitation of the fishermen and the people who have been dependent on the sea for

[Sri R. Venkataraman] [23rd January 1965]

their livelihood and every effort will be made to see that the persons do not suffer. We have agreed to give large and liberal loans to all people who want to build their houses, to buy nets and to build boats and so on. I am not going to expatiate on the controversy about which the hon. Member Sri Anbazhagan mentioned, about the magnificent offer made by a particular member of the public. Sir, all assistance offered in this direction from whatsoever source it may come is welcome. It is not proper to make this a subject of controversy. It may be that certain claims were made and certain counter-statements were made by way of reply and that might have created the controversy of this kind. In my view, in fact, if somebody had stated that the people of Dhanushkodi did not want the Government assistance but preferred private assistance, then the people and the Government might have stated: "No, no, we have done everything possible and the other person has not done anything". This is a thing which grows on what it feeds on. Argument will have to be met by counter-argument. But, Sir, I will not touch the subject except to report that so far as the Government are concerned, they have spared no efforts whatsoever in going to the succour and help of the people of the area. In fact, when I myself went round and saw a few places, I did not hear even a single complaint that the Government had not done all that they could do immediately to relieve distress.

Then, Sir, the question was whether the train disaster could have been averted. This is really a matter in which nobody can come to a definite conclusion. The person who drove the train is dead. The persons who can give the information are no longer in existence. We do not really know what the circumstances were and to speculate on possible errors in giving directions in the operation of the usual service would be idle and fruitless. All that we can say is that if the train driver had found himself on the outer signal of a railway station, naturally he would try to take the train back to the railway station, because that is the place of safety, a better place of safety than the outer signal in which he was standing. I do not think it is ever going to be possible to find out what was the circumstance under which the train was taken. And we therefore say we need not go into speculation but merely express our deepest sympathy for all the passengers who happened to travel by that ill-fated train.

Sir, I am also glad to announce to the House that the Government are going to appoint a claims tribunal for settling the claims of those persons in respect of whose death, claims may be preferred against the railways. This is the usual practice in respect of disasters and the claims arising out of these.

In respect of the rebuilding of the Pamban bridge some useful suggestions were made, I think, by the hon. Member, Sri Lakshmana Chettiar. He said that instead of rebuilding the bridge, we may have a ferry service which will carry not only passengers but also vehicles. We have seen such ferry service

[23rd January 1965] [Sri R. Venkataraman]

abroad. In fact, between Hongkong and the mainland it is the ferry service that carries the passengers as well as motor vehicles. This is a matter which the Government of India have to consider. But the present steps which are taken by the Government show that the bridge can be rebuilt and active steps have already been taken for the purpose of rebuilding the bridge. I hope that the communication will be resumed very soon and the work of rebuilding the bridge will be expedited.

There was another suggestion that a non-official committee might be appointed for this purpose. There are only certain purposes for which non-official committees would be useful. But in the matter of distribution of relief, I think quick and immediate action is called for and as this has already been done, there appears to be no reason whatsoever for appointing any such committee of non-officials. Non-officials have already come into the field. The Ramakrishna Mission which had done very useful work during the cyclone in Nagapattinam and the Vedaranyam area on the last occasion and who have experience of this kind of work, have already undertaken the job and they are doing it. Therefore, I do not think it is necessary now to have any non-official committee for this purpose.

Let me now go to the second point, namely, the unfortunate firing incident that took place in the State. Nobody regrets this incident more than the Government themselves. We do not feel that these acts redound to the credit of any Government. In fact, law and order should be maintained by the people themselves by voluntary observance of all laws and regulations. It should not be a state of affairs when law and order has to be enforced all the time by the Government. In fact, voluntary observance of laws has contributed to the success of democracy in western countries. It is a great pity that this incident has occurred both in Coimbatore and Kanyakumari. But I here want to point out that the Government have done all that they could reasonably do under the circumstances. They have taken very appropriate steps and action in respect of these mistakes that have occurred. I cannot add anything more to the very persuasive and logical answer which the hon. Member, Sri Srinivasaraghavan gave with regard to the demand for a judicial enquiry. What is there to enquire now? Actually the administrative procedure has been followed, namely, the procedure of having it enquired by a Magistrate and he has given a finding. If the Government do not accept the finding, then it would be proper to ask for a judicial enquiry. On the other hand, the Government have accepted the findings and have immediately taken action in respect of the incident and they have dealt with the officers. May be the officers may now turn round and say: "You are depending on the magisterial enquiry, please have a judicial enquiry", because they might feel that they would have greater opportunities of leading evidence against the conclusion that may be reached. But so far as the public is concerned, I do not think there is anything more for a judicial enquiry at this stage.

[Sri R. Venkataraman] [23rd January 1965]

especially when the Government have accepted the findings of the magisterial enquiry and have taken all proper action. I am also in duty bound to inform the House that actually a sort of judicial enquiry is going to take place. There are two prosecutions pending now and in these prosecutions the liability of the officers will be coming up for decision. The Government have said that they will not defend these officers in the criminal cases. So the two judicial enquiries that are taking place will amply serve the purpose and the charges against these officers will be enquired into by judicial officers and dealt with in a judicial way. Therefore, I do not think a judicial enquiry is indeed very necessary in these cases. We were asking for judicial enquiries into such matters in those days because the magisterial enquiry findings were not accepted. In fact, the magisterial enquiry findings were not made public. In those cases we used to ask for judicial enquiries. But on an occasion when we have not only accepted the findings of the magisterial enquiry but have taken action on them, I do not see any further reason why a judicial enquiry should be held.

4-20 p.m. Sir, having dealt with these two points, I wish to turn my attention to the food situation. In the first place, we all know that there is an overall shortage of food in this country and where there is an overall shortage of food the inexorable law of supply and demand—I am using the phrase of Sri Balasubramanya Ayyar—will operate and the obvious thing is that the prices of foodstuffs will go up. It will go beyond the capacity of certain sections of society even to buy. In these circumstances, it becomes necessary for the Government to procure and to distribute food to that section of society at a controlled price. Otherwise food will become costly, food will not be available for that section of the society, which cannot afford to buy it at that price and there will be a crisis which, I venture to submit, would be far greater than the present difficulties which people are undergoing. The present difficulties relate to procurement, movement and quality, I entirely agree. But then if one has to make a choice between the difficulties, which I have mentioned and the difficulty of food not being available except at a very high price, Sir, one has to accept the difficulties of control as a part of one's existence. The Government do not believe that the permanent solution to the food problem is control. We have not framed our economic policies on the basis of a continuous and perpetual control of all articles and commodities. Till the moment certain goods become available, not even surplus enough to meet the demand, we have to continue to regulate the issue, distribution and even the consumption. Now, this is the unfortunate position in which we find ourselves. There are other types of socio-economic systems which are based exclusively on controls at all times. There are socio-economic systems where it is only through controlled consumption that you will create surplus as between production and consumption which is so vital for investment in production and creation of wealth. When Sri Balasubramanya Ayyar referred to the inexorable law of supply and demand, I was reminded of a statement which one of the economists from

23rd January 1965] [Sri R. Venkataraman]

that type of countries, immediately retorted and asked "Sir, if the law of supply and demand is so inexorable as you say, why is the price of postage stamp so constant?" If you can control and regulate and distribute any commodity by an absolute control over stocks, over distribution and over consumption, then the law of supply and demand will cease to operate.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: It is not an article of consumption.

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Whatever be the article, the law of supply and demand does not operate only in regard to food. The law of supply and demand operates in the case of motor vehicles, clothes and in the case of every conceivable commodity. Therefore, the law of supply and demand while accepted as a normal pattern cannot be raised to the level of having to subject ourselves to difficulties and to undergo serious hardships. The law of supply and demand can also be controlled and regulated and if it is necessary we have got to do it. To-day, the position is that by controlling the distribution, by controlling the procurement, by controlling the movement, we have been able to make food available to all people in the State and therefore I venture to submit that this distribution, procurement and movement control will be necessary and will be continued so long as the deficit continues. At the same time, we should try and endeavour to see that the deficit is made up as early as possible.

Sir, a number of suggestions have been made with regard to increasing the production—use of fertilisers, greater utilisation of the land, more irrigation facilities, co-operative credit—all these suggestions have been made in the course of the debate in the House. I welcome all of them and I say that the Government are thankful for all the suggestions made for increasing the production in the country. I am also mentioning that with a view to increasing the production in the Thanjavur district, namely, the granary of South India, Government are contemplating to give about 3,000 pump-sets and also provide electricity facilities to ryots in that district so that they may be able to raise the crop earlier even before the irrigation starts. At present the cultivation begins in the Thanjavur district only after water is released from the Mettur System. Then after the water is received, they plough and they raise the seedlings. Then they do transplantation and then the cultivation goes on. Up to the stage of carrying out the transplantation, nearly six weeks are lost while all the time water is available in the Mettur System by our Cauvery. It is the proposal of the Government to enable people to dig wells as well as have filter-point wells and raise water even before the water in the Mettur System becomes available so that they may raise the seedlings and be ready to do transplantation so that as soon as the water comes in the Mettur system immediately cultivation may be started. One of the reasons why agriculture is so successful and

[Sri R. Venkataraman] [23rd January 1965]

4-30 p.m. agriculturists are so prosperous in the Western countries is that they do not allow the land to remain fallow even for a single day in the year. In fact, in our own State in some parts of Coimbatore, we know agriculturists who set up pump-sets using electricity do not allow the land to remain fallow. They have a rotation of crops all through the year. They are able to raise one or the other crop. In the entire State, if we can do the same thing, then the food problem would be a thing of the past. It is our earnest endeavour that so far as Thanjavur district is concerned, we should increase the number of crops and also increase the productivity even if we are not able to increase the acreage. I hope that even during this current agricultural season, the filter-points and wells could be commissioned and that the ryots in Thanjavur district will be enabled to raise the crop earlier. Sir, I wish to say that steps are being taken in that direction. This is also one of the points mentioned by the Ford Foundation and the U.S. Study team which came here. They have mentioned that the ground water in Thanjavur district has not been utilised, and that an attempt should be made to utilise all the ground water available within the district for the purpose of increasing food production.

Then, with regard to procurement, Sir,

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: What about the other points mentioned by the U.S. Study team? They have also stated that the channel system should be improved.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: It is a very big programme. The Government have accepted the principle. In fact . . .

THE HON. SRI V. RAMAIAH: It is already under scrutiny. We have taken up pilot schemes to find out the effects. A major scheme involving Rs. 12 crores is under scrutiny.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: If the existing channels are improved, we can take up 12 thousand acres more.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: These are paper reports. Actually we can bring much more acreage under the second crop.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR: So far as the filter-points and the tapping of well water are concerned, there is no machinery in the Agricultural Department or the Industries Department and there are no boring sets and no filter-points. There are no technical personnel.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: I think it is all over now, as far as the Thanjavur district is concerned.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR: What about the other districts?

23rd January 1965]

THE HON. SRI V. RAMAIAH: We will give.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: I am glad that this question has evoked so much lively interest. In the utilisation of water, apart from being a Minister, as a ryot in Tanjore district, I think there is considerable wastage because of following some traditional systems. In all places where people irrigate with well water or with pumpsets, they do not allow the water to flow over from one field to another. Actually they fill the water up to 18 inches and allow it to soak, whereas in the Tanjore district, because the traditional cultivation started thousands of years ago, and because we had no Mettur project or the Krishnarajasagar dam, water was overflowing whenever there was flood, and the ryots just allowed the water to flow from one field to another. That system continues even today. We have to educate our people to see that the water that is let into the field is allowed to remain there and soak and not flow from one field to another. The problem of drainage has become very great in Tanjore district, because of this old practice, which is being continued. These are some of the things which our department is trying to correct.

So far as the Kanyakumari district is concerned, I wish to mention that, being a border district, a lot of foodgrains is going out of the district in various ways like headloads, cycleloads, and in a variety of ways. If people go on like this, it creates a drain in the area. Therefore what we have stated is this. We have undertaken the responsibility to supply grains to the whole of that district. It is on that basis we have agreed to procure food in that area. Otherwise, there will be a double waste. The Government of Madras have undertaken the responsibility to supply food to Kerala, and still discharge their obligations to the people of this State. Private people will also be carrying on trade and will be taking rice to other areas, with the result there will be an unexpected deficit—a deficit more than we can calculate and expect. It is very necessary that in an area like this, we have to take these steps, and I can assure the people of Kanyakumari district that their food needs will be completely and fully met by the Government of Madras by supplies from their stock.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR: Sir, will the Government allow people in Madras State who have no lands to buy their requirements for one year?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, the Government are not omniscient nor is the Minister. If there is any such proposal, it may be sent to us, and we will examine it. If it is possible, we will allow. While a proposal like this may not have apparently any defect, it may be that it gives rise to such a lot of misuse that even if it is good, the Government will have to reject it. But if there is any such proposal, and if the suggestion comes to Government, the Government will examine it.

Then, Sir, I come to the official language policy. It is a matter in which there has been a great deal of emotion, and more particularly my friend Sri K. Anbazhagan has been very emotional.

[Sri R. Venkataraman] [23rd January 1965]

Sir, two things always excite the emotion of human beings, one is the mother country and the other is the mother-tongue. Nobody can deny it. If any danger comes to his own country, a person never thinks of anything, his life or property. He just plunges into sacrifice. The same thing happens in respect of language also. So, it is an understandable emotion, but we should at the same time, as men who have got to give a correct lead to the people, find out whether such a critical situation has arisen today. I wish to submit that the position on the 26th January 1965 is exactly and identically the same as it stood on the 26th January 1950. There has been no change at all. Sir, I would like to take some little time to explain this point. On the 26th January 1950, we framed this Article. Article 343 (1) says—

‘The official language of the Union shall be Hindi in Devanagari script’.

I am now reading from the Constitution framed in 1950. Then, Article 343 (2) says—

‘Notwithstanding anything in clause (1), for a period of fifteen years from the commencement of this Constitution, the English language shall continue to be used for all the official purposes of the Union for which it was being used immediately before such commencement;’

Article 343 (3) gives the right to Parliament to enact by law for the continued use of English. This section is reproduced in the Official Languages Act, 1963. Section 1 of the Official Languages Act, 1963, says, ‘This Act may be called the Official Languages Act, 1963’. Sub-section (2) says, ‘Section 3 shall come into force on the 26th day of January 1965 . . .’ Section 3 says—

‘Continuance of English language for official purposes of the Union and for use in Parliament.—Notwithstanding the expiration of the period of fifteen years from the commencement of the Constitution, the English language may, as from the appointed day, continue to be used, in addition to Hindi—

(a) for all the official purposes of the Union for which it was being used immediately before that day; and

(b) for the transaction of business in Parliament’;

There is not a single difference in the language used.

SRI K. ANBAZHAGAN: Sir, is there vice-versa transfer of Hindi and English now? In the present Official Languages Act, it is stated that English language may continue to be used in addition to Hindi. In the original Constitution, it was stated that Hindi might be used in addition to English.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: I shall read again the section. The language is identical. Article 343 (2) says—

‘Notwithstanding anything in clause (1), for a period of fifteen years from the commencement of this Constitution, the English language shall continue to be used for all the official purposes of the Union . . .’.

23rd January 1965] [Sri R. Venkataraman]

In the Official Languages Act, there is the same wording. Section 3 of the Official Languages Act says,—

‘Notwithstanding the expiration of the period of fifteen years from the commencement of the Constitution, the English language may, as from the appointed day, continue to be used, in addition to Hindi,—

(a) for all the official purposes of the Union . . .’

SRI R. VENKATACHALAM: There is a difference between ‘shall’ and ‘may’.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Any lawyer would immediately say that the expression ‘may’ is used only to authorise a person to use either Hindi or English. If anybody wants to use English, nobody can prevent it. ‘Shall’ and ‘may’ have not disturbed any lawyer. My point is that on the 26th January 1965, the position has not worsened from what it was on the 26th January 1950. Since the position is identical and continues to be the same, my submission is that nothing has arisen today for us to make the 26th of January 1965 a day of mourning. I want the members of the D.M.K. Party to kindly think over it. It is no use each trying to abuse the other. In fact, my own feeling is that we have gone on abusing each other without really going into the merits of the situation on this occasion. The position today on the 26th January 1965 is that English continues to occupy the same position as it did on the 26th January 1950 and that English can be continued to be used. Of course, there are some administrative circulars issued from time to time. But my submission is that those circulars cannot—I repeat ‘cannot’—override the Constitution. If the circulars come in Hindi, the Madras Government would be perfectly entitled not to deal with them. If the circulars do not give the English version, the Madras Government will turn round and send them back and say, ‘Please refer to the Constitution and send back the official translation of your circular.’ What I am very anxious now to establish is this. Not even the section which says that after ten years it would be reviewed takes away the position from what it was in 1950, because in 1950 we had the same provision, exact provision as we have now, that at the end of ten years from the commencement of the Constitution the President might, by order, constitute a Commission which would consist of a Chairman, etc., which would go into the question of how much progress had been made in the use of Hindi for official purposes. The Commission can only report on what progress has been made in the use of Hindi for official purposes. The Commission cannot turn round and say, ‘You cannot have English hereafter.’ So long as this Act remains, English will continue to be the official language. If there are some people who say that Hindi should not at all be the official language, I say we are unable to accept it.

DR. A. CHIDAMBARANATHAN: On a point of information. Sir, May I know whether the Madras Government are not entitled to get original circulars in English because according to the Official

[Dr. A. Chidambaranathan] [23rd January 1965]

Languages Act of 1963, it is incumbent on the part of the Government to continue the use of English for all purposes for which that language was used before? Recently orders have been issued, however, making the Hindi language the sole language, the sole medium of passage between the Central Government and four Hindi States. But we being a non-Hindi State, are we not entitled to get original circulars in English?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : We are entitled to get an English version of the circulars. If the original is in Hindi, they will send us an English version. If the original is in English, they will send to those Hindi States a version in Hindi. That is the position. If the original order is in English, we will get the original order, but those States which have made Hindi their official language and have not provided for any other language to be the official language will, according to me, be entitled to get a Hindi version of it. So far as this State is concerned, if the original order is in English, we will get it in English. If the original order is in Hindi, we are entitled to get an English version. That is the purpose of the Act of 1963. I do not want to take more time on this except to make a very earnest appeal to the members of D.M.K. party to kindly consider these aspects and defer any action that they want to take on the 26th. In view of the fact that the 26th January is regarded as a day of national joy and celebration, is regarded by all the people in the whole country as a day of rejoicing, anything that is done on that day, more particularly when it is not justified by the interpretation of the Act as well as the Constitution, would be not very much to the prestige of the organisation. I do not want to say anything more. In a democracy political parties have got the right and it is my earnest hope that the political parties will use the forum of the legislatures for the purpose of expressing condemnation and disapproval rather than in other ways. There is plenty of opportunity in our State Legislature to discuss questions like this. A motion may be given and it may be taken up for discussion. A request may be made to the Leader of the House to discuss this issue and then there can be a debate. As far as possible, anything which we want to express by way of dissent and by way of disapproval of either the policies of the Madras Government or the Government of India or for that matter, anybody, would be better expressed and will carry greater weight if it is done through the forum of the legislature rather than by demonstration. I am aware that I am likely to be asked, "Why did the Congress in those days resort to some of those acts?" It is an obvious thing that in those days the legislature was not supreme. In those days in 1927 the Indian Central Legislature passed a resolution asking for Dominion status. What happened to it? On a number of occasions items in the budget not passed were all certified. In those days it was not a sovereign legislature. In those days it did not have the authority to change the Government or turn it out. Today when we have a democratic set-up in which the legislature is the concrete expression of the general will of the people, and in which the legislature is the projection of the general

[Sri R. Venkataraman] [23rd January 1965]

will of the people of the country, the legislature should be used for this purpose and I would suggest that any dissent may be expressed in this rather than in other ways.

Before I leave this point, I cannot do better than repeat the fervent appeal which the elder statesman, Dr. Lakshmanaswami Mudaliar, made to the D.M.K. Party yesterday. Sometimes it used to be said, "If not for the reason that we are saying, because your own people are saying, why don't you accept?" May I now turn round and say, "You need not accept it because the Congress is asking you to do it. But when it is said by an elder statesman who stands above all the parties and who says what is right when it is right and condemns wrong when it is wrong, this should at least be availed of by the Party to reconsider their position with regard to this matter."

Then, Sir, I come to the last point, namely, the point of general administration. Dr. Lakshmanaswami Mudaliar naturally raised the important question of the relationship between the State and the Centre. It is true that the States are slowly losing some of the powers which are even provided in the Constitution. This comes not on account of the subversion of the Constitution but by other means. It comes out of the planning in which the States become more and more dependent on the Centre for the resources. 'Who pays the piper, calls the tune' is a very old proverb. With the larger and larger plans that are drawn and with the decreasing revenues which the States have got, it has become necessary to depend more and more on Central assistance. We have tried to make out that even though Central assistance is given, so far as the execution of these schemes is concerned, it should be left entirely to the States. Here, I wish to say that so far as this State is concerned, the execution of the projects has been very largely left to the State administration without any interference from the Centre. There are matters in which there should have been greater consultation as in the case of increase of dearness allowance, etc. In the National Development Council meetings and other meetings we really bring these matters up. But then the Government of India have their own problems as the State Governments have their own. They have to keep their staff contented and satisfied. I remember a senior Minister of the Government of India saying: 'Well, we have to get our work done and, therefore, we have to pay the wages which we think it is necessary to do.'

4-50
p.m.

Then, so far as the question of education is concerned, we have not made a secret of our views. The hon. the Leader of the Opposition Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar said that education should not be put in the Concurrent List. The Madras Government share the same view. There has not been any official communication nor any official discussion on the matter. Just as there have been general comments made in the press and outside saying that education should be in the Concurrent List, we have also informally made it known that we do not believe in this. But anyway we

[Sri R. Venkataraman] [23rd January 1965]

think that we have been able to make all the progress we had been making in education because of the large volume of control we have over this field of activity.

The hon. Member Dr. Hande—I am sorry he has left; I know he has got other work—raised the question of appropriation of the Plan allocations. It is true that when we drew the Plan about four or five years ago, we said there should be certain amounts for certain items allotted. But as time goes on, certain things assume greater importance than others. As the hon. the Deputy Leader of the Opposition himself said wisely, certainly we had to give a lower priority to tourism and higher priority to education, especially technical education, where we have spent more than the Plan allocations. Similarly we had to spend more on power development in our State and cut out the Hon. Mr. Ramaiah's allocation on roads. Now, these are adjustments done in the interest of the State. I wish to point out to the House that as a result of these adjustments, the Madras Government do not surrender anything which they have to get from the Government of India. Our Plan performance will be Rs. 350 crores as against our original target of Rs. 291 crores. Therefore, even if they cut the Plan allocations in respect of our performance we would have earned very much more than what they would have given. Unfortunately, the Government of India itself has not been able to give more and the original allocation itself has been cut by four or five crores. Therefore, I want to remove the impression that the Madras Government have surrendered any amount which is due to them from the Government of India. On the other hand, there has been a shifting of the emphasis and reallocation of resources in order to meet the more urgent needs of the State. I do not think there is anybody in the whole of the State who would criticise the State for giving higher priority to power than to housing, nor will there be anybody who will criticise the Government for giving higher priority to education and technical education than to roads. Therefore, my submission is that the impression should not be created, namely, that we are losing the Central assistance. We are not losing anything.

Sir, I will close my reply in another five minutes. I shall deal with the question of the Panchayat elections. Under the Panchayats Act the returning officer is the quasi-judicial authority, and in his discretion he either accepts or rejects the nomination papers. There is an appeal provided to a judicial authority. The Government have no say in the matter. The hon. Member Sri Anbazhagan said that there seems to be a Government order issued. There is no such order issued in respect of that.

SRI R. VENKATACHALAM: There is a G.O. (No. 2260 of 1962) stating that picketing and other things do not come under moral delinquency.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: I thought that the hon. Member was referring to a Government order which said that the nominations should be rejected if they came under it. There

23rd January 1965] [Sri R. Venkataraman]

is no such order. So far as the other one is concerned, a clarification was asked for by the authority at the time in 1962 whether action taken under the Criminal Law Amendment Act would be a bar to the acceptance of the nominations. The Government expressed the opinion; it is not binding. It is just an advice. It could have been accepted by the returning officers or rejected. The Government merely stated that conviction will not be a disqualification. So far as the Panchayat elections are concerned, the Government have not issued any instructions or any G.O. The right to accept or reject nominations exclusively vests with the returning officers and if the returning officer's decision goes against anybody, they have to proceed to the Civil Courts; the final and ultimate authority should rest with the judiciary and the highest court, namely, the High Court. We do not propose to interfere in these matters. If certain decisions have been taken which are adverse to certain parties, the courts are open to them to legitimately take up the matter. At any rate I want to clarify that so far as this Government is concerned, it has not issued any instructions either way, either to accept or reject nominations or anything of that kind. I am grateful to the House for such a patient hearing they have given me. I need hardly repeat that the discussions were useful. If there are other points raised during the course of the debate, I am sure the departments will take note of them and try to do their best.

Thank you, Sir.

I am sorry, Sir. There is the amendment moved by the hon. Member Sri Sambandhan. May I request him in view of the explanations I have given which I hope and trust are satisfactory to him, to kindly withdraw the amendment and pass the resolution unanimously?

MR. CHAIRMAN: Is the hon. Member withdrawing his amendment?

SRI. S. K. SAMBANDHAN: Yes, Sir.

The amendment was, by leave, withdrawn.

MR. CHAIRMAN: The question is:

'That an humble address be presented to the Governor that the Members of the Madras Legislative Council thank him for the Address delivered to the Members of the Legislature on the 18th January 1965'.

The motion was put and carried.

VI.—GOVERNMENT BILLS.

- (1) THE MADRAS CONTINGENCY FUND (AMENDMENT) BILL, 1965
(L.A. BILL NO. 1 OF 1965).

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Mr. Chairman, Sir, I move:

"That the Madras Contingency Fund (Amendment) Bill, 1965, a (L.A. Bill No. 1 of 1965) as passed by the Assembly, be taken into consideration".

[23rd January 1965]

Hon. Members are aware that the original Contingency Fund consisted of only Rs. 1.5 crores. In view of the procurement and other activities which the Government had to undertake, and in view of the sudden expenditure which it has become necessary for the Government to incur from time to time, the Government thought it necessary to increase the Contingency Fund to Rs. 5 crores. I trust the House will accept the motion.

MR. CHAIRMAN: The question is:

"That the Madras Contingency Fund (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 1 of 1965), as passed by the Assembly, be taken into consideration."

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 and 3 were put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Mr. Chairman, Sir, I move:

"That the Madras Contingency Fund (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 1 of 1965), as passed by the Assembly, be passed."

MR. CHAIRMAN: The question is:

"That the Madras Contingency Fund (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 1 of 1965), as passed by the Assembly, be passed."

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(2) THE MADRAS APPROPRIATION BILL, 1965 (L.A. BILL NO. 2 OF 1965).

5-00 p.m. THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Mr. Chairman, Sir, I move:

"That the Madras Appropriation Bill, 1965 (L.A. Bill No. 2 of 1965), as passed by the Assembly, be taken into consideration."

MR. CHAIRMAN: The question is:

"That the Madras Appropriation Bill, 1965 (L.A. Bill No. 2 of 1965), as passed by the Assembly, be taken into consideration."

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2 and the Schedule were put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Mr. Chairman, Sir, I move:

"That the Madras Appropriation Bill, 1965 (L.A. Bill No. 2 of 1965), as passed by the Assembly, be passed."

Printed as Appendix II on pages 291-293

23rd January 1965]

MR. CHAIRMAN: The question is:

"That the Madras Appropriation Bill, 1965 (L.A. Bill No. 2 of 1965), as passed by the Assembly, be passed."

The motion was put and carried and the Bill was passed.

MR. CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. on Monday, the 25th January 1965.

The House then adjourned.

VII.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

@ 89-A. Resume of work transacted by the Madras Legislative Council during the period from 19th to 24th October 1964.

** 90. Notification issued with G.O. Ms. No. 1773, Public (Services-A), dated 27th October 1964, regarding amendment to the Madras Public Service Commission Regulations, 1954.

** 91. Notification issued with Government Memorandum No. 142095/EIII/64-24, Food and Agriculture, dated 3rd December 1964, regarding amendments to the rules regulating fishing in the Kadamba Tank, Kachinavillai Village, Tiruchendur taluk, Tirunelveli district.

** 92. Notification issued with G.O. Ms. No. 2219, Local Administration, dated 24th October 1964 regarding Constitution of Tenkasi Town Panchayat as a Municipality with the name Tenkasi, Tirunelveli district.

@@ 93. Notification issued with G.O. Ms. No. 3141, Food and Agriculture, dated 16th November 1964 regarding regulation of trade in ragi in South Arcot district.

£ 94. Notification issued with G.O. Ms. No. 3308, Home, dated 23rd October 1964, regarding the Madras Cinemas (Regulation) Rules, 1957—Extension to added Territories. Cancellation of order and notifications issued by the Andhra Pradesh Government.

£ 95. Notification issued with G.O. Ms. No. 2942, Revenue, dated 14th December 1964, regarding Ryotwari settlement of certain estates taken over by the Government under the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948.

££ 96. Review of the activities of the National Employment Service for the half year ended 30-6-1964.

% 97. Note on the constitution of Yercaud Township under the Madras Panchayats Act, 1958.

@ Circulated to all M.L.Cs. on 18th January 1965.

** Placed on the Table of the House on 19th January 1965.

@@ Placed on the Table of the House on 20th January 1965.

£ Placed on the Table of the House on 21st January 1965.

££ Kept in the Legislature Library.

% Circulated to all M.L.Cs. on 22nd January 1965.

[23rd January 1965]

APPENDIX I

[Vide answer to Starred Question No. 65 on page 254.]

Statement showing the Water-Supply Schemes taken up and proposed to be taken up (panchayat unionwise) in the Madurai district.

Serial number and name of the panchayat union.	Number of overhead tanks existing as on 21st April 1964 within the limits of each panchayat union.	Number of overhead tanks under construction.	Number proposed to be constructed.
(1)	(2)	(3)	(4)
1 Andipatti ..	6	1	12
2 Athoor ..	4	9	4
3 Bodinaickanur ..	4	13	7
4 Chinnamanur ..	5	5	3
5 Cumbum ..	1	2	2
6 Dindigul ..	5	3	15
7 Kodaikanal ..	7	8	3
8 Oddanchatram ..	2	2	3
9 Palni ..	1	3	5
10 Palayam ..	2	2	..
11 Periyakulam ..	8	4	10
12 Reddiarchatram ..	4	6	..
13 Shanarpatti ..	4	5	3
14 Theni ..	7	7	6
15 Thoppampatti ..	1	4	..
16 Uthamapalayam ..	8	9	6
17 Vadamadurai ..	1	2	..
18 Vendasandur ..	3	2	2
19 Madurai East ..	6	6	10
20 Madurai West ..	4	4	8
21 Tirupparankundram ..	6	6	5
22 Melur South ..	4	3	7
23 Melur North ..	..	5	2
24 Natham ..	..	5	3
25 Usilampatti ..	3	3	12
26 Tirumangalam ..	8	5	8
27 Sedapatti ..	1	4	..
28 Chellampatti ..	2	3	..

APPENDIX

23rd January 1965]

Serial number and name of the panchayat union.

Serial number and name of the panchayat union.	Number of overhead tanks existing as on 21st April 1964 within the limits of each panchayat union.	Number of overhead tanks under construction.	Number proposed to be constructed.
(1)	(2)	(3)	(4)
29 Kalligudi ..	..	9	2
30 Kallupatti ..	8	2	1
31 Nilakottai ..	13	5	6
32 Batlagundu ..	7	7	6
33 Alanganallur ..	15	5	6
34 Vadapatti ..	19	13	2
Total ..	168	172	159

மதுரை மாவட்டத்தில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட தண்ணீர் வசதித் திட்டங்களையும், எடுத்துக்கொள்ள உத்தேசிக்கப்படும் திட்டங்களையும் (பஞ்சாயத்து யூனியன்வாரியாக) காட்டும் அறிக்கை:—

தொடரிலக்கமும் பஞ்சாயத்து யூனியன்களின் பெயர்களும்.

(1)	(2)	(3)	(4)
1 ஆண்டிப்பட்டி ..	6	1	12
2 ஆத்தூர் ..	4	9	4
3 போடிநாயக்கனூர் ..	4	13	7
4 சின்னமனூர் ..	5	5	3
5 கம்பம் ..	..	2	2
6 திண்டுக்கல் ..	5	3	15
7 கோடைக்கானல் ..	7	8	3
8 ஒட்டன்சத்திரம் ..	2	2	3
9 பழனி ..	1	3	5
10 பாளையம் ..	2	2	1

ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனிலும் 21-ந் தேதி வரையில் மாதம் 1964-ல் இருந்த மேலநிலைத் தொட்டிகளின் எண்ணிக்கை.

கட்டப்பட்டவையும் மேலநிலைத் தொட்டிகளின் எண்ணிக்கை.

கட்ட உத்தேசிக்கப்படும் தொட்டிகளின் எண்ணிக்கை.

[23rd January 1965]

தொடரிலக்கமும் பஞ்சாயத்து
புனியன்களின் பெயர்களும்.

(1)	(2)	(3)	(4)
11 பெரியகுளம்	8	4	10
12 ரெட்டியார்சத்திரம் ..	4	6	..
13 சாணூர்பட்டி	4	5	3
14 தேனி	7	7	6
15 தொப்பம்பட்டி	1	4	..
16 உத்தமபாளையம்	8	9	6
17 வடமதுரை	1	2	..
18 வடசாந்தூர்	3	2	2
19 கிழக்கு மதுரை	6	6	10
20 மேற்கு மதுரை	4	4	8
21 திருப்பரங்குன்றம் ..	6	6	5
22 தென் மேலூர்	4	3	7
23 வட மேலூர்	..	5	2
24 நத்தம்	..	5	3
25 உசிலம்பட்டி	3	3	12
26 திருமங்கலம்	8	5	8
27 சேப்பப்பட்டி	1	4	..
28 செல்லம்பட்டி	2	3	..
29 கள்ளிக்குடி	..	9	2
30 கல்லுப்பட்டி	8	2	1
31 நிலக்கோட்டை	13	5	6
32 வத்தலக்குண்டு	7	7	6
33 அலங்காநல்லூர்	15	5	6
34 வடபட்டி	19	13	2
மொத்தம்	168	172	159

ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து புனியனி
லும் 21-ந் தேதி எப்ரல் மாதம்
1964-ல் இருந்த மேலநிலைத்
தொட்டிகளின் எண்ணிக்கை.

கட்டப்பட்டவரும்
தொட்டிகளின் எண்ணிக்கை.

கட்ட உத்தேசிக்கப்படும்
தொட்டிகளின் எண்ணிக்கை.

[23rd January 1965]

APPENDIX II.

[Vide Item VI (1) on page 285.]

L. A. Bill No. 1 of 1965.

(As passed by the Assembly.)

A Bill further to amend the Madras Contingency Fund Act, 1954.

BE it enacted by the Legislature of the State of Madras in the Fifteenth Year of the Republic of India, as follows :—

1. *Short title and commencement.*—(1) This Act may be called the Madras Contingency Fund (Amendment) Act, 1965.

(2) It shall be deemed to have come into force on the 27th October 1964.

2. *Amendment of section 2, Madras Act II of 1954.*—In sub-section (1) of section 2 of the Madras Contingency Fund Act, 1954 (Madras Act II of 1954), for the words “a sum of one crore and fifty lakhs of rupees”, the words “a sum of five crores of rupees” shall be substituted.

3. *Repeal.*—The Madras Contingency Fund (Amendment) Ordinance, 1964 (Madras Ordinance 2 of 1964) is hereby repealed.

I certify that this is a Money Bill.

FORT ST. GEORGE,
MADRAS-9,
19th January 1965.

S. CHELLAPANDIAN,
Speaker, Madras Legislative Assembly.

APPENDIX III.

[Vide Item VI (2) on page 286.]

L.A. Bill No. 2 of 1965.

(As passed by the Assembly.)

A Bill to provide for the appropriation of certain further moneys out of the Consolidated Fund of the State for the service of the financial year which commenced on the 1st April 1964.

BE it enacted by the Legislature of the State of Madras in the Fifteenth year of the Republic of India, as follows :—

1. *Short title.*—This Act may be called the Madras Appropriation Act, 1965.

2. *Supplementary appropriation out of the Consolidated Fund for the financial year which commenced on the 1st April 1964.*—The State Government may appropriate out of the Consolidated Fund of the State, for the financial year which commenced on the

[23rd January 1965]

1st April 1964, a further sum not exceeding thirty-eight crores, forty-two lakhs, fifteen thousand and four hundred rupees being moneys required to meet—

(a) the supplementary grants made by the Madras Legislative Assembly for that period, as set forth in column (3) of the Schedule; and

(b) the Supplementary Expenditure charged on the Consolidated Fund of the State for that period, as set forth in column (4) of the Schedule.

THE SCHEDULE.

Demand number.	Services and purposes.	Sums not exceeding		
		Voted by the Legislative Assembly.	Charged on the Consolidated Fund of the State.	Total.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		RS.	RS.	RS.
I	Land Revenue Department.	1,31,400	..	1,31,400
II	Motor Vehicles Acts—Administration.	24,400	..	24,400
III	General Sales Tax and other Taxes and Duties—Administration.	5,08,200	..	5,08,200
VIII	Head of State, Ministers and Headquarters Staff.	3,98,900	..	3,98,900
IX	District Administration and Miscellaneous.	1,50,600	..	1,50,600
X	Administration of Justice.	..	1,66,400	1,66,400
XI	Jails	37,000	..	37,000
XII	Police	42,500	..	42,500
XIII	Education	2,47,600	..	2,47,600
XIV	Medical	6,67,800	..	6,67,800
XV	Public Health	36,300	..	36,300
XVI	Agriculture	1,10,700	..	1,10,700
XVII	Fisheries	12,77,700	..	12,77,700
XVIII	Animal Husbandry ..	74,63,500	..	74,63,500
XIX	Co-operation	1,36,900	..	1,36,900
XX	Industries	300	..	300
XXIII	Community Development Projects, National Extension Service and Local Development Works.	100	..	100
XXIV	Labour including Factories.	1,54,000	..	1,54,000
XXV	Welfare of the Scheduled Tribes, Castes and other Backward Classes.	26,00,200	..	26,00,200

23rd January 1965]

Demand number.	Services and purposes.	Sums not exceeding		
		Voted by the Legislative Assembly.	Charged on the Consolidated Fund of the State.	Total.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		RS.	RS.	RS.
XXVI	Irrigation	10,000	..	10,000
XXVII	Public Works—Works.	1,59,000	..	1,59,000
XXVIII	Public Works—Establishment and Tools and Plant.	2,43,100	..	2,43,100
XXIX	Public Works—Grants-in-aid.	2,00,100	..	2,00,100
XXX	Road Transport Schemes.	22,80,000	..	22,80,000
XXXI	Famine Relief	25,00,000	..	25,00,000
XXXIII	Miscellaneous	57,81,000	..	57,81,000
XXXIV	Stationery and Printing.	100	..	100
XXXIX	Capital Outlay on Agriculture.	6,00,000	..	6,00,000
XXXIX-A	Capital Outlay on Consumer Co-operatives.	7,72,700	..	7,72,700
XL	Capital Outlay on Industrial Development.	16,71,400	1,36,900	18,08,300
XLI	Capital Outlay on Irrigation.	16,600	..	16,600
XLII	Capital Outlay on Public Works.	8,95,400	..	8,95,400
XLIII	Capital Outlay on Road Transport Schemes.	72,41,000	..	72,41,000
XLVI	Capital Outlay on Schemes of Government Trading.	21,15,00,000	..	21,15,00,000
XLVI-A	Appropriation to the Contingency Fund.	3,50,00,000	..	3,50,00,000
XLVII	Loans and Advances by the State Government.	2,20,85,000	..	2,20,85,000
	Public Debt—Repayment.	..	7,89,68,600	7,89,68,600
	Grand total ..	30,49,43,500	7,92,71,900	38,42,15,400

I certify that this is a Money Bill.

FORT ST. GEORGE,
MADRAS-9,
23rd January 1965.

S. CHELLAPANDIAN,
Speaker, Madras Legislative Assembly.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Monday, the 25th January 1965.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at ten minutes past three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

MR. CHAIRMAN : There is a slight dislocation of work; the Hon. the Leader of the House is perhaps receiving a deputation of students elsewhere.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Sir, we will take up question No. 69.

MR. CHAIRMAN : Question No. 69.

Government Waste lands

* 69 Q.—SRI N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state—

(a) the extent of Government waste lands fit for cultivation in Madras State district-wise as on 1st December 1964;

(b) the extent of lands assigned for cultivation during the year 1963-64; and

(c) the extent of land under encroachment?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a) to (c) The time and labour involved in procuring the answer to the question will not be commensurate with the public interests served thereby.

Electric power-house at the Vaigai Dam

* 66 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN (on behalf of Sri K. S. Abdul Wahab) : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to construct an electric power-house at the Vaigai Dam; and

(b) if so, the stage at which the matter now stands?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) & (b) Provision has been made to have a power-house at the foot of the dam with an installed capacity of 10 M.W. There is, however, no proposal

[Sri R. Venkataraman] [25th January 1965]

at present to construct a power-house. This small scheme will be taken up after other schemes with greater power potential are taken up and completed.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Since this is a very small power-house of only 10 M.W., can it not be taken up at any time as quickly as possible, and why should it be postponed?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Priority is given to larger power stations.

Handloom Prize Award Scheme

* 67 Q.—DR. A. CHIDAMBARANATHAN: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the districts where the Handloom Prize Award Scheme has been implemented;

(b) whether there is any proposal to extend this Scheme to other districts; and

(c) whether this scheme is utilised by the handloom weavers outside the co-operative fold?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) All the districts are covered by the scheme.

(b) Does not arise.

(c) Yes.

டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதன்: இந்த ஆண்டில் இதற்கு ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிற பணத்தொகை என்ன?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: அது ஒவ்வொரு இனமாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. உதாரணமாக வேஷ்டிகளுக்கு முதல் பிரைஸ் ரூபாய் 100, இரண்டாவது பிரைஸ் ரூபாய் 75, மூன்றாவது பிரைஸ் ரூபாய் 50. புடவைகளுக்கு முதல் பிரைஸ் ரூபாய் 400, இரண்டாவது பிரைஸ் ரூபாய் 200, மூன்றாவது பிரைஸ் ரூபாய் 150. அதாவது ஒவ்வொரு வகையாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதன்: 1962-63-ம் ஆண்டு ரூ. 20,000 இதற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1964-65-ம் ஆண்டுக்கு எவ்வளவு தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று நான் கேட்கிறேன்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: அதே அளவுக்காகத்தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. Minister tell us whether these schemes are implemented in each district separately or in groups of districts?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: In groups of districts only. For instance, Madras covers three districts, namely, Madras, Chingleput and North Arcot; Salem covers Salem, Coimbatore and

25th January 1965] [Sri R. Venkataraman]

Nilgiris districts; Tiruchirappalli covers Thanjavur, Tiruchirappalli and South Arcot districts and Madurai covers Madurai, Ramanathapuram, Tirunelveli and Kanyakumari districts.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Is there any proposal to have it in each district for the varieties we find in each district itself?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: No, we think that there is greater element of competition if two or three districts are grouped together and the products of these districts are exhibited for competition.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. Minister tell us what the procedure is in the award of prizes for varieties?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: They have a committee and the committee chooses the best variety.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR: Does the committee consist of non-officials?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: It consists of the Director of Handlooms or his representative as well as the non-officials.

Violation of traffic rules

* 68 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether any instructions have been issued to the police authorities not to register cases for violation of traffic rules by the drivers of the State Transport Department; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) No such instructions have been issued. In case of major offences, the police may launch prosecution straightway and in the case of minor violations, they may bring it to the attention of the Madras State Transport Department for departmental action.

(b) Does not arise.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Why should the police whenever they come across such violations by the State Transport Department people report even for minor offences to the State Transport Department without themselves taking any action?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: It is a matter of convenience.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Are the Government aware that the State Transport Department also is not taking proper action, as far as we know and that violations of traffic rules by the State

[Sri R. Venkataraman] [25th January 1965]

Transport drivers are increasing day by day, and if so, at least in future, will the Government see that the police do take action as they do in the case of drivers of other vehicles?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: The offences are not increasing. The department is very strict and severe in the enforcement of discipline and there is no proposal to change the present system.

DR. H. V. HANDE: Are the State Transport vehicles which run into private buses or private vehicles, insured by the department so that adequate compensation may be paid to the aggrieved? Probably this will act as a deterrent on the accidents?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: There are two kinds of insurance—the insurance over vehicle and third party insurance. The Government are their own insurer. They do not insure vehicles because Government have their own funds and they will pay the money. No difficulty will arise in payments.

SRI K. KAMALAKANNAN: The State Transport bus drivers drive buses at a very high speed. Is there no restriction just to control the speed of the buses?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: The complaint I heard is that the State Transport buses are very slow.

DR. A. CHIDAMBARANATHAN: It is found occasionally that even when a policeman gives signal to halt, the State Transport people do not stop at all, but proceed. Is that taken note of as a minor violation or a major violation?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: The following are major offences:—

Section 71 of the Motor Vehicles Act, dealing with driving at a speed exceeding the maximum speed fixed.

Section 115 dealing with driving at excessive speed in contravention of provisions of section 71.

Section 116 dealing with driving recklessly or dangerously.

Section 117 dealing with driving while under the influence of drink or drugs.

Section 118-A dealing with offences relating to accidents.

Section 119 dealing with punishment for abetment of the above offences.

Section 120 dealing with racing and trials of speed without the written consent of the State Government.

In the above cases, it is left to the discretion of the police either to take the matter for prosecution or bring it to the notice of the department for departmental action.

25th January 1965]

DR. H. V. HANDE: Because the State Transport Department has its own insurance, is it possible for the department to handle the insurance job as effectively as a private company?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: I think the hon. Member has not understood the point. The Government do no insurance work. The Government do not insure their property with anybody. The Government out of their own resources find the moneys to meet any claim. In the same way, because it is a Government department, the State Transport Department meets the claims from its own fund. So far as third party insurance is concerned, they have created a separate 'Accident Fund' in the department and out of that fund money is paid whenever claims arise.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR: Is it correct that drivers are part and parcel of the State Transport Department and is there any differential treatment between drivers of the State Transport Department and the drivers of the private operators?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: No differential treatment is given.

Building Rules

* 70 Q.—SRI M. SUBBIAH CHETTIAR (on behalf of Sri A. K. Thangavel Mudaliar): Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state whether there is any proposal to revise the Building Rules so as to vest the power of exemption in regard to four feet open frontage of houses, in the Municipal Councils instead of in Town-Planning Officers?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: There is no proposal under consideration of the Government to vest powers of exemption under the Building Rules in the Municipal Councils. However, the power to grant exemption from rule 9 (2) (a) of the Building Rules has recently been delegated to the Municipal Commissioners.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR: Are the Government aware that there are several cases causing hardship to the general public because the local municipal authorities have to contact these people? Will the Government give the power to the Municipal Councils to give exemption according to the necessity of places?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: No, Sir. At present, the powers are only vested with the Municipal Commissioner.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR: Is the exemption given only by the Town-Planning Officer of the Local Municipal Council or the State Town-Planning Department?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: It is the Municipal Town-Planning Department.

[25th January 1965]

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR: I understand that the Municipal Town-Planning Department say that they have to refer to the State Town-Planning Department and they alone are competent to give the exemption?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: No, Sir. Whenever a controversy arises, it is sent to the Director of Town-Planning for final approval.

MR. CHAIRMAN: Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—CALLING ATTENTION TO THE PREVALENCE OF CHOLERA IN THE CITY OF MADRAS.

2-20 p.m. SRI S. K. SAMBANDHAN: Mr. Chairman, Sir, with your permission, I wish to call the attention of the Hon. the Minister for Public Health to a matter of urgent public importance, namely, the prevalence of cholera in the City of Madras and localities around Madras, and, since such attacks are very frequent, the need to take proper steps to stop such frequent attacks.

* THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: The first case of cholera is reported to have occurred in Madras City on 16th September 1964 in Royapuram division and the source of infection was said to be from Nellore (Andhra Pradesh). From this date up to the week ending 31st October 1964, cholera was prevalent in sporadic form in Madras City. But soon after the heavy rains in the last week of October and the first week of November 1964, a sharp rise in the incidence of cholera was noticed in Madras City. There were 1,488 attacks and 86 deaths in November 1964 as against 103 attacks and 10 deaths in October 1964. The Meteorological conditions which prevailed during the subsequent weeks favoured a further rise in the incidence of cholera in the City. Thus the City recorded a peak incidence of 495 attacks and 24 deaths in the week ending 21st November 1964. The Director of Public Health and one of the Assistant Directors of Public Health visited the affected areas in the City and supervised the preventive and control measures undertaken by the Corporation of Madras.

The Corporation Health authorities undertook necessary preventive and control measures such as prompt isolation and treatment of cases at the Infectious Diseases Hospital, Tondiarpet, and mass inoculation campaigns in the affected and other surrounding areas, particularly in slums, hutting grounds and amongst pavement dwellers. Health educative propaganda, seizure and destruction of foodstuffs exposed to dust and flies, chlorination of wells, etc., were also done. De-flying squads were also posted to prevent breeding of flies, especially in infected areas.

The Corporation Health authorities have also issued a notification in the press advising the public to get themselves inoculated against cholera, take hot foodstuffs and hot drinking water.

CALLING ATTENTION TO THE PREVALENCE OF CHOLERA IN THE CITY OF MADRAS 301

[25th January 1965] [Srimathi Jothi Vencatachellum]

One lakh twenty-six thousand seven hundred and fourteen anti-cholera inoculations were given in the Madras City from the date of onset up to the week ending 16th January 1965. It is seen from the latest reports received from the Health Officer, Corporation of Madras, that the incidence of cholera has already been brought under control and there is no cause for alarm.

III. PRIVILEGE ISSUE re OBSTRUCTION AND PREVENTION OF A MEMBER FROM ATTENDING THE MEETING OF THE LEGISLATIVE COUNCIL BY STUDENT DEMONSTRATORS.

திரு. கே. வி. இராமசாமி: கனம் தலைவர் அவர்களே, இப்போது நடந்த சம்பவம் ஒன்றைப்பற்றி நான் உங்கரிடத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகின்றேன். முன்பெல்லாம் ஆங்கில ஆட்சி நடந்து கொண்டு இருந்த காலத்தில் என் போன்றவர்கள் சுதந்திரம் பெற வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் ஆங்கில ஆட்சியை ஒழித்து சுதந்திரத்துக்காக எங்கள் உடல், பொருள், ஆவி அனைத்தையும் கொடுத்து இந்த நிலைமையில் இருந்து கொண்டு இருக்கின்ற நாம் இன்றைய தினம் சட்ட மன்றத்துக்கு வரக்கூடிய நேரத்தில் சட்டமன்றத்துக்கு வரக்கூடிய உறுப்பினர்களுக்குக் கூட ஒரு பாதுகாப்பு இல்லாத ஒரு நிலை ஏற்பட்டு இருக்கிறது என்றால், இதை என்ன சொல்வது என்று எனக்கே தெரியவில்லை. ரௌடித்தனமாக கொள்ளைக் கூட்டத்தார் போன்று இன்று காலேஜ் மாணவர்கள் என்ற நிலையில் உள்ளவர்கள் நடந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் மாணவர்கள் தானா அல்லது கொள்ளைக் கூட்டத்தார்களா என்று எனக்கே தெரியவில்லை. அந்த மாதிரி இன்று வந்து கொண்டிருந்த பஸ்ஸைத் தடுத்து நிறுத்தி திரும்பிப் போ என்று சொல்லிவிட்டார்கள். அந்த பஸ்ஸில் இருந்த பலமுள்ளவர்கள், சீக்கிரம் இறங்கி வரக்கூடியவர்கள், ரெட்டியார் போன்றவர்கள் எல்லாம் இறங்கி முன்னால் வந்து விட்டார்கள். நான் கடைசியாக இறங்கி வரும்போது (சிரிப்பு) எனக்கு வருத்தமாக இருக்கிறது. உங்களுக்குச் சிரிப்பாக இருக்கிறதா? வெட்கப்பட வேண்டாமா? என் உயிர் அந்த இடத்தில் போயிருந்தால், யார் ஜவாப் சொல்லுவது? என் பிள்ளை குட்டிக்கை யார் காப்பாற்றுவார்கள் என்று தெரியவில்லை. இந்தச் சட்ட சபைக்கு வர வேண்டுமா, வர வேண்டாமா? வருகிறவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு வேண்டுமா, வேண்டாமா? இது ஒழுங்கா, நியாயமா என்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கனம் அங்கத்தினர்: என்ன செய்தார்கள் என்று சொல்லுங்கள்.

திரு. கே. வி. இராமசாமி: அவர்கள் என் தலையில் இருந்த குல்லையைப் பிடுங்கி முதுகில் குத்தி சட்டையைப் பிடித்து இழுத்து வேஷடியையெல்லாம் எடுத்துக்கொண்டு போய்விட்டார்கள். என்னை, “இந்தி ஒழிக என்று சொல்லடா” என்றார்கள். நான், “சொல்ல மாட்டேன், இந்தி வாழவேண்டும்” என்று

[திரு. கே. வி. இராமசாமி] [25th January 1965]

சொன்னேன். 'இந்தி ஒழிக' என்று சொல்வது என் கடமை அல்ல என்று சொன்ன காலத்திலே என்னை நாலேந்து பேர் கையால் குத்தினார்கள். சொல்லடா என்றார்கள். இவ்வளவையும் பார்த்த எனக்கு ஒன்றுமே புரியவில்லை. "சரி, இந்த இடத்திலேயே கொல்லவேண்டுமானாலும் கொன்று விடுங்கள், அனாவசியமான வார்த்தைகளைப் பேசாதீர்கள் இந்த இடத்திலே என் உயிர் உங்கள் கையால், தமிழர்கள் என்ற பெயருள்ள உங்கள் கையால் பிரிந்தால் எனக்கு விமோசனம் உண்டு. ஆங்கிலேயன் காலத்தில் தப்பி உயிர் பிழைத்தவன் இன்றைக்கு உங்கள் கையில் உயிர் துறப்பது கண்டு சந்தோஷம்" என்று சொன்னேன். ஆனால் அவர்களில் சில பேர் பார்த்து விட்டு "விடு" என்று சமாதானம் சொல்வது போல் சொன்னார்கள். அதிலே ஒருவன் செத்தவனுக்கு 'சேகண்டி' அடிப்பது போல் அடித்துக்கொண்டு, "இந்தி ஒழிக என்று சொல்லடா" என்று அட்டகாசம் செய்தான். அதற்குப் பிறகுதான் போலீஸ்காரர்கள் வந்து சேர்ந்து என்னை அவர்கள் ஜப்பிலேயே இங்கு கொண்டு வந்து விட்டுப் போனார்கள். இந்தத் துண்டையும் கேப்பையும் கொண்டு வந்து கொடுத்தார்கள். சட்டை கிழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலையில் இருந்தால், நாங்கள் எப்படி பாதுகாப்போடு வருவது? இதற்கு ஏதாவது விமோசனம் வேண்டாமா? இதுதான் ஒழுக்கமா? என்று நான் சட்ட சபையில் தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இது வரும்போது ஏற்பட்ட விஷயம்.

MR. CHAIRMAN: Is the Hon. the Leader of the House in a position to say anything now?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Mr. Chairman, I very deeply regret to hear of the incident reported by the hon. Member. The Government did not have information earlier of what the hon. Member now stated. If the facts are correct, it would raise a matter of privilege of the House, and I would suggest that it may be taken up at the next session and full facts ascertained from the hon. Member in writing, and the House may then decide this matter.

MR. CHAIRMAN: After the necessary information is got, further steps will be taken.

IV.—GOVERNMENT MOTION.

Approval of the proposal to issue the notification under the first proviso to Explanation IV to clause (40) of section 3 of the Madras Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Act, 1961 (Madras Act 58 of 1961).

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Mr. Chairman, Sir, I move—

"That the following draft of a notification which it is proposed to issue under the first proviso to Explanation IV to clause

25th January 1965] [Sri V. Ramaiah]

(40) of section 3 of the Madras Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Act, 1961 (Madras Act 58 of 1961), be approved under the second proviso to the said Explanation:—

Draft notification.

In exercise of the powers conferred by the first proviso to Explanation IV to clause (40) of section 3 of the Madras Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Act, 1961 (Madras Act 58 of 1961), the Governor of Madras hereby directs that—

(i) one acre of dry land in the Cumbum Valley in Madurai district, irrigated from the Periyar Project for two crops in a year, shall be deemed to be equivalent to one acre of wet land assessed to land revenue at any rate above Rs. 15 per acre, falling under category (a) of sub-clause (1) of the said clause (40);

(ii) one acre of dry land in the Cumbum Valley in Madurai district, irrigated from the Periyar Project for only one crop in a year, shall be deemed to be equivalent to one acre of wet land assessed to land revenue at the rate of Rs. 8 and above but below Rs. 10 per acre, falling under category (c) of sub-clause (1) of the said clause (40);

(iii) one acre of dry land in Madurai district in areas other than Cumbum Valley, assessed to land revenue at Rs. 1-12 and above per acre and irrigated from the Periyar Project for only one crop in a year, shall be deemed to be equivalent to one acre of wet land assessed to land revenue at the rate of Rs. 6 and above, but below Rs. 8 per acre, falling under category (d) of sub-clause (1) of the said clause (40); and

(iv) one acre of dry land in Erode taluk in Coimbatore district, irrigated from the Lower Bhavani Project by direct flow for first crop in a year and from the Kalingarayan Channel by lift for second crop in that year, shall be deemed to be equivalent to one acre of wet land assessed to land revenue at the rate of Rs. 6 and above, but below Rs. 8 per acre, falling under category (d) of sub-clause (1) of the said clause (40)."

SRI N. R. THIAGARAJAN: I am not moving the amendments, Sir.

2-30
p.m.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Mr. Chairman, Sir, the proviso under which this notification is proposed to be issued runs as follows:—

"Provided that the Government may, in respect of any particular area, by notification, direct that one acre of dry land irrigated from any Government source of irrigation shall be deemed to be equivalent to any specified extent of any of the categories of land specified in sub-clause (1) of clause (40) on the ground of quality of the soil or on any other ground."

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [25th January 1965]

Sir, item (iii) of the notification states—

“one acre of dry land in Madurai district in areas other than Cumbum Valley, assessed to land revenue at Rs. 1-12 and above per acre and irrigated from the Periyar Project”
The Government cannot say, “areas other than Cumbum Valley”. They should specify the areas where one acre of dry land will be deemed to be equivalent to one acre of wet land. Notifications should strictly conform to the law. The question of calculation of thirty standard acres and other questions may arise. The further proviso says that such notification shall not come into force unless it is approved by the Legislature. I am not going into that aspect. But the area should be specified.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: It is the Periyar Project area.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: It is stated “one acre of dry land in Madurai district”.

SRI K. RAJARAM: It is also stated “irrigated from the Periyar Project”.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: I know what I am saying. “Cumbum Valley” is a particular area. The Periyar Project may serve a number of areas. We do not know them unless the Engineer or the Irrigation Officer comes and tells us. When you say “Cumbum Valley”, we can understand what it means. But when you say “areas other than Cumbum Valley”, you should specify the area. In Madurai district there are so many areas. Therefore, so far as the notification is concerned, it is better to specify the area correctly. The Government must state in the notification what are all those areas irrigated from the Periyar Project. The proviso states “in respect of any particular area, by notification”. Therefore, the notification should specify the particular area. Otherwise, afterwards, this notification may be questioned. I am only trying to help the Government and I am not criticising anybody. The Government have themselves stated in item (ii), “one acre of dry land in the Cumbum Valley in Madurai district, irrigated from the Periyar Project for only one crop in a year”. Therefore, the Cumbum Valley has so much of irrigation. It is better to mention all those areas. I am not questioning the merits of the notification. I thought when Sri N. R. Thiagarajan wanted the provision to be omitted that he thought that it would work hardship on the ryots. That is a matter which I leave to him. I am concerned only about the language. Otherwise, it may be said that the areas have been referred to only in a general way.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Sir, the area is specified. It is specified as the area irrigated from the Periyar Project. Wherever the Periyar Project irrigation is in operation, this notification will apply. We are putting Cumbum Valley on a different footing. We have already specified it in the previous item. As far as this item is concerned, the area is specified and there is no

25th January 1965] [Sri V. Ramaiah]

vagueness in it. If it is merely said “Periyar Project”, it would actually mean running into another district also. Therefore, the area under Periyar Project within the Madurai district is specified. I do not think there is any vagueness about it. It does not relate to other areas in Madurai district.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: “Area irrigated by the Periyar Project” is not sufficient. That itself is indefinite. There are a number of areas and as the Hon. Minister says, there are other districts also. Therefore, the particular area must be specified. That can be done very easily. The Irrigation Officer will tell you what are all those particular areas.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: The notification is clear enough.

The motion was put and carried.

V.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS LAND IMPROVEMENT SCHEMES (AMENDMENT) BILL, 1965 (L.A. BILL NO. 5 OF 1965).

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Mr. Chairman, I move—

“That the Madras Land Improvement Schemes (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 5 of 1965), as passed by the Assembly, be taken into consideration.”

Sir, at present, the Agricultural Department is executing soil conservation works in the ryots' lands after duly obtaining consent statements from them. The entire expenditure is met in the first instance by the State Government and it is later on recovered from the ryots in annual instalments running over 20.

Under section 37 of the Land Improvement Schemes Act, all the amounts payable to, or recoverable by the Government, the Board of Revenue, the Soil Conservation Board or the Land Improvement Board or any officer of the Government under that Act may be recovered as if they were arrears of land revenue.

By virtue of section 37, any amount payable or recoverable by the Government under the Act may be recovered by the attachment and sale of any property belonging to the person from whom it is due. It is not necessary for the purpose to proceed against the land in respect of which, or for the benefit of which, any work under a scheme or the maintenance or repair of any such work has been carried out. It is seen that in certain cases the land in respect of which or for the benefit of which the work is carried out passes hands and the persons liable to pay the amount due, ceases to be the owner of the land. In such cases, the amount due has to be recovered by proceeding against the other properties of the person liable and it may so happen that the person liable has no

[Sri R. Venkataraman] [25th January 1965]

property at all, in which case, the amount due from him cannot be recovered. It is, therefore, considered necessary that the amount due should be made a first charge on the land in respect of which, or for the benefit of which, the work has been carried out, so that, notwithstanding the fact that the land passes hands, the amount due can be recovered by the attachment and sale of such land. It is, therefore, proposed to make provision in section 37 of the Act itself for the recovery of the cost of the work carried out under the scheme also out of the land in respect of which, or for the benefit of which, the work under a scheme or the maintenance or repair of any such work has been carried out. It is accordingly proposed to substitute a new section for the existing section 37.

At present, the Secretary to Government, Food and Agriculture Department, is not a member of the Land Improvement Board constituted under section 8 of the Madras Land Improvement Schemes Act, 1959. Provision has, therefore, been made in the Bill for including the Secretary to Government in charge of Food and Agriculture Department as an ex-officio member of the Land Improvement Board. It is also proposed to make provision enabling the Director of Agriculture or such officer as the Director of Agriculture may, with the previous approval of the Government, nominate in that behalf to function as Secretary to the Land Improvement Board.

This opportunity has also been availed of to modify the provisions contained in section 44 of the Act relating to the publication of the rules made under that Act and to make a provision in the Act so as to give effect to the decision of the Committee on Subordinate Legislation regarding the placing of rules, orders and notifications on the table of both Houses of the Legislature.

I request that the Bill be taken up for consideration.

MR. CHAIRMAN: The question is:—

'That the Madras Land Improvement Schemes (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 5 of 1965), as passed by the Assembly, be taken into consideration'.

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 to 6 were put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Mr. Chairman, Sir, I move—

'That the Madras Land Improvement Schemes (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 5 of 1965), as passed by the Assembly, be passed'.

25th January 1965]

MR. CHAIRMAN: The question is:—

'That the Madras Land Improvement Schemes (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 5 of 1965), as passed by the Assembly, be passed'.

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(2) THE MADRAS PLACES OF PUBLIC RESORT (AMENDMENT)
BILL, 1965 (L.A. BILL NO. 12 OF 1964).

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: Mr. Chairman, Sir, I move—

'That the Madras Places of Public Resort (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 12 of 1964), as passed by the Assembly, be taken into consideration'.

Sir, any person who desires to use any enclosed place or building for public resort is required to take a licence under section 5 of the Madras Places of Public Resort Act, from the Executive Authority within a Municipal Town and in every other case, any Revenue Officer not below the rank of Tahsildar, having jurisdiction over the local area. The licensing authority, if satisfied that the enclosed place or building may safely be used and that there exists no objection as regards its situation or ownership or as regards the purpose for which it is to be used, shall give the applicant a written licence signed by him specifying the enclosure or building and the purpose for which it is to be used. A suggestion had been made that in order to have a proper check over the eating and lodging houses in big towns, a 'no objection certificate' from the Superintendent of Police should be insisted upon before a licence is granted. Government have examined the matter and consider that it would be sufficient if it is provided that, before granting the licence, the licensing authority consults the authority or officer whom the Government may specify by a rule made in that behalf. It is, therefore, proposed to amend section 7 of the Act accordingly.

Therefore, I now commend that the Bill be taken up for consideration.

MR. CHAIRMAN: The question is—

'That the Madras Places of Public Resort (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 12 of 1964), as passed by the Assembly, be taken into consideration'.

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2 was put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

[25th January 1965]

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: Mr. Chairman, Sir, I move—

‘That the Madras Places of Public Resort (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 12 of 1964), as passed by the Assembly, be passed’.

MR. CHAIRMAN: The question is—

‘That the Madras Places of Public Resort (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 12 of 1964), as passed by the Assembly, be passed’.

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(3) THE MADRAS CULTIVATING TENANTS PROTECTION
(CONTINUANCE) BILL, 1965 (L.A. BILL NO. 3 OF 1965).

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Mr. Chairman, Sir, I move—

‘That the Madras Cultivating Tenants Protection (Continuance) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 3 of 1965), as passed by the Assembly, be taken into consideration’.

Sir, in moving the motion, I wish to explain briefly the object of the Bill.

The Madras Cultivating Tenants’ Protection Act, 1955 (Madras Act XXV of 1955) was enacted with a view to protecting the interests of the cultivating tenants, temporarily, until comprehensive tenancy reforms were undertaken in this State. The Government considered that comprehensive tenancy reforms should be undertaken only after all the intermediary tenures prevalent in this State were abolished and legislation for the imposition of land ceiling was enacted and implemented. Accordingly, the life of Madras Act XXV of 1955 was being extended, from time to time, by means of amending Acts. By the latest amending Act, its life has been extended up to 26th September 1965.

The Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 was the first enactment of this State, passed with a view to abolishing intermediary tenures. It abolished the intermediary tenures prevalent in zamindari estates, under-tenure estates and whole inam villages which were estates even before the passing of the Madras Estates Land (Third Amendment) Act, 1936. The Madras Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963, the Madras Minor Inams (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963 and the Madras Leaseholds (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963 which are to be implemented shortly will abolish the intermediary tenures

Printed as Appendix III on page 323.

[Sri V. Ramiah] [25th January 1965]

prevalent in whole inam villages which became estates as a result of the Madras Estates Land (Third Amendment) Act, 1936, part inam villages, Pudukottai inams, minor inams and leaseholds. Four other Acts have also been passed recently for the abolition of certain intermediary tenures prevalent in the transferred territory of Kanyakumari district and Shenkottah taluk and for the introduction of ryotwari settlement therein. With the implementation of these Acts, all the intermediary tenures in this State, except a few will be abolished. The Government are taking action to undertake the legislation to abolish the remaining intermediary tenures also, as for example, the tenure of the Sripadam lands in the transferred territory and the Jenmi system prevalent in the Gudalur taluk of the Nilgiris district. Legislation for the imposition of land ceiling has been enacted and the Act is being implemented. The implementation is expected to be completed in two years.

The time has, therefore, come for taking up the question of undertaking comprehensive tenancy reforms in this State and the Government are taking action in this regard. The Government consider that it is now not necessary to keep the Madras Cultivating Tenants’ Protection Act, 1955 as a temporary Act, by extending its life from time to time. This Bill accordingly seeks to make the Act a permanent one. The Act, will, however, stand repealed when the comprehensive tenancy reforms legislation is enacted.

Sir, I request the House to accept the motion.

MR. CHAIRMAN: Motion moved—

‘That the Madras Cultivating Tenants’ Protection (Continuance) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 3 of 1965), as passed by the Assembly, be taken into consideration’.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Mr. Chairman, Sir, since the Cultivating Tenants’ Protection Act is to be made a permanent measure, I want to say a few words about it.

After the passing of the Cultivating Tenants’ Protection Act, 1955, many legislations have been enacted in regard to the ryotwari proprietor including the Land Ceiling Act. By all these measures the land holding has been very much reduced. And, Sir, it is likely to be still further reduced. According to the Hindu Law, the land will be partitioned among a number of members of the family. Even the ceiling that has now been fixed namely, 30 acres, will be still further subdivided into holdings of five acres, three acres and so on. The final result of all these things will be that the ryotwari proprietor in the whole of our State will not have ordinarily more than three acres or five acres each. This will be reduced still further if the joint family system is to be abolished.

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [25th January 1965]

3-50
p.m.

The question now is, who needs protection. I submit, Sir that if we pass a Ryotwari Proprietors Protection Bill, it would be very good. For these ten years the tenant has got the upper hand in everything, and no ryotwari proprietor who thinks of his own safety and security would ever think of troubling or doing anything against the tenant. The only weapon he had was to resume the tenancy and give it to another. This has gone under the Tenants' Protection Act. This protection was taken away. You, Sir, as Revenue Minister were more responsible for these legislations and, therefore, I want to make some remarks on the effects of those legislations on the ryotwari proprietor. Mr. Chairman, you would be glad to hear

MR. CHAIRMAN : Yes, I would be glad to hear.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : I would also be glad to hear.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : I wanted the Hon. Chairman to hear my remarks. Even if the Hon. Minister would refuse to hear me, I must go on making my remarks on the effects of these legislations. I merely mentioned the Hon. Chairman because he was in charge of those measures and he knows about them. He was the Minister at that time.

What has happened after the passing of the Cultivating Tenants' Protection Act is that there is no protection for the ryotwari proprietor. So, if you had called this measure 'Ryotwari Proprietors' Protection Act', it would have been very good. The tenant is not expected to pay his share of the produce to the proprietor. But very few people who own three or four acres have ever been able to get their due share at all. You can go and enquire of all the small landholders in the Thanjavur and Tiruchirappalli districts of which I know fully. They will confirm my statement that they do not get their proper dues at all for which no action could be taken. It is impossible because you can never ask the tenant to go away from the land. Therefore, whatever he gives out of consideration, that we have to take. Otherwise, you won't get even that produce. Another thing also happens very frequently, namely, instead of paddy, they cultivate plantain in the Tiruchirappalli district. I know of two or three instances where people had cultivated plantain instead of paddy. When the proprietor asked for his share of the produce, the tenants told him that they had no paddy to give him. He suffered like this for three or four years and finally came to the conclusion that he should sell away the land. Therefore, now what is happening is that it is very difficult to get even the dues that the proprietor is entitled to according to the law. That is the situation in which we are at present. I would, therefore, request the Government in all sincerity to see whether they can appoint an evaluation committee to go into the working of the Cultivating Tenants' Protection Act. I want the Government to hold the scales even

25th January 1965] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

between them. I do not want any preference to be given to the landholders. I want justice to be done as between the tenants and the landholders. Frequently, Sir, you told the Select Committee that the Government would hold the scales even between the two parties. That is the assurance that the Government have given on many occasions. I remember very well the statement that they will examine this question. I hope you remember that also, Sir. All that has been forgotten and nothing has happened up till now and the holdings are being divided and subdivided. Things will go to such an extent that we will be forced to pass an Act called the Consolidation of Holdings Act. That stage will be reached soon. Of course, mention was made about reforms, about collective farming and so on. All these reforms even in the Communist countries have not produced any benefit. If you look into the literature, you will find, there they are now veering round and saying, that there should be a private sector in agriculture and that too, in a country where the entire property is held by the State, not like us here. There is nobody there who is the owner of any property. Even in such a country they have come to that conclusion. Therefore it is I am stating that it is necessary to evaluate the working of this Protection Act. For that purpose the Government can appoint some of their own officers. They can go into the matter and examine the working of the Act in the Thanjavur, Tiruchirappalli and other districts and carefully consider what all things have happened in the name of this Act. They will be able then to give the Government a complete picture of the whole thing. It is only then that the Government should think of having this as a permanent measure or merely have it as a temporary measure. But the Government seem to be satisfied that it should be put on the statute-book permanently and therefore it is, I am here to voice my feeling of disappointment.

The Government ought to look into the provisions of the Act and see whether the relations between the tenants and the proprietors are harmonious and happy so that production may not be affected. The fundamental object of all these legislations as has been mentioned frequently by Government spokesmen and by everybody on all sides, and by all parties in the country, is not to interfere radically with the rights of people but to increase production, thereby making people who are interested in personal cultivation to take charge of these lands and work on them. That is the object with which all these things are sought to be done. Has that object been fulfilled? Have not all the tenants got the needed protection? And now after ten years, do the tenants need that protection? I do not think the tenants need any more protection. They have the upper hand. You go to any place, you will find nobody cares for the ryotwari proprietor. He is given a bad name as landholder and hanged. He is not a landlord. He is a proprietor and therefore, industed into the land as a proprietor. There is a lot of history behind this. I do not want to bring the big

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [25th January 1965]

book on the land tenure and read it to you. Originally these lands were given to people who wanted to clear the waste and wanted to be responsible for the cultivation of land. It was then that the ryotwari principle came into force. Sir Thomas Munro some one hundred and fifty years ago enforced this system. Confusing this with the rack-renting landholders of the Uttar Pradesh and other places, all these legislations regulating the rights between the tenants and the landholders have been brought here in our State, which is purely governed by ryotwari tenure fortunately up till now. But now even a ryotwari proprietor is deemed to be an estate-holder. I do not know what all complications will arise if all these. I do not want to discuss the matter at all here and now. So many difficulties will arise if a ryotwari proprietor is considered to be an estate-holder. I mention this only to point out the difficulties that lie ahead of us.

Therefore, Sir, I am saying the Government should take all these things into consideration, and not proceed in a hurry. The Government have extended the life of the Act over the past ten years. Why make it a permanent measure now? Unfortunately, we are in a position when all intermediaries have been abolished. The only people who are concerned with this are the Government, the ryotwari proprietor and the tenants. The actual agriculturist is above all this. Nobody ever cares for him, the agricultural labourer. The tenant is not always the cultivator. He is not personally cultivating the lands. He does it by engaging hired labour. He is almost in the position of the ryotwari proprietor in many cases. Therefore it is in all these legislations we have also been very careful not to increase the holding of the tenants. We have restricted it to five acres. I am mentioning this to say that the tenants are not cultivating the lands personally, by themselves or with the members of their family. They do it by employing hired labour or with pannaiyals just as the ryotwari proprietors do. This is very common. Therefore, it is not as if the tenant is a sacred individual and the Government should always go to his help and the ryotwari proprietor should be completely, entirely ignored. Unfortunately, the ryotwari proprietors in our country have no friends, they have no parties in our country. There is nobody to mention about him. It is the only class of people for whom nobody cares. Unfortunately, this is the state of affairs in our country for which you are not responsible, I am not responsible. But it is the fate of things. Nobody cares for him and his position is day by day becoming more and more dangerous and precarious. There is no doubt about that. When I mentioned this on a previous occasion, the Hon. Minister Sri C. Subramaniam said that the eldest son could have the land and the others could go in for industries. I said then that if a father had six sons and there were thirty acres for distribution, each son would get only 5 acres, and again this holding of five acres would still further be sub-divided if these five acres had to be divided among three or four sons. Thus the joint family system would

25th January 1965] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

break away. Sir, what I say is on record. I am not saying anything which is incorrect or from my imagination. But the Hon. Sri C. Subramaniam then said, 'Anybody who is the first son or the elder son can have the land, and the others can go to industries'. Sir, we know what the policy of industrialisation is. It has produced stagnation in agricultural production. Therefore, I would not say that it is the right policy at all. As far as possible, we are interested in agriculture. Let us raise agricultural production. We should not create situations by which the ryots will go away from agriculture. Therefore it is I am saying that holdings will become subdivided and so on. The ryotwari pattadar may own one acre or half an acre. He will be at the mercy of the tenant. Under the Seventeenth Amendment to the Constitution, the Government have got power to say that no ryotwari pattadar shall exist in Madras State. That will be much preferable. There will be peace in grave and death. There is always peace in the grave, and therefore there will be peace on earth. I sincerely feel, Sir, that holdings will become sub-divided and subdivided and finally, as in the case of the U.P., we will have to bring in legislation for the consolidation of holdings. It has come to that. These are some of the things that the Government must take into consideration before bringing in the comprehensive tenancy legislation, which they have promised. In the meantime, I would advise strongly the bringing in of a small Bill called the Ryotwari Proprietors Protection Bill.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Mr. Chairman, the only speaker to-day has with conviction put forward his arguments before the House. As he has mentioned, it is not a small piece of legislation. This has to put into permanency all the temporary measures which we have passed in the course of the last ten years. No doubt when I have assured that a comprehensive legislation is coming up very shortly, many might have missed the importance of this piece of legislation, which we are considering to-day. Just two or three days ago, when he was speaking on the Governor's Address, he was emphasising the need for greater agricultural production. He wanted all the other items to be kept at a distance and every ounce of energy concentrated on agricultural production. I completely agree with him—not that the other sectors should remain stagnant but great emphasis should be laid on agriculture. Many experts who have gone into this question both within the country and in other countries like the Ford Foundation have stated that what we have attempted is not leading us in the direction we wanted speedily. They feel that the legislation should be more comprehensive and that greater emphasis should be laid on giving security to the man who tills the land. We have been attempting to do this under the various Acts. Now the attempt to be made is to put into permanent nature all those Acts which are known as temporary pieces of legislation. From experience and from what I have seen in the course of the last ten years, we are confident that the purpose which the hon. Member wants to serve, namely, greater production, will be achieved through this measure. There may,

[Sri V. Ramaiah] [25th January 1965]

be difference of opinion. He may be arguing with concrete cases that in other countries or even in our own country big holdings make for larger production. Let me not go into the merits or demerits of that question now. As far as I am concerned personally, after studying the question of agricultural production for two or three years at least to a great extent, I am able to compare one district with the other in respect of agricultural production. I see that where the cultivator feels that the property is his and that the fruit of all his labour will be his, the production has been good. I have no sort of hesitation in saying this. I shall just narrate an instance for the information of hon. Members. I had to tour with the Finance Minister of India in the Tirunelveli district. None of us here knows the condition of Nanguneri taluk. As far as agriculture is concerned, it is one of the worst pockets in the Madras State. There is no proper irrigation, and the rainfall is scanty. In the last summer when I was touring with him in that taluk, we were passing by the side of a farm of 8 or 10 acres. I requested the Finance Minister to stop there. He wanted to know the reason. I wanted him to see the farm. Actually it was not a pre-arranged spot. When we went into the farm at that part of the year, the hottest part of the year we saw the ryot raising crop on every inch of that land. The farmer was illiterate, and he himself was surprised when we said that he was the owner of that property. When he was told that the land belonged to him, he said that he would raise three crops in a year if power was given to him. He said with confidence that every pie earned from the land was entirely the result of the labour of himself and his family, and they developed that land into the most fertile and the most productive piece of land. The Finance Minister of India was by this personal experience really surprised, and he was really happy that the farm was given the necessary support. He felt sure that the confidence of the farmer that he would get the fruit of his labour, would go a long way to increase production. I need not restrict myself to this ideology.

4-10 p.m. SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: I am glad he was not a tenant.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: He had only eight acres of land. He was not a man with 400 or 4,000 acres of land. If the tenant is assured that he will have permanency and that he will get his share without any difficulty, I am sure he will also put forth that amount of labour that is required for proper production. As far as land legislation is concerned, we should create a confidence that the man who labours or works will get a proper share in the produce. In this direction we have been moving and it is considered to be a revolutionary move by people who think in line with the speaker who participated in the debate on this Bill. Well, others who studied the question of production and the welfare of the people of the country as a whole feel that we have not moved in the proper direction sufficiently. That is why I say that we are

25th January 1965] [Sri V. Ramaiah]

going to bring in a comprehensive legislation. The majority of the Members of the House feel that this is, after all, only a small piece of legislation. If others are to speak, I am sure they will say that I have not gone far enough. Let me not go into that. But as I have time and again emphasised that there should be greater agricultural production, I am confident that this piece of legislation, even without waiting for the comprehensive legislation to come, give a feeling of permanency in the minds of the cultivators and that production will go up. Not only the Government but all those who are connected with production are convinced and I can assure the hon. Member that this will not retard agricultural production.

As far as the treatment of the landowner is concerned, all these days I have been hearing that it is the tenant that has been neglected. At least to-day the hon. Member says that the tenant is having the upper hand and that the landowner is being bullied, if not strongly, by the tenant. But not only those who are connected with agriculture but also those who have studied the position of the tenant both in the State and in the country as a whole are convinced that even to-day the interests of the tenants are not sufficiently protected. All that will be gone into when we consider the comprehensive legislation which is to come very shortly. Therefore, I would only request the House to accept the motion.

MR. CHAIRMAN: The question is—

“That the Madras Cultivating Tenants Protection (Continuance) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 3 of 1965), as passed by the Assembly, be taken into consideration.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 to 5 were put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Sir, I move—

“That the Madras Cultivating Tenants Protection (Continuance) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 3 of 1965), as passed by the Assembly, be passed.”

MR. CHAIRMAN: The question is—

“That the Madras Cultivating Tenants Protection (Continuance) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 3 of 1965), as passed by the Assembly, be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

[25th January 1965]

(4) THE MADRAS TENANCY (AMENDMENT) BILL, 1965
(L.A. BILL NO. 4 OF 1965)

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Mr. Chairman, Sir, I move—
“That the Madras Tenancy (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 4 of 1965), as passed by the Assembly, be taken into consideration.”

Sir, in moving the motion, I wish to explain briefly the object and the main provisions of the Bill.

In the Second Five-Year Plan, the Planning Commission has observed that, in the case of Defence Services personnel, it is of the highest importance that tenancy legislation should not place them under any handicap as compared to those who are able to reside in the village and cultivate their lands and that persons serving in the Armed Forces should have a feeling of security and full assurance that their interests would not be adversely affected. It has also observed that, if persons serving in the Armed Forces are owners of land, they should have the right to lease it and, if they are tenants, they should have a right to sub-let the land and that, on retirement or discharge, Defence Services personnel should have unrestricted rights to resume land for personal cultivation from the tenant or the sub-tenant, as the case may be.

The question as to what provisions should be made to safeguard the interests of persons serving in the Armed Forces has been engaging the attention of the Government for some time. In the context of the present National Emergency, the matter has assumed urgent importance. The Government have decided to amend the Tenancy and Land Ceiling Acts so as to confer certain special privileges on members of the Armed Forces including the Merchant Navy Personnel and to the widows and other dependants of such members who sacrifice their lives in the defence of the country. This Bill seeks to give effect to this decision.

I shall now briefly explain the main provisions of the Bill.

The Tanjore Pannaiyal Protection Act, 1952, is to be amended to enable a pannaiyal, who is enrolled as a member of the Armed Forces, to be reinstated as a pannaiyal on his return from service unless the Conciliation Officer decides not to order such reinstatement, having regard to the subsequent reduction in the extent of the farm and other such relevant matters.

The Madras Cultivating Tenants Protection Act, 1955, is to be amended—

(i) to enable a cultivating tenant, who is enrolled as a member of the Armed Forces, to sub-let the land held by him and, on his return from service, to resume the land from the sub-tenant.

(ii) to provide that a member of the Armed Forces in service will be deemed to carry on personal cultivation on a land, if such land is cultivated by the members of his family or by his own servants or by hired labour, with his own or hired stock, and

a Printed as Appendix IV on pages 29-36.

THE MADRAS TENANCY (AMENDMENT) BILL, 1965
(L.A. BILL NO. 4 OF 1965)

217

25th January 1965] [Sri V. Ramaiah]

(iii) to enable a landlord who is enrolled as a member of the Armed Forces, on his return from service, to resume, up to the ceiling limit, for personal cultivation, the land which he had leased to a cultivating tenant.

The Tiruchirappalli Kaiaeruvaram and Mattuvaram Act, 1958, is to be amended—

(i) to enable a Kaiaeruvaramdar who is enrolled as a member of the Armed Forces, on his return from service, to be re-engaged as a Kaiaeruvaramdar by the landowner concerned unless the Tahsildar decides not to order such re-engagement, having regard to the subsequent reduction in the extent of the land concerned and other such relevant matters, and

(ii) to enable a member of the Armed Forces, who was a mattuvaramdar under a landowner owning more than three acres of wet land or its equivalent, on return from service, to be re-engaged as a mattuvaramdar in respect of that land, with all the rights enjoyed by him before his enrolment as a member of the Armed Forces.

The Madras Public Trusts (Regulation of Administration of Agricultural Lands) Act, 1961, is to be amended—

(i) to provide that a member of the Armed Forces in service will be deemed to be a cultivating tenant in respect of a land, if such land is cultivated by the members of his family or by his own servants or by hired labour, with his own or hired stock,

(ii) to provide that, in the case of a member of the Armed Forces, the return under section 10 (1) shall be submitted within six months after the Emergency is over and the return under section 10 (2) shall be submitted within six months after the Emergency is over or within ninety days from the date of acquisition of the land, whichever is later, and

(iii) to enable a cultivating tenant who is enrolled as a member of the Armed Forces, on his return from service, to resume possession from his sub-tenant of the land sub-let by him.

The Madras Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Act, 1961 is to be amended—

(i) to provide that, in the case of a member of the Armed Forces, that returns under sections 8 (1) and 61 (1) shall be furnished within six months after the Emergency is over,

(ii) to provide that, in the case of a member of the Armed Forces, the return under section 21 (1) shall be furnished within six months after the Emergency is over or within ninety days from the date of acquisition of the land, whichever is later,

[Sri V. Ramaiah] [25th January 1965]

(iii) to provide that, in the case of a member of the Armed Forces, the return under section 21 (2) shall be furnished within six months after the Emergency is over or within ninety days from the date of marriage or adoption whichever is later.

A provision is also to be made in each of the first four Acts, referred to, to the effect that the term 'Member of the Armed Forces' shall have the same meaning as in section 3 (29) of the Madras Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Act, 1961. Under this section a 'Member of the Armed Forces' is a person in the service of the Air Force, Army or Navy of the Union of India and includes a seaman. A 'seaman' has been defined in that Act as a 'person including a master, pilot or apprentice employed or engaged as a member of the crew of a ship or a sailing vessel to which the Merchant Shipping Act, 1958 applies.' Thus the Merchant Navy personnel are covered by the concession proposed.

4-20 p.m. Another provision is also to be made in each of the first four Acts, referred to, that the special privileges conferred on a member of the Armed Forces by the proposed Act will, after his death while in service, be available to his widow or any person dependent on him immediately before his death.

Incidentally, section 13 (2) of the Tanjore Pannaiyal Protection Act, 1952 is to be amended, so as to provide for an appeal to the Revenue Court against the award of the Conciliation Officer.

I request the House to accept the motion.

MR. CHAIRMAN: Motion moved—

"That the Madras Tenancy (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 4 of 1965), as passed by the Assembly, be taken into consideration."

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Mr. Chairman, Sir, I do not want to say anything about the general provisions contained in the Act. But when it comes to the question of granting special privileges, I would like that the phrase 'dependent upon him' should be properly defined. 'Widow' is quite all right. But what is meant by the general expression 'dependent on him'? There may be his relations who may also be employed and they may have sufficient means of living. Only because they happen to be his relations, can they be called his dependants? Therefore it is that I would like the phrase to be defined properly so that when these questions come up before the officers, they may be enabled to pass proper orders or enforce the question of 'dependants'.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Mr. Chairman, Sir, just now I am advised that if the provision is left as it is, it will not create any complications. Therefore, let us leave it as it is.

25th January 1965]

MR. CHAIRMAN: The question is—

'That the Madras Tenancy (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 4 of 1965), as passed by the Assembly, be taken into consideration'.

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 to 6 were put and carried.

Clause 1 and Preamble were put and carried.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Mr. Chairman, Sir, I move—

'That the Madras Tenancy (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 4 of 1965), as passed by the Assembly, be passed'.

MR. CHAIRMAN: The question is—

'That the Madras Tenancy (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 4 of 1965), as passed by the Assembly, be passed'.

The motion was put and carried and the Bill was passed.

VI. ANNOUNCEMENT

LETTER OF THANKS FROM THE FORMER SECRETARY TO THE LEGISLATIVE COUNCIL.

MR. CHAIRMAN: I have now an announcement to make. There is a letter of thanks from the former Secretary to the Council, Sri C. D. Natarajan, who is now the Secretary to the Legislative Assembly. "It is to this effect:—

'To the Hon. Chairman, Legislative Council, Madras.
Dear Sir,

It is with a deep sense of gratitude that I humbly acknowledge the receipt of a copy of the Government Motion passed by the Madras Legislative Council on the 22nd October 1964 in appreciation of my humble services to the Legislative Council and the good wishes for my success in my new assignment as Secretary to the Legislative Assembly.

Conscious and sensible of the great and signal honour bestowed on me in this regard by the Hon. Chairman, Hon. Leader of the House, Hon. Leader of the Opposition and other Hon. Members, who have been partial to my merits and generous to my faults, the words of appreciation, I most respectfully assure you, Sir, will ever remain a source of inspiration and strength and I shall cherish the same with pride and as a priceless possession. I thank Providence for having given me the great honour and unique privilege to serve great and illustrious men in a humble capacity as the Secretary of the Council. It shall be my constant care and earnest endeavour to merit and deserve this great honour and to serve with diligence and gratitude the cause of Legislature and Democracy.

[25th January 1965]

With your encouragement, guidance and support, I will strive to fulfil your hopes and expectations to the best of my ability and acknowledge, in conclusion, my deep debt of gratitude to you, Sir, the Hon. Leader of the House and Hon. Members of the House.

C. D. NATARAJAN. "

Now the only announcement to be made is that the House will now adjourn and meet again at 3 p.m. on Monday, the 1st March 1965.

The House then adjourned.

VII.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* 98. Notification issued with G.O. P. No. 2895, Revenue, dated 10th December 1964, regarding amendment to the Madras General Sales Tax Act, 1959.

* 99. Notification issued with G.O. Ms. No. 2268, Rural Development and Local Administration, dated 28th October 1964, regarding constitution of Pattukkottai Town Panchayat as a Municipality with the name Pattukkottai.

† 100. Notification issued with G.O. P. No. 2560, Revenue, dated 24th October 1960, regarding amendments to the Madras Cultivating Tenants Protection Rules, 1955.

101. Notification issued with G.O. Ms. No. 2658, Revenue, dated 12th November 1964, regarding amendments to the Madras Agricultural Income Tax Rules, 1955.

102. Notification issued with G.O. Ms. No. 2802, Revenue, dated 30th November 1964, regarding amendment to the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948.

103. Notification issued with G.O. Ms. No. 2395, Rural Development and Local Administration, dated 17th November 1964, regarding amendments to the Conduct of Election of Members of Village Panchayats Rules, 1964.

* Laid on the table of the House on 22nd January 1965.

† Laid on the table of the House on 23rd January 1965.

25th January 1965]

APPENDIX I.

[Vide Item V (1) on page 305.]

L.A. Bill No. 5 of 1965.

(As passed by the Assembly.)

A Bill to amend the Madras Land Improvement Schemes Act, 1959.

BE it enacted by the Legislature of the State of Madras in the Fifteenth Year of the Republic of India as follows:—

1 *Short title and commencement.*—(1) This Act may be called the Madras Land Improvement Schemes (Amendment) Act, 1965.

(2) It shall come into force on such date as the State Government may, by notification, appoint.

2. *Amendment of section 8, Madras Act 31 of 1959.*—In section 8 of the Madras Land Improvement Schemes Act, 1959 (Madras Act 31 of 1959) (hereinafter referred to as the principal Act)—

(1) in sub-section (2) after clause (b), the following clause shall be inserted, namely:—

“(bb) the Secretary to the Government in the Department of Food and Agriculture, *ex-Officio*”; and

(2) for sub-section (3), the following sub-section shall be substituted, namely:—

“(3) The Director of Agriculture, or such other officer as the Director of Agriculture may with the previous approval of the Government nominate in this behalf, from time to time, shall be the Secretary to the Land Improvement Board”.

3. *Substitution of new section for section 37, Madras Act 31 of 1959.*—For section 37 of the principal Act, the following section shall be substituted, namely:—

“37. *Amounts to be recovered as arrears of land revenue.*—All amounts payable to, or recoverable by, the Government, the Board of Revenue, the Soil Conservation Board, or the Land Improvement Board or any officer of the Government under this Act, may be recovered—

(a) from the owner or any other person liable, as if they were arrears of land revenue due by him;

(b) out of the land in respect of which, or for the benefit of which, any work under a scheme or the maintenance or repair of any such work has been carried out, as if they were arrears of land revenue due in respect of that land.”.

4. *Amendment of section 44, Madras Act 31 of 1959.*—In section 44 of the principal Act,—

(1) in sub-section (1) the words “by notification” shall be omitted;

[25th January 1965]

(2) sub-section (3), shall be omitted.

5. *Amendment of section 47, Madras Act 31 of 1959.*—In section 47 of the principal Act—

(1) in sub-section (1), the brackets and figure “(1)” shall be omitted;

(2) sub-section (2) shall be omitted.

6. *Insertion of new section 47-A in Madras Act 31 of 1959.*—After section 47 of the principal Act, the following section shall be inserted, namely :—

“47-A. *Rules, notifications and orders to be placed before the Legislature.*—(1) All rules made under this Act shall be published in the *Fort St. George Gazette* and unless they are expressed to come into force on a particular day, shall come into force on the day on which they are so published.

(2) Every rule made or notification issued under this Act and every order made under section 47 shall as soon as possible after it is made or issued, be placed on the table of both Houses of the Legislature and if, before the expiry of the session in which it is so placed or the next session, both Houses agree in making any modification in any such rule, notification or order or both Houses agree that the rule, notification or order should not be made the rule, notification or order shall thereafter have effect only in such modified form or be of no effect, as the case may be, so however that any such modification or annulment shall be without prejudice to the validity of anything previously done under that rule, notification or order”.

APPENDIX II.

[Vide Item V (2) on page 307.]

L.A. Bill No. 12 of 1964.

(As passed by the Assembly.)

A Bill further to amend the Madras Places of Public Resort Act, 1883.

BE it enacted by the Legislature of the State of Madras in the Fifteenth Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title and commencement.*—(1) This Act may be called the Madras Places of Public Resort (Amendment) Act, 1965.

(2) It shall come into force on such date as the State Government may, by notification, appoint.

2. *Amendment of section 7, Madras Act 11 of 1883.*—In section 7 of the Madras Places of Public Resort Act, 1888 (Madras Act II of 1888), in the opening paragraph for the words “If the authority is satisfied”, the words “If the authority, after consulting such authority or officer as the State Government may from time to time by rule direct is satisfied” shall be substituted.

[25th January 1965]

APPENDIX III.

[Vide item VI (3) on page 308.]

L.A. Bill No. 3 of 1965.

(As passed by the Assembly.)

A Bill to provide for the continuance of the Madras Cultivating Tenants Protection Act, 1955.

BE it enacted by the Legislature of the State of Madras in the Fifteenth Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title.*—This Act may be called the Madras Cultivating Tenants Protection (Continuance) Act, 1965.

2. *Madras Act XXV of 1955 to be a permanent Act.*—The Madras Cultivating Tenants Protection Act, 1955 (Madras Act XXV of 1955) (hereinafter referred to as the principal Act) shall, as amended by this Act, become a permanent Act.

3. *Amendment of section 1, Madras Act XXV of 1955.*—In section 1 of the principal Act,—

(i) for the heading, the heading “Short title and extent.” shall be substituted;

(ii) sub-section (3) shall be omitted.

4. *Amendment of section 3, Madras Act XXV of 1955.*—In sub-section (1) of section 3 of the principal Act, the words “during the continuance of this Act” shall be omitted.

5. *Omission of section 5, Madras Act XXV of 1955.*—Section 5 of the principal Act shall be omitted.

APPENDIX IV.

[Vide item V (4) on page 316.]

L.A. Bill No. 4 of 1965.

(As passed by the Assembly.)

A Bill to amend certain Tenancy Act in force in the State of Madras.

BE it enacted by the Legislature of the State of Madras in the Fifteenth Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title.*—This Act may be called the Madras Tenancy (Amendment) Act, 1965.

2. *Amendment of Madras Act XIV of 1952.*—In the Tanjore Pannaiyal Protection Act, 1952 (Madras Act XIV of 1952),—

(i) in sub-section (4) of section 12—

(a) after the expression “the award of the Conciliation Officer under sub-section (3)”, the expression “or the decision

[25th January 1965]

of the Revenue Court on an appeal from such award under sub-section (2) of section 13 " shall be inserted;

(b) for the expression " the rights accruing to the pannaiyal under sub-section (3) ", the expression " the rights accruing to the pannaiyal under an award under sub-section (3) or under a decision on an appeal from such award under sub-section (2) of section 13 " shall be substituted;

(ii) after section 12, the following section shall be inserted, namely:—

" 12-A. *Special privileges for members of Armed Forces.*—

(1) Subject to the provisions of sub-section (2), any pannaiyal, who is enrolled as a member of the Armed Forces, may on discharge or retirement from service, or on being sent to Reserve, make within the prescribed period an application for reinstatement to the Conciliation Officer. Upon such application he shall be entitled to be reinstated as a pannaiyal with all the rights enjoyed by him immediately before his enrolment as a member of the Armed Forces.

(2) Nothing in sub-section (1) shall be deemed to entitle the pannaiyal to be reinstated if having regard to all or any of the following matters, namely:—

(a) the reduction, if any, in the extent of the farm after the date of the enrolment;

(b) the nature of the agricultural operations carried on in respect of that farm on or after the date of the application;

(c) such other matters as may be prescribed, the Conciliation Officer is satisfied that it will not be just and proper to require the landowner to reinstate the pannaiyal.

(3) The Conciliation Officer may, on receipt of an application under sub-section (1), call upon the land owner and the pannaiyal concerned to appear before him in person or by agent and to represent their respective cases.

(4) After considering the representations, if any, so made, and after making such further inquiry into the case as he may deem fit, he may, by an award in writing, require the landowner to take back the pannaiyal and reinstate him with all the rights enjoyed by him immediately before his enrolment as a member of the Armed Forces :

Provided that any award for reinstating any pannaiyal under this section shall, in respect of any farm where there are standing crops on the date of such award, take effect immediately after the harvest of such crops.

(5) The provisions of sub-sections (4) and (5) of section 12 shall, as far as may be, apply in relation to an award under sub-section (4) as they apply in relation to an award under sub-section (3) of section 12.

25th January 1965]

(6) Where a member of the Armed Forces dies while in service, the special privileges conferred by this section on such member shall be available to the widow of such member, or any person dependent upon such member immediately before his death.

Explanation.—In this section ' member of the Armed Forces ' shall have the same meaning as in clause (29) of section 3 of the Madras Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Act, 1961 (Madras Act 58 of 1961).";

(iii) in sub-section (2) of section 13, for the expression " Against any final order passed by a Conciliation Officer under sub-section (1), an appeal shall lie to the Revenue Court within thirty days of the passing of the order ", the expression " Against any award passed by a Conciliation Officer under sub-section (3) of section 12 or under sub-section (4) of section 12-A or any final order passed by a conciliation officer under sub-section (1), an appeal shall lie to the Revenue Court within thirty days of the passing of the award or order, as the case may be, " shall be substituted.

3. *Amendment of Madras Act XXV of 1955.*—In the Madras Cultivating Tenants' Protection Act, 1955 (Madras Act XXV of 1955),—

(i) in sub-section (1) of section 4-A, after the words " in any other provision of this Act ", the words, figure and letters " but subject to the provisions of section 4-AA " shall be inserted;

(ii) after section 4-A, the following section shall be inserted, namely:—

" 4-AA. *Special privileges for member of the Armed Forces.*—(1) A cultivating tenant who is enrolled as a member of the Armed Forces, may, on or after such enrolment, sublet the lands held by him as a cultivating tenant, and the sub-tenant concerned shall, subject to the provisions of sub-section (2), be deemed to be a cultivating tenant for the purposes of this Act and of the Madras Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Act, 1956 (Madras Act XXIV of 1956), if such sub-tenant contributes his own physical labour or that of any member of his family in the cultivation of such land.

(2) A cultivating tenant who is enrolled as a member of the Armed Forces, on discharge or retirement from service or on being sent to Reserve, shall, on application for resumption made within the prescribed period to the Revenue Divisional Officer, be entitled to resume possession from the sub-tenant referred to in sub-section (1), of the land sublet by him under that sub-section.

(3) A landlord who is enrolled as a member of the Armed Forces shall, on discharge or retirement from service or on being sent to Reserve, be entitled to resume possession from any cultivating tenant for purposes of personal cultivation of that extent of land, which together with the extent of land, if any, already in his possession does not exceed the ceiling area which he is entitled to hold under the Madras Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Act, 1961 (Madras Act 58 of 1961).

[25th January 1965]

(4) The provisions of sub-section (2) of section 4-A shall, as far as may be, apply for the resumption of any land under sub-section (2) or sub-section (3) as they apply for the resumption of any land under sub-section (1) of section 4-A.

(5) Where a member of the Armed Forces dies while in service, the special privileges conferred by this section on such member shall be available to the widow of such member, or any person dependent upon such member immediately before his death.

(6) The provisions of this section shall have effect notwithstanding anything inconsistent therewith contained in any other provision of this Act or of any other Act.

Explanation.—For the purposes of this Act—

(a) 'member of the Armed Forces' shall have the same meaning as in clause (29) of section 2 of the Madras Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Act, 1961 (Madras Act 58 of 1961);

(b) a member of the Armed Forces who has been discharged or retired from service or who has been sent to Reserve is said to carry on personal cultivation on a land when he contributes his own physical labour or that of the members of his family in the cultivation of that land; and

(c) a member of the Armed Forces in service shall be deemed to carry on personal cultivation on a land if such land is cultivated by the members of his family or by his own servants or by hired labour, with his own or hired stock."

4. *Amendment of Madras Act XXXVI of 1958.*—In the Tiruchirappalli *Kaiaeruvaram* and *Mattuwarem* Act, 1958 (Madras Act XXXVI of 1958),—

(i) in section 2, after clause (c), the following clause shall be inserted, namely :—

"(cc) 'member of the Armed Forces' shall have the same meaning as in clause (29) of section 3 of the Madras Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Act, 1961 (Madras Act 58 of 1961);";

(ii) after section 5, the following section shall be inserted, namely :—

"5-A. *Special privileges for member of the Armed Forces who was a kaiaeruvaramdar.*—(1) Subject to the provisions of sub-section (2), a *kaiaeruvaramdar* in respect of any land, who is enrolled as a member of the Armed Forces may, on discharge or retirement from service or on being sent to Reserve, make within the prescribed period an application for re-engagement, to the Tahsildar having jurisdiction over the area in which the land is situated. Upon such application he shall be entitled to be

[25th January 1965]

re-engaged by the land owner concerned as a *kaiaeruvaramdar* with all the rights enjoyed by him immediately before his enrolment as a member of the Armed Forces :

Provided that any order for re-engaging any *kaiaeruvaramdar* under this section shall, in respect of any land where there are standing crops on the date of such order, take effect immediately after the harvest of such crops.

(2) Nothing in sub-section (1) shall be deemed to entitle the *kaiaeruvaramdar* to be re-engaged if, having regard to all or any of the following matters, namely :—

(a) the reduction, if any, in the extent of the land concerned after the date of the enrolment;

(b) the nature of the agricultural operations carried on in respect of that land on or after the date of the application;

(c) such other matters as may be prescribed.

the Tahsildar is satisfied that it will not be just and proper to require the land owner to re-engage the *kaiaeruvaramdar*

(3) In disposing of an application under sub-section (1), the Tahsildar shall follow such procedure as may be prescribed."

(iii) in sub-section (2) of section (6), for the expression "under sub-section (1)", the expression "under section 5-A or sub-section (1)" shall be substituted;

(iv) after section 8, the following sections shall be inserted, namely :—

"8-A. *Special privileges for member of the Armed Forces who was a mattuvaramdar.*—(1) Any *mattuvaradmardar* in respect of any land, who is entitled to the benefits conferred by section 7, and who is enrolled as a member of the Armed Forces may, on discharge or retirement from service or on being sent to Reserve, make within the prescribed period an application for re-engagement to the Revenue Divisional Officer having jurisdiction over the area in which the land is situated. Upon such application he shall be entitled to be re-engaged by the land owner concerned as a *mattuvaradmardar* in respect of that land with all the rights enjoyed by him immediately before his enrolment as a member of the Armed Forces :

Provided that any order for re-engaging any *mattuvaradmardar* under this section shall, in respect of any land where there are standing crops on the date of such order, take effect immediately after the harvest of such crops.

(2) In disposing of an application under sub-section (1), the Revenue Divisional Officer shall follow such procedure as may be prescribed.

[25th January 1965]

8-B. *Special privileges under sections 5-A and 8-A to ensure to widow and dependents.*—Where a member of the Armed Forces dies while in service, the special privileges conferred by sections 5-A and 8-A on such member shall be available to the widow of such member, or any person dependent upon such member immediately before his death.”.

5. *Amendment of Madras Act, 57 of 1961.*—In the Madras Public Trusts (Regulation of Administration of Agricultural Lands) Act, 1961 (Madras Act 57 of 1961),—

(i) in section 2,—

(a) in clause (5), the *Explanation* shall be numbered as *Explanation I* and after the *Explanation* as so numbered, the following *Explanation* shall be added, namely :—

Explanation II.—A member of the Armed Forces in service shall be deemed to be a cultivating tenant in respect of a land if such land is cultivated by the members of his family or by his own servants or by hired labour, with his own or hired stock; ”;

(b) after clause (15), the following clause shall be inserted, namely :—

“(15-A) ‘member of the Armed Forces’ shall have the same meaning as in clause (29) of section 3 of the Madras Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Act, (Madras Act 58 of 1961); ”;

(c) after clause (24), the following clause shall be inserted, namely :—

(24-A) ‘Proclamation of Emergency’ means the Proclamation issued under clause (1) of Article 352 of the Constitution on the 26th day of October 1962; ”;

(ii) in section 10,—

(a) to sub-section (1), the following *Explanation* shall be added, namely :—

“*Explanation.*—In the case of a member of the Armed Forces the return under sub-section (1) shall be furnished within six months after the Proclamation of Emergency has ceased to operate.”;

(b) to sub-section (2), the following *Explanation* shall be added, namely :—

“*Explanation.*—In the case of a member of the Armed Forces, the return under sub-section (2) shall be furnished within six months after the Proclamation of Emergency has ceased to operate, or within ninety days from the date of the acquisition, whichever is later.”;

25th January 1965]

(iii) in sub-clause (ii) of clause (b) of sub-section (1) of section 19, after the word “who”, the words “not being a member of the Armed Forces in service” shall be inserted;

(iv) after section 20, the following section shall be inserted, namely :—

“20-A. *Special privileges for member of the Armed Forces.*—

(1) A cultivating tenant who is enrolled as a member of the Armed Forces, on discharge or retirement from service or on being sent to Reserve, shall, on application for resumption made within the prescribed period to the authorised officer, be entitled to resume possession from his sub-tenant, of the land sublet by him.

(2) The provisions of sub-section (2) of section 20 shall, as far as may be, apply to an application under sub-section (1) as they apply to an application by a cultivating tenant under sub-section (1) of section 20.

(3) Where a member of the Armed Forces dies while in service, the special privileges conferred by this Act on such member shall be available to the widow of such member, or any person dependent upon such member immediately before his death.”.

6. *Amendment of Madras Act 58 of 1961.*—In the Madras Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Act, 1961 (Madras Act 58 of 1961),—

(i) after clause (36) of section 3, the following clause shall be inserted, namely :—

(36-A) ‘Proclamation of Emergency’ means the Proclamation issued under clause (1) of Article 352 of the Constitution on the 26th day of October 1962; ”;

(ii) for *Explanation I* to sub-section (1) of section 8 the following *Explanation* shall be substituted, namely :—

“*Explanation I.*—In the case of a member of the Armed Forces, the return under sub-section (1) shall be furnished within six months after the Proclamation of Emergency has ceased to operate.”;

(iii) in section 21,—

(a) in sub-section (1), the *Explanation* shall be numbered as *Explanation I*, and after the *Explanation* as so numbered, the following *Explanation* shall be added, namely :—

“*Explanation II.*—In the case of a member of the Armed Forces, the return under sub-section (1) shall be furnished within six months after the Proclamation of Emergency has ceased to operate, or within ninety days from the date of acquisition, whichever is later.”;

[25th January 1965]

(b) to sub-section (2), the following *Explanation* shall be added, namely :—

“ *Explanation.*—In the case of a member of the Armed Forces, the return under sub-section (2) shall be furnished within six months after the Proclamation of Emergency has ceased to operate, or within ninety days from the date of marriage or adoption, whichever is later.”;

(iv) to sub-section (1) of section 61, the following *Explanation* shall be added, namely :—

“ *Explanation.*—In the case of a member of the Armed Forces, the return under sub-section (1) shall be furnished within six months after the Proclamation of Emergency has ceased to operate.”

INDEX TO MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL DEBATES

TWENTY-FIFTH SESSION OF THE LEGISLATIVE
COUNCIL UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

19th to 23rd and 25th January 1965.

Volume LX (Nos. 1 to 6).

PAGES

A

ACCIDENTS—

Question re number of—in which Motor Vehicles were involved
during 1963-64 5-9,
69-70

ADVOCATE-GENERAL AND PUBLIC PROSECUTOR—

Question re appointment of 3-4

AGRICULTURAL DEPARTMENT EXTENSION WING—

Question re number of Gazetted Officers in—appointed under Rule
10(a) (i) of General Rules 87-88

AGRICULTURAL INCOME-TAX RULES, 1965—

Amendment to—, notification laid on the table 320

AGRICULTURAL PRODUCE MARKETS ACT, 1959—

Declaration of markets at Adiamattinam and Muthupet in
Thanjavur district as market area and on notified market area,
notification laid on the table 64

Establishment of a regulated market at Polur, North Arcot district,
under sect on 5(3), notification laid on the table 66

ANBAZHAGHAN, SRI K.—

Governor's Address, discussion on 258-271

APPROPRIATION BILL, 1965—

See Bills.

ASPHALT MIXING PLANT—

Issue of poisonous fumes from, opposite to Chintadripet High School,
Ministers attention called to 21

A—cont.

ASSISTANT INSPECTORS OF LABOUR—

Question re—

Number of graduate—and number promoted to higher posts ..	183-184
Revisions of fixed travelling allowance	184-185
Revision of scales of pay	81-82

ASSURANCES COMMITTEE—

See Committees.

B

BALASUBRAMANYA AYYAR, SRI K.—

Bills—

Cultivating Tenants Protection (continuance) Bill, 1965	309-313
Tenancy (Amendment) Bill, 1965	318
Governor's Address, discussion on	140-149
	200
	218-232

Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Act, 1961, Motion re issue of notification under	303-305
Supplementary Statement of Expenditure for 1964-65 (Third), discussion on	97-101

BEEDI INDUSTRIAL PREMISES (REGULATION OF CONDITIONS OF WORKS) ACT, 1958—

Appointment of Inspectors under—, notification laid on the table ..	65
---	----

BHAKTAVATSALAM, THE HON. SRI M.—

Police violence and firing in Scott Christian College at Nagercoil, Statement re	93-95
Supplementary Statement of Expenditure for 1964-65 (Third), Presentation of	22-24
Tamil Pandits, I Grade, in Thanjavur district Statement re non-grant of increments to	199

BILLS—

Appropriation Bill, 1965—

Considered and passed	286-287
Message from the Assembly re	256
Message from the Governor re	255

Contingency Fund (Amendment) Bill, 1965—

Considered and passed	285-286
Message from the Assembly re	92
Message from the Governor re	92

Cultivating Tenants' Protection (Continuance) Bill, 1965—

Considered and passed	303-315
Message from the Assembly re	256

Land Improvement Schemes (Amendment) Bill, 1965—

Considered and passed	305-307
Message from the Assembly re	256

B—cont.

BILLS—cont.

Places of Public Resort (Amendment) Bill, 1965—

Considered and passed	307-308
Message from the Assembly re—	256

Tenancy (Amendment) Bill, 1965—

Considered and passed	316-319
Message from the Assembly re—	256

BLEEDING MADRAS—

See Handloom fabrics

BRICKS (CONTROL OF PRICE AND SUPPLY) ORDER, 1963—

Amendments to—, notification laid on the table	64
--	----

BUILDING RULES—

Question re revision of	299-300
---------------------------------	---------

BURMA EVACUEES—

Question re number of—who arrived in Madras as on 1st September 1964	248-250
---	---------

BUS SERVICE (EXPRESS)—

Question re plying of—from Madurai to Cumbam and Madurai to Kumuzhi	86
--	----

BUSINESS ADVISORY COMMITTEE—

See Committees

C

CATERING ESTABLISHMENT ACT, 1958 AND RULES, 1959—

Exemption from provisions of sections 12 and 19 —, to all vegetarian Refreshment Rooms run by railway administration, notification laid on the table	68
--	----

CENTRAL BUS STAND, TIRUCHIRAPPALLI—

Question re Construction of	192-193
-------------------------------------	---------

CENTRAL SALES TAX (MADRAS) RULES, 1957—

Amendment to—notification laid on the table	65, 67
---	--------

CEYLON INDIAN NATIONALS—

Question re Agreement of Indian Government with Ceylon Govern- ment about—, consultation of Madras Government	250-251
--	---------

CHAIRMAN, Mr.—

Announcement re—

Business Advisory Committee's decision	20
Letter of thanks from former Secretary to Legislative Council (Sri C. D. Natarajan)	319-320

Message from the Assembly re—

Appropriation Bill, 1965	256
Contingency Fund (Amendment) Bill, 1965	92
Cultivating Tenants' Protection (Continuance) Bill, 1965	56
Land Improvement Schemes (Amendment) Bill, 1965	256
Places of Public Resort (Amendment) Bill, 1965	256
Tenancy (Amendment) Bill, 1965	256

C—cont.

CHAIRMAN, Mr.—cont.

Announcement re—	
Message from the Governor re—	
Appropriation Bill, 1965	255
Contingency Fund (Amendment) Bill, 1965	92
Panel of Vice-chairman	20
Time limit for receipt of amendments to the Motion of Thanks for the Governor's Address	20
Expression of sorrow at the demise of Dasappa, Sri H.C. and Veerappa Chettiar, Sri R.S.	1-2
See Ruling and observation of the Chair—	
CHANK-DIVERS—	
Question re number of—	
Engaged at Tuticorin during 1963-64	91-92
CHIDAMBARANATHAN, Dr. A.—	
Governor's Address, discussion on	153-158
Tamil Pandits, I Grade in Thanjavur district of—calling Minister's attention to non-grant of increments to—	198-199
CHIEF ELECTRICAL INSPECTORATE—	
Review of activities of—for first-half year 1964-65	181
CHIT FUNDS ACT—	
Exemption of Banks registered under Banking Companies Act, 1949 and carrying on Chit fund business from—notifications laid on the table	68
CHOLERA IN MADRAS CITY—	
Prevalance of—, Minister's attention called to—	300-301
CINEMAS (REGULATION) RULES, 1957—	
Extension to added Territories, cancellation of orders and notifications issued by Andhra Government, notification laid on the table	287
CIVIL SURGEONS—	
Question re rules followed in the matter of transfer	89-90
COLLEGES—	
Question re—	
Engineering—, number of Hindus, Muslims, Christians and Harijans selected for admission in 1964	185-186
Government Training Colleges, number of applications received from Pandits for admission and number selected during 1962 and 1963	132-133
Regional Engineering College, Tiruchirappalli, number of seats allotted to various States in	11-12
COMMERCIAL TAXES SUBORDINATE SERVICE—	
Amendments to Special Rules for—notification laid on the table	130
COMMITTEES—	
Area Committee, South Arcot, appointment of Ramadoss, Sri P., President, Town Panchayat, Kallakurichi as a member of—, notification laid on the table	66
Assurances Committee, Thirteenth Report presented	95
Business Advisory Committee's decision of	20

C—cont.

CONDUCT OF ELECTION OF MEMBERS OF VILLAGE PANCHAYATS RULES, 1964—	
Amendment to— notification laid on the table	10
CONTINGENCY FUND (AMENDMENT) BILL, 1965—	
See Bills.	
CONTINGENCY FUND (AMENDMENT) ORDINANCE, 1964—	
Laid on the table	64
CO-OPERATIVE SOCIETIES—	
Question re Madras State Fort St. George Government Officers—Building Co-operative Society representation re establishment of sewage farm near the colony at St. Thomas Mount	122
CORRUPT PRACTICES—	
Question re number of Government servants punished for—during 1963-64	79-80
COURTS—	
Rent Court in Kulittalai, Trichirappalli district—Appointment of special staff for constitution of, notification laid on the table	66
CULTIVATING TENANTS' (CONTINUANCE) BILL, 1965—	
See Bills.	
CULTIVATING TENANTS PROTECTION RULES, 1957—	
Amendment to— notification laid on the table	220
CYCLONE AND TIDAL WAVE—	
Statement of Chief Minister re extent of damage caused by—in Rameswaram island and other parts of Eastern coast, laid in the table	181
D	
DASAPPA, Sri H.C.—	
Expression of sorrow re demise of	1-2
DRAINAGE SCHEME—	
Question re implementation of underground, for Tiruchirappalli	126-137
E	
ELECTRICITY—	
Question re—	
Major power projects in the State, representation to Government of India to take over	247
Power house, construction of—at Vaigai Dam	293-296
Procedure for collection of minimum charge for consumption of	135-136
EMPLOYEES' STATE INSURANCE (MEDICAL BENEFIT) RULES, 1954—	
Amendments to— notification laid on the table	67
ENGINEERING COLLEGES—	
See Colleges	
C. 9-2	

E—cont.

ENTERTAINMENTS TAX—

Waiver of for International Film Festival to be held in Madras City from 22nd to 28th January 1965, notification laid on the table	180
--	-----

ESTATES (ABOLITION AND CONVERSION INTO RYOTWARI) ACT, 1948—

Amendment to— notification laid on the table	320
Date of—coming into force of certain provisions in Arunalli Agraharam Inam estate in Hosur taluk, Salem district, notification laid on the table	67
Settlement of estates taken over by Government, notification laid on the table	287
Taking over of certain villages in Ramanathapuram district under section 1 (4) notification laid on the table	66

ESTIMATES—

Preparation of—measurements and check measurement, Amendment to rules for—notification laid on the table	62
--	----

ETHIRAJULU, SRI M.—

Governor's address, discussion on	158-163
---	---------

EXCISE AND PROHIBITION DEPARTMENT—

Review of activities of—for half year 1st April to 30th September 1963, laid on the table	65
---	----

EXPORT CORPORATION—

Question re formation of	13
----------------------------------	----

EXPRESSION OF SORROW re.—

Demise of Dasappa, Sri H. C.—	1-2
Demise of Veerappa Chettiar, Sri R. S.—	1-2

F

FISHING IN KADAMBA TANK (TIRUNELVELI DISTRICT)—

Amendment to Rules regulating—notification laid on the table ..	287
---	-----

FOOD—

Distribution of unclean rice in Madras City, Minister's attention called to	256-257
Question re exemption of foodgrains from sales-tax	187-188

G

GENERAL SALES-TAX ACT, 1959—

Amendment to—notification laid on the table	320
---	-----

GENERAL SALES-TAX RULES, 1959—

Amendments to—notification laid on the table	64
--	----

GOLD JARI—

Question re difficulty in securing—for the use of handloom weavers outside the co-operative sector	10-11
--	-------

G—cont.

GOLDSMITHS—

Question re representation for reduction of licence fees	245-246
--	---------

GOVERNMENT HOSPITAL, ROYAPETTAH—

See Hospitals.

GOVERNMENT TRAINING COLLEGES—

See Colleges.

GOVERNORS ADDRESS—

Announcement re time-limit for receipt of amendments to Motion of Thanks	20
Discussion on	25, 73-77, 114-129, 140-180, 199-201, 258-285
Laid on the table	120

GRANT OF CERTIFIED COPIES RULES—

Amendments to—, notification laid on the table	64
--	----

H

HANDE, DR. H. V.—

Distribution of unclean rice to cardholders in Madras City, calling Minister's attention to	256
Governor's Address, discussion on	46-49
Supplementary Statement of Expenditure for 1964-65 (Third), discussion on	104-105

HANDLOOMS—

Question re.—	
“ Bleeding Madras ” speculation in marketing of	186-187
Handloom Finance Corporation State, composition of Directorate ..	246-247
Handloom Prize Award Scheme, districts where implemented ..	296-297
Number of—registered under Textile Control Order up to 31st July 1964	83-84

HEALTH OFFICER, CORPORATION OF MADRAS—

Question re delay in filling up the post of	196-197
---	---------

HINDU RELIGIOUS AND CHARITABLE ENDOWMENTS ACT, 1952—

Amendments to rules framed under—, notification laid on the table.	62
--	----

HINDU RELIGIOUS AND CHARITABLE ENDOWMENTS SUBORDINATE SERVICE—

Amendment to special rules—, notification laid on the table ..	241
--	-----

HOME GUARD RULES, 1963—

Amendment to—, notification laid on the table.	241
--	-----

HOMOEOPATHY MEDICINES—

Question re sale of intoxicating drinks in the name of	86-87
--	-------

H—cont.

HOSPITALS AND DISPENSARIES—

Question re—

Government Hospital Royapettah, provision of isolation wards in	137-138
Government Hospital, Royapettah, utilization of funds collected on the eve of Golden Jubilee of	138-139
Hospital of Indian Medicine, shifting of—from Kilpauk to Courtallam	17-18

HOUSE-SITES—

Question re. acquisition of—, for Harijans in Madurai district during 1963-64	13, 71-72
---	-----------

HOUSING BOARD—

Issue of rules for payment of Compensation in respect of Public streets or squares vested in—, notification laid on the table ..	63
--	----

I

INAM ESTATE—

Declaration of chouthabali village in Krishnagiri taluk, Salem district, as an—, notification laid on the table	64
---	----

INDUSTRIES DEPARTMENT—

Question re. names of towns in the State where there are show rooms of—, as on 1st August 1964	9-10, 70-71
--	-------------

INDUSTRIES SUBORDINATE SERVICE—

Inclusion of certain posts in—within the purview of Public Service Commission, notification laid on the table	63
---	----

IRRIGATION—

question re—

Major irrigation projects in the State, representation to Government of India to take over	247
--	-----

J

JAYARAMA REDDIAR, Sri S.—

Governor's Address, discussion of	117-121
---	---------

JOINT DEVELOPMENT COMMISSIONER—

Designating of— as Appellate authority for punishments imposed by presidents and special officers of District Boards, notification laid on the table	63
Powers and duties of—, notifications laid on the table	211

JOTHI VENCATACHELLUM, THE HON. SRIMATHI—

Asphalt mixing plant opposite to Chintadripet, statement re. issue of poisonous fumes from	21-22
Bill—Places of Public Resort (Amendment) Bill, 1963	3-7-08
Prevalence of Cholera in Madras City, Statement re	300-301

K

KOTHANDARAMAN, Sri K. K.—

Governor's Address, discussion on	169-176
---	---------

KRISHNAMOORTHY, Sri G.—

Governor's Address, discussion on	42-46
Supplementary Statement of expenditure for 1964-65 (Third), discussion on	101-104

L

LAKSHMANAN CHETTIAR, Sri. S.P.K.A.—

Governor's Address, discussion on	175-180
---	---------

LAKSHMANASWAMI MUDALIAR, Dr. A.—

Assurances Committee, Thirteenth Report presented	95
Governor's Address, discussion on	200-211

LAKSHMI KRISHNAMURTHI, SRIMATHI—

Governor's Address, discussion on	25-27
---	-------

LAND IMPROVEMENT SCHEMES (AMENDMENT) BILL, 1965—
See Bills.LAND REFORMS (FIXATION OF CEILING ON LAND) ACT,
1961—

Motion re issue of notification under	302-305
---	---------

LANDS—

Question re—

Doula crop wet—, in Kuchanur Markkayamkottai in Periakulam taluk, Madurai district, conversion into single crop wet	16-17
Government waste—assigned for cultivation, extent of district wise as on 1st December 1964	295
Kombai grazing grounds in Periakulam taluk, Madurai district, assignment to the poor	89
Tank bed—of irrigation tanks in Kanyakumari district assignment of	14-15
Tankbed—of irrigation tanks in Kanyakumari district, unauthorized encroachment of	15-16

LEGISLATIVE COUNCIL—

Resume of work transacted by—from 19th to 24th October 1964, laid on the table	287
Resume of work transacted in the Twenty-Third session of—(Part III), laid on the table	63

LIQUOR (LICENCE AND PERMIT) RULES, 1960—

Amendments to—notification laid on the table	63, 64, 66, 129, 181
--	----------------------

M

**MADRAS STATE FORT ST. GEORGE GOVERNMENT OFFICERS
BUILDING CO-OPERATIVE SOCIETY—**
See Co-operative Societies.

MAJID THE HON. SRI S. M. A.—

Resolution re constitution of Yercaud Township 257

MANNER OF AUDIT OF ACCOUNTS RULES—

Amendment to—notification laid on the table 68

MANUFACTURED DRUGS RULES, 1932—

Amendment to—notification laid on the table 64

MARKET(S)—

Inclusion of groundnut and tobacco in Regulated—, at Perundurai
in Coimbatore district, notification laid on the table 68

M.S. AND M.D. COURSES—

Selection for—in 1963 252

MATTER OF URGENT PUBLIC IMPORTANCE—

Asphalt mixing plant opposite to Chintadripet High School, calling
attention to the issue of poisonous fumes from 21

Distribution of unclean rice to card holders in Madras City, calling
Minister's attention to 256-257

Police violence and firing in Scott Christian College at Nagercoil,
calling attention to 92

Prevalence of Cholera in Madras City, Calling Minister's attention to. 300-301

Tamil Pandits, I Grade in Tanjore district Minister's attention called
to non-grant of increments to 198-199

MEDICAL CONCESSIONS—

Question re Grant of—to N.G.G.Os Validity of essentiality certifi-
cates issued by Honorary Surgeons and Assistant Surgeons 195-196

MEMBERS OF THE LEGISLATURE—

Question re Priority in reservation of accommodation in State
Express Bus Service 83

MERCY PETITIONS—

Question re number of received from persons sentenced to death, ..
disposed of and pending during 1963-64 131-132

MESSAGES FROM THE ASSEMBLY AND THE GOVERNOR—

See Bills.

See Governor's Address.

MOTOR VEHICLES RULES, 1940—

Amendments to—, notifications laid on the table 64, 65, 66

M—cont.

MOTOR VEHICLES TAX—

Exemption of Vehicle No. MDR 4202 from—, notification laid on
the table 65-66

Exemption of Vehicle No. MDS 4148 from—, notification laid on
the table 66

Exemption of Vehicle No. MSS 40 from—, notification laid on the
table 64

Exemption of Vehicle No. MSV 445 from—, notification laid on the
table 66

Payment of tax at reduced rate in respect of luxury coach No. MDO
3033—, notification laid on the table 67

MUNICIPALITY—

Constitution of Auttur Town Panchayat as—, notification laid on the
table 241

Constitution of Idapadi Town Panchayat as—, notification laid on
the table 65

Constitution of Krishnagiri Town Panchayat as—, notification laid
on the table 66

Constitution of Pattukottai Town Panchayat as—, notification laid
on the table 320

Constitution of Tenkasi Town Panchayat as—, notification laid on
the table 287

MUTHIAH CHETTIAR, SRI M.A.—

Governor's Address, discussion on 28-36

N

NATARAJAN, SRI N.V.—

Governor's Address, discussion on 220

NATIONAL EMPLOYMENT SERVICES—

Review of activities for half year ended 30th June 1964—
laid on the table 287

O

OFFICIAL LANGUAGE—

Introduction of Tamil as—, in the offices of Divisional Engineer
(Soil Conservation Scheme), Madurai, and Divisional Engineer
(Soil Conservation Scheme), Coimbatore, with effect on and from
10th December 1964, notification laid on the table 129

Introduction of Tamil as—, in the office of the Project Officer, the
Madurai Milk Conservation Project, Madurai, notification laid on
the table 65

Introduction of Tamil as—, in the offices of the Textile Control
Officers, notification laid on the table 67

P

PADDY CULTIVATION—

Question re number of acres under—and production per acre during
1963 247-248

P—cont.

PANCHAYATS—

Expiry of term of office of—existing members and coming into office of new members, notification laid on the table	180
Pal-n. Sri M. President, Chitteri Panchayat, North Arcot district—Orders of Collector on no-confidence motion on— notification laid on the table	242
Question re—Vellalapati Town Panchayat—misappropriation of funds by its Executive officer	90
Refixation of jurisdiction of Kattuputhur Town Panchayat and Seethapatty Village Panchayat, notification laid on the table ..	67

PANCHAYAT UNION COUNCILS—

Expiry of term of office of existing members and coming into office of new members—, notification laid on the table	180
---	-----

PANCHAYAT UNIONS—

Pattukottai Panchayat Union, exclusion of certain Villages from—and inclusion in Mudukur Panchayat Union, notification laid on the table	242
--	-----

PANCHAYATS ACT, 1958—

Constitution of Mahabalipuram Township under—, notification laid on the table	242
Rules made under—, notification laid on the table	67

PANDITS—

Question re number of applications received from—for admission into Government Training Colleges and number selected during 1962 and 1963	132-133
---	---------

PANEL OF VICE-CHAIRMEN—

Announcement re	20
-------------------------	----

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—

Agricultural Income-tax Rules, 1955 amendment to—, (G.O. Ms. No. 2658, Revenue, dated 12th November 1964)	320
Agricultural Produce Markets Act— Declaration of markets at Adirampattinam and Muthupet in Thanjavur district as market area and notified market area— (G.O. Ms. No. 2266, Food and Agriculture, dated 29th July 1964)	64
Establishment of a regulated market at Polur, North Arcot district under section 5 (3) (G.O. Ms. No. 2616, Food and Agriculture, dated 2nd September 1964)	66
Area Committee, South Arcot—appointment of Ramadoss, Sri P., President, Town Panchayat, Kallakurichi, as member of (G.O. Ms. No. 839, Revenue, dated 7th October 1964)	66
Beedi Industrial Premises (Regulation of Conditions of Work) Act, 1958—Appointment of Inspectors under (G.O. Ms. No. 4807, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 13th October, 1964)	65
Bricks (Control of Price and Supply) Order, 1963—Amendments to (G.O. Ms. No. 3729 and 4319, Industries, Labour and Co-operation (Industries), dated 24th July 1964, and 6th September 1964 respectively	64

P—cont.

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—cont.

Catering Establishments Act, 1958 and Rules, 1959—Exemption from provisions of sections 12 and 19 to all vegetarian refreshment rooms run by railway administration (G.O. Ms. No. 5197, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 17th November 1964)	68
Central Sales Tax (Madras) Rules, 1957—Amendment to (G.Os. Ps. No. 2261, Revenue, dated 5th September 1964 and No. 2295, dated 11th September 1964)	65 67
Chief Electrical Inspectorate, review of activities for first half-year 1964-65	181
Chit Funds Act, exemption of Banks registered and Banking Companies Act, 1949 and carrying on chit fund business from— (G.O. Ms. No. 5226, Industries, Labour and Co-operation, dated 18th November 1964)	68
Cinemas (Regulation) Rules, 1957, extension to added territories, cancellation of order and notifications issued by Andhra Government—(G.O. Ms. No. 3308, Home, dated 23rd October 1964)	287
Commercial Taxes Subordinate Service, amendments to special rules for—(G.O. Ms. No. 2419, Revenue, dated 28th September 1964)	130
Conduct of Election of Members of Village Panchayats Rules, 1964, amendment to—(G.O. Ms. No. 2395 Rural Development and Local Administration, dated 17th November 1964)	320
Contingency Fund (Amendment) Ordinance, 1964	64
Cultivating Tenants Protection Rules, 1955, amendment to—(G.O. Ps. No. 2560, Revenue, dated 24th October 1964)	320
Cyclone, statement of Chief Minister re havoc caused by—and tidal wave in Rameswaram Island and other parts of Eastern Coast ..	181
Employees' State Insurance (Medical Benefit) Rules, 1954, amendments to—(G.O. Ms. No. 5251, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 20th November 1964)	67
Entertainments Tax, waiver of—for International Film Festival to be held in Madras City from 22nd to 28th January 1965—(G.O. Rt. No. 156, Revenue, dated 11th September 1964)	180
Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948— Amendment to—(G.O. Ms. No. 2802, Revenue, dated 30th November 1964)	320
Date of coming into force of certain provisions in Arupalli inam estate in Hosur taluk, Salem district—(G.O. Ms. No. 2629, Revenue, dated 14th November 1964)	67
Settlement of estates taken over by Government—(G.O. Ms. No. 2942, Revenue, dated 14th December 1964)	287
Taking over of certain villages in Ramanathapuram district under section 1 (1)—(G.O. Ms. No. 2468, Revenue, dated 8th October 1964)	66
Excise and Prohibition Department review of activities of—, for half year 1st April to 30th September 1963	65
General Sales Tax Act, 1959, amendments to—(G.O. Ps. No. 2595, Revenue, dated 10th December 1964)	320

P—cont.

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—cont.

General Sales Tax Rules, 1959—Amendments to—(G.Os. Ms. No. 2152 Revenue, dated 24th August 1964 and No. 2234, dated 10th September 1964)	64
Governor's Address to the Legislature on 18th January 1965	129
Grant of Certified Copies Rules, amendments to—(G.O. Ms. No. 2246, Revenue, dated 1st September 1964)	64
Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959— Amendment to rules framed under—(G.O. Ms. No. 2239, Revenue, dated 1st September 1964)	62
Hindu Religious and Charitable Endowments Subordinate Service, amendment to special rules —(G.O. Ms. No. 2570, Revenue, dated 26th October 1964)	241
Home Guard Rules, 1963, amendment to—(G.O. Ms. No. 3743, Home, dated 2nd December 1964)	241
Housing Board, issue of rules for payment of compensation in respect of public streets or squares vested in—[G.O. Ms. No. 3872, Industries, Labour and Co-operation (Housing), dated 4th August 1964]	63
Inam Estate, declaration of Chowthaballi Village in Krishnagiri taluk, Salem district as an—(Memo. No. 62859-J2/64-3, Revenue, dated 29th September 1964)	64
Industries Subordinate Service.—inclusion of certain posts in—, within the purview of Public Service Commission—(G.O. Ms. No. 1416, Public (Services-A), dated 13th August 1964)	63
Joint Development Commissioner— Designating—as 'Appellate Authority' for punishments imposed by Presidents and Special Officers of District Boards—(G.O. Ms. No. 1869, Rural Development and Local Administration, dated 11th September 1964)	63
Powers and duties of—(G.O. Ms. No. 1634, Rural Development and Local Administration, dated 5th August 1964)	241
Legislative Council— Resume of work transacted from 19th to 24th October 1964	287
Resume of work transacted in the twenty-third session of— (Part III)	63
Liquor (Licence and Permit) Rules, 1940, amendments to—(G.Os. Ms. No. 1946, Home, dated 23rd June 1964, No. 2365, dated 1st August 1964, No. 2567, dated 13th August 1964, No. 2774, dated 1st September 1964, and Nos. 3310 and 3311, dated 23rd October 1964)	63 64 66 129 181
Manner of Audit of Accounts Rules, amendment to—(G.O. Ms. No. 2569, Revenue, dated 26th October 1964)	63
Manufactured Drugs Rules, 1932, amendment to—(G.O. Ms. No. 2773, Home, dated 1st September 1964)	64
Market, inclusion of groundnut and tobacco in regulated—at Perundurai in Coimbatore district—(G.O. Ms. No. 282, Food and Agriculture, dated 17th October 1964)	63

P—cont.

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—cont.

Motor Vehicles Rules, 1940, amendment to—(G.Os. Ms. No. 2222, Home, dated 14th July 1964, No. 2252 dated 16th July 1964 and No. 2442, dated 1st August 1964)	64 65 66
Motor Vehicles Tax— Exemption of Vehicle MDR 4202 from—(G.O. Ms. No. 2467, Home, dated 3rd August 1964)	65-66
Exemption of Vehicle MDS 4148 from—(G.O. Ms. No. 1385, Home, dated 4th May 1964)	66
Exemption of Vehicle MSS 40 from—(G.O. Ms. No. 2833, Home, dated 3rd September 1964)	64
Exemption of Vehicle No. MSV 445 from—(G.O. Ms. No. 2837, Home, dated 4th September 1964)	66
Payment of tax at reduced rate in respect of luxury coach MDO 3033 (G.O. Ms. No. 2228, Home, dated 14th July 1964)	67
Municipality— Constitution of Authur Town Panchayat as—(G.O. Ms. No. 2254, Local Administration, dated 27th October 1964)	241
Constitution of Idapadi Town Panchayat as—(G.O. Ms. No. 1986, Revenue, dated 29th July 1964)	63
Constitution of Krishnagiri Town Panchayat as—(G.O. Ms. No. 1931, Rural Development and Local Administration, dated 22nd September 1964)	66
Constitution of Pattukottai Town Panchayat as—(G.O. Ms. No. 2268, Rural Development and Local Administration, dated 28th October, 1964)	320
Constitution of Tenkasi Town Panchayat as—(G.O. Ms. No. 2219, Local Administration, dated 24th October 1964)	287
National Employment Service review of activities for half year ended, dated 3rd June 1964	287
Official Language— Introduction of Tamil as—in the offices of Divisional Engineer (Soil conservation Scheme), Madurai and Divisional Engineer (Soil Conservation Scheme), Coimbatore—[G.O. Ms. No. 1931, Public (General-M), dated 28th November 1964]	129
Introduction of Tamil as—in the office of the Project office, the Madurai Milk Conservation Project, Madurai [G.O. Ms. No. 1731, Public (General-M) dated 17th October 1964]	63
Introduction of Tamil as—in the offices of the Textile Control officers—[G.O. Ms. No. 163, Public (General-M), dated 28th September 1964]	67
Panchayat Union s. Pattukottai Panchayat Union.—Exclusion of Certain Villages from an inclusion in Mudukur Panchayat Union, (G.O. Ms. No. 2777—Rural Development and Local Administration, dated 31st December 1964)	212
Panchayats and Panchayat Union Councils, notification re. expiry of term of office of existing members and coming into office of new members (G.O. Ms. No. 2375, Rural Development and Local Administration, dated 12th November 1964)	180
Panchayats, Palani, Sri M., President, Chitteri Panchayat, North Arcot District or letters of Collector on No confidence motion on— (Notification issued with Re. NB. No. 40631/64 dated 1st August 1964 of Collector of North Arcot)	242

P—cont.

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—cont.

Panchayats—

Refixation of jurisdiction of Kattuputhur Town Panchayat and Seethapathy Village Panchayat—(Additional Development Commissioner's Proceedings Rec. No. 21462/64-F-4, dated 8th July 1964)

67

Rules relating to conduct of election of members of—(G.O. Ms. No. 1986 and No. 1987, Rural Development and Local Administration, dated 25th September 1963)

63

Panchayats Act, 1958, Constitution of Mahabalipuram Township under—(G.O. Ms. No. 2120 Rural Development and Local Administration, dated 12th October, 1964)

242

Panchayats Act, 1958, rules made under—(G.O. Ms. No. 2337,—Local Administration, dated 7th November 1964)

67

Perundurai I, Perundurai II, Uthukuli Blocks in East Coimbatore Development Districts—Re-delimitation of Blocks—G.O. Ms. No. 1015, Rural Development and Local Administration, dated 29th April 1964)

63

Preparation of estimates, measurements and check-measurement—amendment to rules for—(Memo No. 16963/P-3/64-2, Rural Development and Local Administration, dated 16th September 1964)

62

Probation of Offenders Rules, 1962,—amendments to—(G.O. Ms. No. 2288, Home, dated 21st July 1964)

66

Production Assistant (Glass) chemist and Foreman (Glass), Grade I in Glass Unit—Inclusion of posts of—within the purview of the Public Service Commission—[G.O. Ms. No. 1434, Public (Services-A) dated 19th August 1964]

63

Psychologist (Non-Gazetted) in Government Mental Hospital, Madras—Upgrading of—into Gazetted post [G.O. Ms. No. 1412, Public (Services-A), dated 19th August 1964]

63

Public Health Department, review of activities of—for first half-year 1964

241

Public (Police) Department Notification No. 113 dated 20th November 1935, amendment to—(G.O. Ms. No. 2525, Revenue, dated 19th October 1964)

181

Public roads, fairs and festivals—Rules for classification of—G.O. Ms. No. 2500, Rural Development and Local Administration, dated 1st December 1964)

67

Public Service Commission Regulations, 1954, amendment to—[G.O. Ms. No. 1339, Public Services-A), dated 7th August 1964, No. 1415 dated 13th August 1964, No. 1433 dated 19th August 1964, Nos. 1459 and 1460 dated 25th August 1964, No. 1624 dated 26th September 1964 and No. 1773 dated 27th October 1964]

62, 65, 67,
287

Rectified Spirit Rules, 1959—

Amendment to—(G.O. Ms. No. 2781, Home dated 1st September 1964)

63

Regulation of Trade in Ragi in South Arcot district—(G.O. Ms. No. 3141, Food and Agriculture, dated 16th November 1964)

287

Rent Court in Kulitli i, Tiruchirappalli District,—appointment of special staff for constitution of—(G.O. Ms. No. 2276, Revenue, dated 8th September 1964)

66

Revenue Department Notification S.R.O. No. A-1301 of 1959, dated 18th February 1959,—amendment to—(G.O. Ms. No. 2502, Revenue, dated 17th October 1964)

67

Revenue Department Notification S.R.O. No. A-1927 of 1960,—amendment to—(G.O. Ms. No. 826, Revenue, dated 1st October 1964)

65

P—cont.

PAGES

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—cont.

Rectified Spirit Rules, 1959—cont.

Revenue Department Notification S.R.O. No. A-1966 of 1959—amendment to—(G.O. Ms. No. 2056, Revenue, dated 4th August 1964)

65

Revenue Department Notification I S.R.O. No. 2437 of 1962, dated 22nd May 1962—amendment to—(G.O. Ms. No. 2409, Revenue, dated 26th September 1964)

130

Revenue Department Notification S.R.O. No. A-2522 of 1960—amendment to—(Memo. No. 81142-M2/64-2, Revenue, dated 18th September 1964)

64

Revenue Department Notification S.R.O. No. A-3301 of 1959, dated 26th May 1959,—amendment to (G.O. Ms. No. 2533, Revenue, dated 24th October 1964)

181

Rules regulating fishing in Kadamba tank (Tirunelveli district) amendment to—(Memorandum No. 142095/E-III/64-24, Food and Agriculture, dated 3rd December 1964)

287

Sales Tax—

Exemption from—(G.O. Ms. No. 2329, Revenue, dated 17th September 1964)

65

Exemption of canteens run by Industrial Establishments from—(G.O. Ms. No. 2238, Revenue, dated 1st September 1964)

64

Reduction of rate of tax for sales of motor cycles within State to Defence Department (G.O.P. No. 2339, Revenue, dated 18th September 1964)

130

Reduction of rate of tax payable by a dealer, in electric welding rods—(G.O. Ms. No. 2410, Revenue, dated 26th October 1964)

65

Small-Scale and Cottage Industries (Loans and Subsidy) Rules, 1956,—amendment to—(G.O. Ms. No. 4513, Industries, Labour and Co-operation, dated 21st September 1964)

67

Supervisors (Rural Water-Supply Borewells)—Inclusion of the post of—, within the purview of Public Service Commission—(G.O. Ms. No. 1123, Public (Services-A), dated 24th June 1964)

63

(Transferred Territory) Incorporated and Unincorporated Devassams Act, 1959—Amendments to rules under—(G.O. Ms. No. 1986, Revenue, dated 29th July 1964)

65

Weights and Measures Department, Review of activities of—from 1st April to 30th September 1964

181

Yercaud Township, note on Constitution of

287

PENSIONS—

Question re.—Government Contribution towards—to teachers in Private Elementary Schools

185

PERIYAR CANAL SCHEME—

Question re Progress of work on—and estimated expenditure

193-194

PERUNDURAI I, PERUNDURAI II, UTHUKULI BLOCKS IN EAST COIMBATORE DEVELOPMENT DISTRICT—

Re-delimitation of Blocks, notification laid on the table

63

PLACES OF PUBLIC RESORT (AMENDMENT) BILL, 1965—

See Bills.

POLICE FIRING—

Minister's attention called to—in Scott Christian College at Nagercoil

92

	PAGES
P—cont.	
PONNUSWAMY CHETTIAR, SRI S. R. P.—	
Governor's Address, discussion on	163-169
PONNUSWAMY VILLAVARAYAR, SRI J.—	
Governor's Address, discussion on	114-117
PORTS—	
Question re Colachel Port, development of	253-254
POSTERS—	
Question re prohibition of exhibition of indecent and offending	194-195
PRIVILEGE ISSUE re—	
Obstruction and prevention of a member from attending Legislative Council Meeting	301-302
PROBATION OF OFFENDERS RULES, 1962—	
Amendments to—, notification laid on the table	66
PRODUCTION ASSISTANT (GLASS), CHEMIST AND FOREMAN (GLASS), GRADE I IN GLASS UNITS—	
Inclusion of posts of—, within the purview of Public Service Commission, notification laid on the table	63
PROFESSIONAL AND EXECUTIVE EMPLOYMENT OFFICE—	
Question re number of candidates enrolled in up to 24th July 1964	3
PSYCHOLOGIST (NON-GAZETTED) IN GOVERNMENT MENTAL HOSPITAL, MADRAS—	
Upgrading of—into Gazetted post, notification laid on the table.. .. .	63
PUBLIC HEALTH AND MEDICAL DEPARTMENTS—	
Question re integration of	18-19
PUBLIC HEALTH DEPARTMENT—	
Review of activities of for first half-year 1964	241
PUBLIC (POLICE) DEPARTMENT NOTIFICATION No. 173, DATED 20TH NOVEMBER 1935—	
Amendment to—, notification laid on the table	181
PUBLIC ROADS, FAIRS AND FESTIVALS—	
Rules for Classification of—, notification laid on the table	67
PUBLIC SERVICE COMMISSION REGULATIONS, 1954—	
Amendment to, notification laid on the table	62, 65, 67, 287

Q

QUESTIONS AND ANSWERS—	
Abdul Wahab, Sri K. S.—	
Question re—	
Central Bus stand at Tiruchirappalli Construction of	192-193
Corrupt practices, number of Government Servants punished for—during 1963-64	79-80
Drainage scheme, implementation of—underground—for Tiruchirappalli	136-137

Q—cont.

QUESTIONS AND ANSWERS—cont.

Abdul Wahab, Sri K. S.—cont.

Question re—	
Electric power-house, Construction of—at Vaigai Dam	295
Engineering Colleges number of Hindus Muslims, Christians and Harijans selected for admission in 1964	185-186
Homoeopathy Medicines, sale of in toxicating drinks in the name of	86-87
Industries Department, names of towns where there are show-rooms of—, as on 1st August 1964	9-10, 70-71
Members of the Legislature, priority in reservation of accommodation in State Express Bus Service	83
Mercy petitions, received from persons sentenced to death during 1963-64, number disposed of and number pending	131-132
Chidambaranathan, Dr. A.—	
Question re—	
Gold jari, for the use of handloom weavers outside the Co-operative Sector, difficulty in securing	10-11
Handloom fabrics, "Bleeding Madras" Speculation in marketing	186-187
Handloom Prize Award Scheme, Districts where implemented	296
Handlooms—re istered under Textile Control Order up to 31st July 1964, number of	83-84
State Handloom Finance Corporation, composition of Directorate	246-247
Hande, Dr. H. V.—	
Question re—	
Civil Surgeons,—rules followed in the matter of transfer of	89-90
Government Hospital, Royapettah, provision of isolation wards in	137-139
Government Hospital, Royapettah, utilization of funds collected on the eve of the Golden Jubile of	133-139
Hospital of Indian Medicine, Shifting of—, from Kilpauk to Courtallam	17-18
Regional Engineering College, Tiruchirappalli, number of seats allotted to various States in	11-12
State Transport buses seized by Andhra Government, number as on 31st July 1964	190-191

Krishnamoorthy, Sri G.—

Question re—	
B.T. teachers and I Grade Tamil pandits working as Headmasters in higher elementary schools, B.F. scales of pay for	2-3
Elementary schools, step taken to avoid plural teaching in	132

Mohanlal Mehta, Sri G.—

Question re Posters, prohibition of exhibition of indecent and offending	194
--	-----

Natarajan, Sri N. V.—

Question re rice mills in the State, nationalization of	13-14
---	-------

Rajah Iyer, Sri M.—

Question re—	
Chank divers engaged at Tuticorin during 1963-64, number of	91-92
Government Training Colleges, number of applications received from Pandits for admission and numbers selected during 1962 and 1963.	132-133

Q—cont.

PAGES

QUESTIONS AND ANSWERS—cont.

Raja Iyer, Sri M.—cont.

Question re—cont.

Medical concessions to N.G.Os., Validity of essentiality certificates issued, by honorary Surgeons and Assistant Surgeons 195-196

Professional and Executive Employment office, number of candidates enrolled up to 24th July 1964 3

Residential Scholarships, eligibility of children of goldsmiths affected by gold control order for in high schools. 80-81

Tourist Rest House at Madurai, facilities for hot water bath in .. 90-91

Sambandham, Sri S. K.—

Question re—

Advocate-General and Public Prosecutor, appointment 3-4

Agricultural Department Extension Wing, number of Gazetted officers in appointed under Rule 10 (a) (i) of general rules .. 87-88

Assistant Inspectors of Labour, number of graduate—and number promoted to higher posts 183-184

Assistant Inspectors of Labour, revision of fixed travelling allowance 184-185

Assistant Inspectors of Labour, revision of scales of pay 81-82

Burma evacuees, who arrived in Madras, number of as, on 1st September 1964 248-250

Ceylon Indian nationals, consultation of Madras Government re agreement with Ceylon Government about. 250-251

Export Corporation, formation of 13

Goldsmiths, representation for reduction of licence fees 245-246

Health Officer, Corporation of Madras, delay in filling up the post of 196

Major irrigation or Power projects in the State, representations to Government of India to take over 247

M.S. and M.D. Courses, selection for, in 1963 252

Paddy cultivation, number of acres under—, average production per acre in 1963 247

Public Health and Medical Departments—, integration of .. 18-19

Sales tax, exemption of food grains from 187-188

Secondary Education Scheme, Preparing of Syllabus for new .. 82

State Transport, plying of buses to Tirupathi 189

Steel Plant at Salem, setting up of 84-86

Traffic rules, violation by State Transport drivers 297-299

Water-supply to city, desalination of sea water for augmenting .. 134-136

Sankaralingam Pillai, Sri M.—

Question re—

Colachel Port, development of 253-254

Pensions, payable to teachers in private elementary schools, Government contribution towards 185

Tank-bed lands of irrigation tanks in Kanyakumari district. Assignment of 14-15

Tank-bed lands of irrigation tanks in Kanyakumari district .. Unauthorized encroachment of 15-16

Subbiah Chettiar, Sri M.—

Question re—

Accidents in which motor vehicles were involved during 1963-64, number of 5-6

Q—cont.

PAGES

QUESTIONS AND ANSWERS—cont.

Subbiah Chettiar, Sri M.—cont.

Question re—cont.

Madras State Fort St. George Government Officers Building Co-operative society, representation against establishment of sewage farm near the colony 193

Thangavel Mudaliar, Sri A. K.—

Question re—

Building Rules—Revision of 292-300

Electricity, procedure for collection of minimum charge for, consumption of 135-136

Thiagarajan, Sri N. R.—

Question re—

A. Velala Natu Town Panchayat—Misappropriation of funds by its Executive Officer 90

Bus Service (Express)—Plying of—from Madurai to Cumbum and Madurai to Kumuzhu 86

Cumbum drinking Water-Supply Scheme, sanction of grant during 1963-64 for 110

Double crop wet lands in Kuchanur Markkayamkottai in Periakulam taluk, Madurai district, Conversion into single crop wet .. 13-17

Drinking water-supply schemes, implementation in places like Gudalur, Cumbum, and Chinnamanur in Madurai district .. 139-140

Government wastelands, assigned for cultivation, extent of district wise, as on 1st December 1964 295

House-sister for Harijans—Acquisition of—in Madurai district in 1963-64 13

Kombai grazing grounds in Periakulam taluk, Madurai district, assignment to the poor 89

Overhead tanks, within the limits of Panchayat Unions in Madurai district, number of as on 21st April 1964 254

Periyar Canal Scheme, progress of work on—and estimated expenditure 193

Tree Tax, payment of arrears of—of Rs. 6000 to Pottapathi Panchayat Board, Melur Taluk, Madurai district. 194

Valkaradu forest, Theni—application from Co-operative Building Society for assignment of land in 253

Valkaradu forest, Theni—assignment of land in, for construction of a hospital 252-253

R

RAJAH IYER, Sri M.—

Governor's Address, discussion, on 36-43

Supplementary statement of Expenditure for 1964-65 (Third), Discussion on 95-97

RAMAIAH, THE HON. SRI V.—

Bills—

Cultivating Tenants Protection (Continuance) Bill, 1965 308-310

313-315

Tenancy (Amendment) Bill, 1965 316-319

R—cont.

RAMAIAH THE HON. SRI V.—cont.	
Distribution of unclean rice to card holders in Madras city statement re—	256-257
Governor's Address, discussion on	278-279
Land reforms (Fixation of Ceiling on land) Act, 1931—motion re issue of notification under	302-305
RAMASWAMI MUDALIAR, SRI V. K.—	
Governor's Address, discussion on	238-241
RAMASWAMY, SRI K. V.—	
Governor's Address, discussion on	124-129
Privilege issue re Obstruction and prevention of, from attending Legislative Council meeting by student demonstrators.	301-302
RAMASWAMY REDDIAR, SRI O. P.—	
Governor's Address, discussion on	215-220
Rameswaram Island. Statement of chief Minister re heavy havoc caused by cyclone and tidal wave in—and other parts of Eastern coast, laid on the table	181
RECTIFIED SPIRIT RULES, 1959—	
Amendment to, notification laid on the table	63
REGIONAL ENGINEERING COLLEGE, TIRUCHIRAPPALLI—	
See Colleges.	
RESOLUTION re—	
Constitution of Yercaud Towns' ip	257
REVENUE DEPARTMENT. NOTIFICATION S.R.O. NO. A 1301 OF 1959-DATED 18TH FEBRUARY 1959—	
Amendment to, notification laid on the table	67
REVENUE DEPARTMENT NOTIFICATION NO. 1927 OF 1930—	
Amendment to, notification laid on the table	65
REVENUE DEPARTMENT NOTIFICATION I, S.R.O. NO. 2437 OF 1962 DATED 22ND MAY 1962—	
Amendment to notification laid on the table.	130
REVENUE DEPARTMENT, NOTIFICATION S.R.O. A-2522 OF 1960—	
Amendment to, notification laid on the table.	64
REVENUE DEPARTMENT NOTIFICATION S.R. No. A-2301, DATED 26TH MAY 1959—	
Amendment to, laid on the table	181
RICE—	
See Food.	
RICE MILLS—	
Question re nationalisation of—in the State	13-14

R—cont.

RULING AND OBSERVATION OF THE CHAIR—

Privilege issue re obstruction and prevention of a member (Sri K. V. Ramaswamy) from attending the meeting of the Legislative Council by student demonstrators—On the suggestion of the Leader of the House that full facts might be ascertained from the Member in writing the chairman stated that after the necessary information was got, further step would be taken ..	301-302
--	---------

S

SALES-TAX—

Exemption from—notification laid on the table.	64-65
Question re; exemption of foodgrains from	187-188
Reduction of rate of tax for sales of motor cycles within State to Defence Department, notification laid on the table.	130
Reduction of rate of tax payable by a dealer in electric welding rods, notification laid on the table	65

SAMBANDHAN, SRI S. K.

Governor's Address, discussion on	199-200, 211-215
Prevalence of Cholera in Madras City, calling Minister's attention to	306

SANKARALINGAM PILLAI SRI M.—

Governor's Address, discussion on	58-62
Police violence and firing in Scott Christian College at Nagercoil, calling Minister's attention to	92

SCHOLARSHIPS—

Question re eligibility of children of goldsmiths affected by Gold Control Order for residential, in high schools.	80-81
--	-------

SCHOOLS—

Question re: Elementary Schools, steps taken to avoid plural teaching in	132
--	-----

SEA WATER—

Question re. Desalination of—for augmenting water supply to City. ..	134-135
--	---------

SECONDARY EDUCATION SCHEME—

Question re preparing of syllabus for new	82
Secretary to Legislative Council, Former, announcement re letter of thanks from Sri C. D. Natarajan	319-320

SIVANANDAM, DR. T. V.—

Governor's Address, discussion on	149-153
---	---------

SMALL-SCALE AND COTTAGE INDUSTRIES (LOANS AND SUBSIDY) RULES, 1956—

Amendment to notification laid on the table	67
---	----

SRINIVASA RAGHAVAN SRI A.—

Governor's Address, discussion on	232-235
---	---------

	PAGES
5—cont.	
STATEMENT BY MINISTER FOR INDUSTRIES—	
Correction of reply to the debate on Appropriation (No. 4) Bill, 1964	22
STEEL PLANT AT SALEM—	
Question re setting up of	84-86
SUBBIAH CHETTIAR, Sri M.—	
Governor's Address, discussion on	50-58
Supplementary Statement of Expenditure for 1964-65 (Third) discussion on	105-108
SUNDARAM, Sri S.D.—	
Governor's Address, discussion on	226-232
SUPERVISORS (RURAL WATER-SUPPLY BOREWELLS)—	
Inclusion of the post of—within the purview of Public Service Commission, notification laid on the table	63
SUPPLEMENTARY STATEMENT OF EXPENDITURE FOR 1964-65 (THIRD)—	
Discussion on	95-114
Presentation of	22-24
T	
TANKS—	
Question re—	
Overhead—within the limits of Panchayat Unions in Madurai district, number of—as on 21st April 1964	254-255
TEACHERS—	
Question re—	
B.T. Teachers and I Grade Tamil Pandits working as Headmasters in Higher Elementary Schools, B.T. scales of pay for	2-3
Tamil Pandits I Grade, in Tharjivur district, Minister's attention called to non grant of increments	198-199
TENANCY (AMENDMENT) BILL, 1965—	
See Bills.	
THANGAVEL MUDALIAR, Sri A. K.—	
Governor's Address, discussion on	121-124
THIAGARAJAN, Sri N. R.—	
Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Act, 1961, motion re issue of notification under	303
THIRUPURASUNDARI, SRIMATHI T. L.—	
Asphalt mixing plant opposite to Chintadripet High School, calling Minister's attention to issue of poisonous fumes from	21
TOURIST REST HOUSE AT MADURAI—	
Question re facilities for hot water bath in	90-91
TOWNSHIP—	
Note on Constitution of—, laid on the table	287
Resolution re Constitution of Yercaud Township	258

	PAGES
T—cont.	
TRADE IN RAGI—	
Regulation of—in South Arcot district, notification laid on the table	287
TRAFFIC RULES—	
Question re violation of—by State Transport drivers	297-299
(TRANSFERRED TERRITORY) INCORPORATED AND UNINCORPORATED DEWASWOMS ACT, 1959—	
Amendment to rules under, notification laid on the table	65
TRANSPORT—	
Question re—	
State —, plying of buses to Tirupathi	189
State—Buses seized by Andhra Government as on 31st July 1964, number of	190-191
TREE TAX	
Payment of arrears of—of Rs. 6,000 to Pottapatti Panchayat, Melur taluk, Madurai district	194
V	
VALKARADU FOREST, THENI—	
Question re—	
Application from Co-operative Building Society for assignment of land in—	253
Assignment of land in—for construction of a hospital	252-253
VEERAPPA CHETTIAR, Sri R. S.—	
Expression of sorrow re demise of	1-2
VENKATACHARI, LA., Sri R.—	
Governor's Address, discussion on	235-238
VENKATARAMAN, THE HON. SRI R.—	
Bills—	
Appropriation Bill, 1965	285-287
Contingency Fund (Amendment) Bill, 1965	285-286
Land Improvement Schemes (Amendment) Bill, 1965	305-306
Governor's Address, discussion on	271-285
Privilege, issue re—	
Obstruction and prevention of a member from attending Legislative Council meeting by student demonstrators	302
Statement correcting the reply to the debate on Appropriation (No. 4) Bill, 1964	22
Supplementary Statement of Expenditure for 1964-65 (Third), discussion on	108-114
VILLAGE PANCHAYATS—	
Rules relating to conduct of election of members of—notification laid on the table	63
W	
WATER-SUPPLY—	
Question re—	
Cumbum drinking—scheme, sanction of grant to during 1963-64	140
Desalination of sea water for augmenting—to City	134-135
Drinking—Schemes, Implementation—in places like Guda'ur, Cumbum and Channamanur, in Madurai district	139-140

1756

MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL DEBATES

TWENTY-FIFTH SESSION OF THE LEGISLATIVE COUNCIL
UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

19th to 23rd and 25th January 1965.

Volume LX (Nos. 1 to 6).

TABLE OF CONTENTS.

	PAGES
<i>Tuesday, 19th January 1965.</i>	
Personnel of the Government of Madras	i
Principal officers of the Madras Legislative Council	ii
List of Members of the Madras Legislative Council with their Constituencies	iii-v
I Expression of sorrow at the demise of Sri H. C. Dasappa, Union Minister for Industry and Supply, and Sri R. S. Veerappa Chettiar, Member of the Madras Legislative Assembly ..	1-2
II Questions and Answers	2-19
III Announcements—	
(1) Decision of the Business Advisory Committee	
(2) Amendments to the Motion of Thanks to the Governor's Address	
(3) Panel of Vice-Chairmen	22
IV Calling attention to the issue of poisonous fumes from the asphalt mixing plant opposite to the Chintadripet High School ..	21-22
V Statement by the Hon. Minister for Industries <i>re</i> the answer given to a question	22
VI Financial Business—	
Presentation of the Third Supplementary Statement of Expenditure for 1964-65	22-24
VII Discussion on the Governor's Address	25-62
VIII Papers laid on the table of the House	62-68

PERSONNEL OF THE GOVERNMENT OF MADRAS

GOVERNOR OF MADRAS.

SRI P. CHANDRA REDDY.

MEMBERS OF THE COUNCIL OF MINISTERS.

- 1 THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Chief Minister in-charge of Public; General Administration including the Board of Revenue and District Revenue Establishments; Planning; Finance; Education; Labour; Legislature; Elections; Religious Endowments; Official Language.
- 2 THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Minister in-charge of Industries, Commercial Taxes; Nationalized Transport; Technical Education; Electricity; Housing; Handlooms; Yarn; Textiles; Mines and Minerals; Iron and Steel Control; Prices and Supply of Goods Act; Companies, Newsprint Control; Ex-Servicemen; Legislation on Chits; Law; Transport.
- 3 THE HON. SRI P. KAKKAN : Minister in-charge of Police; Agriculture; Minor Irrigation; Animal Husbandry; Harijan Welfare; Prohibition; Bhoodan and Gramdan.
- 4 THE HON. SRI V. RAMIAH : Minister in-charge of Food Public Works; Revenue; Legislation on Money Lending (Rural Indebtedness); Legislation on Weights and Measures; Indians Overseas; Refugees and Evacuees; Passports.
- 5 THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Minister in-charge of Public Health and Medicine; Women's and Children's Welfare; Orphanages; Accommodation Control; Beggars; Cinematograph Act.
- 6 THE HON. SRI N. NALLASENAPATHI SARKARAI MANRADIAR : Minister in-charge of Ports; Co-operation; Courts; Forests and Cinchona; Khadi and Village Industries.
- 7 THE HON. SRI G. BHUVARAHAN : Minister in-charge of Information and Publicity; Registration; Stationery and Printing, Government Press; Prisons; Approved Schools and Vigilance Services; Fisheries.
- 8 THE HON. SRI S. M. A. MAJID : Minister in-charge of Municipal Administration; Community Development Panchayats.

V 211, 32 N65
N65.6033

II

III

Wednesday, 20th January 1965.		PAGES
I Questions and Answers		79-92
II Announcements—		
(1) Message from the Governor		92
(2) Message from the Assembly		92
III Calling attention to police violence and firing in the Scott Christian College at Nagercoil on 2nd December 1964		92-95
IV Presentation of the Thirteenth Report of the Committee on Government Assurances		95
V Discussion on the Third Supplementary Statement of Expenditure for 1964-65		95-114
VI Discussion on the Governor's Address—(cont.)		114-129
VII Papers laid on the table of the House		129-130

Thursday, 21st January 1965.		PAGES
I Questions and Answers		131-140
II Discussion on the Governor's Address—(cont.)		140-180
III Papers laid on the table of the House		180

Friday, 22nd January 1965.		PAGES
I Question and Answers		183-198
II Calling attention to the non-sanction of appointments to First-Grade Tamil Pandits in Thanjavur District Board Schools		198-199
III Discussion on the Governor's Address—(cont.)		199-241
IV Papers laid on the table of the House		241-242

Saturday, 23rd January 1965.		PAGES
I Questions and Answers		245-256
II Announcement—		
(1) Message from the Governor		255
(2) Message from the Assembly		256
III Calling attention to distribution of unclean rice to card holders in Madras City		256-257
IV Government Resolution—Constitution of the Yercaud Township		257-258
V Discussion on the Governor's Address—(cont.)		258-283
VI Government Bills—		
(1) The Madras Contingency Fund (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 1 of 1965)		285-286
(2) The Madras Appropriation Bill, 1965 (L.A. Bill No. 2 of 1965)		286-287
VII Papers laid on the table of the House		

Monday, 25th January 1965.		PAGES
I Questions and Answers		295-300
II Calling attention to the prevalence of cholera in the city of Madras		300-301
III Privilege issue re obstruction and prevention of a Member from attending the meeting of the Legislative Council by student demonstrators		301-302
IV Government Motion—		
Approval of the proposal to issue the notification under the first proviso to Explanation IV to clause (40) of section 3 of the Madras Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Act, 1961 (Madras Act 58 of 1961)		302-305
V Government Bills—		
(1) The Madras Land Improvement Schemes (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 5 of 1965)		305-307
(2) The Madras Places of Public Resort (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 12 of 1965)		307-308
(3) The Madras Cultivating Tenants Protection (Continuance) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 3 of 1965)		308-315
(4) The Madras Tenancy (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 4 of 1965)		316-319
VI Announcement re Letter of Thanks from the former Secretary to the Legislative Council		319-320
VII Papers laid on the table of the House		320
Index		331-355

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL.

PRINCIPAL OFFICERS.

Chairman

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU.

Deputy Chairman

SRI V. K. PALANISWAMY GOUNDER

Panel of Vice-Chairmen

- 1 SRI K. RAMADASS.
- 2 SRI R. SIVASANKARA MEHTA.
- 3 SRI S. K. SAMBANDHAN.
- 4 SRI A. K. THANGAVEL MUDALIAR.

Secretary to the Council

SRI G. M. ALAGARSWAMY, B.A., B.L.

LIST OF MEMBERS OF THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL WITH THEIR CONSTITUENCIES.

Serial number and name of member.	Name and class of Constituency.
1 Abdul Wahab, K. S.	State Legislative Assembly.
2 Aditanar, Si. Pa.	Tirunelveli Local Authorities.
3 Anbazhagan, K.	Madras-Chingleput Teachers.
4 Arunachalam, T.S.	State Legislative Assembly.
5 Balasubramanya Ayyar, K., B.A., B.L.	Madras East Central Graduates.
6 Chidambara Mudaliar, A. ..	Madurai Local Authorities.
7 Chidambaram Pillai, I. A., M.A.	Kanyakumari Local Authorities.
8 Chidambaranathan, Dr. A., M.A., PH.D.	North Arcot-South Arcot Teachers.
9 Chitrarasu, C. P.	State Legislative Assembly.
10 Clubwala Jadhav, Mary C. ..	Nominated.
11 Damodaran, G. R., B.Sc. (Electrical), B.Sc. (Mech.) (Durham), M.I.E.E. (Lond.), M.I.E.	Salem-Coimbatore-Nilgiris Teachers.
12 Devaraja Mudaliar, T. V. ..	North Arcot Local Authorities.
13 Doraiswamy Naidu, K.	Coimbatore-Nilgiris Local Authorities.
14 Durairaj, T.	Tiruchirappalli Local Authorities.
15 Ethirajulu, M.	State Legislative Assembly.
16 Hande, Dr. H. V.	Madras District Graduates.
17 Janakirama Mudaliar, E. ...	State Legislative Assembly.
18 Jayarama Reddiar, S.	Ramanathapuram Local Authorities.
19 Kamalakannan, K.	South Arcot Local Authorities.
20 Kothandaraman, K. K.	Coimbatore-Nilgiris Local Authorities.
21 Krishnamoorthy, G.	Thanjavur-Tiruchirappalli Teachers.
22 Krishnaswamy Vandayar, A.	State Legislative Assembly.
23 Lakshmanan Chettiar, SP. K. A.	Ramanathapuram Local Authorities.

Serial number and name of member.	Name and class of Constituency.
4 Lakshmanaswami Mudaliar, Dr. A., B.A., M.D., LL.D., D.Sc., D.O.L., F.R.C.O.G., F.A.C.S.	Madras District Graduates.
25 Lakshmi Krishnamurthi ..	State Legislative Assembly.
26 Manickavelu, M.A., B.A., B.L. (Chairman).	Do.
27 Manjubhashini, S. ..	Nominated.
28 Mohanlal Mehta ..	State Legislative Assembly.
29 Muthiah, C. ..	Thanjavur Local Authorities.
30 Muthiah Chettiar, M.A. ..	Nominated.
31 Natarajan, N. V. ..	State Legislative Assembly.
32 Palaniswamy Gounder, V. K. (Deputy Chairman).	Do.
33 Ponnuswamy Chettiar, S. R. P.	Do.
34 Ponnuswamy Villavarayar, J.	Do.
35 Rajah Iyer, M. ..	Madurai-Ramanathapuram Teachers.
36 Rajagopal Pillai, M. ..	State Legislative Assembly.
37 Rajaram Naidu, K. ..	Do.
38 Ramadass, K. ..	Do.
39 Ramakrishna Achari, K. ..	Do.
40 Ramalingam Pillai, V. ..	Nominated.
41 Ramasamy, K. R. ..	State Legislative Assembly.
42 Ramaswamy, K. V. ..	Do.
43 Ramaswami Mudaliar, V. K. ..	Chingleput Local Authorities.
44 Ramaswamy Reddiar, O. P. ..	Nominated.
45 Rengaswamy, V., B.A. ..	Do.
46 Sambandhan, S. K., B.A. ..	Madras North Graduates.
47 Sambasiva Reddiar, A. ..	Salem Local Authorities.
48 Sankaralingam Pillai, M. ..	Tirunelveli-Kanyakumari Teachers.
49 Saraswathy Pandurangam ..	Nominated.
50 Sivanandam, Dr. T. V., M.B.B.S.	Madras West Central Graduates.
51 Sivasankara Mehta, R. ..	Madras Local Authorities.
52 Sivasubramania Pandian ..	Tirunelveli Local Authorities.

Serial number and name of member.	Name and class of Constituency.
53 Srinivasaraghavan, A. ..	Madras South Graduates.
54 Subbiah Chettiar, M. ..	Tiruchirappalli Local Authorities.
55 Subramanyam, A. ..	State Legislative Assembly.
56 Sundaram, S. D. ..	Nominated.
57 Thangavel Mudaliar, A. K. ..	South Arcot Local Authorities.
58 Thiagarajan, N. R. ..	Madurai Local Authorities.
59 Tirupurasundari, T. L. ..	Nominated.
60 Venkatachalam, R. ..	Salem Local Authorities.
61 Venkatachala Thevar, P. ..	Thanjavur Local Authorities.
62 Venkataraman, R., M.A., B.L. (Minister, Leader of the House).	State Legislative Assembly.
63 Vijayarangam, G. ..	North Arcot Local Authorities.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

TWENTY-FIFTH SESSION OF THE LEGISLATIVE COUNCIL UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

Tuesday, the 19th January 1965.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU) in the Chair.

I. EXPRESSION OF SORROW AT THE DEMISE OF SRI H. C. DASAPPA, UNION MINISTER FOR INDUSTRY AND SUPPLY, AND SRI R. S. VEERAPPA CHETTIAR, MEMBER OF THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

MR. CHAIRMAN : It is my painful duty to inform the House of the death of Sri H. C. Dasappa, Union Minister for Industry and Supply, on the 29th October 1964, at New Delhi.

Born on December 5, 1894, Sri Dasappa was educated at Central High School, Mercara, Maharaja's College, Mysore and Christian College, Madras. He took his LL. B. degree from the Law College, Bombay, in 1918, and enrolled himself as an Advocate in 1919 and practised in Mysore during 1922-40.

He first entered public life as a Municipal Councillor, Mysore City, in 1922-37 and was a Member of the Mysore Legislative Council during 1927-37. He was Minister for Finance and Industry in Mysore during 1947-52 and was a Member of the Rajya Sabha in 1954-57. He was elected to the Lok Sabha from Bangalore Rural Constituency since 1957 and was Chairman of the Estimates Committee of the Lok Sabha for four terms. He was President twice of the Mysore Pradesh Congress Committee and Deputy Leader of the Congress Party in Parliament in May-September 1963. He was Minister for Railways in the Union Government since September 1963 and later he was appointed as Minister for Irrigation and Power, which post he held till his death.

On behalf of this House, I shall convey our deep sense of sorrow at the demise of Sri H. C. Dasappa to the members of the bereaved family.

I have also to announce to the House with regret the death of Sri R. S. Veerappa Chettiar, a sitting Member of the Legislative Assembly, Madras, on the 26th October 1964.

Sri R. S. Veerappa Chettiar was elected to the Madras Legislative Assembly in 1962 from Dharmapuri, Salem district, as an independent candidate. He was a member of the Salem District Board for a long time and was the President of the Karimangalam

**2. EXPRESSION OF SORROW AT THE DEMISE OF SRI H. C. DASAPPA,
UNION MINISTER FOR INDUSTRY AND SUPPLY AND
SRI R. S. VEERAPPA CHETTIAR, MEMBER OF THE MADRAS
LEGISLATIVE ASSEMBLY.**

[Mr. Chairman] [19th January 1965]

Panchayat. He was connected with various co-operative organisations and evinced keen interest in schools and rural dispensaries.

On behalf of this House, I shall convey our deep sense of sorrow at the demise of Sri R. S. Veerappa Chettiar to the members of the bereaved family.

I now request the hon. Members to stand in silence for a minute as a mark of respect to the late Sri H. C. Dasappa and Sri R. S. Veerappa Chettiar.

Accordingly, all hon. Members stood in silence for a minute as a mark of respect to the deceased.

II.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

B.T. Teachers and First Grade Tamil Pandits

*1 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether (i) B.T. teachers and (ii) First Grade Tamil Pandits working as Headmasters in Higher Elementary Schools are given B.T. scales of pay; and

(b) if not, the reasons therefor?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) (i) Yes. B.T. teachers who are working in sanctioned posts of B.T. Headmasters in Higher Elementary Schools are given B.T. scales of pay.

(ii) Yes; if they possess the degree of B.A. and B.T. and are working in sanctioned posts of B.T. Headmasters.

(b) Does not arise.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Sir, is it not a fact that a First Grade Pandit is eligible for the B.T. scale of pay? If so, how is he not eligible if he works as a Headmaster of a Higher Elementary School?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: There is no question of eligibility here. The conditions are that they must possess the degrees, B.A. and B.T., and they must also be working in the sanctioned posts of B.T. Headmasters.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Sir, if the Government of Tamilnad do not encourage Tamil Pandits who are eligible otherwise for the B.T. scale of pay, who else will do this?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: There is no question of encouraging or not encouraging.

QUESTIONS AND ANSWERS

3

19th January 1965.]

SRI M. RAJAH IYER: Sir, is there any proposal before Government to give B.T. Headmasters of Higher Elementary Schools some special allowance? Because we are now having an integrated course, it is desirable to give some allowance and attract B.T's. Do the Government contemplate giving some allowance?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The hon. Member is only making a suggestion. There is no such proposal at present under the consideration of the Government.

Professional and Executive Employment Office

* 2. Q.—SRI M. RAJAH IYER: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the number of candidates who were enrolled in the 'Professional and Executive Employment Office' up to 24th July 1964; and

(b) the number of those who have secured appointments through the above office?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) 3,890 (including 507 women).

(b) 514 (including 63 women).

SRI M. RAJAH IYER: Sir, have the Government given good publicity to this Bureau, so that really highly qualified people could be enrolled and more persons could be absorbed through the Employment Bureau?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Publicity has been given. But I would like to have notice as to the particulars about the publicity that has been given.

Appointment of Advocate-General and Public Prosecutor

* 3 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether any rules have been prescribed as regards qualifications, age and experience for appointment as Advocate-General and Public Prosecutor;

(b) if so, what they are;

(c) whether any persons have been recently appointed as Advocate-General and Public Prosecutor; and

(d) if so, their qualifications and age?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) & (b) The Advocate-General, Madras, is appointed by the Governor under Article 165 of the Constitution of India, which lays down that a person so appointed should be qualified to be appointed as Judge of a High Court. No age limit or experience has been prescribed for the post.

[19th January 1965]

According to the rules framed for the appointment of Law Officers of the High Court, the appointment to the post of Public Prosecutor may be made either by direct recruitment from the Bar or by transfer of a Judicial Officer. In the former case, the candidate from the Bar should be an Advocate of the High Court, and in the latter, the appointee should have been a Judicial Officer for at least five years at the date of his appointment. No person can be appointed as Public Prosecutor if he has completed 60 years of age.

(c) Yes, Sir.

Sri N. Krishnaswamy Reddi, previously Public Prosecutor, was appointed as Advocate-General, Madras, with effect from the 17th April 1964. In his place, Sri V. P. Raman was appointed as Public Prosecutor, Madras.

(d) Sri Krishnaswami Reddi has completed 50 years of age and his educational qualification is B.A., B.L. Sri V. P. Raman has completed 32 years of age and has been an Advocate of the High Court for nearly ten years and his educational qualification is B.Sc., B.L.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Sir, as regards the appointment of Public Prosecutors, is it not necessary that the gentleman who has been appointed should have at least some experience in the criminal line in the courts of law? Will the Hon. Minister tell us whether the gentleman who has been appointed has got any experience in the High Court or in the other courts in the City of Madras in the criminal line, and whether this aspect was considered by the Government before the appointment was made?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Both the selections were made in consultation with the High Court and with the approval of the High Court.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Even though the Hon. the Chief Minister says that the High Court has given its opinion, is it not the duty of the Government to see that the person put in a responsible job has got some experience in that line?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The Government know that they deserve their jobs very well.

SRI S. K. SAMBANDHAN: How is it, Sir, that anybody can look after any job without experience in the particular line?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The hon. Member may have his own views about the competence of the people who have been appointed. But the Government are satisfied with the competence of the people who have been selected, and they have made the appointments.

19th January 1965]

Motor vehicle accidents

* 4 Q.—SRI M. SUBBIAH CHETTIAR (on behalf of Sri K. S. Abdul Wahab): Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the number of accidents in which motor vehicles were involved in the State during 1963-64;

(b) the number of accidents that proved fatal; and

(c) the steps taken to prevent such accidents?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) & (b) The number of motor vehicle accidents that occurred in the State during 1963-64 is as follows:—

Fatal	...	...	...	...	...	...	661
Major	...	...	...	...	...	...	1,188
Minor	...	...	...	...	...	...	5,472
Total							7,321

(c) A statement^a is placed on the table of the House.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Will the Hon. Minister, Sir, give figures as to how many cyclists and scooter riders were involved in these accidents?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: It is not possible to give all those details.

SRI M. A. MUTHIAH CHETTIAR: Sir, will the Government take steps to see that the Madras State Transport Department drivers drive the buses at a reasonably low speed? They actually drive the buses into the cars opposite. Will the Hon. Minister take steps to prevent overspeeding by some mechanical contrivance? It is not possible to enforce discipline and therefore it is not possible to reduce the speed otherwise. Therefore, I say that a mechanical contrivance should be thought of to reduce overspeeding.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, there are a number of questions in the hon. Member's one question.

SRI M. A. MUTHIAH CHETTIAR: Sir there is only one question. The Hon. Minister could have guessed it. It is only one question.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, in the first place since the State Transport has the monopoly of running the buses in Madras City, accidents caused by buses must be by Government buses. Secondly, the State transport in Madras City is not very fast. I wish to make this very clear. The roads are narrow. The traffic is diverse. We have all sorts of slow moving vehicles cutting across. Then there are the stray cattle. These are the causes which add to accidents in the City. So far as controlling the speed

[19th January 1965]

by a mechanical contrivance like Governor is concerned it was examined two or three times before and found not feasible.

2.30 p.m. SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: In front of the Buhari Hotel on the Marina, three traffic accidents have taken place, one after another. Is the Hon. Minister aware of them?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: I am thankful to the Hon. the Deputy Leader of the Opposition for having brought up this question. The traffic signal is there. But nobody observes the traffic signals. The traffic which is coming into the Marina Road must stop there. There is a cross-bar definitely marked, saying 'Stop and Go'. But nobody stops; everybody proceeds with the result that he proceeds into the running bus which has a right of way on the Marina Road.

SRI K. S. ABDUL WAHAB: From the answer given I notice that there is an increase in the number of accidents that have occurred when compared to the previous years. Is it because of the order that the lorry drivers can drive lorries during night-time?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: I took care to examine the figures for quite a few years. The number of accidents has not increased. On the other hand, it has been progressively going down. In 1958-59 there were 7,716 accidents. In the year 1963-64, there were 7,321 accidents. Last year (1962-63) there were 7,439 accidents. But this, I am afraid, will not give the correct picture. The number of fatal accidents, on the other hand, has increased. It has increased from 507 in 1958-59 to 661 in 1963-64, though the other accidents have gone down progressively.

SRI K. S. ABDUL WAHAB: May I know how many lorries and how many pleasure cars were involved in these accidents?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: It will be very difficult to collect that information.

SRI S. K. SAMBANDHAN: The Hon. Minister has given a wrong statement about the measures taken to prevent motor vehicle accidents. He himself just now pointed out that nobody observed the traffic signals. Then, what is the use of putting up all these signals if there is nobody to enforce observance? Are the Government taking any steps to implement the scheme very strictly on the roads?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: In all progressive countries traffic regulations are voluntarily observed. They are seldom enforced by means of punitive laws and by the Police. I think we have to educate the public to observe these regulations in their own interest as well as in the interest of the general public.

[19th January 1965]

SRI S. K. SAMBANDHAN: May I know from the Leader of the House whether in all progressive countries these traffic regulations are voluntarily observed in full? The Hon. Minister himself knows that in the United States and Canada even for small offences the offenders are fined then and there on the spot because the flying squads are doing their job perfectly well. May I know whether adequate propaganda is being carried on here and, if not, whether the Government will consider giving adequate publicity to this measure?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Publicity is given. We have a propaganda van fitted with mikes going round daily in the whole of the City. But any amount of these regulations will not help unless the people themselves voluntarily observe the traffic signals and observe the rules of traffic.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: With your permission, Sir, I wish to submit that this is an important matter. The Hon. Minister himself has said that accidents have risen to seven thousand and odd. Seven thousand is a bad enough number. Therefore, I request that we may have a half-hour debate on the matter so that Members may make suggestions. This is question-time and, therefore, we cannot make suggestions. It would not be proper to make suggestions through supplementary questions. Therefore, we may have a half-hour debate if the Chairman would allow it.

MR. CHAIRMAN: I wish to know whether the Hon. Minister is willing to have a half-hour debate. One or two hon. Members are anxious to put supplementary questions. I think they may put the supplementary questions.

SRI M. RAJAH IYER: Sir, I shall reserve my remarks if it is possible to have a half-hour debate.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, I have no objection to a half-hour discussion either on the 23rd in this session or in the next session when we will have a lot of leisure. Either way we can have a half-hour discussion on this matter because it is a matter relating to traffic.

MR. CHAIRMAN: Now we can have a few more supplementary questions.

SRI M. RAJAH IYER: May I know whether there is any check-up of the time of arrival of the mofussil State Transport express buses? I have often times represented that there is reckless overspeeding by them. They reach the bus-stands before time. What is worse, they depart before the scheduled time. Is there any check-up of the time of arrival and departure not only between terminus and terminus but between intermediate bus-stops too?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: This is a speech which the hon. Member should have reserved for the half-hour debate.

[19th January 1965]

MR. CHAIRMAN : He has given notice of it now. That is all.

DR. H. V. HANDE : Sir, I find that the majority of accidents are due to the State Transport buses. Will the Hon. the Minister for Industries tell us why this is so? May I know whether it is a fact that the State Transport has enjoyed any special immunity and whether the prosecution is done in the same manner in which the prosecution is done in the case of private buses and cars? This is an impression that is gaining stronghold among the public. Will the Hon. the Minister for Industries disabuse this from our minds?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I said in the beginning that the State had a monopoly of running buses in the Madras City, and therefore, if any bus caused any accident, it may be by the State Transport. But the proposition that all the transport accidents are caused by the State Transport buses is not admitted. In fact, there are a number of motorbuses also coming in. They contribute equally and I do not think they lag behind the State Transport buses in the contribution they make to the accidents. As regards the punishment, those which are purely of a technical character are referred to the Transport Department for disciplinary action. But in the case of those which are offences, the offenders are prosecuted like any other bus drivers.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Why should the Transport Department be asked to take disciplinary action without the Police taking action against the drivers of the State Transport buses for offences?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : It is only technical offences like not putting out the hand or not observing one of the minor traffic regulations that are referred to the Transport Department for disciplinary action. In the case of all other offences under the traffic law, they are prosecuted like any other bus driver.

DR. H. V. HANDE : Why should an invidious distinction be made between Government lorries and private cars?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : There is no invidious distinction, but it is a matter of convenience to the public.

SRI K. KAMALAKANNAN : The loitering of stray cattle on the road is one of the causes for so many accidents. Do the Government have any proposal to impose any restriction on the moving about of these cattle?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I said that stray cattle were as much responsible for some of these accidents as others. The question of enforcing the regulation for impounding these stray cattle is becoming increasingly difficult.

[19th January 1965]

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Had the Hon. Minister any occasion to study how the 'Stop and Go' rule is enforced at Bangalore City and how on the spot those who infringe the rule are fined?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Yes, it can be done on the spot. People can be fined, but the better way will be for the people to 'stop and go.'

MR. CHAIRMAN : At this rate, I think there will be no need for a half-hour debate.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : Are the Government aware that on the highways buses and lorries are driven at a high speed which results in damages and accidents? Is there any speed limit for these buses and lorries?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Yes; there are speed limits. Particularly the lorries are running just in the middle of the road and do not observe the rule. I have myself noticed that the rate at which lorries are driven is pretty fast, but it is very difficult, unless we have a very large squad of jeeps and staff, to check the overspeeding of the lorry. We have regulations but, as I said, they are not very carefully observed.

DR. H. V. HANDE : Is it not a fact, Sir, that there is serious risk in referring technical defects to the Transport Department, since even accidents caused on account of mechanical defects are also referred to the Transport Department and the Police are afraid to tackle them and that is why we have more accidents in the City?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I have denied it already, Sir. The question is whether it is purely technical non-observance of rules. Only such cases are referred to the Transport Department and not others, and it cannot be, as I have said, that the accidents have increased on account of this.

Show Rooms of the Industries Department

*5 Q.—SRI K. S. ABDUL WAHAB : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the names of the towns in the State where there are show rooms of the Industries Department as on 1st August 1964; and

(b) the profit and loss account of the show rooms for the year 1963-64?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) & (b) A statement is placed on the table of the House.

* Printed as Appendix II on pages 70-71 infra.

[19th January 1965]

SRI K. S. ABDUL WAHAB: Sir, there are seven places shown as having industrial show rooms. I would like to know the capital invested in each one of them?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, these are not manufacturing units. They are just selling units. There won't be much of capital investment on them except rent on premises, administrative expenses, and so on. There won't be heavy capital investment.

SRI K. S. ABDUL WAHAB: Of the 12 depots mentioned, two have shown substantial profits, five have shown only meagre profits and five others have shown losses. May I know the real reason for the losses?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, they have been started recently and the object is promotional. These are intended to find a market for some of our handicrafts and all that which cannot be sold very easily. As time goes on, the others also will show better results.

SRI K. S. ABDUL WAHAB: I have come across complaints that these show rooms are managed inefficiently and, therefore, there has been this loss. May I know whether this is a fact, Sir?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: No; it is denied.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Are there sales sections attached to these units?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: In all these show rooms, there are sales.

திரு. ஆர். வெங்கடாசலம்: விற்பனை செய்வது நஷ்டத்துக்கா அல்லது எந்த வகையில் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: அந்தக் கட்டடத்தின் வாடகை, சிப்பந்திகளின் சம்பளம், இன்னும் வேறு ஏதாவது முதலீடு செய்யப்பட்டு இருந்தால் வட்டி முதலியவைகள் எல்லாம் கணக்குப் போட்டு அதில் விற்பனை செய்ததில் லாபம் எவ்வளவு என்று கணக்குப்போட்டுப் பார்த்து நஷ்டம் என்று கணக்குப் போட்டிருக்கிறோம்.

Gold jari

* 6 Q.—DR. A. CHIDAMBARANATHAN: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the Government is aware of any difficulty experienced by the trade in securing gold-jari for the use of the Handloom Weavers' Co-operative Societies and the Handloom Weavers outside the co-operative sectors; and

[19th January 1965]

(b) if so, the action taken or proposed to be taken thereon?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) At present, there is no difficulty in getting gold jari in the open market by the handloom weavers.

(b) Does not arise.

டாக்டர் ஏ. சிதம்பரநாதன்: கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த சரிகை உற்பத்தி தொழிற்சாலையை அரசாங்கம் விளையில் ஏற்படுத்தப்போவதாக அரசாங்கம் வெளியிட்டுள்ள அறிக்கை கூறுகின்றது. எட்டு லட்சம் ரூபாய் மூலதனத்தில் துவக்கப்பட இருந்த அந்த நிறுவனம் என்ன ஆயிற்று என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: இப்போது அவசியம் இல்லை என்று ஒத்திப் போட்டு இருக்கிறோம்.

Regional Engineering College, Tiruchirappalli

* 7 Q.—DR. H. V. HANDE: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the number of seats allotted to the various States in the Regional Engineering College, Tiruchirappalli;

(b) whether any preference is shown to children of Defence employees; and

(c) the basis on which selections are made?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) 50 per cent of the seats is allotted to Madras State and the remaining 50 per cent to all other States taken together.

(b) No.

(c) The selections were made by a Committee constituted by the Board of Governors of the College. They were made solely on the basis of the marks obtained by the candidates in the qualifying examination—viz., Pre-University or Higher Secondary School Examination, as the case may be. No interviews were held.

DR. H. V. HANDE: Sir, in view of the fact that there are frequent and sudden transfers of the Defence personnel on account of the border trouble, is it not obligatory on the part of the Government to grant some concessions to children of Defence personnel in these institutes?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: No, Sir; if they apply for any concession, it will be considered.

DR. H. V. HANDE: Is it a fact, Sir, that no card is sent by this institution to the candidates about admission or otherwise?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: I have not got the information with me here. I presume that all those who were selected were informed by cards.

[19th January 1965]

DR. H. V. HANDE : How is it, Sir, that a boy who got A plus in Mathematics, Physics and Chemistry did not at all get the interview card from this institution?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The hon. Member should write a specific letter mentioning details. The selection in this College went exclusively by marks obtained by the candidates seeking admission.

SRI K. A. ABDUL WAHAB : Sir, it is stated that 50 per cent of the seats were allotted to this State. May I know whether these seats were distributed districtwise or the selection was made for the State as a whole?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : No, not at all. The selections were made only on the basis of the marks obtained by the candidates.

SRI M. RAJAH IYER : Sir, may I know whether the 50 per cent of the seats allotted to the other States were for those States in the Southern region or for the whole of India.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : For the whole of India.

SRI M. RAJAH IYER : Then, Sir, why call it a regional college? Why not confine the allotment to other States in the Southern region alone?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : They are all national colleges and because they have been started in different regions they are called Regional Engineering Colleges.

DR. H. V. HANDE : Of the 120 seats, how many were filled from candidates from this State and how many from the other States?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, 37 candidates were from the other States and the balance of 83 was allotted to the candidates from this State because there was not a sufficient number of candidates from the other States.

DR. H. V. HANDE : Actually a boy who got A plus in his subjects was not taken by the college. Will the Government take any action in this regard?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, we do not answer any hypothetical questions.

SRI K. S. ABDUL WAHAB : Sir, it was stated that admission was made only on the basis of marks. May I know whether there is any reservation for Harijans or no?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, there is reservation only for the Scheduled Castes and Tribes. The rest of it is all on the basis of marks.

19th January 1965]

Formation of Export Corporation

* 9 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the Government have received any communication from the Government of India in regard to the formation of an Export Corporation; and

(b) if so, the action taken or proposed to be taken thereon?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) Yes.

(b) The matter is under consideration.

SRI S. K. SAMBANDHAN : May I know when the Government will come to a decision on this matter? And when it comes to a decision, what will be the purpose of such a Corporation?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, we are examining the question whether it is necessary at all to have a Corporation of this kind. The traditional exports from Madras are leather, tea, etc. They are already exported through established channels. While it may be necessary in some other States to have Corporations of this kind, we are not yet convinced that Corporations of this kind would be necessary in Madras. However, we have not made up our mind. We are examining this question.

House-sites for Harijans

* 9 Q.—SRI N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) the places in Madurai district where house-sites were acquired for Harijans during 1963-64;

(b) the total cost of acquisition;

(c) the number of applications for the allotment of house-sites still pending;

(d) the places in Madurai district where houses were built for the Harijans; and

(e) the expenditure incurred thereon?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) to (e) : A statement^a is placed on the table of the House.

அமைதிச் சூழ் அறிக்கை வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

Nationalisation of rice mills

* 10 Q.—SRI N. V. NATARAJAN : Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to nationalise the rice mills in the State; and

(b) if so, the stage at which the matter now stands?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (on behalf of the hon. the Minister for Food) : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

[19th January 1965]

திரு. என். வி. நடராசன்: கனம் தலைவர் அவர்களே, ஏற்கனவே புலனேஸ்வரம் காங்கிரஸில் அரிசி மில்களையெல்லாம் தேசிய மயமாக்கும் திட்டம் ஒன்றை நிறைவேற்றப்போவதாக கருத்து அறிவிக்கப்பட்டது. இப்போது கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுவதிலிருந்து, இப்போது அந்தத் திட்டம் கைவிடப்பட்டதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: ஆம். அதைப் பரிசீலனை செய்ததில் சந்தேகக்குறைய என்பதாயிரம் மில்கள் நம் நாட்டில் இருப்பதாகத் தெரிந்து அவ்வளவையும் தேசிய மயம் ஆக்குவது உசிதமானது இல்லை என்று கைவிடப்பட்டது.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR: May I know how many mills the Government are going to start in the co-operative sector in the Madras State?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: இப்போது மாடல் மில் என்று சொல்லக்கூடிய மில் ஒன்றுதான். இந்தியா பூராவுக்கும் ஒன்பது இருக்கின்றன.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR: The Hon. Minister has said that a model mill is to be installed in Madras State. Will the Government help by giving facilities to the existing mills to enable them to modernise the mills?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Yes; if the request is made in the proper form.

DR. H. V. HANDE: Is it a fact that Government have issued instructions that no mills in North Arcot district should polish rice, and, if they did so, they would be doing it at their own peril?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: I have not got the information with me now. If a specific question is put about North Arcot, I will answer it.

Assignment of land in Kanyakumari district

3-30 p.m. * 11 Q.—SRI M. SANKARALINGAM PILLAI: Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state—

(a) whether the Government have assigned any tank bed lands of irrigation tanks in Kanyakumari district to any person or persons; and

(b) if so, the extent of lands so assigned and the reasons therefor?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Minister for Food): (a) Assignment of land in Kanyakumari district is not in force.

(b) Does not arise.

19th January 1965]

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை: கனம் தலைவர் அவர்களே, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் தேபரூர் என்ற பெரிய ஏரியிலே ஒரு 12 ஏக்கர் நிலம் கூட்டுறவு முறையில் பயிர் செய்யப்படுகிறது. இதில் மற்ற தனியார் ஆக்கிரமிப்பு செய்வது அரசாங்கத்துக்குத் தெரியுமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: கன்னியாகுமரியில் குத்தகைபாட்டம் ரூல்ஸ் என்று இருக்கிறது. அந்த ரூல்ஸ் பிரகாரம் நீண்ட கால குத்தகையோ அல்லது குறைந்த கால குத்தகையோ கொடுக்கப்படுகிறது. அனைமெண்டு செய்கிற ரூல்ஸ் அங்கே அமுலில் இல்லை.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை: குளத்து படுகையில் பதித்துக் கொடுக்கும் முறையை (assessment) நாம் ஏற்படுத்தினால் அதனால் தண்ணீர் பெருகுவது பாதிக்கப்பட்டு விவசாயமும் பாதிக்கப்பட்டு உணவு நெருக்கடி ஏற்படுவதற்கு வசதியாக இருக்கிறது என்பதை அரசாங்கம் கவனித்து, இந்த குத்தகைபாட்டம் விதி களைத் திருத்தி, இந்தக் குழப்பத்தைச் செய்யாமல் இருப்பதற்கு முயற்சி செய்யுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, it is a suggestion and it may be made to the Revenue authorities in the district.

Land encroachment cases in Kanyakumari district

* 12 Q.—SRI M. SANKARALINGAM PILLAI: Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state—

(a) whether there has been any unauthorised encroachment in respect of tank beds, etc., of irrigation tanks in Kanyakumari district;

(b) if so, the number of such irrigation tanks so encroached upon and the extent of such encroachment as on 1st September 1964; and

(c) the action, if any, taken or proposed to be taken in this regard?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Minister for Food): (a) Yes.

(b) 312 tanks—Area encroached 204 acres 24 cents.

(c) (1) Land encroachment cases have been booked against the encroachers and action pursued for eviction.

(2) In respect of encroachments which are not in any way detrimental to public interests and the Public Works Department authorities have no objection, steps are taken to lease out the area to the occupants in deserving cases under the rules.

[19th January 1965]

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பின்னே: தலைவர் அவர்களே, பாசனத்துக்குப் பயன்படும் குளத்தின் படுகையில் அது அவசியம் உள் ளதா அல்லது அவசியம் இல்லாததா என்பது பற்றி அதிகாரிகள் பரிசீலனை செய்வதற்கான அதிகாரத்தை அவர்களுக்குக் கொடுப்பதே விவசாயத்தைப் பாதிக்கக்கூடிய ஒரு பிரச்சினை என்பது அரசாங்கத்துடைய கவனத்துக்கு வந்திருக்கிறதா? ஆகவே தீர்ப்பாசன ஏரிகளில் எந்தவிதமான பரிசீலனையிலாமல் ஆக்கிரமிப்புகளையெல்லாம் வெளியேற்றுவதற்கு முயற்சி செய்யப்படுமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: கலெக்டரிடமிருந்து வந்த அறிக்கையில் எது பொது மக்களுடைய நன்மைகளை பாதிக்காமல் இருக்கிறதோ அந்த நிலம் அலைன்மெண்டு செய்யக் கூடாது என்று பொது மராமத்து இலாகா ஆட்சேபிக்கவில்லையோ, அந்த மாதிரியான நிலத்தைத்தான் பார்த்துக் கொடுப்பது என்று முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பின்னே: விவசாயத்துக்குப் பயன்படும் குளத்தின் விஷயத்தில் அவர்களுக்கு அந்த அதிகாரத்தைக் கொடுத்தால் சிலருக்கு தனிப்பட்ட முறையில் சில சலுகைகள் கொடுக்கப்படுகின்றன என்பது அரசாங்கத்தின் கவனத்துக்கு வந்திருக்கிறதா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: If the hon. Member has any specific case, he may write to the Government.

Double crop wet lands in Kuchanur Markkayamkottai

* 13 Q.—SRI N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state whether the Settlement Officer has converted the double crop wet lands in Kuchanur Markkayamkottai in Periakulam taluk, Madurai district, into single crop wet lands?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Minister for Food): Wet lands in Guzzanur village were registered only as "wet" in the landholder's accounts and only one crop charge was levied, though they were allowed to take water for a second crop also. During settlement, they were registered as "single crop".

Markkavankottai village is a ryotwari village and it did not come up for any settlement work under the Madras Estates Abolition Act.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: குச்சனூர் மார்க்கயம் கோட்டையில் கிட்டத்தட்ட 50 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக இரண்டு போகம் விவசாயம் செய்து வந்த நிலங்களை ஸெட்டில்மெண்டு அதிகாரிகள் ஒருபோக விவசாயம் என்று குறிப்பிட்டு விட்டார்கள். இதைப்பல முறை இந்த ஊர் விவசாயிகள் சர்க்காருக்கு

[19th January 1965]

தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இதுவரையில் இது விஷயத்தில் ஒன்றும் செய்யப்படவில்லை. ஆகவே வழக்கம்போல் இவை இரண்டு போகம் நிலங்களாக இருக்கும்படி சர்க்கார் உத்திரவு இடுமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: இது ஒரு போகமா அல்லது இரு போகமா என்று தீர்மானம் செய்வதற்குச் சில விதிகள் இருக்கின்றன. அவைகள் கீழ்வருமாறு.

(1) that the lands already stand registered as a double crop wet in the estate accounts;

(2) that the land forms a compact block and can be served with water; and

(3) that they are assured with flow of water for the second crop.

இந்த மூன்றும் இல்லாத இடத்தில் அது 'லிங்கன் க்ரூப்பாக' ரெஜிஸ்டர் செய்யப்படுகிறது.

Hospital of Indian Medicine at Kilpauk

* 14 Q.—DR. H. V. HANDE: Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to shift the hospital of Indian Medicine from Kilpauk to Courtallam; and

(b) if so, the stage at which the matter now stands?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: (a) At present there is no proposal to shift the hospital.

(b) Does not arise.

DR. H. V. HANDE: Will the Hon. the Minister tell us roughly how many people attend the out-patient department of this hospital and the bed strength of the hospital?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: The bed strength of the hospital is 340 and nearly 2,500 people attend everyday at the out-patient department.

DR. H. V. HANDE: Sir, has the Government of India set apart any substantial amount for subsidising the Hospital of Indian Medicine?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: The Government of India's assistance is only for the research and 50 beds.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: May I know, Sir, whether the proposal for shifting the hospital has been completely abandoned?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: The shifting of the hospital does not arise and the Medical College has already been functioning from 30th November 1964 at Palayamcottai.

[19th January 1965]

DR. H. V. HANDE : Has this hospital even been functioning as a research centre?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Yes, Sir.

DR. H. V. HANDE : Are the Government aware that the Central Government are fully subsidising other research schemes of Indian Medicine, and, if so, may I know the proposals that the Government of Madras have given to the Centre for improving the position here?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Sir, I do not think it is necessary to give any proposal to the Government of India because cent per cent assistance for research which they are already giving is being continued in the Kilpauk College.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Have the Government received representations from Ayurvedic practitioners that Courtallam is not a proper place and it should be shifted to some other place?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Sir, representations have been received and after deep consideration, and taking into account the representations, the Government have decided to locate it at Courtallam.

DR. H. V. HANDE : Will the Government give an assurance that the hospital in Madras will not be shifted when the necessity is felt for purposes of clinical teaching at Palayamcottai or Courtallam?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : The clinical teaching will arise during the second year of the medical course. Now there is no decision arrived at to shift this college, but 50 beds for the clinical side will be started from the next year.

Integration of Public Health and Medical Departments

* 15 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state with reference to the answer given to Legislative Council Question No. 5 on 7th August 1963 :

(a) whether the Government have taken any decision in regard to the integration of Public Health and Medical Departments;

(b) whether the Government will place a copy of the Report of the High Power Committee appointed by the Government to work out the details of the integration; and

(c) whether the Legislature will be consulted before any final decision is taken in the matter?

[19th January 1965]

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : (a) The question is being re-considered and a final decision has not been taken.

(b) The Government consider that it would not be desirable in public interest to place the report of the High Power Committee on the integration of Medical and Public Health Departments on the table of the House.

(c) The Government also consider that it is not necessary to consult the Legislature regarding integration of Medical and Public Health Departments as the scheme is purely an administrative measure.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Sir, will the Hon. Minister tell us when the decision will actually be arrived at?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : I shall give that answers when the decision is arrived at.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. Minister tell us the secret which the Government want to keep that too from the Legislature, and why the Legislature should be treated so lightly in matters concerning the health of the public of the whole State of Madras?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : It is for this reason that it concerns the health of the public, the Government do not wish to disclose it to the Legislature.

SRI M. A. MUTHIAH CHETTIAR : Sir, are the Government considering the question of amalgamating both the departments, as they are getting more and more inefficient?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : No information, Sir.

SRI S. K. SAMBANDHAN : A High Power Committee was constituted to go into this. Even though it is an administrative matter, it concerns the health of the public of Madras. So, will the Government consider the question of consulting the Legislature before coming to a final decision?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Sir, I do not think it will be necessary.

DR. H. V. HANDE : Will it not be in the public interest to amalgamate the two departments so that it will remove frustration in the minds of those working in the Public Health Department, because they get very little chances of promotion when compared to the curative side?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : The hon. Member's point will also be taken into consideration.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

[19th January 1965]

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

III.—ANNOUNCEMENTS.

(1) DECISION OF THE BUSINESS ADVISORY COMMITTEE.

MR. CHAIRMAN: I have to announce the House that at a meeting of the Business Advisory Committee held at 2.30 p.m. to day, the following programme of business has been decided:—

- 19—1—1965 1. Presentation of the Third Supplementary Statement of Expenditure for 1964-65.
2. Discussion on the Governor's Address.
- 20—1—1964 1. Discussion on the Third Supplementary Statement of Expenditure for 1964-65.
2. Discussion on the Governor's Address (continued).
- 21—1—1965 } Discussion on the Governor's Address (continued).
22—1—1965 }
- 23—1—1965 1. Reply to the debate on the Governor's Address.
2. The Contingency Fund (Amendment) Bill 1965.
3. The Madras Appropriation Bills, 1965.
4. Other Government Bills.
- 24—1—1965. Holiday.
- 25—1—1965. Government Bills.

The Council will meet daily at 3 p.m. The Council will adjourn on the 25th January and meet again at 3 p.m. on the 1st March 1965.

(2) AMENDMENTS TO THE MOTION OF THANKS TO THE GOVERNOR'S ADDRESS.

MR. CHAIRMAN: I have to announce to the House that notice of amendments to the Motion of Thanks in reply to the Governor's Address should reach the Secretary before 11 a.m. on Wednesday, the 20th January 1965.

(3) PENAL OF VICE-CHAIRMAN.

MR. CHAIRMAN: I have to announce to the House that under rule 14 of the Madras Legislative Council Rules, I have nominated the following Members of the Council to be the Panel of Vice-Chairman for the Twenty-fifth Session of the Legislative Council under the Constitution:—

1. Sri K. Ramadass.
2. Sri R. Sivasankara Mehta
3. Sri S. K. Sambandhan.
4. Sri A. K. Thangavel Mudaliar.

[19th January 1965]

IV.—CALLING ATTENTION TO THE ISSUE OF POISONOUS FUMES FROM THE ASPHALT MIXING PLANT OPPOSITE TO THE CHINTADRIPET HIGH SCHOOL.

திருமதி. டி. எல். திருபுரசுந்தரி: தலைவர் அவர்களே, இந்த அவசரமான, முக்கியமான விஷயத்தை கனம் சுகாதார அமைச்சருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். சிந்திரிப்பேட்டையில் உள்ள உயர் நிலைப்பள்ளிக்கு எதிரில் தார்கலந்து போடும்படியான ஒரு தொழிற்சாலை இருக்கிறது. அதனால் பள்ளிக்குள் புகையும், தூசியும் துழைகிறது. அதனால் அங்கு படிக்கும் ஆயிரக்கணக்கான பிள்ளைகளுக்கு மிகவும் சிரமம் கொடுப்பதுடன், சரீரத்துக்குக் கெடுதல் உண்டாக்குகிறது. ஆகையினால் அதை உடன் அப்புறப்படுத்த வேண்டும் என்று சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

5.40 p.m.

* THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: Mr. Chairman, Sir, the present site where the hot mix plant has been installed, was let out by the Corporation of Madras to Messrs. Ch. Subba Rao and Company for the preparation of asphaltic concrete mixture, in pursuance of one of the terms stipulated in the tender submitted by the company for improvements to 20 bus route roads. The tender was accepted by the Contracts Committee after obtaining the concurrence of the Chief Engineer, Highways and Rural Works. From 1961 onwards, several contract works were completed by production and manufacture of the asphaltic mix from the same plant installed at the same site, both for the improvement works on the national highways and on the bus routes. According to the terms of the present contract the installation of the machinery at the present site may have to be continued till the duration of the contract period, i.e., till April 1965. If, in the meanwhile, the contractors are asked to shift the plant from the present site, it may give room for the contractors to claim higher rates, extra rates for supply of asphaltic concrete mixture from the new location. However, in view of the complaints received from the school authorities, the following immediate improvements have been ordered to be carried out by the contractor with a view to reduce the dust and smoke nuisance:—

(1) The chimney is to be raised by about 15 feet to 20 feet more to disperse the smoke.

(2) Sprinkling of water at the beginning of the exhaust or at half-way up the chimney is to be done.

(3) At the following places, viz., crusher, junction of conveyor part and hot drum, between the bucket conveyor from hot drum and the beginning of the mixing chamber and where filler is emptied into hopper, screening with tar drum sheets on two sides is to be carried out leaving a door way for workers. Screening is to be taken sufficiently high beyond the source of nuisance. This will enable dust to collect within the fortified area without spreading outside.

[Srimathi Jothi Vencatachellum] [19th January 1965]

The Director of Public Health, who inspected the site, has suggested that the plant should be shifted to some other unobjectionable place after the present contract period is over. This suggestion has been communicated to the Commissioner, Corporation of Madras, for necessary action.

V.—STATEMENT BY THE HON. THE MINISTER FOR INDUSTRIES
REGARDING THE ANSWER GIVEN TO A QUESTION.

* THE HON SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, Sir, in reply to a question put by Sri K. Anbazhagan during the reply to the general discussion on the Madras Appropriation (No. 4) Bill, 1964, regarding the location of the College of Indigenous Medicine, I gave the impression that the college would be started at Courtallam. On further consideration, the Government decided to locate the College of Indian Systems of Medicine at Palayamkottai temporarily by making use of the Government buildings available there and the college has accordingly been started on the 30th November 1964. Only *Siddha* course has been started, as enough number of candidates were not forthcoming for *Ayurveda* and *Unani* courses. As per the syllabus for B.I.M. course of the Madras University, hospital facilities will be necessary only during the second year. The question of shifting the hospital of Indian Medicine will arise only next year. Even here, only the beds which provide treatment in *Siddha* System alone will be moved first. The rest will be shifted only after enough number of candidates are admitted and they complete their first year of the course.

The Research wing with 50 beds and the out-patient department will continue for some time. After the lands required for the College and hospital are acquired and the buildings constructed, the Research wing with the out-patient department will be shifted to Courtallam. The College and the hospital from Palayamkottai will also be shifted to Courtallam permanently.

VI.—FINANCIAL BUSINESS.

PRESENTATION OF THIRD SUPPLEMENTARY STATEMENTARY OF
EXPENDITURE FOR 1964-65.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Chairman, Sir, I rise to present the Third Supplementary Estimates for the year 1964-65. A detailed statement explaining the Demands under different grants is placed on the table of the House. The Supplementary Demands in all aggregate to a sum of Rs. 38.4 crores of which Rs. 2.5 crores will be on Revenue Account and Rs. 25.8 crores on Capital Account. The balance of Rs. 10.0 crores is on

19th January 1965] [Sri M. Bhaktavatsalam]

Loan Account and of this a sum of Rs. 7 crores represents only the repayment of Ways and Means advances taken from Government of India.

2. The Supplementary Estimates relate mostly to New Service Schemes sanctioned by the Government in the course of last three months. We have also taken this opportunity to seek additional appropriation under certain grants, where on current trends, the expenditure is likely to exceed the present appropriation.

3. The largest single item under Supplementary Grants relates to the outlay on the purchase of foodgrains. The suspension of private trade in foodgrains in the wake of price control, resulted in a temporarily difficult situation in October and the Government stepped in with purchase of foodgrains on their own account to maintain supplies. Government also propose to build up a buffer stock of about 4 lakhs of tonnes of rice by purchases from millers and producers out of the main harvest now in progress. It is difficult now to estimate with precision how much of the purchases will be on Government's own account and how much will be on account of Co-operatives. We have for the present provided for a sum of Rs. 21 crores as the gross outlay on the purchase of foodgrains. This amount will be recouped as and when the foodgrains are sold to the public. To the extent we carry over stocks to the next financial year, there will be a net outgo and this will be covered by suitable loan assistance from Government of India. It is relevant to mention here that Government of India has sanctioned a loan of Rs. 3 crores in October to enable us to purchase foodgrains from within and outside the State.

4. As an important adjunct to their programme of building up buffer stocks, the Government have also undertaken a programme of construction of godowns so as to create an additional storage capacity of 2 lakhs tonnes in the public sector at four different centres in Madras State. The whole programme, which is being executed with the utmost vigour, is expected to be completed by March. The Central Warehousing Corporation will meet in full the cost of the godowns and take over them. A sum of Rs. 160 lakhs has meanwhile been included in the Supplementary Estimates to meet the expenditure on construction.

5. While the Government have thus taken all measures to ensure that foodgrains are made available at regulated prices, they have also intensified their efforts to increase food production. The outlay on Minor Irrigation Schemes has been stepped up and we have sanctioned a number of New Schemes for implementation in the current year. I invite the attention of the hon. members to the details of the schemes furnished under Demand No. XLII. The State Government have availed themselves fully of the additional assistance made available by the Government of India for increasing the production of subsidiary food like fish and milk through the implementation of a number of new development schemes as part

[Sri M. Bhaktavatsalam] [19th January 1965]

of a Crash Programme. Hon. Members will recall that a substantial provision had been made for these schemes in the Second Supplementary Estimates. The present Supplementary Estimates embody a further provision of about Rs. 13 lakhs under Fisheries and about Rs. 65 lakhs under Animal Husbandry.

6. Among the non-Plan Schemes, an allocation of Rs. 55 lakhs has been sought for further augmentation of the fleet strength of the State Transport Service in response to the growing traffic needs. Provision has also been made on Revenue Account for meeting the operational expenses of the enlarged fleet. This expenditure will of course be covered in full by larger receipts.

7. The Panchayats and Panchayat Unions have been playing an important part in mobilising local resources for developmental programmes. Government have held out an incentive for such efforts in the form of matching grants. The collections under Local Cess Surcharge levied by Panchayat Unions and House Tax levied by Panchayats are now expected to be larger than anticipated at the time of formation of the Budget for 1964-65. We are accordingly stepping up the provision under Local Cess Surcharge Matching Grant by Rs. 36 lakhs and that under House Tax Matching Grant by Rs. 17 lakhs.

8. The Cyclonic storm and tidal wave which hit Rameswaram Island and other parts of eastern coast have caused loss of lives and property on a large scale. The Government have taken all measures necessary for assuaging the sufferings of the people. Programmes for relief and rehabilitation of the victims of the natural calamity have been formulated and are being pushed through with the utmost expedition. The Government have had to incur substantial expenditure on the running of feeding centres and restoration of means of communications and other relief measures. Among the various categories of people, the worst hit are the fishermen who have lost their boats and nets. The Government have sanctioned financial assistance for supply of fresh boats and nets and for the repair of the damaged ones. Relief Schemes for rehabilitation which are in various stages of execution may entail an expenditure of the order of Rs. 150 lakhs. Of this, expenditure in the form of loans will be met from the provision available under "Loans and Advances". It is difficult to estimate the expenditure likely to be incurred in the form of grants before the close of the financial year. We have included in the present Supplementary Estimates, a provision of Rs. 25 lakhs which will be stepped up, if necessary, at the time of submission of Final Supplementary Estimates.

9. The other schemes included in the Supplementary Estimates do not call for any special comments.

10. With these remarks, Sir, I commend the Supplementary Estimates for the acceptance of the House.

[19th January 1965]

VII.—DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS.

2-50
p.m.

MR. CHAIRMAN : Srimathi Lakshmi Krishnamurthi will now move the motion of thanks to the Governor for his Address to the Members of the Legislature.

SRIMATHI LAKSHMI KRISHNAMURTHI : Mr. Chairman, Sir, I move—

"That an humble Address be presented to the Governor that the Members of the Madras Legislative Council thank him for the Address delivered to the Members of the Legislature on the 18th January 1965."

Sir, His Excellency the Governor in his Address yesterday dwelt mainly on the two major crises which confronted this State recently and on the measures adopted to tide over them.

Sir, man is an imperfect creature. Perfection is, therefore, not to be expected in any human institution or endeavour. I would be a hypocrite if I claimed that everything was perfect in Madras. But I feel we can all honestly say that our State has been making steady progress in every field of national development from year to year. The year just ended is no exception.

Miscalculations do occur. Misfortune does strike. These are inevitable in human affairs. What matters is the way we react to these. I maintain that our State Government is the first and the most alert to detect mistakes or miscalculations. The energetic way in which they come forward to mend the mistakes and to battle misfortunes calls for our admiration. Our Government and administration have literally rushed to the succour of the stricken people of Rameswaram and rendered them timely aid. This illustrates how the welfare of the people stands foremost in their minds.

The speedy arrangements made for the operation of a ferry service with a fleet of mechanical boats for the uninterrupted movement of people and goods to the island have demonstrated to the residents of Rameswaram that they are not isolated from the mainland, nor forgotten, but are very much the concern of their brethren, official and non-official, in the mainland.

While appreciating the immediate remedies applied for relief to the stricken, we hope that long-term and permanent measures of reconstruction will be planned and implemented very soon. It is gratifying to learn that the development of a new township on the mainland for resuming the ferry service to Ceylon is contemplated. The proposal of our State Government to initiate advance action on the Sethusamudram Scheme by appointing administrative and technical staff for acquisition of lands, construction of buildings and relaying of communications is most welcome at this juncture. For at one stroke, the twin objects of unemployment relief and economic development in this backward area where repatriates from Ceylon and Burma gather, are to be achieved.

[Srimathi Lakshmi Krishnamurthi] [19th January 1965]

This disaster has had one good consequence, if I may say so. For it has once again underlined the oneness of the Indian Nation, witnessed the spontaneous flow of voluntary aid, which is coming forth readily, from every corner of India.

The severe food shortage which gripped us for a while came with baffling suddenness, considering that the deficiency in Madras State is only marginal. We have actually done quite well in rice production during the current year, with an increase of 14 per cent over the last, coming in fact to the third place in India. The prompt and vigorous steps taken by our Ministers and officials at all levels, both for the emergent procurement of stock and their rush transport to areas of short supply are most commendable. It is this 'Operation Rice Bowl', if I may so describe it, under the direct supervision and guidance of senior officers that helped to bring the situation under control. The lightning speed with which the Family Card system was introduced and the resourcefulness of the Home Guards in this crisis cannot be easily forgotten. These measures alone will prove that ours is indeed a responsible Government working for and with responsible citizens.

The proposal to build up an additional buffer stock of 4 lakhs tonnes of rice will certainly help to stabilise prices and eliminate the threat of shortage. The crash programme to construct storage capacity is welcome. We are sure the Government will ensure that every care is taken to see that in spite of the urgency, public funds are prudently spent and full value obtained for the tax-payer's money in whatever construction is taken up. It may seem incredible, but we are told that nearly double the volume of our grain imports is lost every year within the country by improper storage and rodent infestation. In Japan and Russia, it would appear that they are trying huge silos in which grain is automatically dried by mechanical rotation prior to storage. It would be advisable for our Government also to plan their storage facilities most carefully to see that our investment in such capital construction does not become out of date or obsolete prematurely.

The new drive to increase rice production in our State is also most welcome. I should like to stress that procurement prices should be realistic and should give a real incentive to the producer to maximise his output. If co-operatives play an effective role and reduce middleman profits, there will certainly be immense satisfaction all round. The increase in the off take of fertilizers is encouraging. I am sure that the bias towards chemical fertilisers for quick results will not lead to the neglect of organic and green manures, in the propagation of whose virtues Madras has been justly famous. I also hope that the partiality towards Ammonium Sulphate will be countered by promoting alternative fertilisers, which are equally good and often cheaper. As an incentive to the producer, I wonder if greater releases of fertilisers cannot be made to such cultivators who produce more and deliver more to the procurement authorities in time.

19th January 1965] [Srimathi Lakshmi Krishnamurthi]

The success of any scheme of food rationing or distribution is its own self-elimination. The fact that in Madras City as well as other urban areas many are not drawing upon their rations is itself a tribute to the success of what has been done.

Thus while we can legitimately claim that our State has been maintaining its progress despite these setbacks, it is obvious that progress will not always be uniform or universal every year. Every department cannot and will not make the same amount of progress every year. Progress goes on by human effort, which is a variable factor. It is up to us to survey the achievements each year and where any one department is found to lag behind, we have to spur it to greater effort.

I should like in passing to refer to the power position in the State. The temporary cuts suffered last year may have given a wrong impression of the State's achievements which are considerable. Only last week we were given impressive figure of our power development a connected load of 935 MW now against 179 MW in 1950-51 and 439 MW in 1960-61. Energy consumed is now, 1,700 million KWH against 320 million in 1950-51 and 908 million in 1960-61. Over 2 lakh pumpsets alone consumed 600 million KWH. Credit should be given where it is due.

In key sectors of growth like, agriculture, power, industry and transport, there has been balanced development. The fact that our State has again exceeded its budgetary outlay in the current year by a margin of Rs. 6-1/2 crores is an indication of continuing growth. The draft proposals will soon come before this House and when full details are available, it should be possible for this House to appreciate what has been done and to give appropriate counsel to Government in achieving more.

Today we are faced with what the economists call a Revolution of Rising Expectations. But let us not forget that to fulfil these expectations, the administration needs the informed and responsive co-operation of the public. We can all of us be rightly proud of the sobriety and realism with which Madras State is tackling its economic problems. I am sure that with the responsive co-operation of all sections of the public, Madras State will remain in the van of progress, as an exemplar to all India.

Thank you, Mr. Chairman.

SRI M. A. MUTHIA CHETTIAR: Mr. Chairman, I second the motion.

SRI K. S. ABDUL WAHAB: Mr. Chairman, Sir, on a point of order.

The hon. Lady Member who spoke just now, was reading out her speech. She may be told not to stick to this practice in future.

MR. CHAIRMAN: The hon. Member (Sri Abdul Wahab) is probably new to the House.

4-00
P.m.

[19th January 1965]

SRI M. A. MUTHIAH CHETTIAR: I might inform the hon. Member that the hon. lady Member was not reading out her speech. She was making use of the notes. The hon. Member can have no objection to that.

SRI K. S. ABDUL WAHAB: I did not object. I asked for a point of information only after she had finished her speech.

SRI M. A. MUTHIAH CHETTIAR: That is all right. But the hon. Member could have been a little more chivalrous.

MR. CHAIRMAN: He was half chivalrous (Laughter).

* SRI. M. MUTHIAH CHETTIAR: Mr. Chairman, Sir, at the outset we would all offer our sympathies to all those affected by the cyclone and in the same breadth we should offer our felicitations and congratulations to the Ministry headed by our Hon. the Chief Minister on the very prompt action they took in going to their succour immediately. Almost all the Ministers went there. We are very happy that they took energetic steps and also induced the Government of India to take energetic steps including the building of the bridge. Sir, it is not necessary for me to take the time of the House and detail the work that lies ahead to help that area except to say that some permanent protection should be provided for the great temple that is there, against another cyclone in the future, which God forbid should not occur again. Something like a huge cement wall, big long reinforced iron tubes such as those used in the harbour here could be put up to serve as a permanent protection to the temple. It should be put up away from the temple. This is not a suggestion which I should make. I am sure if our engineers are asked to visit the place and draw up a scheme, they would be able to do it. This is a simple thing compared to the very many constructions they have put up in different parts of the world. It should not be difficult for the Government of Madras and their engineers to find out the proper method of protecting that area of Rameswaram from any further cyclone disaster.

Sir, with regard to food, we are glad that our Hon. Ministers rushed to the different districts. The Hon. Sri R. Venkataraman was there in Thanjavur sending wagon and lorry loads of rice to the City and there was considerable relief in a week's time. We are glad about it. We are also glad that the Ministry took all steps possible in the course of a week or ten days to relieve the immediate difficulty in Madras City particularly, though in many other places the situation was quite bad. I should like to say in this connection that this food situation head-ache has been with us for some years and I am afraid it will take many years to increase our food production to solve our food problems. This has been admitted by various authorities everywhere. The only way, therefore, to solve the immediate problem is not to fight shy of imports from foreign countries. Unfortunately, Sir there is a controversy going on presently in Delhi with regard to the quantity of imports that we should allow. I do hope and sincerely

[19th January 1965] [Sri M. A. Muthiah Chettiar]

trust that the Government of Madras will put its entire weight in favour of imports. For, more than what we say, if the Government of the State take energetic steps and pull their weight with the Delhi Government and say we should have more imports and it should not be ashamed of importing food when we are faced with a difficult situation, it will have some effect. I should say, Sir, that for the next ten years imports will have to be made, particularly of rice. Consumption of rice has gone up considerably. The Ceded districts people who were accustomed to take cholam are having rice every day. Even in North India people are eating more rice than wheat. Therefore, the rice consumption has grown up very much and the Government of India should take steps to import greater quantities of rice and wheat in the coming years and have a bigger buffer stock. We are glad that the Government of Madras propose to have a buffer stock of 4 lakhs of tonnes. I believe it is the minimum. If they have more, it would be better. It is also gratifying to note that they are planning to have pucca storage godowns for storing the buffer stock. As the hon. the Lady Member who spoke just now said, they should have proper and modern type of godowns to prevent wastage of foodgrains during storage. The godowns to be put up should be on the models put up in Japan, Germany, probably in all modern countries of the world. They should build rat proof and insect proof godowns for the purpose of storing the foodgrains.

With regard to this import of rice and foodstuff, I would like to mention one particular point which is the responsibility of the Madras Government. We have a long border along the Kerala State and rice naturally goes into that State. I am sure the people of Kerala do not want the rice from Kanyakumari, Madurai or even Coimbatore. They mainly want the broken rice which is cheaper in quality and, at the same time, good for their 'Kanji'. This everybody knows. Until recently, we were importing such rice from Burma. I should like the Hon. the Minister for Food to arrange for the import of broken rice from Burma. Before the war Burma was exporting 3 millions of tonnes of rice. Of this India imported 1½ million tonnes and half a million was imported by Ceylon. The other half a million was imported into other parts of the world. Probably they may not be able to spare so much now.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I would like to tell the hon. Member that the people of Kerala now would very much like to have good rice and not broken rice. They might have been eating broken rice in the past, but now their standard of life is going up and they would certainly like to have good quality rice.

SRI M. A. MUTHIAH CHETTIAR: Sir, I am glad to have that information from the Hon. the Chief Minister but still some quantity of broken rice is necessary for their 'Kanji'. They are fond of taking it in the morning. Even though they may have 'Idly', 'Appam' and 'Dosai' and coffee and tea, they still take

[Sri M. A. Muthiah Chettiar] [19th January 1965]

4-10
p. 2.

'Kanji' in the morning. They like it and they take it in the evening also. This 'Kanji' is not at all bad. As a matter of fact, I have once or twice tasted it myself. It was very good. It is prepared well. Apart from the question of broken rice, there are other varieties of rice which Burma has been sending to the West Coast. They need full rice also. Different varieties of rice are coming from Burma. I do not want to go into the details of what kind of rice should be imported. My only suggestion is that we have been accustomed to importing rice in the past and I think if we do so now, it will go some way in checking the outflow of rice from the border areas of our State into Kerala.

More than all that, I am told that a controversy is raging very strongly just at the moment at Delhi. I am glad that our former Chief Minister and the Congress President has thrown his weight for more imports. With his influence, I am sure, the Madras Government will succeed in persuading the Government of India to go in for larger imports. The Congress President, we are proud to say, has taken a very realistic view of the economic situation in the country and I do hope that his policies will be supported by this Government and other Governments in the country. That will go a long way to improve the economic situation in our country.

Speaking on this occasion, I should like to refer to the few lines that have been mentioned in the Governor's Address. The Governor's Address is short and the Government have managed to put in some of the important points in it. Our State has earned credit for brevity. The statement of the Chief Minister just now read regarding the supplementary budget is also brief. I like brevity. It gives one time to read brief statements. The public will also be able to read it and understand it. I read the Governor's Address from the newspapers in the train. To that extent we must congratulate the Government for having produced the shortest speech for the Governor and also the short supplementary Budget speech.

They have referred to the Fourth Plan. It is well we take credit for having fulfilled the targets and even a little more in the last year of the Third Plan. I should like to know from the Hon. the Chief Minister or the Hon. the Leader of the House while he replies to this Debate, whether he would come before the House with the draft plan for discussion. I do hope that he will come with the draft plan before both Houses for ascertaining the views of the Members. The Governor himself has expressed in his Address an appreciation for the co-operation extended by the Members and the general public in the implementation of the plan, schemes in the past and he expects that the same co-operation will be forthcoming from them in the future also. This House will only be too happy to give its full strength and co-operation in the implementation of the plan. (Sri K. Balasubramanya Ayyar: The drafting of the Fourth Plan is stated to be before the Expert Committee.) I know expert bodies are going into the details of

19th January 1965] [Sri M. A. Muthiah Chettiar]

the plan. But we would like to see the scheme in draft form formulated by the Cabinet so that we could offer our comments. That is the usual practice. Sri K. Balasubramanya Ayyar mentioned about the Expert Committee. That relates to an earlier state. But I refer to the draft of the final scheme to be sent by our Government to the Central Government. There have been one of two occasions when the draft was placed before both House almost at the fag-end and the time available was not very much to enable the Members to study and make constructive suggestions. On this occasion at least, I do hope the Government will come before the House as early as possible. I wonder whether it would come before us during the Budget Session or at the end of it at least. Because the Government of India, I am sure, will be finalising the Fourth Plan shortly. Now, particularly there is a move which is a proper move in my humble opinion, regarding the cutting down of the outlay on the Fourth Plan for the whole of India. (Sri K. Balasubramanya Ayyar: The Planning Commission is not of the same view.) The Planning Commission is not the Government of India. I know there is a Planning Commission. It is not the Government of India. I know it is not the Congress President also. It is not the Congress Working Committee. I do sincerely hope that in the interest of the country, the Congress President will be able to achieve what he has adumbrated in his beautiful address—realistic address—to the Congress recently held at Durgapur. If that is achieved, we will not only be achieving what is practical but we will also be toning up the administration and economy of the country and the whole country will rise in the estimation of the other countries in the world. Foreign countries have now come to feel that in India there are only some grandiose schemes that are being run and that are leading the country to inflationary conditions. I do not suggest that all the scheme are bad. They are, to some extent, reasonable. But we go in for big schemes such as irrigation schemes, hydro-electric schemes and all that.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I would like to tell the hon. Member that it will be very helpful to us if hon. Members who deal with this subject indicate the items where there should be reduction so that we can also examine them and see whether we could revise the plan.

SRI M. A. MUTHIAH CHETTIAR: I am thankful to the Hon. the Chief Minister for the indication that he has given. I would like to mention immediately, till we know what schemes they are putting forward for the plan, it is not possible for any one to mention anything about the schemes. If we have the draft of the schemes, we have no objection to offer our remarks on the schemes contained in the draft. (Interruption) That is not the point now. I am not in the Opposition. If I were in the Opposition, I would say that the details are with the Government and if I were on the other side, I would do it. It was how I used to reply to even Mr. Rajaji when I was in the Opposition. That is the parliamentary way of replying to the Government. I do hope

[Sri M. A. Muthiah Chettiar] [19th January 1965]

that the draft scheme of the Government will come up before both the Houses for discussion as early as possible. We are grateful to the Hon. the Chief Minister for the hint he has thrown. I do hope that after the debate they will again consider the whole position and make final recommendations which they should press on the Government of India. I am sure the view of the Congress President and of the Working Committee will have great weight in curtailing the total outlay on the Five-Year Plan. When doing so, we should see that our schemes—our priority schemes—are not cut out. As our Hon. the Chief Minister rightly said, we may have to choose between schemes and schemes. Some may be more urgent and some may not be so urgent. Therefore, some kind of pruning is necessary. On that matter we would like to have the expert views of the Government before us so that we can all offer our views. I do hope that it will be possible for the Government to come forward with the draft proposals as early as possible.

Sir, there is one other point which I would like to mention in this connection. I would have been happy if some mention had been made in the Address about the state of public health in the City. I mentioned about it last time sometime in October or November. Again we are on the eve of another epidemic. The Cooum is again rising with the sewage water. The mouth of the Cooum should be opened and the water let out. I would request the Hon. the Minister to visit the mouth of the Cooum. It is stinking very much. There is no Dengue in Tirupur, Coimbatore and other places. It is not Dengue at all with which the City was afflicted some time back. It is a kind of fever brought about by the mosquito bred on the sewage water in the Cooum. I am sorry that the Minister should have taken a light view of the situation. Lakhs of persons suffered from this fever and many poor people could not get medicines from the hospitals. The Director of Medical Services never went to the hospitals and made enquiries as to how many came, how many were treated and whether medicines were available or not. The Director of Public Health simply kept quiet saying that she had no power except advisory powers over the Corporation and that it was the Corporation's responsibility. I wrote a letter to the Government and that is the reply I got. Then a statement was made by the Hon. Minister about this fever. There was one technical word which he could not pronounce. The Leader of the Opposition Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar helped him to pronounce it. That is a kind of mosquito which led to yellow fever. When this was mentioned by the Leader of the Opposition, the whole House was aghast. I do not know what the Health Minister has done about this. There is no use saying that the Corporation has not done its duty. If the Corporation could not perform its duties, what prevents the Government from taking over the administration of the Corporation? The Government can help it in many ways to perform its duties. There is no use saying that there is a long-range programme for sewage disposal. The Hon. the Chief Minister once stated that it was easy to dispose of the sewage

19th January 1965] [Sri M. A. Muthiah Chettiar]

water. What prevents the Government from doing it? The Corporation authorities, the Government engineers should all sit together and find out how best it could be disposed of. There is no use of depending on the dredger to open the mouth. The dredger will come only after two or three years. We have a number of coolies who could be engaged to do it. I even told the Public Works Minister Sri Ramaiah about this. If the mouth of the Cooum is cut utilising the manual labour, the water could be let into the sea and there will be no danger of Dengue fever recurring again. I hope the Hon. the Health Minister will take a serious view of the situation and make arrangements to see that sewage water occasionally goes to the sea and there is proper flushing done very often. If this is done, stink may be removed.

There is one other matter about which I would like to make a mention though it may be of a little controversial nature, namely, the language question. I could say that no mention was made in the Address about this. But apart from that, what we want is if the Madras Government ensure that their policy in regard to this matter is safeguarded by the Government of India, it will be all right. My stand is that the policy of the Government of Madras is not even accepted by the Government of India. Therefore, the Government of Madras should press on the Government of India to see that their policy is accepted. I do not want to go any further. I can go further than that and say 'No Hindi at all'. 'English alone, English always'. But I am prepared for a compromise. Even when Rajaji said that Hindi should be introduced in schools, I opposed the move. I said then, 'I had no objection to the introduction of Hindi on a voluntary basis. I object for all time to the introduction of Hindi compulsorily'. That is what I said then. But that is a different matter. For the Madras State retention of English is necessary. Tamil may be necessary for regional purposes. Therefore, English and Hindi must go together. Now they were talking about integration. We had an Integration Committee before the Chinese War. We think of integration but we are doing things which are not conducive to integration. I gave also evidence before the Integration Committee headed by Sri C. P. Ramaswami Iyer. We are primarily concerned in uniting India. But what will happen if the U.P. Government were to write to the Madras Government in Hindi? There will be inter-State correspondence and letters will come in Hindi. What will happen?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Correspondence between U.P. and this Government will be in English also.

4-20
p.m

SRI M. A. MUTHIAH CHETTIAR: For how long will English be there?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: It will be there indefinitely, for a long period.

[19th January 1965]

SRI M. A. MUTHIAH CHETTIAR: What is the necessity to give up English as an additional language? We are only asking for English as an additional language and not as the sole language. I would like the Central Government to think seriously of having the English language as an additional language. We are not saying that Hindi should be given up. Let English remain as the additional language of India. This is only the safe way.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I can tell the Hon. Member that this has been adequately provided for in the statute of Parliament.

SRI M. A. MUTHIAH CHETTIAR: It may be provided. But we now learn that many South Indians in employment in New Delhi may note in English, but their superior officers may reply in Hindi. This is what we see from the papers.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: To enable officials who do not know Hindi, an English version will also be given.

SRI M. A. MUTHIAH CHETTIAR: I do not understand. I did not catch what the Hon. Minister said.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: If the Hon. Member is so much interested in the officials of the Government, I can give this assurance to him that in cases where an official writes notes in Hindi, for the benefit of the other official who does not know Hindi, it will be given in English also. The official who does not know Hindi will not be suffering from any handicap.

SRI M. A. MUTHIAH CHETTIAR: Now I understand, Sir, that nothing will be done twice over both in Hindi and in English. This is the first innovation by the Government of India. (Sri K. Balasubramanya Ayyar: How many translators?) The Deputy Leader of the Opposition has rightly pointed out the need for many translators. For translation work, every clerk and every officer must have a large number of translators in his room. His room will look like a conference room, and there will be translation going on. No other work will be done. They have been doing good work in English. Surely we do not want English to be taken away so soon. English should remain there for a long time to come. Hindi may come in gradually. Till that time, we should not lose ground. We are losing our ground now. It is a fact. Everybody in New Delhi says this. We do not say this in order not to displease the top Congressmen in Delhi. This is wishy-washy. We should not have this 'wishy-washy' during elections. As a Congressman, I want the Congress party to get all the votes and there should be no mismanagement. We would lose a lot of votes and the D.M.K. will get a larger number of votes, if we do not take a proper view of the position. I do not want the Congress to lose votes and the D.M.K. to get a larger number of votes. It is not right to give a helping hand to the Opposition.

[19th January 1965] [Sri M. A. Muthiah Chettiar]

It must be the purpose of any party in Government not to give a helping hand to the Opposition. This is the policy and this is the principle of a democratic Government. The Opposition will use this question as an election propaganda. The Hon. Mr. Bhaktavatsalam and the Hon. Mr. Venkataraman know more about elections than I. I have been standing for elections for about fifteen years. Before 25 years, there were smaller constituencies. Even in smaller constituencies, there is no question of giving room of the Opposition party. We must do all that is possible to get all the seats to ourselves. At the election time the Opposition may put forth the introduction of Hindi to their advantage. Not that they love English. But they will use the introduction of Hindi in their election meetings. I want that English should be retained. Let us retain English. Let Hindi come after 200 years. To-day everybody knows that after 150 years of British rule in India, we have only two per cent of the population knowing English.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Let Hindi be the additional language.

SRI M. A. MUTHIAH CHETTIAR: We are asking that English be the additional language. I am asking for less. I am asking that English be the additional language. The question is that Hindi shall be the only language of India. We will only be helping the Opposition in this move. Ultimately what is going to happen? The people will become agitated and the Congress party will be losing votes. I sincerely trust that the Government will take a serious note of this matter.

Sir, we are very proud of the efficient way in which the administration is carried on. We are proud of the administration in the South of this country and of our distinguished Chief Minister. All these years, the Congress party is here running the administration, and it is a very refreshing thing to the entire country. It has a realistic approach to the future economic prospects of the country. I do sincerely hope that the Madras Government will have the support of all the other States. The Government of India are getting aid from foreign countries. There is a feeling in some foreign countries that some schemes are not very useful. The foreign collaboration and foreign aid are there, thanks to the industrial policy followed by our Industries Minister. In fact, he is called the Managing Director of the new companies. That is the new phrase he has got. He has been doing most efficiently with the experience of his foreign travels. Though we cannot claim as much industrial advance as Bombay, still we are next to Bombay. We are doing very well, and new industries in Madras are coming up. Foreign aid is coming forward. Why do people from North India come to the South? They know that labour is better here, our circumstances are better, and the students in this part of the country are better and are much more reasonable and much more realistic in their outlook, and that they do not give trouble.

[19th January 1965]

SRI M. RAJAH IYER : Thanks to the teachers ?

SRI M. A. MUTHIAH CHETTIAR : Yes. We are proud of it. I sincerely regret that the teachers' constituencies are going to be abolished. I do want the teachers' constituencies to remain. Even if they cannot remain, I do sincerely hope that the Government will find their way to nominate distinguished teachers as Members of the House from the group of people representing culture, art, and the like. Let that group consist of 15 or 20 Members. We had great men like the Rt. Hon. V. S. S. Sastri, C. Ramalinga Reddi and Samuel Ranganathan, as Members of the Upper House. All along I have supported the existence and formation of the Upper House. It is not because I have become a Member of the Upper House. For thirty years I have been in the Lower House. Even then I have been supporting the existence of the Upper House. Because, sometimes Bills may be rushed through in the Lower House. When I used to say that Bills were rushed through in the Lower House, the Government would not listen to me. But when Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar in the Upper House said something about the Bills, the Government would say, 'The Secretariat was in a hurry'. On some occasions the measures passed by the Lower House require reconsideration. I think we should say that the Upper House is a place for second thinking and as things are, we are second to none in that respect. Even in the other parts of the country where there is no second House, it will be very useful to have a second House. Then, this House has been very lucky in the past and now also it is having fairly distinguished Members. I am one here. Therefore, I say 'fairly'. Otherwise, all are distinguished Members here. I have no doubt that the Government do appreciate the remarks made in this House and on this occasion, as the new year has dawned, let us wish the Government all good luck.

MR. CHAIRMAN : I may now inform the House that there is a large number of hon. Members who want to speak. It has been our experience that the first set of speakers have plenty of time to speak and for the Members coming later, we have to ration time. Therefore, with the agreement of the leaders of Parties, I suggest that hon. Members restrict their time to fifteen minutes each, and it will be good. Now Sri Rajah Iyer will speak.

* SRI M. RAJAH IYER : Mr. Chairman, Sir, the distinguished speaker who preceded me referred to the new year. I am very happy that we have met here in the new year. In retrospect it strikes me that we never passed through a worse year than the year 1964. It began with the Saraswathi School tragedy. Then we had the food crisis to go through. We lost the greatest son of India on May 27. To crown it all we had that terrible catastrophe in our part of the district. I wonder if from the Press reports and through the radio and other accounts the hon. Members could have any idea of the devastation that was caused in East Rama-

19th January 1965] [Sri M. Rajah Iyer]

December 1964. The cyclone began early in the morning and abated in the evening by 4 O'clock. We thought that we had gone through a miserable experience and that people all over the country would be condoling with us. But it was only on the next day that we learnt about the tidal havoc that had preceded the cyclone. In the night of 22nd December the tidal wave had hit the Rameswaram island and brought about great havoc. It was not a mere sea erosion. When good friends, well-meaning friends, friends who have the interest of that part of the district at heart and who want that the beauty of the architecture should be retained, suggest that by some measures being adopted this could have been checked or minimised, I really wonder whether they are fully aware of the might of the disaster that struck us and which nothing human could have checked. Everything possible could have been done to check sea erosion. Our distinguished Member referred to certain walls having to be erected that could check the sea erosion. There is a controversy that is being set afoot now whether the cutting of the coral reefs was wise or not. For people who have an intimate knowledge of the topography of that part of the district I may say that the tidal havoc had nothing to do with the direction in which we have plenty of coral reefs. The coral reefs are to the west of the Island, whereas the tidal havoc came to Dhanushkodai which is in the east, and so the cutting of the reefs could not have brought about this tidal disaster. Then, there are people who say that a masonry wall could have been erected to check sea erosion. But if there had been a wall there, probably pieces of masonry that might be thrown about would have added to the number of casualties. It was something which nothing human could have checked. The survivors that came to our place narrated their harrowing tales. People have lost their wives. Mothers have had the experience of their children being snatched away. A mother with the child in arms is struck by the wave, and rises up to find that the wave had taken the child somewhere. Such harrowing tales made almost every eye wet in our part of the district. It is something which must be considered to be a divine act, an act of God. I am anxious to point out that no purpose is served by going into the question whether this could have been checked. There is a reference to the weather reports. The pity of the whole matter is that we do not take to these weather reports much too seriously. From the weather reports which were in the papers on 22nd December I knew that the cyclone was going to strike straight at me. But all the same that morning I was starting to attend the valedictory meeting of the District Development Council, hoping that as usual that would be another baseless weather report and that the depression in the Bay as usual would weaken and peter out. We do not take to these weather reports much too seriously. But that, of course, cannot be any excuse for the Government not giving the necessary warning to the fishermen. Whenever such a grave crisis is apprehended, due warning must indeed be given to the fishermen and it is a matter into which our Government must necessarily go to find out whether sufficient warning was given to the poor fishermen.

[Sri M. Rajah Iyer] [19th January 1965]

4-40
p.m.

We are concerned with the post-cyclone measures which our Government are going to take, and as one who was on the spot I must offer my most humble gratitude to the Government for the very commendable promptitude with which they rushed to the spot. In the year 1955, nine years ago exactly in the same month, in the second week of December cyclone and huge floods brought about untold misery to our part of the district. It affected four districts—Tiruchi, Thanjavur, Madurai and Ramanathapuram. But the present cyclone confined its activities to just one taluk of our State, the Ramanathapuram taluk, and that too, to the eastern part of the Ramanathapuram district. Though the area of the havoc was small, the intensity of it was terrible. Last time it took a number of days before we could get help down to Ramathapuram. But this time help was rushing to Rameswaram Island by every available means of communication at grave risk to the people who were rushing up here. So, the people are extremely grateful to the Government for the immediate measures of relief and rehabilitation which they took. The Mandapam camp became almost the headquarters of the Madras Government. There was a departmental conference there at a very high level to plan things—short-term measures and long-term measures to be adopted—and to that extent we are grateful to the Government for the realisation of the magnitude of this huge havoc and the speed with which everything was done. One good thing that was done was for the security measures to be adopted there so that pilferers and looters might not go about and take things away from Rameswaram Island and Dhanushkodi. The Hon. the Chief Minister was very anxious that the people of Rameswaram Island must not feel cut off from the mainland. Immediately he saw that this psychological advantage of being connected with the mainland was provided by ordering a ferry service. The ferry service was immediately commissioned and I am only sorry to say that there was not that co-ordination that was necessary between the rail service and the ferry service. There was a friend from Maharashtra who left Madurai at 4 O'clock by the morning Coimbatore Express and could reach Rameswaram only at six in the evening in spite of his being able to get the first ferry service. The Hon. the Chief Minister was saying that the ferry service is there and the train is taking the pilgrims right up to Thoni Thurai. Unfortunately, there is a notification to the effect that the trains are going up to it. But in actual practice they stop at Mandapam and from there they have to go by ferry to Pamban and from there they have to go by train. There should be a ferry service in accordance with the Railway Department's Notification so that there is traffic co-ordination between the two points and people may be rushed to Rameswaram.

Of course, Sir, it has been pointed out that the people who were the worst to suffer were the fishermen. They have been the hardest hit. They have lost their boats, their nets, and they have lost everything. They are the people whom we should pity most and it is gratifying to find that quite a considerable part of our expenditure goes to wipe out the tears of these fishermen. But

[19th January 1965] [Sri M. Rajah Iyer]

that cannot be much. We are going to rehabilitate them. We are going to put up colonies for them. Sites have been chosen where such colonies have to be put up. In this connection, I should like the Government to bear in mind that there should be a compact community centre. A big house should be constructed on a raised foundation so that it might serve as a place where the fishermen could congregate should there be any erosion, or waves beating against their huts. There should be a community centre where they could all take shelter should a contingency arise.

We are giving financial assistance to the fishermen. Fifty per cent is given by way of subsidy and 50 per cent by way of loan. It will be proper if the loans are made absolutely free of interest.

Then, Sir, we should not only help people who have been directly affected by the cyclone but also those who have been indirectly affected by it. There are other communities in Rameswaram who have been indirectly affected by the cyclone. They can eke out their livelihood only out of the pilgrim traffic that flows into the Island. These people have no fixed avocation. They are petty traders, merchants and many of them are pilgrim guides, prohibits and so on. And unlike other places of worship, Rameswaram, they say, is a 'Parihara Sthalam', to expiate one's sins. And considering the manner of community life now, the load of sin gets accumulated every day and people are especially anxious to go Rameswaram to expiate their sins. But, unfortunately, it has not been given sufficient publicity as a tourist centre but the tidal wave and cyclone gave some publicity to it and they got sympathy from all over the country and even from all over the world, I may say. Even the Pope mentioned Dhanushkodi in his Christmas message. The B.B.C. mentioned it in its news bulletins. To that extent, we have brought it to the notice of the people of the World. But it is not our elementary duty as one interested in promoting tourist traffic, to make it abundantly clear to people coming from north India, people coming from various places, that Rameswaram is now quite safe and that it invites them and that one can undertake the journey without any risk or peril? So, I hope the Information and Publicity Department would wake up with a jerk and see to it that very inviting notifications are made available in the dailies of the North inviting the pilgrims to Rameswaram, which alone will help the prohibits, the pilgrim guides and others who depend on the pilgrim traffic. I find from the statement made in the Assembly by the Hon. Chief Minister that only a loan of Rs. 50 repayable in 10 instalments of Rs. 5 each is available to them. I am sure you will consider this sum of Rs. 50 to be too poor a contribution to people who have lost their only means of livelihood. They deserve our immediate sympathy.

In regard to rehabilitation work, I am glad the educational institutions are to get some priority. But, unfortunately, I find in respect of repair and reconditioning of school buildings, private institutions have been left out. They have to drift for themselves; while the Government have cared for the Panchayat Union

[Sri M. Rajah Iyer] [19th January 1965]

buildings and district board school buildings, private schools should not have been left uncared for. I hope the private schools also would get the subsidy necessary. There is one thing which the Government can easily extend to the teachers in these parts. The Government servants and the local body servants are given one or two months' pay as advance. There won't be many teachers who might have suffered as a result of the tidal wave or cyclone. Last time the Government passed orders that the teachers could draw as cyclone advance a part of the deposit in the provident fund account. This is just money they have accumulated and lying with the Government as deposit. I do hope that the Government would just do this time what they did last time and make the free cyclone advances available to the teachers. There are many people in Rameswaram who have put their children in colleges in Madurai and other places. They will not be able to continue the studies of their children because of this cyclone havoc. Therefore, students of parents who have suffered at Rameswaram must be given free education in colleges.

Talking about the plight of fishermen, I failed to mention one thing. There is one peculiarity about them. They are migratory. The fishermen homes are mostly mobile. They start from somewhere near Tuticorin and end at the other side of the coast. They take the mobile families with them and young children of these people go without schooling in our State. I have submitted a memorandum to the Hon. the Minister for Information that there should be started a residential school for the children of these fishermen where they will be put together and schooled. In the face of this havoc I think this becomes very necessary.

In our adversity we got sympathy from all over the World and this has also proved to be a blessing. The Sethusamudram project is to be expedited. Advance action is being taken. But, in this connection, one fact should be borne in mind. There is congestion in the Ramanathanpattam Travellers' Bungalow. There is only one travellers' bungalow which serves all visitors, officials and all. The other day the Hon. the Chief Minister was there. The Hon. the Minister for Information also came there and he had to remain in the verandah, because there was no other place where he could be accommodated. You cannot understand the plight of the engineers and the technicians who will be coming in numbers to look after the Sethusamudram Project. Therefore, the Government should take up this matter immediately as, otherwise, there is bound to be pressure on Educational institutions. All class rooms are requisitioned to accommodate the visitors. Of course, their presence is welcome. I hope there would be attention paid to this minor aspect of the question.

And then, Sir, there is another thing which I should like to mention. If Rameswaram is to develop, it should be a Township and not a Panchayat. That is the idea expressed by everyone who visited Rameswaram. There are no two different opinions about

19th January 1965] [Sri M. Rajah Iyer]

it. Along with the township that is springing up near the Sethusamudram scheme, I hope Rameswaram also will be constituted into a township so that the future of the bright island could be ensured.

Talking about the cyclone and the tidal wave, we should not forget the terrible train disaster the like of which was unheard of in our country before. I know the man who was driving the engine of the train. He was an old student of mine, by name V. Ratnam. As a young boy, he was very bright and brave. He was brought up by one Dr. Muthukumaraswami Pillai of my place. Even as a boy he showed extraordinary courage. Once braving even an electric shock which would have ended his life, he rushed to the table and disconnected the electric table fan or light, I do not remember. It is an irony of fate that he should have been in that train, the train No. 653 that took hundreds of people to their doom. There is no trace of that train left and no trace of the passengers of that train. There is nothing except the pathetic name board and that too cast some miles away. Therefore, you can understand the recklessness with which the train was sent to its doom. It is there on reliable authority that the engine driver, the crew and everyone that counted refused to take the train out, under such conditions. But some remote authority sitting at the control room was urging the people to obey orders. It is something that should give a shake up to our whole administrative set up. This is certainly not the manner in which any administration should go on. The discretion, the judgment, the wisdom of the man on the spot must prevail and especially in a crisis should we not trust the man on the spot to do what is right? When we think of the whole thing, we are aghast and when I tell you, Sir, there were a number of children in that train from the sister institution of mine who were going home for their December holidays, our hearts simply bleed. They were going home to meet their parents in their Christmas Holidays and they were actually sent to the furious sea. It is a matter into which there should be an enquiry. I am conscious, of course, that no purpose is served by an enquiry into what could have happened if such and such a thing had been done. Only this morning there was a very big advertisement saying that of all the words. "If" was probably the most cruel, "If only that had been done". "If only this has been done" But one thing is certain. There should not be this much interference from remote places of authority. You might have seen the other day in an edifying article Sri C. Subramaniam had referred to how we lost that Rs. 7½ million International Institute of Rice Research. They only laid down a few conditions. There should be a number of agricultural graduates available. There must be stable Government in the country and the climatic conditions must be suitable. All these conditions India satisfied. And the final condition was there must be no Governmental interference. A lot of scope for local initiative must be given. On that score our country was found wanting and that Institute was established in Manila. I hope this is a very poor testimony as to how we encourage local enterprises. I hope you will bear my remarks.

[19th January 1965]

* SRI G. KRISHNAMOORTHY : Mr. Chairman, Sir, 'Rice, rice every where but not sufficient rice to eat.'—that was what we found in Madras City some two months before. Somehow the Government have managed to just bring in the Family Ration Card system and dole out rice through co-operatives and fair price shops. Now they are keen upon building a buffer stock of 4 million tonnes in godowns. Now it is but proper that we go into the question a little deeper and find out how such a situation has arisen in our State. In the history of our State such a situation had not arisen so far. How is it necessary that we should build such a buffer stock and see that either prices do not go up or supply does not become irregular? Now the whole thing seems to be on account of the new way in which the Government are moving. Suddenly they have lost their faith in the merchant community. Now merchants who were doing their work all right for the past thousands and thousands of years have suddenly been thought to be doing something out of the way by the Government. What is it that has come to them? How is it the Government have lost their faith in these merchants? Can any Government assume the role of the trader and do it successfully? Now, even if they just build a buffer stock, how are they going to just protect these stocks from decay? Now the question of spraying insecticide and other things comes in. Will the food so protected be wholesome? If the rice is wholesome, will it be healthy to consume? All these questions crop up. As I said before, there has never been a parallel in the history of our State so far. We have never thought of building such a buffer stock in peacetime and just distributing it, accepting the role of a merchant. Now, can the Government assume the role of a trader or is it proper for them to just lose their faith in traders suddenly? It should be left to the free trade channel and everything will adjust itself. The Government themselves say that "they are producing enough and there is some sort of mistake in distribution". Now they think that somebody is hoarding—it may be the producer, it may be the merchant or it may be the consumer. Whatever it is, the Government analysis comes to this. "Our State has been producing a lot and enough. But somebody is hoarding somewhere. So the distribution is affected. Let us hoard instead of somebody hoarding and let us distribute equitably instead of somebody distributing". That is what they think. But can these things go on for a long time and for a number of years? Will it be possible to do that? If really what Government say is correct, then there is something wrong in the society. It may be the producer, it may be the consumer or it may be the merchant. So, what is really wanting in these people who hoard, according to the Government, is that spirit of selflessness. Now everybody has begun to think of himself, his family and everybody has begun to just forget his neighbour, his own brothers, his kith and kin and men of the State and the country. It means there is no denying the fact that we have lost that amount of unity that we had when we fought the Britisher to send him out. So, something has gone wrong in the society and that is to be cor-

19th January 1965] • [Sri G. Krishnamoorthy]

schools. By whom? By the teachers. Not the present generation but at least the future generation. To avoid the building of buffer stock and other things, to avoid distribution through Government, to avoid the producer or the consumer hoarding his own stock, we have to see that our people get that sort of selflessness which is necessary in an independent nation and which is so necessary to see that our freedom is preserved. That being the case, much importance has to be attached to the teacher. It is the teacher who produces this instinct—the instinct of selflessness. This attitude of selflessness will no doubt bring about the thought of brotherhood, of the integrity of the nation and of the oneness of the nation and this instinct produces sympathy in the mind and so on. If really the Government think that society has gone to such an extent that rectification is necessary, then is it not necessary for them to see that the people who are in charge of these affairs—the teachers—are cared for in the proper manner, that they are fed, clothed and sheltered? Now all these measures which the Government are taking to solve the problem are only temporary and they cannot be permanent. There should be some long-range programme by which they must put the instinct of patriotism, charitableness and selflessness in the people. That can be done only in schools—within 12 years of age of a boy or a girl. To that extent Government must see that teachers are properly looked after and the schools are properly conducted. The Government are not for providing sufficient money even in the five year plans for the encouragement of proper education. Now what is going on in the name of instruction is not only dividing ourselves into various sections but also putting some more poison through anti-social arithmetic. So, if they really think that on a long-range programme the children should be brought up properly at least for the next generation or the generation thereafter, and that they should become citizens who would be selfless, who would be patriotic enough, and who would be prepared to sacrifice anything for their neighbours, for their countrymen, and for the country, naturally the Government must give proper encouragement to the teaching profession. But really what have they done?

5-00
p.m.

MR. CHAIRMAN : Is the hon. Member likely to wind up his speech now or does he want to proceed?

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Fifteen minutes have been allotted to me, Sir.

MR. CHAIRMAN : We rise at 5 O'clock.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : We rise at 6 O'clock, Sir.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Instead of just encouraging the teachers, the Government brought in the policy of just cutting down their salaries from the 1st April 1964. After too much of representation and so many speeches from platforms and appeals, the Government have now given up the proposal to cut down the salary which they were drawing on the 31st March 1964 but they

[Sri G. Krishnamoorthy] [19th January 1965]

propose to absorb the difference in the pay in future increments—the difference which according to them was in excess of the Government grant. That being the case, though they have been given a certain relief in respect of the curtailment of the salary, they have yet to suffer loss in hundreds and thousands during their service on account of the policy of just absorbing in future increments the difference in the salary as calculated by the Government. Is it proper on the part of the Government to just take away the increments of teachers at a time when prices are soaring? We have not heard of such a thing taking place with reference to any other department. The teachers are scattered throughout the State and are working under different managements. Though we speak of avoiding untouchability and other things, still there are five castes among teachers, and five different managements are running schools. Even now, the hon. Member Sri Rajah Iyer said that the cyclone relief in the East Ramanathapuram district was applicable to schools which were run by Panchayats, District Boards and municipalities and not schools run by private agencies. Are these not schools giving education according to the syllabus prescribed by the Government? Are they not schools inspected by the Deputy Inspectors of Schools? Are they not schools giving education to Indian children? What necessity is there to perpetuate the difference that was created by the foreigner some hundreds of years ago with regard to the agency of education? Now the Government have accepted the responsibility for paying the teacher the salary that he was getting on the 31st March 1964? Why should the Government now say that the difference which creeps in according to them should be absorbed in future increments? By this 4,000 teachers and their families (about 20,000 souls) could not get the benefit of increment for the next five years or ten years, as the case may be. This means a loss of thousands of rupees to each teacher. So, it is but urgent that the Government should recognise this principle that a teacher irrespective of the school in which he works and irrespective of the agency that is running the school, should be considered as the national servant and his salary should be debited to the Government. There should be no discrimination as between the teacher in a municipality and a private agency. All these teachers do have the general qualification prescribed by the Government. They do have the technical qualification prescribed by the Government. They are teaching Indian children. They are handling the Madras Government syllabus. Their schools are inspected by the Inspecting Officers. They are paid grants from the public exchequer of the Madras Government. Why then should there be disparity in the treatment of teachers working under different agencies? It is said that the Government are giving a lot of help to Harijans and also encouraging them to see that there is no difference in society. The Government are giving assurances that all people will be given equality of opportunity according to the Directive Principles of our Constitution. But, how do the Government want to perpetuate these five castes among the teachers even to-day after 18 years of Swaraj?

[Sri G. Krishnamoorthy] [19th January 1965]

The perpetuation of this difference leads to disparity in treatment. There are four thousand teachers affected in the aided institutions. There are non-teaching staff also in all these institutions. There are hundreds and thousands of clerks and head clerks. They have been getting less salary. By the new order, they have been given a sort of relief. This relief has come after so much of appeal and representation. The Government have come to realise that according to the contract as between the management and the teacher, the salary entered in the service register on the 31st March 1964, and which was accepted by the departmental officers like the District Educational Officer and also attested and approved by them, should be paid. Then, is it not necessary on their part to recognise that these teachers should be allowed to draw their future increments also in the time-scale, which has been entered into in the contract? Now I would humbly beseech the Government to see that such of those teachers as were affected in their salaries on the 31st March 1964 are allowed to draw the same salaries with the increments and with benefits of provident fund and pension. Now if the future increments are to be absorbed, and if they are not to get increments for the next five years, then there will be loss in the provident fund and pension amount. The cumulative loss will be very severe. This cannot be borne by the teachers.

There is one other thing. When once the Government come to realise that the teachers do Government work, irrespective of the agency under which they work, is it not necessary that the Government just treat them on a par with teachers in Government employ and pay them the house rent allowance? For the last 17 or 18 years, they have been denied this house rent allowance. The medical concessions are being denied to them. It is but proper that the Government realise that if at all they do anything to these teachers, it is only in the interest of the nation. If they want the teacher to just reform the content of education, which will produce such people as will think, "All are our brothers, all are our countrymen, we should have an integrated community from Kashmir to Cane Cororin", they must see that these teachers have peace of mind in doing their work. This discrimination as between the teachers in a particular institution and another institution should go. It is only a matter costing a few lakhs of rupees. For a Government getting an annual revenue of over Rs. 120 crores, a few lakhs of rupees is nothing. The Government after eighteen years of Swaraj should not hesitate to render justice to these teachers with regard to the house rent allowance, medical concessions, and liberalised pension. There must be parity in treatment. If Government really do this and if they ask teachers to reform the content of education, instead of importing a team of 17 foreign experts for serving on a National Commission there will be real reform in education. It is really regrettable to note that, when there are eminent men in India, foreigners should be imported by the Government of India to just advise us on what kind of education we want. The wearer knows where the shoe pinches. We know what kind of education we want. Anybody on the road

[Sri G. Krishnamoorthy] [19th January 1965]

will say what he wants. He will say, 'I want food, clothing, shelter, patriotism, contentment', and so on. So, nobody is needed to tell us about what we want. The history that was written by a foreigner was prescribed for us by the Britisher for 150 years. We want now others to write our needs in education. We do not want others to dictate to us what kind of education we want. We know what education we want. There are experts in India. We can have our own food. We can have our own schemes. We can have our own teachers. We know what our needs are. We can teach our own children. The attitude of the Government must be like that. Now the Government may say that it is no use saying all this here and that the Central Government must do all this. But I want the Madras Government, which is considered to be setting an example to other Governments, to just tell the Central Government that we do not require foreigners to just frame a syllabus for us, and that we know our own requirements, we know how we should be educated, and so on. There are already hundreds of reports lying idle in the pigeon-holes. They have not been acted upon. If we want one more report, why should we import so many foreigners? The National Commission will tour many districts and centres, take evidence, and then issue questionnaires, get answers, and so on. We are only proceeding in the wrong line. We think that we are not fit for deciding on any national aim and purpose. This is because of inferiority complex. This complex has led us to think of importing foreigners to serve on a National Commission. This inferiority complex should go. Only the teachers can tell the Government. "This is wrong policy." Whatever is required in the field of education can be done by eminent men in India, whether it be from this State or any other State. Our Government should write to the Central Government and represent to them that we can give the best scheme suited to the genius of our country, which can be called National Education, and for which the late Mr. Gopalakrishna Gokhale and others strove.

Thank you, Mr. Chairman.

(Sri S. K. Sambandhan in the Chair).

5-10
p.m.

DR. H. V. HANDE : Mr. Vice-Chairman, Sir, the Governor's Address can be split up into three main parts. The first portion belongs to the very serious tragedy which we faced a few days ago, namely, the Ithanushkodi tragedy. I wish to express at this juncture and take this opportunity to say that we are all grateful to this Government for the speed with which they brought succour to the grief-stricken people of Ramanathapuram. But one important thing, I feel, that we missed probably because of the confusion and emotion in which we were involved at that time was the details which they should have supplied us as to how exactly they were going to help the people. There is an impression among a number of people that the Government may not be able to rise to the occasion and do the needful. In fact, this fear has made some voluntary agencies come forward to help because they somehow feel that by directly helping the people they may be able to bring more

[19th January 1965] [Dr. H. V. Hande]

help than by giving the amount to the Government. But I wish to take this opportunity to request the Government to issue a sort of statement giving exact details as to how they are going to utilise the funds placed at their disposal so that these details may inspire greater confidence among the public and so that more and more people may come forward voluntarily to do something. Apart from that, I wish to say that one important thing that they must do straightway is this. They must have a modern storm warning device. This, I say, is a "must" because only if this is done, the fishermen and other people who are living in that part of the country will have some sort of confidence that if some trouble is brewing, they will be told about it. In fact, in the United States of America they have a detailed network of storm warning devices. I know it is very difficult because of the foreign exchange troubles to have such a network, but at least in this particular part of the country where this sort of things seem to be a chronic affair, it is imperative to have a storm warning device immediately.

Another point which I would like to make is this. As soon as this tragedy took place, a lot of confusion actually took place because the Chief Secretary of our State, I think, made some statement. Ministers and very eminent party leaders went to help the people. But probably in their anxiety each one gave some statement, one contradicting the other because ultimately the public did not know whether they were going to build the bridge or whether they were going to have only the ferry system or whether they were going to have help from the Central Government. In fact, one particular agency—I do not remember the particular person, probably he is the Secretary to Government—made a statement that we were not going to take help from the Central Government. Immediately this roused any amount of resentment. Of course, it is all excusable. Supposing we are in trouble, we do not know what to do. The problem has to be tackled on a war basis. It requires proper planning and proper details must be placed at the disposal of the public to inspire some confidence that the State Government will address themselves to this problem in collaboration with the Central Government. It was a tremendous relief to me when I heard the Governor's Address yesterday.

The second point which I would like to stress is about food. That is an important problem that has been dogging us and tormenting us and that is putting us to a lot of shame. We have a feeling here in this House and even at the Governmental point that we have temporarily tided over the crisis. Please permit me to say that we have not. I am now talking of the consumer's end. I will a few minutes later talk about the producer's end. The consumer is not able to get wholesome rice to-day. I am prepared to risk the reputation for veracity when I say that if to-day it is possible to get ten people at random in the City of Madras who come forward and say, "We are getting good rice", I will not blame this Government. But, unfortunately, the rice that we are now getting is very pathetic and tragic enough in the history of Madras City. I have been here for the past 50 years. Never was rice so

[Dr. H. V. Hande] [19th January 1965]

bad. Even in wartime we were getting much better rice. People are annoyed, depressed and frustrated. This point I am utilising this opportunity to place before this House so that the Government may do something immediately. The rice, I should say, is so bad that several people do not know whether to accept the rice or discard it. For the amount they pay, after weeding out all the unwanted material, they probably get three-fourth measure of rice. In fact, it is a tragedy that the sample of rice which we are getting to-day is a mixture of chaff, unmilled waste, mud-cakes, graded sandgrains and worms. It is a pathetic model of co-existence of geology, zoology, etc. This is something which the Government must go into. I have analysed it and it appears to me that it is probably due to very defective methods of storing rice. In a hurry we got Thanjavur rice and we stored it in a hotch-potch manner. Unfortunately, all these things have clogged to a great extent. The House may permit me to just show a sample of this rice. (Here the hon. Member showed a bottle containing the sample of rice). This is the rice which a normal person in Madras gets now. If the hon. Members see it, they will be shocked, I am sure. This is the rice which we are getting. It is tragic indeed. I have received a number of complaints. As soon as I got the complaints, I referred packets and packets of rice to the Civil Supplies Department. I have written personal letters, but I am sorry to say that particularly no action was taken, because there is no co-ordination between three points. There is the Central Co-operative which supplies to the shops from which we have to draw the rice. When the rice is bad, we have to bring it to the notice of the Civil Supplies Department. Personally I have no complaint. I do not mind putting up with any hardships. But when people come and complain to me, as a person who represents those people, I have taken up the matter with the Government. So, I contacted the Civil Supplies Department. A certain officer said that he would be able to withdraw the rice. Instructions were given shortly, but no withdrawal took place. Therefore, there must be proper co-ordination between these departments. We do not know whether the rice is spoiled at the shop point or at a point where it is stored—at the co-operative or at the godown point. This must be immediately tackled. In this context, I wish to say that the Minister should take into confidence some of the legislators representing on the one side the consumer's end and on the other side the collection end. Even people who are finding it difficult to eke out their living must be asked to supply rice. They are not able to supply because the amount that they are asked for is a little more than what they can afford. These aspects have to be taken into consideration and some of the legislature can help the Government at that point. Some of the legislators can help the Government at the consumer's point also. Whenever a complaint is received, I request the Government to take strong action and avoid a tragic situation.

Coming to the third point about planning, unfortunately, this is not the forum for me to discuss what sort of planning should be undertaken, whether the amount that is set apart for planning

19th January 1965] [Dr. H. V. Hande]

should be reduced or increased. I am referring to the amount allotted to our State during the current year. Recently everyone of you must have gone through the news item that appeared in the press about the mild snub administered by the Central Government that we could not utilise the funds in the right way. Supposing a certain amount is allotted under a particular head, we must utilise it under that head.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The hon. Member's promise is wrong. It is not necessary to utilise that money under the particular head. We must utilise the amount which is given by the Government of India and if we can spend more than what they have given, then we would have done very much more than the plan targets.

DR. H. V. HANDE : Is it not a fact that at Chandigarh a Central Minister made the statement that they could not divert the fund? Can the Hon. Minister refute that statement?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I am not saying whether the statement was made or not. I said that that was not the correct statement on planning.

DR. H. V. HANDE : What I am trying to point out is this. Whatever we allot under planning we should try our best to utilise it. But the whole difficulty is whichever ministry is stronger, that ministry is able to divert funds from other sources to that particular ministry. That fear is there. I will give an interesting example of this. Out of the Rs. 25 lakhs allotted for tourism you will be shocked to know that only Rs. 6 lakhs has been spent in the last year of the plan and the other Rs. 19 lakhs has not been spent in the four years of the five year plan.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : It is good that they did not do it.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The hon. the Deputy Leader of the Opposition thinks that it is good that the Government did not do it.

DR. H. V. HANDE : Of course, we beg to differ. The late revered Prime Minister wanted to develop tourism so much. Now people coming here are made to go to the Integral Coach Factory and a few other such places. Unfortunately, the present trend is that whoever comes here, he has to go only to the Integral Coach Factory or to two or three places. He cannot escape any of these things because there is nothing else which is attractive. So, I request the Government and the Minister in charge to note that tourism cannot be developed with this meagre amount. What I would like to press is that whenever funds are diverted from one head to another, it should be done after proper discussion and invariably it should be done after taking this House into confidence.

(Mr. Chairman in the Chair.)

[19th January 1965]

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்: அவைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கு நடக்கும் மேன்மைதங்கிய கவர்னர் உரையின் மீது சில வார்த்தைகள் சொல்லுவதற்கு அனுமதித்த தங்களுக்கு முதற் கண் என் வணக்கத்தைத் தெரிவித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். எனக்கு முன் பேசிய அங்கத்தினர்கள் ராமேஸ்வரத்தில், அதுவும் முக்கியமாக தனுஷ்கோடியில் வந்த புயலால் ஏற்பட்ட சேதங்களைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அதனால் நம் தமிழ் நாட்டு மக்களுக்கு ஏற்பட்ட கஷ்டங்களையும், அவர்கள் பட்ட அவதிகளையும் நேரில் கண்டவர்கள் சொல்வதை விட நான் அதிகமாகச் சொல்ல முடியாது. முதற் கண் இந்த இன் னைக்கு ஆளான அந்த மக்களுக்கு எனது ஆழ்ந்த அனு தாபத்தைத் தெரிவித்துக் கொண்டு மேலும் சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

இயற்கையினால் ஏற்பட்ட கொடுமை ஒரு புறம் இருக்க, நாம் சென்ற ஒரு வருஷ தாலமாக செயற்கையினால் ஏற்பட்ட பஞ்சத் தின் காரணமாக மக்கள் பட்ட அவஸ்தைகளை நீங்கலெல்லாம் நன்றாக அறிவீர்கள். பல முறை அதைப்பற்றி இந்த அவையில் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். இன்னும் மேலும் அதைப் பற்றிப் பேசுவதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் கிடைத்ததை நான் மனமார—ஒரு நல்ல முறையாக எடுத்துக் கொள்ளவில்லை—இருந்தாலும் மன மறிந்து சொல்லக் கூடிய ஒரு சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டது என்று தான் திரும்பவும் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். சென்ற ஒரு வருஷ காலத்தில் நமது அரசாங்கம் புலனேஸ்வரத்தில் போட்ட திட்டத் தைத் தீட்டுவதற்கு பல வழிகளைக் கையாண்டார்கள் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். புலனேஸ்வரத்தில் உணவு விநியோகத்தை அரசாங்கமே எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று திட்டத்தைத் தீட்டினார்கள். அதன் பலனை இன்று நாம் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் காரணம் சொல்லுவார்கள். வியாபாரிகளைக் குறை கூறுவார்கள், விவசாயி களைக் குறை கூறுவார்கள். ஏன் அன்றாடம் வாங்கி உணவு உண் ணும் பொது மக்களைக் கூட குறை சொல்ல ஆரம்பித்து விட்டா ர்கள். நமது அரசாங்கத்தின் எண்ணம் இந்த மூன்று பேரும் நல்ல முறையில் நடக்கவில்லை என்பது. அவர்களால் தான் இந்தப் பஞ்சம் வந்தது என்ற காரணத்தைக் காட்டினார்கள். அத்துடன் விலைவாசி ஏறிவிட்டது. இந்த விலைவாசிகளைக் குறைப்பதற்காகத் தான் நாங்கள் இந்தக் கட்டுதிட்டங்களைக் கொண்டு வருகிறோம் என்று சொன்னார்கள். அதன் பலன் என்ன? அன்றாடம் நமது உணவுக்காக வாங்கக் கூடிய சாமான்களின் விலைகளை, இவர்கள் கட்டு திட்டம் செய்யதின் காரணமாகக் குறைக்க முடிந்ததா? இவர்கள் என்று கட்டுதிட்டம் செய்தார்களோ அன்றிலிருந்து ஒரே நிலைமையில் தான் விலைவாசியை வைத்திருக்கிறார்களா அல்லது இன்றுள்ள நிலைமை என்ன என்பதை நீங்களே யோசித்துப் பாருங்கள். எனக்கு முன் பேசிய நண்பர்கள் அரிசியைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அதைப் பற்றித் திரும்பவும் சொல்லுவதற்கு நான் சந்தர்ப்பம் வரும்போது சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இவர் கள் அரிசியின் விலை ஏறி விட்டது, உணவு தானியங்களின் விலை

[19th January 1965] [திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்]

ஏறிவிட்டது, பாக்கி எல்லா பொருள்களின் விலைகளும் ஏறி விட்டன, இதை அவசியம் கட்டுப்படுத்தியாக வேண்டும், வியா பாரிகள் கொள்ளை நோக்கத்தோடு இந்தக் காரியத்தைச் செய்கிறா ர்கள், அதனால் அவர்களை ஒழித்து விட்டு அரசாங்கமே வியாபாரம் செய்து மக்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டும் என்ற நல்ல நோக் கத்தோடு செய்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். அது நல்ல நோக்கம் என்று வைத்துக் கொள்வோம். முடிவு என்ன என்று பாருங்கள். இன்று உணவுக்கு, முக்கியமான சாமான்களான அரிசி, பருப்பு, எண்ணெய் இன்னும் இதர சாமான்களுக்கு நியாய விலை என்று சொல்கிறார்கள். அந்த விலைக்குக் கிடைக்கிறதா? அது தான் இருக்கட்டும். இந்த ஸ்டேட் டிரேடிங் கார்ப்பரேஷன் என்று கொண்டு வரப்போகிறோம். அதனால் மக்களுக்கு நன்மை செய்யப் போகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அந்த ஸ்தாபனத் தை இப்பொழுது தான் ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். அதனால் பெரிய நன்மை ஏற்பட்டுவிடும் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஒன்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்த கண்ட்ரோலுக்கு முன்னால் ஒவ்வொரு ஊரிலும் நியாய விலைக் கடை என்று அரசாங்கம் வைத்து, குறைந்த விலையில் அரிசியும், கோதுமையும் சப்ளை செய்து வந்தார்கள். இந்தக் கார்ப்பரேஷன் முடிவோ, அல்லது அரசாங் கத்தினுடைய முடிவோ, என்ன ஏற்பட்டது என்றால் திடீரென்று இவர்கள் நியாய விலைக் கடைகளில் விற்ற கோதுமைக்கும், அரிசிக்கும், ஏழை மக்கள் வாங்கக் கூடிய உணவு தானியங்களுக் கும் முதலில் விலையை ஏற்றினார்கள். நாம் கண்ட பலன் என்ன வென்றால் அரசாங்கம் வியாபாரம் ஆரம்பித்தவுடன் இது வரையில்தான் அனுபவித்து வந்தது போல சிமண்ட் போன்ற கண்ட்ரோல் சாமான்களுக்கு என்ன நிலைமை ஏற்பட்டதோ, அந்த நிலைமை ஏற்படக் கூடிய அளவில் விலைவாசிகள் உயர்வதைக் கண்கிரேமே தவிர, விலை குறைந்தது என்று அவர்கள் புள்ளி போட்டுச் சொல் லட்டும், கணக்கை எடுத்துச்சொல்லட்டும், நிலைமை என்னவென்றால் இது வரையில் 10, 12 வருஷங்களாக அரசாங்கம் தலையிட்டு வியா பாரம் செய்யக் கூடிய சாமான்கள் அத்தனையும் விலை ஏறிக் கொண்டு போகிறதே தவிர அதை இது வரையில் எங்காவது குறைத்திருக்கிறார்களா? அப்படி ஏதாவது ஒரு சாமானுக்காவது குறைத்திருக்கிறார்களா என்பதை நீங்களே யோசித்துப் பாருங் கள். முதல் படியாக நியாய விலைக் கடை மறைந்தது. அது போய் இப்பொழுது ரேஷன் கடைக்கு ஒத்ததான இந்த அரசாங்க ஆதரவு பெற்ற கடைகளில், கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்தால் நடைபெறக் கூடிய கடைகளில் நமக்கு உணவு தானியம் சப்ளை செய்வதற்குக் கட்டு திட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு மக்கள் க்யூ வில் நின்று கஷ்டப்படுகிறார்கள். அரிசியை வாங்கி வியாபாரிகள் பதுக்கி விடுகிறார்கள். பொது மக்கள் கிடைக்கக் கூடிய அரிசியை மற்றவர்களுக்கு விற்று விடுகிறார்கள் என்று சொல்லுவதால் பொது மக்களுடைய ஒத்துழைப்பு இல்லை, விவசாயிகளுடைய ஒத்துழைப்பு இல்லை, வியாபாரிகளுடைய ஒத்துழைப்பும் இல்லை. இவர்கள் மூன்று பேர் மேலும் இந்த அரசாங்கத்துக்கு நம்பிக்கை கிடையாது. இவர்கள் பேரில் நம்பிக்கை இல்லாததால் என்ன

[திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்] [19th January 1965]

செய்தார்கள் என்றால் இப்பொழுது குடும்பக் கார்டு—ஸ்டாட் குட்டரி ரேஷன் கொண்டு வந்தால் பொறுப்பு இருக்கும் அரசாங்கத்துக்கு —பொறுப்பற்ற முறையில் குடும்பக் கார்டு கொடுப்பது என்று முடிவு கட்டினார்கள். இந்த குடும்பக் கார்டுக்கு இன்னும் எங்கள் ஜில்லாவில் இவர்கள் நிர்ணயித்த அளவுக்கு அரிசி கொடுக்க முடியவில்லை. அதுவும்—நண்பர்கள் சொன்னார்கள் இப்பொழுது நல்ல அரிசி கிடைக்கிறது என்று— இன்னும் நல்ல அரிசி இவர்களால் கொடுக்க முடியவில்லை. ரேஷன் அரிசி என்றாலே அதற்கு புழுத்துப் போன அரிசி என்று உலகமெங்கும் பெயர் ஆகி விட்டது. அன்றாடம் விளையும் அரிசி பொதுமக்கள் வாங்கக் கூடிய அளவுக்கு இந்தக் கட்டுதிட்டத்தால் வரப்போவதில்லை. ஏனென்றால் உற்பத்தியான அரிசியை ஒரு 3, 4 ஏஜென்ஸி என்று சொல்லக்கூடியவர்கள் மூலமாக - வாங்கி, 3, 4 மாதத்திற்கு கொடோவ்வில் வைத்து, பிறகுதான் விநியோகம் செய்யக் கூடிய முறை இந்த கட்டுதிட்டத்தால் வந்திருக்கிறது. அந்த நிலைமை தான் இப்பொழுதும் இருக்கிறது. அதனால் நல்ல அரிசி நமக்கு சமீபத்திலோ, அல்லது நமக்கு கூடிய சீக்கிரம் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்த்தால் வெறும் கனவாக முடியும். நாம் பொறுத்திருந்து பார்த்தால் எவ்வளவு சீக்கிரம் நமக்கு நல்ல அரிசி கிடைக்கும் என்பதை இந்தக் கட்டுதிட்டத்தினால் மக்கள் உணர்ந்து கொள் வார்கள். அதுவும் இப்பொழுது சொல்லுகிறார்கள். இந்த உணவு கார்ப்பரேஷன் மூலமாக நல்ல அரிசி தயார் செய்வதாக சேர்மேன் சொல்லியிருக்கிறார். அது வரவேற்கத்தக்கது தான். நல்ல முறையில் அரிசி தயார் செய்து வியாபாரிகள் மூலமாகக் கொடுத்தாலும் சரி, அரசாங்கத்தின் மூலமாகக் கொடுத்தாலும் சரி, சாப்பாட்டுக்கு உகந்த அரிசியாகக் கொடுத்தால் அதுவே நல்லது.

5 30
P.M.

அடுத்தப்படியாக, இந்தக் கட்டுதிட்டத்தின் கொடுமைகளைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஒவ்வொரு தாலுக்காவும், ஏன் ஒவ்வொரு கிராமமும் இந்தக் கட்டுதிட்டத்திற்கு அடங்கி விட்டது. ஒரு வீட்டிலிருந்து இன்னொரு வீட்டிற்கு அரிசி கொண்டு போக முடியாது. ஒரு கிராமத்திலிருந்து இன்னொரு கிராமத்திற்கு அரிசி கொண்டு போக முடியாது. அத்துடன் வசூல் செய்யப் போகிறார்கள். இவர்கள் ஜனங்களுக்கு நன்மை செய்வதற்காக அரசாங்க சேமிப்பில் நான்கு லட்சம் டன் வைக்கப் போகிறோம், பின்னால் உபயோகப்படும் என்று சொல்லுகிறார்கள். நான் ஆரம்பத்தில் முதன் மந்திரியிடம் சொன்னேன். பல முறை சொல்லியிருக்கிறேன். தமிழ் நாட்டில் அரிசிப் பஞ்சம் வருவது என்றால் அதை யாரும் நம்ப முடியாது. அதைத்தான் ஆரம்பத்தில் செயற்கைப் பஞ்சம் என்று சொன்னேன். ஏனென்றால் நமது தேவைக்கு அதிகமான அரிசி உற்பத்தியாகிறது. ஆனால் அரிசி நம் மாகாணத்திலிருந்து மற்ற மாகாணங்களுக்குப் போய் விடுவதால் நமக்குப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டுவிட்டது என்று சொல்லுகிறார்கள். உண்மைதான். இப்போது கிராமத்துக்கு கிராமம் வீட்டுக்கு வீடு கட்டுப்பாடு போட்ட பிறகும் அரிசி மிச்சம் இருந்திருந்தால் அதை மற்ற மாகாணங்களுக்கு அனுப்புகள். அதை யாரும் வேண்டாம் என்று சொல்லப்போவதில்லை. ஆனால் நிலைமை

[திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்] [19th January 1965]

அப்படி இருக்கிறதர் என்றால் இல்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். இருக்கும் அரிசி நமக்குப் போதவில்லை. அப்படி இருக்க, நம் செலவில் அரிசியை வாங்கி மற்ற மாகாணங்களுக்கு அனுப்பப்போகிறோம் என்றால் என்ன அர்த்தம்? அரசாங்கத்தின் சார்பில் சொல்லலாம், நாம் மற்ற மாகாணங்களுக்கு உதவினால்தான் நாம் கோதுமை போன்ற தானியங்களை அவர்களிடமிருந்து வாங்க முடியும். எனவே நாம் பிற மாகாணங்களுக்கு அரிசி கொடுக்கவில்லை என்றால் அவர்கள் நமக்கு மற்ற தானியங்களை எப்படி கொடுப்பார்கள் என்று கேட்கக்கூடும். நமக்கு மிஞ்சி இருந்தால்தான் தர்மமும் செய்ய முடியும். நம்முடைய மாகாணத்தில் விளையும் அரிசி நம் மக்களுக்குப் போக மிஞ்சி இருந்தால் அதை மற்ற மாகாணங்களுக்கு அனுப்பட்டும். அதைப்பற்றி யாரும் குறை சொல்ல மாட்டார்கள். இன்று கட்டுப்பாட்டைப் பற்றிச் சொல்லுகிறார்கள். இன்று இருக்கும் சட்டங்களின்படி நம்முடைய மாகாணத்தை விட்டு எந்த தானியமும் வெளி மாகாணத்துக்குப் போக வேண்டுமானால் அரசாங்கத்தின் கணக்கில்தான், அரசாங்கத்தின் கண்காணிப்பில்தான் போகமுடியும். இந்தக் கட்டுப்பாட்டை ஒழுங்காக நிறைவேற்றி வைத்தாலே போதும். இதை விட்டு விட்டு ஊருக்கு ஊர், வீட்டுக்கு வீடு, தாலுக்காவுக்கு தாலுக்கா, மாவட்டத்துக்கு மாவட்டம் கட்டுப்பாடு என்று சொல்லி பொது மக்களையும் வியாபாரிகளையும் ரொம்பவும் தொந்தரவுக்குள்ளாக்குகிறார்கள். இது அவசியம் இல்லாத காரியம் என்று தோன்றுகிறது. இதை ஒரு முறை பரீட்சித்துப் பார்த்தால் நல்ல நிலைமை ஏற்படும் என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அடுத்தப்படியாக நாம் இப்போது கொண்டாடிய பொங்கல் திருவிழா நமக்கெல்லாம் எவ்வளவு முக்கியமான திருவிழா என்பது எம் எல்லோருக்கும் தெரியும். இந்த வருஷம் ஏற்பட்ட அரிசிக் கஷ்டத்தால் கிராமங்களில் இருக்கக்கூடிய மக்கள் அதிலும் குறிப்பாக தஞ்சாவூர், திருச்சிராப்பள்ளி போன்ற பிற மாவட்டங்களில் இருக்கும் மக்கள்கூட இந்தத் திருவிழாவைக் கொண்டாட முடியாமல் எவ்வளவு அவதிப்பட்டார்கள் என்பதை நாம் பார்த்தோம். இந்த நிலைமைகள் எல்லாம் அரசாங்கத்துக்கும் நன்கு தெரியும். அவர்கள் தெரியாது என்று சொல்லிவிட்டமுடியாது. எனக்கு கிராமத்திலுள்ள ஒரு நண்பர் பொங்கல் வாழ்த்து அனுப்பி இருந்தார். அதை உங்களுக்குப் படித்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

“அரிசி கிடைக்காத பொங்கல் இது, நல்ல அஸ்காவும் கிடைக்காத பொங்கல் இது. வரிசையில் வாங்கிய அரிசியை உலையில் இட்டால் வயிற்றைக் கலக்கும் பொங்கல் இது, தமிழை ஒழித்து இந்தி வந்திடும் பொங்கல் இது . . .” என்று குறிப்பிட்டு எழுதியிருந்தார். ஒவ்வொரு தமிழரும் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டிய ஒன்றாகும் இது. நாம் எல்லோரும் சாதாரணமாக வருஷப்பிறப்பைவிட இந்தத் தை மாதப் பிறப்பைத்தான் வருஷப் பிறப்பாகக் கொண்டாடுகிறோம். அதிலும் இந்த வருஷம் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தைத் தவிர மற்ற எல்லா மாவட்டங்களிலும் உபரி விளைச்சல் ஆகியுள்ள வருஷம். ஒரு முறை மத்திய உணவுத் துறையமைச்சராக இருந்த

[திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்] [19th January 1965]

பட்டில் அவர்கள் “1962-ம் ஆண்டில் 32 லட்சம் டன் உற்பத்தி யாயிற்று. 1963-ம் ஆண்டில் அது 36 லட்சம் டன் என உயர்ந்தது. இப்போது அது 40 லட்சம் டனாக உயர்ந்து விட்டது” என்று சொன்னார். இது உண்மையென்று இப்போதுள்ள உணவு அமைச்சர்கூட ஒப்புக்கொண்டார். ஆனால் இறக்குமதியை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால் அவர்கள் உணவு மந்திரியாக இருந்த காலத்தில் இருந்ததைவிட இப்பொழுது மூன்று மடங் குக்கு அதிகமாக உணவுப்பொருள்கள் இறக்குமதி செய்யப் படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆக ஒரு புறம் உற்பத்தி அதிக மாக ஆகியிருக்கிறது. மற்றொரு புறம் இறக்குமதி ஒன்றுக்கு மூன்று மடங்காக உயர்ந்து இருக்கிறது. இவ்வளவுக்கும் பிறகு அரிசிப் பஞ்சம் ஏற்பட்டு இருக்கிறது என்றால் அரசாங்கம் இதைச் சற்று கவனத்தோடு கவலையோடு யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நான் சொல்லு வதெல்லாம் அரசாங்கம் தாங்களே அரிசியைச் சேமித்து வைக்கப் போவதாகச் சொல்லிக்கொண்டு என்றைக்குக் கண்ட்ரோலைக் கொண்டு வருகிறதோ, அப்போதே ‘பளாக் மார்க்கெட்டும்’ கூட வந்துவிடுகிறது. இதைத் தடுத்து நிறுத்த அரசாங்கம் என்ன தீவிர நடவடிக்கையில் இறங்கி இருக்கிறது என்று எனக்குப் புரியவில்லை. கண்ட்ரோலைக் கொண்டு வந்துள்ள அரசாங்கம் இப்போது அதனால் ஏற்பட்டுள்ள பலனைப் பார்க்கட்டும். இப்போது சென்னையிலும் சரி, அல்லது மற்ற பெரிய நகரங் களிலும் சரி, மக்கள் எங்கேயிருந்து அரிசியை வாங்கிச் சாப்பிடு கிறார்கள்? நீங்கள் கொடுக்கும் புழுத்துப் போன அரிசியையா வாங்கிச்சாப்பிடுகிறார்கள்? படிக்கு ஆறா எட்டா அதிகமாக இருந்தாலும்கூட வெளியில் விற்கும் அரிசியைத்தான் வாங்கிச் சாப்பிடுகிறார்களே தவிர ரேஷன் கடைகளில் கொடுக்கும் அரிசியை யாரும் வாங்கிச் சாப்பிடவில்லை. இன்றும் ஒன்றைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். பக்கத்திலுள்ள செங்கற் பட்டிலும் காஞ்சிபுரத்திலும் சர்க்கார் கொடுக்கும் புழுத்துப் போன அரிசியைப் போல் இல்லாமல் நல்ல அரிசி, சர்க்கார் நிர்ணயித்துள்ள கண்ட்ரோல் விலையைவிட ஓரணை இரண்டாறு குறைவாகவே கிடைக்கிறது. கண்ட்ரோல் விலை ரூ. 1.48 என்றால் இவர்கள் கொடுப்பது ரூ. 1.25. இப்படி கிடைக்கும் அரிசியானது சென்னையில் கிடைக்காததற்குக் காரணம் என்ன? இங்கே மட்டும் படி அரிசி இரண்டு ரூபாய் என்று விற்பதற்குக் காரணம் என்ன? 30 மைல்களுக்கு அப்பால் ஒப்பன் மார்க் கெட்டில் கண்ட்ரோல் விலையைவிட குறைந்த விலையில் கிடைக்கும் நல்ல அரிசி இங்கே சென்னையில் மட்டும் கிடைக்காததற்குக் காரணம் என்ன? இதைச் சற்று யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஒருவன் இங்கே கிடைக்கவில்லை என்பதற்காக செங்கற்பட்டுக்கோ அல்லது காஞ்சிபுரத்துக்கோ போய் வாங்கிக்கொண்டு வரலாம் என்று ஒரு பத்து அல்லது இருபது படி அரிசியை வாங்கிக்கொண்டு வந்தால்கூட என்ன நடக் கிறது? வழியில் ‘செக் போஸ்ட்டில்’ அதை அரசாங்கம் தடுத்து நிறுத்தி கைப்பற்றிக் கொண்டுவிடுகிறார்கள், பறிமுதல் செய்து விடுகிறார்கள். அரசாங்கம் கண்ட்ரோல் இருந்

19th January 1965] [திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்]

தாலும்கூட ‘திறந்தவெளி’ ஒப்பன் மார்க்கெட்டில் கண்ட்ரோல் விலைக்கு மேற்படாமல் விற்பனை செய்வதாக இருந்தால் அதில் ஒன்றும் ஆட்சேபணையில்லை என்று சொல்லுகிறது. ஆனால் அந்த மாதிரி அரிசியை வாங்கிக்கொண்டு வந்தால் அதை வழியில் பறி முதல் செய்துவிடுகிறார்கள். இந்தமாதிரி கட்டுதிட்டங்கள் மூலம் மக்களுக்கு இம்சை கொடுத்துக்கொண்டு இருந்தால், இந்தப் பதனேழு வருஷ ஆட்சியில் மக்களுக்கு அரசாங்கம் செய்துள்ள நன்மை என்ன? மனுஷனுக்கு உண்பதற்கு உணவும் உடுப்பதற்கு உடையும் இருப்பதற்கு இடமும் அத்தியாவசியமான தேவைகள். இந்த மூன்று அத்தியாவசியமான தேவைகளும் மக்களுக்குக் கிடைக்கவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் பெரிய பெரிய திட்டங் களைப் போட்டோம். கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களைச் செலவழித் தோம். ஆனால் நிலைமையென்ன? நல்ல நோக்கங்களோடுதான் திட்டங்களைப் போடுகிறோம். ஆனால் அதனால் கண்ட பலன் என்ன? அது முற்றிலும் வேறு விதமாக இருக்கிறது. சமீபத்தில் ஒரு பத்திரிகையில் பார்த்தேன். 400, 500 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஷேக்ஸ்பியர் சொன்ன சில வாக்கியங்களை மேற்கோள் காட்டி, ஒருவர் எழுதியிருந்தார் பத்திரிகையில். ஷேக்ஸ்பியர் சொன்னார், ‘மனிதர்கள் சுதந்திரமாக வாழவேண்டும் என்பதற்காக பல போராட்டங்களில் ஈடுபட்டு வெற்றிபெறுகிறார்கள். ஆனால் அப்படி பாடுபட்டு சுதந்திரத்தைப் பெற்ற பிறகு, வந்த சுதந் திரத்தைப் பறித்துக்கொள்ளுவதுபோல், அதைப் பறிப்பதற்கு அவசியமான சில சட்ட திட்டங்களை இயற்றி வைத்துக்கொள்ளத் தொடங்குகிறார்கள்’ என்று. அவர் சொன்னது நானாறு ஐந்தாறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால். இன்று அது எவ்வளவு உண்மை யானது என்பதைப் புரிந்துகொள்ளலாம். சட்ட சபையில் சட்டங்களைப் போட்டுவிடுவதால் மட்டும் மக்களுக்கு நன்மை ஏற்பட்டுவிடுவதில்லை. குறைந்த அளவிற்குச் சட்டங்களைச் செய்து நல்ல முறையில் அவற்றை அமல்படுத்தி மக்களுக்கு நன்மைசெய்ய முன்வரவேண்டும். ஆனால் சட்டங்கள் பெருகப் பெருக தொந்திரவுகள்தான் அதிகமாக அதிகிறது. கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கேள்வி நேரத்தின்போது குறிப்பிட்டார்கள், சட்டத்தை அமல் படுத்தவேண்டுமானால் ஜனங்களுடைய ஒத்துழைப்பு இருந்தால்தான் முடியும் என்று. உண்மைதான். ஆனால் போடும் சட்டங்கள் எப்படிப்பட்டவையாக இருக்கவேண்டும்? ஜனங்கள் தங்கள் மனப்பூர்வமான ஒத்துழைப்பைத்தந்து அவற்றை நிறை வேற்றி வைக்கத்தக்கவையாக இருக்கவேண்டும். ஆனால் ஜனங் களுடைய உடைமைகளைப் பறித்து அவர்களுக்கு இல்லாத தொந்திரவுகளைத் தரும் சட்டங்களாக இருக்குமானால் அவர்கள் தான் எப்படித் தங்கள் ஒத்துழைப்பைத் தருவார்கள் என்பதைச் சற்று எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளு கிறேன். இதை இங்கே வலியுறுத்துவதன் மூலம் நான் இதை ஒரு கட்சிப் பிரச்சனையாக ஆக்க விரும்புவதாக யாரும் எண்ணிவிட வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நம்முடைய நாட்டுக்குத் தேவையானது எது, நம்முடைய நல் வாழ்வுக்குத் தேவையானது எது என்பதை நாம் ஆராய்ந்து பார்த்து நாம் அவற்றைச் சட்டங்களாக ஆக்கி வைக்கவேண்டுமே தவிர, ஏதோ

[திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்] [19th January 1965]

ராஷ்யாவில் அல்லது சீனாவில் சில காரியங்கள் நடைபெறுகின்றன, அவற்றில் நல்ல பலன்களைக் காண முடிகின்றது என்று எண்ணிக் கொண்டு அவற்றை அப்படியே இங்கே காப்பியடிக்கவேண்டும் என்று நான் சொல்ல விரும்பவில்லை. இன்றைக்கு உள்ள இந்த உணவுப் பஞ்சமானது அவ்வளவு சீக்கிரம் தீர்ந்துவிடக்கூடிய ஒன்று இல்லை. இது ஒரு பெரிய பிரச்சனை. ஆனால் தினத்துக்கு தினம் புதிய புதிய கட்டு திட்டங்களைக் கொண்டுவந்து விடுவதால் மட்டும் பிரச்சனைக்குத் தீர்வு கண்டுவிடமுடியாது. கட்டுதிட்டங்களை அதிகமாகப் போடப் போட உணவுப் பஞ்சம்தான் இன்னும் கடுமையாகும். இவற்றால் எந்த வகையிலும் ஜனங்களுக்கு நன்மை ஏற்பட்டுவிடப்போவதில்லை. நாம் பார்த்தோம் 1952-ல் என்ன ஏற்பட்டது என்று. கண்ட்ரோல் வந்ததால் ஏற்பட்ட பல சிக்கல்களும் தொந்தரவுகளும் கண்ட்ரோல் எடுபட்டவுடன் தீர்ந்துபோய் சுபிட்சம் ஏற்பட்டது என்பதை நாம் எல்லோரும் பார்த்தோம். இப்போது ஒவ்வொன்றுக்கும் விலைக் கட்டுப்பாடு இருக்கிறது. சாதாரணமாக இன்றைக்குப் பருப்பின் விலை என்ன? துவரம்பருப்பு, கடலைப்பருப்பு இவற்றின் விலை என்ன என்று பாருங்கள். கட்டுப்பாடு கொண்டு வருவதற்கு முன்பு படி ஒண்ணரை ரூபாய் விற்க துவரம்பருப்பு . . .

ஒரு கனம் அங்கத்தினர்: துவரம்பருப்புக்கு விலைக்கட்டுப்பாடு இல்லை.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்: உண்மைதான். இந்த அரசாங்கம் வேண்டுமானால் துவரம்பருப்புக்கும் கடலைப் பருப்புக்கும் கண்ட்ரோல் கொண்டுவரவில்லையே தவிர அது விலையும் மாநிலங்களில், ராஜஸ்தானத்திலும் உத்திரப்பிரதேசத்திலும் அதற்கு கண்ட்ரோல் போட்டு இருக்கிறார்கள். ஆக கண்ட்ரோல் என்று போட்டவுடன் அங்கே உள்ள வியாபாரிகள் அவற்றை முடக்கிவிடுகிறார்கள். இன்னும் அங்குள்ள அரசாங்கமானது பருப்பு வகையறுக்கள் பிற மாநிலங்களுக்குப் போகக்கூடாது என்று தடை உத்திரவைப் போட்டுவிட்டது. நாம் ஏக இந்தியா என்று சொல்லுகிறோம். ஆனால் ராஜஸ்தான் அரசாங்கமானது அங்குள்ள பருப்பு வகையறுக்கள் தென் மாநிலங்களுக்குப் போகக் கூடாது என்று தடைவிதித்து இருக்கிறது. அப்படி அனுப்பப்படும் பருப்பின் பேரில் ஏகப்பட்ட 'லெவி'யைப் போட்டு பணத்தை வசூல் செய்கிறார்கள். இன்னும் வியாபாரிகள் சாக்கை முடக்கிவைத்து விலையை ஏற்றுகிறார்கள். பற்றாக்குறையை வியாபாரிகள் உண்டாக்குகிறார்கள். இதனால் ஏற்பட்டது என்ன? மூட்டை 50 ரூபாய்க்கு விற்க துவரம்பருப்பு இன்றைக்கு 200 ரூபாய்க்கு விற்கிறது.

அதே மாதிரிதான் கடலைப்பருப்பு, உளுந்து இவைகளின் நிலை இருக்கிறது. என்னெய் வித்துக்களை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். முக்கியமாக என்னெய் எதற்கும் வேண்டும். நல்லெண்ணெயானாலும் கடலை என்னெய்யானாலும் மக்கள் வாங்கக்கூடிய விலையிலா

19th January 1965] [திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்]

விற்கிறது? நீங்கள் எதற்குக் கட்டுதிட்டம் போட்டீர்கள்? விலை வாகியைக் கட்டுப்படுத்தப் போகிறோம். அதனால் மக்களுக்குக் குறைந்த விலையில் சாமான்கள் கிடைத்துவிடும் என்றீர்கள் அதைக் குறைக்க முடிந்ததா? அடிப்படையில் நீங்கள் செய்த காரியம் தவறாக இருக்கும்போது அதை மாற்றிக் கொள்ள ஏன் யோசனை செய்கிறீர்கள்? இதற்கு என்ன பரிகாரம் வேண்டும் என்றாலும் நாங்கள் சொல்லத் தயாராகக் காத்து இருக்கிறோம். நமது மாநிலத்தை விட்டு ஒரு மூட்டை அரிசியாவது வெளியே போகக்கூடாது என்று நல்ல விதமாகக் கண்காணியுங்கள். மாவட்டவாரியாகக் கண்காணிப்பதைவிட மாநிலத்தில் கண்காணிப்பது சுலபம். நான் கேளத்திற்குப் போகக் கூடாது, அனுப்பக்கூடாது என்று சொல்லவில்லை. ஆனால் நமக்குப் போக மீதியாக, உபரியாக உள்ள அரிசியை அனுப்புங்கள். அந்த அளவுக்கு உபரியாக இல்லை என்றால் இல்லை என்று சொல்லுங்கள். அப்படிச் செய்தால் அரிசியின் விலை இந்த அளவுக்கு வராது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: நீங்கள்தான் கட்டு திட்டம் கூடாது என்று ஒரு மணி நேரமாகப் பேசினீர்கள். இப்போது கேளாவுக்கு அரிசி போகக் கூடாது என்று சொல்லுகிறீர்கள். அதற்குப் பெயர் கட்டுதிட்டம் தானே?

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்: ராஜஸ்தான் அரசாங்கமும் இன்னும் மற்ற மாநிலங்களும் கட்டுதிட்டம் போட்டு நமக்கு அனுப்பாதபோது நாம் மட்டும் அனுப்புவதை நான் எதிர்க்கிறேன். அகில இந்திய ரீதியில் அந்த கட்டுதிட்டத்தை எடுத்து விடுங்கள். எடுக்க உங்களுக்கு தைரியம் இல்லை. ஒன்றே ஒன்று சொல்லுகிறேன். நமது மாநில முதலமைச்சர் அவர்கள் உணவுப் பிரச்சனைபற்றிப் பேசிய அத்தனை ஸ்டேட்மென்டுகளையும் ஒரு ஒயிட் பேப்பராக அச்சடித்துக் கொடுங்கள். அதிலிருந்து இந்த மாநில அரசாங்கம் கட்டு திட்டத்தை விரும்பவில்லை என்று தெரிந்து கொள்ளலாம். இருந்தாலும் மத்திய அரசாங்கத்தின் கட்டுப்பாட்டுக்கு அடங்கி மாநிலத்தில் இன்று கட்டுப்பாடுகளும் இது போன்ற தொந்தரவுகளும் இருக்கின்றனவே தவிர நமக்கு இது தேவையே இல்லை. நான் சொல்வது என்னவென்றால் எல்லா இடத்திலும் கட்டுப்பாட்டை எடுத்துவிட்டால் நாமும் எடுத்து விடலாம். அவர்கள் கட்டுப்பாடு போட்டுவைத்துக்கொள்ளும் போது நாம் மட்டும் ஏன் அனுப்ப வேண்டும் என்று கேட்கிறேன். இன்றல்ல, இன்னும் இரண்டு வருஷத்திற்கு கேளாவிற்கு அரிசி அனுப்புவதில்லை என்றால் 10 ரூபாய்க்கு மூட்டை நெல் விற்காது. ஒரு படி அரிசியாவது இந்த அரசாங்கம் கேளாவிற்கு அனுப்பாமல் பார்த்துக்கொண்டால் 10 ரூபாய்க்கு நெல் வாங்க ஆள் இருக்காது. எனவேதான் இந்தக் கட்டுப்பாடு திட்டங்களால் ஏற்படும் சிரமங்களைச் சொல்லுகிறேன். ஆகையால் நீங்கள் நன்றாகப் புரிந்து கொண்டு ஒன்று விலைவாசியை மக்களுக்குக் குறைக்க முடியும் என்றால் எந்தச் சட்டம் போட்டாவது குறை யுங்கள். ஆனால் வீணாகச் சட்டம் போட்டு மக்களை இம்சிக்காதீர்கள் என்று மட்டும் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். நான் அனுபவத் திலிருந்து இன்னும் சொல்லுகிறேன். 1963-ம் வருஷத்தில்

[திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்][19th January 1965]

போட்ட இந்தக் கட்டுப்பாடு சட்டத்தை வைத்திருந்து பாருங்கள். எந்த நிலையிலும் மக்களுக்கு நல்ல அரிசி கிடைக்கப் போவதில்லை. விலையும் குறையப்போவதில்லை. கட்டுப்பாடு திட்டங்கள் நீங்காத வரையில் மக்களுக்கு எந்த நல்ல காரியமும் செய்ய முடியாது என்று சொல்லிக்கொண்டு இந்த சந்தர்ப்பத்தை அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து என் உரையை முடித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

* திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களது உரை மீது தடைபெறுகின்ற இந்த விவாதத்தில் கவர்னர் அவர்களது உரைக்கு நன்றியை முன்மொழிந்ததை ஒட்டி எனது உரையை வழி மொழிந்து கூறுகிறேன். கவர்னர் உரையில் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் குறிப்பாக தனுஷ்கோடி தீவில் ஏற்பட்ட இயற்கையின் கொடுமையைச் சுட்டிக்காட்டி அந்தக் கொடுமைக்கு ஆளான மக்களுக்கு எந்தெந்த விதத்தில் அரசினரும் மற்றவர்களும் உதவி புரிந்தார்கள் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறது. இயற்கை கொடுமையுடையதாக இருந்தாலும் மனித உள்ளம் படைத்தோரின் நல்லுதவியாலும் நல்ல நிர்வாகத்தாலும் அந்தக் கொடுமையைக் குறைத்துக் கொள்ள முடியும் என்று இருந்தது பாராட்டுக்குரியதாகும். நமது அரசினர் குறித்த காலத்தில் தக்க முறையில் செயல்பட்டதும் பாராட்டத் தகுந்ததாகும்.

அடுத்து, உணவுப் பற்றாக்குறை நிலையையும் அதை அரசினர் உணர்ந்து தக்க முறையில் செயல்பட்டது காரணமாக ஓளவு நிலைமையை சீர்திருத்திய முறையும் விரிவாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதோடு இனிமேல் நிரந்தரமாக அந்தப் பற்றாக்குறை நிலை வராமல் இருக்க நான்கு இலட்சம் டன் அரிசி உபரியாகக் கொள்முதல் செய்து விநியோகம் செய்வதற்குரிய முறைகளும் விரிவாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன. அரிசி கொள்முதல் செய்கிற முறையில் எல்லா மாவட்டங்களிலும் கொள்முதல் செய்யப்பட வேண்டும். விற்பனைக்கு உபரியாக வரும் அரிசியில் மூன்றில் ஒரு பகுதி எல்லா மாவட்டங்களிலும் கொள்முதல் செய்யப்படும் என்றும் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் மட்டும் உபரியாக இருக்கிற எல்லா அரிசியும் கொள்முதல் செய்யப்படும் என்றும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இது உண்மையிலேயே எங்களுக்கு வருத்தத்தைத் தருகிறது. ஏனென்றால் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் உபரியாக இருக்கும் எல்லா அரிசியையும் கொள்முதல் செய்ய வேண்டும் என்பதற்கு ஒரு காரணம் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதாவது கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலிருந்து அடுத்து இருக்கிற கோளாவிற்கு அரிசி விரைவாகப் போய்விடுகிறது. அதைத் தடுப்பதற்குத் தான் அங்கே இருக்கிற விவசாயிகளுக்கு எவ்வளவு தேவையோ அதைக் கொடுத்துவிட்டு உபரியை அரசாங்கமே வாங்கி எல்லோருக்கும் காட்டு மூலம் அரிசி விநியோகம் செய்யும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. காரணம் அது வானால் அது கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தோடு நின்று விடுவது தவறு. ஏனென்றால் கன்னியாகுமரி மட்டும் கோளத்திற்கு அருகில் இல்லை. கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்திலும் கோளாவை ஒட்டி.

19th January 1965] [திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை]

நீண்ட எல்லை உண்டு. மதுரையிலும் கம்பம் பகுதியை ஒட்டி. எல்லை உண்டு திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலிருந்து ரயில் மூலமாக நல்ல வசதியுடன் செல்லும் நல்ல வாய்ப்பு உண்டு. சேலத்தில் இருந்தும் இன்னும் மற்ற மாவட்டங்களிலிருந்தும் செல்லலாம் என இருக்கிறபோது கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தினர் மாத்திரமே அரிசியை அனுப்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று நினைத்துக் கொண்டு இதைக் கொண்டுவந்தால் அது எங்களுக்கு வருத்தத்தை அளிக்கிறது. ஆகையால் அது அல்ல காரணம் என்று நினைக்கிறேன். கனம் முத்தையா செட்டியார் அவர்கள் பேசும்போது கூட குறிப்பிட்டார்கள். கோள மக்கள் அதிகமாகப் போக்கன் ரைவை அதாவது குருணை என்று சொல்லுவார்கள். விரும்புகிறவர்கள் கஞ்சிக்கு இந்த மாதிரி அரிசி நன்றாக இருக்கும். அது மற்ற மாவட்டங்களில் வாங்கப்படுவதில்லை என்பது அவர்களுடைய எண்ணம். கோள மக்கள் கன்னியாகுமரி மாவட்ட அரிசியில் மிக்க விருப்பம் உடையவர்கள். ஏனென்றால் கன்னியாகுமரி மாவட்டம் கோளாவோடு இருந்தது. எனவே அந்த அரிசியை உண்டு பழகியவர்கள். இங்கிருந்து வருகிற அமைச்சர்கள் பார்த்திருக்கலாம். ஆனால் அவர்களுக்கு அந்த அரிசியைக் கொடுப்பதில்லை. ஆனால் எங்களைப் போன்றவர்கள் வீட்டிற்கு திடீரென்று யாராவது வந்தால் நாங்கள் எங்கள் அரிசியைத்தான் பொங்கி வைத்திருப்போம். சம்பா அரிசி என்றால் மிகப் பெரிதாக நல்ல சிவப்பான நிறத்தில் நல்ல தவிடோடு அதாவது விட்டமினோடு இருக்கும். வருகிறவர்கள் அதைச் சாப்பிட்டால் ஒருவேளை டாக்டரிடம் போக வேண்டியிருக்குமோ என்று தயங்குகிறார்கள். கோள மக்கள் இந்த சுவையை உணர்ந்து இருப்பதால் என்ன விலை கொடுத்தும் சம்பா அரிசியை வாங்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். ஆகவே அந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இதுதான் காரணம் என்றால் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் எல்லையில் இதற்குத் தக்க பாதுகாப்பு வைத்துக் கொள்ள வேண்டுமே தவிர எல்லா உபரி நெல்லையும் வாங்குவது சரியில்லை. எங்களுக்கு கொடுப்பதற்கு எந்த தயக்குமும் இல்லை. ஏனென்றால் எங்களுக்குப் போக மிஞ்சியதைத்தான் கேட்டு இருக்கிறீர்கள், நாங்களும் அப்படித் தான் தரப்போகிறோம். ஆனால் இதைத் தீர்மானிக்கிற அதிகாரி யார்? அவர்களோடு எந்த அளவுக்கு நாம் போராட வேண்டுமோ என்று நினைக்கிற போது அச்சம் வருகிறது. எனக்குத் தெரியும். நான் ஒரு விவசாயி. எனக்கு 30 மூட்டை தேவை. வீட்டுக்கு இவ்வளவு தேவை, விதைக்கு இவ்வளவு தேவை, எஞ்சிய வேலைக்காரர்களுக்கு இவ்வளவு தேவை என்று சொன்னால் உனக்கு 10 மூட்டை தான் தேவை அல்லது 7 அவுன்ஸ், 10 அவுன்ஸ் என்று கணக்கு வைத்து இவ்வளவு போதும் என்று அதிகாரிகள் சொல்ல நாங்கள் போராடுகிற நிலைமையை ஏற்படுத்தி விடக்கூடாது என்பதே எங்கள் விருப்பம். ஆகவே ஒரு லெவியை வைத்து 2 ஏக்கருக்கு 7 மூட்டை அல்லது 5 மூட்டை அல்லது 10 மூட்டை என்று லெவி முறையை ஏற்படுத்திவிட்டால் அது எங்களைப் பாதிக்காது. இல்லை என்றால் அதிகாரிகளோடு நாங்கள் போராடவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டுவிடும். அறுவடைக்குப் பின் மொத்தமாக நெல் சம்பளம்

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை] [19th January 1965]

5-30
P.M.

பெறுகிற விவசாயக் கூலி உண்டு. அரிசியே உனக்குத் தேவையிலலை என்று சொல்லுகிற அதிகாரிகளும் இருக்கிறார்கள். விவசாயக் கூலிக்கு அரிசி கொடுக்க வேண்டாம் என்று சொல்லுகிற அதிகாரிகளும் இருக்கிறார்கள். விவசாயக் கூலிகள் ரூபாய் சம்பளத்திற்கு வருவதில்லை. அரிசியோ நெல்லோ கொடுத்தால் தான் வேலைக்கு வருகிறார்கள். ஆகையால் அந்த நிலை ஏற்படாத நிலையில் அங்கே இருக்கிற உபரி நெல்லை ஏக்கருக்கு இத்தனை மூட்டை என்ற விகிதத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும். அதிலும் ஒரு ஏக்கர் உள்ள விவசாயிகளுக்கு விதிவிலக்கு வேண்டும் என்பது என்னுடைய கருத்து. ஒரு ஏக்கர் விவசாயம் என்றால் 10, 12 கோட்டை கிடைக்கும், அதுவும் ஒரு சிலருக்குத் தான் கிடைக்கும். உபரி வருவதில்லை. ஆகவே அவர்களைத் தொல்லைப் படுத்துவது சரியில்லை. அப்படி ஒரு முறையை ஏற்படுத்தினால் மூன்றில் ஒரு பங்கு அரிசி மிச்சமாகவே கிடைக்கும் என்று நம்புகிறேன். இன்னும் ஒரு விஷயம் எங்களுக்கு வருத்தம் அளிக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. அதாவது கன்னியாகுமரி மாவட்டத்து நெல்லை தரம் தாழ்த்தி அதாவது பஸ்ட் கிரேட் என்றில்லாமல் இரண்டாம் தரமானதாக மூன்றாம் தரமானதாக நிர்ணயித்து இருக்கிறார்கள். அது எங்களைப் பொறுத்த வரையில் ஏற்பட்ட வருத்தமான நிகழ்ச்சியாகும்.

அரிசியினுடைய தரத்தை வரையரை செய்கிற பொறுப்பு நிபுணர்களிடத்தில் ஒப்படைக்கப்படுகிறது. நிபுணர்கள் விவசாய இலாக்காவுக்கு அனுப்புவதும், விவசாய இலாக்கா வேறு ஒரு இலாக்காவுக்கு அனுப்புவதும், எல்லா இலாக்காவும் சேர்ந்து இந்த அரிசிக்கு விலையை நிர்ணயிக்கிறார்கள். அது கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் உள்ள நெல் சம்பாலால் சிறை மீண்டான் என்ற இருவகை உண்டு. இந்த இரண்டு நெல்லும் (லாங் டேர்ம் கிராப்ஸ்) நீண்ட காலப் பயிர், (ஷார்ட் டேர்ம் கிராப்ஸ்) குறுகிய காலப் பயிர் அல்ல. தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் உள்ள கட்டடச் சம்பாவை மூன்றாம் தரத்தில் சேர்ப்பது போல், இதை மூன்றாம் தரத்தில் சேர்த்திருக்கிறார்கள். அதனால் விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்வதில் ஊக்கம் குறைகிறது. ஆகவே கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் உள்ள அரிசியை முதல் ரக அரிசியாக மதித்து விலையை நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும் என்று நாங்கள் பல முறை தக்க வாறு முறையிட்டு இருக்கிறோம். அதை கவனித்துச் செய்ய வேண்டும் என்பது முதல் வேண்டுகோள். கன்னியாகுமரியில் ஒரு ஏக்கருக்கு இவ்வளவு லெவி என்று வரையரை செய்யாது போனால், விவசாயிகளை அதிகாரிகள் அங்கு பதுக்கி வைத்து இருக்கிறாயே, அதைத் திற, இதைத் திற என்று பரிசோதனை செய்கிறபொழுது இந்த நெல் விவசாயம் செய்கிறதைவிட வேர்க் கடலை விவசாயம் செய்யலாம் என்று ஆரம்பித்து விட்டால், உணவு உற்பத்தி குறையும் என்பதைப் பார்க்கும்போது இந்த வரையரை செய்ய வேண்டுகிறேன்.

அடுத்து, பல்வேறு நிலைகளை கவர்னர் அவர்கள் உரையில், சொல்லி இருக்கிறபொழுது, அண்மையில் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் நடந்த ஒரு சில நிகழ்ச்சிகளைக் குறிப்பிட்டே

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை] [19th January 1965]

இருந்தால், கவர்னர் உரை மிகச் சிறப்பாக அமைந்திருக்கும் என்பது என்னுடைய கருத்து. அதையும் தான் குறிப்பிட்டிருப்புகிறேன்.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் அண்மையில் நடந்த நிகழ்ச்சியை நீங்கள் எல்லாம் அறிவிர்கள். அங்கு நடந்ததை நேரில் கண்ட நான் இந்த சபையில் சொல்லுவதற்குக் கடமைப்பட்டவன். தூத்தர் என்ற ஊரில் ஆசிரியர்கள் அவமதிக்கப்பட்டார்கள். நவம்பர் 26-ந் தேதி தூத்தர் பாப்ஸ் உயர் நிலைப்பள்ளியில் தலைமையாசிரியர் பிலிப், இரா ஆசிரியர்களாகிய ராமகிருஷ்ண தம்பி முதலிய ஐந்து பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் கைது செய்யப்பட்டு போலீஸ்காரர்களால் தாக்கப்பட்டு ஜெயிலில் அடைக்கப்பட்டனர். மறு நாள் மாலை நேரம், அவர்கள் பள்ளி விடுகிற நேரத்தில்—மாத் தான்டம் உயர்நிலைப் பள்ளி, கல்லூரி—விடுகிற நேரத்தைப் பார்த்து சரியாக 4-மணிக்கு இவர்களை விலங்கு போட்டு 1½ மைல் தூரத்திலுள்ள போலீஸ் ஸ்டேஷனிலிருந்து நிதி மன்றத்திற்குக் கொண்டு சென்றார்கள். இவ் வாசிரியர்கள் ஏதோ அந்த சப்-இன்ஸ்பெக்டரை அடைத்து விட்டதாக ஒரு குற்றத்தைச் சுமத்தி இந்தச் செயலை செய்தார்கள். அந்த சப்-இன்ஸ்பெக்டர் ஒரு உயர்நிலைப்பள்ளி மாணவனைப் பற்றி விசாரணை செய்வதற்காக அங்கு சென்றார். அப்பொழுது தலைமை ஆசிரியர் “அவனைப் பற்றி விசாரணை செய்து எழுதிக் கொள்ளலாம், நான் உடன் இருந்து சாட்சி அளிக்கிறேன் நாங்கள் அழைத்துச் செல்ல வேண்டுமென்றால், பள்ளிக்கூட நேரத்தில் முடியாது. வீட்டிற்குச் சென்று அழைத்துச் செல்ல வேண்டும்” என்று சொன்னார். இது தான் அவர் செய்த முதல் குற்றம். பள்ளி வீட்டு வீட்டிற்கு உணவு அருந்தப் போகும் நேரம் பார்த்து அவனைப் பிடித்து அடித்து உதைத்தார். அதைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்த மாணவர்களும், ஆசிரியர்களும் அந்த சப்-இன்ஸ்பெக்டரை விரைத்துக் கொண்டார்கள். அந்த சப்-இன்ஸ்பெக்டர் அவனை அழைத்துக் கொண்டு செல்ல முடியாத சூழ்நிலை தலைமை ஆசிரியர் அவருக்கு அடைக்கலம் கொடுத்து தன் வீட்டில் வைத்துக் கொண்டிருந்தார். அடி வாங்கி விங்கிய அந்த மாணவனைத் தலைமை ஆசிரியரும் இரண்டு ஆசிரியர்களும் அரசாங்க மருத்துவ மனைக்கு எடுத்துச் செல்ல ஏற்பாடு செய்தார்கள். இதைப் பார்த்து சப்-இன்ஸ்பெக்டர் அரசாங்க மருத்துவ மனைக்கு போய் வழக்கு பதிவு செய்வதற்காக முனைகிறார்கள் என்று தெரிந்து, அவர்கள் மீது வழக்கு பதிவு செய்வதற்கு ஏற்ப, அவரை அடைத்து வைத்திருப்பதாகத் தகவல் அனுப்பி, போலீஸார் வந்தவுடன் இவர்களை ஜெயிலுக்குள் அடைத்தார்கள். அது ஒரு சில அதிகாரிகள் செய்த கொடுமை. அதை முறையாக உடனே அந்த இடத்திற்குச் சென்று நான் பார்த்தேன். அவர்கள் அடிப்பட்ட காட்சியைப் பார்த்து, அதனை முதலமைச்சர் 28-ந் தேதி திருநெல்வேலிக்கு வந்தபொழுது நான் மகஜர் கொடுத்து உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும், மக்கள் உணர்ச்சி கொந்தளிப்பு அடைகின்ற நிலையில் செய்து இருக்கிறார்கள், உடனே சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் மீது நடவடிக்கை எடுத்து சஸ்பெண்டு செய்து அவர்களை அங்கிருந்து மாற்ற வேண்டும் என்று நான் கூறினேன். அவர்களும் செய்வதாகக் கூறினார்கள். கலெக்டரிடம் கூறினேன். எஸ். டி.யிடமும் கூறினேன்.

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை] [19th January 1965]

எல்லா மக்கள் பிரதிநிதிகளும் கூறினார்கள். அப்படியே இருந்தது. அது உடனடியாக செயல்படாத ஒரு குறை. அது 2-ந் தேதி துப் பாக்கி பிரயோகத்தில் கொண்டு வந்து நிறுத்தியது. அதற்குப் பிறகுதான் அரசாங்கம் தொடர்ந்து பல நடவடிக்கைகள் எடுத்து சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளை மாற்றி, மேலும் அந்த காயப்பட்ட மானவனுக்கு உதவி அளித்து இன்னும் டிபார்ட்மெண்ட் மூலமாக பல நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று அறிகிறோம். இந்தத் தீவிரமான நடவடிக்கை நாங்கள் எல்லாம் கூறிய முதல் நாளே காட்டியிருந்தால் இப்படிப்பட்ட துர்பாக்கிய நிலை ஏற்பட்டிருக்காது. ஆகவே அந்த நிகழ்ச்சியைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டு, மற்றுமுள்ள நிலைகளைக் கவர்னர் அவர்கள் சொல்லியிருந்தால் மிகச் சிறப்பாக அமையும் என்று கருதுகிறேன். இந்த நிலைக்குப்பின்னால் அரசாங்கம் நன்கு செயல்படுவதை நான் பாராட்டுகிறேன். முதல் நாளே அதைத் தக்கவாறு கவனித்திருந்தால் இந்த நிலை வந்திருக்காது என்று குறிப்பிட்டுக் கொண்டு இந்த கவர்னர் அவர்கள் நமது கூட்டு மன்றத்தில் வந்திருந்து, எழுந்தருளி, ஆற்றிய உரைக்கு நான் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு விடை பெறுகிறேன்.

MR. CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. tomorrow.

The House then adjourned.

VIII.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* 1. Notification issued with G.O. Ms. No. 2239, Revenue, dated 1st September 1964 regarding amendment to the rules framed under sections 103 and 116 (2) (xi) of the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959.

* 2. Notification issued with G.O. Ms. No. 1459, Public (Services), dated 19th August 1964 regarding amendment to the Madras Public Service Commission Regulations, 1954.

* 3. Notification issued with G.O. Ms. No. 1459, Public (Services-A), dated 25th August 1964 regarding amendment to the Madras Service Commission Regulations, 1954.

* 4. Notification issued with G.O. Ms. No. 1460, Public (Services-A), dated 25th August 1964 regarding amendment to the Madras Public Service Commission Regulations, 1954.

* 5. Notification issued with G.O. Ms. No. 1339, Public (Services-A), dated 7th August 1964 regarding amendment to the Madras Public Service Commission Regulations, 1954.

* 6. Notification issued with Memorandum No. 169635/P.3/64, Rural Development and Local Administration, dated 16th September 1964 regarding amendment to the rules for the preparation of estimates, measurements and Checkmeasurements and according of administrative and technical sanction to estimates.

[19th January 1965]

* 7. Notifications issued with G.O. Ms. No. 1986, Rural Development and Local Administration, dated 25th September 1964 and G.O. Ms. No. 1987, Rural Development and Local Administration, dated 25th September 1964 regarding rules relating to conduct of election of members of Village Panchayats.

* 8. Resume—Part III—Twenty-third Session of the Madras Legislative Council.

† 9. Notification issued with G.O. Ms. No. 3872, Industries, Labour and Co-operation (Housing), dated 4th August 1964 regarding issue of rules for the settlement of disputes for payment of compensation in regard to turning or closing of public streets or squares vested in the Board.

† 10. Notification issued with G.O. Ms. No. 1123, Public (Services-A), dated 24th June 1964 regarding amendment to the Madras Public Service Commission Regulations, 1954—Post of Supervisors (Rural Water-Supply Borewells)—Inclusion within the Commission's purview.

† 11. Notification issued with G.O. Ms. No. 1416, Public (Services-A), dated 13th August 1964 regarding amendment to the Madras Public Service Commission Regulations, 1954—Certain temporary posts in Madras Industries Subordinate Service—Inclusion within Commission's purview.

† 12. Notification issued with G.O. Ms. 1432, Public (Services-A), dated 19th August 1964 regarding amendment to the Madras Public Service Commission Regulations, 1954—Post of Psychologist (Non-gazetted) in Government Mental Hospital, Madras—Upgraded into Gazetted Post.

† 13. Notification issued with G.O. Ms. No. 1434, Public (Services-A), dated 19th August 1964 regarding amendment to the Madras Public Service Commission Regulations, 1954—Production Assistant (Glass) Chemist and Foreman (Glass), Grade I in the Glass Units—Inclusion within Commission's purview.

† 14. Notification issued with G.O. Ms. No. 1015, Rural Development and Local Administration, dated 29th April 1964 regarding re-delimitation of Blocks Perundurai I, Perundurai II, Uthukuli Blocks in East Coimbatore Development District.

† 15. Notification issued with G.O. Ms. No. 2774, Home, dated 1st September 1964 regarding amendments to the Madras Liquor (Licence and Permit) Rules, 1960.

† 16. Notification issued with G.O. Ms. No. 2781, Home, dated 1st September 1964 regarding amendment to the Madras Rectified Spirit Rules, 1959.

† 17. Notification issued with G.O. Ms. No. 1869, Rural Development and Local Administration, dated 11th September 1964 regarding appeals against punishment imposed by the Presidents and Special Officers of District Boards—Joint Development Commissioner designated as "appellate authority".

[19th January 1965]

† 18. Notification issued with G.O. Ms. No. 2266, Food and Agriculture, dated 29th July 1964 regarding declaration of markets at Adirampattinam and Muthupet in Thanjavur district as market area and notified market area.

† 19. Notifications issued with G.O. Ms. No. 3729, Industries, Labour and Co-operation (Industries), dated 24th July 1964 and G.O. Ms. No. 4319, Industries, Labour and Co-operation (Industries), dated 5th September 1964 regarding amendments to the Madras Bricks (Control of Price and Supply) Order, 1963.

† 20. Notification issued with G.O. Ms. No. 2833, Home, dated 3rd September 1964 regarding exemption from payment of registration fee and tax to the car MSS 40 belonging to Dr. T. F. Buchner of United States Agency for International Development Mission for India.

† 21. Notification issued with G.O. Ps. No. 2238, Revenue, dated 1st September 1964 regarding exemption from payment of tax payable by the Canteen run by the Industrial Establishments.

† 22. The Madras Contingency Fund (Amendment) Ordinance, 1964 (Madras Ordinance 2 of 1964).

† 23. Notification issued with G.O. Ms. No. 2152, Revenue, dated 24th August 1964 regarding amendments to the Madras General Sales Tax Rules, 1959.

† 24. Notification issued with G.O. No. 2284, Revenue, dated 10th September 1964 regarding amendment to the Madras General Sales Tax Rules, 1959.

† 25. Notification issued with Government Memorandum No. S1142-M2/64-2, Revenue, dated 18th September 1964 regarding amendment to the Revenue Department Notification S.R.O. A-2522 of 1960 published at page 609 of Part I of the Fort St. George Gazette, dated the 13th April 1960 as subsequently amended.

† 26. Notification issued with G.O. No. 2773, Home, dated 1st September 1964 regarding amendment to the Madras Manufactured Drugs Rules, 1932.

† 27. Notification issued with G.O. Ms. No. 2222, Home, dated 14th July 1964 regarding amendment to the Madras Motor Vehicles Rules, 1940.

† 28. Notification issued with G.O. Ms. No. 1946, Home, dated 23rd June 1964 regarding amendments to the Madras Liquor (Licence and Permit) Rules, 1960.

† 29. Notification issued with G.O. Ms. No. 2240, Revenue, dated 1st September 1964 regarding amendments to the Grant of Certified Copies Rules.

† 30. Notification issued with Government Memorandum No. 62859J2/64-3, Revenue, dated 29th September 1964 regarding Chowthahalli village in Krishnagiri taluk, Salem district, declared as an inam estate.

[19th January 1965]

† 31. Notification issued with G.O. Ms. No. 1986, Revenue, dated 29th July 1964 regarding amendment to the rules under Madras (Transferred Territory) Incorporated and Unincorporated Devaswoms Act, 1959.

† 32. Notification issued with G.O. Ms. No. 1953, Rural Development and Local Administration, dated 24th September 1964 regarding constitution of Idapadi Town Panchayat as Municipality.

† 33. Notification issued with G.O. Ms. No. 1415, Public (Services-A), dated 13th August 1964 regarding amendment to the Madras Public Service Commission Regulation, 1954.

† 34. Notification issued with G.O. Ms. No. 2329, Revenue, dated 17th September 1964 regarding exemption from payment of tax payable under the Madras General Sales Tax Act, 1959.

† 35. Notification issued with G.O. Ps. No. 2056, Revenue, dated 4th August 1964 regarding amendments to the Revenue Department Notification S.R.O. No. A-1966 of 1959.

† 36. Notification issued with G.O.R. No. 826, Revenue, dated 1st October 1964 regarding amendment to the Revenue Department Notification No. 1927 of 1960.

§ 37. Review of the activities of the Excise and Prohibition Department for the half-year 1st April 1963 to 30th September 1963.

† 38. Notification issued with G.O. Ms. No. 4807, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 13th October 1964 regarding the appointment of Inspectors under the Madras Beedi Industrial Premises (Regulation of Conditions of Work) Act, 1958.

† 39. Notification issued with G.O. P. No. 2295, Revenue, dated 11th September 1964 regarding amendment to the Central Sales Tax (Madras) Rules, 1957.

† 40. Notification issued with G.O. Ps. No. 2410, Revenue, dated 26th October 1964 regarding reduction of rate of tax payable by a dealer under the Madras General Sales Tax Act, 1959, in respect of the sales of electric welding rods.

† 41. Notification issued with G.O. Ms. No. 2252, Home, dated 16th July 1964 regarding amendment to the Madras Motor Vehicles Rules, 1940.

† 42. Notification issued with G.O. Ms. No. 1731, Public (General-M), dated 17th October 1964 regarding Introduction of Tamil as Official Language in the Office of the Project Office, the Madurai Milk Conservation Project, Madurai.

† 43. Notification issued with G.O. Ms. No. 2487, Home, dated 3rd August 1964 regarding exemption from payment of tax leviable under the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931, in respect of

[19th January 1965]

1963-64-ல் மதுரை மாவட்டத்தில் அரிசனங்களுக்காக வீட்டு மனைகள் அமைப்பதற்குப் பெற்ற இடங்கள்.	அடைவதற்கான மொத்த செலவு.	1963-64-ல் பெற்ற மனைகளின் எண்ணிக்கை.	கிட்ட மனைக் கட்டுவதற்குப் பெறப்பட்ட தொகை.	மதுரை மாவட்டத்தில் அரிசனங்களுக்காக வீடுகள் கட்டப்பட்ட இடங்கள்.	மேலவர்கள் தொகை.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
21 பிளியமரத்துக்கோட்டை					
22 பிள்ளையார்நத்தம்					
23 பாறைப்பட்டி					
24 தேத்தூரைச் சேர்ந்த புதூர் கிராமம்					
25 தங்கச்சி அம்மாப்பட்டி					
26 அம்பிளிகை					
27 கன்னிவாடி					
28 சித்தலாங்குடி					
29 கவலப்பட்டி					
30 சீலப்பாடி					
31 கோதைமங்கலம்					
32 பித்தளைப்பட்டி					
33 அடுக்கம்					
34 குவசேகரன் கோட்டை					
35 பள்ளப்பட்டி (நிலக்கோட்டை வட்டம்)					
36 ஜோகிப்பட்டி					
37 கோவனாத்து					
38 நிலக்கோட்டை					
39 கோணப்பட்டி					
40 வடமதுரை					
41 கிரனூர்					
42 அம்பாத்துரை					
43 திம்மநல்லூர்					
44 பன்னகுடியைச் சேர்ந்த மேட்டூர் குக் கிராமம்					
45 ஆவலிப்பட்டி					
46 K. சிலுக்குவாரப்பட்டி					
47 காரியம்பட்டி					
48 பாணமூப்பன்பட்டி					
49 தல்லுக்குட்டி நாயக்கனூர்					
50 வேளம்பூர் (V)					
51 வேளம்பூர் (K)					
52 தாமரைக்குளம்					
53 குன்னத்தூர்					
54 சக்கரப்பநாயக்கனூர்					
55 பெருங்காகமநல்லூர்					
56 ராயப்பன்பட்டி					
57 உத்தப்பநாயக்கனூர்					
58 நடுக்கோட்டை					
59 கொட்டாப்பட்டி					
60 சடைச்சிப்பட்டி					
61 மல்லிங்கபுரம்					
62 நாட்டமங்கலம்					
63 தொட்டப்பநாயக்கனூர்					
64 பொட்டிப்புரத்தின் குக்கிராமமாகிய ஏர்ணம்பட்டி					
65 தேவாரம்					
66 தாடிச்சேரி					
67 உசிலம்பட்டி					

19th January 1965]

APPENDIX IV.

(Vide Item VII on page 25.)

Address by Sri P. Chandra Reddy, Governor of Madras, to the Members of the Madras Legislative Assembly and the Madras Legislative Council, assembled together at the Assembly Chamber, Fort St. George, at 11 a.m. on Monday, the 18th January 1965.

Hon'ble Members of the Legislature,

I deem it a great privilege to address this Joint Session of the Legislature.

2. We meet at a time when the havoc caused by the cyclonic storm and tidal wave in Rameswaram Island and other parts of our eastern coast is still fresh in our minds. Apart from the heavy toll of human lives, nature's fury has caused loss of property on a large scale and rendered the township of Dhanushkodi uninhabitable. The destruction of the Pamban Bridge made it hazardous to rush relief to the stricken island surrounded on all sides by angry seas. Among the victims of this catastrophe, the most pitiable are the fishermen who, apart from being rendered homeless, have lost their boats and nets and with these their means of livelihood. In spite of the severance of all communications, the Government have done their very best to organise the rescue and relief of people marooned in the island. It is heartening to note the spontaneous response from people, rich and poor alike, from all parts of the State and even outside, including in particular U.S.A. and other friendly countries, in the form of contributions in cash and in kind for the relief of the distressed. Schemes—both short-term and long-term—for rehabilitation of the victims estimated to cost about Rs. 150 lakhs have been formulated and are being pushed through with the utmost vigour. The Honourable Members may rest assured that financial considerations will not deter the Government from doing all that is necessary for assuaging the sufferings of the people. The Central Government have also recognised the magnitude of the problem of relief and rehabilitation and we have reason to feel confident that assistance will be forthcoming from them in an adequate measure.

3. People all over the country should have felt considerably relieved that the cyclone has left untouched the famous temple at Rameswaram which has through the ages attracted devout pilgrims from all over the country and has been a sacred symbol of our national unity. The restoration of communications with Rameswaram Island for the convenience of this national pilgrim traffic, is therefore entitled to the highest priority. The Railways have moved with a commendable sense of urgency in the matter and have already initiated action for the reconstruction of the Pamban Bridge. Meanwhile, the State Government have arranged for the operation of a ferry service with a fleet of mechanical boats, so as to maintain uninterrupted movement of persons and goods to the island. From the long-term point of view, the proper protection of

[19th January 1965]

the temple and provision of an access to Setru Theertham in Dhanushkodi are matters of national concern and the State Government will address themselves to these problems in collaboration with the Government of India.

4. The severe damage to Dhanushkodi pier has made it necessary to develop a new township on the mainland for resuming the ferry service to Ceylon. The obvious location for this is the Sethusamudram Canal area and therefore the execution of this project has become specially urgent. There is broad agreement that the project, by providing a direct line of communication between the west and east coasts of India without having to circumnavigate Ceylon, would promote the general economy of the nation. The execution of this project will also be a logical sequel to the programme already under way for the development of Tuticorin as a deep water harbour. Sethusamudram Scheme by virtue of its nature and dimensions will be the responsibility of the Central Government who are now actively engaged in completing the technical scrutiny of the project. Meanwhile, the State Government propose to initiate advance action on the project by appointing administrative and technical staff for acquisition of lands, construction of buildings for offices and quarters and improvement of communications in the area. This project will not only provide opportunities for gainful employment to the victims of the recent cyclone, but will also quicken the pace of economic development of a backward region where many of the repatriates from Ceylon and Burma returning to their ancestral homes would seek resettlement.

5. The cyclone with all its havoc has however brought in its trail welcome rains in many parts of the State and has significantly improved the crop prospects for the current season. While there are areas in the southern districts with less than normal rainfall, seasonal conditions have by and large been fair and on current expectations the principal harvest now in progress should be a good one. The improvement now anticipated in the level of production of foodgrains should in its turn have a favourable impact on food supplies and prices.

6. As Honourable Members are aware, our State is in a normal year, marginally surplus in rice. But the comparatively large outward flow of rice under the stimulus of higher prices ruling outside the State and the suspension of normal trade in the wake of enforcement of price control, created a difficult situation in the City and other important Urban Centres towards the end of September. The Government therefore had to step in with direct procurement of short-term crop then coming into the market and organize supplies through Co-operative and other licensed shops. The Collectors and their staff responded in a gratifying manner to the challenge posed by this difficult situation and the energetic measures taken both for procurement of stocks and their movement to areas in short supply under the direct supervision and guidance of senior officers deputed by the Government, helped in bringing the situation quickly under control. These measures and

19th January 1965]

the introduction of family card system have brought about a visible improvement in the distribution of foodgrains at regulated prices to vulnerable sections of our population.

7. Keeping in view the need to ensure adequate supplies at reasonable prices, the Government have evolved their policy in regard to procurement of long-term crop of the current season. The most effective means of regulating the market in foodgrains will be to build up a buffer stock of about 4 lakhs of tonnes of rice, so that orderly releases from these stocks would have a steadying effect on the flow of stocks at regulated prices. The bulk of this quantity, about 2 to 2½ lakhs of tonnes, will have to be secured from the Cauvery Delta in the districts of Thanjavur, Tiruchirappalli and South Arcot and the balance from other districts. This operation which would cover less than a third of the marketable surplus is indeed not intended to displace private trade altogether. The Government's aim is to ensure a position of vantage from which trade could be regulated more effectively. The buffer stocks will be built up by a levy from the millers and direct purchase from the producers on a suitably graded scale so as not cause hardship particularly to the small producers. Towards this programme of building up the buffer stock, Co-operatives in each District will be utilised to the maximum possible extent. For the rest, wholesalers will be selected taking into account the storage capacity available with them, the volume of their past trade, their financial standing and, above all, their reputation for integrity. The area of operation of each agent will be suitably demarcated with targets of purchase on Government account. To facilitate this operation, movement of foodgrains on private account will be suitably regulated. We may however have to follow a modified policy in regard to Kanyakumari district, which has a long open border with the Kerala State, rendering prevention of movement of grains across the border difficult. The Government have decided that there should be procurement of the entire surplus available in the Kanyakumari district and that consequently the needs of the people of this district should be met in full by Government on the basis of an adequate ration.

8. As Honourable Members are aware a Foodgrains Corporation has been set up by the Government of India and has just started functioning with its headquarters in Madras. We may expect this Corporation to assume increasingly direct responsibility for procurement of foodgrains for building up buffer stocks and for meeting the needs of the people. It will obviously take some time for the Corporation to build up its organization and play the part expected of it. It has therefore been decided that for the current season apart from any compact area where the Food grains Corporation may like to function direct, the State Government should themselves procure in the rest of the State. The Corporation should hold the stocks procured in proper storage as the agent of this Government. Subject to commitments negotiated with the Government of India for meeting the needs of other deficit States the release of stocks held by the Corporation in the State should be according to the advice of the State Government.

[19th January 1965]

9. As an important aspect of our policy of building up buffer stocks, we have embarked on a programme of construction of storage capacity in the public sector. It is expected that by the end of March an additional storage capacity of the order of two lakhs of tonnes will become available.

10. While taking these measures essentially of a regulatory nature, in assuring supplies of foodgrains at prices fair alike to the producer and consumer, the Government are redoubling their efforts for augmenting production of foodgrains as well as of subsidiary foods like, fish, milk and vegetables. The consumption of fertilisers is picking up again and is expected to reach a level of about 3.25 lakhs tonnes in terms of Ammonium Sulphate in the current year. Given favourable seasonal conditions and assured supplies of fertilisers, attainment of targets of additional production for the current plan should not be too difficult. A new strain of short-term paddy, capable of withstanding heavy dosage of chemical manures, has been evolved and the spread of this variety should assist significantly in stepping up production. The pace of execution of various minor and medium irrigation schemes has been stepped up and the Supplementary Estimates which the House will be considering in the current session will fully reflect this increased tempo in agricultural and allied sectors.

11. The implementation of other schemes included in the Plan has also been equally satisfactory and it is now anticipated that as against the budgeted outlay of Rs. 70.53 crores, the actual outlay on Plan in the current year will be over Rs. 77 crores. The Planning Commission has on a realistic basis fixed the outlay for the next year at about Rs. 78 crores. But the chances are that as in previous years our final performance will appreciably be in excess of this provision. On current anticipations, the outlay on Third Plan would aggregate to nearly Rs. 340 crores thereby exceeding the original provision by Rs. 50 crores. The Planning Commission which recently made an assessment of the progress of the Plan in this State has considered our performance to be most impressive in terms both of expenditure and achievement of targets. There has been a balanced development of all key sectors of growth, like agriculture, power, industry and transport and the State is well-poised for the considerably enlarged developmental effort visualised for the Fourth Plan. The several Working Groups set up for the drawing up of the Fourth Plan have completed their study of the techno-administrative aspects of the programmes to be included in the Fourth Plan. The Government will soon finalise their draft proposals for the Fourth Plan on the basis of these studies and the House will have an opportunity of discussing them in the current session.

12. The impressive performance of the State in the fulfilment of the Plan has in no small measure been due to the fact that the Honourable Members have given the Government their unstinted co-operation and generally viewed all programmes of development as beyond the pale of political controversy. Differences in accent

[19th January 1965]

are inevitable and perhaps necessary in a healthy democracy; but there should be broad agreement and co-operation on the common tasks. I plead and pray for the continuance of this spirit of co-operation and understanding.

13. The legislative programme for this session is not heavy. To finance the procurement operations undertaken since October, an Ordinance had to be promulgated raising the corpus of the Contingency Fund from Rs. 1.5 crores to Rs. 5 crores. A Bill for replacing this Ordinance by an Act of the Legislature will be coming up for consideration in the current session. The Madras Cultivating Tenants Protection Act, 1955 (Madras Act XXV of 1955) is due to expire on 27th September 1965. The Government have decided to place the Act on a permanent basis. A Bill for this purpose will also be introduced in the current session of the Legislature. The Madras Preservation of Private Forests (Amendment) Bill, 1964, which had been passed by the Legislative Assembly in its last session will now go before the Legislative Council for consideration.

14. The main business of the current session will be the consideration of Supplementary Estimates for the current year and the Budget Estimates for the next. I have no doubt that you will carry on your deliberations with that sense of restraint and decorum for which this Legislature is justly renowned.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Wednesday, the 20th January 1965.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (the Hon. SRI M. A. MANICKAVELU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Punishment for corrupt practices

* 16. Q.—SRI K. S. ABDUL WAHAB : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state department-wise, the number of Government servants dealt with departmentally and punished for corrupt practices during the year 1963-64 ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The number of Government servants of various departments who have been dealt with and punished for corrupt practices during 1963-64 is as follows :—

Police Department	...	...	...	41
Madras Public Service Commission	...	...	...	1
Co-operative Department	...	...	...	1
Revenue Department	...	...	...	1
Medical Department	...	...	...	7
Forest Department	...	...	...	6
Public Works Department	...	...	...	2
Registration Department	...	...	...	3
Commercial Taxes Department	...	...	...	2
Local Administration Department	...	...	...	3
Total				67

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : May I know whether these cases were referred to the Courts or departmentally disposed of?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I have no information about it.

SRI S. K. SAMBANDHAN : What further steps are taken by the Government to check corruption among Government officials?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : These are the steps that are being taken. I am not aware of any further steps.

[20th January 1965]

SRI G. KRISHNAMOORTHY : What is the nature of the punishments awarded?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Compulsory retirement, dismissal, suspension as a specific penalty, reduction in rank and so on.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Chief Minister tell us whether the Government sincerely believe in checking or eradicating corruption and, if so, what is the meaning with which they look at these corruptions?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, if the hon. Member doubts the sincerity of the Government in the matter, there is no purpose in my answering his questions.

SRI K. S. ABDUL WAHAB : I would like to know the number of cases pending; cases to be decided judicially.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I am sorry I do not have information about the cases pending.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : What is the experience of Government in regard to incidence of corruption? Is it increasing or decreasing?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I do not believe in either exaggerating corruption or in ignoring it. Corruption has considerably decreased particularly after the Directorate of Vigilance came into being. It has had some good effect on the incidence of corruption.

SRI K. S. ABDUL WAHAB : May I know the methods adopted to trap corrupt officials?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I should not reveal all that which will defeat our purpose. (Laughter.)

Residential scholarships to the children of goldsmiths

* 17 Q.—SRI M. RAJAH IYER : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether the children of goldsmiths who were affected by the Gold Control Order are eligible for residential scholarships in high schools; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) No.

(b) Does not arise.

SRI M. RAJAH IYER : Sir, in view of the fact that considerable sums are granted for the relief of persons affected by the Gold Control Order and we are giving them educational concessions, why should not the Government go a little way more and make residential scholarships also available to them?

[20th January 1965]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I will explain the position, Sir. All students studying up to S.S.L.C. are exempted from the payment of full tuition-fee from the school year 1964-65. The Government have introduced with effect from the academic year 1964-65 a scheme for the award of the concession and other education facilities to the children of displaced goldsmiths. Under the scheme, the children of goldsmiths studying up to S.S.L.C. are exempted from the payment of all items of special fees. In addition, they are awarded an allowance for the purchase of books. The rate of book allowance is as follows: Rs. 3 in standards I to III. Rs. 8 in standards IV and V. Rs. 15 in standards VI and VII and Rs. 25 in standards IX to XI.

No residential scholarship is granted to children of goldsmiths studying in High school classes. Such of the students studying in standards IX to XI as belong to Backward Communities are eligible for the award of non-residential scholarship from the Harijan Welfare Department. The children of goldsmiths studying in post-matriculation courses are granted half tuition fee concession provided the annual income of their parents or guardians does not exceed Rs. 1,500. The children of goldsmiths studying in post-matriculation courses will also be awarded scholarships, both residential and non-residential, at the rates granted by the Harijan Welfare Department to students belonging to Backward Communities subject to the condition prescribed for the award of Harijan Welfare Department.

SRI M. RAJAH IYER : While thanking the Government for the detailed order, may I submit that there are only a very few cases of children of goldsmiths affected who cannot prosecute their studies unless they are put in the hostel? As members of the Backward Community, they are eligible for it, and so the Government may be pleased to review their cases and see that residential scholarships are made available to these students in the high schools also.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I would suggest to the hon. Member to put a separate question.

Scales of pay of Assistant Inspectors of Labour

* 18 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether the Government have revised the scales of pay of the Assistant Inspectors of Labour in G.O. Ms. No. 713, (Labour) Industries, Labour and Co-operation, dated 7-2-1964; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Yes.

(b) The scale of pay of the post of Assistant Inspector of Labour which was previously Rs. 200-10-270 was revised in G.O. Ms. No. 713, (Labour) Industries, Labour and Co-operation, dated 7-2-1964 as Rs. 180-5-200-10-300. This was done in

[20th January 1965]

order to enable Assistant Inspectors of Labour who have reached the maximum of Rs. 270 to go up to Rs. 300 and to permit a free flow between the posts of Assistant Inspectors of Labour and Superintendents in the Labour Department.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Chief Minister tell us whether this cadre will be put in the general subordinate service instead of the present ministerial service?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : This has been made equivalent to the cadre of Superintendents. The Superintendents and the Assistant Inspectors are of the same cadre.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Sir, the motive of the orders contained in G.O. No. 713, is to give chances to the Assistant Inspectors to become Superintendents of sections. Will the Government place this cadre under the general subordinate service instead of the present ministerial service?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The hon. Member may put a separate question.

New Secondary Education Scheme

* 19 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether any new syllabus has been prepared for the new Secondary Education Scheme; and

(b) if so, when it will be introduced?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) & (b) The matter is under consideration.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Sir, the decision to introduce the new syllabus into the high schools was taken years and years ago and how long will the Government take to finalise the new syllabus?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, this was considered only last year by the Advisory Board and certain tentative ideas were formulated on that basis. The draft of the syllabus is ready and the views of the institutions concerned will be obtained and then the whole question will be gone into and a final decision taken in time for the syllabus to come into force in the coming academic year.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Sir, by whom is the syllabus generally framed and are the views of the teachers obtained on that?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The opinions of the teachers will be obtained on this draft.

[20th January 1965]

Priority for Members in State Express Bus Services

* 20 Q.—SRI K. S. ABDUL WAHAB : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state whether there is any proposal to give priority in reservation of accommodation in the State Express Bus Services to the Members of the Legislature?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : No, Sir.

SRI K. S. ABDUL WAHAB : The Government of India extend facilities for reserving seats in the railway for Members of Parliament. They allow members to avail the emergency quota seats. Why should not the State Government extend the same facility to Members of the State Legislature? Will the Government give consideration to this?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, it will lead to non-utilization and, therefore, loss to the department.

Handlooms

* 21 Q.—DR. A. CHIDAMBARANATHAN : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the number of handlooms registered in the State up to 31st July 1964 under the Textile Control Order; and

(b) the number from the Co-operative Sector?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) & (b) Up to 31st July 1964, 516,086 handlooms have been registered under the Textile Control Order, of which, 216,708 are within the Co-operative Sector.

DR. A. CHIDAMBARANATHAN : Sir, it seems, according to these figures, 42 per cent of the handloom weavers have come into the co-operative sector. Is that correct?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : There is difficulty in getting the exact figures of the handlooms. Our last census showed that there were only about 4,90,000. Now the recent figures show that there are 560,000. I think it is because new looms are coming up. So far as the figure in the co-operative sector are concerned, they are correct. It is 2,16,000.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. Minister tell us how these figures were obtained and on what authority they are based?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : There is section 6 of the Textile Production and Handloom Control Order. Under this section the looms were registered and it is on this basis these looms were enumerated.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Are the Government aware that a department of the Government of India, viz., the Census Department has prepared a booklet by name 'Handloom in Madras

[20th January 1965]

State' in which they have given the figures relating to handlooms in Madras State? If so, are the Government aware of the figures given in that book?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : If the hon. Member has any figures, he can pass them on to the Government. We know that a census is prepared. I have only said that the figures with regard to the total number of looms are very uncertain. There is nothing like a positive order saying that only handlooms registered under the Control Order can work. Any person can put up a loom and work it. These unregistered looms would have come under the census report and those figures are likely to be more correct. Since there is nothing which prohibits the use of looms without registration, it will be very difficult to give the exact figures of looms in the State.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Are we to take it that the Census Department's work is a mere eyewash without giving correct figures?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : It is mere enumeration.

3-10 SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. Minister please refer to that Census Department Book and revise at least the number of looms working on cotton, silk, art-silk and other different varieties and the number of looms in the co-operative sector, because the figures given in that Census Department book is only 1.6 lakhs. in the co-operative sector which is comparatively about 22 to 25 per cent. whereas our Government boast that the co-operative sector has got 42 per cent of the number of looms?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I assert positively that the number of looms in the co-operative sector under Madras State is 216,708.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Sir, on what basis does he definitely assert these figures? I know definitely it is not so.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The hon. Member may be wiser. But we have got figures of people who have joined the co-operative societies to whom we have given share capital loans. We have given advance at the rate of Rs. 500 per year for the looms registered under Co-operative Societies Act. So far as the co-operatives are concerned, this State's figures are perfect. But so far as unregistered looms are concerned, it is anybody's guess.

Steel Plant at Salem

* 22 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN and SRI N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether any final decision has been reached in setting up a Steel Plant at Salem; and

[20th January 1965]

(b) if so, what it is?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) & (b) The Detailed Project Report on the Neyveli-Salem Steel Project submitted by the Consulting Engineers, Messrs. M. N. Dastur and Company Private Limited, Calcutta, in August 1964 is under the consideration of the Government of India.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Government stress the importance of establishing the Salem Steel Plant as early as possible, at least in the beginning of the Fourth-Year Plan?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, it depends upon the Government of India's decision.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : Will the Government assure us that the Steel Plant will be definitely established at Salem?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : This is a matter, as I said, within the competence of the Government of India whether it is to be included in the Fourth Plan or not. But I have stated in the other House and I repeat it now that the Madras Government will go ahead with the scheme with or without the assistance of the Government of India.

SRI K. S. ABDUL WAHAB : So far as the Minister is concerned, does he sincerely hope that the Steel Plant will be initiated in the Fourth Plan?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I sincerely wish for it.

DR. H. V. HANDE : What is the total cost of the plant?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : According to the report which we have now got, the plant is likely to cost about Rs. 100 crores and to be exact Rs. 95 crores. The foreign exchange commitment of it will be Rs. 35 to Rs. 38 crores and the rest would be local cost.

திரு. ஆர். வெங்கடாசலம் : தஸ்தூர் கம்பெனியினுடைய அறிக்கையானது சேலத்தில் அமைப்பதற்குச் சாதகமாக இருக்கிற காரணத்தினால். மத்திய அரசாங்கத்துடன் பேரிட்டாவது அதைப் பெறுவதற்கு சென்னை அரசாங்கம் ஏன் பின் தங்குகிறது?

சுனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : பேரிட்டம் வழக்கம் எங்களுக்கு இல்லை. நான் முதலில் சொன்ன பதில், மத்திய சர்க்காருடைய உதவி இருந்தால் அதனுடனும், மத்திய சர்க்கார் உதவி இல்லாவிட்டால் அந்த உதவி இல்லாமல் ராஜ்ய சர்க்காரே இதை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்பது.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன் : இது முக்கியமான தொழிற்சாலை யாக சென்னை மாநிலத்தில் இருப்பதால் மத்திய சர்க்காரிடம் இருந்து உதவி பெறுவது ஏன் சந்தேகமாக இருக்கிறது? அந்தக்

[20th January 1965]

சந்தேகத்தை விலக்கி நிச்சயமாக மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து உதவி பெறும் நிலையை ஏன் இந்த அரசாங்கம் ஏற்படுத்தக் கூடாது?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இது டெல்லியில் கேட்க வேண்டிய கேள்வி.

SRI Si. P. ADITANAR : The Hon. Minister stated that the scheme cost about Rs. 100 crores and the State would proceed with it even without the assistance of the Central Government. Is the Minister satisfied that the State Government have resources to the extent of Rs. 100 crores?

MR. CHAIRMAN : Otherwise, they won't say.

Express buses from Madurai to Cumbum and Kumuzhi

* 23 Q.—SRI N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to ply express buses from Madurai to Cumbum and Madurai to Kumuzhi; and

(b) if so, when the buses will begin to ply in these routes?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) & (b) There are no proposals for introducing express buses on the routes Madurai-Cumbum and Madurai-Kumuzhi. However, the Regional Transport Authority, Madurai, is considering a proposal for introducing two additional buses as express services on the route Madurai to Lower Camp, which overlaps the route Madurai to Cumbum.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Sir, is it a fact that there is a fall in the railway revenues consequent on the introduction of express bus services by the State Government?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I may refer the Hon. Member to Parliament which alone is competent to answer the question.

DR. H. V. HANDE : Sir, what is the normal period for which the express buses are run on the roads when a fresh bus is put on the road? Is it three years or four years?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Our rule is to depreciate on the straight line basis in 5 years, but to run it for 7 years.

Sale of intoxicating drinks as Homoeopathy, medicines

* 24 Q.—SRI K. S. ABDUL WAHAB : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether the Government are aware that intoxicating drinks are sold in the name of Homoeopathy medicines; and

(b) if so, the action taken or proposed to be taken thereon?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) & (b) An instance came to notice in this State in 1957 of Chloral Hydrate being used in the preparation of a liquor called the "Synthetic Fruit Syrup" as a

[20th January 1965]

substitute for liquor. The accused was charged under section 7 and 4 (1) (a) of the Madras Prohibition Act, 1937, and he was convicted in that case. No other instance came to the notice of Government so far.

(அ), (இ) நம் மாநிலத்தில் 1957-ல் "செயற்கைப் பழரசம்" என்ற பெயரில் குளோரல் ஹைட்ரேட்டைப் பயன்படுத்தி சாராயத்திற்குப் பதில் ஒருவகை மதுவைத் தயாரித்ததாகக் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. இவ்வழக்கில் எதிரியின் மீது 1937, தமிழ்நாடு மதுவிலக்குச் சட்டத்தின் 7-வது பிரிவின் கீழும் 4 (1) (ஏ) பிரிவின் கீழும் குற்றம் சாட்டப்பட்டு, அவருக்கு தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. இதைத் தவிர வேறு எந்தவிதமான தயாரிப்பும் இதுவரை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்படவில்லை.

திரு. கே. பாலகம்பிரமணிய அய்யர் : ஹோமியோபதியில் டிரிங்ஸ் இருக்கிறதா? அது புரியவில்லை. ஏனென்றால் ஹோமியோபதியில் சின்னதாக பில்லாகத் தான் தருகிறார்கள். நான் கூட சாப்பிட்டிருக்கிறேன். கேள்வியே அர்த்தமாகவில்லையே, அதற்காகத்தான் சொல்லுகிறேன்.

MR. CHAIRMAN : Homoeopathy is all embracing.

கனம் திரு. பி. கக்கன் : கனம் சேர்மன் அவர்களே, தயாரிப்பதில் சில சமயங்களில் தயாரிக்கக் கூடாத சில மருந்துகளைச் சேர்த்துத் தயாரிப்பதால் அதை லேபரேட்டரிக்கு அனுப்பி வைத்து நடவடிக்கை எடுக்கிறோம்.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : நாட்டு மருந்து என்ற பெயரில் ஸ்லிப்புகளை சீசாவில் ஓட்டி விட்டு லட்சக் கணக்கில் தமிழ்நாட்டில் விநியோகிக்கப்படுகிறது. அதைப் பற்றி அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டதா? அப்படியானால் அரசாங்கம் அந்த விநியோகத்தைத் தடை செய்வது பற்றி கவனிக்குமா?

கனம் திரு. பி. கக்கன் : அப்படிப்பட்ட தகவல் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு வந்திருக்கிறது. அரசாங்கம் அதைப் பரிசீலனை செய்து வருகிறது.

திரு. ஏ. கே. தங்கவேல் முதலியார் : சில பேர் விபூதியைக் கூட மருந்து என்று கொடுக்கிறார்கள். சாப்பிடுகிறார்கள். குணமாகி விடுகிறதே!

Gazetted Officers in the Agricultural Department Extension Wing

* 25 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) the number of Gazetted Officers appointed under Rule 10 (a) (i) of the General Rules in the Agriculture Department Extension Wing (Propaganda and Publicity) as on 1st June 1964;

(b) their period of service under Rule 10 (a) (i); and

C. 55—2

3-20
p.m.

[20th January 1965]

(c) the reasons for the delay in regularising their services?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) Seventy-three officers in the category of District Agricultural Officers in the Extension Wing (Propaganda and Publicity).

(b) Ranging from April 1960 to May 1964.

(c) The 73 posts of District Agricultural Officers are within the purview of the Madras Public Service Commission. Pending selection by the Commission, their services have not yet been regularised. Proposals have been sent to the Madras Public Service Commission in respect of 53 candidates for regular selection and the results of the Commission are awaited. Proposals for the remaining 20 candidates, who were promoted only after 1st July 1963 are being formulated by the Director of Agriculture, Madras.

(அ) (பிரசாரம்—விளம்பரம்) வேளாண்மை விரிவாக்கப் பிரிவில் மாவட்ட வேளாண்மை அதிகாரிகள் தரத்தில் 73 அதிகாரிகள்.

(இ) 1960-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் தொடங்கி 1964-ம் ஆண்டு மே மாதம்வரை.

(உ) மாவட்ட வேளாண்மை அதிகாரிகளுக்குரிய அந்த 73 பதவிகளும், தமிழ்நாடு அரசாங்க அலுவலர் தேர்வுக் கமிஷன் (M.P.S.C.) அதிகார வரம்பிற்குட்பட்டுள்ள கமிஷன் அவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் வரை, அவர்களுடைய பணி முறைப்படுத்தப்படாமலுள்ளது. அவர்களில் 53 பேர் சம்பந்தமாக, முறையாகத் தெரிந்தெடுப்பதற்கான திட்டங்கள் கமிஷனுக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளன. கமிஷனின் முடிவுகள் இன்னும் கிடைக்கவில்லை. எஞ்சிய 20 பேருக்கு 1-7-1963-க்குப் பின்னரே பதவி உயர்வு கொடுக்கப்பட்டதால் அவர்களை முறையாகத் தெரிந்தெடுப்பதற்கான திட்டங்களை சென்னை வேளாண்மைத் துறை நெறியாளர் தயாரித்து வருகிறார்.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன் : அரசாங்கத்தின் விவரப்படியே 4 வருஷத்திற்கு மேலாக 70-க்கும் மேற்பட்ட அதிகாரிகள் ப்ரோபேஷனர்களாக இருந்துகொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆகையால் அவர்களுக்கு ஆண்டுதோறும் கிடைக்கவேண்டிய அதிகப்படியான இன்கிரிமெண்டுகள் கிடைக்க வசதியில்லாமல் இருக்கிறார்கள். ஆனால் அரசாங்கத்தினுடைய உத்தரவுப்படி 6 மாதம் அல்லது ஒரு வருஷம் ப்ரோபேஷனராக இருந்தால்கூட அவர்களை ரெகுலரைஸ் செய்யவேண்டும் என்ற உத்தரவு இருக்கிறது அப்படி இருந்தும் இது சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் ஏன் அப்படிச் செய்யப்படவில்லை? அவர்களுக்கு அதிகப்படியாக கிடைக்கவேண்டிய சம்பளத்திற்கு அரசாங்கம் ஏதாவது செய்யுமா?

கனம் திரு. பி. கக்கன் : தனியாகக் கேள்வி கேட்டால் பதில் சொல்லப்படும்.

20th January 1965]

Kombai grazing grounds

* 26 Q.—SRI N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state whether the Kombai grazing grounds situated west of Kombai in Periakulam taluk, Madurai district, will be assigned to the poor?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Minister for Food) : The answer is in the negative.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : உபயோகம் இன்றி தரிசாக இருக்கும் நிலங்களாக மதுரை ஜில்லாவில் 9 லட்சம் ஏக்கருக்கு மேலாக இருப்பதாக சர்க்கார் கணக்கில் இருக்கிறது. அதை உழுவதற்குத் தகுதியானது என்று பொதுமக்கள் கேட்டால், கண்டிஷன் ஜாரியாவது செய்வதற்கு அரசாங்கம் முயற்சிக்குமா? மா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : எனக்குப் பொதுவாக மதுரை ஜில்லா தரிச நிலங்களைப் பற்றித் தெரியாது. கனம் அங்கத்தினர் கேட்ட இந்தப் பெரிய குளம் கோம்பைப் பகுதியில் அவர்களுக்கு அசைன்மெண்டு பன்னிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டவை, கிரேசிங் கிரவுண்டாக மேச்சல் நிலமாக உபயோகப் படுத்தப்படுகிற காரணத்தினால், கொடுக்கப்படவில்லை.

Transfer of Civil Surgeons

* 27 Q.—MR. H. V. HANDE : Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) whether any rules or norms are followed in the matter of transfers of Civil Surgeons in Government Hospitals; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : (a) & (b) The normal term for Civil Surgeons in a station is three years. They may, however, be transferred from a station within the three year period or be retained in the same station beyond three years on administrative grounds. There are no specific rules or norms regarding the transfer of Civil Surgeons in Government Hospitals.

DR. H. V. HANDE : Sir, may I know what are the administrative grounds on which they are usually retained?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : I do not think it will be possible to explain all that now.

DR. H. V. HANDE : Sir, is it not a fact that in the Madurai Medical College the post of a senior orthopaedist is still vacant?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : A separate question may be put.

DR. H. V. HANDE : May I know, Sir, why frequent transfers are ordered disturbing the work in the hospitals?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Sir, I have in answer to the main question stated that frequent transfers are not made and that normally the period is three years for every

[20th January 1965]

doctor to be retained in a station. Whenever there is need for transfer for administrative reasons, doctors are being transferred and not frequently.

DR. H. V. HANDE : Sir, there is a lot of pressure brought on the Director of Medical Services for getting back to the city these doctors who have been transferred outside.

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : No, Sir. Pressure does not count.

Misappropriation of funds in A. Vellalapatti Town Panchayat

* 29 Q.—SRI N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether any instance of misappropriation by the Executive Officer, A. Vellalapatti Town Panchayat, Melur taluk, Madurai district, has been brought to the notice of the Government; and

(b) if so, the action taken or proposed to be taken thereon?

கனம் திரு. எஸ். எம். ஏ. மஜித் : (அ) ஆம்.

(இ) மேற்படி நிர்வாக அதிகாரி மீது குற்றப் பத்திரிக்கை தாக்கல் செய்யப்பட்டுள்ளது. இவ்வழக்கு மதுரை இரண்டாவது முதல் வகுப்புக் கூட்டு மாஜிஸ்ட்ரேட் நீதிமன்றத்தில் விசாரணையில் இருந்து வருகிறது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : இத்தகைய மோசடிகளப்பற்றி புகார் செய்தால், கிட்டத்தட்ட நடவடிக்கை எடுக்க 3 ஆண்டுகள், 4 ஆண்டுகள் ஆகின்றன. ஆகையால் புகார் செய்த உடனே தக்க நடவடிக்கை எடுக்க அரசாங்கம் கவனம் செலுத்துமா?

கனம் திரு. எஸ். எம். ஏ. மஜித் : ஏற்கெனவே இந்தப் புகார் செய்தவர் சக அமைச்சர் அவர்கள்தான். இதை ஆரம்பத்திலேயே கண்டுபிடித்துச் சொன்னார். இதற்குத் தக்க நடவடிக்கை துரிதப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது இது கோர்ட்டில் விசாரணையில் இருந்துவருகிறது. சம்பந்தப்பட்ட ஆர்.டி.ஓ.வும் நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறார். துரிதப்படுத்த வேண்டுமென செய்யப்படும்.

Government Tourist Rest House at Madurai

* 29 Q.—SRI M. RAJAH IYER : Will the Hon. the Minister for Information and Publicity be pleased to state—

(a) whether any representation has been received about the lack of facilities for hot water bath in the Government Tourist Rest House at Madurai; and

(b) If so, the action taken or proposed to be taken thereon?

கனம் திரு. ஜி. புவராகன் : (அ) ஆம், ஐயா.

(இ) மதுரையில் உள்ள உல்லாசப் பிரயாணிகள் தங்கும் விடுதியில் வெந்நீர் வழங்குவதற்கு மின் கொதிகலன்கள் வைப்பதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யப்படுகின்றன.

[20th January 1965]

SRI M. RAJAH IYER : Sir, till such time as heaters are installed, should not they provide a boiler with coal so that hot water can be made available to the occupants? They do not have utensils for making hot water. There is great pressure put upon the staff to bring some water, and they bring some water with only streak from the kitchen. The difficulty seems to be that they have no utensils to prepare hot water. A boiler with coal may be sanctioned to this rest house.

THE HON. SRI G. BHUVARAHAN : It will be considered.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன் : எல்லா டிரிஸ்ட் ரெஸ்ட் அவுஸ் களிலும் வெந்நீர் போடுவதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்யப்படுகின்றனவா? அப்படி இல்லையென்றால் அதன்படி செய்ய அரசாங்கம் முன்வருமா?

MR. CHAIRMAN : The main question relates to Madurai.

கனம் திரு. ஜி. புவராகன் : மதுரையில் இப்போதுதான் வெந்நீர் தேவை என்று கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் ஒரு கடிதம் எழுதினார்கள். மேற்கொண்டு பரிசீலனை செய்து வைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்கிறோம்.

Chank-divers

* 30 Q.—SRI M. RAJAH IYER : Will the Hon. the Minister for Information and Publicity be pleased to state—

(a) the number of chank-divers engaged by the Government at Tuticorin during 1963-64;

(b) the rate of wages paid to them during 1963-64; and

(c) whether their lives have been compulsorily insured at Government expense?

கனம் திரு. ஜி. புவராகன் : (அ) 609.

(இ) முழு வளர்ச்சி பெற்ற ஜாதிச் சங்குகள்—சங்கு ஒன்றுக்கு 47 காசு. பூச்சி அரித்தவை—சங்கு ஒன்றுக்கு 3 காசு.

(உ) இல்லை.

SRI M. RAJAH IYER : Sir, may I know how these rates of wages compare with the wages paid by the lessees and private licensees? Are our rates higher or lower?

கனம் திரு. ஜி. புவராகன் : அந்த விவரம் என்னிடம் இல்லை.

SRI M. RAJAH IYER : Sir, it is stated that the Government have no proposal to insure compulsorily the lives of these chank-divers. May I point out that the State Electricity Board is compulsorily insuring the lives of workers on the hot lines? Likewise would the Government at least take up this question of

[20th January 1965]

insuring the lives of these people engaged in such a hazardous occupation as chank diving?

கனம் திரு. ஜி. பூவராகன் : இன்ஷூர் செய்வதுபற்றி பரிசீலனை செய்யப்பட்டு இவர்கள் செய்கிற தொழிலுக்கு அது உகந்தது அல்ல என்று கைவிடப்பட்டது.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ANNOUNCEMENTS.

(1) MESSAGE FROM THE GOVERNOR.

MR. CHAIRMAN : I have received a message from the Governor of Madras recommending to the Legislative Council the consideration of the Madras Contingency Fund (Amendment) Bill, 1965.

(2) MESSAGE FROM THE ASSEMBLY.

MR. CHAIRMAN : I have also received a message from the Hon. Speaker, Legislative Assembly, transmitting a copy of the Madras Contingency Fund (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 1 of 1965), as passed by the Legislative Assembly and signed by him, for the recommendation of the Council and certifying that the Bill is a Money Bill within the meaning of Article 109 of the Constitution of India.

III.—CALLING ATTENTION TO POLICE VIOLENCE AND FIRING IN THE SCOTT CHRISTIAN COLLEGE AT NAGERCOIL ON 2ND DECEMBER 1964.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : கனம் தலைவர் அவர்களே, 2-12-1964-ல் நாகர்கோவில் ஸ்காட் கிறிஸ்துவக் கல்லூரி வளைவினுள் கூடி நின்ற மாணவர்கள் மீது போலீசார் துப்பாக்கி பிரயோகம் செய்தனர். ஒரு மாணவன் கால இழந்தான். மற்றொரு மாணவன் கால விரல்கள் இழந்தான். 26-12-1964-ல் துத்தூர் உயர்நிலைப்பள்ளி மாணவன் ஒருவனை நையப்புடைத்து தலைமையாசிரியர் உட்பட 5 பட்டதாரி ஆசிரியர்களைக் கைது செய்து, போலீஸ் நிலையத்தில் அடித்து துன்புறுத்தி, கைவிலங்கிட்டு சாலை வழியே நடத்தி சென்ற கொடுமை, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் பெரும் பரபரப்பை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. இக் கொடுமைக்கு அனுதாபம் தெரிவிப்பதைப்பற்றி அலோசித்துக் கொண்டு கல்லூரி வளைவினுள் நின்ற மாணவர்களிடம் போலீசார் அவசியமில்லாமல் யாருடைய அழைப்பும் இல்லாமல் தலையிட்டு, கடியடி செய்து மாணவர்கள் மீது சுட்டனர். இச்சம்பவங்கள் அத்தனையும் எங்கள் கண் முன் நடந்தது. அரசாங்கமும் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் மீது தீவிர நடவடிக்கைகள் எடுத்து வருகிறது. இவ்வாறு அங்கு போலீசாரைக் கொண்டு வந்து முறை தவறி கொடுமை செய்வதற்குக் காரணமாயிருந்த அதிகாரிகள் யார் என்று கண்டு, தகுந்த தண்டனை அளிப்பதற்கு நீதி விசாரணை தேவை என்பதை அரசாங்கத்தின் அவசர கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

CALLING ATTENTION TO POLICE VIOLENCE AND FIRING IN THE SCOTT CHRISTIAN COLLEGE AT NAGERCOIL ON 2ND DECEMBER 1964

[20th January 1965]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I would like to make the following statement :—

The firing incident at Nagercoil on 2nd December 1964 had its origin in the earlier incidents in the village of Thuthoor. On the morning of 26th November 1964, Sri Veluswami, probationary Sub-Inspector of Kollengode left his station to investigate a case of theft of an avenue tree at Chengavillay. After enquiring into this matter, he proceeded to Thuthoor village which is seven miles from Kollengode Police station. The object of this visit was to question one Kanaga Nadar, a student of Pius XI High School, who was alleged to have sent petitions against the Sub-Inspector. In the course of this enquiry, he assaulted Kanaga Nadar in the open street. This infuriated the local people who had gathered round the scene and they became restive. As the crowd gathered, the situation began to take a serious turn. The Headmaster of the Pius XI High School who lived close by, realised the danger the Sub-Inspector was running and took the Sub-Inspector and the constable into his house. In the meantime, the crowd had become very large and angry and surrounded the Headmaster's house. They did not allow the Sub-Inspector and constable to come out. The Deputy Superintendent of Police, Thuckalay, who got information of the incident, sent a Police party to the spot in the evening and rescued the Sub-Inspector and the constable. The Sub-Inspector then arrested the Headmaster and some teachers who were in the crowd and took them to Kulithurai Police station. It is alleged that at Kulithurai, the Headmaster and his Assistants were assaulted by the Police. The next day, they were marched, handcuffed along a two-mile route and produced before the Magistrate. The highhanded conduct of the Sub-Inspector must have caused great resentment among the teachers, students and the people of the area, with repercussions in other parts of the district.

On 2nd December 1964, the students of the Scott Christian College, Nagercoil, planned to take out a procession to mark their sympathy with the victims of the Thuthoor incident. Anticipating trouble, an order under section 30 (2) of the Police Act prohibiting processions and meetings had been promulgated earlier. The Deputy Superintendent of Police with a reserve party rushed to the spot and appealed to the students to disperse and also informed them of the prohibitory order. This had no effect and on the contrary, they started pelting stones at the Police party. After repeated warnings, the Deputy Superintendent of Police ordered the use of tear gas. Even this had no effect. He then ordered a mild cane charge. But the students continued to pelt stones. In the meantime, the Superintendent of Police and the Collector arrived on the scene and the Collector immediately ordered the Police to stop the cane charge. At this time, Naik Ananthappan who got separated from the main party and was badly stoned, fired one round on his own accord without orders from his superiors. This injured two students by name Gabriel and Muthiah.

CALLING ATTENTION TO POLICE VIOLENCE AND FIRING
IN THE SCOTT CHRISTIAN COLLEGE AT NAGERCOIL
ON 2ND DECEMBER 1964

[Sri M. Bhaktavatsalam] [20th January 1965]

On receipt of information of the above incident, the Government directed the Inspector-General of Police to proceed to Nagercoil and conduct an on-the-spot enquiry. As a result of the enquiry, the Inspector-General came to the conclusion that the trouble in the district, which culminated in the firing incident was sparked off by the gross misbehaviour of Sub-Inspector Sri Veluswami. He also confirmed that Naik Ananthappan had opened fire without specific orders. He placed both these officers under suspension. The Inspector-General of Police was also of the view that there were lapses on the part of the supervisory officers, namely, the Deputy Superintendent of Police, Thuckalay, and the Superintendent of Police, Kanyakumari. He ordered their immediate transfer out of the district.

The Collector had ordered the Revenue Divisional Officer to conduct a magisterial enquiry. The Revenue Divisional Officer has since submitted his report to Government.

After careful consideration of the Inspector-General's report and the report of the Revenue Divisional Officer, the Government have passed the following orders:—

(a) Sri Veluswami, Sub-Inspector of Police, Kollengode, who acted in a highhanded manner and who is now under suspension should be punished departmentally.

(b) The Police Officers, who were responsible for having handcuffed and marched the teachers along the road should be punished departmentally.

(c) The cases registered against the Headmaster and Teachers of Thuthoor High School in Crime No. 698 of 1964 under sections 120 (b), 147, 341, 342 and 353, I.P.C. of the Kulithurai Police station should be withdrawn.

(d) The Deputy Superintendent of Police, Thuckalay, who failed to exercise proper control over the situation should be dealt with departmentally.

(e) The case registered against the students of Scott Christian College, Nagercoil, in Crime No. 624 of 1964 of Vadaseri Police station for defying the prohibitory order should be withdrawn in view of the mitigating circumstances in their favour.

(f) The Revenue Divisional Officer in his report has found that Naik Ananthappan opened fire without the orders of his superiors and, therefore, his action was not justified. The Government have accepted the findings of the Revenue Divisional Officer and have ordered the prosecution of Naik Ananthappan.

(g) It has also been noticed that the Superintendent of Police failed to act promptly in dealing with the situation in the district. Departmental action is being taken against him.

(h) The Government have, as a token of their sympathy to the students injured in the firing, ordered the payment of Rs. 10,000 and Rs. 3,000 to Cris. Gabriel and Muthiah respectively as compensation.

CALLING ATTENTION TO POLICE VIOLENCE AND FIRING
IN THE SCOTT CHRISTIAN COLLEGE AT NAGERCOIL
ON 2ND DECEMBER 1964

20th January 1965] [Sri M. Bhaktavatsalam]

On a perusal of the considered findings of the Revenue Divisional Officer and the report of the Inspector-General of Police, the Government are in no doubt about the facts of the case. There is clear admission of the lapses committed by the subordinate Police officers. There is also evidence that some of the higher Police officers did not rise up to the occasion adequately. In a Police Force of about 30,000 spread out all over the State, it is possible that on some occasions, the standards of behaviour and efficiency at the lower levels are not up to the mark. The Government have taken cognizance of the lapses and initiated appropriate action against them. I would like to make mention here of the fact that one of the aggrieved in the Thoothoor incident has filed a private criminal complaint against the Police officers concerned. The Government will not defend the accused in this case and it is expected that the matter will be completely thrashed out in Court. In the circumstances, the Government do not see any reason for a further enquiry in the matter.

IV.—PRESENTATION OF THE THIRTEENTH REPORT OF THE COMMITTEE ON GOVERNMENT ASSURANCES.

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: Mr. Chairman, I beg to present the Thirteenth Report of the Committee on Government Assurances. As hon. Members will see, compared to previous reports, we have made considerable progress in the manner in which replies have been received from the different departments. Now I have to point out that about 17 items have not yet been attended to and I hope the Hon. the Leader of the House will see to it that the departments send their replies soon. The Assurances Committee is very anxious that these assurances should not go on from year to year as in the past, and that the departments should reply, even if interim replies are required, within a period of three to six months. I hope with the assurance that the Hon. the Leader of the House has given I will be in a position to present further reports on the quick progress in the receipt of replies to assurances.

V.—DISCUSSION ON THE THIRD SUPPLEMENTARY STATEMENT OF EXPENDITURE FOR 1964-65.

* SRI M. RAJAH IYER: Mr. Chairman, Sir, just one or two things I wish to say on the supplementary budget. Under Education, in page 10 of the statement I come across this statement: "Consequent on the introduction of the new pattern of assistance for Aided Secondary Schools for purposes of staff grant, the approved rates of pay fixed for menials employed in Aided Secondary Schools have been reduced from those paid by the managements in a good number of cases. In order to restore to them the same pay which was previously drawn by them from the managements, the Government have ordered that the minimum benefit of Rs. 5 . . . be adopted . . .". This sentence is very misleading because it

[Sri M. Rajah Iyer] [20th January 1965]

presumes that the diminution was only to the extent of Rs. 5 and if this sum of Rs. 5 is to be made good by the Government, their original salaries would be restored. I would like the Government to examine this question because I know in the case of a number of non-teaching staff, the difference in their salaries between what they were getting prior to the introduction of the new scheme and after their pay got fixed does not merely restrict itself to Rs. 5 but the quantum is much greater even in the case of these menials. So, if the Government desire, as it is patent from what they have stated here, that their original pay should be restored, I do not see how this restriction of Rs. 5 as the amount should be laid down there. In this context, I would urge the Government to go a step further and see to it that all teachers get their salaries which they were drawing prior to the introduction of the new scheme. There is a lot of delay and vexatious weariness in each individual case being gone into. All these things could be avoided if only the Government were to say in a word that every teacher would get what he was getting prior to the introduction of the new scheme. Anyway I would like to draw the pointed attention of the Government to this sentence found in page 10, item (ii).

8-40 P.M. I find under relief to those affected by the Rameswaram cyclone, a sum of Rs. 25 lakhs is sought. To continue from where I left yesterday, I should stress just one point I did not mention. While thanking the Government for the steps that are being taken, I would like to say that the whole thing is being done under official aegis. There is the official who attends to the relief and rehabilitation work. We do feel if there is a Relief Committee constituted there, it could be a tower of strength to the officials, at least to take away the odium of complaints and grievances that may be coming in plenty there. While the money should come through the Government sources, the relief and rehabilitation work should call for the assistance and co-operation of non-official agencies. Institutions like the Ramakrishna Mission have come forward. They are starting relief centres. They may come to us for sizable contribution for relief work. Some of the colonies put up by the Ramakrishna Mission during the last cyclone stand to-day as monuments to the disinterested work which they were doing. Likewise, private individuals too are rushing to the succour of the suffering people. I know that an hon. Member of this House, Sri Villavarayar rushed with plenty of clothes and all that to render assistance to the suffering people at Thangachi Madam. They are all fishermen in whom he is interested. But it was a pity that he could not get from the departmental officers there that co-operation to which he could have looked forward by way of conveyance and transport being made available. So, while we are all happy that the Government are doing all this, I feel that there must be an *ad hoc* relief committee constituted for the Ramanathapuram taluk at the taluk level to assist the officials in the discharge of their duties.

20th January 1965] [Sri M. Rajah Iyer]

The Hon. the Chief Minister has in his edifying statement pointed out that they are not going to stop at any figure and financial considerations should not prevail at all in helping the affected people. Therefore, in regard to the grant of the loans, I would like to just underline what I said yesterday. Considering the stupendous havoc done and the extraordinary circumstances under which the things have happened, I would like every loan to be an interest-free loan. I cannot understand how the old rules regarding security for loans and disbursement of loans and all that can prevail in the face of this great disaster of unprecedented magnitude. Every pie of loan that must be given must be an extraordinary loan. We must be able to break through the old red-tape. We ask the fishermen to furnish security, personal or property before the loan is disbursed. Where can these fishermen go for security, either personal or property? The discretion must be vested with the people on the spot to see that the loans are made interest-free and given without much of these conditions being insisted upon.

Then, Sir, on page 12 of the memorandum we find provision made for Rs. 5,27,500 for popularisation of surgical methods of family planning. I am all for family planning and surgical operations and all that. But I would like the Hon. the Minister for Health to pause and consider whether the hospitals are the proper places for the celebrations of the Family Planning Week. For aught I know, for one week in the Government Headquarters Hospital at Ramanathapuram there was this blaring of loudspeakers, and nurses, midwives and doctors and others were busy with the celebrations of the Family Planning Week. I think that must have been the case all over the State. If this message, if this planning programme is to be carried to the masses, I feel it should be entrusted to the Information and Publicity Department and meetings, if any, should be arranged in public halls, town halls or municipal halls. I think the hospital should be the very last place where you can think of disturbing the quiet of the patients there. Curiously enough, they get up a drama in this connection and even hundreds of little children gather about and you expect the message of family planning to be delivered in the presence of such a juvenile audience. Do we expect them to go home and tell their parents "thus far and no further"? It was very inconvenient for speakers to address such a gathering. So, I want the Family Planning Week to be celebrated next year in much better environmental conditions and certainly not in hospitals. The peace and quiet of the hospitals should not be disturbed, and I hope there will be a ban on these celebrations in the hospitals. Thank you, Sir.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Mr. Chairman, Sir, the supplementary demands total up to Rs. 88.4 crores and, therefore, I took some pains to look into the necessity for all this expenditure. I hope Government also would have done it but it is our duty also to look into it.

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [20th January 1965]

The first thing I must refer to is in regard to the item on page 38 of the memorandum, namely, provision of cold storage facilities. The memorandum states:

"With a view to make provision for ice plants and cold storage facilities in important fish landing centres, the Government sanctioned the setting up of two ice plants of two-ton capacity with an ice store at Rameswaram and Porto-Novo and installation of six walk-in-coolers at Rayapuram, Adayar, Madras, Tiruchirappalli, Coimbatore and Palayamkottai at a total cost of Rs. 8 lakhs under the Crash Programme."

As Rameswaram has crashed to a great extent, this crash programme could very well be postponed to the next year. That is what I feel because after all, it is provision of cold storage facilities in important fish landing centres. Nobody can think of locating it at Rameswaram in the month of January, February or March. Therefore, I submit to the Government to have this postponed to the next year.

Mr. CHAIRMAN : Crash will meet crash like diamond cutting diamond.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : That crash is different from this crash.

At page 44 there is a paragraph which I will read :

"In October 1963, the Government have approved the plans and estimates at a cost not exceeding Rs. 40 lakhs for construction of buildings for the Madurai Milk Conservation Project. The expenditure was ordered to be debited under '103. Capital Outlay on Public Works' and 'Loans and Advances by the State Government'. Consequent on the transfer of agency for implementation of the Scheme from the Co-operative Union, Madurai to the Milk Commissioner, Government, in December 1964, have ordered that the capital expenditure on buildings, plant and machinery, etc., should be debited to 124. Capital Outlay on Schemes of Government Trading'. Hence a sum of Rs. 13 lakhs is included in the Supplementary Estimates."

Sir, may I know the reasons why this was transferred from the Co-operative Union, Madurai to the Milk Commissioner of the Government? Did the Co-operative Union not do the work properly or undertake to do the work expected of it? No reasons are given here why it is being transferred from the one to the other. Therefore, it is I am asking this question.

Then, Sir, on the same page, page 44 of the memorandum it is stated that the Government have also decided to procure out of the long-term crop now being harvested and build buffer stocks to the extent of four lakhs of tonnes. The total quantity of buffer stock that has to be accumulated is a matter to be decided after the long-term harvest takes place and after knowing how much crop yield will be there. Large quantities will be in circulation and before

20th January 1965] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

withdrawing them from circulation, we cannot decide how much of the mahasool will be available for purchase for building the buffer stock. We have, therefore, to wait and see and this is a matter which can be provided for some time after March, that is, in the next year.

Item (i) on page 47 probably refers to a matter of accounting. The memorandum says:

"The undrawn balance as on 1st April 1964 in respect of the 4 per cent Madras Loan, 1963, which matured for repayment on 15th July 1963 was Rs. 75,16,000. Provision has to be made in the current year to cover the entire undrawn balance as on 1st April 1964. Hence a provision of Rs. 75,16,000 included in the Supplementary Estimates."

If the undrawn balance, that is, the amount not drawn is Rs. 75,16,000 and if any amount has been utilised for the payment of Madras Loan of 1963, why should the amount be again substituted on the 1st April 1964? You may leave it there because it is payment in March for Government security. That is what I feel in regard to this matter.

Under item (iii) on page 3 of the memorandum the Government have empowered the Commissioner of Commercial Taxes, Madras to grant cash rewards not exceeding Rs. 1,500 or 1 per cent of the extra tax assessed whichever is lower, in each tax case to persons eligible for such cash rewards under the existing scheme of cash rewards, that is, Bill Collectors, Last Grade Government Servants of the Commercial Taxes Department and private individuals. How private individuals come in for cash rewards unless they act as informants or something of that kind, I do not understand. Anyhow they are making raids to find out the evasions and all that. Whether this reward is necessary for the purpose of tax collection is the question. The department is bound to do the tax collection. I do not know whether there is any absolute necessity for this cash reward. That is what I feel.

On page 11 of the Detailed Supplementary Estimates, item (iv) reads thus:— 3-50 p.m.

"The Government permitted the P. A. C. Ramaswamy Iyengar Educational Charity Trust to start a private Polytechnic at Rajapalayam during 1963-64. The Government have agreed to give 25 per cent of the recurring and non-recurring expenditure involved."

I think that this policy of asking the private sector to start polytechnic institutions should be pursued and encouraged instead of Government spending the money. There are philanthropic persons who started colleges which are affiliated to the University and they came forward and established so many colleges in addition to the Government colleges. There are a number of private colleges and

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [20th January 1965]

even polytechnics also. This policy may be pursued and people may be encouraged to start private polytechnics and save so much of unnecessary expenditure on that account by the Government.

My Friend Sri Rajah Iyer referred to Family Planning. I have no objection to family planning. But I do not see any reason why we should have family planning now especially when it is very difficult to get rice and I do not think there is necessity for it now. We can have it after solving the food problem—the problem of living. That is what I feel.

MR. CHAIRMAN : Family planning will also solve the rice problem.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : It is a very doubtful proposition. Otherwise, I don't come before you at all. I know in one instance, a person who took to it had twins finally.

MR. CHAIRMAN : It is a freak.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : These freaks will become very common. That is why I say, at any rate, Sir, I am anxious not to spend so much money on family planning now. We may have it for the next year.

MR. CHAIRMAN : Does the hon. Member want one year's postponement ?

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Yes, Sir. Personally, absolutely I do not believe in family planning. But my friend believes in it. Therefore, I want postponement for one year.

Then, Sir, it is proposed to give a loan of Rs. 10 for purchase of cloths to people affected by the Rameswaram cyclone calamity. Nobody can get cloth for that amount. I think it will be better if we can increase this amount a little more. By reducing unnecessary expenditure we can spend it for more useful purposes like this. Yesterday, the Hon. the Chief Minister wanted us to find out unnecessary expenditure. Therefore, I ventured upon that project. I am looking for these things especially in the various demands under the Supplementary Estimates.

Then, Sir, on page 33 of the Detailed Supplementary Estimates, item (iii)—(1) reads thus :

"The Government have sanctioned the employment of special additional staff in the districts of North Arcot and Salem at the total cost of Rs. 68,500 for work connected with procurement and distribution of paddy and rice and to prevent the illicit movement of foodgrains outside the State for a period of three months. The expenditure is on a 'New Instrument of Service'. A sum of Rs. 68,500 is likely to be incurred in the current year."

I do not know why so much money should be expended on it. I cannot understand. The matter may be dealt with by the Police and there is a special officer for it also. They will check any illicit movement of foodgrains outside the State.

20th January 1965] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

On page 6 of the Detailed Supplementary Estimates, item (i) reads as follows :

"The Government have sanctioned the employment of additional staff for the Authorized Officers (Land Reform) for quickening their work with a view to its completion within a period of two years. The ultimate cost is Rs. 1,24,600 per annum recurring. The expenditure is on a 'New Instrument of Service'. A token provision of Rs. 100 is included in the Supplementary Estimates. The expenditure in the current year will be met by reappropriation from savings within the grant."

My view is that it is unnecessary to expend it. Why should we finish within two years? Our chief problem is production of food. Let us not unnecessarily interfere now with the idea of implementation of ideologies of Land Reforms. We will wait for the next year. Why hasten the period? One year is over already. Therefore, I think these additional Authorized Officers are all quite unnecessary. The Government are trying to push up production with enthusiasm. Therefore, let us not for some time put pin-pricks on the producers.

Sir, these are the few suggestions which I wanted to mention where there could be some savings of unnecessary expenditure.

*SRI G. KRISHNAMOORTHY : Mr. Chairman, Sir, I fully endorse the views of the hon. Member Sri Rajah Iyer with regard to the relief to be given to menials in aided secondary schools. In item (ii) on page 10 of the Detailed Supplementary Estimates, it is stated as follows :

"Consequent on the introduction of the Pay Commission of assistance for Aided Secondary Schools for purposes of staff grant the approved rates of pay fixed for menials employed in Aided Secondary Schools have been reduced from those paid by the managements in a good number of cases."

I am glad that the Government themselves have come forward to admit that in a good number of cases, the salaries have been reduced on and from 1st April 1964 and then, they, in order to restore to them the same pay that was drawn from the managements, order that the minimum benefit of Rs. 5 recommended by the Pay Commission be paid. Now, that payment is to be made with effect from 1st April 1964. This statement, as stated by the hon. Member Mr. Rajah Iyer, goes to show that the Government think that there is a uniform cut of Rs. 5 in the case of menials whereas it is not the case.

Another glaring thing is that the Government by this statement admit that they have not so far implemented the recommendation of the Pay Commission with regard to the minimum benefit of Rs. 5 payable to each menial in an aided secondary school on and from 1st June 1960. Here the statement says that that Rs. 5 which was recommended by the Pay Commission and which was accepted by the Government and to which reference was made on the sacred floor of this House has not been given effect to for the past four

[Sri. G. Krishnamoorthy] [20th January 1965]

4-00
a.m. years. This benefit of Rs. 5 recommended by the Pay Commission and accepted by the Government is to take effect only from 1st April 1964. But what about the remaining period from 1st June 1960 to 31st March 1964? Here is the admission by the Government that they have denied the benefit recommended by the Pay Commission and accepted by them. So, the Government should see that this benefit is given to them retrospectively on and from 1st June 1960. At the same time, they should also see, as they are prepared to accept in the case of teaching staff, the salaries drawn by the teachers on the 31st March 1964, that the salaries drawn by these menials and paid by the management on the 31st March 1964, are paid by the Government *in toto* without restricting it to the benefit of Rs. 5. This benefit of Rs. 5 is really extra which is payable to them on and from the 1st June 1960. We teachers are really sorry, Sir, that no provision has been made in the supplementary estimates for the payment of staff grant to the teaching staff and to the non-teaching staff. There are four thousand teachers and hundreds of clerks and head clerks in the non-teaching line who will have to draw the salaries that they were drawing on the 31st March 1964 without increments. The Government stated that the number of teachers yet to be restored their salaries was only 900, and that in their case the restoration would be made soon. I am glad to hear that the salaries drawn by these teachers on the 31st March 1964 have been accepted by the Government. But they have put in a condition that the difference should be treated as special pay to be absorbed in future increments. The difference between the approved staff grant fixed by the Government and the salary drawn on the 31st March 1964 must be treated as special pay to be absorbed in future increments. This means that the cut is not there now, but it will be there in the coming years. That is, the future increment will be denied. This will work a great hardship on teachers. It will mean hundreds of rupees in some cases and thousands in other cases.

Now, Sir, to the non-teaching staff also no relief has been given. There was originally a provision of Rs. 50 lakhs for this purpose, namely, payment of staff grant to aided secondary schools. We wish to have information from the Government whether there is no provision here on account of the fact that money would be found within this Rs. 50 lakhs already provided in the original budget or whether there would be a fourth supplementary statement coming before this House before the 31st March of this year.

Sir, this question of relief to the families of four thousand teachers and to the families of the non-teaching staff must be viewed by the Government in the proper perspective. The Government may say that the managements are liable to pay their salaries. But, is it not the duty of the Government, just as they do in other cases, to force the managements to pay these teachers properly? It should not be the teachers' concern to find the money. It may come from the management or from elsewhere. It is the duty of the Government to see that the teacher is paid the salary according to the

20th January 1965] [Sri G. Krishnamoorthy]

entries made in the service registers which have been accepted by the Government. It is the duty of the Government to see that the teacher does not suffer, especially in these days of soaring prices, and that the future increments are sanctioned to him.

Another thing eagerly expected by the teachers was the payment of the minimum pension of Rs. 20. There are hundreds of teachers who are dragging on a miserable existence without any pension after retirement prior to 1-4-1955. We eagerly expected that a person who took to the teaching profession would also be considered a citizen of Tamilnad and that the old age pension would be given to the teacher also. The Government may be considering this question, but it is high time that they gave relief to these people, as they are already dwindling in number.

Sir, on page 18, there is a statement about intensifying the cultivation of bananas, especially the Poovan variety, in Tiruchirappalli district, and to check the rise in prices in the local market and also to provide surplus for export to other countries. It is also stated that this scheme for the production of bananas for export purposes was sanctioned by the Government. We find that not only in Madras City but also in Tiruchirappalli the price of bananas has gone up like anything. Now, banana is a very potent food, and people can pull on with banana, milk, and honey. What happens now is that we are not able to find out the reason which is responsible for the high price of bananas. It may be due to the exports. Do we get foreign exchange on the export of these bananas? Do these bananas reach other countries in proper condition? Do we get sufficient return for them? Here is a statement that the local price of bananas is to be checked. What steps are the Government taking to check the rise in price and to see that the price is at a level which people will not consider too high? The people should be in a position to purchase these bananas in these days of food scarcity.

Then, Sir, on page 16 it is stated—

"The Government of India have suggested that the Maintenance Phase of the National Malaria Eradication Programme should be undertaken by Primary Health Centres. The Government have ordered that 15 units of the National Malaria Eradication Programme may enter into the Maintenance Phase during 1964-65. The number of Panchayat Unions involved in the maintenance phase is 188. . . One Laboratory Assistant will have to be employed in each of the 188 Primary Health Centres in addition to the usual pattern of staff. The expenditure involved is Rs. 20 lakhs during 1964-65."

Now further details have not been given. I wish to know whether each district is affected by malaria or there are only certain districts which are affected by malaria. But the popular belief is that there is no malaria now. Whether it is due to the Malaria Eradication Programme or some other cause, there is not much

[Sri G. Krishnamoorthy] [20th January 1965]

trouble on account of malaria. It may be prevalent in certain hilly districts. Is it necessary for us to appoint so many Laboratory Assistants when we see that malaria does not give us so much trouble as cholera or tuberculosis or any other disease? I should like to have enlightenment from the Government on this point also.

DR. H. V. HANDE : Mr. Chairman, after going through the supplementary estimates carefully, I wish to place a few points before this House.

According to me, Sir, it would have been very wise strategy if, after the City was declared as A class City, we had paid the house rent allowance to the non-gazetted officers here on a par with that paid in other A class cities. The Central Government do give extra house rent allowance. What I feel is that so much of discontent among the non-gazetted staff here would have been removed by this move. It would have been very wise strategy to have taken them into confidence and given them this little extra benefit so that they might feel satisfied. With this satisfaction, I am quite sure we will be getting from them much more vigorous co-operation, and this will definitely be an indirect way of tuning up the administration also.

THE HON. SRI. R. VENKATARAMAN : This is not covered by the supplementary estimates.

DR. H. V. HANDE : One other point I wish to place before the Minister, and that point concerns the State Transport Minister. There is a feeling among the public that children below twelve should be charged half fares while travelling in the transport buses. This was expressed to me by a number of parents of school-going children. This I wish to place before the Government so that at least in the budget for 1965-66, this proposal will be taken into consideration and some sort of benefit to these children given, as in the case in cities like Bombay and Trivandrum.

Sir, on page 7, I find provision being made for supply of furniture for the new buildings in the High Court campus. But, unfortunately, there is no adequate provision for amenities in the old buildings. A number of lawyers have represented to me that they do not have proper facilities for washing. They come to the Court at 11 o'clock, and they are there till 5 o'clock, and they have no facilities for washing, etc. This has been brought to my notice several times by several lawyer friends. Therefore, I request the Government to consider this matter and see that simultaneously with their providing facilities in the new buildings they also provide some facilities to the lawyers who are in the old buildings.

Another point which I would like to say is the grant of increased emoluments to pensioners. I do not see any plan here for their improvement. There is such a spiralling of prices and the cost of living index is going up. When everyone of the employees is getting an increase in his emoluments, the pensioners

20th January 1965] [Dr. H. V. Hande]

are not getting any increase at all. I wish this Government consider this matter very seriously and make provision for them so that the pensioners will get *pari passu* what the Government employees get by way of increase in emoluments.

Finally, after going through the supplementary budget, I find 4-10 p.m. that there are certain complications with regard to the Chingleput Hospital, which I would present before the House for its serious consideration. We are starting the condensed M.B.B.S. Course for the D. M. & S. Diploma holders. The difficulty there is that there is no proper bed-strength and no proper provision. We have started the hospital. It is an excellent thing that we have started the college in the hospital. Simultaneously, for the students there must be enough provision for study and, therefore, enough bed-strength must be created in the Chingleput Hospital to see that proper standard of education is given. Besides that, we have advertised recently for 100 seats. What we find from reports authoritatively is that 80 seats have been filled up and that there are only 20 seats not filled up. The feeder for the course is the students who have completed D.M. & S. They are old G.C.I.M.'s and directly recruited D.M. & S. At the point where the D.M. & S. Diploma holders are manufactured, we have got only 50 seats. That is to say, in the Kilpauk Medical College we have only 50 seats. Every year we get 50 G.C.I.M.'s or D.M. & S. These have to be passed on to the Chingleput Hospital where we have got 100 seats. But in spite of repeated representation, the seats in the Kilpauk Medical College have not been proportionately increased. If only we have equal number of seats in the Kilpauk Medical College, it will be so easy to see that the seats in the Chingleput Medical College are filled up. Now there are not enough D.M. & S. people coming forward. Instead of concentrating on the Chingleput Medical College, it would have been a wise step and a perfect measure of economy if they had given proper bed-strength and proper student strength in the Kilpauk Medical College so that 100 students may come out of the Kilpauk Medical College and they could be straightway transferred to the Chingleput Medical College. That is a point which the Leader of the House may consider.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார் : கனம் தலைவர் அவர்களே, இப்போது நம் முன் இருக்கும் உபமான்யக் கோரிக்கையைப் பற்றிச் சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல அசைப்படுகிறேன். இதில் உண்மையான தான்ய வியாபாரத்துக்காக 21 கோடி 15 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இது அவசியம்தானா, இதனால் மக்களுக்கு ஏதாவது நன்மை இருக்குமா என்பதைச் சற்று யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். இதுவரையில் அகில இந்திய ரீதியில் ஒவ்வொரு ரீஜனுக்கும் உணவு அதிகாரிகளை நியமித்து, உணவு தான்யங்களை இறக்குமதி செய்வதில் உள் நாட்டில் கொள்முதல் செய்கல், இன்னும் அவற்றை விலையோகம் செய்தல் போன்ற காரியங்களைச் செய்து வந்தார்கள். அந்த முறையில் இதுவரையில் அரசாங்கத்துக்கு ஏற்பட்ட அனுபவம்

[திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்] [20th January 1965]

என்ன, அதனால் மக்களுக்கு ஏற்பட்ட லாபம் என்ன என்பது அரசாங்கத்துக்குத் தெரியும் என்று கருதுகிறேன். நான் அறிந்த வரையில் இதனால் மத்திய சர்க்காருக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு 20 கோடி ரூபாயிலிருந்து 30 கோடி வரையில் நஷ்டம்தான் ஏற்பட்டது என்று கேள்விப்பட்டேன். எவ்வளவு நஷ்டம் ஏற்பட்டாலும் அதற்காக சர்க்கார் கவலைப்படப்போவதாகத் தெரியவில்லை. இந்த அகில இந்திய ரீதியிலுள்ள ஸ்தாபனம் இன்னும் பொதுவாக இயங்கி வருகின்றது. மக்களுக்குத் தேவையான அரிசி, கோதுமை போன்ற தானியங்களை சேகரித்து வைத்து அவற்றை ஒழுங்கான முறையில் ஜனங்களுக்கு விநியோகம் செய்வதற்காகத்தான் இவற்றை வைத்து இருக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள் அரசாங்கத்தார். சாதாரணமாக கோதுமை, அரிசி போன்றவற்றை இறக்குமதி செய்து பெரிய பெரிய கிடங்குகளில் சேமித்து வைத்து ஜனங்களுக்கு விநியோகம் செய்கிறார்கள் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். இந்த உணவு தானியங்களை எப்போது இறக்குமதி செய்கிறார்கள், எந்தெந்த கிடங்குகளில் என்ன முறையில் பத்திரப்படுத்தி வைக்கிறார்கள், பிறகு அவற்றை ஜனங்களுக்கு எப்போது விநியோகம் செய்கிறார்கள், அப்படி விநியோகம் செய்யும்போது அந்தத் தானியங்களின் நிலை பொதுவாக எப்படி இருக்கிறது என்பது பொதுவாக அவற்றை வாங்கிச் சாப்பிடும் நிலையிலுள்ள மக்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். உதாரணமாக எங்கள் ஊரிலே இரண்டு வருஷத்துக்கு முன்பு ஒரு பெரும் தீ விபத்து ஏற்பட்டது. அப்போது சென்னை அரசாங்கம் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு மத்திய சர்க்கார் கிடங்குகளிலிருந்து இருநூறு டன் பச்சை அரிசியை அனுப்பி வைத்தது. சாதாரணமாக அவர்கள் பச்சை அரிசியை உபயோகப்படுத்த மாட்டார்கள். ஆனாலும் புழுங்கல் அரிசிக்குப் பதிலாகப் பச்சை அரிசியை அனுப்பி வைத்தார்கள். அதுவும் எப்போது வந்து சேர்ந்தது என்றால் உதவி வருவதற்கு முன்பே நாங்களே உள்நாடுகளிலேயே தேவையான அரிசியை ஏற்பாடு செய்துகொண்ட பிறகுதான் வந்தது. வந்த அரிசி அவ்வளவும் புழுத்துப்போய் மாவாகப் போய் இருந்தது. அந்த லட்சணத்தில்தான் அது கிடங்குகளில் வைக்கப்பட்டு இருந்தது. பிறகு எங்களுக்கு அது தேவையில்லை யென்று அதை நாங்கள் ஸ்டேட் டிரேடிங் வேர்ஹௌஸிங் கார்பொரேஷன் கிடங்குக்கு எடுத்துச் செல்லும்படி கேட்டோம். ஆனாலும் இந்தக் கெட்டுபோன அரிசியை அவர்கள் எடுத்துக் கொண்டு போவதற்கு 15 மாதம் ஆயிற்று. மாட்டுக்குப் போட்டால்கூட, அது இத்தக் கெட்டுப்போன அரிசியைச் சாப்பிடாது. அவ்வளவு தூரம் ஏற்கெனவே கெட்டு இருந்தது. மதுபடியும் அதைக் கிடங்குக்கு எடுத்துச் செல்ல 15 மாதகாலம் ஆயிற்று. உதாரணத்துக்காகத்தான் இந்த ஒரு சம்பவத்தைக் குறிப்பிட்டேன். ஆனால் மாகாணம் பூராவக்கும் எடுத்துக் கொண்டால், நாம் பார்க்கிறோம் பப்ளிக் அக்கௌண்ட்ஸ் கமிட்டியின் அறிக்கையிலிருந்து, எப்படி ஒவ்வொரு வருஷமும் பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய் பெருமான அரிசி சர்க்கார் கிடங்கில் ஒழுங்கான பராமரிப்பு இல்லாமல் சேதம் ஆகிறது என்பதை. இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் இப்போது மத்திய அரசாங்கமானது

20th January 1965] [திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்]

100 கோடி ரூபாய் செலவில் ஒரு உணவுக் கார்பொரேஷனை ஆரம்பிக்கிறதைப் பார்க்கிறோம். மத்திய சர்க்கார் 100 கோடி ரூபாய் செலவில் இதை ஆரம்பிக்கும் இந்த நேரத்தில் நாம் எதற்காக அதே காரியத்துக்காக 21 கோடியே 15 லட்சம் ரூபாயைச் செலவழிக்க வேண்டும் என்றுதான் கேட்க விரும்புகிறேன். ஏன் இதைச் சொல்லுகிறேன் என்றால் இந்தப் பணத்தை வேறு ஏதாவது நல்ல காரியத்துக்குப் பயன்படுத்தலாமே என்பதால் தான். வேறு ஒன்றும் இல்லை. அப்படித்தான் நாலும் தனியாக ஆரம்பிக்கப்போகிறோம் என்றால்கூட, சென்ற வருஷம் ஜூன் மாதம் அரசாங்கம் இங்கே கொள்முதல் வியாபாரத்தை ஆரம்பித்தது. நிலமை என்ன ஆயிற்று? அதனால் இந்த அரசாங்கத்துக்கு ஏற்பட்ட லாபம் என்ன? அல்லது பொது மக்களுக்கு அதனால் ஏற்பட்ட நன்மைகள் என்ன என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். ஜனங்களுக்கு அரசாங்கத்தால் நல்ல அரிசியை சுப்பீன் செய்ய முடிந்ததா என்பதை யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். அதனால் ஏற்பட்டது அரசாங்கத்துக்கு நஷ்டம். பொது மக்களுக்கு ஏகப்பட்ட கஷ்டம். அவ்வளவுதான். இன்னும் ஒன்று, பராமரிப்பாக தான் வியாபாரம் செய்துவந்த பல வியாபாரிகளுக்கு எப்படி நங்குக் கட்டுப்பாட்டைக் கொண்டுவந்த பிறகு பல ஆயிரக் கணக்கான பேருக்கு வேலையில்லாமல் போக நேரித்ததோ, அதே போல பிழைப்பு இல்லாமல் போய்விட்டது. தான் வியாபாரம் கொள்முதலிலிருந்து விற்பனை வரையில் வியாபாரிகளிடம் இருந்தால்தான் எல்லாம் ஒழங்காக இருக்க முடியும். நெல்லை அரிசி ஆக்கிவிட்டால் அது உபயோகமாக போதும்தான் என்று சொல்லிவிட்டால் அது உபயோகமாக போதும்தான் என்று சொல்லிவிட்டால் அது கெட்டுப் போகாத அரிசியாக இருக்க முடியும். ஆனால் இன்றைய நிலைமை என்ன? அரிசியாகக் கிடங்குகளில் அது மாதம், ஒரு வருஷம் என்று முட்டை முட்டையாக அடுக்கிவைத்து விடுகிறார்கள். ஒரு வருஷம் பழித்துப் பார்த்தால் அதில் புழு பூச்சியெல்லாம் வந்து இருக்கிறதைப் பார்க்கிறோம். மாவாகப் போய்விடுகிறது. பிறகு அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்கள் வந்து பார்த்துவிட்டு அது மனிதர்கள் சாப்பிட வாய்க்கு அற்றது என்று சொல்லி அப்புறப் படுத்திச் சொல்லிவிடுகிறார்கள். எனவே இந்த நிலைமையில் இப்படி தேவையில்லாத ஒரு காரியத்தைச் செய்து நிறைவேற்று வதற்காக பொதுமக்களுடைய பணத்தை வீணுக்க வேண்டுமா என்றுதான் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். நீங்கள் சொல்லும் இந்தக் காரியத்தை ஜனங்கள் விரும்பி வாங்குகிறார்களா என்று பாருங்கள். நேற்றுக்கூட குறிப்பிட்டேன், மக்கள் அரசாங்கம் விரியோகம் செய்யும் அரிசியை ரேஷன் கடைகளில் வாங்கத் தயாராயில்லை. வெளியிலிருந்து கிடைத்தால் சிறிது கூடுதலான விலையாகவும் அதைத்தான் வாங்கிச் சாப்பிட எண்ணுகிறார்கள். வெளியில் அரிசி கிடைக்கிறது என்றால் மக்கள் ரேஷன் கடைகளில் வாங்கத் தயாராயில்லை. நீங்களும் இதை உணர்ந்து இருக்கிறீர்கள். நீங்கள் ஒப்புக்கொண்டீர்கள், சென்னை ரேஷன் கடைகளில் மக்கள் முன்போல அரிசி வாங்க முன் வராததால் விற்பனை குறைவாக இருக்கிறது என்று என் மக்கள் ரேஷன் கடை அரிசியை வாங்க முன் வரவில்லை என்பதை சுற்று அரசாங்கத்தின்

[திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்] [20th January 1965]

சார்பில் நீங்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அரிசி விலை ரொம்பவும் ஏறிவிட்டது. ஆகவே குறைந்த விலையில் அரிசி கிடைக்கும்படி வழி செய்வதற்காக மக்களுக்கு உதவி செய்யும் முறையில்தான் தான்ய வியாபாரத்தில் தலையிடுகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் ஒரு பெரியவர் சம்பந்தத்தில்தான் சொன்னார்.

“This price rise cannot be dismissed as due to hoarding and profiteering by traders and/or producers. While no doubt there is some hoarding and profiteering by anti-social elements, of which the business community naturally has its share as other sections of society, even such hoarding and profiteering is the consequence of a deeper economic malaise. The very fact that the price of highly perishable goods like vegetables has gone up indicates that the price rise is general, and stems from some basic malaise afflicting the economy. In fact, the present price rise is the cumulative result of economic policies pursued over the last few years. To understand the reasons for the price rise, one has to analyse these policies and test them on the touchstone of inexorable economic laws.”

ஆகவே இருக்கும் பிரச்சனைக்கு உண்மையான பரிகாரம் தேடுகிறதை விட்டு விட்டு சோஷலிசம் என்று ஒன்றைக் கற்பித்துக் கொண்டு, மக்களுக்குப் பொதுவாக நிமையைச் செய்யவேண்டும் என்ற ஒரு கருத்துடன் போவதாகத்தான் நான் எண்ணுகிறேன். ஆகவே உட்சி மனப்பான்மை இல்லாமல் இந்தப் பிரச்சனையை ஆராய்ந்து பார்த்து காரியங்களைச் செய்யவேண்டும் என்றுதான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

4-20 P.M. * THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, some of the points raised in the debate are relevant to the general debate on the budget and do not have any reference whatsoever to these supplementary estimates. Therefore, I shall not spend any time with regard to those points. So far as the points relating to the supplementary estimates placed before the House are concerned, I shall briefly deal with each item as raised by hon. Members.

The sum of Rs. 5 which the hon. Member Sri Rajah Iyer referred to is the amount which is payable in pursuance of the recommendation of the Pav Commission to the lowest paid servants in the aided schools. We have now made a provision for that payment. Even this money is going to come out of the adjustment from the present budget head. Only Rs. 100 is shown as a token.

Then, so far as the Rameswaram cyclone relief is concerned, I have myself visited some areas. My Colleagues have also visited a number of areas and met a large number of people. I did not hear any complaint from these people that the Government have not rendered or have been halting in their assistance. On the other hand, wherever we went, there was a very great sense of appreciation of the quick work done by the Government servants

20th January 1965] [Sri R. Venkataraman]

in that area. If we do not recognise and pay our tribute to those people who rendered very useful service at that time, I am afraid it will discourage them in the future. While there is scope always for improvement in the service effected—if there was no scope at all, we won't be existing; we live on hope and life itself is only dependent on hope—I think the House will agree with me in saying that the Government servants have played a very useful and very effective part in taking relief to the afflicted people at the earliest possible time.

The hon. Member Sri Balasubramanya Ayyar said that the payment of Rs. 30 for those rendered homeless and Rs. 10 for clothes was not enough. If that were the only relief given, I can agree with him, but there are a number of things that the Government are doing. Along with that, we are giving relief for fishermen. We are giving loans to build boats. We are also giving them nets. By that we have rushed every assistance to the people in the coastal area. Therefore, the sum of Rs. 30 was an initial payment to get over the immediate difficulties in which they found themselves.

I do not propose to touch on the very interesting and controversial subject of family-planning. There will be no end to the debate.

Then, as regards the points raised by Sri Balasubramanya Ayyar, I can only say that the cold storage in Ramanathapuram is still a necessity. Just two days after the disastrous cyclone people were taking their spare catamaran, tying it and going into the sea. I was myself surprised by the courage which they displayed. It is their livelihood and they have to go to the sea. Therefore, we ought to give every assistance to them to store the little catch which they get. One of the reasons why our fishermen are so poor as compared to many fishermen I have seen abroad is that there is no facility of storing the surplus catch in the area. It happens that even if they got a very big catch, dealers come and look at it, and when they see there is a large catch, they offer a lower price. When the catch is poor then they came and make a reasonable offer and take it. Ultimately I have known the poor fisherman gets only the same amount, whether the catch is large or small. This is a tragic circumstance in our country. Merely because the fishermen have not got the facility to store, have not got the capacity to hold back some of the surplus catch, it become very difficult to get even an increased earning. Therefore, it is my view and it is the view of the Government that wherever possible we should try to give them cold storage facilities so that they may be able to store some of their catch and get a decent price.

Then, so far as the transfer of the Co-operative Societies in Madurai and Ramanathapuram to the Milk Commissioner is concerned, this scheme is financed by the UNICEF and it is in consultation with them that this is done. There is no question of any slur on anybody.

[Sri R. Venkataraman] [20th January 1965]

Then, the procurement of the buffer stock has to be done in February and March. Actually the harvest in Thanjavur district is reaped somewhere next week or the last week of January. The bulk of the harvest would be reaped in the course of February. Unless we make provision in these supplementary estimates for the purchase and storing of the buffer stock, it will not be possible to face the lean period. Whether it is going to be 4 lakhs or less or more will depend again upon the harvest. Nobody has said that we are going to procure only 4 lakhs tonnes. If the harvest is very good and there is an ample surplus, Government will not hesitate to buy more and store so that we may be on the safe side. If the harvest is poor—fortunately there are no such indications—nobody is going to compulsorily take away all the little stuff which they have. But 4 lakhs has been taken as a target figure, and it may be more or it may be less according to availability. I am very happy to say that according to the crop information and forecast which we have received from the surplus districts of Thanjavur and parts of Tiruchirappalli the harvest has been good. Every disaster has got a silver lining. The disaster in Rameswaram brought a little rain to some parts of the Tamil districts which were in suffering drought at that time and to that extent, it has been of assistance in increasing production in that area.

As regards the cash awards for the sales tax informants, this is one of the ways in which we get commercial intelligence and the award is given to the staff or to the outsider who gives us intelligence. Without the information it is not possible to effect raids. In fact, there is a wrong impression prevailing that the Commercial tax officers blindly go and search every place. That is not the case. It is after very detailed information which it has received almost about the location of the account books, duplicate sets, the places in which they are concealed and so on that the Commercial Tax Department goes and makes the raids, and in every case in which they have raided, they have always got information about the books of accounts or other material. This cannot be done unless we get the information; and a few cash awards for the purpose cannot be considered a waste of money.

Then, with regard to the Ramaswamy Raja's Polytechnic, I wish to say that the Government have also introduced textile technology there and that they have tried to give every assistance to private polytechnics which come up to put up or expand their institutions.

4-30 p.m. Another item on which the hon. the Deputy Leader of the Opposition commented was that a certain sum of money had been spent in North Arcot and Salem to prevent illicit transfer of the foodgrains to the other States. We all know that there is an overall deficit in the whole country. It is an accepted fact that taking the whole country, India, there is a deficit in foodgrains. That is why we have been importing foodgrains and in spite of these imports, we are not yet self-sufficient and we are

20th January 1965] [Sri R. Venkataraman]

not able to meet the demands of the people. In areas where there is greater scarcity, there is a tendency to offer higher prices than even the control prices. In the neighbouring States when higher prices are offered, naturally, human nature being what it is, people try to smuggle the rice across the border and sell it at higher prices there. If the supply of foodgrains to the people in this State at fair prices has to be effective, then a very great and rigorous measure of checking of smuggling of foodgrains has to be undertaken. Unless we prevent smuggling of foodgrains by unauthorised sources, there will be a two-way loss—one, the Government themselves procuring and then giving to the deficit State at the official level and the other in an unofficial way unauthorised people smuggling foodgrains from the surplus areas to the deficit areas, resulting in the so-called surplus State actually becoming a deficit State faced with the necessary to meet a critical situation. Therefore, it has become very necessary to enforce strict control on movement of foodgrains during September, October and November in the border areas in order to prevent foodgrains flowing out of the State to other areas like Mysore, Kerala and so on. I wish to state that if these steps had not been taken, our position would have become worse.

Then, Sir, with regard to the appointment of authorised officers, this House has passed, the Legislature has passed the Land Reforms Act and I suppose it is the duty of the Government to execute it. I know there are some people, particularly the hon. the Deputy Leader of the Opposition, Sri K. Balasubramanya Ayyar, who never agreed to it from the very beginning. But once the Legislature has passed the legislation and the Act has been put on the Statute Book, it must be implemented as quickly as possible. And these steps could not be taken earlier because the proceedings on the various legal disputes were pending before the High Court and the Supreme Court. Now that it has been put on the Statute Book by a Constitutional amendment, Government have come forward to take these steps.

The remarks which I made earlier about the point that should be raised in the general debate on the Budget apply largely to the observations made by the hon. Member Sri Krishnamoorthy. All these questions about pension, pay, etc., will all be taken up at the time of the general debate on the Budget. No provision has been asked for in these supplementary estimates on those items and, therefore, they are beside the scope.

So far as the National Malaria Eradication Programme is concerned, it is a vital scheme for the health and welfare of the nation. Malaria is not confined to one particular area. In fact, it spreads. If there is no malaria now in Tiruchirappalli and Thanjavur, it takes only a few hours for it to spread to those areas from other areas. This is a national programme in which the whole country has to be taken as a unit and malaria eradicated. On this national programme only a part is included in our estimates. In fact, it is

[Sri R. Venkataraman] [20th January 1965]

taken as a Central scheme throughout India and we are trying to eliminate completely the malarial mosquito by spraying, lining in ponds and so on. And this programme has, therefore, been included in our estimates.

Sir, with regard to the points raised by the hon. Member Dr. Hanide regarding grant of house rent allowance, half tickets for children, furniture for the High Court, grant of pension, increase of emoluments, etc., I have to repeat that these are points which have to be raised during the general discussion on the Budget because no provision is asked for in these supplementary estimates on these. I may just inform him that instead of giving half concessions to the children, Government have already given the school concession ticket at Rs. 10 irrespective of the distance. The school-going children have availed themselves of this concession and, therefore, school-going children, at any rate, are not affected by this.

The last point raised by the hon. Member Sri Subbiah Chettiar is again a matter in which we have never seen eye to eye. The Rs. 21 crores which we have provided for is only ways and means and account. It is not expenditure. We will buy grain for Rs. 21 crores and then we will recoup the amount from sales. Therefore, if the hon. Member Mr. Chettiar keeps the impression that the Government are wasting this Rs. 21 crores . . .

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR: That is not my point, Sir.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Then I am cleared of the first hurdle. Now let us go into the need for such a scheme. Till 1963 there was no control except controls on zonal movements. From 1953 when we removed the controls on food, right up to 1963 there were no controls. Did not prices rise during this period? Was there not difficulty in getting rice during that period? What happened in 1964 when there was no control? The prices began to rise. The lower sections of society began to complain that there was this rise in prices of foodgrains and, therefore Government had to intervene. Any economic factor does not affect society uniformly. It affects different sections of society in different ways. The higher prices will not affect the middle class or upper middle class people very much. But it will adversely affect the lower class. The controlled distribution will not affect the lower class because they will at least be able to get something. It will certainly affect the upper class very much. Suppose you lift the controls completely and leave the free markets to operate; there will be a hue and cry from the lower sections of the people, who cannot pay the price determined by supply and demand. And that is what we saw in September and October 1964. If you have to see that the poorer sections of society get some rice at reasonable price, then we have to introduce a measure of control. And when we control prices and distribute, naturally the other sections of the society who are not able to get that kind of rice at higher

20th January 1965] [Sri R. Venkataraman]

prices, are the people who object these controls. It is true whenever controls come, we are not able to give the people the best. Formerly the best was purchased by the people who could afford. The second best was purchased by other sections who could afford to purchase at that price. The lower category of rice, the thicker rice was purchased by the community which could only afford that. Now, what the Government have done is to assure that rice, even if it be of the poor quality, is available to all persons at a fixed price which is to-day considered to be reasonable. It is the duty of the Government to see that the largest section of the society is protected. And that largest section of the society is that which is not able to pay high prices which prevailed when there was no control. Therefore, it is only a question of choice. Until and unless we are able to become surplus in food, until and unless we are able to meet our own demands by our increased production and also in a measure reduce consumption, some measure of regulation would always be necessary. You cannot completely leave the economic factor to operate freely in a shortage. Shortages will always go with controls. If there are no controls during periods of shortages, there would be starvation at lower levels of the society. The Government have, therefore, after looking into all aspects of the question and after very careful consideration, come to the conclusion that it is their duty to see that rice is made available to the lower, the poorer sections of the society at reasonable prices. Therefore, they have made arrangements to purchase, stock and retail it to people at a price which is fairly within their reach. In the present context of shortages, in the present context of our inability to spend a lot of foreign exchange for import of foodgrains, in the present context of shortage of rice in the whole world—and people do not realise it; while wheat is available, rice is not available in the world, rice is in short supply throughout the world for there are far more rice-eating people in the world than wheat eating people which many people do not realise—the Government, if it has to discharge its responsibilities to the poorer sections of the society will have no alternative but to introduce a measure of control and that is why the provision has been made in the estimates.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR: Are the Government satisfied that the rice supplied by the Government agency during these few months is at least of reasonable quality and the people are able to get it without any murmur?

49
p. n.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: So far as the second point is concerned, yes. The people are able to get it. So far as the first point is concerned whether they are getting the best quality, I say it is not. When we procure rice from other States we get only what they sell to us. All the rice distributed during the last month in Madras City was purchased from traders in other States. I want to emphasise that it was purchased from traders in other States. That was the quality of rice that was available. While I deeply regret that the quality was not good, I was

[Sri R. Venkataraman] [20th January 1965]

if the Government had not undertaken, this rice would not have ber 1964, in March city. We would have a repetition of this scene if we had not done that. Therefore, I submit, Sri, that the ber 1964, in Madras city. We would have a repetition of this scene if we had not done that. Therefore, I submit, Sir, that the supplementary estimates may be accepted.

MR. CHAIRMAN: Discussion on the supplementary estimates is over. We will now resume the discussion on the Governor's Address.

VI.—DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS—cont.

திரு. ஜே. பொன்னுசாமி வில்லவராயர் : கனம் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமானின் உரையை வரவேற்கிறேன். புயலால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு என்னென்ன வகையில் எப்படிப்பட்ட உதவிகளை அரசாங்கம் செய்திருக்கிறது என்பது பற்றி முதலமைச்சர் அவர்கள் விளக்கமான குறிப்பு ஒன்றைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதில் பெருமளவிற்கு பாதிக்கப்பட்டவர்கள் அங்கேயே காலாகாலமாக வாழ்ந்துவரும் மீனவர்கள் தான். அவர்கள் புயலில் பட்ட அவதிகளை எடுத்துச் சொல்லுவதற்கே நா கூசுகிறது. அவர்கள் பாம ஏழைகள். அந்த சமுதாயத்தினர் வெளி உலகத்தை நாம் அறிந்த அளவிற்கு அறியாத ஏழைகள். மிகவும் கஷ்டப்பட்டு உழைத்தாலும் குறைந்த வருமானம்தான் அவர்களுக்குக் கிடைக்கிறது. இது கனம் அமைச்சர்கள் அவர்களுக்கே நன்கு தெரியும். அவர்களுக்குக் கிடைக்கும் வருமானத்தையும் இடையில் தரங்கள் புகுந்து பெரும் அளவிற்கு எடுத்துக் கொண்டுபோய்விடுகிறார்கள். சாதாரணமாக அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு ஒன்றும் இல்லாமல் இருக்கிறது. இந்தப் புயலானது 19-12-1964-லேயே உருவாகிவிட்டது என்று நமக்கு அறிவிக்கப்பட்டது. அது சுமார் 100 மைல் வேகத்தில் நிக்கோபார் தீவிலிருந்து தெற்கு நோக்கி வந்துகொண்டு இருப்பதாக நமக்கு அறிவிக்கப்பட்டது. சரியாக திரிகோணமலையில் மோதி, பாம்பனை மையமாகக் கொண்டு 2 விதமாக அந்தப் புயல் பிரிந்திருக்கிறது. ஒன்று நேராக முத்துப்பேட்டை போய் அடித்து திரும்பி ராமேஸ்வரம் வழியாக வந்திருக்கிறது. இன்னொரு பகுதி பாம்பனுக்கு தெற்கு பக்கம் இருந்து அதை எதிர் நோக்கி வந்ததால் தான் நமக்குக் குறைந்த அளவில் சேதம் ஆகி இருக்கிறது. அதாவது மையம் கொண்டு ஒன்று கிளாக் ஓயிஸம் இன்னொன்று ஆண்டி கிளாக் ஓயிஸம் ஆக, 2 ஆகப் பிரிந்ததால்தான் இவ்வளவு சேதத்தோடாவது நாம் தப்ப முடிந்தது. அரசாங்கம் மீனவர்களுக்கு 2,000 ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இன்னும் அநேக உதவிகளை உடனடியாகச் செய்திருக்கிறார்கள். நமது மீன் துறை அமைச்சர் அவர்கள் 2, 3 தடவை ஒப்பீசைப் பார்த்து அங்கே நீவாரணம் அளித்திருக்கிறார்கள். நான் அரசாங்கத்திற்கு ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். எத்தனைபோ

20th January 1965] [திரு. ஜே. பொன்னுசாமி வில்லவராயர்]

தடவை மீனவர்கள் இப்படி புயலால் தவறிவிடுவதைப் பார்க்கிறோம். இவர்களைப் பார்ப்பதற்கு என்று நாம் அடிக்கடி டகோட்டா விமானத்தை 30,000 ரூபாய் செலவில் அனுப்புகிறோம். நாம் எப்போதுமே பரோமீட்டர் அதாவது புயலை நிர்ணயிக்கும் இன்ஸ்ட்ருமெண்டு கருவியும் இன்னும் சீஸ்மோகிராப் என்ற இன்னொரு கருவியும் வைத்துவிட்டால் இந்த மாதிரி புயல் வருவதையும் கடல் கொந்தளிப்பையும் முன் கூட்டியே அறிந்து கொள்ளலாம்.

திரு. கே. பாலசுப்பிரமணிய அய்யர் : சீஸ்மோகிராப் என்பது நில நடுக்கத்தைத்தானே காட்டும். புயலைப் பற்றித் தெரிவிக்காதே.

திரு. ஜே. பொன்னுசாமி வில்லவராயர் : சீஸ்மோகிராலில் எர்த் குவேக்கையும் டைட்டல் வேவ் வருவதையும் தெரிந்துகொள்ளலாம் என்கிறார்களே. அது தெரியாதா? பரோ மீட்டரில் டைரெக்ஷன் ஆப் தி டிப்ரஷன் தெரிகிறது இல்லையா? அது நேரம் காலத்தோடு அறிவிக்கப்பட்டிருந்தால் அவர்கள் கட்டாயம் தப்பி இருக்க முடியும். 19-ம் தேதியே அந்தப் புயல் வந்து நிக்கோபார் லைண்டில் இருந்து 100 மையில் வேகத்தில் வந்து இலங்கையால் தடுக்கப்பட்டு அங்கும் இந்த மாதிரி ஏகப்பட்ட சேதத்தை உண்டாக்கி இருக்கிறது. நாமும் நல்லபடியாக அவர்களுக்கு உதவி செய்திருக்கிறோம். அந்த உதவியைச் செய்கிறபோது உடனடியாகக் கிடைக்க நாம் கட்டும்படி, போட்டுக்கொண்டும் கொடுத்திருக்கிறோம். நான்கு அரசாங்கத்திற்கு இது பற்றி லெட்டர் எழுதியிருக்கிறேன். அதையும் அவர்கள் செய்ய வேண்டும். இரண்டாவதாக இந்தப் புயலால் நமக்குப் பெரும் சேதம் பனைமாங்கன்தான். அநேகமாக பனை இலைகள் அப்படியே கருகி இருக்கின்றன. கென்னத்தோப்புக்கு நாம் சுமார் 4 லட்சத்து 50 அடிரம் ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறோம். அது போல் பனந்தோப்புக்கும் உடனடியாக உதவி செய்ய வேண்டும். நிறைய கலாசனில் எடுத்துக் கொண்டால் பனைத் தொழிலாளர்கள்தான் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். இராமநாதபுரம் மாவட்டத் தொகுதியில் பனைவேலை பார்க்கிறவர்கள் அதிகம் இருக்கிறார்கள், அவர்களுக்கு உடனடியாகக் கொஞ்சம் நிவாரணம் அளிக்கவேண்டும் மேலும் வீடுகள் எல்லாம் அழிந்திருக்கின்றன. இதை எல்லோரும் பார்த்திருப்பார்கள். ஆனால் தெய்வ ஸ்தலங்கள் மட்டும் அப்படியே இருக்கின்றன. ராமேஸ்வரம் கோயில். இன்னும் கந்தோலிக்கர்கள் கோயில். அந்தோனியார் கோயில்—அது வெளும் ஓலையால் கட்டப்பட்டது. அப்படியே இருக்கிறது. அது தெய்வத்தின் தல்ல கருணையால்தான். ராமேஸ்வரம் கோயில் நமது மக்களுக்கு தங்கியதும் கிருஸ்தவர்களுக்கு கிருஸ்தவக் கோயில் தங்கியதும் தெய்வத்தினுடைய கிருபைதான் காரணம். இந்தப் புயல் இலங்கையில் அடித்தது போல் இந்தியாவில் அடித்திருந்தால் ஒன்றுமே இருந்திருக்க முடியாது. எல்லாமே போயிருக்கும்.

இரண்டாவது நான் கேள்விப்பட்ட மாந்திரத்தில் சொல்கிறேன்—அது எவ்வளவு தூரம் உண்மையோ பொய்யோ—ராவிலில் மக்கள் மாண்டதற்கு மதுரை டிரெயின் மூவ்மெண்ட்தான்

[திரு. ஜே. பொன்னுசாமி வில்லவராயர்] [20th January 1965]

காரணம் என்று பெரும்பாலும் சொல்லப்படுகிறது. அந்த ரெயில் டிரைவர் 250 பாசஞ்சரை ஏற்றிக்கொண்டு போக மறுத்து விட்டாராம். ஆனால் அந்தப் பாலத்தில் இருக்கிற ஆர்.பி.ஐ. என்ற பைலட் ஆபீசரை மதுரையில் உள்ள மூவ்மெண்டார் அந்த டிரெயினைக்கட்டாயமாக கொண்டுபோக வேண்டும் என்று நிர்ப்பந்தித்ததின் காரணமாக அவர் போனதாகக் கேள்விப்படுகிறேன், இதைப்பற்றிக் கட்டாயமாக நீதி விசாரணை செய்ய வேண்டும். அது உண்மைதானா? புயல் இருக்கும்போது இந்த ரயில்போக வேண்டியது நியாயம்தானா என்று கேட்க வேண்டும். இரண்டாவதாக சிலர் பொறுப்பற்ற முறையில் தூத்துக்குடியில் வந்து மக்களிடம் கட்டடம் போட்டு பேசிவிட்டுப்போனார்கள். நமது முன்னாள் சட்ட மன்ற உறுப்பினர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் அவர்கள். நாங்கள் எல்லோரும் தெருத்தெருவாக போய் பிச்சை எடுத்து வியாக்கனக்கான துணிகளையும் படுக்கையாக்கனக்கான ரூபாய்களையும் சேர்த்து அனுப்பும்போது, வந்து பொதுக்கூட்டத்தில், “அரசாங்கத்தை மக்கள் நம்பவில்லை. ஆனால் என்னுடைய தான் நம்புகிறார்கள். எனவே நான் ஒரு லட்சம் ரூபாய் நிவாரணமாகக் கொடுக்க வேண்டும் என்று யோசித்து கொண்டிருக்கிறேன்” என்று சொல்லி இருக்கிறார். இதனால் அங்கே இருக்கிற பொதுமக்கள் மேலும் செய்ய வேண்டிய உதவியைச் செய்யாமல் போய்விட்டார்கள். இவ்வாறு பிச்சையைக் கெடுப்பது மாதிரி தூத்துக்குடியில் வந்து ஒரு பெரிய பிரசங்கம் செய்தார். அதில் அவருடைய ராஜினாமாவைப் பற்றிக்கூட பிரசங்கம் செய்தார்.

கனம் திரு. டி. வெங்கட்டராமன் : எதோ பேசிவிட்டுப் போகட்டுமே. அசெல்லாம் நம்மச்சொற்கு?

திரு. ஜே. பொன்னுசாமி வில்லவராயர் : ஆக இந்த மாதிரி தேரி டாமல் பார்த்துக் கொள்ள மீனவர் இலாகா நல்ல டக் லாஞ்ச வைத்து நேரடியாக மீன் பிடிப்பதுபோல் இவர்களுக்கும் பாதுகாப்பு கொடுத்துவிட்டால், மேற்க்கொண்டு இந்த மாதிரி அபக்தர்கள் வராது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இரண்டாவது, கடல்துறை பட்டணங்களில் இந்த மாதிரி கால நிலை சாட்டிர் கருவிகள் வைத்து உடனடியாக அவர்களுக்கு அறிவிக்க வேண்டும். ஒரு உதாரணம், தூத்துக்குடியில் இந்தப் புயல் வரும் போது நமது ஸ்டேட் போர்ட் ஆபீசர் இருந்தார். உடனே அவர் டக் கை எடுத்துக்கொண்டு போய் அங்கே இருந்த உணவுக் கப்பலில் வேலை பார்த்துக்கொண்டிருந்த துற்குள கோணிகளையும் கரைக்குக் கொண்டு வந்தார். இந்தப் புயல் வியத்தில் 10,000 டன் உணவு கப்பல்கூட இழுத்துப்போகப்பட்டது. அப்படி உடனடியாகச் செய்தால் எந்த வித-அசம்பாவிதமும் நடக்காது. இதற்கு முன்னால் தூத்துக்குடியில் ஒரு புயல் வந்து 20 லட்சம் ரூபாய் மதிப்புள்ள பொருள்களும் தோணிகளும் சேதம் ஏற்பட்டு விட்டது. தற்போது கால நிலை பற்றிய அறிக்கை மீனம்பாக்கம் ஏரோடி ரோயில் இருந்து வருவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அது காலாகாலத்தில் வந்தால்தான் மீனவர்களுக்கு எச்சரிக்கை கொடுக்க உதவியாக இருக்கும். ஏனென்றால் மீனவர்கள் காலையிலேயே புறப்பட்டுப் போய் மாலையில்தான் திரும்புகிறார்கள்.

20th January 1965] [திரு. ஜே. பொன்னுசாமி வில்லவராயர்]

எனவே அவர்கள் தொழிலுக்குப் போவதற்கு முன்னால் நிறுத்தி விடவேண்டும். இந்த மாதிரிப் புயலை நம்மால் தடுக்க முடியாது. கடலோரமாகச் சுவர் கட்ட வேண்டும் என்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். இயற்கையைத் தடுக்க உலகத்தில் யாராலும் முடியாது.

இரண்டாவதாக உணவு பற்றிச் சொல்லப்பட்டது. உணவுப் பொருளை நல்ல விதத்தில்தான் நாம் விநியோகித்திருக்கிறோம். ஆனாலும் கடல் ஓட கிராமங்களில், விசேஷமாக கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில், இந்த அரிசி கொள்முதல் அரசாங்கமே எடுத்துக் கொள்ளத் தீர்மானித்திருக்கிறது. தற்போது கன்னியாகுமரியில் கிராமங்களில் விசேஷமாக மீனவர்கள் வாழ்கிற கிராமங்களில் சரியான முறையில் விநியோகம் இல்லை. நாலும் எத்தனையோ தடவை நம் மத்திரி அவர்களுக்கு நல்ல மாதிரி உணவைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னேன். நமது உணவு அமைச்சர் அவர்களும் விசேஷமாக அவர்களுக்குத் தான் உணவு போக வேண்டும், முதலாவதாக அவர்களுக்குத்தான் உணவு போக வேண்டும் என்று நெல்லைக்கு வந்திருந்தபோதுகூட முழு அக்கறை காட்டிச் சொன்னார்கள். விசேஷமாக அரசாங்கம் அப்படிப்பட்டவர்களுக்குத்தான் உடனடியாக உதவவேண்டும்.

மேலும் மீனவர்களுக்குக் கடன் கொடுக்கப்படுகின்றது. மீன் வலைகள் கடன் கொடுக்கப்படுகின்றன. கடனை நண்ட கால திட்டமாக, 12-ஆண்டுத் திட்டமாகக் கொடுத்தால்தான் அவர்கள் நல்ல முறையில் வாழ்வதற்கு முடியுமேயொழிய உடனடியாக குறுகிய கால கடனாகக் கொடுத்தால் அவர்களால் இயலாது. ஆகையினால் அரசாங்கம் அவர்களுக்கு நண்ட கால கடனாகக் கொடுத்து, அவர்களைத் திரும்ப வாழ்விக்க வேண்டும். இன்னும் நான் அறிய பன்னி ரெண்டு மீனவர்கள் தனுஷ்கோடியிலிருந்து வா மாட்டேன் என்று சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் அங்கிருந்துதான் தொழில் செய்ய முடியும். எங்கள் தொழில் அங்குதான் இருக்கிறது என்று தைரியமாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எப்பொழுதுமே தைரியமாக இருப்பவர்கள். ஆனால் ஏழைகள் : சுரண்டுபவர்களை உடனடியாக தடுத்து நிறுத்தி அவர்களுக்கு வாழ்வு அளிக்கும்படி கேட்டு இந்த கவர்னர் பெருமான் உரைக்கு நன்றி தெரிவித்து நான் முடித்துக் கொள்கிறேன்.

(Deputy Chairman in the Chair)

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார் : உப தலைவர் அவர்களே, சபையில் பல அங்கத்தினர்கள் பேசிய பின்பும், இந்தப் புயலைப் பற்றி மறுபடியும் அந்த ஜில்லாவாசி என்கின்ற முறையிலே நாலும் ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்தப் புயல் சாதாரணமாக வடகிழக்கு பருவக் காற்று காலத்திலே 4, 5 புயல் வந்து, அதன் காரணமாக தென் பகுதியிலே தஞ்சை, திருச்சி, இராமநாதபுரம், மதுரை, திருநெல்வேலி மாவட்டங்களில் இருக்கின்ற கண்மாய்கள் நிரம்பி விடுவது வழக்கம். ஆனால் இந்த வருஷம் அடித்த புயல் ஒரு விசித்திரமான புயலாக இருக்கிறது. இது எங்கோ ஆரம்பித்து, வட கிழக்கு பருவக் காற்று மாதிரி புயல் இல்லாதபடி, எங்கோ மையமாகக்

[திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்] [20th January 1965]

கொண்டு மறுபடியும் இராமேஸ்வரத்துக்கு தெற்கே கிழக்குப் பக்கமாகப் போய், மறுபடியும் வடமேற்குப் பக்கமாக மாறி இருக்கிற மாதிரித் தெரிகிறது. ஏன் இப்படிச் சொல்லுகிறேன் என்றால் வழக்கமாக வடகிழக்கு பருவக்காற்று காலத்திலே வருகிற மாதிரி இந்தத் தடவை புயல் வரவில்லை. நான் அன்றைய தினம் புயல் வருகின்ற நேரத்தில் எங்கள் ஜில்லா டெவலப் மெண்ட் கவுன்சில் மீட்டிங்கில் அது தான் கலெக்டர் நடத்தும் கடைசிக் கூட்டம் என்று உட்கார்ந்து கொண்டு இருந்தேன். பத்து நிமிஷத்துக்கு முன்னால் இந்தப் புயலானது தொண்டியை மையமாகக் கொண்டு வருகின்றது என்று டெலிபோன் வந்தது. அதற்குப் பின்னால் ஒரு பத்து நிமிஷம் கழித்து தெற்குப் பக்கமாக இராமேஸ்வரத்தை மையமாகக் கொண்டு வருகிறது என்று போலிகிராம் வந்தது என்று சொன்னார்கள். இது மாதிரி அடிக்கடி அந்தப் புயலின் மையமானது மாறுதல் அடைந்து கொண்டு எந்த இடத்தில் அதனுடைய வேகம் அதிகமாக இருக்கிறது என்று கண்டு பிடிக்க முடியாமல் இருந்தது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதனால் அந்தப் புயல் இந்த இடத்தில் தான் வரும், அதனால் ஜாக்கிரதையாக இருந்திருக்க முடியும் என்று சொல்ல முடியவில்லை. சில சமயங்களில் நாங்க ஸெல்லாம் இப்பொழுது உள்ள கால நிலை அறிவிப்பு என்று சொல்லுகிறார்களே அதைப் பார்த்து அலுவலையைக் கொஞ்சம் தற்கால நாகரீகப்படி, ஒத்தி வைக்கின்றது வழக்கம். சில சமயங்களில் கடலுரையும், நாகப்பட்டணத்தையும் மையமாகக் கொண்டு புயல் வந்தது. பிறகு மேற்குப் பக்கம் திரும்பிப் போயிற்று, பிசு பிசுத்து போய் விட்டது என்று சொல்லுகிறார்கள். அது மாதிரி எல்லாம் இந்தப் புயல் சம்பந்தப்பட்ட வரை நாம் திட்டமாகச் சொல்லுவதற்கு முடியாமல் இருக்கிறது. இந்தப் புயல் வந்த சமயத்தில் நானும் கலெக்டர் அலுவலகத்தில் இருந்ததால், இதைச் சரியான முறையில் லொகேட் பண்ணுவதற்கு முடியாமல் இருந்தது என்று இந்த சமயத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஆனால் அதே சமயத்திலே இந்தப் புயலின் காரணமாக அங்கே எடுக்கப்பட்ட நிவாரண வேலைகளைப் பற்றி பலர் பல விதமான அபிப்பிராயம் சொன்னார்கள். நானும் அந்தப் புயல் அடித்து இரண்டு நாள் கழித்துப் போய்ப் பார்த்து திரும்பி வந்தேன். திரும்பி வரும்போது தனுஷ்கோடியில் அந்த ரயிலிலே அகப் பட்டுக் கொண்டவர்களுடைய ஒரு பையன்—அந்தப் பையன் எங்கள் ஊரில் விற்பனை வரி இலாகாவில் வேலை பார்க்கின்ற பையன்—என்னிடம் சொன்னான். அவன் சொன்னதை அப்படியே சொல்லுகிறேன். சர்க்கார் மிகவும் நல்ல முறையிலே நிவாரணங்களைக் கொடுத்ததானது, மக்களுக்கு புயலின் கொடுமைக்கு ஆறுதல் கொடுத்திருக்கிறது, அந்த முறையிலே சர்க்கார் வேண்டிய உதவிகள் செய்திருக்கிறார்கள் என்று பாதிக்கப்பட்ட ஒரு குடும்பத்தை சேர்ந்தவன் சொன்னான். அந்த மாதிரியான முறையில் மாவட்ட அதிகாரிகளாக இருந்தா

20th January 1965] [திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்]

லும் சரி, மந்திரிகளாக இருந்தாலும் சரி, அங்கு போய் உடனடியாகக் கடுமையான வரையில் சிரத்தையோடு வேலை செய்தார்கள். அந்த மாதிரி அவர்கள் செயலாற்றியதற்கு ஒரு வகையில் அவர்களைக் கூட பாராட்ட வேண்டும் என்று நினைக்கிறேன்.

இந்த சந்தர்ப்பத்திலே நம்முடைய மத்திய அமைச்சர் திரு. கிருஷ்ணமாச்சாரியார் அவர்கள் வந்து, சேது கால்வாய் திட்டம் விஷயத்தையும், பாம்பன் பாலம் அமைக்கும் விஷயத்தையும் பற்றி ஒரு முடிவு செய்ததற்கு அரசாங்கத்தை நான் பாராட்ட வேண்டும் என்று நினைக்கிறேன். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் இல்லையேல் இது நான்காவது திட்டத்திலோ, அல்லது திட்டத்திலோ வரும். இந்தப் புயல் வந்தது சேது கால்வாய் திட்ட விஷயமாக சீக்கிரமாக ஒரு முடிவுக்கு வருவதற்கு அனுகூலமாக இருந்தது. முதலமைச்சர் அவர்கள்கூட சொன்னார்கள். மத்திய போக்குவரத்து அமைச்சர் திரு. ராஜ் பகதூர் அவர்கள்கூட இந்தப் பாம்பன் பாலத்தைக் கட்டாயம் கட்டி அத வேண்டும் ராமேஸ்வரத்தில் என்று மிகவும் ஆகிராதோடு இருந்தார் என்று சொன்னார்கள். அப்படி அவர்கள் இந்த சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு அரிதமாக காரியம் நடந்துவதற்கு அவன் செய்ததற்கு அவர்களைப் பாராட்ட வேண்டும் என்று நினைக்கிறேன். இந்தப் புயலுக்காக இன்னும் அங்கே—மற்ற நண்பர்கள் சொன்ன மாதிரி—பணத்தை வட்சியம் செய்யாது சர்க்கார் செலவு செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். பணத்தை வட்சியம் செய்யாது அரிதமாக மக்களுக்கு ஆதரவு கொடுக்க வேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கொள்முதல் விஷயமாக இரண்டொரு வார்த்தை சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். கொள்முதல் பண்ண வேண்டாம். தாராளமாக விட்டு விடுங்கள் என்று சொல்லுவதில் அர்த்தமில்லை. வியாபாரிகளை நம்பி தாராளமாக விடுவதற்கில்லை. நம்பிக்கையாக வியாபாரிகள் சரிவர நடந்து கொள்ள மாட்டார்கள். நானும் நம்பி விடுவதற்கு இல்லை. எந்தன் ஊர் வியாபாரிகளிடத்தில் சொன்னேன். உங்களை சர்க்கார் நம்பச் சொல்வதில் பயன் இல்லை என்று ஒரு கூட்டத்தில் சொன்னேன். ஏனென்றால் சென்னை மாகாணத்திலேயே, ஹோட்டல் பண்ணி வியாபாரம் பண்ணுகிறது எங்கள் ஊரில் தான் லாஸ்தி. சர்க்கு ககளை வாங்கி, மூடக்கி வைத்து, 6, 8 மாதம் கழித்து இல்லவாசி ஏறின பிறகு விற்கின்ற வழக்கம் பாரம்பரியமாக எங்கள் ஊரில் தான். அதனால் எந்த விளைபொருளை எடுத்துக் கொண்டாலும்—உளுந்து, துவரை, அரிசி—இவர்கள் தான் மொத்த வியாபாரிகள். அந்த முறையில் அவர்கள் மீது நம்பிக்கை வைக்கப்படி. சொன்னால்—அது அமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன மாதிரி—போன வருஷம் செப்டம்பர்-அக்டோபர் மாதங்களில் கஷ்டப்பட்ட மாதிரி கஷ்டம் வரும் என்று சொல்லி பயப்படுகிறார்கள்.

ஆனால் கொள்முதல் விஷயத்தில் இந்த ஹோட்டல்களை ஏற்படக் கூடிய விலைவாசி உயர்வு இருக்கிறதே. அதை விட ஒரு சின்ன அபாயம் இருக்கிறது என்று நான் கருதுகிறேன்.

[திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்] [20th January 1965]

என்றால் சர்க்கார் கொள்முதல் பண்ணும் விஷயத்தில் பொறுப் பாசக் கொள்முதல் பண்ணுவதில்லை. சர்க்கார் கொள்முதல் வியாபாரிகளாக இருந்தாலும், கோவபரேடிவ் சொசைடிக்கு கொள்முதல் பண்ணுகிறவர்களாக இருந்தாலும் சரி, எப்படி இருந்தாலும் கொள்முதல் செய்து டெலிவரி எடுத்துக் கொண்டு ரூபாய் கொடுப்பார்கள் என்ற எண்ணம் இருக்கிறது. சாதாரண உத்தியோகஸ்தர்கள் சரக்கை பாஸ் பண்ணினார்கள். லட்சக் கணக்கான ரூபாய்க்குக் கொள்முதல் பண்ணும்போது, சாதாரண உத்தியோகஸ்தர்கள் பாஸ் பண்ணுகிறபோது, லஞ்சம் முதலான ஆசைக்கு ஈடுபடாமல் இருப்பது மனித சுபாவத்திற்கு விரோதமாக இருக்கிறது. அந்த இடத்தில் அதைக் கண் காணிக்க வேண்டுமென்று மிகவும் அவசியம் என்று கருதுகிறேன். நேற்று திருபதி, லட்சுமி அவர்கள் சொன்னார்கள் “automatically dried by mechanical rotation before storage” பச்சையாகக் கொள்முதல் பண்ணிவிடுகிறார்கள். அப்படிப் பண்ணி விட்டால் விவசாயிகளுக்கு லாபம். வியாபாரிகள் பொறுப்பில்லாமல் இருப்பதால் அவர்கள் ரூபாயை வாங்கிக்கொண்டு போகிறார்கள். அதை நீக்குவதற்கு மெகானிகல் ஆக கொள்முதல் பண்ணிய பிறகாவது உலர்த்தி விட்டால், வீணாகாமல் இருக்கும். சேமித்து வைக்கும்போது பின்னால் கெட்டுப் போகாது. யுத்த காலத்தில் கொள்முதல் நடந்து சப்ளை நடந்த காலத்தில் கூட ஒரு சமயத் தில் எங்களுக்கு எல்லாம் சோளம் வாங்கி விற்பதற்காக இந்திய சர்க்கார் கடன் கொடுத்திருந்தார்கள். பிறகு அதனால் பெரும் அவலிக்கு உபயோகம் ஒன்றும் ஏற்பட்டுவிடாது என்று கடைசி யில் அந்தக் கடன்களைத் திரும்பப் பெற்றுவிட்டார்கள். இந்த முறையில் சர்க்காருக்கும் ஏராளமான நஷ்டம் ஏற்பட்டது. அந்த மாதிரியில்லாமல் நாம் முன் எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. ஏ. கே. தங்கவேல் முதலியார்: சர்க்கார் நிர்ணயம் செய்துள்ள விலையானது களத்திலிருந்து நெல்லை ஏற்றிவந்து மார்க்கெட்டில் கொண்டு வந்துபோட்டால் கொடுக்கப்பட வேண்டிய விலை. ஆனால் அது உலர்ந்து விட்டால் 10-க்கு ஒன்று குறைந்துவிடும். அகவே விலையை இன்னும் கூடுதலாக்கி உலர்ந்த நெல்லை கொள்முதல் செய்தால் அரசாங்கத்திற்கு அதனால் நஷ்டம் ஒன்றும் ஏற்பட்டுவிடாது. சர்க்கார் நிர்ணயம் செய்துள்ள விலை விவசாயிகளுக்குக் கட்டுப்படியாகவில்லை. ஆகவே அதைக் கொஞ்சம் கூட்டிக்கொடுக்கவேண்டும்.

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்: எவ்வளவுதான் விலையைக் கூட்டிக்கொடுத்தாலும் இன்றைக்கு விவசாயிகள் கட்டுப்பாடி அது விலையென்றுதான் சொல்லுவார்கள். இரண்டு ரூபாய்க்கு விற்ப்பு மனிதராகக்கொட்டை இன்றைக்கு 24 ரூபாய்க்கு விற்கிறது மூட்டை ஒன்று. அப்படியும் விவசாயிகள் என்ன சொல்லுகிறார்கள்? கட்டுப் பாடி அதுவிலையை யென்றுதான் சொல்லுகிறார்கள். நான் அவர்கள் பேசில் சுவாரஸ்சு சொல்லவில்லை. அந்த அளவுக்கு மற்ற பொருள் களின் விலையும் கூடித்தான் இருக்கிறது. இந்த செப்டம்பர்-

20th January 1965 | [திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்]

அக்டோபர் மாதங்களில் உபரியாக இருந்த நெல்லை 100 ரூபாய்க்கும் 120 ரூபாய்க்கும் விற்ப்பு விற்ப்பு பழக்கமாகிவிட்டது. இப் போது அதே நெல்லை கட்டுப் பாட்டின் கீழ் அறுபது ரூபாய்க்கு விற்கிறது என்றால் அவர்களுக்குக் கொஞ்சம் கஷ்டமாக இருக் கத்தான் இருக்கும். இது சகஜம்தான். இந்த நிலையில் விவசாயி களின் இந்த மாதிரிக் கஷ்டங்களை சர்க்கார் அறிந்து ஏதாவதொரு நல்ல முடிவுக்கு வரவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நீர்ப்பாசனத்துக்கு மின்சாரம் உபயோகிப் பது பற்றி ஒரு விஷயத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மின் சாரத் துறையில் நம் நாட்டிலேயே மற்ற மாநிலங்களை விட நம் முடைய மாநிலம்தான் முன் அணியில் நிற்கிறது. இப்போது நம் மாகாணத்தைப் பொருத்தவரையில், அநேகமாக எல்லாக் கிராமங் களுக்கும் விவசாயத்துக்காக மின்சாரம் கொடுக்கப்பட்டு இருக் கிறது. அதிலும் குறிப்பாக வட ஆற்காடு, சேங்கற்பட்டு மாவட் டங்களில் மின்சாரத்தால் தான் நீர்ப்பாசனம் செய்து தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தைவிட அதிகமாக நெல் உற்பத்தி செய்கிறார்கள். இன்னும் சொல்லுகிறார்கள், இந்த மாதிரி ‘லிட்டி இரிகேஷன்’ மூலம் பயிர் செய்வதால் அரிசிகூட திடமாக இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். அதற்கெல்லாம் காரணம் மின்சார விஸ்தரிப்பு தான். விஸ்தரிப்புப் பொருத்த வரையில் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தை விட வட ஆற்காடு மாவட்டம் அதிகமாக விஸ்தரிக்கிறது. எனவே இந்த மின்சார விஸ்தரிப்பு விஷயத்தைப் பொருத்த வரையில் இன்னும் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்போது எல்லாம் புதிய கனெக்ஷன் கேட்டால், மின்சார போர்டார் வேண்டிய சாமான்கள் இல்லை, இது இல்லை, அது இல்லை என்று ஏதாவது சொல்லி சர்க்கார் கனெக்ஷன் கொடுக்கிறது இல்லை. இந்த மாதிரியான கஷ்டங் களையெல்லாம் நீக்க உணவு உற்பத்தி விஷயத்தில் அவர்களும் பரிபூர்ண ஒத்துழைப்பைத் தருவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொண்டு கவர்னர் பெரு மானின் உரைக்கு என் ஆதரவைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(Mr. Chairman in the Chair.)

திரு. ஏ. கே. தங்கவேல் முதலியார்: தலைவர் அவர்களே, இந்த வருஷம் கவர்னர் உரையில் மக்களுக்கு மகிழ்ச்சி தரக்கூடியதாக ஒன்றும் இல்லை. தமிழ் நாட்டைப் பொருத்தவரையில் எல்லாம் வருந்தத்தக்க விஷயங்கள்தான். ராமேஸ்வரத்தில் எப்பட்ட விபத்தை பார்த்தோம். இயற்கையால் ஏற்பட்ட பெரும் சேதம். இயற்கையின் வெகத்ததைத் தடுத்து நிறுத்தி விட முடியாது. ஆனால் அடுத்தபடியாக ஏற்பட்ட உணவுப் பஞ்சத்தைப் பொருத்த வரையில் அப்பாசிச் சொல்லிவிட முடியாது. இது இயற்கையால் ஏற்பட்டது இல்லை. ஆகவே இதைத் தடுத்திருக்க முடியும். அப்படி ஏன் சொல்லுகிறேன் என்றால் இது மனுஷைக் ஏற்படுத்தியது. ஆனால் தடுக்கவில்லை. மக்கள் ரொம்பக் கஷ்டப்பட்டு விட்டார்கள். பட்ட அலவி கொஞ்ச நஞ்சம் இல்லை. எங்கே பார்த்தாலும்

[திரு. ஏ. கே. தங்கவேல் முதலியார்] [20th January 1965]

'கட்டி' தான். பணக்காரன் ஏழை என்ற வித்தியாசம் இல்லாமல் எல்லாரும் 'கட்டி'வில் நிற்கவேண்டி வந்து விட்டது. ஸர்வம் ஜகந்நாதம் என்று சொல்லுவது போல எல்லாம் சமம். ஆனால் ரொம்பக் கஷ்டப்பட்டவர்கள் ஏழை மக்கள்தான். பணக்காரனைப் போருத்தவரையில் 100 ரூபாயில்லை 200 ரூபாய் என்றால் கூட ஒரு மூட்டையை வாங்கிப் போட்டுக்கொண்டார்கள். ஆனால் வந்த கஷ்டம் ஒரு நாற்பது நாட்கள் கூட நீடிக்கவில்லை. ஆனால் இன்னும் ஒரு ஆறு மாதம் போனால் அதேமாதிரி கஷ்டம் திரும்ப வரக்கூடும். அதில் யாருக்கும் சந்தேகம் வேண்டாம். ஆடி, அவணி, புரட்டாசி, ஐப்பசி இந்த நாலு மாதங்களில் அந்த நிலைமை வரும். அந்த நாலு மாதத்துக்கு சர்க்கார் ஜனங்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுத்துவிட்டால் போதும். இப்போதே அதற்கான முறையில் பாதுகாப்பு செய்துகொள்ளவேண்டும். ஜனங்களும் சரி, சர்க்காரும் சரி, அந்தமாதிரியான பாதுகாப்புச் செய்துகொள்ளவேண்டும். சென்ற வருஷம் கவர்னர் அவர்கள் உரையில் உணவுப்பொருள் அகவிலையை தடுக்க கூட்டுறவு பண்டக சாலைகள் அதிகப்படுத்தினால் அகவிலையை தடுக்கமுடியுமென்று சொல்லப்பட்டது. கடைகள் அதிகமானதே தவிர இவ்வருஷம் கடைகளில் சரக்கே இல்லாமல் போய்விட்டது. நாமும் முன்போல் இல்லை. நாம் பழமையை மறந்து விட்டோம். எல்லோருக்கும் புதுமையில்தான் இப்போது மோகமாக இருக்கிறது. அகவே தான் இப்போதெல்லாம் நாம் எதற்கெடுத்தாலும் அவதிப்படுகிறோம். பழைய காலத்தில் நம் பெரியவர்கள் என்ன செய்தார்கள்? வசதி உள்ளவர்கள் எல்லோரும், இன்றும் வசதியில்லாதவர்கள்கூட விளைச்சல்காலத்தில் அரிசி, பருப்பு, புளி, மிளகாய் இவற்றை வாங்கி சேகரித்துவைத்துக் கொள்ளுவார்கள். கடன் வாங்கியாவது இவற்றைச் சேகரித்து வைத்துக்கொள்ளுவார்கள். இப்போது அந்தமாதிரி செய்வதில்லை. பிறகு கஷ்டப்படுகிறோம். இனி சர்க்கார்கூட என்ன பண்ணவேண்டும்? ஜனங்களிடம் பிரசாரம் பண்ணவேண்டும். சேமித்து வைத்துக்கொள்ளுங்கள் என்று. பணத்தை இல்லை. பண்டங்களை சேமித்துவைக்கச் சொல்லிப்பிரசாரம் பண்ணவேண்டும் என்று எண்ணுகிறேன். பார்க்கிறோம். ஒவ்வொருத்தனும் பெரிய பெரிய பங்களாவைக் கட்டிப் போட்டுக்கொண்டு இருக்கிறான். இவ்வளவு பெரிய பங்களாவில் ஒரு நாலு மாதத்துக்கு வேண்டிய பொருள்களைச் சேமித்துவைப்பதற்கு இடம் இருக்காதா? உபயோகப்படாததையெல்லாம் வாங்கி விட்டில் அடுக்கிவைத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். ஆனால் முக்கியமாக பொழுது விடிந்தால் சோறு வேண்டுமே, அதைப்பற்றி யாராவது கவலைப்படுகிறார்களா என்றால், இல்லை. சோற்றைப்பற்றிப் பேசுகிறதே அநாகரிகம் என்று அவர்கள் எண்ணுகிறார்கள். என்ன செய்வது? அந்த அளவிற்கு நாம் நாகரிகத்தில் முழுது இருக்கிறோம். சினிமாவாக்குப் போய் டிக்கெட்டு கிடைக்கவில்லையென்றால் படம் கவலை சோற்றைப்பற்றி ஏற்படவில்லை. நாங்கள் முனிசிபாலிட்டியில் எவ்வளவோ கஷ்டப்பட்டு ஒரு ஐந்து ரூபாய் போட்டுக்கொடுக்கலாம் என்று அதை அங்கீகாரம் செய்தோம். பணமே இல்லை. அப்படியும்

5-10
p.m.

[20th January 1965] [திரு. ஏ. கே. தங்கவேல் முதலியார்]

கொடுத்தோம். ஆனால் எல்லாரும் சினிமாக்கொட்டகையில்போய் தான் அதை ஒழிக்கிறார்கள். அகவே இப்படிக்கொடுக்கிறதை உபயோகம் இல்லாதவழியில்தான் ஒழிக்கிறார்கள். உணவுப் பொருள் சேமித்துவைக்க கடன் கொடுப்பதை கூட்டுறவுகள் மூலம் நல்ல காரியங்களுக்குக் கொடுக்கலாம். வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. சர்க்கார் வேலையில் இருப்பவர்களுக்கு உணவுப் பொருள் இருப்புவைக்க கடன் கொடுக்க சர்க்காரே நேடியாகக் கொடுங்கள்.

இருப்பது இப்போது லேபர். அந்த லேபருக்கு மட்டும் வாங்கி வையுங்கள். லேபரைக் கண்டு பிடித்து இவன் தான் லேபர் என்று தெரிந்து கொடுங்கள். இவன் விட்டில் கூட சாமானைக் கொண்டு போய் வைக்க முடியாது. எவனாவது தூக்கிக் கொண்டுபோய் விடுவான். இப்படி ஆனைப் பிரித்து விடுங்கள். இப்படியெல்லாம் இல்லாமல் எல்லாவற்றையும் தூக்கித் தலையில் போட்டுக் கொண்டு நான் செய்கிறேன், நான் செய்கிறேன் என்று சொல்கிறீர்கள். ஆனால் சமயம் வந்தால் எல்லாவற்றையும் விட்டுவிட்டு ஒடிப்போகிறீர்கள். அப்புறம் அவன் அவதிப்படுகிறான். ஆகையால் நாம் பழமையில் கொஞ்சம் பற்று கொண்டிருக்கவேண்டும். எல்லா பழமையும் மறந்து விடக்கூடாது. நாட்டுப்புறந்தான் சொல்லு என்று சொல்லலாம். இப்போது நாம் முதலில் செய்ய வேண்டியது இது தான். நான் அதைச் செய்தேன், இதைச் செய்தேன், என்று எவ்வளவு சொன்னாலும் பிரயோஜனம் இல்லை. அரசியல் ஜனநாயக தத்துவம், சோஷலிசத் தத்துவம் எல்லாம் போய் விட்டது. ஜனங்களிடம் ஜனநாயகத் தத்துவம் எங்கே இருக்கிறது? அன்பு குறைந்து போய்விட்டது. இனி இங்கே இருக்கிறவர்கள், அதாவது இந்த சபையில் இருக்கிறவர்கள் என்ன செய்ய வேண்டும் என்றால் அன்பு அறம் ஒழுக்கம் நேர்மை, சத்தியம் இவைகளைத்தான் மக்களுக்கு போதிக்கவேண்டும். வந்தே மாதரம் என்று கூச்சல் போட்டு விட்டால் ஒன்றும் செல்லாது. இப்போது பெரியவர்கள் என்ற மதிப்பே போய் விட்டதே. பெரியவர்கள் சொல்கிறதைக் கேட்கிற பழக்கமே போய்விட்டதே. இனிமேல் நாம் செய்ய வேண்டிய அரசியல் போதனையே இது தான். அன்பு, அறம் தான். அதைச் செய்தால் தான் இன்னொரு ஜெனரேஷனிலாவது மனிதன் திருந்துவான். இப்போது இருப்பது நாய் வால் மாதிரி சுருண்டு போய் விட்டது. இதை வெட்டித்தான் போட வேண்டும். இனி பின்னால் வரும் ஜனரேஷனாவது திருந்தத் தான் சொல்லுகிறேன். இது கரும்பு நாய். வெள்ளை நாயாகாது. எனக்கு இன்னும் ஒரு வருஷம் தான் இருக்கிறது. இருப்பதற்குள் இஷ்டம் போன பேசலாம் என்றிருக்கிறேன். (சிரிப்பு)

எனக்குத் தெரிந்தவரையில் மனதுக்குப் பட்டதைச் சொல்லி விட்டுப் போய்விடுகிறேன். அதில் என்ன தப்பு இருக்கிறது? என்ன தயவு தாட்சண்யம் இருக்கிறது? நீங்கள் எல்லாம் சும்மா கஷ்டப் படுகிறீர்கள். ஓடியாடி எதையெதையோ செய்கிறீர்கள். கடைசியில் என்னடா இவ்வளவு வேலை செய்கிறோம் ஒன்றும்

[திரு. ஏ. கே. தங்கவேல் முதலியார்] [20th January 1965]

நடக்கவில்லையே என்று கஷ்டப்படுகிறீர்கள். என்ன லாபம்? அவனவன் தலையிலே அவனவனுடையதைத் தூக்கி வைத்துக் கொள்ளட்டும். அவனவன் பிள்ளையைப் பெற்றால் தோளில் தூக்கி வைத்துக் கொள்ளுவதுபோல் தூக்கிக் வைத்துக் கொள்ளட்டுமே. அரிசி, பருப்பு, மிளகாய் சாமான்களை இருப்பு வைத்துக் கொள்ளட்டுமே. அப்படிச் செய்தால் எல்லாம் சரியாகி விடும். ஒரு தடவை நான் சொல்லுகிற மாதிரி செய்யுங்கள். 21 கோடி 31 கோடி ரூபாயெல்லாம் கோடவுனுக்கு எதற்கு செலவு செய்கிறீர்கள்? ஏழையை காப்பாற்ற இருப்பு வைக்க கோடவுன் கட்டுங்கள். இவ்வளவு பெரிய சங்கடம் இருக்காது. ஐயா அவர்கள் இவ்வளவு தொலைவு நான் பேசுவதற்கு அனுமதி தந்ததற்கு என் நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. கே. வி. இராமசாமி : கனம் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் நமது மதிப்பிற்குரிய கவர்னர் அவர்கள் உரையின் மீது, அதனை ஆதரித்து சில வார்த்தைகளைப் பேச ஆசைப்படுகிறேன். உதாரணமாக 64-ம் ஆண்டு சம்பவங்களை நினைக்கும்போது மக்கள் ஒவ்வொருவரும் அந்த ஆண்டு ஏன் வந்தது என்று கூட நினைக்கக்கூடிய அளவிலே இந்த 1964-ம் ஆண்டு மக்கள் அனைவரையும் மிக மிக கஷ்டத்திற்கு உள்ளாக்கியிருக்கிறது. அதிலும் குறிப்பாக நமது நாட்டின் தென்கோடியில் புயல்காற்று வீசியதன் விளைவாக இராமேஸ்வரம் போன்ற இடங்களில் ஏராளமான பொருட்சேதங்களும் உயிர்சேதங்களும் ஏற்பட்டுள்ளன. அது மட்டுமல்ல. ரயில் விபத்துக்கள், பஸ் விபத்துக்கள் இப்படியெல்லாம் பல தீங்குகள் ஏற்பட்டன. அது மட்டுமல்ல. குறிப்பாக நம் நாட்டின் அரும்பெரும் தலைவர்கள் பலர் நம்மை விட்டு மறைந்தார்கள் என்பதைக் கண்கூடாகக் கண்டு வருந்தினோம். அந்த முறையில் பல கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டிருந்த காலத்தில் மக்களுக்கு அரசாங்கம் செய்ய வேண்டிய கடமை என்ன என்பதை உணர்ந்து உடனடியாக எவ்வளவு சீக்கிரத்தில் மக்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமோ அவைகள் அனைத்தையும் நமது மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர்கள் ஒவ்வொருவரும் போட்டி போட்டுக்கொண்டு ஒன்றன்பின் ஒன்றாக ஒவ்வொரு இடத்திற்கும் சென்று மக்களுக்கு ஆறுதல் கூறியதைப் பார்க்கும்போது அது மிகவும் வரவேற்கத் தகுந்த ஒன்றாகும். அந்த முறையில் கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் அதனைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். 1964-ம் வருஷத்தில் அரிசிப் பஞ்சம் ஏற்பட்டது. அது ஏன் ஏற்பட்டது, எதனால் ஏற்பட்டது என்பதையெல்லாம் ஒவ்வொரு ரூபத்தில் ஒவ்வொருவர் கணிக்க முடியும். சிலர் அரசாங்கத்தால் ஏற்பட்டது என்று கூறலாம். சிலர் வியாபாரிகளால் ஏற்பட்டது என்று சொல்லலாம். அல்லது இன்னும் சிலர் நம்முடைய உழைப்பு சரியானபடி இல்லை என்று சொல்லலாம். பல விதத்தில் பல பேர்கள் அதனை வர்ணித்துக் கூறலாம். ஆனால் பொதுவாக மக்களுக்குப் பல இன்னல்கள் ஏற்பட்டன. அதிலும் இந்த உணவுப் பிரச்சனை என்பது மிக முக்கியமானது. அந்த உணவுக் கஷ்டத்தை நிவர்த்தி செய்வதற்கு அரசாங்கம் வேண்டிய அளவுக்கு எந்தெந்த வகையில் எந்தெந்த ரூபத்தில் வெளிநாடு

[திரு. கே. வி. இராமசாமி] [20th January 1965]

களிலிருந்து கொண்டு வரவோ, மற்ற முயற்சியையோ சலிப்பு இல்லாமல் செய்து மக்களுக்கு ஒருவிதத்தில் உதவி செய்திருப்பது மிகவும் பாராட்டத் தகுந்த ஒன்றாகும்.

இந்த சபையில் நான் பல முறை கூறியிருக்கிறேன். நமது மதிப்பிற்குரிய மெம்பர் தங்கவேலு முதலியார் அவர்களும் கூறி இருக்கிறார்கள் உணவுப் பிரச்சனையைப் பற்றி, விவசாயத்தைப் பற்றி. விவசாய முன்னேற்றத்தைப் பற்றி அவர்கள் நன்கு எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். நானும் பல தடவை கூறியிருக்கிறேன். விவசாயி ஒவ்வொருவனும் கொஞ்சம் ஒதுங்கி இருப்பானானால், நம் முடைய நிலைமைகள் எல்லாம் எப்படி இருக்கும் என்று பலமுறை எடுத்துக்காட்டி இருக்கிறேன். இப்போது விவசாயிக்கு எந்த விதமான ஆதரவும் இல்லாது இருக்கிறது. விவசாயிகளுக்குப் பல நன்மைகளைச் செய்ய வேண்டும், உதவி செய்ய வேண்டும் என்று சட்ட மன்றத்தில் ஒவ்வொரு தடவையும் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறேன். ஆனால் அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் எல்லாம் ஏதோ நேண்டி பேசுகிறேன் என்று இருந்தார்களோ என்னவோ அது செவிடன் காதில் ஊதிய சங்குபோல் இருந்தது. அது உண்மையிலேயே நிஜ ரூபமாக ஏற்படுத்தப்பட்டு மக்கள் பல இன்னல்களை அனுபவிக்கும் நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது. ஆகவே அந்த முறையில் கிராமமாக இன்னும் நாம் விவசாயத்தில் கண்ணும் கருத்துமாக இருந்து விவசாயத்தை அதிகப்படியாக உற்பத்தி செய்வதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டியது மிக மிக முக்கியமானதாகவும் மனித வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாததாகவும் இருக்கிறது. மக்கள் உணவு உண்டால் தான் மற்ற காரியங்களைச் செய்ய முடியும். உணவு இன்றி ஆயிரம் ரூபாய் சம்பளம் வாங்கக் கூடிய ஒருவர் ஆயிரம் ரூபாயையும் அரைத்துக் குடித்தாலும் வயிறு நிறையாது. கால் படி கேழ்வரகு இருந்தாலும் அதைக் கூழாகக் காய்ச்சிக் குடிந் தால் ஒழிய மனிதன் வாழ முடியாது. ஆகவே அதை நாம் மிக அக்கரையாக கவனித்து இருக்க வேண்டும். நானும் ஒரு சில விவசாயி என்ற முறையில் பலதடவை எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறேன். என்னுடைய அனுபவங்களையும் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறேன். இன்றைக்கு விவசாயி இருக்கும் நிலைமை என்ன? கஷ்டம் என்ன? அந்த நிலையில் அவன் இருக்கிறான்? சாதாரணமாக ஒரு வெற்றிலை பாக்குக் கடை வைத்திருக்கிற ஒருவன் நாளைக்குப் பார்த்தால் ஒரு கார் வாங்கி இருக்கிறான், ஒரு மோட்டார் பைக் வாங்கி இருக்கிறான் அல்லது ஒரு சைக்கிள் வாங்கி இருக்கிறான். அதுவும் இல்லாவிட்டால் இரண்டொரு வீடு கட்டியிருக்கிறான். ஆனால் 10, 15 ஏக்கர் விவசாயம் செய்யும் ஒருவன் அந்த நிலையில் இருந்து கொண்டு அந்த நிலத்தை விற்குமள விற்குக் கடனைச் சுமந்து கொண்டிருக்கிறானே தவிர, அந்தக் கடனிலிருந்து மீண்டதாகத் தெரியவில்லை. அவனுக்குப் பல இன்னல்கள், கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. அவனுக்கு எந்த விதமான வசதியும் இடையாது. நான் பல முறை கூறி இருக்கிறேன். விவசாயிக்கு அவன் தொழில் செய்யக்கூடிய இடத்திற்குப் போகும் வழியாவது சுத்தமாக இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன். அதனை இதுவரையில் நமது அரசாங்கம்

[திரு. கே. வி. இராமசாமி] [20th January 1965]

காதில் போட்டுக்கொள்ளவில்லை என்றே எண்ணுகிறேன். விவசாயி உபயோகத்திற்கு வழி நல்லதாக இருக்க வேண்டும். வழி நல்லதாக இல்லாத காரணத்தினால் அவன் நிலத்திற்குச் சென்று மண் அடிக்கவோ, எரு அடிக்கவோ, அல்லது வண்டி போகவோ முடியாத நிலையில் இருக்கின்றான். நாம் என்ன நினைக்கிறோம்? நமக்கு சென்னையிலே காரிலே போனால், உடம்பு அலுங்காமல் இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக தார் ரோடு போடுகிறோம். அதே மாதிரி வழி இல்லாத கிராமங்களுக்குப் போடுகிறோம். நாம் போகும்போது அந்தப் பாதை நன்றாக இருக்க வேண்டும் என்று நினைக்கின்றோம். அதே மாதிரி அதிகாரிகளும். கீழ்த் தரத்தில் இருக்கின்ற அதிகாரிகளும், இப்பொழுது மந்திரிகளோ, அல்லது வேறு அதிகாரிகளோ, யாராகிலும் வருவார்களானால், அந்த நாளைக்கு அந்த ஊருக்குத் தடங்கல் இல்லாமல் ஷெயர்தான் வருவதற்கு கங்கணம் கட்டி செய்கிறார்களே தவிர ஏதாவது ஒரு கிராமத்தில் விவசாயிகள் போகக் கூடிய இடத்தைச் சரி செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்ற தகவல் இல்லவே இல்லை. விவசாயி தார் ரோடு போட்டு கொடுக்க வேண்டும் அல்லது சிமென்ட் ரோடு போட்டுக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்கிறானா? இல்லவே இல்லை. சுத்தமாக இரண்டு பக்கத்திலுள்ள பள்ளத்தை (டிச்சை) எடுத்து சல்லிகளை போட்டுக் கொடுத்தால் போதும். அந்த முறையில் நாம் ஒரு தார் ரோடு போட்டுக் கொடுக்கக் கூடிய பணத்தை, ஒரு கிராமத்துக்கே அந்த ரோடுகளை போட்டு வழி செய்து கொடுக்கலாம் என்பது என் தாழ்மையான அபிப்பிராயம். அந்த முறையிலே அவர்களுக்குப் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. இன்றைக்கு எதை எடுத்தாலும் பூச்சி, பூச்சி என்று நமக்கு முந்தி, விவசாயத்துக்கு முந்தி பிறந்து வருகின்ற இந்த விவசாயத்தை அழிக்கின்ற பூச்சிகள். பூச்சி இல்லாத இடமேயில்லை. பூச்சி பிறக்காத இடமேயில்லை. பூச்சி எங்கிருந்து வருகிறது என்று கண்டு பிடிக்க முடியாது. பருத்தியை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். பருத்தி பூ விட முடியாதபடிக்கு அந்தப் பூச்சி வருகிறது. அதற்கும் தவறி காய்த்து விட்டாலும், அந்தக் காய் கீழே விழுந்து விடுகிறது. காய்க்குப் பூச்சி விழுந்தால் பருத்தி வெடிக்குமா? காய் மக்கிப் போகும். அதிலே பருத்தி எடுக்க முடியாது. பஞ்சு காண முடியாது. ஆகவே விவசாயி வருஷம் பூராவும் பாடுபட்டு ஒரு ஏக்கர் நிலத்திற்கு ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய்களைச் செலவு பண்ணி அந்தப் பயிரைச் செய்யும்போது, அது பூச்சியால் பாதிக்கப் படுகின்றது என்று சொன்னால், அவன் என்ன செய்வான் என்பது தான் என்னுடைய கேள்வி. அதற்குத் தான் பயிர் இன்ஷூரன்ஸ் வேண்டும், வேண்டும் என்று பல முறை இந்த மன்றத்தில் கூறியிருக்கிறேன். அதனை இன்னும் ஏற்றபடியில்லை. ஆகவே இந்த மாதிரி நிலைமைகளில், விவசாயிகளுக்கு ஒத்துழைப்பு கொடுக்காமல் இருக்கும் பரிபந்தம் விவசாயத்தில் முன்னேற்றம் காணவே முடியாது. இந்த உணவுப் பஞ்சத்தை நிலர்த்தி செய்ய முடியாது என்பது தான் என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.

அது மட்டுமல்ல. இதற்கு முன்பு நான் கூறி இருக்கின்றது. போல தொழிற்சாலையிலே இருக்கக் கூடிய ஒரு கூலி, அவனுக்குக்

[திரு. கே. வி. இராமசாமி] 20th January 1965]

கிடைக்கக் கூடிய கூலி என்ன? விவசாயத் தொழிலில் இருக்கக் கூடிய ஒரு விவசாயத் தொழிலாளிக்கு கிடைக்கக்கூடிய கூலி என்ன? இரண்டையும் பார்க்கும்போது, வித்தியாசம் தான் காணப்படுகிறது. ஆகவேதான் எந்தத் தொழிலாளியும் மில்லுக்கோ, ஒர்க்ஷாப்புக்கோ போகப் பிரியப் படுகிறானே தவிர, விவசாயத் தொழிலில் ஈடுபட வேண்டும் விவசாயத்தை முன்னுக்குக் கொண்டு வரவேண்டும் என்ற எண்ணத்தை அறவே மறந்து, அவன் தான் சுகமாக வாழ்வதற்கு அதாவது கஷ்டமில்லாமல் பிழைப்பதற்கு என்ன வழியோ அதைத்தான் நாடுகின்றானே தவிர விவசாயத்தில் ஊக்கமும், உணர்ச்சியும் காட்டி, விவசாயத்திலே ஈடுபட்டு, நாட்டுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டும் என்ற மனப்பான்மையையெல்லாம் மறந்து, இன்றைய நிலைமையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறான். காரணம் வருவாய் அதிகமாகக் கிடையாது. வருவாயைத் தான் அவன் எதிர்பார்க்கிறான். அதே முறையில் பல கஷ்டங்களைப் பட்டு பட்டு, வேறு தொழில் செய்ய வழியில்லாமல் காத்துக் கொண்டிருக்கக்கூடிய ஒரு விவசாயி தான் இந்த விவசாயத்தைக் காத்துக் கொண்டிருக்கின்றானே தவிர, வேறு ஏதாவது சிறு தொழில் செய்யக்கூடிய தன்மையில் இருக்கின்றவன் அதைச் செய்ய மாட்டான். உறுதியுடனே ஒருவன் விவசாயத்தில் இருப்பது கிடையாது. காரணம் விவசாயிக்குக் கஷ்டம், கஷ்டம், கஷ்டம் பல கஷ்டங்கள். இந்தக் கஷ்டங்களினால் அவன் விவசாயம் செய்யாமல் ஏதாவது வரும்படி வரக்கூடிய ஒரு தொழிலுக்குத் தான் போக ஆசைப் படுகிறான். இந்த விவசாயிக்கு கூலி ஆட்கள் கிடைக்காதது ஒரு கஷ்டம். விவசாயத்தில் இருக்கக்கூடிய சொந்த ஆட்கள் கூட தன்னுடைய மக்களை மில்களுக்கு ஒர்க்ஷாப்புகளுக்கு அனுப்பி வைத்திருக்கிறார்கள். காரணம் விவசாயத்தில் வரும்படி இல்லாதது என்பதே. நம்முடைய சர்க்கார் இதை நன்றாக கவனத்தில் வைத்துக் கொண்டு அந்த விவசாயத் திற்கு வேண்டிய நல்ல முறைகளை செய்து கொடுக்கவேண்டும். விவசாயி பயிர் செய்து, அந்த பயிர் கெட்டுவிட்டால், அவனுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுப்பதற்கு ஏதாவது செய்து ஆகவேண்டும். இல்லாவிட்டால் அவன் விவசாயம் செய்ய மாட்டான் என்பது உறுதி. ஆகவே இதற்கு அரசாங்கம் உடனடியாக கவனம் செலுத்தித் தீர வேண்டும் என்பது என் தாழ்மையான கருத்து. இன்றைக்கு எங்கள் பக்கத்திலே தண்ணீர் கஷ்டம். விவசாயம் செய்வதில் மிகத் திறமை வாய்ந்தவர்கள். அதற்கு கோயம்புத்தூர் ஜில்லா மக்கள் பெயர் போனவர்கள் அவர்கள் உரம் போடுவதற்கு தயங்குவதில்லை. நல்ல உரம் போட்டு பயிர் செய்ய ஆசைப்படுகிறார்கள். அந்த மாதிரி என்னம் உடையவர்கள் அதிகமாக இருக்க மாட்டார்கள் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். ஆகவே எந்த இடத்தில் விவசாயத்தை ஊக்கமாகச் செய்து வருகிறார்களோ, அவர்களுக்கெல்லாம் நல்ல ஊக்கமும், உணர்ச்சியும் கொடுத்து, அவர்களைக் கவர்ச்சியோடு நாம் அணைத்து, அவர்களுக்கு நல்ல முறையிலே பல காரியங்கள் செய்ய வேண்டியது மிகவும் முக்கியமான கடமையாகும். இந்த முறை

[திரு. கே. வி. இராமசாமி]

[20th January 1965]

யில் நமது சர்க்கார் விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய நல்ல காரியங்களைச் செய்தாலொழிய, நம்முடைய உணவு உற்பத்தியைத் தீவிரப்படுத்துவது மிகக் கடினமாகும்.

அதே போல மின்சாரத்திலே பல கஷ்டங்கள் இருந்து கொண்டே இருக்கின்றன. மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்துகின்றவர்கள், அதிகமாக பயன்படுத்துகின்றவர்கள் விவசாயிகள். ஆனால் விவசாயிக்கு ஏதாவது ஒரு மோட்டார் கெட்டுப் போய் விட்டால், அவன் ஒன்றும் செய்ய முடியாது. ரிப்பேர் செய்ய முடியாது. அந்தத் தொழில் பழகவில்லை. அதற்காகத் தான் ஒவ்வொரு இடத்திலும், ஒவ்வொரு சென்டரிலும் அதற்கு ஒரு ஒர்க்ஷாப் வைத்து, ஸ்பேர் பார்ட்ஸ், ஸ்பேர் மோட்டார்கள் ஒவ்வொரு இடத்திலும் அதிகமாக வைத்து, ஒரு மோட்டார் பரன் ஆய் போய் விட்டது என்றால் உடனடியாக வேறு மோட்டார்களைக் கொண்டு வந்து வைத்து அந்தப் பயிர் காயாத முறையில் அவன் பக்குவமாக அந்தப் பலனை எடுக்கக்கூடிய முறையிலே அந்த மோட்டார்கள் கிடைக்க வேண்டும். அதற்கு வழி செய்ய வேண்டும். அதைத் தனிப்பட்ட ஒரு மனிதன் செய்ய முடியாது. அதனால் சர்க்கார் உடனே சில வழி வகைகளை ஏற்படுத்தி, வேண்டிய உதவிகளைச் செய்ய வேண்டியது மிக அத்தியாவசியம். அதோடு இப்பொழுது சிறு குடியானவர்களுக்கு மண் அடிப்பது என்று சொன்னால் கஷ்டமாக இருக்கும். அதற்கும் இந்த டிராக்டர்கள் போன்ற சில உதவிகளை அவர்களுக்குச் சல்லிசான முறையில் கொடுத்து உதவ வேண்டும். தண்ணீர் இல்லாத இடங்களிலே, தண்ணீர் குறைவாக இருக்கக்கூடிய இடங்களிலே, போரிங் செட் இலவசமாகக் கொடுத்து, குட்டை, குளம் கட்டுவதற்கு வழி உண்டென்றால் குட்டை, குளம் கட்டலாம். இந்த வரண்ட பிரதேசங்கள் என்று சொல்லக்கூடிய கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்திலுள்ள தாராபுரம், பல்லடம், அவனாசி, உடுமலைப்பேட்டை போன்ற வரண்ட பிரதேசங்களுக்கு வேறு விதத்தில் தண்ணீர் கிடைக்கக்கூடிய இடங்களைவிருந்து போர் செய்து தண்ணீர் வினியோகம் பண்ணவேண்டியது மிக முக்கியம். இங்கே அணைக்கட்டுகள் கட்டப்பட்டு இருக்கின்றன. அதிலே இருந்து கூட இந்த வரண்ட பிரதேசங்களுக்குத் தண்ணீர் கிடைக்காமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதற்காக மேல் பவானி திட்டம் ஒன்றை இப்பொழுது கட்டிப் கொடுக்க வேண்டும் என்று பல முறை கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதாவது பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் நடந்து கொண்டிருக்கக்கூடிய காலத்திலே அதற்கு ஒரு திட்டம் போட்டு கட்டப்பட இருந்தது. ஆனால் அந்தத் திட்டம் நிறைவேறாமல் நின்று போய் பெண்டிங்காக இருக்கிறது. அரசாங்கம் கூடிய சீக்கிரத்திலே அந்த மேல் பவானி திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தால் அது இந்த வரண்ட பிரதேசங்களுக்கு மிக உபயோகமாக இருக்கும். வாய்க் கால்கள் வழியாகக் குட்டைகளை நீர்ப்பி விட்டால், அவற்றின் மூலமாக கிணற்றுக்குள் ஊற்று எடுத்து அகிலிருந்து விவசாயம் செய்வதற்கு மிக உபயோகமாக இருக்கும். ஆகவே தான் இந்த வாய்க் கால்களை வெட்டி உடனுக்குடன் இந்த வரண்ட பிரதேசங்களுக்கு ஆவன செய்ய வேண்டும். பாசனம் இல்லாத இடங்களுக்கு

5-30
P.M.

[திரு. கே. வி. இராமசாமி]

இந்தத் திட்டத்தை அமுல் செய்ய வேண்டியது அவசியமாகும். அதுபோல் இந்த மின்சார இலாகா விஷயத்திலும் இன்னும் குறைந்த ஸர் சார்ஜை வசூல் செய்ய விவசாயிகளுக்கு உதவியாக நாம் ஏதாவது செய்தாகவேண்டும். குறைந்தபட்சக் கட்டணம் என்று இருக்கிறது. அதையே இன்னும் எவ்வளவுக் கெவ்வளவு குறைக்க முடியுமோ அந்த அளவுக்குக் குறைத்து விவசாயிகளுக்கு எவ்வளவு செய்ய முடியுமோ அந்த அளவுக்குச் செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இன்னும் ஒன்று. எங்கள் ஜில்லாவில் மழையில்லாமல் பலர் மாடுகளை விற்று விட்டார்கள். இப்போது மழைபெய்து இருக்கிறது. ஆனால் உழவதற்கு மாடு இல்லாமல் ரொம்பவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இந்த மாநில சந்தர்ப்பங்களில் புல் டோசரையும் ட்ராக்டரையும் கொடுத்து வேண்டிய உதவிகளைச் செய்தால் கொஞ்சம் செளகரியமாக இருக்கும். இதை செய்தால் காலாகாலத்தில் விதைப்பதற்கு வசதியாக இருக்கும். ட்ராக்டர் மூலம் ஒரு நாளைக்கு 20 ஏக்கர் 30 ஏக்கர் இன்னும் 40 ஏக்கரைக்கூட உழுதுவிட முடியும். அந்த முறையில் விவசாயிகளுக்கு சகல நன்மைகளையும் செய்ய வேண்டும் என்று பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதற்கெல்லாம் சர்க்கார் உதவி தந்து விவசாயிகளுடைய நிலைமையை முன்னேற்றுவதற்கு வசதிசெய்வார்கள் என்ற நம்பிக்கையுடன் இன்னும் இந்தப் பயிர் இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தை உடனடியாகக் கொண்டுவரவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு விதைகளையும் உரங்களையும் உடனுக்குடன் கொடுப்பதற்குமுன்பு இருந்ததைவிட இப்போது பரவாயில்லை.—இருந்தாலும் இன்னும் கொஞ்சம் துரிதமாகச் செய்தால் உதவியாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொண்டு, கவர்னர் பெருமானின் உரையை ஆதரித்து என் உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

MR. CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. to-morrow.

The House then adjourned.

VII.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

† 68-A. Address by the Governor to both the Houses of the Legislature on the 18th January 1965.

* 69. Notification issued with G.O. Ms. No. 3310, Home, dated 23rd October 1964, regarding amendments to the Madras Liquor (Licence and Permit) Rules, 1960.

* 70. Notification issued with G.O. Ms. No. 3311, Home, dated 23rd October 1964, regarding amendment to the Madras Liquor (Licence and Permit) Rules, 1960.

* 71. Notification issued with G.O. Ms. No. 1930, Public (General-M), dated 28th November 1964, regarding introduction of Tamil as Official language in the Offices of the Divisional Engineer (Soil Conservation Scheme), Madurai and the Divisional Engineer (Soil Conservation Scheme), Coimbatore in the Agriculture, Department with effect on and from 10th December 1964.

[20th January 1965]

* 72. Notification issued with G.O. Ms. No. 2409, Revenue, dated 26th September 1964, regarding amendment to the Revenue Department Notification-I, S.R.O. No. 2437 of 1962, dated the 22nd May 1962.

* 73. Notification issued with G.O. Ms. No. 2419, Revenue, dated 26th September 1964, regarding amendments to the Special Rules for the Madras Commercial Taxes Subordinate Service.

* 74. Notification issued with G.O.P. No. 2339, Revenue, dated 18th September 1964, regarding reduction of rate of tax payable under the Madras General Sales Tax Act, 1953 for the sales of motor cycles within the State to the Defence Department by any dealer.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Thursday, 21st January 1965.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU) in the Chair.

I. QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS

Mercy petitions from persons sentenced to death

* 31 Q.—SRI K. S. ABDUL WAHAB: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the number of mercy petitions received during the year 1963-64 from persons sentenced to death:

(b) the number of petitions allowed; and

(c) the number still pending?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) 24 (twenty-four) (from 1st April 1963 to 31st March 1964).

(b) Petitions allowed—13 (thirteen).

(c) Nil.

SRI K. S. ABDUL WAHAB: Sir, may I know the number of petitions rejected and the reasons for rejecting them?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: 24 minus 13 is 11, and the reasons for rejecting are that there were no extenuating circumstances warranting interference by the Government.

SRI K. S. ABDUL WAHAB: May I know the reasons for allowing the petitions, Sir?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, there were extenuating circumstances which we could see from the judgments of the High Court and which warranted our interference.

திரு. ஆர். வெங்கடாசலம்: கருணை மனுக்கள் எதன் அடிப்படையில் நிரணயிக்கப்படுகின்றன என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: கொலை செய்ததாக நிரூபித்து நண்டனை அடைகின்றவர்கள், தூக்கு தண்டனை அடைகின்றவர்கள் யாரும் தூக்குக்கு போவதற்கு தயாராக இல்லை. கொலை செய்கிறார்களே தவிர, தூக்குக்குப் போவதற்கு தயாராக இல்லை. எல்லோரும் கருணை மனுக்கள் கொடுக்கிறார்கள். அப்படி மனு போடுவதில் நாங்கள் குற்றமே செய்யவில்லை என்று சொல்கிறார்கள்.

† Circulated to all M.L.As. on the 18th January 1965.

* Placed on the Table of the House on the 19th January 1965.

[21st January 1965]

சொம்ப இலம் வயதாக இருந்தால் கருணை காட்டப்படுகிறது. அல்லது ஹைக்கோர்ட் தீர்ப்பிலே ஏதாவது சில அம்சங்கள் இருந்தால் அதை வைத்துக் கொண்டு கருணை மனுவைத் தீர்மா னிக்கிறோம்.

SRI K. S. ABDUL WAHAB: Sir, who is the authority that allowed the mercy petitions and under whose recommendations?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The Government recommend and the Governor passes it. If anybody applies to the Government of India, on the recommendations of the Government of India, the President orders.

Plural-teaching in Elementary Schools

* 32. Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state the steps taken by the Government to avoid plural-teaching in elementary schools?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: A revised teacher-pupil ratio has been introduced, and it has reduced plural-class teaching to a considerable extent.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Sir, does plural-class teaching exist only in single-teacher schools or also in two-teacher schools?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I cannot say that it obtains only in single-teacher schools. Perhaps there are other schools where there is still plural-class teaching. We are trying to avoid it to the extent possible.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Sir, do the Government admit that it is humanly impossible to handle two or three classes simultaneously? What is the difficulty in Government converting the single-teacher schools into two-teacher schools?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I cannot say that it is humanly impossible, because it is being done. But it is not satisfactory at all. By the revision of the orders of teacher-pupil ratio, this has been considerably reduced. But if it has to be absolutely avoided, it means more teachers and more financial commitment. That is the difficulty.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Sir, what is the difficulty in Government just employing more teachers?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I have just now stated that more financial commitment is the difficulty.

Pandits' Training Courses

* 33 Q.—SRI M. RAJAH IYER: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state the number of applications received for admission into the Pandits' Training Courses in the Government Training Colleges in 1962 and 1963 and the number selected?

[21st January 1965]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:

Year.	Number of applications received.	Number admitted
1962	623	230
1963	845	270

SRI M. RAJAH IYER: Sir, may I know the number that actually applied for admission and the number selected? The Hon. the Chief Minister read out only the number of applications received.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I have answered that the number of applications received in 1962 is 623 and the number admitted is 230, and the number of applications received in 1963 is 845 and the number admitted is 270.

SRI M. RAJAH IYER: Sir, may I point out that at this rate even for the existing pandits to get trained, it will take a very long time? Training has been made a prescribed qualification for the pandits now. Will the Government consider the desirability of starting some emergency course till all the pandits get trained, Sir?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, originally the training was available only in Saidapet. Now there is a training college in Komarapalayam, which provides for training. The Government Training College at Vellore provides for it. The Government Training College at Pudukkottai provides for it and also the Lady Willingdon Training College at Madras provides for it.

SRI M. RAJAH IYER: May I submit, Sir, that when the Saidapet College only ran the course, this Pandit's Training Course was not prescribed as a qualification, but was a preferential qualification? Now, as the Pandit's Training Course has been prescribed as a qualification and as new schools are springing up, will the Government consider the desirability of opening a few more centres? Otherwise, it will take a number of years before they are trained and become eligible for their pay scales.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, we are interested in having more pandits. That is why we have provided these courses in so many colleges. Government will consider every now and then whether further provision should be made for these training courses and look into it.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Are the Government aware that they have already passed an order barring the grant of increment for those teachers who are not trained and who are already in service? If so, what is the difficulty of the Government in just encouraging them to undergo this training by starting more centres or opening additional sections in the existing centres?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: It is true that the Government have insisted on pandits undergoing training, but if any of the pandits, who are in service find any difficulty in securing admission, they might make a representation to the Government

[21st January 1965]

Desalination of sea water

* 34 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN and DR. H. V. HANDE: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to desalinate sea water for augmenting water-supply to the city; and

(b) if so, the stage at which the matter now stands?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) A proposal has been under the consideration of Government.

(b) A U.N. Team of Experts recently visited Madras at our request and have made a comprehensive study of the water-supply problems of the city including our proposal to set up a desalination plant. Their report is awaited.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR: Sir, what is the proposed cost of the plant and may I know whether it is workable and the cost will be cheaper for it?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: All these will be decided after the report is received.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Have the Government studied the question of getting sub-soil water, and have they come to the conclusion that only sea water should be resorted to and not the sub-soil water?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Government have also studied the question of sub-soil water. One of the schemes under consideration of the U.N. Team is the availability of sub-soil water also. We have not come to any conclusion that desalination is the only remedy for our water shortage.

DR. H. V. HANDE: Have this Government found this scheme practicable in any other part of the world and in any other city?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Yes; I have seen a number of plants abroad.

SRI K. S. ABDUL WAHAB: What will be the estimated cost to accommodate the Madras City by desalination of sea water, Sir?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: As I said, the Report will show what would be the relative cost of investigating and raising the sub-soil water, bringing of water from the Cauvery, desalination of sea water, and all these things. Before the Report comes, I do not want to venture an opinion.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Sir, is there the possibility of just getting salt if the sea water is to be desalinated?

[21st January 1965]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: If the hon. Member is interested, he can come to me. I will give him a wealth of information.

SRI K. S. ABDUL WAHAB: What is the present stage of the bringing of water from the Krishna and the Cauvery to Madras City, Sir?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: That is also under examination.

Minimum charge for consumption of electricity

* 35 Q.—SRI M. SUBBIAH CHETTIAR (on behalf of Sri A. K. Thangavel Mudaliar): Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the procedure adopted for the collection of the minimum charge for consumption of electricity by the ryots who have installed agricultural pump-sets;

(b) whether any rules or instructions have been issued in this behalf; and

(c) whether the collection of minimum charge has been waived or the amount reduced recently and, if so, from what date?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) & (b) The minimum charges are levied at the end of each year from the date of service based on the tariff minimum which is now Rs. 17.50 P. per h.p. per annum. The difference between the minimum charges and the current consumption charges actually paid by the consumer is collected by the Board. If the balance of the annual minimum charges due from the consumer is a heavy amount, it is allowed to be paid in instalments at the request of the consumers.

(c) The special minimum guarantee, which was being levied in the case of unremunerative schemes, has been abolished from 1st November 1963.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: தலைவர் அவர்களே, மினகாய், பருப்பு போன்றவைகளை உற்பத்தி செய்யாமல், நெல், சோளம், ராகி போன்றவைகளை உற்பத்தி செய்து உணவு கார்ப்பரேஷனுக்குக் கொடுப்பதாக இருந்தால், அவர்களுக்கு மின்சார சார்ஜைப் பாதியாகக் குறைப்பதற்கு ஆள முயற்சி செய்வார்களா? அதைப்பற்றி யோசிக்குமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: இப்போது இருக்கின்ற அடிப்பரையப்படி, மின்சார சார்ஜ் சப்ஸிடி கொடுக்கக்கூடாது என்பதுதான். மின்சார போர்டு ஒரு கமிஷியல் டிபார்ட்மெண்ட். அது சாதாரணமாக அதற்கு என்ன செலவாகிறதோ, அந்தச் செலவாகிற தொகையை வசூலிக்க வேண்டும். சப்ஸிடி

[21st January 1965]

தொகை கொடுக்க வேண்டுமென்றால், அதை சர்க்காரிடமிருந்து வேறு வழியில் கொடுக்க வேண்டும் என்பது இப்போது இருக்கின்ற அபிப்பிராயம். அதைத்தான் சமீபத்தில் ஆல் இந்தியா டாரிப் கமிட்டி சிபாரிசு செய்திருக்கிறது.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR : Sir, suppose a ryot installs a pump of 10 horse power, and, after installation, does not find adequate water, and goes up to the Government or the Electricity Board for a reduction of the horse power. Will the Government give due consideration to his request and give a reduction in the horse power?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : This is a new request, I cannot answer it straightway. But if there are such cases, the parties concerned may write to the Electricity Board.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : Sir, what is the other proposal to give subsidy if they grow paddy or any other crop? What is the way for the people to get it?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I did not say that there was a proposal to give subsidy. What I said was that if any subsidy were to be given, it would have to be given by Government in other forms, and not in the form of subsidy in electricity rates.

Drainage scheme at Tiruchirappalli

* 36 Q.—**SRI K. S. ABDUL WAHAB :** Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to implement underground drainage scheme at Tiruchirappalli; and

(b) if so, the stage at which the matter now stands?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : (a) Yes.

(b) The scheme is now under investigation.

SRI K. S. ABDUL WAHAB : Sir, I understand that this scheme was announced in the Second Five-Year Plan period. May I know why it has not been taken up so far?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Sir, actually the scheme was prepared some seventeen years ago. Taking into consideration the future population in the year 1961, they thought that they could develop accordingly. But later on, the development of the town has increased and new areas have sprung up, with the result the population also has increased. So, now separate investigation is made and separate estimates are being prepared for the future increase in population.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Sir, how is the sewage expected to be disposed of under the new scheme? Is there any proposal to let it into the Cauvery?

21st January 1965]

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : No, Sir, it is not into the Cauvery.

SRI K. S. ABDUL WAHAB : What is the present estimate for this scheme, Sir?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Originally, it was Rs. 55.23 lakhs. Now it has increased to nearly Rs. 57 lakhs. This will be executed as a phased programme in three stages.

SRI K. S. ABDUL WAHAB : Sir, what is the share of the Government of India and what is the share of the Government of Madras?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Sir, the scheme is only in the investigation stage. So, I cannot give all the details.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : Sir, are the Government aware that the present drainage is being let into the Cauvery river, especially in a place where people are going for bath? Will the Government kindly consider the question of giving immediate relief by diverting the sewage to another place instead of letting it into the Cauvery?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Yes. It is for this purpose that a drainage scheme for Tiruchirappalli has been included in the Third Five-Year Plan and a sum of Rs. 7 lakhs has already been sanctioned.

திரு. எம். எத்திராஜுலு : தென்னாற்காடு ஜில்லாவின் தலைநகரமான கடலூருக்கு இந்த டிரைனேஜ் ஸ்கீம் சர்க்காரில் கொண்டு வருவதற்கு

MR. CHAIRMAN : The main question relates to Tiruchirappalli.

Government Royapettah Hospital

* 37 Q.—**DR. H. V. HANDE :** Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) whether the various departments in the Government Royapettah Hospital have isolation wards to treat cases like diphtheria, tetanus and whooping cough; and

(b) if not, the action taken or proposed to be taken in this regard?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : (a) An isolation ward of 8 beds is available in the hospital for Catering to the needs of all departments and patients suffering from diphtheria, tetanus, etc. Eight additional beds have also been provided in the above ward.

[21st January 1965]

(b) An additional isolation ward of 16 beds is proposed to be constructed in the hospital when the scheme for the construction of a 500 bedded block in the annexe of the institution is sanctioned by the Government.

DR. H. V. HANDE : Sir, may I know the total bed-strength in the Royapettah Hospital?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : The bed-strength is 428 in-patients. The total number of out-patients per day is 2,500.

DR. H. V. HANDE : For such a big hospital, do not the Government think that the bed-strength should be increased to take in more in-patients?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : That is the answer that I have given in reply to the main question. The Government are considering the question of increasing the bed-strength.

DR. H. V. HANDE : What are the conditions prescribed for a ward to be styled 'isolation ward'?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : The hon. Member is a doctor, and he ought to know them.

DR. H. V. HANDE : When these basic conditions are not satisfied, will there not be the possibility of contamination by infectious diseases? That is my point. My point is that the ward is not properly isolated. I would like to know whether the Government are satisfied with the present provision there for the isolation ward.

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Thanks for the hon. Member's information.

* 38 Q.—DR. H. V. HANDE : Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) whether the money collected on the eve of the Golden Jubilee of Government Royapettah Hospital has been utilized for extending the hospital; and

(b) if not, the reasons therefor?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : (a) Not yet, Sir

(b) The donation amount is to be utilized for the construction of a children's ward in the hospital. This ward forms part of the scheme for putting up a 500 bedded block in the institutions, which is under the consideration of the Government.

DR. H. V. HANDE : What is being done with the amount now, Sir?

[21st January 1965]

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : It is kept safely.

DR. H. V. HANDE : Do Government propose to give any matching grant to this institution, and, if so, how much is it?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : It is not a matching grant. Construction of the ward is going to cost nearly Rs. 54.2 lakhs. A sum of one lakh of rupees has been accepted, and the Government will have to meet the balance of Rs. 53.2 lakhs.

DR. H. V. HANDE : Have the Government received any specific proposals from the Director of Medical Services and also the details of the expansion of the ward in the building scheme for the expansion of the hospital?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : That is being examined by the Director of Medical Services and the engineers concerned.

DR. H. V. HANDE : Sir, is it a fact that facility for the orthopaedic treatment is enlarged at the expense of the E.N.T. Department just to avoid the transfer of a doctor to Madurai because the Director of Medical Services is interested in this individual?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : The main question relates to the paediatric ward, Sir.

Drinking water schemes

* 39 Q.—SRI N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) whether it is a fact that drinking water schemes in places like Gudalur, Cumbum and Chinnamanur in Madurai district are not implemented properly;

(b) if so, the reasons therefor; and

(c) whether there have been frequent failures of water-supply in the taps for many days in a month?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : (a) & (b) No. But some practical difficulties in maintaining equitable distribution of water to the local bodies are met with and action is being taken to rectify the same.

(c) Not quite so. The supply had to be stopped occasionally due to power cut and also due to the shutting down of the power house of Periyar Project for periodical repairs, and it was not because of any defect in the water-supply system.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: குடிதண்ணீர்த்திட்டம் நிறைவேறிய நாளிலிருந்து கிட்டத்தட்ட நூற்றுக்கணக்கான தடவைகள் அந்தக்குழாயில் மராமத்து ஏற்பட்டு, குழாய் வெடித்துப் போய் காற்று வெளியே போகிற காரணத்தால்

[21st January 1965]

தண்ணீர் வெளியே போய் விடுகிறது. 3, 4 ஊர்களுக்குத் தண்ணீர் கிடைக்காமல் போய் விடுகிறது. அதைச் சரி பார்த்து இன்ஜினியரிங் டிபார்ட்மென்ட் என்ன செய்ய வேண்டுமோ அதைச் செய்ய ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

கனம் திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்: இந்த மாதிரி வெடித்துப் போகிறதால், சப்ளை நின்று போகிறது என்ற தகவல் அரசாங்கத்துக்கு வந்த பிறகு அந்த மாதிரி வெடிக்காமல் இருப்பதற்காக, அந்த பேலன்ஸை டாங்க்ஸ் கன்ஸ்டிரக்ட் பண்ணி ரெசுவர் சப்ளை கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யும்.

* 40 Q.—SRI N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) whether any grant was sanctioned for Kamayakavundampatti under the Umbulam Drinking Water-supply Scheme during 1963-64; and

(b) if not, the reasons therefor?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELIUM: (a) No.

(b) The Kamayakavundampatti Panchayat is not eligible for any grant from the Government for this work.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: கம்பம் குடி தண்ணீர்த் திட்டத்தின் கீழ் காமயக்கவுண்டன்பட்டிக்கு—அந்தக் கிராம பஞ்சாயத்து இப்பொழுதுதான் மேஜர் பஞ்சாயத்தாக ஆகி இருக்கிறது—இந்தத் திட்டத்திலே கொடுக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிற தொகை அதனுடைய சக்திக்கு மீறியதாக இருக்கிறது என்று சொல்லி பஞ்சாயத்து விண்ணப்பித்துக் கொண்டிருக்கிறது. அப்படி உதவி செய்யா விட்டால், அந்தப் பஞ்சாயத்து நிர்வாகமே படுதோல்வி அடைந்து விடும் என்று பஞ்சாயத்தார்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் இதைப் பரிசீலனை செய்யுமா?

கனம் திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்: பஞ்சாயத்திடம் போதுமான அளவு நிதி இருப்பதாகத்தகவல் கிடைத்த பிறகு தான், அரசாங்கம் பணம் கொடுக்க முடியாது என்று பஞ்சாயத்துக்கு ஏற்கெனவே இதைப் பற்றித் தகவல் தெரிவித்தாகிவிட்டது.

MR. CHAIRMAN: Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS—cont.

* SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Mr. Chairman, Sir, at the outset, I congratulate the Government on having secured the services of an able sponsor for the Motion of Thanks to the Governor for his Address.

21st January 1965] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

The year 1964 has been a dismal year. It took away our beloved Prime Minister in May. Towards the end of the year we had the terrible calamity at Rameswaram. Our hearts go out in sympathy to the sufferers of this calamity. Our sympathy has taken the form of subscriptions. I am glad to say that Rs. 6 lakhs of subscriptions have already been given for the purpose of giving relief. I must also appreciate the efforts taken by the Chief Minister, the Minister for Food and other Ministers and also the officials of Government in taking quick measures to give relief to the sufferers. Further relief will also have to be given and that will be done as well as it has already been done. In future, I feel that Dhanushkodi should not face such a disaster. About three thousand families inhabit that place. The Sethusamudram canal should be expedited. Already it has been long delayed. There were two or three committees. The estimate of the total cost has been worked out. The advantages of such a scheme have been well pointed out in the Governor's Address. Therefore, I hope the Government will take up the matter with the Government of India and expedite the scheme.

The situation on the border is highly unsatisfactory. The Chinese threat on the border is serious. Explosion of atom bomb by China has created further apprehension and danger to the peace and security of our country. The Defence Minister the other day said that the Chinese had been massing troops on the border. Mao Tse is reported to have said that China will have its grip by its five fingers in five places—the thumb in Tibet and the other fingers in Sikkim, Bhutan, Nepal and NEFA. That is their policy. Therefore, I think we have to be doubly careful in the matter of our defence programmes. The Deputy Defence Minister the other day said that they would have to spend something like Rs. 1,000 crores every year for the next five years. So, the total amount will be Rs. 5,000 crores. It is in this background that we must revise our plans. If the threat takes a serious turn, then the whole plans will have to be geared up for the defence of the country. It is in this background that we must see the future of our plans.

There is also the food crisis. The Union Minister has stated that this difficulty will continue for some more years. Not only the price of foodgrains has risen, but the prices of other foodstuffs like pulses, oil, sugar, etc., also have risen. They are still rising. The price of gingelly oil is Rs. 4.50 per viss. The high prices of commodities have their repercussions on the price of rice and the cost of living. I, therefore, suggest that our economy should be completely agriculture-oriented for the next two years at least. Hitherto the work in the agricultural sector has not been as satisfactory as it should be. The figures also show that the progress has not been satisfactory. There is an all round shortage in the whole of India. Even if there is some surplus in one State or other, it does not matter. If the whole of India suffers from shortage of foodstuffs, then the whole economy will be affected. We cannot afford to look to other States. Kerala was anxious to have 10 thousand tonnes. Therefore it is that a strong plea is put

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [21st January 1965]

forward for removal of zonal restrictions. Therefore, the whole of India has to be taken into account so far as production is concerned. It is not possible to have a cordon round our State and cordon off other States. It is not right. Therefore, I suggest that the whole economy should be agriculture-oriented for the next two years at least. I next suggest that these plans should be extended by two years more, and the Fourth Five-Year Plan should be taken up only afterwards. Increased production is the only long-term solution for these things. The other solutions are solutions only for the time being. They may be called emergency solutions. There should be increased production not only of foodgrains but also of other commodities. The law of supply and demand is an inexorable one so far as prices are concerned. We can control them for some time but we cannot control them for all time. Suppose you fix a particular price and the supply is much greater. Then people will buy in other places. If the food supply is short, then even at a higher cost they will buy. I won't call it black market. If there is no control, then that is the free market. Therefore, the law of supply and demand is an inexorable law so far as political economy is concerned. We cannot work against that law for ever. Therefore, the long-term solution is increased production. For increased production, the imposition of land ceiling has removed the big farmer. There is no longer any possibility of large-scale production. The resources for large-scale production are not available. Therefore, we have to depend upon the small landholders. Very often the targets set out in the plans are not completely realised. Major irrigation schemes have not been completely fruitful in the matter of increased production. We have to resort to minor irrigation schemes. Manures, agricultural implements, supply of improved seeds, utilisation of fertilisers, soil conservation measures, plant protection, pest control, etc., are necessary. In all these matters, we are not able to completely implement the measures. That is why the shortage has occurred. The fall in agricultural production is to some extent due to the failure to reach the target in these matters. The objective should be production at all costs, irrespective of any ideologies as regards the landholder, tenant and so on. We must leave it for the present. There should be some kind of suspension of these things for the sake of increased production. That is why even yesterday in the supplementary estimates this matter was referred to by me. Not that I did not know that the Ceiling Act had been regularised by the Seventeenth Amendment to the Constitution. The Seventeenth Amendment has regularised not only the Ceiling Act but also 142 other Acts. It has been passed though there was strong opposition to it. What I am pleading is that they can suspend its implementation for some time. It is also entirely in the hands of the Government. But the Planning Commission is going on urging on the State Governments that it should be implemented as quickly as possible. I think the time has come when we should not obey the Planning Commission in all matters. I think the Congress President has set a right example for all of us to follow in his Presidential Address. He has advised the Planning Commission, to some extent, to go slow.

3-30
p.m.

21st January 1965]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: But the partitions have already taken place.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Yes. It is a very relevant point which the Hon. the Chief Minister has put forward. I do not want to expatiate on that on account of the difficulty of want of time. I will only mention this. These authorised officers will be there and they will give lot of pinpricks to the cultivators saying, "this is genuine transfer, that is not genuine transfer, that is benami transaction and so on". And the large-scale producers will have to be going to these authorised officers and wasting their time in proving their title and all that instead of attending to the important work of production. That is why I said yesterday that this could be put off for some time, suspended for some time more. But the Government do not want to do it.

I am glad, Sir, the Congress President made the pronouncement in his presidential address in a very realistic manner and said that the Fourth Plan should be production-oriented. I am glad to say that many of the things he had said in his address born out of experience and wisdom will be endorsed by all. I am sure the hon. Member Sri O.P. Ramaswami Reddiar will agree with me in this. He has said that the Fourth Plan should be conceived on a realistic basis. The Commission plans for an outlay of Rs. 21,500 crores. I mentioned 21,500 and the typist has typed it as 25,500. It may even go up to that. The Congress President has also pointed out this realistically. He has said that the Fourth Plan outlay is more than that of the three previous plans put together, namely, Rs. 19,000 crores. Therefore, he says that we should carefully consider the effect this outlay will have on the prices, the inflationary pressures it will generate. These are his words. I have the full address before me. I read out his words. I completely agree with him. The additional resources contemplated are about Rs. 3,000 crores for both the States and the Centre. That is pretty heavy, considering the fact that the resources left are very limited though our resourceful Finance Minister thinks of taxing unearned increment as regards landed property. This is another trouble, taxation on urban lands. They have already divided the City into five taluks or zones on the basis of land values, Rs. 55,000, Rs. 45,000 and Rs. 35,000 and so on and people who are now paying 2 or 3 rupees will have to pay 100 and 500 rupees, and even thousand rupees. Let us hope and trust that the Budget will not have proposals for additional taxation on this account. I am praying to God that there should not be any. The Congress President has said that the effective implementation of the Plan—one of the wisest pronouncements made, according to me, by any politician in this country—should generate its own resources. Nobody can dispute it. After three Five-Year Plans, we are still not able to call our own resources. We resort to deficit financing. This deficit financing will lead to inflationary pressures. Therefore it is that even our Prime Minister Lal Bahadur Shastri has actually said that they will not resort to deficit financing. I hope and trust they will not further do it. But statements made even by the wisest men are sometimes liable to be ignored.

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [21st January 1965]

Agricultural planning should be such—I think I have the authority of Ashok Mehta when I say this—that it should lead to quick results, what they call crash programmes. But these programmes sometimes crash. Agricultural planning should be such that it will lead to quick results because agriculture is a thing in which as soon as you put anything, you must get the results. Otherwise, the farmer is frustrated. Suppose he ploughs, sows seeds and does other agricultural operations, and after some time, pests come or something comes, and the whole thing is lost; the next year he is faced with frustration as to how to do it again. If he does it at all, it is because of his hope and faith in God. That is why I say these agricultural programmes should be implemented effectively. The Agricultural department has not been so efficient. It is the weakest link in all the departments in any State. The study team of the U.S. agency for International Development for the Cauvery delta came here recently. The team has suggested some points. The first point is that two hundred thousand acres of irrigated area should be cultivated not with two crops only, it is what they say, but with more than two crops. But unfortunately, in many parts of our State like the Mannargudi taluk only one crop is raised. That the study team has evidently omitted to mention. We have only one crop in many places. They raise two crops in most places. The study team wants that they should raise more than two crops. That is what they say. (Interruption.) Two hundred thousand additional acres, that is what was in the Cauvery delta, should be brought under cultivation. How to do it? That is the question. Water is being wasted now. That is what the study team says, after surveying the whole position. The canal system is outmoded and should be brought up to date. This is what they say and it is perfectly true. There is no doubt about it. Many of us are suffering on account of the difficulties in the system. Underground water in the delta should be utilised. This is also a very good suggestion made by the team. People are blessed with Cauvery water. As soon as this source fails, then we begin to appeal, we begin to pray to God and to Government and so many authorities and so on. But that is no use. You must also have underground water. Underground water should be harnessed and utilised for the purpose of irrigation.

Then, Sir, I would like to say even at the risk of courting some unpopularity that too much reliance should not be placed upon co-operation for everything. They say this co-operative and that co-operative, the consumers co-operatives and so on will do that. Sir, these co-operatives have been working in our country for the last fifty years and more. Up till now nobody can say that they have been completely satisfactory. The Britishers introduced them in this country during their rule. After fifty years of history, still the co-operatives are not working satisfactorily as one would wish them to. For everything the Government turn to the co-operatives. On the other hand, I would say, have a little more faith in the Government of Madras itself. I will put more faith in the Government of Madras than in these co-operatives. The Government of

[21st January 1965] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

Madras should directly deal with the farmer through their Agricultural department. They should organise the department well and have people who have agricultural experience. We had Revenue Divisional Officers, Europeans, in those days who had good agricultural experience. This was required in the Jannabandis they held. Therefore, the Government should have people of that type and deal with the farmer direct. That would be much better than the co-operatives with their factions and so on. I do not want to dilate now on the defects of the co-operative system. I will leave it for another day. My point is, direct dealing of the Government with the farmer will be much better.

Then, Sir, recently, a State Trading Corporation has been established here in Madras. I think the Centre has established it. There is provision in the Central Act for the States to start these Corporations. I do not know why the State should not have started one. The Centre probably wants to experiment on this initially. The centre alone will look into it very carefully, they seem to think as the Centre is responsible for the food problem. They, therefore, think the whole wisdom is with them and, therefore, they should have the Corporation in their hands. Fortunately, the Corporation has been located at Madras and it has been opened on the 1st of January, I think. (An hon. Member: First of "Thai"). Yes, on Pongal day, on the 14th January as a Pongal gift to us. Six directors can be appointed to the Directorate according to the Act. Why should not they give representation to two or three farmers? I do not find any farmers on the Directorate.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: There is one from Punjab.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Why not from Madras? They can increase the strength from six to ten. Representation of farmers there is absolutely essential. Otherwise, the whole thing will not be a success, though Mr. T. A. Pai is an able man and he has conducted a bank very well and has given money to people on the security of foodgrains and he may know much about shortage of food and how to deal with that. He is quite all right as the Chairman of the Corporation. There must be some persons on the Directorate who could represent the interests of the farmers.

• Then, Sir, there is the question of fixation of prices of food-stuffs. It is a very difficult problem. Three sets of people have to be satisfied—the consumer, the person who retails the foodstuffs and the producer. The interests of all those three sections of the people should be taken into account and then only the prices should be fixed, and even the prices so fixed are liable to change from day to day, from season to season and from district to district. It is all right to say, "We will control to save the poorer sections of the community". But how to do it? That is the most difficult question.

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [21st January 1965]

Then, there is the other question about storage. We know that the Madras Government lost a lot of money on account of bad storage when we had rationing previously. It was pointed out by the Public Accounts Committee. Storage is a very difficult matter. Therefore, now the Government have decided to construct godowns and all that. But there are so many other factors which contribute to loss during storage, storage pests as they are called generally. You have the rodents, mites, dampness, insects and then rats including human (Laughter). It is found from the calculations given in a brochure that loss due to storage is more than 10 per cent. For purposes of preventing loss from dampness, insect attack and other factors interfering with proper storage, we have to find the latest methods and adopt them. The Central Food Research Department and other departments such as the warehousing Corporation have had some experience in storage of foodgrains. All that knowledge should be taken advantage of by this Food Corporation and introduced properly, quickly and without the usual delays of communications, saying that authority has no power to ask for it and this authority has no power to sanction it and so on. Dampness will not wait for it, insects will not wait for these things. They will do their work as quickly as possible. Therefore, we have to rely on the man on the spot giving him freedom to act immediately. People must be appointed who have technical knowledge of these things. These are the difficulties in storage. I think if they are not properly attended to, the whole thing would flounder on the storage question. That is what I am warning the Government even now, with the experience we have gained. The storage of grains gave the greatest trouble during ration time in 1945. It is all right that we have been given this Food Corporation as a "Pongal Gift". But on this storage front, the whole thing will fail. That is my fear about this Food Corporation. And then who can complain against insects and rates? They are not persuaded by our speeches and talks here.

An interesting suggestion has been made by the Chairman of the Food Corporation, namely, on the principle of barter we could get paddy by supplying fertilisers. This is what he has said. But I do not know whether he can work that scheme successfully. But that suggestion introduces a salutary principle. Even the foreign exchange problem could be solved if you could put this into effect. It would be much better if between nation and nation they exchange products for products instead of going through foreign exchange difficulties and then saying that the foreign exchange has almost been depleted and come to the minimum and, therefore, no longer our import could be of the same pattern as it was before. The Finance Minister has already warned us that the imports cannot be to the same extent as we have been indulging in before. Though our exports have increased by about Rs. 139 crores, still there is difficulty of foreign exchange. That is why I am saying that this principle of barter is very good, and if this experiment of the Chairman of the Food Corporation succeeds, I think we shall try to introduce it in other spheres also.

21st January 1965] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

Then, Sir, regarding utilisation of agricultural labour, I think we must help the establishment of cottage industries, the small-scale industries, especially for the manufacture of agricultural tools and all those things and place those industries in rural areas, so that the labour, the agricultural labour may be attracted to it at times when they are not fully occupied with agricultural operations. Otherwise, the difficulty is the agricultural labour is drawn to the cities. The labourers get more luxuries there. They are paid much more in the cities. They can get their money by making demands, resorting to strikes, negotiations and so on. They get whatever they want. They are much better in the cities. The demands are increasing from day to day and we are obliged to grant these demands. That is why they find it is much better than agricultural labour. It is very difficult to get proper wages in villages. They have not got the proper machinery in the villages for the purpose of enforcing their demands. That is why they prefer labour in the cities in industrial establishments and factories. Therefore, agricultural labour should be retained there by establishing small-scale industries and cottage industries in rural areas.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR: Sir, on a point of information. If industries are established, will they not attract agricultural labour?

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: That is why I am saying that only cottage and small-scale industries should be helped to come up in the rural areas. I am very careful in making my suggestion. If these industries are established in the rural areas, they will give occupation to the agricultural labourers. I want to prevent at the agricultural labourers from migrating into cities. The Congress President has suggested the establishment of consumer goods industries also. That is a matter to be examined. The point is agricultural labour should not be depleted by starting large industries in urban areas. I think we must give a holiday to industries in the Madras State—what the Hon. the Minister for Industries would call 'industrialisation' for some time at least, say, for two years until the agricultural production catches up with the industrial production. Our policies are to change from day to day. There is nothing like finality in any matter. We have changed our Policies many times. But the point is we do not admit the change. We have changed and we should also change. In this background I feel, Sir, that the plans should be developed and the policies should be adopted.

One or two words more and I have done. There seems to be a lack of understanding between the State and the Centre in respect of one or two matters. The Central Government go on increasing the dearness allowance for their servants. They did so recently also. As soon as the Central Government make an announcement in this regard, our N. G. G. Os. also come up with demands with flags and so on. If you want to give an increase of Rs. 5, it would amount to Rs. 2½ crores.

[21st January 1965]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : It is Rs. 5.2 crores.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : There is no understanding between the Centre and the States in such matters. We have the Congress Party and it is ruling in all the States in India except Kerala where we have the President's Rule just now. Therefore, it would be easier for them to come to a proper understanding. That is what I feel. Somehow, human nature, as the sponsor of the motion said, is imperfect.

Then, there is this language question. I read an interesting report in the newspapers to-day. Srimathi Sucheta Kripalani, the Chief Minister of Uttar Pradesh, stated that she was wondering how she was going to manage after the 26th January 1965 when Hindi would become the official language of the State. She had all along found English to be the most convenient to transact all business. The order to have only Hindi as the official language in the State is sheer Hindi imperialism. It is stated that there will be English translations of the Hindi communications. We know how the translators do their work. I am afraid that the whole administration will entirely be thrown out of gear if Hindi alone should be the official language. There is no doubt about it. That is why Srimathi Sucheta Kripalani has said what she has stated. Therefore, the Government should proceed very carefully in this matter. Another most alarming news is that the West Bengal Governor has said : "No longer these number plates of the motor cars should be in Hindi. I won't allow that". They have taken away all the cars with Hindi number plates. There is also the threat that cars with only Hindi number plates will be prosecuted. Whatever may have to be done for Hindi, I say that this is not the way. There must be some understanding between the States and the Centre. On the larger question, I am not saying anything now, because I have not much time. The order that they have recently issued is a most unworkable order. Three States alone will be using Hindi as the official language. They will send the communications in Hindi and they will have to be translated into English. All these things are entirely opposed to the administrative genius of any country in the world. Therefore it is I say that the sooner this policy is revised, it will be much better for us and for our country especially at a time when we are in the midst of a food scarcity, which the Hon. the Union Food Minister says, will continue for some time.

Lastly, Sir, let me say that for the next two years the only problem that should engage the attention of the Government is agricultural production. Every other thing ought to give way. We cannot go on having everything like piggery, poultry farming, tourism and so on. All these schemes are very good on paper. But the main point is, we should have our sustenance first. How can we promote tourism if we are a famished people? Let not foreigners come and see us in a famished condition. Let them not see us in a famished condition and report to other countries that after seventeen years of independence the people in India are still a famished lot. It

21st January 1965] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

is better that there are no foreign tourists in India until such time as we are happy and cheerful and also in a condition fit enough to receive them. That is why I make bold to say all this. I have great respect for Dr. Hande, and I like the promotion of tourism. But we must not forget what is the present position in the country. Let us not ask for everything, and let us not dole out funds for all sorts of things. Let us concentrate on some of the most important things. Let us give high priority to agricultural production. This is my submission so far as the general policy is concerned.

With these words, Sir, I have nothing but support for the motion of thanks for the Governor's Address, though we have given notice of amendments, which we only withdraw finally.

* DR. T. V. SIVANANDAM : Mr. Chairman, Sir, we are very grateful and thankful to the people when they really appreciate the promptness with which the Government moved to Rameswaram and Dhanushkodi to give relief to the victims of the cyclone. Only yesterday it was asked by an hon. Member why, when relief by way of cash and kind was given by Government agencies, the leaders of the voluntary organisation and institutions in those places were not taken into confidence. It does not mean that the Government have not done their work properly. The relief work done by the Government agencies is very good. There is nothing wrong in what has been done. But if only the Government have taken into account all the voluntary organisations that are there and also the important people who are on the spot, naturally the relief measures undertaken in that place would have been very well appreciated by the suffering people. Not only several voluntary organisations, but several individuals also have gone there and contributed their mite to help the victims of the cyclone. At this juncture, irrespective of party feelings, I think we must appreciate the work done by a former Member of this House, namely, Sri M. G. Ramachandran. He has gone to that place, and it appears that he has given about Rs. 50,000 by way of cash and kind. A single individual has donated so much for the relief of the victims. It is part of our duty to really appreciate the donation. It is not here a question whether he has given so many lakhs or so many thousands. (Interruption by Sri K. Rajaram). We have got to believe it. It is really a thing to be congratulated on by the Government. (Sri K. Rajaram. He has not yet given). Sir, this is not a controversial point. It has been stated that he has given. There is no controversy here. It is not a question of Rs. 50,000. He had the mind to give the amount and to see that the distress of the people was removed. Several organisations have taken up this relief work. The Ramakrishna Mission people have gone there and are rendering service to the cyclone-affected people. They are not tom-tomming all that they have done. They do not broadcast what they have done to the suffering people. The only thing about which I am worried is this. Two days prior to the actual cyclone, it was forecast that a severe type of cyclone was expected in the coastal areas. But I ask why the warning was not given to the people

[Dr. T. V. Sivanandam] [21st January 1965]

living in the coastal areas and they were not asked to disperse themselves to a safer area. The forecast was that the cyclone would hit the Nagapattinam coast, but fortunately, people in the Thanjavur and Tiruchirappalli districts were not affected, and the cyclone did not hit the Nagapattinam coast. It changed its course and hit Rameswaram.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Some time back it hit Vedaranyam very severely.

DR. T. V. SIVANANDAM: God has been unkind there. Thousands of people died in the cyclone that affected Dhanushkodi. We do not know the precise number of people who died. Thousands were rendered homeless. It is our duty to see that these people are properly rehabilitated. Irrespective of the amount involved, the cyclone victims must be rehabilitated. We have to extend to them all sorts of help for their rehabilitation.

Sir, whether the people believe in the existence of God or not, I do believe in it. The temple in Rameswaram was not hit by the cyclone, and it gave relief and shelter to thousands of people. At least now people have got to believe in the existence of God who is above all of us watching what the people are doing. As a result of the national integration of faith in God, temples remain untouched.

Sir, the worst sufferers from the cyclone are the fishermen. I hear that thousands of rupees are going to be given to them by the Government for their rehabilitation, but only on the basis of loan. I do not know whether the loan will carry interest. I wish the loan is given interest free.

4. n)
p.m.
Sir, to solve the food problem, the Food Corporation of India has been inaugurated. The Food Corporation has set up an office in Madras. I also hear that the office would be functioning here, but that the Government will come forward to procure the foodgrains from the agriculturists direct through the Government agencies. At this juncture, I think it is my duty to tell the Government that, when they take up this question of procurement either by levy or by simple purchase from agriculturists, they should have persons with integrity to attend to this work of procurement. Then only the people will not criticise the Government afterwards saying that they have been harassed unnecessarily. It has always been the cry that merchants and other producers are being harassed by the officials. But every time we point it out, it is said, "Give a concrete example. We will look into it." Sir, it has never been possible to give a concrete example. A man can bring up a concrete example only at the risk of liquidating himself as a result of the enquiry. After all, the Government cannot be classified as merchants. From time immemorial merchants have been the traders in our country. Even in the smallest village of about 100 houses, we can see merchants selling foodgrains. I do not know whether this Food Corporation of India can go to the extent of opening shops in the interior villages. It is presumed that the

21st January 1965] [Dr. T. V. Sivanandam]

Government always take the merchants as an anti-social, unscrupulous and most dishonest community. Every profession and every trade will be having blacksheep. It does not mean that the whole of that community should be labelled as most unscrupulous and anti-social people. From time immemorial the merchants are earning huge profits. On that account we cannot dismiss the merchants once and for all. The Government must know how merchants do things. They must take them into their confidence and tell them that all these years they have lived for themselves and that now they have got to live for the community, and hence the total profit that they will get should be minimised as far as possible. I am confident that if the merchant community also co-operate with the Foodgrain Corporation, much good can be done. But, after all, the Foodgrain Corporation that has been started is only for two purposes, as far as I know—one, for stabilisation of prices of foodgrains and two, to have buffer stocks. Just now the Deputy Leader of the Opposition spoke about storage. Storage is a most important thing. As he pointed out, it may be taken for granted that in any co-operative marketing society or stores 7 to 10 per cent of the stock will be reduced in storage. That being the case, not only we have to construct storage godowns which are rat-proof and insect-proof but also there must be adequate accommodation there. Otherwise, it is no use constructing small godowns and thinking of stocking all the foodgrains that are going to be purchased. At present, there are several godowns owned by private people. All these godowns can profitably be requisitioned for the storage of foodgrains. Secondly, the storage godown should be such that the deterioration in quantity and quality is reduced to the minimum.

Then, at the time of procurement, I request the Government to see that small landholders having three or five acres of land are not disturbed. They have just what is sufficient for their families. Therefore, they should not be touched. Then, we can have a slab system of procurement in the case of other landholders. The foodgrains, it must be remembered, cannot be kept for a long time. Every time control comes, out comes into the market sub-standard rice with a hopeless smell and of varied colours. Where does all this rice come from? We do not know. But we do not think the Government have taken the initiative to find out wherefrom the Government agencies are getting this rice to be supplied through the co-operatives and fair price shops to the common man. There is no other go than to buy it. I request the Government to take speedy action when such sub-standard rice is being supplied to the people, to find out how and wherefrom they get this kind of sub-standard rice. There is no use of hearing criticisms, but the Government must have a practical view of things and avoid this kind of distribution of sub-standard rice.

Another thing I have found is this. Double boiled rice or hulling the rice when it is hot or wet are contributory causes for the sub-standard rice. It is part of the duty of the Government to see that this sub-standard rice is not supplied to the people. When sub-standard rice is given for family cards, we are able to get rice of good quality in the market at a higher price. Where do these merchants

[Dr. T. V. Sivanandam] [21st January 1965]

obtain this good quality rice when the Government agencies are not able to get rice of good quality? The Government must look into the question and see that this kind of thing does not occur at least hereafter.

4-10
p.m.

Starting of the Food Trading Corporation will not solve the problem permanently. It is only a temporary measure. But we live upon the imports from other countries. The other day one of the responsible men from the United States was saying that two million tons of rice was being imported into India every day but that we must not think that this would be given permanently. He said that we must take measures to produce more rice and more of foodgrains. Last week there was a dock strike at New York and they were not able to send as much rice as we expected. Ideas may change and form and amount of assistance may change. Hence, we should not always depend upon the imports. We must give incentive to our farmers to see that good amount of rice is produced in our fields. Unless we give incentive to the agriculturists, I do not think production will be as much as we expect it to be. If production increases, we will not only be self-sufficient but we will be in a position in the years to come to export our rice to other countries. Therefore, our aim must be not only to tackle the present problem by distributing rice to the people from our buffer stock but our long-term programme must be to see how best we can increase production. There are several ways and means. The National Council of Applied Economic Research have recently stated that nitrogen fertilizers are essential to increase production of foodgrains. They have gone further and said that one unit less of fertilizers being used results in 10 units less production of foodgrains. That being the case, we must have an eye on the production of nitrogenous fertilizers and also distribute them to the agriculturists at the proper time. There is no use distributing fertilizers to them at a time when they do not need. A reform has been made in the co-operative credit through Co-operative Central Banks and they thought that by giving integrated credit by way of cash for cultivation and fertilizers in kind to the agriculturists, it would be possible to increase production of foodgrains. It is quite good on paper but in actual practice money is given to the farmers from the Central Co-operative Bank for cultivation but they themselves do not have adequate stock of fertilizers to supply to the agriculturists. Therefore, if instead of fertilizers the agriculturists are given money, they will get from the private dealers their requirements of fertilizers. Therefore, the recommendation of the National Council of Applied Economic Research is to encourage the private sector in the distribution of fertilizers also. Otherwise, I do not think the problem could be solved.

Then, Sir, it is possible to increase production only if agriculture is mechanised like industry. Government must give same privileges, same facilities, same financial assistance to the agriculturists and mechanise agriculture. That will increase production of foodgrains. But mechanisation will take a long time. It has to be done on a phased programme along with supply of fertilizers at the proper time and provision of irrigation facilities, including

[Dr. T. V. Sivanandam] [21st January 1965]

pond schemes and so on. There should be provision for crop insurance and insurance of cattle. Above all, we should educate our agriculturists scientific in agricultural methods. This education could be given to them only if the Government come forward to have their own model farms on at least a hundred acres of land in each district. They themselves should do the cultivation adopting scientific methods on these farms and show to the public the increased production that could be obtained by adopting such improved and scientific methods of cultivation. They have the agricultural department and instead of distribution pamphlets and other literature and showing cinema slides, if they themselves take to agriculture and demonstrate to the ryots how production could be increased by using fertilizers and scientific methods of agriculture, I am confident in course of time the agriculturists would adopt those practices and production of foodgrains will considerably increase.

I will refer to one other important thing and finish, Sir. It is about the allotment of powerlooms to the handloom sector. I thought this would find a place in the Governor's Address. For a long time the handloom sector was against the introduction of the powerlooms. But we have seen with our own eyes that production could be increased appreciably only if powerlooms are introduced. Our neighbouring States have introduced powerlooms in the handloom sector and they have increased the production. Hence, the policy of introducing powerlooms in the handloom sector also has been accepted. But I want to sound a note of warning. I welcome powerlooms but they should be given only to the co-operatives and not to weavers outside the co-operative fold. Again when we introduce power looms there is the possibility that many weavers would be thrown out of employment, they will be considered as surplus. I am confident that our Industries Minister who placed Madras State on the industrial map of India will come forward with a scheme simultaneously with the introduction of the powerlooms to rehabilitate those weavers who might be rendered surplus and thrown out of employment. Otherwise, there will be a hue and cry and it will lead to a situation similar to the one we had in 1952. I would once again emphasise that powerlooms should on no account be allotted to lay people, people who are not weavers, people who are only yarn merchants and master weavers and people who would exploit it for their own selfish end. They must be allotted only to the handloom weavers in the co-operative sector, and people who are rendered surplus should be rehabilitated in other industries. I am sure our Hon. Minister for Industries will tackle simultaneously both these problems.

I thank the Chairman for giving me this opportunity to speak.

*டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதன்: மன்றத் தலைவர் அவர்களே, நம் முன்னால் கவர்னர் அவர்கள் பேசிய உரையைப் பற்றிய விவரத்தில் நானும் சிறிது கலந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். கவர்னர் அவர்கள் தெரிவித்திருப்பது போல் நம்முடைய மாநில அரசாங்கம் அண்மையில் புயலாலும், கடல் கொந்தளிப்பாலும் ஏற்பட்ட விளைவைப் பொருட்படுத்தாமல் உடனடியாக அங்குள்ள

[டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதன்] [21st January 1965]

மக்களுக்கு நல்ல ஆதரவு செய்து வழி காட்டியது, உதவியது, பாராட்டத் தக்கதொன்றே. அதற்கு மேலும் கவர்னர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். “இந்த அரசாங்கம் இன்னமும் அந்த அல்லலைப் போக்குவதற்கு எவ்வளவு பணம் செலவு செய்ய வேண்டியதானாலும் செய்வதற்குத் தயங்காது, தயாராக இருக்கிறது” என்று. அதை முழு மனதோடு வரவேற்கிறேன். அவ்வாறே, இம் மன்றத்தினிடமிருந்து அரசாங்கத்திற்குப் பொதுவாக தொடர்ச் சியான ஒத்துழைப்பும் ஆதரவு மனப்பான்மையும் இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறார். அதுவும் அவ்வாறே தரப்படும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

இங்கே நண்பர் திரு. சம்பந்தம் அவர்கள் கொடுத்திருக்கிற திருத்தப் பிரேரணையில் மாநில அரசாங்கங்களுக்கும் மத்திய அரசாங்கத்திற்கும் இடையே தொடர்பில்லாமல் சில அடிப்படைக் கொள்கைகள் இருக்கிற காரணத்தினால், அது காரணமாக இந்த மன்றம் வருத்தத்தைத் தெரிவிக்கிறது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அது பற்றிச் சில சொற்கள் சொல்லலாம் என்பதே என்னுடைய கருத்து. பொதுவாக நம்முடைய மாநில அரசாங்கத் தினுடைய கொள்கை மொழி விஷயத்தில் ஒருவாறு சென்றுக் கொண்டிருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கை வேறுவிதமாக இருக்கிறது என்பது அண்மையில் சில நிகழ்ச்சிகளிலிருந்து தெளிவாகிறது. நம்முடைய மாநில அரசாங்கம் கல்வியைப்போற்றுவதில், மும்மொழிக் கொள்கையைப் பின்பற்றி உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் ஆங்கிலத்துடன் இன்றொரு இந்திய மொழி படிக்க வசதி செய்துகொடுத்திருக்கிறது. ஆனால் வட இந்தியாவில் உள்ள பல்வேறு மாநிலங்களின் அரசுகள் தென் இந்திய மொழியையோ இந்தி மொழியோடு தொடர்பில்லாத ஒரு இந்திய மொழியையோ பள்ளிகளில் படிப்பதற்கு வசதி செய்யவில்லை என்பதைப் பார்க்கிறோம்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: உத்தரப் பிரதேசத்தில் முதல அமைச்சர் அவர்களால் 10 நிலையங்களில் தமிழ் சொல்லிக்கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு நடந்து வருகிறது என நேற்று அவர் சொன்னார்.

டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதன்: நன்றி. உத்தரப் பிரதேசத்தில் செய்திருப்பதுபோல் எனைய அரசாங்கங்களும் அவ்வாறு முன் வருமானால், இன்னும் நாம் வரவேற்கக்கூடும் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அது மாதிரி நாம் ஒரு பக்கம் வற்புறுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். இன்னொரு பக்கம் இந்தியோடு தொடர்பில்லாத மொழியைப் படிக்கவேண்டும் என்று வட இந்தியாவில் சில மாநிலங்களில் வற்புறுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்களா என்றால் கிடையாது. அல்லாம் போன்ற மாநிலத்தில் 3-வது மொழி பயிற்றுவிக்கப்படவில்லை. அது ஒரு பக்கம் இருக்க, இன்னொரு பக்கம் நம் கல்லூரிப் படிப்பு ஆங்கிலமாக இருந்தால், அதன் காரணமாக எனைய மாநிலங்களில் வேலைக்குப் போகச் சௌகரியமாக இருக்கும்

[21st January 1965] [டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதன்]

என்று கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கருத்து தெரிவித்து அதை நாம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் இப்போது என்ன ஏற்படுகிறது என்றால் நாளடைவில் நம்முடைய மாநிலத்தில் இங்கிலீஷ் வழியாக உயர்நிலைப் பள்ளிகள் மட்டுமே, கல்லூரியிலும் பல்கலைக் கழகங்களிலும் ஆராய்ச்சி முதலிய படிப்புக்கும் கூடப் படிப்பிக்கக்கூடாது, இந்திதான் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும் என்று வற்புறுத்தப்பட்டுவிடுமோ என்பதற்குரிய அறிகுறிகள் எல்லாம் தென்படுகின்றன. அவ்வாறு வருமானால் நல்ல கல்வி, உயர்நிலைக் கல்வி, பல்கலைக் கழகக்கல்வி, வளர்ச்சிக் குரிய கல்வி வளராது. நமக்கு வேண்டியது நல்ல கல்வியே அன்றி மொழி அன்று; அதை அரசாங்கம் நினைவில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். நமக்கு வேண்டியது நல்ல நிர்வாகமேயன்றி மொழி யன்று. இதைப்பற்றி அபிஷியல் லாங்குவேஜஸ் கமிஷன் விளக்கமாகத் தெரிவித்திருக்கின்றது. இப்போது அண்மைக் காலமாக ஆங்கிலத்தின்மீது திடீர் என்று ஒரு புது வெறுப்பு தோன்றியிருக்கிறது. அது 1947-ல் தோன்றிற்று என்பது உண்மை. நம்முடைய அரசியல் சட்டத்தை உருவாக்கும்போது ஏற்பட்ட ஒரு வேகத்தில் சுயேச்சை விழு விறுப்பில்—அது வரையில் பிரிட்டிஷார் ஆண்ட காரணத்தால் அவர்களுடைய ஆதிக்கத்தையும் மொழியையும் வெறுத்த காரணத்தால் 1947-ல் சட்டம் இயற்றியபோது “Hindi shall be the official language of the Union” என்று வரையறை செய்து விட்டோம். அதற்குப் பிறகு கொஞ்சம் விழிப்புணர்ச்சி ஏற்பட்டு அவ்வாறு செய்வது பொருந்தாது என்று பலர் எடுத்து உரைத்த காரணத்தால் இன்னும் 10 ஆண்டுகளுக்குத் தொடர்ந்து ஆங்கிலம் உடன் மொழியாக, கூடுதல் மொழியாக, அலுவல் மொழியென இருக்கும் என்று வரையறை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால்தான் இப்போது இந்தி மாத்திரம் அல்லாமல் ஆங்கிலமும் ஆட்சி, அலுவல் மொழியாக ஆகும் காலம் வந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆயினும், அதற்கிடையில் சொல்லப்படுகிற அதிகார டிரவ்மான சொற்கள் சிலருடைய உள்ளத்தை வாட்டுகின்றன. “English humiliates us” என்று சொல்லுகிற சொல்லானது எவ்வளவு வருத்தத்தை அளிக்கும் சொல் என்று சிந்திப்போர் பலர். அவர்களில் நானும் ஒருவன். இங்கிலீஷ் நம்மை மானக்கேடு செய்வதைக் காட்டிலும் பல நாடுகளிலிருந்து நாம் பெறும் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் பெறுமான கொடைகள், அரிசி, கோதுமை இவைகள் எல்லாம் நம்மை மானக்கேடு செய்ய வில்லையா என்பதே என் கேள்வி. இன்னும் தற்காப்புக்காகப் படைகள் பெறக்காத்திருக்கிறோம், பெறுகிறோம், பெறுவதற்கான ஒப்பந்தங்கள் செய்து கொண்டிருக்கிறோம். அந்த இங்கிலீஷ் பேசுகிற நாடுகளிலிருந்து வருகிற உடமைகள், பொருள்கள் எல்லாம் நமக்கு இழிவு இல்லை, மானக்கேடு இல்லை! ஆனால் அந்த மொழிமாத்திரம் மானக்கேடு என்று பழைய பிரிட்டிஷார் ஆதிக்கத்தை எதிர்த்துக்கொண்டிருந்த காலத்தில் பேசிய

[டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதன்] [21st January 1965]

பேச்சே இப்போதும் பேசப்படுகிறதே என்று நினைக்காமல் இருக்க முடியவில்லை. நமது பெருமதிப்புக்குரிய டாக்டர் சுப்பராயன் அவர்கள் இதைப்பற்றி எவ்வாறு கூறுகிறார் என்று பாருங்கள்;

"Indians in general do not really believe that the use of English as our common language in the present age considering its historical circumstances and background in India will in any way be derogatory to the self-respect of India"

இந்திய தேசத்தில் நமது வலாற்றுக்கண்ணோடு பார்த்தால், எவ்வாறு இக்காலச் சூழ்நிலையை உருவாக்கியிருக்கிறது என்பதைப் பார்ப்போமானால் இந்தியாவில் இங்கிலிஷானது யாருக்கும் இழிவுபடுத்தக்கூடிய, தன்மானத்தை இழக்கக்கூடிய பொது மொழியன்று என்று டாக்டர் சுப்பராயன் Minute of Dissent to Official Language Commission Report- இல் கூறியிருக்கிறார். நமது பெருமதிப்புக்குரிய மேற்கு வங்காள மேல் சபைத் தலைவர் சமஸ்கிருதம், இந்தி, பிரெஞ்சு, இங்கிலிஷ் முதலிய பல்வேறு மொழிகளில் விற்பனையான டாக்டர் சாட்டர்ஜி அவர்கள் என்ன சொல்லுகிறார்.

"Through English we can get not only intellectuals but also spiritual pabulum from the whole of humanity."

உலகத்தில் உள்ள எல்லாத் தேசங்களிலிருந்தும் இங்கிலிஷ் வழியாக நாம் அறிவு வளர்ச்சிக்குரிய உணவு பெறுவோம் என்பது மாத்திரம் அல்லாமல் சில நேரங்களில் ஆன்மீக விஷயங்களையும் பெறுவோம் என்று சொல்லுகிறார். அவர் மேலும் என்ன சொல்லுகிறார்? நமது சென்னை அரசாங்கம் முன்னால் செய்த சிபாரிசு இருக்கிறதே மொழிப் பிரச்சனை பற்றி அதை எடுத்துக்காட்டுகிறார். அந்தச் செய்தியானது அந்த அபிஷியல் லாங்குவேஜ் கமிஷன் ரிப்போர்ட்டில் இடம்பெற்று வெளியாக இருக்கிறது. நம்முடைய அரசாங்கத்தின் வார்த்தைகள் அவை.

"English provides, and Hindi cannot provide, direct access to creative modern thought." This is a self-evident truth. It neither requires support nor can it be refuted."

இங்கிலிஷ் தற்கால விஞ்ஞான அரசியல் முதலிய படைப்புக் கருத்துக்களைத் தரக்கூடிய நேரடி உதவியாக இருக்கிறது, ஆனால் இந்தி இல்லை என்று நாம் சொல்லி இருக்கிறோம். இதற்குச் சான்று வேறு காட்டவேண்டியது இல்லை. இதை மறுக்க முடியாது என்று சென்னை அரசாங்கம் முன்னால் மெமோரான்டத்தில் கூறியதை விளக்கியிருக்கிறார். அவ்வாறு இருக்கவும், தொடர்பு மொழியாக ஒரு மாநிலம் மற்றொரு மாநிலத்தோடு தொடர்பு கொள்ளும் போதும், ஒரு மாநிலம் மத்திய அரசாங்கத்தோடு தொடர்புகொள்ளுகிற போதும், மத்திய அரசாங்கத்தின் ஆதரவில் அமைக்கக் கூடிய பல்வேறு குழுக்கள், கருத்தரங்கங்கள், கருத்துக்கோவைகள் (Seminars and symposiums) இவைகளில் கலந்துகொள்ளுகிற போதும் இங்கிலிஷ் உதவுவதுபோல் வேறு எந்த மொழியும்

[21st January 1965] [டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதன்]

உதவாது என்பது உறுதி. வேண்டுமென்றால் நான் தமிழன் என்பதால் தமிழை அந்த இடத்தில் வைக்கவேண்டும் என்று சொல்லலாம். நாம் வேண்டுமானால் நம் தமிழை அகில இந்திய மொழியாக அந்த இடத்தில் வைக்க வேண்டும், எல்லோரும் படிக்க வேண்டும் என்று சொல்லலாம். ஆனால் நாம் சொல்லத் துணியவில்லை. காரணம் எல்லோருடைய மொழிக்கும் ஒத்த மதிப்புக்கொடுக்க வேண்டும் என்று கருதி வற்புறுத்தவில்லை என்பதை தாங்கள் அறிவிர்கள். புரொபஸர் டாயன்பி (Professor Toynben) சொன்னார் அவர் என்ன கருதுகிறார் என்றால் உண்மையில் இந்த traditional borders என்று சொல்லுகிறார்களே, பாம்பரை எல்லை என்று கூறுகிறார்களே, அவற்றால்விட ஒவ்வொரு தேசத்திலும் அங்குள்ள மக்கள் அவாவர்கள் தாய்மொழியால்தான் நினைக்கப்படுகிறார்கள் என்று சொல்கிறார் என்றாலும் தமிழை அனைத்திந்திய ஆட்சி மொழியாக ஆக்க வேண்டும் என்று இப்பொழுது சொல்லவில்லை. ஆனால் தமிழர்கள் வட இந்தியாவுக்குச் செல்லுகிறபோது டெல்லிக்குச் செல்லுகிறபோது, அங்கே அவர்கள் புரிந்துகொள்ளக் கூடிய மொழியில் மற்றவர்கள் பேச வேண்டுமே என்பதுதான் என் போன்றார்களுடைய கவலை. போரீசியர் ஹுமாயூன் கபீர் மத்திய அரசாங்கத்தில் அமைச்சராக இருக்கிற பெரிய அறிஞரும் பல்வேறு மொழி வல்லுநரும் ஆகிய அவர் என்ன கூறுகிறார் என்றால் அரைகுறையாக ஒரு மொழியைப் புரிந்துகொண்டு ஒரு செயலில் ஈடுபட்டால் ஒருவர், கல்லாதவர் எவ்வாறு இழிக்கப்படுவானோ, அந்தகைய இழிநிலையை எய்துவான் என்று அவர் நேஷனல் டெபக்டோஷன் கமிட்டியிலே கூறியிருக்கிறார். அதைத்தான் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அவர் சொல்கிறார்.

"Partial understanding intrigues and challenges one and at the same time also tends to freeze one's mental faculties and tire one intellectually and emotionally."

ஆக அரைகுறையாகப் புரிந்து கொண்டால்கூட போதும், தூற்றுக்குப் பத்துப்பங்கு, எட்டுப்பங்கு புரிந்து கொண்டால் போதும்; எல்லோரும் அறிந்து கொண்டு விடுவார்கள், எழுதத் தெரியாத போனால் கூட; டெல்லிக்கு வருகிறவர்களெல்லாம் புரிந்துகொண்டு விடுகிறார்கள் ஹிந்தியில் பேசினால்; அதனால் அங்குள்ள ஹிந்தி தெரிந்த ஆபீஸர்கள் ஹிந்தியில் பேசவேண்டும் என்று இன்று காலை பத்திரிகைச் செய்தி தெரிவிக்கிறது. இது எவ்வளவு தவறான முறையில் அரசாங்கம் சென்று கொண்டிருக்கிறது என்பதை எடுத்துக் காட்டுகிறது. பண்டித தேரு அவர்கள், நம்முடைய மதிப்பு மிக்க பிரதமர் அவர்கள், அன்றோரு நாள், ஆகஸ்ட் 24-ந் தேதி, 1963-ல், இந்த ஆட்சிமொழிச் சட்ட விவாதத்தில் (Official Language Bill) பாராளுமன்றத்தில் பேசிய போது இவ்வாறு சொன்னார்.

"The more you impose, the more obstructions you have, the more difficulties you have. A question like this language can only be dealt with by a large measure of consent and consultations and agreement."

[டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதன்] [21st January 1965]

அவர் அவ்வாறு அங்கு உள்ளவர்களுக்குச் சொன்னார். என்ன சொன்னார்? நீங்கள் மேலும் மேலும் வற்புறுத்தி ஒரு மொழியைத் திணித்தால், அதன் காரணமாக விளையக்கூடிய இடர்ப்பாடுகள் நிறைய நிறைய மேலும் மேலும் வளரும், தடைகள் மேலும் மேலும் வளரும். இந்த மொழிபற்றிய சிக்கலை முடிவு செய்வதற்கு மற்ற மொழி மக்களுடைய மொழியாளர்களுடைய சம்மதம், மொழியாளர்கள் இசைவு, மற்ற மொழியாளர்களைச் சலந்து ஆலோசித்தல், இவை எல்லாம் தேவை என்றார். ஆனால் அவசரப் பட்டுக்கொண்டு அங்குள்ளவர்கள் குறிப்புகளில் இந்தியில் எழுத வேண்டும், நோட்டீஸ் பைலில் அவர்கள் எழுத வேண்டும், மொழி பெயர்ப்பு இருக்கும்; அதனால் நேரம் வீணாகப்போனால் கூடக் குற்றம் இல்லை; அதனால் அதிகப் பணம் செலவு ஆனால் கூடக் குற்றம் இல்லை என்று ஏற்பட்டுள்ள மனப்பான்மை மிகவும் வருந்தத்தக்கது. அவ்வாறு பணம் விரயம் ஆனால் கூடக் குற்றமில்லை, பணம் அதிகம் செலவானால் கூடக் குற்றமில்லை, ஆட்கள் முயற்சி அதிகமானால் கூடக் குற்றமில்லை, நேரம் அதிகம் செலவானால் கூடக் குற்றமில்லை. ஹிந்தியில் இதை எழுதி, பிறகு அங்கிலத்தில் எழுதுவதால் மீலே அனை பரவாயில்லை என்று சொன்னால், மற்ற பதினான்கு மொழிகளில் தாமதம் ஆனால் கூட எழுதினால் என்ன என்ற கேள்வி தானாக எழுந்துவிடும். அதனின் இதைப் பற்றிச் சிந்தித்து நன்றாக ஆலோசித்து, எனைய ஹிந்தி பேசாத மக்களோடு கலந்து கொண்டு, அவர்களையும் உடன் சேர்த்துக்கொண்டு, இந்தியாவிலுடைய ஒற்றுமைக்கு ஊறு ஏற்படாமல் பாதுகாக்க வேண்டிய கடமை மத்திய அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது. நம் அரசாங்கமும் இந்திய ஒற்றுமையில் நல்ல ஈடுபாடு உடையதாதலின் அதை நேருகிற போது எடுத்துக் காட்ட வேண்டுகிறேன். பண்டித நேரு அவர்கள் இவ்வாறு சொன்னார் பாராளுமன்றத்தில்:—

"People seem to imagine that the growth of a language is judged by whether it is used by some wretched clerk in some wretched office or not, as if that represents the life of a language. . . . No clerks and no departments and Government offices have even made a language grow."

இம்மாதிரிப் பேசினார். எனவே நோட்டீஸ் பைலில் மாரோ இரண்டு பேர் ஹிந்தியில் எழுதி விடுவதால், ஹிந்தி வளர்க்கு விடாது என்ற நம்பிக்கை உடையவர் பண்டித நேரு. அகிலினை அவசரப் பட்டுக் காரியங்களைச் செய்து விடாமல் ஹிந்தி இந்திய அரசாங்கத்தினுடைய அலுவல் மொழி என்பது ஒப்பக்கொள்ளப்பட்டு இருப்பதற்கு ஏற்ப, அக்கிரப்பிடாமல், அவசரப்படாமல், அமைதியாக, நிகரமாக, திகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று இந்திய அரசாங்கத்திற்கு நம்முடைய அரசாங்கம் எடுக்கக்கூறும் என்று எதிர்பார்க்கின்றேன் என்று சொல்லி அமறுகின்றேன். வணக்கம்.

4-30
p.m.

* திரு. எம். எத்திராஜுலு : மன்றத் தலைவர் அவர்களே, சென்ற சிங்கள அன்று தமிழ் நாடு கவர்னர் அவர்கள் ஐனநாயக ரீதியிலே இரண்டு சட்ட சபைகளையும் ஒன்று கூட்டி பேருரை ஆற்றிய

[21st January 1965] [திரு. எம். எத்திராஜுலு]

சொற்பொழிவின் மீது எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு சில வார்த்தைகள் நான் சொல்ல முற்படுகின்றேன். முதலாவதாக புயலினால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு நமது நாட்டின் ஒரு பகுதியாகிய தனுஷ்கோடியிலே ஏற்பட்ட எதிர்பாராத நஷ்டங்களைப்பற்றியும் நமது நாட்டிற்கு முக்கிய ஸ்தலமான இராமேஸ்வரத்தில் ஏற்பட்ட அவதிகளைப்பற்றியும் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதிலே நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் நேற்றைய முன்தினம் தெரிவித்தது போல், தனுஷ்கோடியில் இருக்கக் கூடிய, ஏறக்குறைய 40,000 குடிசைகளுக்கு மேலும், 500 பேருக்கு மேல் ஐனத் தொகை, ஆடு, மாடுகள், அவர்கள் வைத்திருந்த பொன், பொருள் ஆகியவற்றை இன்றைக்கு இழந்து, அதனைக் கேள்வியுற்ற நமது அரசாங்கம், பறந்தோடி அவர்களுக்கு என்னென்ன ஏற்பாடுகள் செய்து மீட்க வேண்டுமோ, அதைக் காலாகாலத்தில் செய்த உதவியை இந்த நாட்டில் உள்ள ஒவ்வொருவரும் மறக்கவே முடியாது என்பதை நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஒரு சிறிது நேரம் 22-ந் தேதி புயல் ஏற்பட்டது. ஏற்பட்ட பிறகு கிடைத்த செய்தியை வைத்துக் கொண்டு, உடனடியாக அங்கு அவர்களை மீட்பதற்கு அள வேலையில் அவர்கள் இறங்கியிருக்கிறார்கள். அத்துடன் அவர்களுக்கு என்னென்ன உதவி செய்ய வேண்டும் என்பதை நன்றாக உணர்ந்து ஏறக்குறைய 1½ கோடி ரூபாயை ஒதுக்கி அவர்களுக்கு வேண்டிய வீட்டு வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கவும், அவர்கள் தொழிலுக்கு வேண்டிய கருவிகளை வாங்கிக் கொடுக்கவும், குறிப்பாக ரூபாய் 97 லட்சம் மான்யமாகவும், 55 லட்சம் ரூபாய் அவர்களுக்குக் கடனாகவும் கொடுக்கவும் மற்பட்டிருக்கிறது. இவ்வளவு பெருமயற்சி எடுத்துக் கூட, செயல்படுகிற இந்த அரசாங்கம் தான் இந்தப் புயல் வந்ததற்கு, புயலினால் சேதம் அடைந்ததற்குக் காரணம் என்று ஒரு கட்சிக் காரர் சொல்லும்போது மக்கள் அவர்களை என்னதான் நினைப்பார்கள் என்று எனக்கு பரியவில்லை. புயலைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கோ, இயற்கையைக்கட்டுப்படுத்தி, அது நம் சொல்படி கேட்பதற்கோ, எந்த அட்சியாலும் முடியாது என்பதை அவர்கள் அறிந்திருந்தும் கூட ஏன் மக்கள் மனதில் ஒரு பெரும் சூழப்பத்தை உண்டு பண்ணுவதற்கு இவ்விதமான முயற்சியில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கும்போது மிகவும் வேதனையாக இருக்கிறது. இருந்தாலும் கூட தனுஷ்கோடி ஏற்பட்டது நின்று நேற்று அல்ல. எத்தனையோ ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே, நான்கு புறமும் கடலால் சூழப்பட்ட தனுஷ்கோடி அந்த இடத்திலே தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதற்கு முன்னதாக எத்தனையோ தரம் புயல் வரும் என்று சொல்லப்பட்டுதானிருந்தது. புயலும் அடித்தது. அப்போதெல்லாம் இந்த அவல நிலை ஏற்படவில்லை. புயல் வருகிறது என்று சொன்னால் கூட வீட்டிலே பத்திரமாக இருந்து கொண்டு இருக்கிறார்களே தவிர அந்த ஊரை விட்டு வெளியேறுவதில்லை. ஆனால் கடல் பொங்கும் என்று கேட்டிருக்கிறேனே தவிர, எவ்வயதுக்கு இது வரை கடல் பொங்கியதைப் பார்த்தது கிடையாது.

[திரு. எம். எத்திராஜுலு] [21st January 1965]

கடல் பொங்கி அது அப்படியே ஒரு கிராமத்தையே விழுங்கி விட்டது என்பதை இதுவரையில் சரித்திரத்தில் பார்க்கவில்லை. ஆனால் அதை இப்போது நம்முடைய கண் முன்பு பார்த்துவிட்டோம். இந்த நிலையில் ஏன் அதற்குத் தடுப்பு செய்து இருக்கக் கூடாது என்பதெல்லாம் ஒப்புக்கொள்ள முடியாத ஒன்றாகும். இந்தப் புயலில் பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் மிகவும் பின் தங்கிய மீனவ மக்கள். கல்வியில், பொருளாதாரத்தில், உத்தியோகத்தில், எதை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தாலும் அவர்கள் மிகவும் பின் தங்கியவர்களாகத்தான் இருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்தின் சார்பில் அவர்களுக்குப் பெரும் அளவிற்கு உதவி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை யாரும் மறுக்கமுடியாது. மீன் துறை அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள், அவர்கள் படகு வாங்குவதற்கு இரண்டாயிரம் ரூபாய் கடனாகத் தரமுடியும். அதை அவர்கள் மிகச் சலபமாக 60 தவணைகளில் திருப்பிக் கொடுத்து விடலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்னும் நைலான் வலை வாங்குவதற்கும் 900 ரூபாய் கடனாகும். இதிலும் பாதியை மான்யமாகவும் பாதியைக் கடனாகவும் கொடுக்கவேண்டும் என்று பத்திரிக்கையில் பார்த்தேன். அவர்கள் புயலால் போன், பொருள் மற்ற எல்லா உடமைகளையும் இழந்து நிற்கிறார்கள். இந்த நிலையில் அவர்களுக்குக் கடன் என்ற ஒரு பயங்கரத்தையும் ஏற்படுத்தி வைக்க வேண்டுமா என்பதைச் சற்று அருள்கூர்ந்து அரசாங்கம் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இருக்கும் துயரத்துடன் இந்தக் கடன் தொல்லையும் சேர்ந்தால் அவர்கள் நிம்மதியாக வாழமுடியாது. ஆகவே இவ்விஷயத்தில் 97 லட்சம் ரூபாயை அரசாங்கம் மான்யமாக வழங்கும்போது 55 லட்சம் ரூபாயை அவர்களுக்குக் கடனாகக் கொடுப்பதைவிட்டு இந்தத் தொகையையும் அவர்களுக்கு இனாமாகவே கொடுத்து விட்டால் வரும் காலத்தில் அவர்கள் தொல்லையில்லாமல் வாழ முடியும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்படி ஒரு பெரும் புயலால் பாதிக்கப்பட்ட நேரத்தில் சர்க்காரே முன் வந்து எல்லா உதவிகளையும் செய்தது என்ற பெரும்பெயர் எதிர்காலத்திலும் மேற்கொள் காட்டும் அளவுக்கு இருக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதற்காக முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இந்தக் கடன்களை அவர்களுக்கு இலவசமாக அளிக்க வேண்டும் என்று நான் மிகவும் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இந்த மீனவப் பெருங்குடி மக்கள் பெரும்பாலும் கடற்கரையோரத்தில்தான் கடலை நம்பி வாழ்கிறார்கள். கடற்கரைக்கு ஒரு மைலுக்கு அப்பால் சென்று குடியிருக்கச் சொன்னால்கூட அவர்கள் போகமாட்டார்கள். காரணம் அவர்களுடைய வாழ்க்கை கடலை நம்பித்தான் இருக்கிறது. இப்படி திடீர் திடீர் என்று ஏற்படும் புயலுக்கும் கடல் பொங்குதலுக்கும் இலக்காகி வரும் இவர்களுடைய பாதுகாப்புக்கு சர்க்கார்தான் ஏதாவதொரு ஏற்பாட்டை உடனடியாகச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக புயல் வரும் முன்னதாகவே அவர்களுக்கு எச்சரிக்கை செய்து அவர்கள் பத்திரமான இடத்துக்குச் செல்லுவதற்கான ஏற்பாடுகள் அனைத்தையும் அரசாங்கமே

[21st January 1965] [திரு. எம். எத்திராஜுலு]

குறித்தகாலத்தில் காலம் தாழ்த்தாது செய்யவேண்டும். மேலும் புயல் வருகிறதை அறிவிக்கும் வகையில் சங்குபோன்று ஏதாவது தொன்றை ஏற்படுத்தி தக்க நேரத்தில் அவர்களுக்கு எச்சரிக்கை செய்வதற்கான ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டும். இன்னும் மழை காலத்தில் அவர்கள் கடற்கரையைவிட்டு சற்று தள்ளியிருக்கும் படியான ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டும்.

மற்றும் உணவுப் பிரச்சனை குறித்து இங்கே எடுத்துச்சொல்லப் பட்டது. இதில் சர்க்கார் தீவிர கவனம் செலுத்தி வருவது மகிழ்ச்சிக்குரிய விஷயம்தான். சென்ற செப்டம்பர் மாதம் உணவுப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்ட நேரத்தில், இந்த மா மன்றத்தில் எடுத்துச் சொல்லப்பட்ட அவ்வளவு யோசனைகளும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு அமூல் படுத்தியது மகிழ்ச்சிக்குரிய ஒன்றாகும். அதையொட்டி குடும்பக்கார்டு முறையை ஏற்படுத்தி ஓரளவுக்கு நிலைமையைச் சீராக்கினார்கள். என்பதைப் பார்க்கும்பொழுது மாபெரும் வெற்றி கிடைத்திருக்கிறது. இப்போது எங்கள் பகுதியில் மக்களுக்கு வேண்டிய அளவுக்கு ரேஷன் கடைகளும் இன்னும் வெளியிலும் நல்ல முறையில் அரிசி கிடைக்கிறது. இதை யாரும் மறுக்க முடியாது. சென்னையிலும் இன்னும் பெரிய நகரங்களிலும் குடும்பக் கார்டு முறையில் அரிசி சலபமாகக் கிடைக்கும்படி செய்திருக்கிறார்கள். இந்த முறையைக் கொண்டு வராமல் இருந்திருந்தால், மக்கள் இன்னும் எவ்வளவோ தொல்லைகளுக்கு உள்ளாகியிருப்பார்கள். இதற்காக அரசாங்கத்துக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

உணவுப் பொருள்களைச் சேமித்து வைப்பதைப் பொறுத்த வரையில் சர்க்கார் தரப்பில் பெரிய பெரிய சேமிப்பு கிடங்குகளைக் கட்டியிருந்தாலும்கூட பெரிய விவசாயிகளையும் சிறிய விவசாயிகளையும் பாதிக்காத முறையில் இன்றைய தினம் அரசாங்கம் தன் தான்யக் கொள்முதல் விற்பனை முறையில் தக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்திருக்கிறது. இந்த முறைகளையொட்டி உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு தக்க நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். இவையெல்லாம் மிகவும் வரவேற்கத்தக்க அம்சங்களாகும்.

அடுத்து, அரசாங்கம் 3.25 லட்சம் டன் அமோனியம் சல்பேட்டை விவசாயிகளுக்குக் கொடுப்பதற்காக அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்திருப்பதாகத் தெரிகின்றது. பார்க்கப்போனால் இது தேவைக்கு மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது என்றுதான் சொல்லவேண்டும். ஏதோ ஒரு சில பெரிய விவசாயிகள் இந்த மாதிரி உரங்களை வாங்கி உபயோகித்துக்கொள்ள முடிகிறதே தவிர, சிறிய விவசாயிகள் இந்த விஷயத்தில் ரொம்பவும் அலட்சியப்படுத்தப்படுகிறார்கள். இத்தகைய அலட்சியப் போக்கினால் சிறிய விவசாயிகளுக்கு ஆர்வம்கூட ரொம்பவும் குறைந்து விடுகிறது. இன்னும் சிறிய சிறிய விவசாயிகளுக்குத் தேவையான உரம், விதை, கடன் உதவி இவற்றையெல்லாம் அவர்கள் காலாகாலத்தில் பெற முடியவில்லை. குறிப்பாக உரம் கிடைக்கிறது என்பது கஷ்டமான காரியமாக இருக்கிறது. இது விஷயத்தில் நான் ஒன்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். எப்படி அரிசி கிடைக்காத நேரத்தில் குடும்ப கார்டுகளைக்

[திரு. எம். எத்திராஜலு] [21st January 1965]

கொடுத்து ஓரளவுக்கு நிலைமையைச் சமாளிக்க முடிந்ததோ, அது போல ஒவ்வொரு சிறிய விவசாயிக்கும் அவர்களுடைய நிலத்தைப் பொறுத்து இவ்வளவு உரம் கொடுக்கவேண்டும் என்று கார்டுகளைக் கொடுத்துவிடலாம். அப்போது சிறிய விவசாயிகள் உரத்துக்கும் விதைக்கும் கஷ்டப்படுகின்ற நிலைமை மாறும். இந்த கார்டு முறையைக் கொண்டு வந்தால், மிகவும் நல்லது என்று நான் அரசாங்கத்துக்கு யோசனையைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தாற்போல, இந்த ஆட்சி மொழியாக வருகிறதைப் பற்றி வெகுவாகப் பேசப்படுகிறது. அதுபற்றியும் இரண்டொரு வார்த்தைகளைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்த நிலைமையை 20-10-1964 அன்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மன்றத்திலே விளக்கமாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். இந்த ஆட்சிமொழி என்று வந்தாலும் கூட, அதை ஏற்றுக்கொண்டு தமிழ்நாட்டின் முதல் இடம் கொடுப்போம் என்று உறுதிமொழியைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த உறுதிமொழி விளக்கமாக இருக்கிறது. இன்னும் அகில இந்தியக் காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவர் காமராஜ் சொன்னார், 'இந்தி கட்டாயமாகத் திணிக்கப்படமாட்டாது! அப்படி அது திணிக்கப்பட்டால் அதை எதிர்ப்பதற்கும் தயாராய் இருக்கிறோம்' அப்படி எதிர்ப்பவர்களில் முதல்வரை நான்தான் இருப்பேன் என்று ஆணித்தரமாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார். 'இவ்வளவுக்குப் பிறகும் அரசியல் காரணத்துக்காக மொழியைப் பற்றிய இந்த விஷயத்தை ஒரு பெரிய அரசியல் விஷயமாக சிலர் ஏற்படுத்த முன் வருவது வருந்தத்தக்கது. இன்று பள்ளிக்கூடத்தில் படிக்கும் குழந்தைகள் மனதில்கூட இவர்கள் ஒரு விஷயத்தைப் புகுத்தி வருகிறார்கள். இந்தியே படிக்கக்கூடாத ஒரு மொழி என்று அவர்கள் மனத்தில் பதியும்படி பேசி வருகிறார்கள். ஆங்கிலம் படித்தறிந்த காரணத்தால் பலர் இன்று மேல் நாடுகளுக்குச் சென்று சுற்றிப்பார்க்கிறார்கள். ஆனால் இந்தி தெரியாத காரணத்தால் இங்கே உள்ளவர்கள்—தமிழ் நாட்டில் உள்ளவர்கள்—வட நாட்டுக்குச் சென்று வர முடியாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். எவ்வளவு தான் ஆங்கிலம் கற்று அறிந்த மேதையாக ஒருவர் இருந்தாலும் இந்தி தெரியவில்லையென்றால் அவர் வட நாட்டுக்குச் சென்றால் கையை ஆட்டி ஜாடை காண்பித்துத் தான் பேச முடியும். படித்தறிந்த பெரிய மேதைகள்கூட சிலர் இந்தி வேண்டாம் என்று சொல்லுகிறார்கள். உண்மையில் ஆட்சியாளர்கள் பேரிலே உள்ள கோபத்தால் அரசியல் காரணங்களுக்காக அவர்கள் சொல்லுகிறார்களே தவிர, இந்தியின் பேரில் அவர்களுக்கு ஆத்திரம் இருக்கிறதா என்பது சந்தேகம் தரின். உண்மையிலேயே இந்தி வேண்டியதில்லை என்று சொல்லுகிறா என்னால் இல்லை. ஆனால் ஆட்சியாளர்கள் மீது இருக்கக் கூடிய பொறுமை, வெறுப்பு காரணமாகத் தான் சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே இந்தியை, பின்னால் வருகிற சந்ததியினர் கட்டாயமாகப் படித்தே தீரவேண்டும். அப்படி இருந்தால்தான் இந்தியாவில் இருக்கிற 14 ராஜ்யங்களையும் சுற்றிப்பார்த்து அவர்களுடைய பண்பாடு கலாச்சாரம் இவைகளைப்பற்றி தமிழர்களாகிய நாம் அறிய முடியும். இவர்கள் சொல்லுவதை இந்த அரசாங்கம் ஏற்றுக்

[21st January 1965] [திரு. எம். எத்திராஜலு]

கொண்டால் வருங்கால சந்ததியினர் னொற்றில் இருக்கும் தவளைகள் போல்தான் இருக்க முடியும். வேறு எதுவும் செய்ய முடியாது. அனுபவத்திலிருந்து கூட நான் சொல்லுகிறேன். இன்னும் எதிர் கட்சியினரைக் கூட நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்தியைப் படிக்க வேண்டாம் என்று சொல்லாதீர்கள். வருங்கால சந்ததியே சோழித்து விடும். அவர்களெல்லாம் சென்னையிலேயே இருக்க முடியுமே தவிர, சென்னையை விட்டு வெளியே போனால் கை ஜாடை கண் ஜாடை காட்டத்தான் வேண்டியவரும். ஆகவே இந்தி வேண்டும், இந்தி வேண்டும் என்று சொல்லுகிறேன்.

மற்றும் ஒன்று அரசாங்கத்திற்குச் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். எப்படி இப்போது எல்லோருக்கும் அரசி கிடைக்கக்கூடிய நிலையை ஏற்படுத்தினார்களோ அதே போல் துவரை, மளகாய் போன்ற மற்ற பொருள்களையும் குறைவான விலையில் கொடுக்கும் படி ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இப்போது அவைகள் எல்லாம் ரொம்பவும் அதிகப்படியான விலைக்கு விற்கிறார்கள். நடுத்தர மக்கள் இந்த நிலையில் குடும்பத்தை நடத்த முடியாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இதற்குக் கொஞ்சம் கூட இடம் கொடுக்கக் கூடாது என்று அமைச்சர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். எந்த விதத்திலாவது விலையைக் குறைத்துப் போட தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும், நாட்டு மக்களுக்கு நல்லது செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. எஸ். ஆர். பி. பொன்னுசாமி செட்டியார்: தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமானுடைய அறிக்கையின் மீது அதை ஆதரிக்கும் முறையில்தான் நான் பேசுகிறேன். இந்த வருஷம் கவர்னர் பெருமானுடைய உரை மிகவும் சுருக்கமாக இருந்தாலும் கூட, இன்று நாட்டில் அடிப்படையாக உள்ள குறிப்பிட்ட இரண்டு இரண்டு பிரச்சனைகளைத்தான் முக்கியமாக வைத்து அவர்கள் பேசி இருக்கிறார்கள். முதல் பிரச்சனை தமிழ் நாட்டின் சரித்திரத்திலேயே கண்டிராத ராமேஸ்வரம். புயல், கடல் கொந்தளிப்பு. இரண்டாவது சென்ற 16, 17 வருஷங்களாக நமது ராஜ்யத்தில் மட்டுமல்ல, நமது தேசத்திலேயே என்றும் கண்டிராத முறையில் வந்த உணவுப் பஞ்சம்.

புயல் பிரச்சனையைப் பொறுத்த வரையில், தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த அளவில், நமது அரசாங்கமும் மிக வேகமாக நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது என்பதில் எந்த விதமான ஸ்ரீப்பிராய பேதமும் இருக்க முடியாது. மதிப்புக்குரிய அமைச்சர் இராமய்யா அவர்கள் புயல் பகுதிகளுக்குச் செல்லுகிறார் என்று பத்திரிகைகளில் பார்க்க உடனே, என்னைப் போன்றவர்கள் திடுக்கிட்டோம். புயல் இன்னும் ஓய்ந்தபாடிಲ್ಲ, புயல் இன்னும் வீசிக்கொண்டே இருக்கிறது, உடனடியாகப் புறப்பட்டு அங்கே செல்கிறார்களே என்று கவலைப்பட்டதுண்டு. நமக்கெல்லாம் நினைவு இருக்கும், அவர் சென்ற விமானம் கூட இறங்க முடியாது திரும்ப வேண்டி ஏற்பட்டது. அதை நாம் மறக்க முடியாது. எதற்கு நான் சொல்லுகிறேன் என்றால் அரசாங்கமும் அரசாங்கத்தைச் சேர்ந்த அமைச்சர்களும் உடனடியாக செயல்படவில்லை.

[திரு எஸ். ஆர். பி. பொன்னுசாமி செட்டியார்]

[21st January 1965]

என்று குற்றம் சாட்டுவது சரியில்லை. அவ்வளவு வேகமாக அவர்கள் செயல்பட்டதற்காக நான் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். மேலும் ஒரு குற்றம் சாட்டப்பட்டது. இந்தப் புயலின் சேதத்தையே தடுத்திருக்கலாம், ஒரு பெரிய சுவர் எழுப்பியிருக்கலாம் என்பதாக ஒரு குறை இருந்தது. புயலைத் தடுப்பதற்கு சுவற்றிற்கு சக்தி இருக்கிறதா இல்லையா என்ற பிரச்சனை ஒருபுறம் இருக்கட்டும். உண்மையில் இயற்கையின் கோளாறால் ஏற்படக் கூடிய விபரீத விளைவுகளைத் தடுக்கக் கூடிய சக்தி மனிதனுக்கோ, விஞ்ஞானத்திற்கோ இருக்குமானால், நம்மைக் காட்டிலும் எவ்வளவோ தொழிந்துறையில், பொருளாதாரத் துறையில், விஞ்ஞானத் துறையில் முன்னேறி இருக்கிற ஜப்பான், அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளில் இதைப்போன்ற சேதங்கள் வருவதை அடிக்கடி பத்திரிகைகளில் படிக்கும் சந்தர்ப்பமே இருக்காது. ஆனால் இந்தப் புயலால் ஒன்று கண்டோம். தமிழ் நாட்டில் இருக்கக்கூடிய எந்தப் பகுதியைச் சேர்ந்த மக்களா எனும் சரி, உடனடியாக புயலால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு எல்லா வகையிலும் தங்களால் முடிந்ததைச் செய்யவேண்டும் என்று ஸ்பான்டேனியசாக, அவர்களாகவே முன்வந்து பொருள் உதவி செய்திருக்கிறார்கள். அதை உண்மையிலேயே வரவேற்க வேண்டும். இதுவரையில் பார்ப்பதற்கு தொகை கொஞ்சம் குறைவாக இருந்தாலும் இன்னும் வரவேண்டியது நிறைய இருக்கிறது என்றுதான் நான் கருதுகிறேன். ஏனென்றால் இன்னும் சில அறிவிக்கப்படாமலேயே கொடுக்கக் கூடிய தொகை இருக்கிறது. உதாரணத்திற்கு கோவையில் எங்களுடைய மில் அதிபர்கள் சங்கத்தில் 3 லட்சம் ரூபாய் வரையில் திரட்டி, மதிப்புக்குரிய முதலமைச்சர் அவர்களுடன் கலந்து புயலால் சேதப்பட்ட மக்களுக்கு நிரந்தரமான முறையில் வீடுகள் அமைத்துத்தர வேண்டும் என்று ஏற்பாடு செய்துகொண்டிருக்கிறோம் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சந்தோஷத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

4.50
P.M.

அடுத்து, இரண்டாவதாக முக்கியமான பிரச்சனை உணவுப் பிரச்சனை. இப்போது கூட சென்ற அக்டோபர், நவம்பர் மாதங்களை நினைத்துப் பார்த்தால், மனதில் ஓரளவு நடுக்கம் ஏற்படுகிறது. எதிர்பாராத அளவில் உணவுப் பஞ்சம் ஏற்பட்டது. அப்போது இருந்த உணவு நிலைமையை எண்ணிப் பார்த்தால், இவ்வளவு சீக்கிரமாக அமைதி அடைய முடியும் என்று அன்றைக்கு நம்ப முடியவில்லை. அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த அளவில் மிக வேகமான முறையில் இந்தப் பிரச்சனைகளுக்குத் தீர்வு காண வேண்டும் என்று முழு மூச்சுடன் வேலை செய்து இன்றைக்கு இருக்கிற இந்த நிலைக்குக் கொண்டு வந்திருப்பதற்கு நான் அவர்களை மனதாரப் பாராட்டுகிறேன். அந்த உணவுப் பிரச்சனையை அணுகிய முறையை ஓரளவு நான் சொல்லத்தான் வேண்டியிருக்கிறது. உணவுப் பிரச்சனை ஒரு தேசிய பிரச்சனை. அதை ஒரு கட்சிப் பிரச்சனையாகவோ அல்லது அரசாங்கத்தின் பொறுப்பில் உள்ளவர்களை மாத்திரம் சேர்ந்த பிரச்சனையாகவோ கருதவே கூடாது. ஆனால் அன்றைய தினம் உணவுப் பிரச்சனை ஒரு

[திரு எஸ். ஆர். பி. பொன்னுசாமி செட்டியார்]

[21st January 1965]

கட்சியைச் சேர்ந்த பிரச்சனை என்பதற்காகப் பத்திரிகைகளில், பிரசங்கங்களில் பார்த்துக் கொண்டிருந்தோம். எப்போது உணவுப் பிரச்சனையை தேசியப் பிரச்சனையாக எடுத்துக் கொள்ளுகிறோமோ அல்லது ஏற்றுக்கொள்ளுகிறோமோ, அப்போதே உடனடியாக அந்தப் பிரச்சனைக்குத் தீர்வு காண வேண்டிய பொறுப்பு நாட்டில் உள்ள எல்லோருக்கும் உண்டு. அப்போது அரசாங்கத்தில் பொறுப்பில் உள்ளவர்களுக்கு நல்ல யோசனை சொல்லி ஒத்துழைத்து பிரச்சனைகளுக்குத் தீர்வு காண்பதுதான் முறை. அந்த முறை தமிழ் நாட்டில் இல்லாதது குறித்து நான் உண்மையிலேயே வருத்தப்படுகிறேன்.

ஆனால் இந்தப் பிரச்சனை இப்போது முடிந்து விட்டது என்று இருந்தாலும் கூட, நிரந்தரமான முறையில் இந்தப் பிரச்சனைக்கு மேற்கொண்டும் சென்ற மாதங்களில் ஏற்பட்ட நிலைமைகள் இனி தலை காட்டாமல் இருக்கும்படி செய்வதற்கு கவர்னர் அவர்களுடைய அறிக்கையில் 4 லட்சம் டன் ஸ்டாக் வைப்பதாக அவர்கள் சொல்லியிருப்பது வரவேற்கவேண்டியதாகும். இது போக இந்த உணவுப் பிரச்சனையைச் சரியான முறையிலே பார்ப்போமானால் பலர் நினைக்கிறார்கள் ஒரு சாதாரண பிரச்சனை என்று. பதிலுறு, பதினேழு ஆண்டுகளாகப் பொறுப்பில் இருக்கின்றவர்கள் ஒரு சின்னப் பிரச்சனையை நிறைவேற்ற முடியவில்லையே என்று நினைக்கிறார்கள். இது சின்னப் பிரச்சனை அல்ல. இது உலகத்தில் இருக்கக் கூடிய பிரச்சனை. இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நாம் நன்றாக யோசனை பண்ணிப் பார்ப்போமானால், உலகத்தில் உள்ள எந்த நாட்டிலே உணவுப் பிரச்சனை முடிந்து இருக்கிறது என்று கணக்கு எடுத்துப் பார்த்தால், ஒரு சில நாடுகள் தான் இருக்க முடியும். பெரிய நாடாகிய சைனா, ரஷ்யா போன்ற நாடுகளில் இன்னும் உணவுப் பிரச்சனை தீர்ந்த பாடிಲ್ಲ. அமெரிக்கா போன்ற சில தேசங்களில் மாத்திரம் உணவு உபரியாக உற்பத்தி செய்கின்றார்கள். ஏன்? 150 வருஷம் நம்மை அண்டு வந்த அங்கிலேயன் இன்றைய தினம் 50 பர்சென்ட் வெளியில்தான் உணவை வாங்குகிறது. 100 பர்சென்ட் உற்பத்தி பண்ண முடியவில்லை. இன்னும் உருஷ் அட்சி நடந்தும் கூட இந்த உணவுப் பிரச்சனையை முடிக்கவில்லை என்றால், இந்த நாடு முடிக்கவில்லை என்பதில் அச்சரியமில்லை. ஆனால் ஒன்று மாத்திரம் நாம் மனதில் கொள்ள வேண்டும். அகில இந்திய சீதியில் பார்த்தால், ஒரு பத்தடி லட்சம் டன்னுக்கு மேல் டெபிஸிட். இதை வெளி நாடுகளிலிருந்து வாங்குவதற்குக் கொஞ்சம் கூடத் தயங்கக் கூடாது. தவறு இல்லை. தன்னிறைவு காணவேண்டும் என்று விழைகின்றது ஒரு புறம் இருக்க, அவ்வப்போது இருக்கின்ற பற்றாக்குறையைச் சரி கட்டக் கூடிய முறையில் வெளிநாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்யத்தான் வேண்டும். ஆனால் அதே சந்தர்ப்பத்தில் இறக்குமதி செய்ய வேண்டும் என்ற பிரச்சனை வரும்போது, நமக்கு அதிலே ஒரு சிக்கல் இருக்கிறது. இன்று வேறு நாடுகளிலிருந்து உணவு அதிகமாக உற்பத்தி செய்கின்ற நாடுகளைக் கண்காணு எடுத்துப் பார்ப்போமானால், கோதுமைதான் அதிகமாக உற்பத்தியாகிறது. ஆனால் நம் நாட்டில் பற்றாக்குறையாக இருப்பது முக்கியமாக

[திரு எஸ். ஆர். பி. பொன்னுசாமி செட்டியார்]

[21st January 1965]

அரிசி. அந்த அரிசியை நமக்கு வேண்டிய அளவுக்குக் கொண்டு வருவது கொஞ்சம் சிரமம். இங்கு பற்றாக்குறையைச் சரிக்கட்ட வேண்டுமென்றால், ஓரளவு நம் உணவுப் பழக்க வழக்கங்களை மாற்றி அமைத்துத் தீரவேண்டும் என்ற நிலைமையில் நாம் இருக்கிறோம். உணவுப் பழக்கவழக்கங்களை மாற்றுவதோடு இல்லாமல், இன்னும் நம் நாட்டில்—கவர்னர் அவர்கள் உரையில் எழுதிக்கொடுத்திருக்கின்றார்கள்—மீன், கறிகாய் வகை போன்றவைகளை ஏராளமாக உற்பத்தி செய்ய வேண்டும். வாஸ்தவம். உண்மையில் நம் நாட்டிலே காய்கறிகள் அதிகமாக உண்ணும் வழக்கமில்லை என்று நான் சொல்லுவேன். ஆனால் அதே சந்தர்ப்பத்தில் இன்றைய தினம் இருக்கக் கூடிய காய்கறிகள் விலைகள் சிலர் வாங்க முடியாத நிலைமையில்தான் இருக்கின்றன. அதை இல்லை என்று சொல்ல முடியாது. ஆக காய்கறிகள், பழங்கள் போன்றவைகள் ஏராளமாக உற்பத்தி செய்து தகுந்த விலையில் மக்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய வாய்ப்பை அரசாங்கம் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று நான் வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நம் ராஜ்யத்தின் வளர்ச்சியைப் பொறுத்த வரையில், மிகச் சுருக்கமாக, அமைதியான முறையில் அரசாங்கம் எல்லாத் துறைகளிலும் முன்னேறி வருகிறது, சிறந்த தீர்வாகம் நல்ல முறையிலே நடக்கின்றது என்பதை எடுத்துச் சொன்னார்கள். சென்ற 10, 15 வருஷங்களில் மின்சாரத் துறையில் எவ்வளவு தூரம் வளர்ச்சி அடைந்திருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். இவ்வளவு வளர்ச்சி அடைந்தும் கூட, இன்னும் நமது மின்சாரம் பத்தவிலை என்கின்ற நிலைமைதான் இருக்கின்றது என்று சொன்னால் தொழிற் துறையில் மின்சாரம் உபயோகிக்கக்கூடிய துறையில், நாம் எவ்வளவு தூரம் வளர்ந்திருக்கிறோம் என்பதை நாம் யாரும் மறுக்க முடியாது. இந்த சந்தர்ப்பத்தில் இன்னொன்று கூட நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் மின்சாரத் துறையில் 25 லட்சம் கிலோவாட் மின்சாரம் தேவைப்படுகிறது என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய அளவு இருபது லட்சம் மின். இன்னும் ஐந்து லட்சம் கிலோவாட் நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலேயே குறைவாக இருக்கிறது. அதையும் பூர்த்தி செய்வதற்குரிய முறையிலே கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இப்போதிருந்தே திட்டம் தீட்டியாக வேண்டும். மின்சாரத் துறையை எடுத்துக் கொண்டால் ஒவ்வொரு வருஷமும் வெய்யில் காலம் வருகின்ற பொழுது தொழில் துறையில் இருக்கின்றவர்கள் இந்த வருஷம் பவர்-கட், மின்சார வெட்டு வருமா, வருமா என்று பார்த்துக்கொண்டே இருக்கின்றார்கள். காரணம் நமக்கு இருக்கின்ற ஹைட்ரோ எலெக்ட்ரிக் பவர், நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே மின்சாரம் இன்னும் உபரியாக உற்பத்தி செய்ய வேண்டும் என்று திட்டம் இடும்போது, அதிகமாக தர்மல் பவர் உபயோகப்படுத்த வேண்டிய நிலையை இந்த ராஜ்யத்தில் ஏற்படுத்த வேண்டும். வெய்யில் காலங்களிலே பருவ மழை வராத காலங்களிலே, தொழில் துறை, விவசாயத் துறை யாருக்கும் தட்டுப்படாமல் மின்சாரம் கிடைப்பதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும்.

5-00
p.m.

[திரு எஸ். ஆர். பி. பொன்னுசாமி செட்டியார்]

[21st January 1965]

என்னைப் போன்றவர்கள் நினைக்கிறார்கள். தேவையின் மொத்தத் திலே எழுபது பர்ஸெண்ட் தர்மல் பவர் ஒரு முப்பது பர்ஸெண்ட் ஹைட்ரோ பவர் இருக்க வேண்டுமென்று அந்த முறையைக் கையாளுவோமானால், மின்சாரத்திற்குக் கட்டணம் அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதும் தெரியும். எப்பொழுது தட்டுப்படாமல் மின்சாரம் வேண்டுமென்று சொல்லுகின்றோமோ, அப்பொழுது அதிகக் கட்டணம் கொடுப்பதற்கும் தயாராகத்தான் இருக்கவேண்டும். அதிகமானாலும் தொடர்ச்சியாக நிம்மதியாக நிரந்தரமாக தொழிலைப் பாதிக்காத முறையிலே மின்சாரம் கிடைப்பதைத் தொழிற் துறையில் உள்ளவர்கள் எல்லோருமே விரும்புகிறார்களே ஒழிய, குறைந்த விலையில் கொடுங்கள் என்று கேட்பதே இல்லை. மின்சாரத் துறையிலே வேகமான வளர்ச்சி என்பது எனக்குத் தெரியும். ஏன்? 18,300, 18,400 கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் கிடைத்திருக்கிறது. அகில இந்திய ரீதியில் கணக்கு எடுத்துப் பார்ப்போமானால், எந்த ராஜ்யத்திலேயும் இந்த அளவு மின்சாரம் கிராமப் பகுதிகளுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை. தொழிற் துறையில் நகரங்கள் மாதிரியும் வளர்ச்சி அடையவில்லை. கிராமங்களும் வளர்ச்சி அடைகின்றன. எல்லாம் வளர்ச்சி அடைந்து வருகிறது என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதற்காகத்தான் இதை நான் சொல்லுகிறேன்.

இந்த சந்தர்ப்பத்தில் முக்கியமாக ஒன்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். கைத்தறி விசைத்தறி பிரச்சனை அகில இந்திய ரீதியில் பெரும் பிரச்சனையாக பல நாளாக இருந்து வருகிறது. இந்தப் பிரச்சனையை நிரந்தரமான முறையில் தீர்க்க வேண்டும் என்பதற்காக அரசாங்கம், அசோக் மேந்தா தலைமையில் ஒரு கமிட்டியை ஏற்படுத்தி அந்தக் கமிட்டியார் இந்திய தேசம் பூராவும் சுற்றி வந்து பார்த்து, பரிசீலனை செய்து நல்ல முறையிலே ஆராய்ந்து ஒரு அறிக்கை சமர்ப்படுத்தி இருக்கின்றார்கள். அந்த அறிக்கையின்படி விசைத் தறிகள் இந்த நாட்டிலே புகுத்தப்பட வேண்டும் என்பது ஒன்று. அதே சந்தர்ப்பத்திலே ஆர்கனைஸ்ட் செக்டர் இந்த கம்போஸ்ட் யூனிட்களிலே இன்னும் அதிகமாகத் தறிகளைக் கொடுக்காமல் நமது பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு உகந்த முறையிலே நமது தேவைக்கு அதிகப்படி இல்லாது, அந்தத் தேவையை கைத்தறிகள், விசைத் தறிகள் மூலமாகப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டும் என்பதாக அவர்கள் அறிக்கை. அந்த அறிக்கையை சென்னை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொண்டிருப்பதற்காக என்னுடைய தனி மகிழ்ச்சியை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். ஏன் மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன் என்றால் இந்த ராஜ்யத்திலே கைத்தறித் தொழிலில் நேரடியாக ஈடுபாடுபட்டுள்ளவர்களுக்குத் தெரியும். சில வருஷங்களுக்கு முன்பு இந்தக் கைத்தறி, விசைத் தறி பிரச்சனையை ஒரு பெரிய பிரச்சனையாக்கி, தமிழ் நாட்டிலே விசைத் தறிகள் வர முடியாத அளவுக்கு உண்டாக்கி விட்டார்கள். ஆனால் அதே சந்தர்ப்பத்தில் வேறு ராஜ்யங்களில் என்ன நடந்தது? மகாராஷ்டிரம் போன்ற ராஜ்யங்களிலே ஏராளமாக விசைத் தறிகள் வந்து இன்று அந்த ராஜ்யங்களிலே இருக்கக்கூடியவர்கள், தொழிற் துறையில் உள்ள

[திரு எஸ். ஆர். பி. பொன்னுசாமி செட்டியார்]

[21st January 1965]

வர்கள், இந்த விசைத் தறியால் நிம்மதியாக, நல்ல முறையில் வாழக் கூடிய வாய்ப்புகள் கிடைத்தன. தமிழ் நாட்டில் விசைத் தறியைக் கொண்டு வருகிறதைப் பற்றிச் சொல்லும் போது நான் ஒன்றைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தமிழ் நாட்டில் விசைத் தறி வளர்ச்சியை அடியோடு குட்டிச்சுவாக்கியது கூட்டுறவுத்துறைதான் என்பது என்னுடைய முடிவான கருத்து. விசைத் தறியைக் கொண்டுவரும்போது அது கூட்டுறவுத் துறையில் இருக்கவேண்டுமா அல்லது அது தனியார் துறையில் இருக்க வேண்டுமா என்பது ஒரு புறம் இருக்க, கூட்டுறவுத் துறையினர் தான் தமிழ் நாட்டில் விசைத்தறி வளர்ச்சியைச் சிதற அடித்து தொழில் வளத்தைக் கெடுத்துவிட்டார்கள் என்பது என்னுடைய குற்றச்சாட்டு. இதை எங்கேயும் சொல்ல நான் தயாராயிருக்கிறேன். இப்படி தமிழ் நாட்டில் தொழில் வளர்ச்சியைக் கெடுத்து விட்டு இப்போது விசைத் தறியைக் கொண்டு வரப் போகிறோம் என்று அரசாங்கம் சொல்லும்போது, அதைக் கூட்டுறவுத் துறைக்கு விட்டு விட வேண்டும் என்று சொல்லுவது எப்படியாயமாக இருக்க முடியும்? அன்று விசைத் தறியே வேண்டாம் என்று சொன்னவர்கள் கூட்டுறவுத் துறையினர். இன்று அது வரும்போது அது தங்கள் துறைக்கே விடப்பட வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அரசாங்கம் அவர்களுடைய வேண்டுகோளுக்கு இணங்கினால், இந்தத் துறையில் விபரிதமான விளைவுகள் வரும் என்று அரசாங்கத்தை நான் எச்சரிக்க விரும்புகிறேன். இன்று தமிழ் நாட்டில் கைத்தறித் துறையில் ஈடுபட்டுள்ளவர்கள் விசைத்தறி தங்களுக்கே கொடுக்கப்படவேண்டும் என்று ஆசைப்படுகிறார்கள். அப்படி அவர்கள் விரும்புவது நியாயமான ஒன்றாகும். ஆகவே விசைத் தறியைக் கொடுக்கும்போது கூட, கைத்தறியில் நீண்ட அனுபவம் உள்ளவர்களுக்குத்தான் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அடித்தம் திருத்தமான வேண்டுகோள். அசோக் மேத்தா கமிட்டி தன்னுடைய ரிப்போர்ட்டில் விளக்கமாகச் சொல்லியிருக்கிறது. அவர் கைத்தறித் தொழிலை மாற்றி அமைப்பதற்குத்தான் விசைத்தறி அந்தத் தொழிலில் புகுத்தப்படுகிறது என்று சொன்னார். எனவே விசைத்தறியைக் கொடுக்கும் போது கைத் தறித் துறையில் நீண்டகால அனுபவம் உள்ளவர்களுக்குத்தான் அது கொடுக்கப்படவேண்டுமே தவிர புதிதாக வந்தவர்களுக்கோ அல்லது கூட்டுறவுத் துறையினருக்கோ கொடுக்கப்படக்கூடாது என்பது என்னுடைய வேண்டுகோள். இதைச் செய்வார்கள் என்று நான் சென்னை அரசாங்கத்திடம் நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறேன். எந்த ஒரு பிரச்சனையிலும் சென்னை அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த வரையில், நல்ல முறையில் ஆராய்ந்து எப்போதும் மக்களுக்கு நன்மையளிக்கக்கூடிய முறையில் இருக்கும் முடிவைத்தான் எடுப்பார்கள் என்ற திடமான நம்பிக்கை எப்போதும் எனக்கு உண்டு. ஆனால் சிலர் என்ன பண்ணுகிறார்கள்? ஏதாவது ஒரு பிரச்சனையை வைத்துக்கொண்டு இந்த அரசாங்கத்தின் மீது மக்களுக்கு நம்பிக்கை இல்லை, நம்பிக்கை இல்லை என்று பேசுகிறதை நாம் கேட்கிறோம். ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். மக்களுக்கு நீண்ட நெடுங்காலமாக இருந்த ஒரு

[திரு எஸ். ஆர். பி. பொன்னுசாமி செட்டியார்]

21st January 1965]

பிரச்சனையில் நம் மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர் கனம் வெங்கட்டராமன் அவர்கள் ஒரு நல்ல தீர்வைக் கண்டு உத்தரவிட்டிருக்கிறார்கள். சாதாரணமாக முன்பெல்லாம் ஒரு புகார் இருந்து வந்தது, கைத்தறியைப் பொறுத்தவரையில் அரசாங்கம் கூட்டுறவாசை களுக்குத்தான் எல்லாவிதமான சலுகைகளையும் கொடுத்தது. கூட்டுறவாசை வேறியே இருப்பவர்களுக்கு அந்த வகையான உதவிகளைக் கொடுப்பதில்லை என்ற புகார் இருந்து வந்தது. ஆனால் கைத்தறி நிதி கார்ப்பொரேஷன் ஒன்றை பத்து லட்சம் ரூபாய் முதலீட்டில் ஆரம்பிக்கப்போவதாக அரசாங்கம் இந்தச் சபையில் முன்பு அறிவித்த போழுது, என்ன ஆயிற்று? நாம் பத்து லட்சம் ரூபாய் போதாது என்று சொன்ன போது, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் உடனே, இது பூராவும் அரசாங்கம் கொடுக்கப் போகிறதில்லை. கைத்தறித் தொழிலில் சம்மந்தப் பட்டவர்கள் தான் அதில் மூலதனமாகப் போட வேண்டும் என்று சொன்னார். இதை நாம் பெரிதும் வாடிக்கையாக ஏற்றுக் கொள்ளும் 50 லட்சமாக இருக்கலாம் என்று கேட்டுக்கொண்டோம். அதை அரசாங்கத்தில் ஏற்றுக்கொண்டார்கள். நான் அன்று சொன்னேன், கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், அது அதிகமாக முதலீடு செய்யத் தயார் என்று. அதே போல மற்ற ஜில்லாக்களைக் காட்டிலும் கோயம்புத்தூர் மாவட்டம் தான் அதிகமாக முதலீட்டைப் போட்டது என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். சாதாரணமாக கம்பெனிகள் ஆரம்பிக்கும் போது, பங்கு முதலீட்டுத் தொகை மூன்று அல்லது நான்கு தவணையில்தான் வருவாகும். ஆனால் இந்தக் கைத்தறி நிதிக் கார்ப்பொரேஷனைப் பொறுத்த வரையில் முழுக்க வசூல் ஆகிவிட்டது. அது மட்டும் இல்லை, குறிப்பிட்ட காலத்துக்குள் தொகைக்கு மேல் வசூல் ஆகிவிட்டது என்பதை அன்று பார்த்தோம். எதிர்க்கட்சி உப தலைவர் அவர்களுக்கு இது நன்றாகத் தெரியும். இந்தக் கணக்குகளையெல்லாம் அவர்கள் நன்கு புரிந்து கொண்டவர்கள். அகில இந்திய ரீதியில் பார்த்தால் அரசாங்கத்தின் சார்பில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இந்த மாதிரி முதலீட்டில் எப்போதும் இந்த மாதிரி 'ஓவர் லெப்ஸ்கார்ப்' ஆனது கிடையாது. ஏன் இதைச் சொல்லுகிறேன் என்றால், சிலர் இந்த சர்க்கார் மீது மக்களுக்கு நம்பிக்கை இல்லை, நம்பிக்கை இல்லை என்று கூச்சல் போடுகிறார்கள். உண்மையிலேயே மக்களுக்கு அந்த மாதிரி நம்பிக்கையில்லாமல் இருந்தால், அரசாங்கம் வெளியிட்டுள்ள மூலதனத்துக்கு மேல் வசூல் ஆகி இருக்குமா என்பதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும் என்பதற்காகத் தான் இதைச் சொல்லுகிறேன் என்று சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. கே. கே. கோதண்டராமன்: கனம் தலைவர் அவர்களே கவர்னர் பெருமானின் உரைக்கு நன்று தெரிவிக்கும் முறையில் நான் பேச ஆரம்பிக்கும் நேரத்தில் அவர்களுடைய உரையை மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கிறேன். கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் எடுத்த எடுப்பிலேயே தமது உரையில் இராமேஸ்வரம்-தனுஷ்கோடியில் ஏற்பட்ட பயங்கரத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருப்பது

[திரு. கே. கே. கோதண்டராமன்] [21st January 1965]

பெரிதும் வரவேற்கத்தக்கதாகும். ஏற்படக் கூடாத ஒன்று இயற்கையின் சிற்றத்தால் ஏற்பட்டுவிட்டது. என்றாலும் அரசாங்கம் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு உதவிகளையும் நிவாரணங்களையும் அளிக்கும் வகையில் உடனுக்குடன் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டது மிகவும் பாராட்டத்தக்க ஒன்றாகும். எல்லோராலும் பாராட்டப்படுகிறதை நானும் பாராட்டக் கடமைப்பட்டவனாகிறேன். கன்னியாகுமரியிலும் காவிரிப்பூம் பட்டணத்திலும் தான் நிலப்பரப்பைக் கடல் கொண்டது என்று நாம் இலக்கியத்தில் படித்திருக்கிறோம். ஆனால் நம் கண் முன்பே இவ்வளவு பெரிய சோக நிகழ்ச்சி ஏற்பட்டதானது தமிழக வரலாற்றிலேயே பெரும் துக்கத்தைத் தரக்கூடிய ஒன்றாகும். ஏற்பட்ட இந்த நிகழ்ச்சிக்குப் பிறகு பரிகாரங்களும் உதவிகளும் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் இன்னும் செய்யப்படவேண்டியது ஏராளமாக இருக்கின்றது என்று அங்குள்ள மக்கள் சொல்லுகிறார்கள். குறிப்பாக இராமேஸ்வரம் பகுதியில் யாத்ரீகர்கள் வருகை பெரும் அளவுக்குப் பாதிக்கப்பட்டு இருப்பதால் அங்குள்ள புரோகிதர்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்களுக்கு உடனடியாக ஏதாவது உதவியளிக்கவேண்டும் என்று அரசாங்கத்திடம் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று அறிந்தேன். எவ்வளவோ உதவிகளை உடனுக்குடன் அளித்து வரும் அரசாங்கம், இது வரையில் நமது நாட்டின் தெய்வீகத்தன்மையையும் புனிதத் தன்மையையும் காப்பாற்றிவரும் அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்யும் என்று நான் மனமாற நம்புகிறேன்.

இவ்வளவு பெரிய கொடுமை ஏற்பட்டிருக்கும் இந்த நேரத்தில், அங்கே கரையோரமாக ஒதுங்கும் பிணத்தில் இருந்து நகைகளையும், விலை உயர்ந்த துணிமணிகளையும் சிலர் கழற்சிச் செல்லும் காரியத்தில் ஈடுபட்டு இருக்கிறார்கள் என்று பார்க்கும் போது சமுதாயம் எவ்வளவு கீழ் நோக்கிப் போய்க்கொண்டு இருக்கிறது என்பதை நாம் பார்க்க முடிகின்றது. மேதைகள் நிறைந்துள்ள இந்த சபையில் ஒன்றை நான் பணிவன்போடு தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நாட்டின் சமுதாயத்தின் சீர்கேட்டைத் தடுத்து நிறுத்தி மக்களை நேரவழிப்படுத்த அரசாங்கம் ஏதாவதொன்றைச் செய்தாகவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இது மட்டுமில்லை. இன்று சமுதாயத்தில் ஏதாவதொன்றுக்கு எதிர்ப்புத் தோன்றினால், சில அரசியல் கட்சிகள் உடனே அதைத் தங்கள் கட்சி நலனுக்குப் பயன்படுத்திக் கொண்டு பேசும் முறையில் காரியங்களைச் செய்து வருகிறதைப் பார்க்கிறோம். நாம் பேசுகிறோம், ஒரு நாட்டின் சிறப்பு அதன் தொழில் வளத்திலும், பொருளாதார முன்னேற்றத்திலும் இருக்கிறது என்று. ஆனால் ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே தமிழர்கள் கண்ட முன்னேற்றம் மக்களின் ஒழுக்கத்தின் அடிப்படையை, ஒட்டித்தான் ஓளவையார்,

“நாடா கொன்றோ காடாகொன்றோ
அவலா கொன்றோ மிசையா கொன்றோ
எவ்வழி நல்லவர் ஆடவர்
அவ்வழி நல்ல நீ வாழிய நிலனே—”

[21st January 1965] [திரு. கே. கே. கோதண்டராமன்]

என்று பாடியுள்ளார். ஆனால் இராமேஸ்வரத்தில் கேள்விப்பட்ட நிகழ்ச்சியானது தமிழர்களுடைய பண்பாடு எந்த அளவிற்குக் கீழ் நோக்கிப் போயிருக்கிறது என்பதைத்தான் காண்பிக்கிறது. இந்தப் பண்பாடு உயராத வரையில் எந்தத் துறையிலும் முன்னேற்றத்தைக் காண முடியாது. இந்தப் பண்பாடு இருந்திருந்தால் இன்று ஏற்பட்டிருக்கும் அரிசிக் கஷ்டம் நிச்சயமாக ஏற்பட்டிருக்காது. இந்த அரசாங்கம் இல்லை, எந்த அரசாங்கம் இருந்தாலும் மக்களுடைய பண்பாடு உயராமல் நிலைமைகளைச் சீர்திருத்த முடியாது என்பதை யாரும் மறுக்கமுடியாது.

தனி மனிதனுடைய ஒழுக்கம் உயர்ந்தாலொழிய, தனி மனிதன் சமுதாயத்தினுடைய நலனுக்காக வாழ வேண்டும் என்று நினைத்தாலொழிய இந்தச் சீர்கேடுகளை எப்படிப்பட்ட அரசாங்கத்தாலும் நீக்க முடியாது என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இங்கே இருக்கின்ற பெருமக்கள் அதற்கு ஒரு வழி செய்து அதைச் சமுதாயத்தில் தனிப்பட்ட முறையிலாவது அல்லது அரசியல் அல்லது அரசாங்க ரீதியிலாவது எவ்வகையிலேனும் இந்தப் பெரிய தேசிய ஒழுக்கத்தை நேஷனல் கோர்ட்டர் என்று சொல்லுகிறோமே அதை சரிப்படுத்தி நம் நாட்டு மக்களின் ஒழுக்கத்தையும் தரத்தையும் உயர்த்த வேண்டும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்த, உணவுப் பிரச்சனைப்பற்றிப் பலர் குறிப்பிட்டார்கள். அதைப்பற்றியும் ஒரு விவசாயி என்ற முறையிலும் பஞ்சாயத்துக் களில் அனுபவிக்கப்பட்டவன் என்ற முறையிலும் சில வார்த்தைகளை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். பதினேழு ஆண்டுகள் ஆட்சியில் இருந்தும் மீண்டும் இந்த நிலையா என்று எதிர்க்கட்சியினர் அங்கலாய்த்துக் கூறுகிறார்கள். ஆனால் நாம் ஒரு சிறந்த ஜனநாயகப் பண்பாட்டில் நம் நாட்டை நடத்திக்கொண்டு செல்கிறோம். உலகத்திலேயே மிகப் பெரிய ஜனநாயக நாடு என்ற முறையில் நாம் நாட்டை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். பதினேழு ஆண்டுகளில் நாம் சாதித்தவை கொஞ்சநஞ்சமல்ல. ஆனாலும் இன்னும் சாதிக்க வேண்டியதும் நிறைய இருக்கிறது. நாம் சாதித்தது விந்திய மலையளவு என்றாலும் நாம் இன்னும் சாதிக்க வேண்டியது இமயமலையளவு என்று நான் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். உற்பத்தியை எவ்வளவோ பெருக்கியிருக்கிறோம். எத்தனையோ அணைக்கட்டுகளைக் கட்டி இருக்கிறோம் என்றாலும், சாண் ஏறினால் முழம் சருக்குகிறது என்பார்களே, அது போல், ஜனங்களின் உற்பத்தியின் வேகத்தோடு நம்மால் போட்டி போட முடியவில்லை. ஜனநாயகம் என்பதைப்பற்றி ஒரு பத்திரிகையில் படித்தேன். சர்வாதிகாரம் உள்ள நாடுகளில் ரஷ்யா, சீனா போன்ற நாடுகளே உணவுப் பொருள்களில் தன்னிறைவு அடையவில்லை. கனம் அங்கத்தினர் திரு. பாலசுப்பிரமணிய அய்யர் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல், ஓரளவுக்கு மற்றப் பிரானிகள் எப்படி 10 சதவீத உணவை வீண் ஆக்குகிறது என்ற விவரத்தையும் பார்த்தோம். அந்தப் பத்திரிகையில் படித்தது எனக்கு நினைவிற்கு வருகிறது. சமீபத்தில் சீனாவில் ஒரு புத்தகம் போட்டார்கள், அதில் இருக்கிறது. சீனாவில் எலித் தொந்தரவு காரணமாக, எலிகளை ஒழிக்க ஒவ்வொரு பிராஜையும் தினம் 5 எலிகளைக் கொண்டு வந்து

[திரு. கே. கே. கோதண்டராமன்] [21st January 1965]

கொடுத்துவிடவேண்டும் என்று உத்தரவு போட்டார்கள், தினசரி எலியை அந்த தாலுக்கா ஆபீசில் கொண்டு வந்து சேர்க்கவேண்டுமாம். அந்த மாதிரி நாம் இங்கே போட முடியாது. அந்த வகை யிலும் கம்ப்யூனிஸ்ட் கட்சியின் அங்கத்தினர்களுக்குத்தான் அவைகள் சுலபமாகக் கிடைத்ததாம். சாதாரணப் பிரஜைகளுக்கு எலி கிடைப்பதில்லை. எனவே அவர்கள் கள்ள மார்க்கட்டில் வாங்கி எலியைக் கணக்குக் காட்ட வேண்டி இருந்தது என்று படித்தேன். அந்த நாட்டில் எலியை அப்படி ஒழித்தால்தான் ஒழியும் என்று இருக்கிறது. இந்த நாட்டில் ஜனநாயகத்தில் இருக்கும் நாம் எலியைக் கொண்டுவரும்படி சட்டம் போட முடியாது. அதே போல்தான் மக்களுடைய மனதை எல்லாம் ஒருமுகமாகத் திருப்பிக்கான் நம் நாட்டில் நாம் உணவு உற்பத்தியை அதிகப்படுத்த வேண்டும். ஆனால் நாம் இங்கே பொது நோக்கோடு செல்லவில்லை. குறைகண்ட இடத்தில் அதை மற்றவர்களோடு சேர்ந்துகொண்டு குறையைப் பெரிதாகக் காட்ட முயற்சிக்கிறோமே தவிர பிரச்சினைக்குத் தீர்வுகாண ஒத்துழைப்பதில்லை. அனால் நம் எதிர்காலம் சிறப்பாக இருக்க வேண்டும் என்றால் பிரச்சினைகளில் ஏற்படும் கோளாறுகளைத் தள்ள முயற்சி செய்து முன்னேற்றம் காண வேண்டும் என்பதில் ஐயம் இல்லை.

5-20
p.m.

குறிப்பாக, இப்போது விவசாய அபிவிருத்தித் திட்டம் மிக அதிகமான அளவில் செய்யப்பட வேண்டும் என்று எல்லோராலும், எல்லா கட்சிகளாலும் பேசப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் அதற்கு ஒரு யுத்த கால முக்கியத்துவத்தைக் கொடுத்து யுத்த காலத்தில் எப்படி யுத்த தளவாடங்களுக்கு முதல் பிரதானம் கொடுக்கிறோமா அதுபோல் விவசாயக் காரியங்களுக்கு முதலிடம் கொடுப்பது என்று ஒரு பொதுக் கொள்கை வகுத்துக் கொண்டு அந்த அளவில் முன்னேற்றம் செய்தால்தான் முடியும். அதாவது சமீபத்தில் மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு முறை பேசும்போது குறிப்பிட்டார்கள். மின்சாரப் பற்றாக்குறை வருகிறது என்றால், யுத்த தளவாட கொழிற்சாலைகள் பாதிக்குமேல் மின்சாரத்தை எடுத்துக் கொள்ளுகின்றன, ஆகவே மற்ற தொழில்களுக்கு மின்சாரம் கிடைப்பது அரிதாக இருக்கிறது என்றார். அது போல் விவசாயத்திற்கு மின்சாரம் தேவைப்பட்டால், அதற்கு முதலிடம் கொடுக்க வேண்டும். ஆக யுத்தகால அடிப்படையில் விவசாய உற்பத்தியைத் துரிதப்படுத்தினாலொழிய விவசாயத் தொழிலில் நாம் எதிர்பார்க்கிற வேகத்தைக் காண முடியாது.

ஒரு முக்கியமான விஷயத்தைத் தலைவர் அவர்கள் மூலம் அரசாங்கத்திற்குத் தெரியப்படுத்திக் கொள்ளுகிறேன். இப்போது பயிர்களுக்கு நோய் வருகிறது என்றால், பாதி விலையில் பஞ்சாயத்து யூனியன்களிலிருந்து நோய் போக்க மருந்து கொடுக்கிறோம். பாலிடால் முதலியவைகளைச் சப்ளை செய்கிறோம். ஆனால் எப்படி மனிதனுக்குத் தொத்து நோய் வந்தால், அம்மை முதலிய நோய் வந்தால், அம்மை குத்த ஒவ்வொரு ஊருக்கும் ஹெல்த் இன்ஸ்பெக்டர் வருகிறாரோ, அதே போல் பயிர்களுக்கு நோய் வந்தால், அதைத் தடுக்கும் பொறுப்பை பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு அளித்து விடலாம். பஞ்சாயத்து யூனியன்களே

[21st January 1965] [திரு. கே. கே. கோதண்டராமன்]

நேரடியாக அதற்கு வழி வகை செய்யலாம். ஒரு பிரதேசத்தில் ஒரு நோய் வந்தால் அந்தப் பஞ்சாயத்து யூனியன் அதிகாரியும் விவசாய அதிகாரிகளும் தங்களிடம் இருக்கும் மெஷின்கள் மூலம் அந்த நோயைத் தடுக்க வேண்டும். விவசாயிகளுக்கு எத்தனையோ மெஷின்களைப் பாதி விலைக்குக் கொடுக்கிறோம். இதை விட்டு விட்டு பஞ்சாயத்து யூனியனே அதைத் தடுக்க முயற்சிக்க வேண்டும். தொத்து நோயைத் தடுக்க அரசாங்கம் முயற்சி எடுப்பது போல், பயிர்களுக்கு வரும் நோயைத் தடுக்க பஞ்சாயத்துக்கள் முயற்சி எடுக்க வேண்டும். இன்னும் சில விவசாயிகள், பயிர்களுக்கு நோய் வந்தால் அதற்கு பாலிடால் அடிக்கும்படி சொன்னால் அதை விட்டு உப்பு போட்டால் போய்விடும் என்று நினைத்து தங்கள் பலனைப் போக்கிக் கொள்ளுகிறார்கள். இது நேரடியாகக் கண்ட உண்மை. ஆகவேதான் விவசாயப் பொருள் உற்பத்தியை அதிகப் படுத்தும் பொறுப்பைப் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் வசம் ஒப்படைத்தால் நோய் தடுப்பு முறையையும் யூனியன்களிடமே ஒப்படைத்தால் சிறப்பாகப் பயன் பெறலாம் என்று கருதுகிறேன்.

பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் இப்போது விவசாய உற்பத்தியை அதிகப்படுத்த எங்களிடம் பல திட்டங்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் நடைமுறையில் அவைகள் சரியாகச் செயல்படவில்லை என்பதை மிகவும் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். பல திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டு அவைகளை நிறைவேற்றுகின்றன என்று எங்களுக்கு ஆக்கினை வருகின்றது. அந்தக் கட்டளைகள் அந்தக் குறிப்பிட்ட பிரதேசத்திற்குப் பொருத்தமாக இருப்பதில்லை. எங்கேயோ ஒரு திட்டத்தைத் தீட்டி, அதை நீங்கள் செயல்படுத்துங்கள் என்றால், மக்கள் அதற்கு உடன்பட மறுக்கிறார்கள். அப்படி இல்லாமல் ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு இவ்வளவு ரூபாய் என்று கொடுத்து, அது இந்தந்த உணவுப் பொருள்களை அதிகப் படுத்துவது என்று திட்டம் தீட்டி, அந்தத் திட்டத்தை மேலிடம் ஒப்புக் கொண்டு திட்டத்தை நிறைவேற்றினாலொழிய எதுவும் சரியாகாது. எல்லோரும் ஒரே திட்டத்தைக் கொடுத்து நிறைவேற்றுகின்றன என்றால், அது சரியில்லை. உதாரணமாக தண்ணீர் இல்லாத பிரதேசத்தில் உள்ள பஞ்சாயத்திற்கு மீன் வளர்ப்பதற்கு என்று அரசாங்கத்தில் 40,000 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். இது மாதிரி பல விஷயங்கள் விவசாய அபிவிருத்தித் துறையில் இருக்கின்றன. ஆகவேதான் விவசாய உற்பத்தியைப் பொறுத்தவரையில், பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் வசமே திட்டம் தீட்டும் பொறுப்பை விட்டு, உற்பத்தியை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்று கூறுகிறேன். ஒரு பிரதேசத்தில் நெல் அதிகமாக விளைகிறது என்றால், அந்தப் பிரதேசத்தில் நெல் பற்றி அனுபவம் பெற்ற அதிகாரியை விட்டு திட்டம் போடச் சொல்ல வேண்டும். ஒரு பிரதேசத்தில் கரும்பு அதிகமாக விளைகிறது என்றால், கரும்பைப்பற்றி அனுபவம் பெற்ற அதிகாரியை விட்டு அதற்கு வேண்டிய திட்டம் போட வேண்டும். இப்படி ஒரு திட்டம் போட்டு யூனியன்கள் இந்தனை பங்கு உற்பத்தி செய்யவேண்டும் என்று உத்தரவு போட்டு, யூனியன்களில் விவசாய உற்பத்தியை அதிகரிக்க வேண்டும். அப்படி இல்லாமல் நெல்லைப் பற்றிய அனுபவமே இல்லாத ஒரு

[திரு. கே. கே. கோதண்டராமன்] [21st January 1965]

அதிகாரியைக் கொண்டு எல்லா இடத்திலும் நெல் உற்பத்தியை அதிகரிக்க வேண்டும் என்று போடுவது சரியில்லை. நஞ்சை தான்யங்களை அதிகரிக்க வேண்டிய இடத்தில் நஞ்சை தான்யங்களைப் பற்றி அனுபவம் பெற்ற அதிகாரியை அனுப்பி வைக்க வேண்டும். அதேபோல் புஞ்சை தான்யம் அதிகரிக்கப்பட வேண்டிய பிரதேசத்திற்கு அந்த தான்யம் பற்றி அனுபவம் உள்ள அதிகாரியை நியமிக்க வேண்டும் என்று கூறிக் கொள்ளுகிறேன்.

இன்னும் ஒன்று. இப்போது பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் உள்ள விவசாய அதிகாரி பெரும்பாலும் பொருள்களின் விற்பனை வேலையில் ஈடுபட்ட வேண்டியிருக்கிறது. அந்த அதிகாரியை இந்த வேலையில் இருந்து விடுபடுத்தினால், அவரால் நல்ல வகையில் உற்பத்தியை அதிகப்படுத்த விவசாயிகளிடம் யோசனைகள் பல சொல்ல அவருக்கு அவகாசம் கிடைக்கும். இப்போது அதற்கான அவகாசமே அவருக்குக் கிடையாது. இதைப்பற்றிப் பல மாநாடுகளிலும் அதிகாரிகளுக்குத் தெரிவித்திருக்கிறேன். அவருடைய இந்த விற்பனை வேலையை சாதாரண ஒரு அப்பர் டிவிஷன் கிளார்க் செய்யலாம். தற்போது அந்த வேலையை விவசாய விஸ்தரிப்பு அதிகாரியே செய்வதால், அது அவருடைய நேரத்தைக் குறைத்து விடுகிறது. எனவே, அவருக்கு விவசாய அதிக உற்பத்தியையே முழுநேரப் பொறுப்புக்காக வேண்டும் என்று தலைவர் அவர்கள் மூலம் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இப்போது மிகவும் மட்ட ரகமான அரிசியாகப் போடப்படுவதாகப் புகார் வருவதைப் பார்க்கிறோம். இப்போது புரோகியூர்மெண்ட் செய்வதை எல்லா மாவட்டங்களிலும் தனிப்பட்டவர்களுக்கு இல்லாமல் மில்லர்களுக்குக் கொடுக்கிறார்கள். அப்படி மில்லுக்குக் கொடுத்து அறைக்கிற மில்காரர்களில் யார் மட்ட ரகமான அரிசி கொடுக்கிறார்களோ, அவர்களுடைய சரக்கு முழுவதும் பறிமுதல் செய்யப்பட்டு வேறு ஒரு மில்காரருக்கு லைசன்ஸ் கொடுக்கப்படும் என்று சொல்லிவிட்டால் அந்த மில்காரர்கள் நல்ல முறையில் அரிசி தருவார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை. மட்டரகமான அரிசி தந்தால், அவரிடம் இருக்கும் எல்லா அரிசியையும் பறிமுதல் செய்து வேறு ஒரு வருக்குத்தான் அந்த புரோகியூர்மெண்ட் லைசன்ஸ் தருவோம் என்று சொல்லிவிட்டால், போட்டி போட்டுக்கொண்டு நல்ல அரிசியைக் கொடுப்பார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கே இந்தப் பெரும் பொறுப்பை இரண்டு பிரிவாகப் பிரித்துக் கொடுக்க வேண்டும். ஒரு பிரிவில் பஞ்சாயத்து யூனியன்களே உணவு உற்பத்தியை அதிகப்படுத்த வேண்டும். இன்னொரு பிரிவில் அரசாங்கமே உணவு உற்பத்தியை அதிகப்படுத்துவதாக வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். உதாரணமாக மராமத்து இலாகாவிலே வாய்க்கால்கள் ரிப்பேர் செய்வதிலே பல நாள் ஆகியும் கூட சில இடங்களில் இன்னும் ரிப்பேர் ஆகாமல் இருக்கிறது. காரணம் அரசாங்கம் பல தடவை இந்த திட்டத்தை எடுத்தும் அதற்கென ஒரு தனியாக ஒரு குழு இல்லாததினால்தான் தாமதம்

[21st January 1965] [திரு. கே. கே. கோதண்டராமன்]

ஏற்பட்டிருக்கிறது. பல முறை ஒரு வாய்க்கால் ரிப்பேர் செய்ய வேண்டுமென்று ஒரு சூப்பர்வைசர், இன்ஜினியர் திட்டம் போட்டாலும் அவர் இடையில் மாற்றப்படுவதால் அது பழைய நிலைக்குச் சென்று விடுகிறது. இந்த மாதிரி அவசர வேலைக்கு அரசாங்கம் அது பூராவையும் எடுத்து தனி இன்ஜினியர் மூலம் இந்த ரிப்பேர்களைச் செய்ய வேண்டும். தனியாக அவர்கள் பரிசீலித்து அரசாங்கத்துக்குக் குறிப்பு அனுப்பினால், சீக்கிரமாக நடவடிக்கை எடுக்க ஏதுவாகும் என்று நான் அபிப்பிராயப்படுகிறேன். எவ்வளவோ கஷ்டங்களுக்கு இடையிலும் நாம் மிக வேகமாக முன்னேறிக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதிலே ஐயமில்லை என்று கூறி எனக்கு இந்த வாய்ப்பை அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி, மனப்பூர்வமாக கவர்னர் பெருமான் உரையை ஆதரிக்கின்றேன்.

(Deputy Chairman in the Chair)

* திரு. எஸ். பி. கே. ஏ. லக்ஷ்மணன் செட்டியார்: மன்ற உப தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் ஆற்றிய உரையின் மீது சில விஷயங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இங்கு நமக்கு முன்னாலே, சென்ற மாதத்திலே இராமநாதபுரம் ஜில்லாவிலே, சிற் இராமநாதபுரம் ஜில்லாவிலே நடந்த புயலைப்பற்றி எல்லோரும் அங்கும் இங்குமாக உண்மையில் நன்கு பிரத்தட்சயமாகத் தெரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் தனுஷ்கோடியிலே நடந்த புயல் மக்களைக் கொள்ளை கொண்டு போனதோடு அல்லாமல் பின்னே பல பிரச்சனைகளையும் நமக்கு முன்னால் வைத்துச் சென்றிருக்கிறது. முதலாவதாக இங்கு பேசியதிலிருந்து சர்க்கார் அதிக கவனம் செலுத்தி, அதற்கு உஷார்படுத்தி இருந்தால், இவ்வளவு பெரிய ஆபத்து வராமல் தடுத்திருக்க முடியும் என்று கருதுகிறார்கள். ஆனால் பரவலாக மக்கள் எல்லோருக்கும் தெரிந்திருந்தாலும், எத்தகைய சங்கடங்கள் வரப் போகின்றன, எவ்வளவு பெரிய ஆபத்து வரப் போகிறது என்று தெரிந்தாலும் அவர்கள் உணர்வதே இல்லை, பொருட்படுத்துவதே இல்லை, மனதில் அதை வைத்துக் கவனிப்பதும் இல்லை. ஆனால் ஒரு குறிப்பிட்ட டிபார்ட்மெண்ட் அதைக் கவனிக்க வேண்டியது மிக அவசியம். குறிப்பாக நான் எதற்கு இதைச் சொல்லுகிறேன் என்றால் இரயில்வே டிபார்ட்மெண்டில் விவரம் தெரிந்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். வெதர் ரிப்போர்ட் தனுஷ்கோடியில் வந்திருப்பது தெரியும். சமுத்திரக் கரையில் புயல் அடிக்கப்போகிறது என்ற விஷயம் முதல் நாளே தெரியும். இந்த மாதிரி எல்லாம் இருந்தும் அவர்கள் என்ன அவசர நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டார்கள், என்ன எச்சரிக்கை கொடுத்தார்கள் என்பது கவனிக்க வேண்டியது மிக மிக முக்கியம். தனுஷ்கோடியிலே பொழுது இருக்க ஒரு காற்று வந்திருக்கிறது. பொழுது இருக்க வந்த காற்று அடித்து நின்று விட்டது. பின்னே ஜனங்கள் எல்லாம் உணவு அருந்தி விட்டு, படுக்கச் சிலர் போய் விட்டார்கள். அப்பொழுதுதான் அங்கே இந்தக் கடல் பொங்கக் கூடிய நிலைமையிலே பெரும் காற்று அடித்தது. விழித்து என்ன செய்வது என்று சொல்லுவதற்கு இல்லை. காற்று அடித்து கடல் கொந்தளிக்கும் சமயம்

[திரு. எஸ். பி. கே. ஏ. லக்ஷ்மணன் செட்டியார்]

[21st January 1965]

களில் எல்லாம் இரயில்வே ஸ்டேஷனுக்கு வந்து தங்குவது அங்குள்ள பழக்கம். எந்த விதமான ஆபத்தும் இருக்காது. அந்த நிலையிலே அந்த இரயில்வே நிலையத்தில் நல்ல உயர்ந்த மண்டபம் இருக்கிறது அவர்களைக் காப்பாற்றுவதற்கு. ஆனால் இரயில்வே டிபார்ட்மெண்டிலே என்ன முயற்சி எடுத்துக் கொண்டார்கள் என்றால் ஒன்றுமில்லை. அது தான் நமக்கு முக்கியம். இரயிலில் இராமேச்சுவரத்திலிருந்து பாம்பனுக்குக் கிளம்பிப்போகிற பொழுது, டிரைவர் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார். மதுரை மூல் மெண்டிலே போகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். போகச் சொல்லியும் போகவில்லை. அவர் பிரிட்டிஷ் இன்ஜினியரை பைலட் பண்ணிக் கொண்டு போ என்று சொன்ன பிறகு கொண்டு போனார். தனுஷ் கோடியில் சிக்னல் கொடுக்கவில்லை. கொடுக்கவில்லை என்றாலும் ஆபத்துக்குப் பரவாயில்லை என்று உள்ளே நுழைந்திருந்தால் ஒன்றும் நடந்திருக்காது. ஆனால் சிக்னல் கிடைக்கவில்லை என்ற காரணத்தால் பின்னால் திரும்பி பத்து மைல் இலக்குக்கு நோக்கினார்கள். அது வருவதற்குள் என்ன ஆயிற்றோ என்னவோ அவர்களைத்தான் கேட்க வேண்டும். ஆனால் இரயில்வேயில் இது புதிது அல்ல. இரயில்வேயில் புயல் இன்பர்மேஷனை எப்படி எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்பது அவர்களுக்குத் தெரியும். இந்த இரயில்வே டிரைவர் வண்டியை எடுக்க மாட்டேன் என்று கூறுகிற போது, மூல்மென்ட் அங்கு என்ன என்று கேட்டிருக்கலாம். தனுஷ்கோடியில் என்ன நிலைமை என்று கேட்டிருக்கலாம். ஒரே அடியாக போ, போ என்றுதான் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த இரயில்வே டிரைவர் இன்றைக்குப் புதிது அல்ல. சாதாரணமாக அரியலூர் டிரைவரை எடுத்துக் கொண்டால், சாதாரணமாக இரண்டு இன்ச் பெய்ய வேண்டிய இடத்தில் பத்து இன்ச் பெய்தால் அந்த கல்வர்ட் எப்படி இருக்கும்? அடித்துக் கொண்டுதான் போகும். அந்த மாதிரி மழை பெய்யும்போது, இந்த பத்து மைல் ரேன்ஜில் மழை பெய்து இருக்கிறதே, வண்டியை விடலாமா? வழக்கத்துக்கு விரோதமாக ஒரு 2 மாதம், 3 மாதம் தண்ணீர்தான் அந்த இடத்திலே, அங்கு இருக்கக்கூடிய பாலங்கள் தாங்க முடியும் என்று சொன்னால், அதற்கு மேற்பட்ட அளவுக்கு மழை பெய்திருக்கிறது. இன்னென்ன இடத்தில் தகராறு இருக்கும் என்று டிரைவருக்கு ரோடெபற்றித் தெரியும். எந்த எந்த ஸ்டேஷனில் எந்தெந்த ரோடு எவ்வளவு அங்குல மழைக்கு மேற்படாமல் ஸ்டிராங்காக நிற்கும் என்று தெரியும். அந்த மாதிரி நிலைமையில் ஏன் இரயில்வே பொறுப்பு எடுத்துக் கொள்ளவில்லை? அரியலூர் டிரைவர் அதேதான். அடுத்து அதே தினம் திருவனந்தபுரம் எக்ஸ்பிரஸ் கவிழ்ந்தது. எவ்வளவு மழை பெய்தது மதுரையில். சாதாரணமாக நாம் சொல்லுவோம் 2 மாதம் 3 மாதம் மழை அன்றைக்கு மதுரையில் பெய்த மழை. 3-லிருந்து 4-மணி வரையில் பெய்த மழை சாதாரணமாக ஒரு ஆறு மாதத் தண்ணீர் என்று மதிக்கப்படுகிறது. அங்கு இருக்கிற ரோடில் நான் 3 மணிக்கு மீட்டிங் போகிற போது மழையே இல்லை. வெறும் தூத்தல் தான். திரும்பிவரும்போது கார்போக

5-30
p.m.

[திரு. எஸ். பி. கே. ஏ. லக்ஷ்மணன் செட்டியார்]

21st January 1965]

முடியவில்லை. பெரிய பஸ் கூட போக முடியாத அளவுக்கு நிலை. அவ்வளவு மழை பெய்து இருக்கும்போது, இவ்வளவு மழை பெய்திருக்கிறதே, வண்டியை அனுப்பலாமா என்று யோசித்திருக்க வேண்டாமா? அதே தினத்தில் ஒரு கேட் கீப்பர் இவ்வளவு மழை அதிகமாக இருப்பதால் இன்ன பாலத்துக்குத்தகராறு இருக்கும் என்று பார்த்து, அந்தப் பாலம் அப்படியே அடித்துக் கொண்டு போய் தொங்கின நிலைமையில் பார்த்து, கேட் கீப்பர் கொடுத்த தகவலினால் இன்னொரு டிரைவர் தடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை ஏன் சொல்லுகிறேன் என்றால், மக்கள் நடந்ததைப் பேப்பரில் பார்த்தவுடன் அவ்வளவு உணர்வதில்லை. காலையில் எங்கு பார்த்தாலும் டிரைவர்களுக்கு முன்னால் புயலைப்பற்றிப் போட்டிருக்கிறது. பள்ளிகூடங்களில் அன்றைய தினம் அரையாண்டுத் தேர்வு முறைப்படி நடந்து கொண்டு இருக்கிறது. கால நிலை அறிக்கையின்படி ஏதோ பெருத்த பயங்கரம் ஏற்படப் போகிறது என்று இருந்தாலும் அந்த மாதிரி ஏற்படுவதற்கான அறிகுறிகளைக் காணோம். 22-ம் தேதியன்று மாலை 5 மணியளவில் தொண்டிக்கரையைத் தாக்கும் என்று சொல்லப்பட்டு இருந்தது. ஆனால் தொண்டிக்கு வந்தது வெறும் புயல்தான். மழையில்தான். அன்று இராமநாதபுர மாவட்ட அபிவிருத்திக் கௌன்ஸில் கூட்டம் என்பதையொட்டி நான் மதுரையில் இருந்தபோது இரவில் படுக்கும்போது கூட பெரும் புயலுக்கான அறிகுறிகளைப் படவில்லை. ஆனால் கால நிலை அறிக்கையைப் பார்த்தும் போது, வேதனையாகத்தான் இருந்தது. இரவு 11 அல்லது 12 மணிக்குத்தான் ஓரிரு தூற்றல் இருந்தது. ஆனால் பொழுது விடிந்து பார்க்கும்போது கேட்ட செய்திகள் மிகப் பயங்கரமானதாக இருந்தன. ஆண்டு முழுதுக்கும் பெய்யவேண்டிய மழையானது இரவு முக்கால் மணிக்குள் பெய்திருக்கிறது. அதிலும் குறிப்பாக இராமேஸ்வரம்-தனுஷ்கோடிப் பகுதியிலேயே அவ்வளவும் பெய்திருக்கிறது. கட்டடங்கள் இருந்த இடம் தெரியவில்லை. பாலங்கள் அடித்துச் செல்லப்பட்டன. திடீரென்று வந்த புயலில் பெரும் மழையின் காரணமாக ஏற்பட்ட வெள்ளத்தில் மக்கள் கொண்டு செல்லப்பட்டார்கள். இதுதான் அன்று நடந்த சோக நிகழ்ச்சி. எதிர்பார்க்காத நேரத்தில் ஏற்பட்டது. மக்களைச் சரிவர உஷார்படுத்தக்கூட நேரம் இல்லை. உஷார்படுத்தியிருந்தாலும் அவர்கள் அதைக்கேட்டு அதன்படி நடந்திருப்பார்களா என்பது சந்தேகம். ஆனால் பரவலாகச் சொன்னால், சற்று முன்யோசனையுடன் இருந்தவர்கள் பத்திரமாக இருந்திருக்க முடியும். ஆனால் பெரிய நிறுவனத்தை வைத்துக் கொண்டுள்ள ஒரு டிபார்ட்மெண்டு, இதற்கு முன்பு பல சந்தர்ப்பங்களில் இந்த மாதிரி நிலைமைகளைச் சந்தித்திருக்கும் இரயில்வே டிபார்ட்மெண்டு சற்றும் முன்யோசனையின்றி ஒரு பெருத்த தவறறைச் செய்தது தான் மிகவும் வருந்தத்தக்க ஒன்று, கண்டிக்கத்தக்க ஒன்று என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பெருத்த அளவில் மழையும் புயலும் இருந்தால், சென்னையிலிருந்து மதுராவரையில் இன்னும் மதுரையிலிருந்து தனுஷ்கோடி வரையிலும் நிலைமை எப்படி இருக்கிறது என்பதையறிய வேண்டிய சாதனங்களை வைத்துக்

[திரு. எஸ். பி. கே. ஏ. லக்ஷ்மணன் செட்டியார்]

[21st January 1965]

கொண்டுள்ள ஒரு பெரிய நிர்வாகமானது இருக்கவேண்டிய எச்சரிக்கையுடன் இல்லாமல் போனது பெரும் குற்றம் என்பதை உணரும்வகையில் நாம் மத்திய சர்க்கார் மூலம் அவர்களுக்கு அதை உணர்த்தி, மறுபடி அந்த மாதிரி ஒரு நிகழ்ச்சி ஏற்படாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

5-40
p.10.

இதையொட்டி நான் இன்னும் ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பாதிக்கப்பட்டுள்ள தனுஷ்கோடி-இராமேஸ்வரம் இரண்டும் மிகவும் முக்கியமான பிரதேசங்களாகும். தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தமட்டிலும் இல்லாமல், அகில இந்திய ரீதியிலும் அது ஒரு பெரிய யாத்ரீகர்கள் ஸ்தலமாக விளங்குகிறது. இன்றைய நிலையில் இந்த இரண்டு இடங்களுக்கும் நல்ல போக்கு வரத்து பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மறுபடி பாம்பன் பாலத்தை அமைக்கவேண்டும் என்று துடிக்கிறார்கள் சிலர். அதற்காகக் கோடிக்கணக்கான ரூபாயையும் செலவழிக்கலாம் என்று அவர்கள் வாதாடுகிறார்கள். அவர்களுடைய கோரிக்கை மிகவும் நியாயமானதாக இருந்தாலும், நான் சொல்வது என்னவென்றால், இதில் சற்று நிதானத்துடன் போகவேண்டும் என்பதுதான். சாதாரணமாக இருந்த மட்டத்திலிருந்து புயலுக்குப் பிறகு இந்தத் தொடர்பு லைன் ஆனது மண்டபத்திலிருந்து 'வயாடக்ட்' வரையில் சுமார் மூன்று அடி முதல் நான்கு வரையில் இறங்கியிருக்கிறது. இந்த நிலையில் வெகு சீக்கிரத்திலேயே பாதையைச் சீர்திருத்தி விடவேண்டும் என்று மம்முரமாகப் பழுது பார்க்கும் பணிகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆனால் இந்தப் பாலத்தை நிரந்தரமாக வைத்திருப்பது என்பது, இதிலேயே காலம் கடத்துவது என்பது எதிர்காலத்தில் மீண்டும் இப்படிப்பட்ட ஒரு சேத நிகழ்ச்சி ஏற்படுவதற்கு நாம் இப்போதே அடிக்கல் நாட்டுவதாக அமைந்துவிடுமோ என்று நான் பயப்படுகிறேன். ஆகவே மற்றொரு பாலம் அமைக்கவேண்டும். அதிகப் பணம் செலவாகும் என்பது உண்மைதான். ஆனாலும் கார்கள், வண்டிகள் போவதற்கு ஏதுவாக ரோட்டுப் பாலம் ஒன்றும், இரயில் போவதற்கு ஏதுவாக மற்றொரு பாலமும் அமைத்தால்தான் நல்லது. இதற்குக் கோடிக்கணக்கான பணம் செலவாகும் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் சேதுக்கால்வாய் திட்டம் அண்மையிலிருக்கும் போது இந்த இராமேஸ்வரம்-தனுஷ்கோடி யாத்திரை முக்கியத்துவத்துக்காக இவ்வளவு கோடிக்கணக்கில் பணத்தைச் செலவழித்து ஒரு பெரிய பாலத்தை அமைக்கவேண்டியது அவசியம்தான் என்பதை சர்க்கார் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும் என்று வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன். இப்படி மூன்று கோடி அல்லது நாலுகோடி ரூபாய் செலவழித்துப் பாலம் அமைக்கிறதைவிட மேற்கு ஜெர்மனியிலிருப்பது போல் ஒரு 'பெர்ரி' ஸர்விலை அமைத்துக் கொண்டால் போதும் என்று எண்ணுகிறேன். இந்த மாதிரி 'பெர்ரி' ஸர்விலை ஏறக்குறைய 40 அல்லது 50 லட்சம் ரூபாய் செலவில் அமைத்துவிட முடியும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த மாதிரி செய்தால் நமக்குப் போதும். பணமும் மிச்சமாக இருக்கும்.

[திரு. எஸ். பி. கே. ஏ. லக்ஷ்மணன் செட்டியார்]

[21st January 1965]

ஆனதினால் சம்பந்தப்பட்ட எஞ்சினியர்களிடம் இது பற்றிப் பேசுகிறபோது அது ஏற்கனவே போட்ட திட்டம், அது நடக்கட்டும் என்று நினைக்கிறார்களே தவிர, இவர்கள் சொல்லுவதை எடுத்துக் கொள்வதாகக் கூட இல்லை என்று அங்கே இருக்கிறவர்கள் சில தகவல்கள் சொல்கிறார்கள். ஆகையால் நமது மாகாணத்தில் இருக்கக்கூடிய ஒரு பெரிய திட்டமாக இருக்கிற காரணத்தால், ஒரு பெரிய இன்வெஸ்ட்மெண்டாக இருக்கிற காரணத்தினால், ராமேஸ்வரம் நம் பகுதியில் இருப்பதனால் இதைச் சீக்கிரமாகக் கவனிக்க வேண்டும். நமக்கு யார் வேண்டுமென்றாலும் உதவி செய்யக் காத்திருக்கிறார்கள். வெஸ்ட் ஜெர்மனி போன்ற இடங்களிலிருந்து உதவி செய்யத் தயாராக இருக்கிறார்கள்.

போக்குவரத்து விஷயமாக இப்போது என்ன செய்யவேண்டும் என்றால்-பிஷ்ரீஸ் டிபார்ட்மெண்டு லாஞ்ச் விட்டிருக்கிறார்கள் 50 நயா பசாவுக்கு. ஆயிரக்கணக்கான ஜனங்கள் ஒரு நாளைக்கு ஏறி இறங்க வேண்டியிருக்கிறது. அது போதவில்லை. ஆகையால் அதற்கு இன்னும் கூடுதலாக வழி காண வேண்டியது ரொம்ப அவசியம். ஆனால் கொழும்பு போக்குவரத்தை அவசியமாகக் கருதியபோது பெர்ரி போட் போய் கொண்டிருந்தது. இப்போது இல்லை. வரத்திற்கு 3 நாட்கள் போய்க்கொண்டிருந்தது. மூன்று நாட்கள் போய்க்கொண்டிருந்த போது 150 பாசஞ்சர்கள், 30 40 டன் கார்கோ போகும், 200 தபால் பைகள் போய்க்கொண்டிருந்தன. அதனால் வரக்கூடிய வருமானம் குறைவு. அது ரேயில் வே நிர்வாகத்தின் மெரைன் டிபார்ட்மெண்ட் மூலம் நடந்தது. எனவே நஷ்டத்தில்தான் நடந்தது. நஷ்டத்தில்தான் நடக்கும். என்னென்றால் 700 ரூபாய்க்கு மேல் சம்பளம் வாங்கும் ஆபீசர்கள் ஒரு 2, 3, பேர்; 2 போட்டுகளை ரிப்பேர் செய்ய மெரையின் எஞ்சினியரிங் ஒர்க்ஷாப். அதிகப்படியான க்ரூஸ் சாதாரண போட்ட கம்பெனி வைத்து நடத்துபவர்கள் வைத்திருப்பதற்கு மேல் அதிகப்படியான ஆட்கள், இப்போது குறைத்து விட்டார்கள் இவ்வளவும் போட்டுப் பார்த்தால் அவர்களுக்குக் கட்டாது. 150 பாசஞ்சர், 30 டன் கார்கோ, 200 தபால் பைகள் எடுத்துச் செல்ல வெளியார் போட்டை உபயோகப்படுத்தினால் மாதத்திற்கு 13 டிரிப். ஐந்து ரூபாய் ஒரு டிக்கட், டன்னுக்கு 30 ரூபாய் கார் கோவிற்கு. தபால் பைக்கு சப்கிடி கொடுப்பார்கள் போஸ்ட் ஆபீசில். நல்ல தொகையாக இருக்கும். அந்தத் தொகையும் கொடுத்தால் நல்ல முறையில் தனியார் ஓட்டலாம் தனியார் போட்டில் 3 க்ரூஸ் வைத்து ஓட்டினால் இவன் 15 பேர் வைத்து ஓட்டுகிறான். அவர்கள் ஒரு பைலட் ஆபீசர் வைத்திருந்தால் இவர்கள் 5 பேர் வைத்திருக்கிறார்கள். இந்த நிலையில் இருக்கிறது. ஓட்டுபவர்களிடம் கேட்டால் நல்ல முறையில் ஓட்ட முடியும் என்கிறார்கள். இதை உருப்படியாகச் செய்யலாம். நல்லபடியாக நடத்தினால் அதற்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கலாம். இப்போது ரொம்ப அவசரமாகச் செய்ய வேண்டியது ஒன்று இருக்கிறது.

[திரு. எஸ். பி. கே. ஏ. லக்ஷ்மணன் செட்டியார்]

[21st January 1965]

இப்போது கொழும்புக்கு போட் இல்லை. தூத்துக்குடி வழியாக ஒரு வழி இருக்கிறது. ஏற்கெனவே கொழும்பு-மன்னார் பெர்ரி சர்வீஸ் ஏற்படுத்துகிற வரை அப்படித்தான் போனார்கள். 1920-க்குப் பின்னால் தூத்துக்குடி வழியாக என்ன சார்ஜ் இருந்ததோ, அதைக் கணக்குப்போட்டுத் தான் கொழும்பு டிக்கட் கொடுப்பது வழக்கம். அந்த நிலையில் இப்போது 10 லட்சத்திற்கும் மேலாக இந்தியத் தமிழ் மக்கள் அங்கே இருக்கிறார்கள். இன்னும் ஜாப்பா தமிழ் மக்கள் இருக்கிறார்கள். இந்தத் தொடர்பு அரசியல் ரீதியில் இருக்க வேண்டியது ரொம்பவும் அவசியம். மற்ற காரியங்கள் எல்லாம் இப்போது எப்படி அவசரமாகக் கவனிக்கப்படுகிறதோ அதே போல் கொழும்பு பெர்ரி சர்வீஸ் பிரைவேட் பிபிள் மூலமாக சீக்கிரம் ஆரம்பிக்க நமது சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்தால், அது மக்களுக்கு ஒரு ஆறுதலாகவும் நம்பிக்கையாகவும் இருக்கும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்தப் புயல் சமயத்தில் நமது சர்க்கார் அந்த ஜனங்களுக்குச் செய்த உதவி இருக்கிறதே அது எங்கேயும் நடந்திருக்க முடியாது. சாதாரணமாகக் கஷ்டம் வரும்போது மக்கள் கடவுளை நினைப்பார்கள். ஆபத் பாத்வா, அனாத ரட்சகா என்று சொல்லுவார்கள். அதைச் சர்க்காரே போயிருந்து செய்ததற்கு அந்தப் பகுதி மக்கள் சார்பாக நான் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்னும் இரண்டே விஷயத்தைச் சொல்லி முடிக்கிறேன். ராமேஸ்வரம் தீவில் இனிமேல் டைடல் வேவ்ஸ் வரவிடக்கூடாது. பிட்சிங் போட்டு தடுக்க வேண்டும் என்ற பேச்சு இருந்தது. அது கட்டுவது ஒருபுறம் இருக்கட்டும். இந்த தீவில் இருக்கிற கோரல் ஸ்டோன்களைப் பெருவாரியாக வெட்டி எடுத்து ஒருபுறம் பள்ளப் படுத்திக்கொண்டு கரையில் பிட்சிங் கட்டுவதில் அர்த்தமே இல்லை.

DEPUTY CHAIRMAN : The hon. Member's time is up. He will please resume his seat.

The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. tomorrow.

The House then adjourned.

III.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* 75. Notification issued with G.O. Ms. No. 2375, Rural Development and Local Administration, dated 12th November 1964 regarding the date of expiry of the term of Office of existing members of Panchayats and Panchayat Union Councils and date of coming into Office of newly elected members of Panchayats and Members of Panchayat Union Councils.

* 76. Notification issued with G.O. Rt. No. 756, Revenue, dated 11th September 1964 regarding exemption from entertainments tax and waiver of show-tax for the International Film Festival to be held in Madras City from 22nd to 28th January 1965.

21st January 1965]

* 77. Notification issued with G.O. Ms. No. 2525, Revenue, dated 19th October 1964 regarding amendment to Public (Police) Department Notification No. 173, dated the 20th November 1935.

* 78. Notification issued with G.O. Ms. No. 2563, Revenue, dated 24th October 1964 regarding amendment to the Revenue Department Notification S.R.O. No. A. 3301, dated the 26th May 1959.

* 79. Notification issued with G.O. Ms. No. 2565, Home, dated 12th August 1964 regarding amendments to the Madras Liquor (Licence and Permit) Rules, 1960.

† 80. Short Review on the activities of the Chief Electrical Inspectorate during the first half year 1964-65.

† 81. Short Review on the activities of the Weights and Measures Department during the period from 1st April to 30th September 1964.

‡ 81-A. Statement made by the Hon. Chief Minister regarding heavy havoc caused by the cyclonic storm and tidal wave in Rameswaram Island and other parts of our Eastern Coast.

* Laid on the Table of the House on 19th January 1965.

† Kept in the Legislature Library.

‡ Circulated to all M.L.Cs. on 19th January 1965.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Friday, the 22nd January 1965.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON SRI A. MANICKAVELU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Assistant Inspectors of Labour

* 41 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state :

(a) the number of Assistant Inspectors of Labour in the State of Madras as on 1st September 1964;

(b) the number of graduates among them;

(c) the maximum number of years of service put in by the graduate Assistant Inspectors of Labour; and

(d) the number of graduate Assistant Inspectors of Labour promoted to higher posts?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) 129.

(b) 61.

(c) 14 years.

(d) 19.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Sir, up to what posts the Graduate Assistant Inspectors have been promoted?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : They are promoted as Labour Officers.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Sir, even though there are a large number of graduate Assistant Inspectors, there is not much scope for their promotions in any other Department excepting the Labour Department, as I understand it. Will the Government at least see that they are put into some other department by revising the rules in such a way that at least after some years of service they are promoted in some other department?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : They cannot be put into other departments. But 50 per cent of the Labour Officers' posts will be reserved for promotions like these and 50 per cent for direct recruitment.

[22nd January 1965]

SRI S. K. SAMBANDHAN : Since there is a large number of graduates, cannot these posts be fully reserved for Assistant Inspectors alone?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : No, Sir. The Government have taken a decision that there must be a certain proportion of reservation for appointment by direct recruitment.

*42 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state :

(a) the amount of fixed travelling allowance given to the Assistant Inspectors of Labour;

(b) when this fixed travelling allowance was fixed; and

(c) whether there is any proposal to revise the same?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) The fixed travelling allowance and conveyance allowance have been granted according to the rates shown below :—

	Amount of fixed travelling or conveyance allowance.
	RS.
Assistant Inspectors of Labour in Madras City ..	15
Assistant Inspectors of Labour in Municipal areas.	10
Assistant Inspectors having jurisdiction over one taluk or portion of one taluk.	30
Assistant Inspectors having jurisdiction over more than one taluk but not exceeding 2 taluks.	35
Assistant Inspectors having jurisdiction over more than 2 taluks but not exceeding 3 taluks.	40
Assistant Inspectors having jurisdiction over more than 3 taluks and other special tracts.	45

(b) In January 1954.

(c) Yes. The Government have accepted the proposal of the Commissioner of Labour that the rate of conveyance allowance and fixed travelling allowance of Assistant Inspectors of Labour may be increased by 50 per cent over the existing rates and orders have been issued.

SRI S. K. SAMBANDHAN : When will this increased fixed travelling allowance come into force, Sir?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : When orders are issued, it will come into force.

[22nd January 1965]

SRI S. K. SAMBANDHAN : The fixed travelling allowance was fixed in 1954. Now it is 1965. Since then there has been a rise in the cost of living and the work of the Assistant Inspector of Factories has increased considerably. Will the Government at least issue the orders, as early as possible, at the convenience of the Government?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : As I already stated, when the orders are issued, it will come into force.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : What is the reason for allowing fixed travelling allowance only for certain posts in certain departments? Is it economical?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The fixed travelling allowance was fixed according to the work turned out by the officers.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR : How many days are they expected to be on tour in a month, Sir?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I have no information whether any minimum number of days they should be on tour, has been prescribed. They will have to go round and inspect the factories all over the taluk, one taluk, two taluks or three taluks.

Pension to private elementary school teachers

* 43 Q.—SRI M. SANKARALINGAM PILLAI : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state :

(a) Whether the Government contribute any amounts towards pension payable to teachers employed in private elementary schools;

(b) whether the Government are aware that the pension paid to private elementary school teachers is less than Rs. 20; and

(c) whether there is any proposal to raise it to Rs. 20?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Yes.

(b) Yes.

(c) The matter is under consideration.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : How long will the Government take to arrive at a decision, Sir?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I cannot say that, Sir.

Admission to Engineering Colleges.

* 44 Q.—SRI K. S. ABDUL WAHAB : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state the number of caste Hindus, Muslims, Christians and Harijans selected for admission into the Engineering Colleges in the State for the year 1964?

[22nd January 1965]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : A statement* is placed on the table of the House.

SRI K. S. ABDUL WAHAB : Sir, some years back, while the Hon. Sri Subramaniam was the Education Minister, he gave an assurance on the floor of the House that due representation would be given to minority communities. Does this assurance hold good or has gone out along with him, Sir?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I do not know of any such assurance. As the Constitution stands and as enlightened opinion of the country stands, we should make no distinction except on the basis of economic backwardness, and the Constitution provides for reservation of seats only to the Scheduled Castes and Scheduled Tribes. We have also made a provision for Backward Classes, and that is all the reservation that is possible under the circumstances?

SRI K. S. ABDUL WAHAB : Last year to a question by the hon. Member Sri Villavarayar, a reply was given showing caste-wise admission, Sir. Why is that not shown this year?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I do not know whether any caste-wise numbers were shown. If it was shown, it is wrong. How can we show when, even in the application forms, we do not ask pupils to give their caste, religion, sect, and so on? We did not get the particulars at all. When we do not get, it is not possible to give caste-wise or religion-wise admission.

SRI M. RAJAH IYER : Is there any restriction on the number of seats allotted to the private managements?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Yes.

SRI M. RAJAH IYER : Sir, has there been alteration in the percentage of seats allotted to the privately managed engineering colleges this year?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : This year means 1965-66. Does the hon. Member want information in respect of the previous year, namely, 1964-65? -

SRI M. RAJAH IYER : Yes, Sir.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : There has been a reduction in 1964-65.

'Bleeding Madras' handloom fabrics.

* 45 Q.—DR. A. CHIDAMBARANATHAN : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state:

(a) whether the Government are aware of the speculation in the market in regard to the export of the "Bleeding Madras" handloom fabrics; and

* Printed as Appendix on pages 243-245 i.

[22nd January 1965]

(b) if so, the steps taken to prevent it?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) There has been no speculation in the market in regard to the export of the "Bleeding Madras" handloom fabrics.

(b) Does not arise.

டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதன் : தரக்குறைவாக உள்ள ப்ளீடிங் மெட்ராஸ் ரகத்தை ஏற்றுமதி செய்யாது இருப்பதற்காக ஸ்பாட் இன்ஸ்பெக்ஷன் ஏற்பாடு செய்து இருப்பது சரியாக நடைபெறவில்லை என்ற ஒரு புகார் இருக்கிறதே. இது கவனிக்கப்படுமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : அந்த விதமான புகார் சர்க்காருக்கு வரவில்லை. இந்த ப்ளீடிங் மெட்ராஸ் துணிக்கு என்று ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள மினிமம் ப்ரைஸ், ப்ளோர் ப்ரைஸ், சீலிங் ப்ரைஸ், ஷிப்மென்ட் ஸைட் இன்ஸ்பெக்ஷன், இவைகள் எல்லாம் சரிவர நடைபெறுகின்றன. ஆகவே நல்ல அளவிற்கு இந்த ரகத்தில் தேவைகள் அதிகரித்து வருகின்றன என்பதற்கான நிலைமைகள் இருக்கின்றன.

SRI S. K. CAMBANDHAN : Sir, in the export of 'Bleeding Madras' there is completely or definitely a keen unhealthy competition existing in the Madras market. Is the Hon. Minister aware of it and, if so, is it mainly due to Government's indefinite policies and the policies that are changed from time to time very often?

(No answer.)

SRI S. K. CAMBANDHAN : So far as export quotas are concerned, is the Hon. Minister aware that the Government have not yet fixed any definite quota even for six months at a time, and, if so, will the Government take up the matter with the Central Government and fix definite quotas at least for a year at a time?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : This is a suggestion and it has to be taken up with the Government of India. This Government also believe that the quota of export of Bleeding Madras should be fixed as early as possible, even at the beginning of the year so that each exporter may know what the quota is and arrange and enter into contracts accordingly. This Government have already discussed the matter with the Government of India.

Sales-tax on foodgrains.

* 46 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state:

(a) whether there is any proposal to remove the levy of sales-tax on foodgrains; and

(b) if so, the stage at which the matter now stands?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) No.

(b) Does not arise.

[22nd January 1965]

SRI S. K. SAMBANDHAN : What is the amount of tax collected from foodgrains?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, we have no separate figures as tax collected from foodgrains, because it includes pulses and other articles also. But, on a rough calculation, it is estimated that it will be of the order of Rs. 50 lakhs.

8-10
p.m.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Sir, this sum of Rs. 50 lakhs is not a very considerable amount when compared to the total revenue from commercial taxes. So, will the Government, which is wedded to democratic socialism, realise and understand that rice is the staple food of the majority of the poor people who eat more in quantity than the rich, and show some mercy to these poor people by removing the tax on foodgrains?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, since a lot of arguments are put into the question, it becomes difficult even for a person like me to give all the information that is in my possession to answer the question. In the first place, Rs. 50 lakhs is in respect of rice only. If we are going to remove the tax on rice, then we will have to remove the tax on wheat, then on pulses, and then on all other things which go into the common diet of a person. Now if we calculate all these things, it will become a very large amount. Therefore, the Government have examined this question a number of times and found it not possible to remove the sales-tax.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : Sir, in view of the high price of cereals already complained of, will the Government at least give the benefit or reduction in the price of cereals by removing the tax on cereals like rice, wheat, and other grains?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The Government are not satisfied that even if the sales-tax is removed, the price of the articles will come down. It will probably go to enhance the margin of profit to the middlemen.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Government at least tell us that the tax will be levied at only one stage at a lower percentage?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : No, Sir. The suggestion of the legislature and of the public was that it must be reduced from 2 to 1 per cent.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : Sir, the prices of cereals have been fixed and there is no question of profit for the middlemen. At least to the extent of reduction in tax, the prices will go down. Will the Government consider the reduction of the tax on rice?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I have already stated that the Government have examined this question a number of times and found it not possible to reduce the tax.

[22nd January 1965]

State Transport buses to Tirupathi.

* 47 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state :

(a) whether any accord has been reached between this Government and the Government of Andhra Pradesh on the plying of buses to Tirupathi; and

(b) if so the details thereof?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) No.

(b) Does not rise.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Sir, what are the reasons for not still reaching an accord between this State and the Andhra State regarding the plying of buses to Tirupathi?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Even if any accord is to be reached, the State Government do not propose to resume the bus services to Tirupathi, because they are not profitable.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Sir, if the State Transport is there for the convenience of the public more than for making a profit. Do the Government not realise that a lot of people from this State, especially from the City of Madras, are going everyday to Tirupathi by buses? If so, will the Government at least revise their policy?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The State Transport is a commercial department, and the Government do not accept the premise of the hon. Member that the State Transport can work at a loss or work on lines which are not profitable.

DR. H. V. HANDE : Why did this Government wait till the buses were seized by the Andhra Government? Why did they not stop the bus service even earlier, if they thought that it was not working at a profit?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : We were waiting only for an excuse.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : Have the Government become commercial minded for running buses for profit and not for the benefit of the people?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : This is a general question.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. Minister please tell us whether the private bus operators at least will be given permission to ply their buses to Tirupathi from this City?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : It is an inter-State route, and appropriate proceedings will have to be taken by interested persons.

[22nd January 1965]

Construction of Central Bus-stand at Tiruchirappalli

* 49 Q.—SRI K. S. ABDUL WAHAB : Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Collector of Tiruchirappalli has put up proposal to the Government to acquire land belonging to the Government of India for the construction of Central Bus-stand at Tiruchirappalli; and

(b) if so, the action taken or proposed to be taken thereon?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (on behalf of the Hon. the Minister for Food) : (a) & (b) The referred to in the Legislative Council Question belongs to the State Government. The District Revenue Officer, Tiruchirappalli, has suggested that the site may be utilised for construction of office building for the Commercial Taxes Department and the Director of Transport has suggested that it may be utilised for construction of a Central Bus-stand. The matter is under consideration.

SRI K. S. ABDUL WAHAB : May I know, Sir, the exact spot recommended?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I thought the hon. Member knew it. I see from the file that it is opposite to the central stand at Tiruchirappalli.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : Sir, the fact is that the land arranged for the central bus stand belongs to the Central Government, namely, the railways. There was a proposal by the Collector to acquire the land, and I am told that the Government are also aware of it. But no action has been taken to acquire that land from the railways.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The information that I have is that the land belongs to the Madras Government.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Are the Government aware that there is a very large number of buses plying from this stand? May I know how many buses go northwards and how many southwards?

(No answer.)

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Are the Government aware that a larger number of buses go northwards, and so a very big bus-stand is required near Tiruchirappalli town where most passengers gather?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, if the hon. Member has any suggestion with regard to the location of the bus-stand at a dicerent place, the best way would be to send a sketch and make a representation to Government. We will then examine it. At present our information is that it will be useful as a bus-stand.

22nd January 1965]

SRI G. KRISHNAMOORTHY : My suggestion is not for the shifting of the bus-stand but for an additional bus-stand at the Tiruchirappalli Town where most of the passengers have to board and where the previous bus-stand was located. 8-20 p.m.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : This is only an additional representation.

SRI K. S. ABDUL WAHAB : There is a controversy as to the authority to decide the location of the bus-stand. I want to know who is the final authority to decide the matter, whether it is the Collector or the municipality or the Treasury Deputy Collector?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The Government of Madras.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : In view of the urgent necessity for a central bus-stand, which is long overdue, will the Government decide this matter one way or the other and see that the central bus-stand is situated as decided by the Treasury Deputy Collector?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : That is what I stated, namely, that it is under consideration.

Periyar Canal Scheme

* 50 Q.—SRI N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state :—

(a) the stage at which the Periyar Canal Scheme which is the source of supply to the tanks at Venkatachalapuram and Chippalakottai villages in Madurai district now stands; and

(b) the total estimated expenditure therefor?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Minister for Food) : (a) & (b) The scheme for the supply of Periyar water to the tanks in Venkatachalapuram area and Chippalakottai, etc., villages at an estimated cost of Rs. 24 lakhs was examined and deferred in March 1964. The Chief Engineer (Irrigation) has since been requested to re-examine the scheme.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தத் திட்டத்தின் மூலமாக தண்ணீர் பாயும் பிரதேசத்தில் ஒரு லட்சம் மக்கள் வாழ்கிறார்கள். அந்தப் பகுதியில் 18 ஈரிகள் இருக்கின்றன. 20-க்கு மேற்பட்ட குளங்கள் இருக்கின்றன. இவ்வளவு இருந்தும் அங்கே குடி தண்ணீர் கஷ்டம் இருந்துகொண்டுதான் இருக்கிறது. ஆகவே இந்தக் குடி தண்ணீர் பிரச்சனையைத் தீர்க்கவும், உணவு உற்பத்தியை அதிகரிக்கவும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலேயே இந்தத் திட்டத்தின் கீழேயே ஏதாவது செய்ய சர்க்கார் முன்வருமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக மக்களே 50 சதவிகிதம் கொடுப்பதாக இருந்தது. ஆனால் அவர்களால் அதைக் கொடுக்க முடியவில்லை என்று அந்தத்

[22nd January 1965]

திட்டம் கைவிடப்பட்டது. ஆனால் இப்போது அரசாங்கம், அங்கத்தினர்கள் சொல்லும் காரணங்களை உத்தேசித்து அவர்கள் 50 சதவிகிதத்தை கொடுக்க முடியாவிட்டாலும் அவர்களிடமிருந்து எவ்வளவு பணம் வரும் என்பதைப் பொருட்படுத்தாது இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றி வைக்கலாமா என்று பரிசீலனை செய்ய உத்திரவிட்டு இருக்கிறது.

Arrears of tree tax

* 51 Q.—SRI N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Pottapatti Panchayat Board Melur Taluk, Madurai district, has not been paid Rs. 6,000 by way of arrears of tree tax; and

(b) if so, the action taken or proposed to be taken thereon?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. Minister for Food): (a) A sum of Rs. 3,549.50 being the tree tax for Faslis 1371 and 1372 has been paid.

(b) Action is being taken by the Collector of Madurai to adjust the tree tax for Fasli 1373.

திரு ஆர். வெங்கடாசலம்: மாவரி என்றால் என்ன?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: பஞ்சாயத்துக்களில் சில மரங்கள் பொதுவாக இருந்து அவற்றை மற்றவர்கள் உபயோகித்துக்கொண்டு இருந்தால், அதற்கு மரப்பட்டா கொடுக்கின்றார்கள். அதன்பேரில் பணம் வசூல் செய்யப்பட்டு, பஞ்சாயத்துக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. அதுதான் மாவரி என்பது.

Indecent and offending posters

* 52 Q.—SRI MOHANLAL MEHTA: Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) whether the State Government has been requested by the Central Government to take suitable action against indecent and offending posters and other film material relating to the cinema film advertisements; and

(b) if so, the action taken or proposed to be taken thereon?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: (a) Yes.

(b) The matter is under the consideration of the Government.

SRI MOHANLAL MEHTA: Sir, is it possible to evolve a system of precensorship of film material including film posters by an informal committee or by any other arrangement?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: I do not think it is possible.

[22nd January 1965]

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Have the Government any committee at the State level to scrutinise these film posters?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: No.

DR. H. V. HANDE: What is the standard according to which a poster is considered decent?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: It is a matter of opinion.

திரு எஸ். டி. சுந்தரம்: தலைவர் அவர்களே, சினிமாவுக்கு என்ன சில ஆபாசமான விளம்பர சுவரொட்டிகளைப் பற்றிச் சொல்லும் போது, அதற்கு மூல காரணமாக இருப்பது அந்த சினிமா பிலிம்ஸுள்ள படங்கள்தான். அவற்றிலிருந்துதான் பெரிது பண்ணிபோஸ்டர்ஸ் அச்சடிக்கிறார்கள். இப்படி மூல காரணமாக இருக்கும் சினிமா பிலிம் தணிக்கைக் குழுவிலுல் தணிக்கைச் செய்யப்படுகிறது. இந்தத் தணிக்கைக் குழுவே இன்னும் சற்று ஜாக்கிரதையாக இருந்தால் இப்படி ஆபாச விளம்பரங்கள் வெளி வர முடியாது. எனவே மூல காரணமாக இருக்கும் சினிமா பிலிம்ஸேயே இப்படிப்பட்ட ஆபாசங்கள் இல்லாமல் இருப்பதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளுமா?

கனம் திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்: இதற்கான சட்டங்கள் ஏற்கனவே அமுலில் இருக்கிறது. அவசியமானபோது தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது.

Essentiality certificates

* 53 Q.—SRI M. RAJAH IYER: Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the essentiality certificate issued by the Honorary Surgeons and the Assistant Surgeons are not considered valid under the rules for free medical aid to Non-Gazetted Officers; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: (a) No. Sir.

(b) Does not arise.

SRI M. RAJAH IYER: Am I to understand that the rules at present take the certificates issued by the Honorary Surgeons and Assistant Surgeons to be valid for purposes of reimbursement of medical charges incurred by the N.G.O.'s?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: The certificates issued by the Honorary Surgeons and the Assistant Surgeons are valid provided they are countersigned by the head of the institution in which they are working.

SRI M. RAJAH IYER: That is the whole difficulty. Would not the Government consider the feasibility of doing away with the countersigning altogether because many of the patients are

[22nd January 1965]

actually under the treatment of Honorary Surgeons and the certificate issued by the Honorary Surgeon must be valid enough without being countersigned by the head of the institution?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: The system cannot be done away with because the Honorary Surgeons and Assistant Surgeons are doctors who do part-time work in the institution.

Post of Health Officer in the Corporation of Madras

* 54 Q.—**SRI S. K. SAMBANDHAN:** Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) whether the Government are aware that the post of Health Officer in the Corporation of Madras is vacant for the past many months; and

(b) if so, the action taken or proposed to be taken to fill up the vacancy?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENKATACHELLUM: (a) & (b) The Corporation of Madras has appointed a Health Officer with effect from 11th December 1964 afternoon.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. Minister tell us for how long this post was vacant in the Corporation?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: From the date Dr. Sundara Babu, the Health Officer, died. It was vacant from 21—5—1964. But the place was not vacant; it was held in additional charge by the Assistant Health Officer of the Corporation.

SRI S. K. SAMBANDHAN: One person holding two posts at the same time and that too, responsible posts means much more work especially in the City of Madras. Do not the Government think that this kind of delay in filling up vacancies does not do justice to the public? If so, will the Government at least in future take quicker action in matters like this?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: Asking the Assistant Health Officer to hold additional charge did not cause any inconvenience to the public.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Did the Corporation represent to the Government of Madras, and what is the cause for the delay in finally selecting the Health Officer of the Corporation?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: In consultation with the Director of Public Health we communicated on 18—11—1964 to the Corporation a panel of names. It was the duty of the Corporation Council to select this doctor. Later he was selected and that post has been filled.

திரு. க. அன்பழகன்: தலைவர் அவர்களே. அமைச்சர் அவர்கள் அளிக்கும் பதிலிலிருந்து ஏறத்தாழ ஆறு திங்களுக்குப்பின்னால் தான், அதாவது 18—11—1964 அன்று தான் அரசாங்கத்தின்

[22nd January 1965]

சார்பிலே அந்தப் பட்டியல் மாநகராட்சி மன்றத்துக்கு அனுப்பப் பட்டு இருக்கிறது என்று அறியக்கிடக்கிறது. அந்த அளவிற்குத் தாமதம் ஆனதற்கு அரசாங்கம் என்ன காரணத்தைத் தருகின்றது?

கனம் திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்: பட்டியலில் சேர்ப்பதற்காகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் டாக்டர் ஒவ்வொருவரின் லர்வீஸ் என்ன, அனுபவம் என்ன என்பதைப் பற்றியெல்லாம் பார்த்து, டைரக்டர் ஆப் பப்ளிக் ஹெல்த் பரிசீலனை செய்து, அனுப்ப வேண்டியிருக்கிறது. இதில்தான் சற்று காலதாமதம் ஆயிற்று என்று எண்ணுகிறேன். மற்றபடி போஸ்ட் 'வேகண்ட்டாக' இருந்ததாகவோ அதனால் ஜனங்களுக்குத் தொல்லைற்பட்டதாகவோ நான் சொல்ல முடியாது.

DR. H. V. HANDE: The Hon. Minister said that there was absolutely no suffering in the work because the Assistant Health Officer was holding the post. If the Hon. Minister thinks so, why should an additional post be created and another man posted after six months? If the Hon. Minister thinks that work will not suffer by the Assistant Health Officer holding additional charge, why has another Health Officer been appointed at this stage?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: Not only in the Health Department but even in other departments when a post falls vacant, till a suitable candidate is posted, the person next in the order is asked to hold additional charge. The same thing happened here.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR: Do the Government have the seniority list or are they selecting the people only after the necessity arises?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: There are a lot of departmental difficulties in these things. As far as the Health Officer of the Corporation is concerned, it took some time, I do agree.

MR. CHAIRMAN: The death was very sudden. (Laughter.)

DR. H. V. HANDE: Is it not a fact, Sir, that the Government sent much earlier a panel of names, and the Corporation did not approve of it, and the Corporation also sent a panel of names which the Government did not approve of, and there was therefore conflict between the Corporation and the Government? Will the Hon. the Health Minister deny this?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: There was no conflict between the Corporation of Madras and the Government. A panel of names was suggested by the Government, and it was entirely in the discretion of the Corporation Council to select only one they found suitable. The names that were suggested by the Government were not acceptable to the Corporation Council, and therefore the name suggested by the Corporation Council was accepted, and then the doctor was appointed.

[22nd January 1963]

Madras State Fort St. George Government Officers,
Building Co-operative Society

* 55 Q.—SRI M. SUBBIAH CHETTIAR: Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) whether any representation has been received from the Madras State Fort St. George Government Officers' Building Co-operative Society to drop the proposed establishment of a sewage farm and a compost pit on the site of their housing colony between Guindy and St. Thomas Mount; and

(b) if so, the date of its receipt and the action taken thereon?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: (a) Yes.

(b) 25th September 1963. The matter is under the consideration of the Government.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR: Sir, since a large number of houses have already been constructed by this Society and other societies, will the Government consider the desirability of dropping this proposal and institute a new scheme for constructing underground sewage or adopt other methods and not put up the pit in the present place?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: Sir, certain alternative arrangements have been made, and the proposal has since been dropped.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR: Since many Government servants have put up houses there, may I know whether there are any arrangements made for supplying water to them, and, if not, will the Government make arrangements for the supply of water to this colony?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: For the present, we have drawn up the sewerage scheme. The hon. Member may put a separate question regarding water supply.

MR. CHAIRMAN: Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—CALLING ATTENTION TO THE NON-SANCTION OF INCREMENTS TO FIRST-GRADE TAMIL PANDITS IN THANJAVUR DISTRICT BOARD SCHOOLS.

டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதன்: கனம் தலைவர் அவர்களே, தஞ்சை மாவட்டக் கழகப் பள்ளிகளில் பணியாற்றிவரும் முதல் நிலைத் தமிழாசிரியர்கள் பலர் கடந்த இரண்டு அல்லது மூன்று ஆண்டுகளாக ஆண்டு உயர்வுச் சம்பளம் (increment) கிடைக்கப்பெறாமல் இருக்கிறார்கள், என்பதைக் கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்துக்குக் கொண்டு வா விரும்புகிறேன். இவர்கள் கடந்த

CALLING ATTENTION TO THE NON-SANCTION OF INCREMENTS TO FIRST GRADE TAMIL PANDITS IN THANJAVUR DISTRICT BOARD SCHOOLS

22nd January 1963] [டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதன்]

இரண்டு அல்லது மூன்று ஆண்டுகளாகத் தொடர்ந்தும் திருப்தியாகவும் பணியாற்ற வந்தும் இந்தப் படிநிலைச் சம்பள உயர்வு கொடுக்கப்படாமல் இருக்கிறார்கள். தொடர்ந்தும் திருப்தியாகவும் பணியாற்றி வந்தால் படிநிலைச் சம்பள உயர்வு கொடுக்கப் படவேண்டும் என்பது விதி. எனவே இந்தச் சம்பள உயர்வு கொடுக்கப்படாமல் இருப்பதால் அவர்கள் மிகவும் இடர்ப்படுகிறார்கள். கல்வி இயக்குநரிடமிருந்து விதிமுறைப் படுத்துதல் (Regulation of Service) பற்றிய உத்திரவு வரத் தாமதத்தின் காரணமாக இந்த உயர்வுச் சம்பளம் கொடுக்கப்படவில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. இன்னும் சில பள்ளிகளில் கொடுப்பதற்கு வேண்டிய பணம் இல்லை என்று அங்குள்ள மாவட்டச் சிறப்புக் கல்வி அதிகாரி கைவிரிப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். எனவே இதுபற்றி உடனே ஆவன செய்யுமாறு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்துக்கு இதைக் கொண்டு வா விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Mr. Chairman, Sir, I would like to make the following statement regarding the matter raised by the hon. Member.

Twenty-nine Grade II Tamil Pandits of the Board High Schools in Thanjavur district were promoted to Grade I during 1962 when the administration of the Board Schools was under the control of the District Collector. Subsequently in 1963, eight more Grade II Pandits were promoted to Grade I. Certain difficulties arose in regard to fixation of seniority and regularisation of their services and clarifications were sought from the Director of Public Instruction. The Director of Public Instruction has since stated that orders have been issued by him to the Special District Education Officer, Thanjavur, and the Divisional Inspector of Schools, Madurai division, in regard to the clarification sought from him. The Special District Educational Officer, Thanjavur, has also reported that expeditious action is being taken by him in the light of the instructions issued by the Director. He has also stated that only two increments were due to each of the Pandits who were promoted in 1962 and one in respect of each of the Pandits promoted in 1963. Increments due to the other Pandits have been sanctioned in 1964 itself.

III.—DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS—cont.

MR. CHAIRMAN: We will now resume the discussion on the Governor's Address. The hon. Member Sri Sambandhan may move his amendment to the Motion of Thanks and get it seconded first. He can speak later.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Mr. Chairman, Sir, I move—
Add the following at the end:—

“but regrets to note that no mention has been made in his Address about the policies underlying the solution of the problem of food production, food procurement and distribution, rise in prices

[Sri S. K. Sambandhan] [22nd January 1965]

of foodstuffs and other essential commodities and the lack of understanding in importing matters of policies between the States and the Centres''.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: I second the amendment, Sir.

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: Mr. Chairman, Sir, I have been reading the Governor's Address ever since this Council was constituted and I have also been participating every year in some measure and offered comments that may have to be made on the Address. As I see it, progressively the Governor's Address contains less and less for Members of this Council to comment, for in a large majority of cases the policies this State has to take up have to depend on the Centre, their policies, their directions, their attitudes and their directives. I have even felt that the State Government are becoming more or less district boards under the Government of those days. It is deeply regrettable that this should be so. I deeply regret it all the more because there should not be any idea that all the States are to be measured by the same yardstick. I should like to say without paying compliments to anybody on the Treasury Benches that we in Madras have always set the example and led the rest of the country including the Centre in many respects. That I shall deal with later.

So far as the Governor's address is concerned, two important issues have been raised by the Members of the House and naturally they were very much troubled and worried about them. The first is the tidal wave, which is an extraordinary event that took place. There was only one other occasion within the living memory of some of us and that was the tidal wave that took the lives of a large number of people at Masulipatam. It cost the lives of about 30,000 people. What amount of loss was caused by the present cyclone in men, material and animals, it is difficult to say. And it is no use anybody trying to guess what it was like. But the tidal wave cost many families, particularly the families of fishermen.

Sir, I should like to state that this Government and in particular the Hon. the Minister for Public Works was prompt in visiting the places in order to see exactly what could be done and trying to see how much he can help. There may be differences of opinion as to the quantum of assistance that should be given to these people. On that I have nothing to say. But on all such occasions the thing that the Councillors are eager to notice is whether the sense of the Government was roused to a disaster of this kind and whether they have taken immediate steps. No one can say that immediate steps were not taken. Whatever immediate steps were necessary were adopted.

Sir, a question was asked: "Why the meteorological department was not in a position to give timely warning?" I must say that I fully agree with that view that if the meteorological Department of the Government of India were properly set up with modern equipments and methods of forecasting the possibilities of this tidal wave and the nature's disturbances, enough information

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

could have been given to the people and all the people could have been evacuated to safe places. After all, this is what is occurring in all parts of the world, in Japan, in the United States and in Corridar for instance which is more or less a health resort by which they mean a very good pleasure resort. There, enough information is given in time for the persons to evacuate from such areas. I think it would be time for this Government, particularly because these tidal waves and other forms of disaster are not uncommon in the East Coast of this State, to inform the Government of India that they should see to it that enough precautions are taken and that modern equipment is made available in the Meteorological Department of the State. We have the Meteorological departments everywhere and I think if they had the machinery, the equipment, the electronic equipments available in other modern countries, they could probably have done it. If the Government think that steel projects are much more important than this, that is another matter. I strongly feel that this Government should make a representation to the Central Government on this matter.

Sir, the other point raised was the railway disaster. It was 3-40 most unfortunate that the train was allowed to proceed on these p.m. conditions and when there was nobody in the control room to give any direction. The poor driver of the train had to stand up waiting and waiting. And this reminds us of "Casabianca" standing alone on the burning ship. But there is another point I would like to state in this connection. Simultaneously with this disaster another disaster took place near Madurai. This could have been avoided. We have had too many railway accidents owing to floods. We had a big accident near Tindivanam some years ago. Then there was the Ariyalur disaster which is well known to all of us. There have been other disasters also and I think it is due to the fact that the railway department and the Board have not taken sufficient care to see that these floods do not affect the railway lines. When the railway were under private management there were no such accidents. They laid the railway lines to flush with the surface of the land. There were no embankments; so far as the South Indian Railway was concerned it runs on the ground level practically. Therefore any sudden flood, any sudden cloud burst as I would call it, immediately fills the whole place and causes the derailment of trains. Not only that. It may not have been such a great accident in the old days when the train on the South Indian Railway was generally considered to be a slow moving vehicle with just a few passengers going up and down. Today the passenger traffic, goods traffic and other traffic has increased so much that I think the railway authority's attention should be drawn to the permanent way of the railway and asked to see that it is better regulated. Sir, I deeply regret that persons have lost their lives. I know that a very budding professor of a college also lost his life in this particular disaster.

Sir, the next thing that was raised in this debate was the attention drawn to the action of some of the subordinate Police officials. One cannot too strongly condemn the trigger happy

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [22nd January 1965]

official; more so in the lower ranks, the more they are happy. I should like to raise this question in this connection. How comes it that after Independence those necessary rules and regulations that were prevailing in the pre-Independence days are not enforced now. It was a rule in those days that no firing could be resorted to unless three rounds were fired in the air and unless through the loudspeaker warning was given to the mob to disperse. If only the mob became violent, then only resort may have to be taken to firing, purely in self-defence, to protect the force and avoid unnecessary loss of life and damage to property. Now this is a position that has completely altered. There have been more incidents of Police firing in the whole of India these 15 or 16 years than had happened in the one hundred years of pre-Independent India. It is not to our credit that this should have taken place and I think once more undoubtedly, the centre and the States should make it very clear that the trigger happy Police constables are not let loose on the public. I do not understand how a constable should take to firing. I am very sorry that some of the students have been affected. I do not justify the mob rule that was there. That is another thing that is increasing in this country. We have to go to the root of the matter and if there is mob rule that prevents any care being taken of property and life that should be put down by resorting to firing if necessary. But what I do plead with the hon. Members is about the preventive measures to be adopted in the future and not post-mortem analysis of an incident which the Government have themselves accepted to be extremely unfortunate and it has been very well dealt with in my opinion, by the Inspector-General of Police and the Collector of the District. The statement that was made by the Hon. the Chief Minister the other day, the facts he gave out and the punishments he stated would be meted out are worthy of consideration. My suggestion is that that statement together with whatever is necessary as a preamble should be published and circulated to every Member of the Police Force from the constable right up to the higher authorities and it ought to be made known to them that the Government will not tolerate in the Police force dereliction of duty as against rules well known for such purposes. If that is done, I personally will not have any further comment to make on this particular point.

Sir, having referred to these two incidents, let me now come to the question of the food situation. My hon. Friend the Deputy Leader of the opposition has made a very exhaustive statement on this question. I understand some of the Members have also dealt with it fully. I am not an agriculturist. I am not a trader. Therefore I do not propose to speak with any degree of authority on this subject. But I would like to warn the Government that this food situation is in a measure due to the propaganda that was carried on regarding the scarcity of foodstuffs and therefore it led to the inevitable result that people became panicky and began to hoard, the merchants began to hoard. I like to state that I am deeply grieved at the manner in which the merchants are being treated and abused. They deserve a better fate than that. I do not think all can be branded with the same brush. Have we not sufficient

22nd January 1965] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

evidence in our own country that after all is said and done there are black sheep existing in all grades of society from the least to the highest. Need I mention their names? This attitude of condemning trade and businessmen will do no good to the country much less to the business. I believe in the saying: "Thou has done well; let us do better". What has happened to the Government and the representatives who were able to get the whole country mobilised in a peace mission prior to the achievement of Independence, that they now want to enact laws, draconian laws and abuse them in season and out of season and say that they are villains of the piece. I am not prepared to accept it. Sir, recently raids have been conducted for various purposes. I do not hold brief for any person who defaults and who is not quite prepared to pay dues that have to be paid. "Render unto Caesar the debt you owe to him". But short of that I do feel that it is unfortunate that the raids should have been given this much of publicity, that a Member of the Board of Revenue should have been the captain of the raiders. Then, why don't you transfer him as the Inspector-General for raids. Then I would have been happy. But the two posts are inconsistent. I am sorry to say an impression has been created not only in this country but in other countries also that the image of India created by the Late Pandit Jawaharlal Nehru has been tarnished very much. They feel that something has gone wrong and one of them said: "What has happened after the late Prime Minister that the country is in this condition". I am not referring to any particular state but to the whole of India. What do we see in the papers in season and out of season? Persons holding high authority are supposed to be guilty of this and that and yet so much of embellishment is drawn over those particular actions. Is that right I ask? Whoever it be, whatever position he may be holding and whoever be the authority to finally dispose of, justice must prevail, law must take its own course. There is no other method by which this country could ever fight out corruption. The Home Minister has of course been very vigilant and I am sure that he will do in two years what he has promised to do with the Sadachan Samithi and other things. I may tell you a story in this connection. In Bangalore a Sadhu went to a particular person and accosted him saying: "You are guilty of that. Now I will give your name to the person concerned". Then he demanded: "If you give me Rs. 10 I will not report your name." (Laughter.)

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Very cheap.

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: Well, Sir, he was a sadhu of the South and not of the North. Then he would have remanded Rs. 1,000. And when this man got up to report the Sadhu ran away and no trace of him was available. This is what happened at Bangalore. Therefore, Sir, let us realise who are the people whom the Government should trust and whom not to trust. Individual opinions about any person should not count. When a person is in authority, in Government position, he should realise the limitations of these things.

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [22nd January 1965]

8-50 I feel deeply pained when foreigners ask me this question. I am
p.m. deeply pained, because I am not able to answer the question, "Is there corruption in this country or not?" The newspapers give the verdict, which I cannot hide. But so far as corruption in this State is concerned, I am prepared to say—and I said this on a former occasion also there is no necessity for all these Sadachar Samitis—I do not know the exact name or what its conundrum is. But wherever there is a possibility, let those who are more or less in charge of these things take due notice of them. I have no sympathy with the persons concerned.

Sir, we now speak so much about foodgrains, price index and controlling the prices by a central authority situated in the air-conditioned rooms of the Government of India and dictating the food policy and the price of food for the whole of the 500 million people of this country. Sir, I would request the Food Minister to listen to the announcements from the Bezwada Radio every morning at 6.30 or 7 about the prices of foodgrains in the different parts of Andhra Pradesh. Would you be surprised to know that the prices quoted for Bezwada rice are different from the Visakhapatnam rice? There is difference between the prices prevailing in Chittoor, Tirupathi and Hyderabad. There are variations in the prices quoted from the different places. I would like the Hon. the Leader of the House to verify whether my statement is correct or not. The variation ranges from 10 to 20 per cent per unit. If this is the case with regard to the foodgrains, what about pulses and various other commodities? Filling the stomach with rice only will not make one healthy. He has to get pepper, dhall, salt, chillies, and other commodities. In respect of all commodities, we find there is difference in prices between the various places. Therefore, I have become convinced that no Government can fix prices for the whole of India, and if they do so, it will not work. Not only will it not work, but it will produce a huge amount of misery to the people who are to deal with the prices and also to the consumers. Therefore when the Food Ministry in the Government of India say, "We shall have price fixation", I say 'God be helped and you put in all your efforts to fail'. There is another thing also that has come to notice. The people say that inferior stuff was supplied. That is because people are forced to store grains on account of the panicky situation created by some people. They secreted their foodgrains and as a result of that, when the foodgrains come out for sale, they are found to be murky. Hon. Members may not be aware when the great Bengal famine came, foodgrains worth not thousands of rupees but lakhs of rupees had to be dumped into the Hooghly, because they were not fit for consumption. Let us not create that situation here. The hon. the Deputy Leader of the Opposition said very clearly that it was not an easy thing to stockpile foodgrains. One may stockpile many other things. One may stockpile iron. That will not perish. This reminds me of a story that was told in this House many years ago when the former Finance Minister Mr. Gopal Reddi was here. Firewood which was scarce then was stored in the Government depots, and fifty

22nd January 1965 [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

per cent of the weight of the wood was lost. Mr. Gopala Reddi gave the reason for the loss in the weight of the firewood as dryage. I ventured to suggest then, being much younger and also in a mood to do so, that the proper 'age' to be called was 'pilferage'. It was pilferage that was the cause for the loss of weight in the firewood stocked. The pilferage was to the extent of 50 per cent of the firewood stocked. Dry casuarina posts were stocked by the Government, and there was loss of weight in the firewood stocked because of dryage! I am afraid, Sir, great care will have to be taken if these stored grains are not to share the same fate. I do not want to say more. The easiest and the best method should be adopted to store the grains and there should be free transport of foodgrains. There must be encouragement to the traders honestly. I would tell the businessmen including Sri Subbiah Chettiar

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : I have stopped rice business.

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR : I am very sorry to hear that, because he was my prop to tell the businessmen what they should do. The business community must set its house in order. The Chambers of Commerce should not admit people to become members merely to cover their mis-deeds. Sir, I have got great respect for the Chambers of Commerce. If I speak about the foreign Chambers of Commerce. I do not know whether it will be appreciated or not. The Chambers of Commerce constituted by foreign agencies is strict to the very letter of the law and will not admit anybody who has got any sort of lapse. Why should not the Chambers of Commerce in India take this lead? Why should they go to the Government on deputation, give parties to them, and ask them to abuse them? Is there any Chamber of Commerce in England which asks a Minister to come and address them? On the other hand I have repeatedly stated that the Ministers there beg of the Chambers of Commerce for an opportunity to address them, because they want the support of the Chambers of Commerce for the policies that they follow. Things here are entirely different. I am sorry that the Central Ministry has got to introduce permits and quotas.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : They corroded.

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR : They corroded, because the Chambers of Commerce yielded. If they had not asked for permits and licences, the Government would have come and begged of them to take permits and licences. Let me tell you that I am not accusing any one. The Government did it when certain things for which they wanted urgent steps should be taken, had to be put on a war front. Our Ministers want to be the servants of the people. They are willing to be the servants of the people, but the business community went to them for its own purpose.

Then, Sir, let me come to another point. I said that much of the work of the State Government was being taken over by the Central Government. Unfortunately the old adage is true that

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [22nd January 1965]

money creates many difficulties and the poorer we are the better for us, and the more devoted we shall be to God and men. It is unfortunate that State Governments must wait Micawber-like on the Central Government for doles to be given by them. I hope, Sir, the Hon. the Leader of the House will not take this as casting a reflection upon this State Government. I say that this State Government have resisted to a large extent the depredations into the activities of the State, so much so a very respectable member, whom I know very well (the former Justice of the Supreme Court, Mr. Mahajan), has written an article to say that the States should be abolished and the Centre should rule over the whole of India. Punjab is not Madras. It is far away, and Mr. Mahajan is a Punjabi. I restrain myself from further comment on this.

Sir, let me speak on one or two other points. The Central Government have announced an increase in the dearness allowance to all their employees. This is the third time in the course of the last one year that dearness allowance has been increased by the Central Government. With what result? I am sure the Chief Minister and the Leader of the House will realise that they must keep step in dancing with the Central Government and pay the State Government employees increased dearness allowance. I am also equally certain that if, for instance, the University does not keep dancing to the tune, I shall be mobbed. It is also certain that every other person should have it. I am very glad that the Central Government have increased the scale of dearness allowance. The Chief Minister was in Delhi. The Finance Minister was in Delhi. And the Industries Minister also was in Delhi. In fact all the time we are not able to get seats in the planes, because the planes are taking them to and from Delhi once a week or once a fortnight. Not a week passes without a Minister going to the Central Government. Could not a uniform policy be laid down? A Class IV officer next to my University Library gets an allowance given by the Central Government. Now I have adopted this uniform phrase "Class IV Officer". But the next-door man belongs to the same category of Class IV Officers is not able to get the same allowance although the dearness allowance goes to inflate the prices of commodities. All that I say is this. It is not possible for the Government of India to take into confidence the State Ministers also before announcing their policy? The Hon. the Chief Minister very rightly said that it would cost about Rs. 5 crores to give the increased dearness allowance. He was only looking to the State Government commitment. He has not looked to my feelings and to the feelings of others like me. Where are we to find the money? This is only one instance which makes it quite clear that unless there is a policy adopted in consultation with the States by the Centre, difficulty will arise. The amendment that my Friend has moved is only to express this view and place it before this Council and, if possible, before higher authorities.

When we are all in this stage, my esteemed friend for whom I have the highest respect for his knowledge, for his integrity, for his earnestness and for his capacity—I refer to the Hon. the

22nd January 1965] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

Education Minister at the Centre, Mr. Chagla—has come forward with the proposal that education must be a concurrent subject. Sir, we know what it means to place a subject in the concurrent list. So far as I conceive from the Constitution—this Constitution is ignored now—the responsibility for education—primary, secondary, higher and University education—is placed in the State List. In the Union List all that is put is maintenance of standards in institutions for higher education. Now, Sir, after the University Grants Commission was constituted, I thought the maintenance of standards was no more a political gamble. It has been given to a quasi-autonomous body like the University Grants Commission to look after the maintenance of standards. I must say that they are trying to do their best and if only they are left free to do what they can, they will do a lot. But the Central Government want this power. They have already introduced higher secondary schools all over the country, a thing which is not permissible under this Act. One hundred secondary schools are being opened. I won't say much about it. "Let us get the secondary schools; the Government pay. Why worry about it?" That is the attitude that you and I adopt when something is done for us, without our having to pay for it. But I ask: is there any possibility that the present Education Minister will be there for many, many years to see that this policy is not changed? What was the policy of the previous Minister? We all know it. I need not say that. I can assure you it was a most deplorable state of affairs for the University at that time. But I ask again: has Minister Chagla been able to keep to what he said at the beginning? Is it not a fact that step by step he has had to retract so that powerful interests in Delhi may not be displeased? Are we sure that if there is a change in the Ministry of Education this policy of having education as a concurrent subject will not change? Have we not got instances where the moment the portfolio was changed to another Minister, the whole policy was changed? Should I remind the Leader of the House of the fate of the Salem Steel Plant when a change in the Ministry took place? The moment the Steel portfolio was transferred from one Minister to another, new vistas and pastures were found only in other places except Salem. Hospet or Visakhapatnam was better. A third place in Mysore was good. Goa was ideal. In this confusion which was brought about by a number of places being selected, we are told that the Centre is looking into the matter and will arrive at a decision. Let me say this. I never felt so warmly as I did when the Leader of the House said whether the Centre came to our aid or not, the Salem Steel Project would be proceeded with. I support him a hundred per cent. Somebody asked, "Will you find Rs. 100 crores?" Are we not finding it now daily? After all, Rs. 10 crores per year can be raised by loans, foreign and indigenous. I think the Centre may put impediments in our way. I have no doubt that we will have to put up a relentless fight in this matter. Do not think that State and the Centre can see eye to eye even if the same party is in power in the State and the Centre. I am speaking very frankly not to criticise anybody, but to present the alarming position in which we

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [22nd January 1965]

find ourselves. With this example before us, will you want me, after forty years of experience of University education, to submit to this demand of education being a concurrent subject and to put the people of this State in jeopardy? Money is not the only thing, many more things count. I sometimes do not receive certain grants. I do not mind it if only I can preserve the University autonomy in the best sense of the term.

I was not inclined to get into the language controversy. People imagine that the moment language is made common to everybody, there would be immediately emotional integration. After the linguistic division of States, people thought that the waters of Krishna and Godavari would flow into the Cauvery, that there would be no more trouble about transport, and that border disputes between Mysore and Andhra and between Mysore and Bombay would resolve themselves automatically. They thought Heaven will descend on earth. I wish them joy. But, Sir, there is no need to unnecessarily get agitated about this. Let me tell my friend that only yesterday I read in "*The Mail*" a statement which made me feel that it was unnecessary to go on agitating. What we want is a firm resolve "Thus far and no farther". Could King Canute stop the waves? This State will stop the waves of any aggression by anybody. Let me quote the statement of no less an authority than the President of the Indian National Congress himself. Our respected citizen Sri Kamaraj whom we have presented to the Congress said, "We would not allow imposition of Hindi here. If somebody writes to us something which we do not understand, we will just throw it away and nobody can boss over us hereafter." As President of the Congress, he has given an answer and there is no necessity for us to worry about these things. I tell my friends to quote this and leave it to him. Let me go further. Mrs. Sucheta Kripalani, the Chief Minister of Uttar Pradesh whom I know very well and for whom I have the highest regard—she was also the member of the Committee with which I was not very happy to have been associated, a committee to enquire into the Benares University Act and the working of the University—we were there for days together and it is there that I met the great Acharya, her husband—she has said that the best way to propagate a language was to make it beautiful and richer in content. She had also recently stated that she was wondering how she was going to manage after January 26th when Hindi would become the official language in Uttar Pradesh which is a wholly Hindi speaking province, hundred per cent or 110 per cent. It has the largest number of supporters of Hindi. She wondered as the Chief Minister and as responsible administrator of the State how she was going to manage the administrative affairs. She had all along found English to be the most convenient medium of communication for all. So my advice to my friends who get excited is: "Don't worry, Sit tight. Nothing will happen". Leave off all agitation. I do not know whether they will accept it or not. But that is my considered opinion. I should like to give it to them for what it is worth. You have the support of the Congress President. And you know what it means according to the constitution of the Congress.

4-10
p.m.

22nd January 1965] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

Let me now touch upon another subject. The other day—I do not know to whom I owe my grateful thanks for the act—I was presented with a copy of the address delivered by Sardar Hukum Singh at the Conference of the Presiding Officers, at Bombay on the 11th of this month. I understand this was distributed to all though no particular mention was made by whom it was distributed. I read it twice and I burnt literally what one might call midnight oil. It was a most exciting exposition of the point of view of the clients with regard to judgments of Courts. I thought I would never be a client before any Court. But I had the misfortune of being a client very recently and escaped also from the clutches of the judicial pronouncement not once but twice. All clients are inclined to take the minority view more seriously than the majority view. I hope the hon. the Deputy Leader of the Opposition will agree with me. They take the minority view and scan it from space to space, from line to line, from comma to comma, from fullstop to fullstop and find something there and then they are very ready and eager to utilize it. I am not going to dwell on that judgment much less on the speech of the Hon. Sardar Hukum Singh, Speaker of the Lok Sabha. It would not be right for me to do so. I have great regard for him. But sometimes I feel when we are in these positions we are not able to look at all aspects of the case. It is true that Parliament must be the supreme authority in certain directions? At the same time may I respectfully say that the moment confidence in the judiciary is shaken by anybody, high or low, you will never find that the judiciary will be able to give us that which we ought to get from it?

Sir, some years ago I said there were only three great good things that had been given to us as a gift from the Constitution. These are the Public Service Commission for appointments to be made by the Government, the Auditor-General to review the accounts of all Governments irrespective of who they are, and the third this judiciary of the land. We all know how attempts were made on a particular occasion to lower the status of the Auditor-General and how fortunately those attempts were repulsed and how ultimately the Auditor-General occupied the same position as he did. Are we going to allow the judiciary to be given a position which may weaken the confidence of the public in the judiciary? I do not want to enter into any sort of arguments about this, for or against. I am not competent to do so. I have no legal acumen to go into this. But all that I say is, we are all in an excited condition, all legislatures. I bring this to your notice because if there is to be an amendment of the Constitution, the Government should consult the Assembly at least. We do not count for all these things. I would, therefore, respectfully suggest to the Speaker and to you, Sir,—you were present in that conference as a Presiding Officer of this House—to suspend your judgment for one year. Then if you feel you have to take it up, take it up in January 1966. Nothing will be lost by waiting for one year. Even when the Constitution was framed, I ventured to suggest that the policy followed in certain other countries should be adopted here

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [22nd January 1965]

also. What is that policy? In Australia, in New Zealand and in other countries, they frame the Constitution and then put it up for two years before the final decision is taken. Time is the great healer of all acerbities. Therefore, I appeal to all Speakers, Chairmen and Legislators of all States to give one year's time before taking up this question and then you can deal with it as you like. We are only here to obey. I think this is a very important point to be taken note of by the Speakers of Assemblies and the Speaker of the Lok Sabha. Let us not rush into amendments of the Constitution. We have amended it seventeen times, somebody said nineteen times. Possibly so. Let us not make it like a recurring malaria infection to amend the Constitution. Let us give time. Let us work the Constitution honestly and well. There is nothing wrong in our Constitution. No written Constitution can embrace all aspects of the questions. It is the people who worked the written Constitution that had to consent to an unwritten Constitution. Britain had to face difficult times when Cromwell was there. One king was beheaded, number of people were put into prison. But now with an unwritten Constitution, they had built up sound conventions and those conventions still hold. Building up healthy conventions ought to be the order of the day.

One more word, Sir, and I have done. When I speak in the Legislature, I speak with some amount of emotion when I come to the position which we occupy in the country. The world is passing through a crisis. India is passing through a graver crisis. We are surrounded with certain enemies and doubtful friends of which there is no doubt whatever. We have got our internal troubles, we have got people who have extra-territorial loyalties which loyalties dictate to them the policies they should adopt so far as this country is concerned. We have got many troubles and controversies in this country. When the country is in this position, when at any time aggression may take a more severe form, you cannot say when, when a state of emergency has been declared but very little of the emergency is really told to us or is made available to us, at this time every one, to whatever party he may belong, to whatever ideologies he may owe allegiance, whatever may be his ultimate goal, every one who has the interest of the country at heart, the true interests of the country at heart which has suffered for one thousand years under foreign aggression, must consider what is the best to do under the circumstances. I am not pleading for any penance. Let me tell you what happened in England when she was faced with a great crisis in the Second World War. Mr. Winston Churchill sat with Mr. Attlee, his deterrained opponent, the Opposition Leader with different political ideologies. I have first-hand information of how they worked, during that crisis, how without any difficulty all secrets were known to the inner cabinet at which some Indian members were also present, how with one voice the nation stood up against the foreign foe. how they were at the last moment by shedding nothing but blood and tears, were able to recover their independence. Are we in a position to do that? May I not appeal to the party in power to

22nd January 1965] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

consider this? Is this not the time for forming a coalition Government with those who are responsible, who have the interests of the country at heart? Is there anything wrong in the formation of such a coalition Government? Are we sure that all the wisdom lies only on one side and that those who sit on the other side have not got the interest of the country at heart? My last appeal and feeling appeal to the Central Government is that they must think of the grave crisis in a more material and urgent manner and gather unto them all those who have got the good of the country at heart and see that those various fissiparous tendencies are avoided.

Thank you, Sir.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, மதிப்பிற்குரிய எதிர்க்கட்சி தலைவர் அவர்கள் விரிவாக எடுத்துச் சொல்லிய விவரங்கள் நமது அரசாங்கம் எந்த வழியிலே போய்க்கொண்டிருக்கிறது, எந்த போக்கிலே போய் கொண்டிருக்கிறது என்பதை தெளிவாக எடுத்துக் காட்டுகின்றன. அதிலும் குறிப்பாக அவர்கள் சொல்லியது போல இன்று கவர்னர் அவர்களுடைய உரையை மிக மிக சுருக்கமாகவும், மிக முக்கியமான விஷயங்களை விட்டும் அரசாங்கம் தயாரித்து கொடுத்திருக்கிறது. மற்றும் இந்த சபையிலே கூட பல கேள்விகளுக்கு அமைச்சர்கள் பதில் சொல்வதையும் பார்த்தால் நாம் ஜனநாயகத்தை நோக்கித்தான் சென்று கொண்டிருக்கிறோமா அல்லது சர்வாதிகாரத்தை நோக்கித் தான் சென்று கொண்டிருக்கிறோமா என்ற ஒரு சந்தேகம் என்னை போன்றவர்களுக்கு எழுகின்றது என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்ள நான் ஆசைப்படுகின்றேன். அதிலும் முக்கியமாக அரசாங்கம் செய்ய கடமைப்பட்டுள்ள ஒரு விஷயத்தை, அரசாங்க அலுவலர்களுக்கு கொடுக்க வேண்டிய பஞ்சப்படியைப் பற்றி எந்த விதமான ஒரு குறிப்பும் இந்த உரையிலே காணாதது, எதிர்க்கட்சி தலைவர் அவர்கள் சொல்லியது போல, மிக மிக வருந்தத் தக்கது. போகின்ற இடமெல்லாம் ஆளும் கட்சியிலே உள்ள பெரிய தலைவர்களெல்லாம் சொல்லிக்கொள்ளுகின்றார்கள் ஜனநாயக சோஷலிஸத்தை நிறைவேற்ற போகின்றோம் என்று. அவர்கள் பேசுகின்ற பெரிய பெரிய மாநாடுகளிலே பறைசாற்றுகிறார்கள், ஜனநாயக சோஷலிஸத்தை நாங்கள் கடைப் பிடிக்கின்றோம், அதை இந்த நாட்டிலே கொண்டு வரப் போகின்றோம் என்று. அவர்கள் சொல்லுகின்ற சோஷலிஸம் என்ற சொல்லுக்கு என்னைப் போன்றவர்கள் அர்த்தத்தை, பொருளை புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. ஒரே கட்சி மத்திய அரசாங்கத்திலும், மாநில அரசாங்கங்களிலும் ஆட்சி செலுத்துகின்றது. இரண்டு ஆட்சிகளின்கீழ் இருக்கின்ற அலுவலர்கள் ஒரே மாதிரியான வேலையை செய்கின்றார்கள், ஒரே கால அளவில் வேலை செய்கின்றார்கள். இவர்களுக்குள்ளே இருக்கக் கூடிய வித்தியாசத்தைப் போக்க மாநில அரசாங்கமோ அல்லது மத்திய அரசாங்கமோ சிரமப்படுவதாகத் தெரியவில்லை. இதை யெல்லாம் புறக்கணிக்கும் இந்த அரசாங்கம் எந்த விதத்திலே சோஷலிஸத்தை கொண்டு வரப்போகின்றது என்பதைத் தான் என்னைப் போன்றவர்களால் புரிந்த கொள்ள முடியவில்லை. எது

[திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்] [22nd January 1965]

எப்படி இருந்த போதிலும் இந்த வித்தியாசத்தை—ஒரே மாதிரியாக வேலை செய்கின்ற அரசாங்க சிப்பந்திகளுக்குள் இருக்கின்ற வித்தியாசத்தை மிக விரைவில் போக்க வேண்டும் என்ற எண்ணமாவது அரசாங்கத்திற்கு இருக்க வேண்டும் என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள நான் ஆசைப்படுகிறேன். அடுத்தபடி பல விஷயங்களிலே மாநில அரசாங்கத்திற்கும், மத்திய அரசாங்கத்திற்கும் எந்த வித தொடர்புமில்லாமல் இருப்பதால் மாநிலத்தில் உள்ள மக்கள் அவதிப்படுகின்றார்கள் என்பதை எடுத்து சொன்னார்கள். இந்த மாநில மக்கள் சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்களிலே மாநில சர்க்காரின் எண்ணத்தை, கருத்தை அறிந்து அதிலே மத்திய அரசாங்கம் செயலாற்ற வேண்டும் என்று வற்புறுத்த வேண்டும் என்று இந்த அரசாங்கத்தை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மற்றும் உணவு உற்பத்தி சம்பந்தமாக பல மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர்களும் தெளிவாக எடுத்து சொன்னார்கள். இப்போது “ஃபுட் கார்ப்பரேஷன்” என்ற அரசாங்க நிறுவனம் ஒன்று ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் எந்த வித நன்மை நம் நாட்டு மக்களுக்கு, அதிலும் குறிப்பாக மாநில மக்களுக்கு ஏற்படப் போகின்றது என்பதை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. ஏனென்றால் பல துறைகளிலும், அரசாங்கம் ஈடுபடுகின்ற எதிலும் வணிகத் துறையில், வணிகப் பொருள் சம்பந்தப்பட்ட ஒரு வணிகத் துறையிலே அரசாங்கம் ஈடுபட்டு, சிறுகச் சிறுக அதிலே இருக்கின்ற அலுவலகங்கள் சர்வாதிகாரமாக நடந்து அந்த தொழிலிலே சம்பந்தப்பட்ட பொருள்களை பாழாக்கியதைத் தவிர உருப்படியாக மக்களுக்கு எதையும் இதுவரை செய்ததாகத் தெரியவில்லை. பல துறையிலும் சர்வாதிகாரத்துக்கு இடமாகத் தான் இந்த மாதிரி கார்ப்பரேஷன் அமைந்ததே தவிர பொதுமக்களுக்கு நன்மை தரக் கூடியதாக அமையவே இல்லை என்று அரசாங்கம் உணர வேண்டும். அப்படி உணராமல் உபயோகமான பொருளாகிய, பண்டமாகிய உணவுப் பொருள்களுக்கு ஒரு கார்ப்பரேஷன் ஏற்படுத்தப்பட்டு இருப்பதினாலே இனிமேல் அது தவிர்க்க முடியாது. அந்த கார்ப்பரேஷன் மக்களுக்குத் தேவையான, மக்களுக்கு உகந்ததான அரிசியையும், மற்ற தானியங்களையும், உணவுப் பொருள்களையும் கொடுப்பதற்கு, மலிவான விலையில் உணவுப் பொருள்களை கொடுப்பதற்கு முயற்சிக்க வேண்டும் என்று இந்த அரசாங்கம் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மற்றும் எதிர்க் கட்சி தலைவர் அவர்களும், உதவி தலைவர் அவர்களும் குறிப்பிட்டதுபோல் இந்த உணவுப் பொருள்கள் வெகு நாளைக்கு சேர்த்து வைக்கக் கூடிய ஒன்று அல்ல, ஸ்டாக் வைக்கக் கூடிய ஒன்று அல்ல. முக்கியமாக நமது சபையின் முதல்வர் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் வெளி நாடுகளுக்கு அடிக்கடி சென்று இருக்கிறார்கள். எந்த ஒரு வெளி நாட்டிலேயும் இந்த உணவுப் பிரச்சனை ஓரளவில் தான் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஆனால் அதை அரசாங்கம் எந்த விதத்திலே சமாளிக்கின்றது

[திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்] [22nd January 1965]

என்பதை நமது தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் நன்றாக உணர்ந்திருக்க வேண்டும். ஏனென்றால் பல முறை அவர்கள் அமெரிக்க நாட்டிற்கு சென்று இருக்கிறார். அங்கே பெரும் பணம் புரளுகின்றது. பணம் என்றால் மதிப்பு இல்லாத அளவில் ஒவ்வொருவர் இடத்திலும் பணம் புரளுகின்றது. அந்த மாதிரி நாடுகளிலே கூட அரசாங்கம் விவசாயப் பொருள்கள், அதிலும் முக்கியமாக உணவுப் பொருள்கள், கோதுமை போன்ற உணவுப் பொருள்களுக்கு அரசாங்கம் மார்க்கெட் விலையைக் கொடுத்து வாங்கி உபயோகப்பவர்களுக்கு அதை மலிவான விலையில் கொடுக்கின்றார்கள். நம் நாட்டில் அந்நிய செலாவணி மட்டுமல்ல, சாதாரண பணம் எந்த விதத்தில் பாழாகின்றது என்பதை அரசாங்கம் செயல் படுகின்ற ஒவ்வொரு துறையிலும் கவனிப்பவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும் எவ்வளவு பணம் பாழாகிறது இந்த நாட்டிலே இந்த உணவுப் பொருள்களுக்காக? ஓரளவுக்கு மான்யம் கொடுத்து மார்க்கெட் விலைக்கு விவசாயிகளிடமிருந்து வாங்கி அவ்வப் பொழுது விநியோகம் செய்தால் தான் இந்த உணவுப் பிரச்சனை ஓரளவுக்கு குறையுமே தவிர, ஃபுட் கார்ப்பரேஷன் ஏற்படுத்துவதாலே மட்டும் இந்த உணவுப் பிரச்சனை தீர்ந்துவிடாது என்பதை அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

அடுத்து ஹிந்தியைப் பற்றி மதிப்பிற்குரிய எதிர் கட்சி தலைவர் அவர்கள் நன்றாக எடுத்துக் கூறினார்கள். காங்கிரசின் தலைவர் நமது தமிழ் நாட்டின் தலைவர், காமராஜ் அவர்கள் சொல்லி விட்டார் பேசாமல் இருந்து விடுங்கள் என்று. இது எந்த அளவுக்கு தமிழ் நாட்டினருக்கு முக்கியமாக வடநாட்டிலே வேலை பார்க்கும் அலுவலர்களளுக்கு பாதகமாக இருக்கின்றது; எதிர் காலத்திலே வட நாட்டுக்குச் சென்று வேலை பார்க்க விரும்பும் தமிழர்கள், மற்ற தென்னாட்டுக்காரர்களுக்கு எந்த அளவுக்கு பாதகமாக இருக்கின்றது என்பதை இந்த மாநில அரசாங்கம் கொஞ்சம் சிந்தித்து பார்க்கவேண்டும். இந்த இரண்டு மொழிகளும் மத்திய அரசாங்கத்திலே இருக்குமேயானால் ஒரு மொழியை தாய்மொழியாகக் கொண்டவர்கள் தான் அதிகமான சலுகை பெறுவார்கள் என்பதில் எந்த விதமான சந்தேகமும் இல்லை என்பது புலனாகும். இந்த விதத்தில் பார்க்கப் போனால் கண்டிப்பாக தமிழர்களுக்கு இடையூறு, பாதகம் ஏற்படும் என்பதை எவர் ஒருவரும் மறுதலிக்க முடியாது. இந்த நிலை ஏற்படாதவாறு இந்த அரசாங்கம் கொஞ்சம் தெரியமாக அந்த இரண்டு மொழிகளும் அங்கு வைக்கக் கூடாது என்று முன்னாலே எடுத்துச் சொல்லி இருப்பார்களானால்—பதவியை மட்டும் சிந்திக்காமல், மக்கள் நன்மையை முன் நினைத்து சொல்லி இருப்பார்களானால்—கண்டிப்பாக மத்திய அரசாங்கத்தை பணிய வைத்திருக்க முடியும். காலம் கடந்து விட்ட போதிலும் இனியாகிலும் அதை அவ்வப்பொழுது எடுத்து உரைத்து எந்த விதத்திலும் தமிழ் நாட்டு மக்களுக்கு பாதகம் வராமல் இந்த அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும் என்று மட்டும் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

[திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்] [22nd January 1965]

4-30
p.m.

அடுத்தாற்போல் அட்மினிஸ்ட்ரேடிவ் புரொஸீஜர் பாட்டர்ன் என்று இருக்கிறது. எந்த காலத்திலேயோ இருந்த ஒரு பாட்டர்ன் அல்லது ஒரு அடிப்படையில் தான் இன்றும் சர்க்கார் அலுவல் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. ஏதாவது ஒரு கலெக்டர் அவர்களுக்கு அதற்கு அடுத்தபடி ஒரு அலுவலர் அவர்களுக்கு ஒருவரை தெரிந்திருந்தால் கூட ஒரு சிறு விஷயத்துக்கு, உதாரணத்துக்கு ஒரு சிமெண்ட் பர்மிட் என்று வைத்துக் கொள்வோம். அதற்கு ஊரிலுள்ள மணியகாரர் இடத்தில் கையெழுத்து வாங்கி, ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் இடத்தில் கையெழுத்து வாங்கி பிறகு தாசில்தார் வழியாக வந்து இப்படியாக போய் கொண்டிருக்கிறது. ஏதாவது அவசரமாக, முக்கியமாக வேண்டியதாக இருந்தால், 2 மாதம், 4 மாதம் ஆகிறது. எதை எடுத்தாலும் எழுதிக் கொடுங்கள், கவனிக்கின்றோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். 6 மாதத்திற்கு பிறகு கூட பதில் இருக்காது. 6 மாதத்திற்கு பிறகு அந்த பேப்பர் என்ன ஆயிற்று என்று கேட்டால் கவனிக்கிறோம் என்ற பதில் தான் வருகிறது. இப்படி பழைய அடிப்படையிலே இந்த அரசாங்க அலுவல்கள் நடைபெறுகிறது. அதை சீர்திருத்தி உடனுக்குடன் எந்த வேலையும் முடிய வேண்டும் என்பதற்காக இந்த அரசாங்கம் கொஞ்சம் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் பழைய அடிப்படையில் இருப்பது இந்த லஞ்ச செயலுக்கு மிக முக்கிய காரணமாக இருக்கிறது. இரண்டு நாளைக்கு முன்னால் முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த லஞ்ச குற்றங்களை பற்றி கேள்வி கேட்கும்போது எண்ணிக்கை கொடுத்தார்கள். அது சாதாரணமாக பெரும் அலுவலாளர்கள் இந்த குற்றத்திற்கு ஆளானவர்களின் எண்ணிக்கை என்று நினைக்கிறேன். சாதாரணமாக இந்தப் புள்ளி விவரங்களைப் பார்க்கும் போது சர்க்காருடைய கவனத்துக்கு வந்தவை இவ்வளவுதான். ஆனால் இந்த லஞ்ச குற்றத்துக்குள் வராமல் இருப்பவர்கள் எப்படியோ தப்பித்துக்கொண்டு இருப்பவர்களின் எண்ணிக்கை ஏராளமாக இருக்கும் என்றுதான் எண்ணத்தோன்றுகிறது. அவர்களின் எண்ணிக்கை நூறுக்கணக்கில், இன்னும் சொல்லப்போனால் ஆயிரக்கணக்கில் இருக்கக்கூடும் என்று எண்ணுகிறேன். முதலில் அலுவலகங்களில் வேலைகள் துரிதமாக நடைபெற்றால் அநேகமாக இந்தக் குற்றங்கள் குறைந்து விடக்கூடும். இப்போது உள்ளபடி பார்த்தால் ஏதாவதொரு காரியம் சீக்கிரம் ஆகவேண்டுமானால் லஞ்சம் கொடுத்தால்தான் ஆகின்றது என்ற நிலைமை ஒரு நிரந்தரமான வழக்கமாகிவிட்டது, தலைவர் அவர்களுக்கு நன்கு தெரியும் என்று எண்ணுகிறேன், ஒரு பழமொழியைப் பற்றி. முன்பு சொல்லுவார்கள், அரசன் எவ்வழி அவ்வழி குடி மக்கள் என்று. அது அந்தக் காலத்தில் இருந்த முடியாட்சியைப் பற்றி சொன்னாலும் இன்றைக்குள்ள மக்கள் ஆட்சிக்கும் அது பொருந்தும் என்று திடமாக நான் நம்புகிறேன். மக்களை குறை சொல்லிப் பலன் இல்லை. அது போலவே அரசாங்கத்தின் கீழ் மட்டத்திலுள்ள அலுவலர்களைச் சொல்லியும் பலன் இல்லை என்றுதான் எண்ணுகிறேன். மேல் மட்டத்திலுள்ள அதிகாரிகளும் அரசாங்கத்தில் கட்சியின் சார்பில் வீற்று

[22nd January 1965] [திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்]

இருப்பவர்களும் இம்மாதிரி குற்றச்சாட்டுகளுக்கு இடம் அளிக்காதவர்களாக இருந்தால் நிச்சயம் கீழ் மட்டத்தில் இருப்பவர்களும் திருந்திவிடுவார்கள் என்று நான் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். கட்சியின் சார்பில் பதவியில் வீற்று இருப்பவர்கள் மிகவும் ஜாக்கிரதையாக இருக்கவேண்டும். தங்கள் கட்சிக்காரர்களுக்காக தவறு செய்யாமல் இருக்க வேண்டும். அவர்கள் நியாயம் தவறி காரியங்களைச் செய்தால் கீழ் மட்டத்தில் இருப்பவர்களும் அவ்வழியில்தான் நிச்சயமாகச் செல்வார்கள். எனக்குத் தெரிந்த ஒரு சம்பவத்தை உதாரணத்துக்காக இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். எங்கள் மாவட்டத்தில் ஒரு கலெக்டர் இருந்தார். மிகவும் நேர்மையானவர் அவர். அப்படி இருந்தவரை ஒரு அமைச்சர் தனக்கு வேண்டிய ஒருவருக்கு பஸ் பெர்மிட் கொடுக்கும்படி ரெகமெண்ட் செய்தார். இதைக் கொடுத்த பிறகு இரண்டு அல்லது மூன்று மாதங்களுக்குப் பிறகு . . .

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இந்தமாதிரி பொதுவாகப் பேசினால் கேட்கும் ஜனங்களுக்கு ஒரு தவறான எண்ணத்தை உண்டு பண்ணக்கூடும். இந்த வருஷத்தில் இந்த கலெக்டர் இதைச் செய்தார் என்று ஒழுங்கான விவரம் கொடுத்தால் நானும் பதில் சொல்ல முடியும்.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன் : பெயரைத் குறிப்பிடக்கூடாது என் பதற்காகத்தான் அவற்றைச் சொல்ல வில்லை. வேண்டுமானால் அமைச்சர் அவர்களிடம் தனியாக விவரங்களைத் தரத் தயாராயிருக்கிறேன்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : அப்போது அதைப்பற்றி சட்டமன்றத்தில் சொல்லக்கூடாது. ஏன் என்றால் பொதுவாக ஒரு கலெக்டர் ஒருவருக்கு ஒரு பெர்மிட் ஒரு நாளைக்குக் கொடுத்தார் என்று சொன்னால் பதில் சொல்லுவதற்கு எப்படி அது சாத்தியமாகும்? அசெம்பிளியில் பதில் சொல்லவேண்டுமானால் விவரங்களைத் தரவேண்டும்.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன் : ஒரு உதாரணத்துக்காகத்தான் இதைக் குறிப்பிட்டேன். ஒரு அமைச்சர் தலையிட்ட காரணத்தால் நேர்மையாக இருந்த ஒரு அதிகாரி எப்படி பின்னால் பணத்தை வாங்கிக்கொண்டே பெர்மிட் வழங்கும் வழக்கத்தை மேற்கொண்டு விட்டார் என்பதைக் காட்டுவதற்காக இதைக் குறிப்பிட்டேன். எனவே அலுவலர்கள் நேர்மையாக இருக்க வேண்டுமானால் அரசாங்கத்தில் இருப்பவர்கள் நேர்மையுடன் இருப்பவர்களாக இருக்கவேண்டும், என்று சொல்லிக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. ஓ. பி. இராமசாமி ரெட்டியார் : தலைவர் அவர்களே, அரசாங்கம் பல தொல்லைகளுக்கு உட்பட்டு இருக்கிற நேரம் இது. அரசாங்கம் மட்டும் இல்லை, பொது மக்களும் கூட பல தொல்லைகளுக்கு உட்பட்டு இருக்கிற நேரம் இது. பொதுவாக அரசாங்கம், பொது மக்கள், வியாபாரிகள் இன்னும் மற்ற அலுவலர்கள் எல்லோரும் ஒழுங்காக நடந்து கொண்டால் இப்படிப்பட்ட தொல்லைகள் எல்லாம் சாதாரணமாக ஏற்படாது. ஒவ்வொரு

[திரு. ஓ. பி. இராமசாமி ரெட்டியார்] [22nd January 1965]

வரும் தன்னைத்தானே சோதித்துக் கொள்ள வேண்டும். நாம் சரியாக நடந்தால்தான் மற்றவர்களைச் சரியானபடி நடத்திச் செல்ல முடியும். யார் அரசாங்கத்தில் இருந்தாலும்கூட, ஜனங்களுக்குத் தொண்டு செய்யத்தான் இருக்கிறோம் என்ற முறையில் வேலை செய்தால் எல்லாமே ஒழுங்காக இருக்கும். அரசாங்கத்தின் சட்ட திட்டங்கள், கட்டுப்பாடுகள் எல்லாம் ஒரு புறம் இருந்தாலும் ஒவ்வொருவரும் தனக்கு என்று சில சட்டங்களை, கட்டுப்பாடுகளை, ஒழுக்க முறைகளை வகுத்துக்கொண்டு அதன்படி நடந்தால் அரசாங்கம்கூட இவ்வளவு சட்டங்களை வைத்துக்கொண்டு இருக்க வேண்டியதில்லை. ஆனால் யாரும் அப்படி நடந்து கொள்வது இல்லை. சுதந்திரம் இருக்கிறது என்ற முறையில் தவறைச் செய்வதற்காகவே சுதந்திரத்தையும் ஜனநாயகத்தையும் பயன்படுத்தினால் பலன் ஒன்றும் காண முடியாது. இப்படியே போய்க் கொண்டு இருந்தால் அரசாங்கம்தான் எப்படி சரியாக இருக்க முடியும்? குறிப்பாக உணவுப் பிரச்சனையை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். ஒரு புறம் ஜனத்தொகை அதிகமாகி விட்டது என்று சொல்லுகிறார்கள். இன்னொரு புறம் பயம் காரணமாக ஜனங்களே அதிகமாக வாங்கி வைத்துக் கொள்கிறார்கள் என்கிறார்கள். இன்னொரு புறம் மற்றவர்களைப் பற்றிக் கவலையில்லை, தான் வாழ்ந்தால் போதும் என்று பேராசையுள்ள வியாபாரிகள் செய்யும் கொடுமை என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட எண்ணங்கள் இருந்தால் அரசாங்கமாகட்டும், தனி மனிதனாகட்டும், எப்படி ஒழுங்காக இருக்க முடியும்? இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் ஏற்பட்டது வருந்தத்தக்கதுதான் என்றாலும் எல்லாருடைய பொறுப்பும் இதில் இருக்கிறது. சம்பந்தப்பட்ட எல்லோரும் இது பற்றிச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். பொது மக்களும் சரி, எதிர்க்கட்சியில் இருப்பவர்களும் சரி, அரசாங்கத்தில் இருப்பவர்களும் சரி, வியாபாரிகளும் சரி, ஏன் இந்த நிலைமை ஏற்பட்டது என்று நன்றாகச் சிந்தித்துப் பார்த்து இந்த நிலைமைகளை மாற்றுவதற்கு உண்மையாகப் பாடுபடவேண்டும். குறிப்பாக எதிர்க்கட்சியில் இருப்பவர்கள் இந்த நிலைமைகளைச் சிந்தித்துப்பார்த்து இதைப் போக்குவதற்கு ஒத்துழைக்க வேண்டும். முதலில் பஞ்ச நிலைமையை உண்டாக்குகிறார்கள். பிறகு பயத்தால் பொது மக்களும் முடிந்த வரையில் வாங்கி வைக்கவேண்டும் என்று கிடைத்ததையெல்லாம் வாங்க முயற்சிக்கிறார்கள். நிலைமை இன்னும் மோசமாகிறது. என்றாலும் கூட உணவு விஷயத்தைப் பொருத்த வரையில் அரசாங்கம் தவறு செய்துவிட்டது என்பதுதான் என்னுடைய எண்ணம். ஏன் என்றால், உணவுப் பொருள் உபரியாக இருக்கும் போதே இவர்கள் ஏன் உணவுக் கண்ட்ரோல் கொண்டு வரவேண்டும்? மத்திய சர்க்கார் கண்ட்ரோலைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள் என்றால், எங்களுக்கு இப்போது அது தேவையில்லையென்று ஏன் இந்த சட்டசபை தீர்மானம் போட்டு மத்திய சர்க்காருக்கு அனுப்பக்கூடாது? உணவு விஷயம் என்பது ரொம்பவும் முக்கியமான விஷயம். உணவு இல்லாமல் யாரும் வாழ முடியாது. வெறும் வருவாயை மட்டும் பெருக்கிக் கொண்டு விட்டால் மட்டும் போதாது. உணவு

[22nd January 1965] [திரு. ஓ. பி. இராமசாமி ரெட்டியார்]

உற்பத்தியும் பெருகவேண்டும் என்பதை யாரும் ஆட்சேபிக்கப் போவதில்லை. இதற்கு எல்லோரும் சுத்தமான மனதுடன் உழைத்தால்தான் முடியும். ஆகவே ஒவ்வொருவரும் தன்னை முதலில் சோதித்துக்கொள்ளவேண்டும். அரசாங்கத்தில் இருப்பவர்கள் முக்கியமாக இதைச் செய்யவேண்டும். பிறர் நம்மேல் குற்றம் சொல்லுகிறார்களே என்று வருந்தக்கூடாது. நாம் அரசாங்கத்தில் இருப்பதால்தான் அவர்கள் நம்மீது குற்றம் சொல்லுகிறார்கள். இதையெல்லாம் யோசித்து, முன்பெல்லாம் எப்படி மனிதன் தனக்கு என்று ஒரு நியதியை ஏற்படுத்தி வைத்துக்கொண்டு அதன்படி நடந்து மற்றவர்களும் நடக்க வழிசெய்து கொடுத்தானோ அதேபோல் நடக்க நாம் எல்லோரும் முயற்சி செய்ய வேண்டும். இந்த முறையில் நம்மை நாமே சோதித்துப் பார்த்துக்கொள்ளுவது என்பது இப்போது இல்லை, எனவேதான் தவறுகள் நடக்கிறது. 4-40 P.M.
தவறுகள் நடப்பதற்கு நாமே உதாரணமாக இருக்கிறோம். இந்த நிலைமையிலிருந்து மாறவேண்டுமானால் நாமே நம்மைச் சோதித்துக்கொண்டு தகுந்த முறையில் நடந்துகொள்ளவேண்டும். மக்களும் ஒத்துழைக்க வேண்டும். உலக யுத்தத்தின்போது இங்கிலாந்தில் மக்கள் எப்படி நடந்துகொண்டார்கள்? அரசாங்கத்துடன் முழுக்க முழுக்க ஒத்துழைத்தார்கள். நாட்டுக்காக இரவு பகலாக உழைத்தார்கள். தங்களை காப்பாற்றிக்கொள்ள யாரைத் தேர்ந்தெடுத்தார்கள். பிறகு யாரைக் கொண்டு வந்தார்கள் என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். முக்கியமாக மக்களுக்கு அரசாங்கத்தைப் பற்றிய கவலையும் பொறுப்பும் இருக்க வேண்டும். யாரோ ஆள்கிறார்கள். ஆட்சி எப்படியோ நடக்கிறது என்று இங்கே உள்ள மக்கள் இருக்கிறார்கள். இந்த நிலையில் ஜனங்கள் இருப்பதால்தான் பல மாவட்டங்களிலும் தவறுகள் ஏற்பட்டுவிடுகின்றன. இராமேஸ்வரத்தில் ஏற்பட்டதைப் பார்த்தோம். ஏன் இந்த நிலைமை வந்தது? மனிதன் வேறு விதமாகப் போய்க் கொண்டு இருக்கிறான். தனக்கு மேலே ஒரு சக்தியிருந்து தன்னை ஆட்டிப் படைக்கிறது என்பதை ஏற்றுக் கொள்ள மறுக்கிறான். ஆகவே இந்த நிலைமை ஏற்பட்டது. அப்படிப்பட்ட சக்தி நம்மையெல்லாம் ஆட்டி வைக்கிறது, நம்மை எப்போதும் துரத்திக்கொண்டே வருகிறது என்று எண்ணிக் கொண்டு இருந்தால் சரியான முறையில் நாம் நடக்க முடியும். இங்கே இராமேஸ்வரம். வடக்கே இமயமலையில் பத்ரிகாஸ்ரமம். அது சீனாவிடம் போய்விட்டது என்று சொல்லுகிறார்கள். அதில் எவ்வளவு உண்மையிருக்கிறது என்று எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் அங்கே இருக்கிறவர்கள் அது இன்னும் நம்மிடம் இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள்.

(Mr. Deputy Chairman in the Chair.)

இராமேஸ்வரத்தில் இருப்பவர்கள் வடக்கே இருக்கிற இடங்களுக்குப் போய் வருகிறார்கள். அங்கே இருப்பவர்கள் இங்கு இராமேஸ்வரத்திற்கு வந்து போகிறார்கள். அது பிளாண்டு ஃபெயித்தாகக்கூட இருக்கலாம். எனினால் அது ரத்தத் திலேயே ஊறி இருக்கிறது. அதை நாம் சரியாக உணர்ந்திருக்க வேண்டும். நம்மை அறியாமலேயே வியாதி வரும்போது ஆ!

[திரு. ஓ. பி. இராமசாமி ரெட்டியார்] [22nd January 1965]

கட்டினோ என்று சொல்லுகிறோம். கட்டினோ இல்லை என்று சொல்லுகிறவன்கூட இப்படிச் சொல்லிவிடுகிறான். பிறகு என்னடா நமக்குத் தெரியாமலேயே நாம் சொல்லுகிற நிலை ஏற்படுகிறதே என்று சிந்திக்கிறான். ஆகவே இதை கவனித்து தகுந்த முறையில் நடந்து கொண்டால் எல்லாம் சரியாக இருக்கும்.

தவிர, இப்போது இராமேஸ்வரம் அழிவால் எவ்வளவு பேர் இறந்தார்கள் என்று பல விதமாகக் கூறப்படுகிறது. சிலர் 3,000 பேர் என்கிறார்கள். சிலர் 500 பேர் என்கிறார்கள். சிலர் 1,000 பேர் என்கிறார்கள். இப்படி யார் இறந்திருந்தாலும் அரசாங்கம் தகுந்த முறையில் அவசரத்தில் ஏதோ உதவி செய்திருக்கிறார்கள். சுமமா குறை கூறிக்கொண்டே இருந்தால் சரியில்லை. அரசாங்க இயந்திரம் ஏதோ ஒரு விதமாக இருக்கிறது. அந்த அரசாங்க இயந்திரத்தை சரியான முறையில் முடிக்கவிட முடியாது. அவர்கள் ஏதோ செய்திருக்கிறார்கள். செய்யவில்லை என்று சொல்லிவிட முடியாது. அவர்கள் அவ்வளவு சீக்கிரமாக ஏதோ செய்யவில்லை என்றால் இன்னும் கஷ்டமாக இருந்திருக்கும். எல்லா அமைச்சர்களும் சென்று பார்த்திருக்கிறார்கள். அங்கே இருந்த உத்தியோகஸ்தர்கள் ஏதோ செய்திருக்கிறார்கள். இன்னும் மேலும் நடக்க வேண்டியது அதிகமாக இருக்கிறது.

இப்போது மத்திய அரசாங்கம், மாகாண அரசாங்கம் இவைகளுக்கு தகராறு இருக்கிறது. மாகாண அரசாங்கத்தைப் பற்றி மத்திய சர்க்கார் ஒரு டிஸ்டிக்ட் போர்டு மாதிரிதான் நினைக்கிறார்கள். இங்கு அமைச்சர்கள் எல்லோரும் இளைஞர்கள். இவர்கள் எல்லாம் தவறுதல் இருக்கும்போது நல்ல முறையில் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். அதற்கெல்லாம் பயந்துகொண்டிருந்தால் பிரயோசனம் இல்லை.

திரு. கே. பாலசுப்பிரமணிய அய்யர்: நீங்கள் எல்லாம் பலம் கொடுக்க வேண்டும். கொடுங்கள்.

திரு. ஓ. பி. இராமசாமி ரெட்டியார்: நான் பலம் கொடுத்து என்ன பயன்? அவர்களுக்கே பலம் இருந்தால் அதோடு நம் முடைய பலம் இருந்தால் பிரயோசனம் உண்டு. அவர்கள் கோழைகளாக இருந்தால் நம் பலம் என்ன செய்யும்? நாமும் அவர்களை மட்டும் குறை கூறிக்கொண்டிருந்தால் பிரயோசனம் இல்லை. நாமும் இதை உணர்ந்து கோளாறு முறையில் மத்திய சர்க்காரும் மாகாண சர்க்காரும் இருந்தால், இரண்டிற்குமிடையே தகராறு வந்தால் நாம் எல்லோரும் இவர்கள் பின்னால் இருக்கிறோம் என்று காட்டினால்தான் மத்திய சர்க்கார் பணியும், நமக்குள் நாம் சண்டை போட்டுக்கொள்ளலாம். அது வேறு விஷயம். ஆனால் அவர்கள் பலவிதமாக இருக்கிறார்கள்.

அடுத்து மொழி பிரச்சனை வேறு இருக்கிறது. இருக்கிற தெரீஸ்கைப் போதாது என்று இது வேறு இருக்கிறது. சீனாக்காரன் என்ன செய்யப் போகிறான் என்று நமக்குத் தெரியாது. நான் ஒபன் ஆக சொல்லுகிறேன், மற்றவர்கள் மறைத்து மறைத்துப் பேசுகிறார்கள். இந்தத் தொல்லை இருக்கிறபோது இந்த மொழித் தெரீஸை, அங்கே இருப்பவர்கள், இதை உணர்ந்திருப்ப

[22nd January 1965] [திரு. ஓ. பி. இராமசாமி ரெட்டியார்]

தரக எனக்குத் தெரியவில்லை. இந்தச் சண்டை என் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. இன்னும் கொஞ்ச நாள் ஒத்திப் போட்டால் என்ன. இப்படி பல தொல்லைகள் இருந்தால் மற்றவர்கள்—அங்கே இருப்பவர்களை நாமே கூப்பிடுவதாகும். இந்த முறையில் எல்லாவற்றையும் கவனித்து தகுந்த முறையில்—எந்த முறையில்—நாம் நம்மைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள வேண்டுமோ அந்த முறையில்—வேலை செய்ய வேண்டும். அதற்கு எல்லோரும் ஒன்றாக வேலை செய்தால்தான் நாம் நம்மை இந்த அபாயத்திலிருந்து காப்பாற்றிக்கொள்ள முடியுமே தவிர, வேறு எந்த விதத்திலும் நாம் தப்பித்துக்கொள்ள முடியாது.

ஒரு பக்கம் உணவு நெருக்கடி, இன்னொரு பக்கம் சுற்றி இருக்கிற தொல்லைகள். இந்த நேரத்தில் ஒத்தாசை செய்பவர்கள்கூட நம்மைச் சோதனை செய்வார்கள். அந்த முறையில் எல்லாவற்றையும் கவனித்து நாம் நமக்குத் தகுந்த சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டும் என்பதே என்னுடைய எண்ணம். நம்மிடத்தில் அதிகமாக சர்ச்சையைச் செய்து கொண்டு, வேற்றுமையை அதிகரித்துக் கொண்டிருந்து மற்றவர்கள் இங்கே வருகிற நிலைமையை நாம் உண்டாக்கக்கூடாது. அதைத்தான் நான் சொல்லுகிறேன். அந்த நிலைமையிலிருந்து நம்மைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள வேண்டும் என்றால் இந்த மாதிரி விஷயத்தில் மத்திய அரசாங்கத் திற்கு மாகாண அரசாங்கத்தினர் சொல்லியும் அவர்கள் கேட்கவில்லை என்றால் நாம் எல்லோரும் அவர்கள் பின் நின்று, நம் சட்ட சபைகளில் தீர்மானம் போட்டு அவர்களுக்கு அனுப்ப வேண்டும். அதே போல் மொழி விஷயமாக இருந்தாலும் அதைச் சொல்ல வேண்டும். இவ்வளவும் சொல்லியும் அவர்கள் அதன்படி நடக்கவில்லை என்றால் அதன் பிறகு நாம் செய்ய வேண்டியதைச் செய்யலாம். நான் எதற்காகச் சொல்லுகிறேன் என்றால் நாம் இந்த மாதிரி செய்யவில்லையென்றால் நாம் ஜனநாயகம் என்று சொல்லிக்கொண்டு பல்வேறு விதமாக நடக்கிறோம் என்றாகிவிடும். அபிப்பிராயபேதம் பலவாறாக இருக்கிறது. அந்த நிலையிலிருந்து மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும்.

என்னுடைய யோசனை என்னவென்றால் சாதாரணமாக ஆங்கிலம் அரசாங்க மொழியாக இருக்க வேண்டும். இந்தி வேண்டுமென்றால் நேஷனல் பாஷையாக இருக்கட்டும். அத்தந்த மாகாண மொழி அங்கங்கே இருக்கட்டும். அதற்கு அவர்கள் எப்படி ஒத்துக்கொள்ளுகிறார்களோ எனக்குத் தெரியாது. என்னுடைய அபிப்பிராயத்தைச் சொல்லுகிறேன். மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து இங்கு ஏதாவது கம்யூனிகேஷன் வந்தால் அது ஆங்கிலத்தில்தான் இருக்க வேண்டும். நாமும் ஆங்கிலத்தில் தான் பதில் அனுப்ப வேண்டும். மற்ற மாகாணங்களில் நல்லது செய்தால் அவர்கள் அனுப்ப வேண்டியிருக்கும். அதே போல் நம் மாகாணத்தில் ஏதாவது நல்லது செய்தால் நாம் அவர்களுக்கு அனுப்ப வேண்டியிருக்கும். அரசாங்க பாஷை ஆங்கிலமாகவும், நேஷனல் லாங்குவேஜ் இந்தியாகவும் இருக்கட்டும். அவர்கள் ஏதோ 10 கோடி இருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். நாம் 3 கோடி இருக்கிறோம். அதைத் கூடாது என்று சொல்லக் கூடாது, சொல்ல

[திரு. ஓ. பி. இராமசாமி ரெட்டியார்] [22nd January 1965]

முடியாது. நம்ம ஜனங்கள் அங்கே அதிகம் பேர் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பாதிக்கப்படக் கூடாது. நம்ம ஜனங்கள் அங்கே இதிலெல்லாம் பிரமின்ஸ், நான்-பிரமின்ஸ், சென்னை ஆந்திரா என்று வைத்துக் கொண்டு பேசினால் பிரயோசனம் இல்லை. எல்லோரும் சேர்ந்து ஒத்துழைத்தால் ஒழிய ஒன்றும் நடக்காது. ஏனென்றால் அந்த மாகாணங்களிலிருப்பவர்கள் நம்மைப் போல் தான் இருக்கிறார்கள். மத்திய அரசாங்க மந்திரிகளிலேயே இங்கே இருந்து போகிற அமைச்சர்களைத் தவிர மற்றவர்கள் எல்லோரும் ஒன்றுதான் சேருவார்கள். பிகார், உத்திரப் பிரதேசம், மத்தியப் பிரதேசம் இந்த இடங்களிலெல்லாம் இந்தி இருக்கிறது. அங்கே மாகாணங்களில் குறைந்தது, 10, 12, 15 கோடி ஜனங்கள் இருப்பார்கள். நாம் 3½ கோடிதான். பெங்கால் இருக்கிறதே அங்கே அவர்கள் இப்போதே மோட்டார்களின் நம்பர் பிளேட் இந்தியில் போட்டால் எடுத்துவிடலாம் என்று சொல்லி எடுத்துவிட்டிருக்கிறார்கள். அந்த தைரியம் யாருக்கும் இல்லை இங்கு. நேற்று கல்கத்தாவில் பண்ணியிருக்கிறார்கள் என்று பேப்பரில் பார்த்தேன். அது உண்மையா இல்லையா என்று எனக்குத் தெரியாது அவர்களுக்குத் தைரியம் இருக்கிறது. நமக்குத் கோழைத்தனம் தான் இருக்கிறது. ஆகையால் நாம் அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். கேட்கவில்லை என்றால் நாம் சண்டை பிடிக்க வேண்டும். நமக்குப் பலவிதமான இடுக்கன்கள் இருக்கின்றன. நம்முடைய நண்பர்கள் சிலர் இதை ஒரு பிரச்சனையாக எடுத்துக் கொண்டு அவர்கள் வேறு தொல்லை கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மற்ற மாகாணங்களில் இருப்பவர்கள் இந்தி தவிர வேறு இல்லை என்றால் அதற்கு அநேக நாட்கள் பிடிக்கும். இந்தி மொழி பேசுகிற மாகாணத்தில்கூட கம்யூனிகேஷன் சட்டம் எல்லாம் உடனே இந்தியில் போட்டு விட முடியாது. உடனே எல்லாவற்றையும் அந்த லாங்குவேஜால் செய்ய முடியாது. அதற் காகத்தான் சொல்லுகிறேன். எனக்கு வேறுவிதமான அபிப் பிராயம் இல்லை. நான் இந்திவாலா இல்லை, தமிழனும் இல்லை தெலுங்கன், தமிழ்நாட்டில் இருப்பவன். எனக்கு அந்த மாதிரி எண்ணம் இல்லை. ஜனங்கள் நல்ல மாதிரியாக நன்றாக இருக்க வேண்டும். சுபிட்சமாக இருக்க வேண்டும். நாமே நம்மைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள வேண்டும். நம்ம பலத்திலேயே நாம் நிற்க வேண்டும். நம் அரசாட்சியை நாமே நடத்த வேண்டும். ஜனங்களுக்கு நல்ல தொண்டு செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணமே தவிர யாரையும் குறை சொல்லுவதற்கு என்ன மில்லை. எனக்குப் பேசினால் கொஞ்சம் எமோஷன் அதிகம். ஆகையால் நான் அதிகமாகப் பேச விரும்பவில்லை. இதோடு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

(Mr. Chairman in the Chair.)

* திரு. என். வி. நடராசன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, மதிப்பிற் குரிய கவர்னர் அவர்கள் தமது உரையில் நாட்டில் ஏற்பட்டுள்ள பல முக்கிய பிரச்சனைகளை தெளிவுபடுத்தியிருக்கிறார்கள். என்றாலும் அண்மையில் நடைபெற்ற துப்பாக்கி பிரயோக சம்பவத்தையும், ஹிந்தி மொழி பிரச்சனை பற்றியும் அவர்கள்

[திரு. என். வி. நடராசன்] [22nd January 1965]

கருத்து தெரிவிக்காமல் விட்டது பற்றி வருந்த வேண்டியிருக்கின்றது. உணவுப் பிரச்சனையை எடுத்துக் கொண்டால் கவர்னர் அவர்கள் எதிர் காலத்தைப்பற்றி நம்பிக்கை தெரிவித்து இருக்கிறார்கள் என்றாலும், கடந்த செப்டம்பர்-அக்டோபர் மாதங்களில் ஏற்பட்ட நெருக்கடியை சர்க்கார் மறந்து விடுவதற்கு இல்லை. எனவே அந்தப் பிரச்சனையில் சர்க்கார் கண்ணும் கருத்துமாக இருக்க வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். செப்டம்பர்-அக்டோபர் மாதங்களில் தரக் குறைவான அரிசியும், அதிக விலையும், அதே நேரத்தில் கபூ வரிசையில் நின்று தொல்லைப்பட வேண்டிய நிலைமைகள் ஏற்பட்டது. அந்த நிலைமைகள் எதிர்காலத்தில் தலை காட்ட முடியாத அளவுக்கு சர்க்கார் திட்டவட்டமாகவும், முன்னுக்குப் பின் முரண்படாத வகையிலும் உறுதிப்பாடுடன் சமாளிக்க வேண்டும். அதற்கு திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தின் ஒத்துழைப்பும் இருக்கும் என்பதை கழக சார்பில் மீண்டும் இந்த மன்றத்திலே வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக தனுஷ்கோடியில் ஏற்பட்ட புயல் விபத்துக் களை எண்ணும்தோறும் பெரும் வேதனையை அளிக்கின்றது. நமது வாழ்நாளில் கண்டறியாத அத்தகைய கொடுமை என்பதை எல்லோரும் உணருகிறோம். அந்த கொடுமையினுடைய செய்தி அறிந்தவுடனே கனம் முதலமைச்சர் அவர்களும், அவரது சகாக்களும் அந்த இடத்திற்கு சென்று மக்களுக்கு ஆறுதல் கூறியதை நான் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. அதே போன்று அகில இந்திய காங்கிரஸ் தலைவரும், மாற்று கட்சி தலைவர்களும், திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தின் சார்பில் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள், கே. ஏ. மதியழகன், அன்பில் தர்மலிங்கம், முன்னாள் சட்ட மன்ற மேலவை உறுப்பினர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் ஆகியோரும் அங்கு சென்று மக்களுக்கு ஆறுதல் கூறிய தானது அவர்களுக்கு ஒரு நம்பிக்கையை அளித்திருக்கின்றது. என்றாலும் இப்பொழுது அவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டு வரும் உதவிகளும் மேற்கொண்டுள்ள நிவாரண பணியும் துரிதமாகவும், தொடர்ந்தும் நடைபெற வேண்டும் என்பதை சர்க்காருக்கு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த நேரத்தில் நான் ஒன்றை குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சேது சமுத்திர திட்டத்தைப் பற்றி இன்று விரிவாக பேசப்படுகிறது. இப்பொழுதாகிலும் மத்திய சர்க்காருக்கு இந்த திட்டத் தினுடைய அருமை தெரிந்தது பற்றி மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். மதிப்பிற்குரிய டாக்டர் ஏ. இராமசாமி முதலியார் அவர்கள் தலைமையில் நியமிக்கப்பட்ட குழு, சேது சமுத்திர திட்டத்திற்கான வழி வகைகளை வகுத்து, மத்திய சர்க்காரிடத்திலே தந்து, ஆண்டுகள் பல ஆகியும், மத்திய சர்க்கார் அதைப்பற்றி கவலைப்படவில்லை. சேது சமுத்திர திட்டம் நிறைவேறினால், நமது மாநிலத்திற்கும், பொதுவாக இந்திய துணைக்கண்டத்திற்கும் எவ்வளவு நன்மை இருக்கும் என்பதை மத்திய சர்க்காரிடத்திலே எடுத்துச் சொல்லி அதை நிறைவேற்றவும் நமது சர்க்கார் தவறி விட்டது. ஆனால் இந்த நேரத்தில் கவர்னர் அவர்கள் தமது

[திரு. என். வி. நடராசன்] [22nd January 1965]

உரையில் அதற்கு ஆரம்ப பணிகளை மாநில சர்க்கார் மேற்கொண்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நேற்று முன்தினம் அங்கு வந்துசென்ற மத்திய சர்க்கார் அமைச்சர், கனம் பட்டில் அவர்களும், அதை இப்பொழுது உடனடியாக அமைக்கின்றோம், அது மிகவும் இன்றியமையாத திட்டம் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். பேச்சோடு நிற்காமல் அந்த திட்டத்தை செயல்படுத்த வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

அதே போல புயல் காரணமாக உயிர் இழந்த மக்களின் குடும்பங்களுக்கு எல்லாம் திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தின் சார்பில் அனுதாபத்தை தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். இந்த புயலால் ஏற்பட்ட கொடுமைகளுக்கு நாம் பொறுப்பா, ஆண்டவன் பொறுப்பா என்ற சர்ச்சையில் நான் இறங்க விரும்பவில்லை. ஆனால் ஒன்றை பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நல்லது என்றால் நாம் தலை நீட்டவும், கெடுதல் என்றால் ஆண்டவன் மீது பழியை போடும்படியான எண்ணத்தை நாம் வளர்த்துக் கொள்வக்கூடாது என்பதை பணிவாக தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். ஆண்டவன் மீது இருக்கும் பழி போதாதா. இந்த தனுஷ்கோடி புயலுக்கும் ஆண்டவனை இழுக்க வேண்டாம் என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். ஆகவே அங்கு ஏற்பட்ட நிலைமைகளுக்கு ஏற்றபடி அங்குள்ள அதிகாரிகள் சற்று கவலையோடு, பொறுப்போடு கடமை ஆற்றியிருந்தால் உயிர் சேதங்களை கூடுமான அளவு தடுத்து இருக்கலாம் என்பது எல்லோருடைய எண்ணமாகும். ஆதலால் எதிர்காலத்தில் இப்பேர்ப்பட்ட நிலைமைகள் ஏற்படாத வண்ணம் சர்க்காரும், அதிகாரிகளும் தக்க கவலையோடு இருக்க வேண்டும் என்பது படிப்பிணியாக அமைந்து இருக்கிறது. அவர்களுக்கு கொடுக்கும்படியான உதவிகள், குறிப்பாக மீனவ மக்களுக்கு இன்னும் அதிகமான உதவியும், அவர்களுக்கு தரும்படியான கடனுக்கு வட்டியில்லாமல், கூடுமானால் இலவசமாகவும் தர வேண்டும். தனுஷ்கோடி புயலின் காரணமாக தொல்லைகளுக்கு உட்பட்டுள்ள அறந்தாங்கி, பட்டுக்கோட்டை பகுதி மக்களுக்கும் உதவிபுரிய சர்க்கார் முன்வர வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக அண்மையில் நமது நாட்டில் நடைபெற்ற துப்பாக்கி பிரயோகங்களை எடுத்துக் கொண்டால், உள்ளபடியே இங்கு நடப்பது ஜனநாயக ஆட்சியா, துப்பாக்கி துறைத்தனமா என்று கேட்க வேண்டியிருக்கிறது. இந்திய துணைக் கண்டத்திலேயே நமது மாகாணத்தினுடைய போலீஸ் நிர்வாகத் திறமையும், ஆற்றலும், புகழுக்கு முதலிடம் பெற்றிருந்ததை யாரும் மறந்து இருக்க முடியாது. அப்பேர்ப்பட்ட புகழுக்கு களங்கத்தை உண்டாக்கும் வகையில் அண்மையில் நடைபெற்ற துப்பாக்கி பிரயோக சம்பவங்கள் பெரும் இழுக்கைத் தேடித் தந்திருக்கிறது என்பதை வெளிப்படையாக தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதிலும் நாகர்கோவிலில் நடைபெற்ற துப்பாக்கி பிரயோக சம்பவம் இருக்கிறதே, அதை எண்ணும்தோறும் மனம் குமுறுகிறது. எழுத்து அறிவித்தவன் இறைவன் ஆவான் என்ற பாடாட்டுக்கு தகுதியான ஆசிரிய பெருமக்களை கை விலங்கு இட்டு, வீதியில் வலமாக அழைத்துச்சென்று கொடுமை செய்கிறபுறத்தை எண்ணும்தோறும் உள்ளபடியே நான் உணர்ச்சி

[திரு. என். வி. நடராசன்] [22nd January 1965]

வயப்படுகின்றேன். மாணவத் தோழர் ஒருவர் கால் இழந்து, ஒருவர் படுகாயம் அடைந்துள்ளதை எண்ணும்தோறும் அவை இன்றைய ஆட்சியில் இருப்பவர்களுக்கும் ஆட்சி முறைக்கும் என்மென்றும் பெரிய இழுக்கைத் தேடித் தந்திருக்கிறது என்பதை வேதனையுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆதலால் அப்பேர்ப்பட்ட கொடுமைகளை விசாரித்து அறிய நீதி மன்ற விசாரணை தேவை என்று நாஞ்சில் மாவட்டத்தில் உள்ள இரண்டு காங்கிரஸ் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களும் சுயேச்சை உறுப்பினர்களும், மாற்று கட்சிகளும், பொதுவாக நாட்டில் உள்ளவர்கள் எவ்வளவோ வற்புறுத்தியும் சர்க்கார் அதற்கு இணங்காத காரணம் என்ன என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன். ஜனநாயகத்தை மதிக்க வேண்டியது சர்க்காருடைய கடமையாகும். எனவே நீதி மன்ற விசாரணையை நடத்தவேண்டும் என்பதை மீண்டும் பணிவோடு வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். அது மட்டுமல்லாமல் இந்த துப்பாக்கி துறைத்தனத்துக்கு இத்தோடு முற்றுப் புள்ளி வைக்க வேண்டும் என்று சர்க்காருக்கு பணிவாக எச்சரிக்கை செய்ய விரும்புகிறேன்.

இறுதியாக நான் மொழி பிரச்சனையைப் பற்றி சொல்லும்போது சர்க்கார் தரப்பிலே அமர்ந்துள்ள கனம் உறுப்பினர் தயவு செய்து கட்சியை மறந்து நடுநிலைமையில் எங்களது வேண்டுகோளை சிந்திக்குமாறு கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். மதிப்பிற்குரிய நமது எதிர்கட்சித்தலைவர் டாக்டர் முதலியார் அவர்கள் இங்கே இந்தி மொழியைப் பற்றி பேசும்போது, நமது மதிப்பிற்குரிய அகில இந்திய காங்கிரஸ் தலைவர் அவர்கள் மிகவும் வெளிப்படையாக பேசிய பேச்சை நம்பலாம் என்று சொன்னார்கள். முழுக்க முழுக்க நாங்கள் நம்ப தயாராக இருக்கின்றோம். ஆனால் அவரது பேச்சை அல்லது நமது மாநில சர்க்காருடைய எண்ணத்தை மதிக்கும் அளவுக்கு டெல்லி ஆட்சிபீடத்தில் அமர்ந்துள்ள அமைச்சர்களுக்கு மன வளம் இல்லை என்பதை பலமுறை கண்டிருக்கின்றோம். கடந்த கால சம்பவங்கள் இதை எல்லாம் நினைவுபடுத்தின. சனவரி 26-ந் தேதியன்று துக்கநாளாக நாங்கள் கொண்டாட வேண்டும் என்று தீர்மானித்து இருப்பது குடியரசு தினத்தை மாசுபடுத்த அல்ல என்பதை தூய்மையாக நான் சொல்லுவேன். இந்த நாடு அந்நியன் பிடியிலே இருந்து விடுபட வேண்டும் என்பதற்காக மகாத்மா காந்தியும், எல்லா மானிலத் தலைவர்களும், லட்சோப லட்ச தொண்டர்களும், அதற்காக பாடுபட்ட அந்த ஒரு புனித தன்மைக்கு திராவிட முன்னேற்ற கழகம் என்றென்றும் மதிப்பு கொடுக்கிறது என்பதை விவரிக்க வேண்டிய தேவையில்லை. கடந்த காலங்களில் குடியரசு தினத்தில் நாங்கள் உடன் இருந்து கொண்டாடி இருக்கிறோம். சட்ட மன்ற எதிர்க் கட்சி தலைவர், மதிப்பிற்குரிய நாவலர் நெடுஞ்செழியன் அவர்கள், எதிர்க் கட்சி தலைவர் என்ற முறையில் விழாக்களில் கலந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்று அளவும் இந்த நாளின் புனிதத் தன்மையை சிறிதுகூட மாசுபடுத்த விரும்பவில்லை. ஆனால் வெந்த புண்ணில் வேல் கொண்டு குத்துவது போல இந்தி ஆதிக்கம் நம்மீது சவாரி செய்வதற்கு எல்லோருக்கும் பொதுவான, எல்லோருக்கும் உரித்தான அந்த புனிதமான

[திரு. என். வி. நடராசன்]. [22nd January 1965]

நாளை ஏன் தேர்ந்து எடுக்க வேண்டும்? அதை ஏன் இங்கு ஆட்சி பீடத்தில் உள்ளவர்கள் தயவு செய்து உணரக் கூடாது? வேறு நாள் கிடைக்கவில்லையா? இந்தி திணிப்பைத்தான் நாங்கள் எதிர்க்கிறோமே தவிர குடியரசு தினத்தை அல்ல. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இரண்டு நாளைக்கு முன்னால் பொன்மலையில் பேசும்போது சொன்னார்கள் நீங்கள் வேறு நாளில் இந்தி திணிப்பு உத்தரவைக்கொண்டு வாருங்கள் அந்தநாளை துக்கதினமாகக்கொண்டு குடியரசு நாளை உங்களோடு சேர்ந்து கொண்டாடுகிறோம் ஆனால் குடியரசு நாளில் கொண்டு வருவதால், நாங்கள் அதை அன்றைக்கு கண்டிக்கவேண்டியிருக்கிறது என்று. இதிலிருந்து எங்களின் நல் எண்ணத்தைப் புரிந்து கொள்ளவேண்டாமா? நமது கனம் முதலமைச்சருக்கு பணிவாக ஒன்றைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுவேன். எங்கள் மீது என்ன குற்றம் வேண்டுமானாலும் சொல்லுங்கள். அரசியல் அனுபவம் இல்லை என்கூட சொல்லுங்கள்; சகித்துக்கொள்கிறோம். ஆனால் இந்த நாட்டை காட்டிக் கொடுப்பவர்கள் என்று சொன்னால் அதை விட எங்களை சுட்டுத் தள்ளி விடுங்கள், உங்களுக்கு அதிகார பக்க பலம் இருந்தால். எந்த வகையில் நாங்கள் நாட்டை காட்டிக் கொடுத்திருக்கிறோம். திராவிட முன்னேற்றக் கழக தலைமைக்கு அப்பேர்ப்பட்ட இழிவான ஒரு பாரம்பரியமே கிடையாது. நான் இன்னும் சொல்லுவேன். நமது தலைவர் அவர்களையும் கேட்டுக் கொள்ளுவேன். 1938-ம் ஆண்டு இறுதியில் காங்கிரஸ் கட்சிக்கும், பிரிட்டிஷ் சர்க்காருக்கும் ஏற்பட்ட பிணக்கின் காரணமாக அன்று எல்லா மாநிலங்களிலும் அமர்ந்திருந்த காங்கிரஸ் சர்க்கார் பதவியை விட்டு வெளியேற வேண்டும் என்று காங்கிரஸ் தீர்மானித்தது. அதற்கு ஏற்றாற்போல சென்னையில் அன்றைய தினம் மதிப்பிற்குரிய ராஜாஜி அவர்கள் தலைமையில் இருந்த மந்திரி சபையும் வெளியேறிற்று. வெளியேறிய நேரத்தில், அன்று இருந்த கவர்னர் அவர்கள், வெளியேறினால் ஜஸ்டிஸ் கட்சி இருக்கிறது, ஆட்சி பீடத்தில் அமருவதற்கு என்று இறுமாப்போடு பிரிட்டிஷ் எஜமானர்களுக்கு நம்பிக்கை தெரிவித்தார்கள். செட்டி நாடு ராஜா மானிகையில் ஜஸ்டிஸ் கட்சியினுடைய செயற்குழு கூடிற்று. அங்கு அந்தக் கட்சியில் பலபேருக்கு பதவி ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்ற எண்ணம் இருந்தது. அந்த நேரத்தில் கட்சியின் செயலாளரான அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஒரு தீர்மானத்தைக் கொண்டு போனார்கள். காங்கிரஸ் கட்சிக்கும், நமக்கும் ஆயிரத்தெட்டு அபிப்பிராய பேதங்கள் இருந்தாலும், இந்த நாட்டில் இருக்கும்படியான அந்நிய ஆதிக்கம் வெளியேறுவது மிக மிக முக்கியம். எனவே நாம் மந்திரி சபையை ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடாது என்பது அண்ணா அவர்களுடைய தீர்மானமாகும். அவருடைய சார்பிலே என்னைப் போன்ற சிலர்தான் இருந்தோம். ஆனால் அண்ணா அவர்கள் எடுத்துச் சொன்ன உண்மையை அன்றைய தினம் கட்சியில் பெரிய தலைவரான ஏ. டி. பன்னீசெல்வம் போன்றவர்களெல்லாம் இறுதியாக ஒப்புக் கொண்டார்கள். பதவியை ஏற்றுக்கொள்வதில்லை என்றும் தீர்மானிக்கப்பட்டது. இங்கேயிருந்த கவர்னர் பிரிட்டிஷ் எஜமானர்களுக்கு கொடுத்த வாக்குறுதி நிறைவேற்றமில்லையே என்று அந்த

5-00
P.M.

[22nd January 1965] [திரு. என். வி. நடராசன்]

கவர்னருக்கே ஒரு பெரிய ரிமார்க் ஏற்பட்டது. அப்பேர்ப்பட்ட ஒரு தாய்மையானவர் தலைமையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இயங்கும்போது நாட்டை காட்டிக் கொடுப்பவர்கள் என்று, பொறுப்பில் உட்கார்ந்து கொண்டு இருப்பவர்கள் பேசினால் எங்கனையெல்லாம் நீங்கள் பொதுவாக கேவலப்படுத்துவதாகும். பிரச்சனையை விட்டுவிட்டு கடந்த சில தினங்களாக முதலமைச்சர் அவர்கள் பேசிவருகிறார்கள். மற்ற எந்த மாநிலத்தைக் காட்டிலும் நம் தமிழகத்தில்தான் எதிர்கட்சிகளுக்கும், ஆட்சியிலுள்ளவர்களுக்கும் ஆயிரத்தெட்டு அபிப்பிராய பேதங்கள் இருந்தாலும், நாம் நல்ல பண்போடு பழகி வருகிறோம். அந்த பண்புக்கு கேடு பண்ணும் வகையில் சில நாட்களாக ஆட்சிப் பொறுப்பிலுள்ளவர்கள் பேசும் பேச்சை பத்திரிகைகளில் படித்து வேதனைப்படுகிறேன். பொறுப்பில் உள்ளவர்கள் பேச்சைக் கண்டு நாங்கள் ஆத்திரப்படலாம். எங்கள் மீது இந்தி திணிக்கப்படுகிறது கண்டு நாங்கள் மனம் குமுறலாம். அந்த ஆத்திரம் தவறுதலாக இருந்தால் எங்களுக்கு ஆறுதல் கூறவேண்டிய பொறுப்பில் உள்ள அமைச்சர்கள், எங்களுக்கு நம்பிக்கை ஊட்ட வேண்டியவர்கள், எங்களை யெல்லாம் தாறுமாறாக பேசுவது நியாயம் தானா என்று ஆட்சி பீடத்தில் அமர்ந்திருப்பவர்களை கேட்டுக் கொள்ளுவேன். ஆதலால் ஹிந்தி திணிப்பை இன்றைய தினம் முழுக்க முழுக்க நாங்கள் எதிர்க்க வேண்டிய கடமையில் இருக்கிறோம். மதிப்பிற்குரிய நமது எதிர்க் கட்சி தலைவர் அவர்களைப் போன்ற கல்வி நிபுணர்கள் இந்தி திணிப்பை எதிர்த்து வருகிறார்கள். நாங்கள் மட்டும் எதிர்க்கவில்லை. ஆனால் எங்களை தீவிரமாக அப்பணியில் ஈடுபடுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். அவரைப் போன்ற துணை வெந்தர்கள், இந்தியாவின் தலை சிறந்த துணை வெந்தர்கள் எதிர்க்கிறார்கள். கல்வி நிபுணர்கள் எதிர்க்கிறார்கள். காங்கிரஸில் உள்ளவர்களில் ஐம்பது சதவிகிதத்தினருக்கு மேலே அந்த எண்ணம் இருக்கிறது. இல்லை என்று சொல்ல முடியாது. எனவே எங்களுக்கு ஆறுதல் கூறுவதை விடுத்து வேறு துறையில் பேசுவது நியாயம் அல்ல. ஆனால் ஒன்றை மட்டும் மீண்டும் திட்டவட்டமாகத் தெரிவித்துக் கொள்ளுவேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஹிந்தியை காட்டியோ, உணவு நெருக்கடியைக் காட்டியோ கட்சியை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டிய இழி நிலையிலில்லை. அப்பேர்ப்பட்ட வளர்ச்சி நிலை பெற்று இருக்காது என்பதை எங்கள் கழகத் தலைவர் நன்கு உணர்ந்து இருக்கிறார். என்னைப் பொருத்தவரையில் 1938-ம் ஆண்டு வரையில் நான் காங்கிரஸ் முகாமில் இருந்தவன். காங்கிரஸில் பொறுப்பான பதவியில் இருந்தவன். நான் காங்கிரசை விட்டு வெளியேறியதற்குக் காரணமும் இந்தி திணிப்புத்தான் என்பதை இங்கே தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். காலம் சென்ற சத்தியமூர்த்தி அய்யர் அவர்கள் தலைமையில் இருந்த கமிட்டியில் நான் உறுப்பினராக இருந்தேன். ஹிந்தி திணிப்பின் காரணமாக அன்றைய தினம் பெரும் புலவர்களும், காங்கிரஸ்காரர்கள் சிலரும் காங்கிரசை விட்டு வெளியேறினார்கள். அந்த முகாமைச் சேர்ந்தவர்கள் எல்லாம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தலைமையில் பணியாற்றுகின்றார்களே தவிர நாட்டை காட்டிக்கொடுத்தவர்கள் அல்ல.

[திரு. என். வி. நடராசன்] [22nd January 1965]

நாட்டை காட்டிக் கொடுக்கும் காரியத்தில் நாங்கள் ஏன் ஈடுபடுகிறோம்? அதில் எப்பொழுது ஈடுபட்டிருக்கிறோம்? அதைச் சொல்லவேண்டாமா? அதை சொல்லாமல் கழகத்தினர் நாட்டை காட்டிக் கொடுப்பவர்கள் என்று சொல்லும் வார்த்தை நியாயம் தானா என்பதைச் சிந்திக்க பணிவாக இந்த சபையின் முன்னால் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

கடைசியாக ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். நமது மதிப்பிற்குரிய முன்னாள் முதலமைச்சர் ஓ. பி. இராமசாமி ரெட்டியார் அவர்கள் பேசும்போது நாட்டின் இன்றைய நிலைமையை நோக்கும்போது சீனாக்காரன் இங்கு வந்து விடுவானே என்று ஐயப்பட்டார். அவருக்கு சொல்லுவேன், அப்பேர்ப்பட்ட அச்சம் நமக்கு வேண்டாம். காங்கிரஸோடும் ஆட்சியில் இருப்பவர்களோடும் கழகத்திற்கு எவ்வளவு கருத்து வேறுபாடு இருந்தாலும் அதற்காக முறைப்படி சர்க்காரோடு வாதப் பிரதிவாதங்களைச் செய்வோமே தவிர, இந்த நாட்டில் சீன நாட்டுக்காரன் மட்டும் அல்ல, இன்னும் ஆங்கிலேயனே மீண்டும் துழைந்துவிடலாம் என்று கனவு கண்டாலும்கூட அதைத் தகர்த்து எரிவதற்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் முன் நிற்கும் என்று இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே ஆட்சி பீடத்திலிருப்பவர்கள் எங்களின் நல்லெண்ணத்தைப் புரிந்து கொள்ளும் மனவளத்தைப் பெற முயல் வேண்டும். எங்களை நல்ல முறையில் பயன்படுத்திக் கொள்ளுவதை விட்டுவிட்டு மேலும் மேலும் எங்கள் மனதைப் புண்படுத்தும் வகையில் இனி பேச வேண்டாம். இந்தத் திணிப்பு பிரச்சனையில் நாங்கள் கொண்டுள்ள எண்ணம் மிகமிகத் தூய்மையானது. எவ்வளவுதான் உங்களுக்கு எங்களிடம் கட்சி வேறுபாடு இருந்தாலும் மொழிப் பிரச்சனையில் எங்களின் உறுதிப்பாட்டினைச் சிறிதும் சந்தேகிக்க வேண்டாம் என்று சொல்லிக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. எஸ். டி. சுந்தரம்: கனம் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமானின் உரை சுருக்கமானதுதான். அவர்களுடைய உரையை தெளிவாக இரண்டு பகுதிகளாகப் பார்க்க முடியும். ஒன்று இயற்கையின் சீற்றத்தால் ஏற்பட்ட தனுஷ்கோடி—இராமேஸ்வரம் புயல். மற்றும் ஒன்று உணவுப் பிரச்சனை. இந்த இரண்டு விஷயத்திலுமே அரசாங்கமானது மிகவும் பொறுப்புணர்ச்சியோடும் துரிதமாகவும் நடவடிக்கை எடுத்து இருக்கிறதை நாம் எல்லோரும் அறிவோம். புயல் ஏற்பட்டதைக் கேள்விப்பட்டவுடனேயே எவ்வளவு உதவிகளை அனுப்ப முடியுமோ அவ்வளவு உதவிகளை அனுப்பி வைத்தது. இன்னும் அரசாங்கத்துக்கு அப்பாற்பட்ட முறையில் தனிப்பட்டவர்கள், கலைஞர்கள் இன்னும் மத்திய அரசாங்கத்தைச் சேர்ந்த அதிகாரிகள் எல்லோரும் விரைந்து வந்து உதவியளித்தார்கள். அவர்கள் எல்லோருக்கும் நாம் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டவர்களாவோம்.

திடீரென்று ஏற்பட்ட புயல் இது. எதிர்ப்பார்க்கவே இல்லை. இப்போது அதில் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு தற்காலிகமாக பல உதவிகளையளித்தாலும், இதற்கு நிரந்தரமாக ஒரு பரிசீலனை

[22nd January 1965] [திரு. எஸ். டி. சுந்தரம்]

காணவேண்டும். இந்தியாவிலேயே நமது மாகாணத்துக்குத்தான் நீண்ட கடற்கரையிருக்கிறது. அதையொட்டி லட்சக்கணக்கான மீனவர்கள் குடியிருந்து தங்கள் வாழ்க்கையை நடத்திவருகிறார்கள். இப்படி திடீரென்று ஏற்படும் புயலால் பாதிக்கப்படுகிறவர்கள் அநேகமாக இவர்கள்தான், ஆகவே இப்படிப்பட்ட புயல்களின்போது உதவியாக இருக்கும் சாதனங்கள் ஆகிய ஹெலிகாப்டர்கள், சிறு கப்பல்கள் போன்றவற்றை நம்முடைய இராஜ்யத்திலேயே நிரந்தரமாக வைத்துக்கொண்டு பரிபாலனம் செய்தால் நமக்கு பெரிதும் உதவியாக இருக்கும் என்று நாம் மத்திய சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளவேண்டும்.

பாதிக்கப்பட்ட மீனவர் குடும்பங்களுக்கு பல உதவிகளோடு நீண்டகால கடன் வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. கொடுக்கும் கடன் தொகையை ஆறு வருஷத்தில் திரும்பப் பெறவேண்டும் என்று தெரிகிறது. நான் என்ன யோசனை சொல்லுகிறேன் என்றால், இப்போது கொடுத்துவிட்டு அதை மூன்று ஆண்டுகள் கழித்து வசூல் செய்ய ஆரம்பிக்கலாம் என்று. ஏன் என்றால் இப்போதுதான் அவர்கள் தங்கள் வீடு வாசல் குடும்பம் சொத்து அனைத்தையும் இழந்து நிர்க்கதியாக நிற்கிறார்கள். முதலில் அவர்கள் இனியும் நாம் வாழமுடியும் என்ற நம்பிக்கையைப் பெறவேண்டும். அதற்கு மூன்று ஆண்டுகளாவது வேண்டும். ஆகவேதான் மூன்று ஆண்டுகள் கழித்து அதை வசூல் செய்ய ஆரம்பிக்கவேண்டும் என்று சொன்னேன். மேலும் கடன் தொகையை கொடுத்தவுடனேயே கேட்க ஆரம்பித்தால் சர்க்கார் இவ்வளவு தூரத்துக்குச் செய்துள்ள நன்மைகள் மனத்தில் இருப்பதைக் காட்டிலும் மனக்கசப்புதான் மிஞ்சும். மூன்று ஆண்டுகள் இடைவெளிவிட்டால் ஓரளவுக்கு மன ஆறுதல் பெற்று வாழ்க்கையிலும் நம்பிக்கையைக் கொண்டு இருப்பார்கள். ரொம்பவும் அவர்கள் கஷ்டப்பட்டு விட்டவர்கள். புதியதாக வாழ்க்கையை ஆரம்பிக்க வேண்டியவர்கள். எனவே தான் சொல்லுகிறேன்; மூன்று ஆண்டுகள் கழித்து வசூல் செய்ய ஆரம்பிக்கலாம் என்று, இது ஒரு மனிதாபிமான உணர்ச்சியால் கேட்கும் வேண்டுகோள்.

அடுத்தபடியாக உணவுப் பிரச்சனை. இப்போது மக்களிடமும் சரி, பிறரிடமும் சரி ஒரு வழக்கம் ஏற்பட்டு இருக்கிறது. எப்போதாவது இந்தமாதிரி உணவுப் பஞ்சம் என்று ஏற்பட்டுவிட்டால், சுதந்திரத்துக்கு முன்பு வெள்ளையர்கள் ஆட்சியில் இப்படி ஏற்பட்டு இருக்கிறதா என்று அதைக்காட்டி ஒப்பிட்டுப் பேசும் வழக்கம் வந்து இருக்கிறது. வெள்ளையர்கள் ஆட்சிக் காலத்தை ஒப்பிட்டுப் பேசுகிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் ஆட்சியில் பஞ்சம் வராமல் இருந்ததில்லை. இப்போது இன்னும் வளமான பகுதிகள் எல்லாம் இந்தியாவிலிருந்து பிரிக்கப்படாமல் இருந்தன. அப்படியும் அப்பொழுது மிகப் பயங்கரமான பஞ்சம் ஏற்பட்டதான். இருக்கின்றன குறிப்பாகச் சொல்லப்போனால், கர்னல் வெட்ஜ்வுட் என்பவர் எழுதிய முகவுரையைக் கொண்டு

5-10
p.m.

[திரு. எஸ். டி. சுந்தரம்] [22nd January 1965]

சாலா லஜபதராய் அவர்கள் எழுதிய ஒரு புத்தகத்தைப் பார்த்தால் ஒன்று தெரியும். அதில் எழுதியிருக்கிறார், பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் கடைசி பத்தாண்டு காலத்தில் ஏற்பட்ட பஞ்சத்தில் இந்தியா நாட்டில் சுமார் ஒன்றரை கோடிப் பேர் இறந்து விட்டனர் என்று குறிப்பிட்டு இருக்கிறது. அது நடந்து இன்னும் ஏழு பத்தாண்டுகாலம்கூட ஆகவில்லை. இன்னும் 1943-முதல் 1945 வரையில் ஏற்பட்ட வங்கப் பஞ்சத்தில் என்ன நடந்தது? அப்போது நமது சர்க்கார் இல்லை, இவர்கள் சொல்லும் ஆங்கிலேயர்கள் சர்க்கார்தான் இருந்தது. அந்தப் பஞ்சத்தில் இறந்தவர்களுடைய எண்ணிக்கை சுமார் மூன்று ஆண்டுகாலத்தில் 40 லட்சம் பேர். இதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. நாம் சுதந்திரம் பெற்ற பதினேழு ஆண்டுகாலத்தில் நாம் முன்னேறியிருக்கிறோமா இல்லையா என்பது அவர் அவர்களுடைய மன சாட்சிக்குத் தெரியும். அதைப் பற்றி பிற்காலத்தில் சரித்திரம் சொல்லும். ஒரு பெரிய தேசத்தில் எதிர்ப்பார்க்காத நேரத்தில் சில சமயங்களில் சில தொல்லைகள் ஏற்படுவது தவிர்க்க முடியாதது. மிகவும் நெருக்கடியான நேரத்தில் ஒரு புதிய சகாப்தத்தையே ஏற்படுத்தும் முறையில் ஜனநாயகத்தின் அடிப்படையில் நாம் முன்னேறிக்கொண்டு இருக்கிறோம். இந்த நேரத்தில் ஒரு உணவுப் பஞ்சம் குறுக்கிட்டு விட்டது. இது இயற்கையால் ஏற்பட்ட பஞ்சம் இல்லை. சிலர் சொல்லுவதைப்போலச் சொல்லுவதற்கு அஞ்சுகிறேன். வியாபாரிகளால்தான் ஏற்பட்டது என்று அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அந்த மாதிரி சொல்வதற்கு நான் கொஞ்சம் தயங்குகிறேன். மனிதர்களாகப் பார்த்து ஏற்படுத்திய பஞ்சம் என்று சொன்னால் போதும் என்று எண்ணுகிறேன். மனிதர்களுடைய பேராசை காரணமாக, மக்களுடைய கஷ்டத்தைத் தங்களுக்கு எவ்வளவு தூரம் சாதகமாக உபயோகித்துக் கொள்ள முடியுமோ அவ்வளவு தூரம் உபயோகித்துக்கொண்டு மக்களைக் கஷ்டத்துக்குள்ளாக்கும் வகையில் மனிதர்களால் ஏற்படுத்தப்பட்ட பஞ்சம் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும் என்று அடிக்கடி எல்லோரும் சொல்லுகிறார்கள். நியாயம்தான். எல்லாவற்றுக்கும் ஆணிவேராக விளங்குவது உழவுத் தொழில்தான். ஆனால் பயிர்த் தொழிலில் ஈடுபட்டு இருப்பவர்களுடைய நிலை இன்று எப்படி இருக்கிறது என்று பாருங்கள். பெரிய பெரிய நிலச்சுவான்தாரகளைச் சொல்லவில்லை. அவர்கள் எப்படி எப்படியோ யார் யாரைப்பிடித்தோ தங்களுக்கு வேண்டியதைச் செய்து கொண்டு விடுகிறார்கள். அரசாங்கத்தின் உதவியால் அவர்கள் எப்போதும் கௌக்கியமாக வாழ்கிறார்கள். ஆனால் ஐந்து ஏக்கர், நாலு ஏக்கர் ஒரு ஏக்கர் என்று வைத்துக்கொண்டு பயிர்த்தொழிலையே நம்பி வாழும் விவசாயிகளுடைய நிலைமை என்ன என்று பாருங்கள். இவ்வாறு ஐந்து ஏக்கருக்கு குறைந்த நிலத்தை வைத்துக் கொண்டு வாழ்கிறவர்கள்தான் நம்முடைய நாட்டில் ஏராளமாக இருக்கிறார்கள். இவர்கள் முயற்சியெடுத்துக்கொண்டால்தான் உண்மையான உணவு உற்பத்தி பெருக்கம் ஏற்படும். ஆனால்

[திரு. எஸ். டி. சுந்தரம்] [22nd January 1965]

இப்படிப்பட்ட விவசாயிகள் சிறிதும் உற்சாகம் இல்லாமல்தான் இருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு உற்சாகம் அளிப்பதில் அரசாங்கம் சிறிதும் வெற்றிபெறவில்லை என்று நாம் ஒப்புக் கொண்டுதான் ஆகவேண்டும். இப்போது சிறிய நிலச்சுவான்தாரர்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள்? இருக்கும் நிலத்தை விற்றுவிட்டு வேறு ஏதாவது தொழில் செய்யலாமா, அல்லது விட்டைக் கட்டி வாடகைக்கு விடலாமா என்று இப்படித்தான் எண்ணுகிறார்கள். என்றைக்கும் இல்லாதவகையில் இன்று சிறு நிலங்கள் கை மாறிக்கொண்டே போகின்றன. பெரிய நிலச்சுவான்தாரர்கள் வாங்கிக்கொள்ள முன் வருகிறார்கள். அவர்களால் முடிகின்றது. இதே நேரத்தில் நிலங்களின் விலையும் ராக்கெட் வேகத்தில் ஏறிக்கொண்டே போகின்றது. சிறு நிலங்களின் விலையும் ராக்கெட் வேகத்தில் ஏறிக்கொண்டே போகின்றது. சிறு நிலச்சுவான்தாரர்கள் நிலத்தில் நம்பிக்கையை இழந்துவிட்டார்கள். இதன் காரணத்தை நாம் கண்டுபிடித்து ஆகவேண்டும்.

இன்னும் ஒன்றைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். சிறு நிலச்சுவான்தாரர்கள் பிறரை நம்பித்தான் வாழவேண்டியிருக்கிறது. கடன்வாங்கி முதல்போட்டுத்தான் பயிரிட முடிகின்றது. பிறரிடம் அல்லது சர்க்காரிடம் உதவி வாங்கி தொழிலை நடத்தவேண்டியிருக்கும்போது அவனுக்கு ஒரு எஜமானன் இல்லை, பலபேர் இருக்கிறார்கள். கடனுக்கு பத்து அதிகாரிகளைப் பார்க்கவேண்டும். உரம் வேண்டுமானால் நாலு அதிகாரிகளைச் சந்திக்கவேண்டும். அவனுக்குச் சிக்கிரம் சலிப்பு ஏற்பட்டுவிடுகிறது. இந்தமாதிரி தொல்லைகளுடன் உதவிகளைப்பெற்று காரியங்களைச் செய்கிறதை விட அவை இல்லாமலேயே செய்துவிடலாம் என்று எண்ணத் தலைப்பட்டுவிடுகிறான். உற்சாகம் குன்றி விடுகிறது. சலிப்பு ஏற்பட்டு விடுகிறது. பிறகு அவன் எப்படி உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதில் கவனம் செலுத்துவான் என்று எண்ண முடியும்? உணவு உற்பத்தி ஒரு புறம் இருந்தாலும் விநியோக முறைகளுக்காக இப்போது அகில இந்திய ரீதியில் உணவுக் கார்ப்பொரேஷன் ஒன்றை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். மாகாண அரசாங்கத்தின் துணைக்கொண்டு இது ஏற்படுத்தப்பட்டு இருக்கிறது; இந்தக் கார்ப்பொரேஷனுடைய வெற்றி தோல்வியைப் பற்றி வருங்காலம்தான் தீர்மானிக்க வேண்டும். இப்போதைக்கு நாம் ஒன்றும் சொல்வதற்கு இல்லை. ஒன்றை மட்டும் நாம் நினைவில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். மூன்று மாதங்களுக்கு முன்னால் வந்த, மனித திருஷ்டியான அந்தப் பஞ்சத்தை மிக வேகமாக, புயல் வேகத்தில், சமாளித்து நிவாரணம் அளித்த நம் முடைய அரசாங்கத்தையும் ஹோம் கார்டு என்ற படையையும் நாம் பாராட்ட வேண்டும். அவர்கள் தெருத் தெருவாக, வீடு வீடாக வந்து ஃபேமலி கார்ட்ஸ் கொடுக்கும்போது செய்த பணியையும் பார்த்தால் அவர்கள் ஏதோ மிகப் பெரிய சமூக சேவகர்கள் என்ற உணர்ச்சி அவர்களிடையே இருந்தது. அதே ஆபீசர்கள் அரசாங்க ஆபீசக்குள் போனால் அந்த இயந்திரப் போக்குக்குப் போய்விடுவார்களோ என்று நினைத்தோம். ஆனால் அன்று

[திரு. எஸ். டி. சுந்தரம்] [22nd January 1965]

அந்த நெருக்கடியில் அவர்கள் காட்டிய சேவா உணர்ச்சியைக் கண்டு நாம் எல்லோரும் மிக்க மகிழ்ச்சியடைந்தோம். அதற்காக நாம் எல்லோரும் நம் நன்றியைத் தெரிவித்தோம்.

அடுத்து, உணவு கார்ப்போரேஷன் என்கிறபோது நாம் ஒன்றை நினைவில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். அது நல்ல வெற்றி பெற வேண்டும் என்ற ஆசையுடையவனானால் இதை நினைவு படுத்த விரும்புகிறேன். கடந்த நவம்பர் மாதத்தில் இந்திய அரசாங்கத்தின் உணவு இலாக்காவின் உதவி அமைச்சர் கொடுத்த ஸ்டேட்மெண்டு, அதாவது திரு. என். ஆர். சாவான் அவர்கள் கொடுத்த ஸ்டேட்மெண்டை உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன். 1962 முதல் 1964 முடிய மூன்று ஆண்டுகளில் மத்திய அரசுக்கு போக்குவரத்து மூலமாகவும் கொடோன் களில் வைக்கப்பட்ட பொருள்களின் சேத மூலமாகவும் விணகிப் போன உணவுப் பொருள்களின் மொத்த மதிப்பு ரூபாய் 58 கோடி என்று அவர் பேசி இருந்தார். அந்த 58 கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள உணவுப் பொருள்கள் நஷ்டமானதற்குக் காரணம் இந்த உணவு விநியோக முறை—அதாவது இந்த அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற உணவு விநியோக முறை என்று கூறப்படுகிறது. இனி வரும்காலத்தில் இந்த நஷ்டம் வரக் கூடாது என்ற எண்ணத்தில் “மூன்று ஆண்டுகளில் 58 கோடி ரூபாய் நஷ்டம் வந்துவிட்டது” என்று ஒவ்வொரு காரியாலயத்திலும் போர்டு எழுதி வைத்துவிட்டால் அந்த இடங்களில் வேலை செய்யும் ஊழியர்கள் தங்கள் வேலையையும் கடமையையும் தேசத்திற்கு ஆற்ற வேண்டிய பணியையும் மிகவும் ஜாக்கிரதையாகவும் பொறுப்புணர்ச்சியுடனும் செய்வார்கள்.

8-20
P.M. அடுத்தபடியாக இந்த உணவு வியாபாரத் துறையில் மற்றொரு உற்பத்தியும் சேர்ந்திருக்கிறது. அதுதான் டியூப்ளிகேட் தான்யங்கள். கலப்படத்தைப் பற்றி நமது மத்திய அரசின் உள்நாட்டு அமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போது கலப்படம் என்பது மிகப் பெரிய தொழிலாகிவிட்டது இந்தியாவிலே என்று பேசினார்கள். உணவில் டியூப்ளிகேட் உணவைத் தயாரிக்கும் மிகப் பெரும் கருணை கொண்ட கூட்டம் இந்த நாட்டில் அதிகரித்து வருகிறது. அவர்களுக்கும் மக்கள் பேறு எல்லாம் இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். இருப்பினும் இந்த மனிதாபிமானமற்ற காரியத்தை அவர்கள் செய்து கொண்டே இருக்கிறார்கள் கேவலம் சில பல காசுகளுக்காக. உடல்பசியான உணவுப் பசி தீர்ந்ததும் இப்போது அறிவுப் பசியான மொழிப் பிரச்சனை வருகிறது.

இந்த மொழிப் பிரச்சனை பற்றி எல்லா அறிஞர்களும் பேசி விட்டார்கள். ஆனால் ஒன்றே ஒன்று. இந்த நாட்டில் மிக மேல் தளத்தில் இருக்கும் ஆங்கிலம் படித்த பாக்கியசாலிகள் எல்லாம் உலகெங்கும் உலாவ முடியும். என்றாலும் கீழ் தளத்தில் இருக்கும் ஏழை இந்தியர்கள் இந்தியாவிற்குள் உலவிக்கொண்டு வாழ வேண்டும் என்ற பேரெண்ணத்தினால்தான் எல்லோருக்கும் மிக எளிமையான மொழியாக இருக்கும் இந்தியைக் கொண்டு

[திரு. எஸ். டி. சுந்தரம்]

வந்தார்கள். இந்த இந்தியைக் கொண்டு கீழ் தளத்தில் உள்ள ஏழை மக்கள் எல்லோரும் ஒரு நாட்டு மக்கள் என்ற ஒரு உணர்வைப் பெற முடியும் என்ற எண்ணத்தில் கொண்டு வந்தார்கள். அது இன்றையதினம் ஆட்சி மொழி என்று சொல்லும் போது பெரிய அரசியல் பிரச்சனையாகவும் அதை எதிர்க்கும்போது எதிர்க்கும் உணர்ச்சியுள்ள நண்பர்களுக்கு அது மிக சிக்கலான பிரச்சனையாகவும் ஆகி, கடைசியில் இன்று, நம் சுதந்திர சாசனம் எழுதி வைத்த குடியரசு திருநாளை துக்க தினமாகக் கொண்டாடும் நிலையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. இந்தப் பிரச்சனை எவ்வளவு முக்கியமான பிரச்சனையாக இருந்தாலும் சரி, நம்மை மனிதர்களாக்கிய சுதந்திரத்தின் சாசனமான குடியரசுத் திருநாளை துக்க நாள் என்று கொண்டாடுவதைப் பார்க்கும்போது நாம் வெட்கித் தலைகுனிய வேண்டியிருக்கிறது. பண்டித ஜவாகர்லால் நேரு அவர்கள் சாவதற்கு முன் கலந்து கொண்ட கடைசிக் கூட்டத்தில் பேசிய பேச்சு என் நினைவுக்கு வருகிறது. “நாம் எந்த முடிவு எடுத்தாலும் அந்த முடிவு இந்த நாடு ஒன்றாக இருக்க வேண்டும் என்ற முடிவுக்கு மாறாக இருக்கக் கூடாது. அது மொழியைப் பற்றிய பிரச்சனையானாலும் சரி, வேறு எந்தப் பிரச்சனையானாலும் சரி என்றார். டாக்டர் முதலியார் அவர்கள் இது பற்றிப் பேசும் போதும் நமது இந்திய நாட்டின் மிகப் பெரும் தலைவரான திரு. காமராஜர் அவர்களின் பேச்சினைக் குறிப்பிட்டார்கள். நம் நண்பர் நடராசன் அவர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். இப்படிச் சொல்லி இருப்பது நாம் கொஞ்சம் தாமதப்படுத்துவோம் என்ற எண்ணத்தில் என்று சொன்னார்கள். நம் உணர்ச்சிகள் எதுவாக இருப்பினும் அந்த நன்னூலில் அதை நாம் தாமதித்து வைத்து இன்னும் கொஞ்சம் பெரிய மனது பன்னி அந்த நன்னூல் நல்ல நோக்கத்தை இந்தியாவுக்கு மட்டுமல்லாது உலகத்திற்கே காட்ட அதைத் தள்ளி வைக்க வேண்டும் என்பதுதான் பெரியவர்களின் ஆசை.

கடைசியாக இந்த மாற்றங்களுக்கெல்லாம் மிகவும் அடிப்படையாக இருக்கிற பிரச்சனை மனிதாபிமானம் குறைந்து வருவது. நான் இதைச் சொல்லும்போது நான் ஏதோ ‘மாரல் பிரசங்கம்’ செய்வதாக எண்ணிவிட வேண்டாம். இதுதான் இன்று ஆணி வேராக இருக்கும் பிரச்சனை. அதற்கு மேலாக தேச பக்தி என்ற தூய சக்தி இந்த நாட்டில் குறைந்து வருகிறது. இந்த நாட்டு மக்களிடம் தேச பக்தி இருந்தால் அரசாங்கத்தின் பல்வேறு இலாக்காக்களின் பொறுப்பு குறையும்; தேச பக்தி இருந்தால் பல்வேறு கட்சிகளின் எண்ணிக்கை குறையும். தேச பக்தி இருந்தால் மனித முயற்சியின் கஷ்டங்கள் குறையும். ஒன்று மாத்திரம் நிச்சயமாகச் சொல்லுகிறேன். தலைவர் காமராஜர் சொன்னார் என்று சொன்னார்கள், “ஆங்கிலம் தான் தெரியும் என்றால் ஆங்கிலத்தில் கடிதம் வந்தால் படி, தெரியாத மொழியில் வந்தால் குப்பைக் கூடையில் போடு” என்று சொன்னார்கள் என்றார்கள். அப்படிச் சொல்ல உண்மையான தேச பக்தனுல்தான் முடியும். இந்த நாட்டு மக்கள் உலகத்தில் நன்கு வாழ வேண்டும் என்று கருதுகிற தேசபக்தனுல்தான் அந்த வார்த்தைகளைச் சொல்ல முடியுமே தவிர மற்றவர்களால் முடியாது. இந்தியினால்

[திரு. எஸ். டி. சுந்தரம்] [22nd January 1965]

தமிழுக்கு ஆபத்து வந்துவிட்டது என்று கருத வேண்டியதில்லை. திருமதி சுசேதா கிருபளாணி பேசும்போது “என்னுடைய மாகாண மக்கள் தமிழைப் பயிலுகிறார்கள்” என்று சொல்லி யிருக்கிறார்கள். நான் சொல்லுகிறேன் அந்த அம்மான் அவர் களுடைய மாகாணத்திற்காகப் பேசினார்கள். தமிழை நாம் எப்படி எல்லாம் சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு வளர்த்து வருகிறோம் என்பதற்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டு . . .

* SRI A. SRINIVASA RAGHAVAN: Mr. Chairman, Sir, I rise to support the Motion of Respectful Thanks to the Governor, which is now before the House. I am a new Member, Sir, but one old enough to know his limitations. Therefore, I waited listening to the discussion and wondering whether to venture to express my reaction to the Governor's Address. In the course of the discussion to which I listened with respect, a few points that the Governor's Address does not specifically mention were brought before the House. One is the unfortunate incident at Nagercoil, the shooting and the other incidents that led up to it. As a teacher, Sir, apart from the fact that as a citizen, I feel the same thing, I do feel great sorrow over the treatment accorded to the teachers at Nagercoil. As a teacher again, Sir, I recollect much more painfully than others because only a teacher can recollect like that, the suffering caused to the students. While the discussion on the Governor's Address was on alongside of it, a call attention notice and a statement by the Hon. the Chief Minister came up before the House and these, I believe, have cleared completely the position with regard to the Nagercoil incident. Everyone will now agree that though a judicial enquiry, which certain sections of the public demanded has not been ordered, what the Government have done through departmental enquiry and propose to do through departmental action, the compensation they have paid to the students who were injured by the shooting and their general agreement with the public reading of what took place at Nagercoil, all these, Sir, I believe, have made a judicial enquiry superfluous. I hope those who still press for a public enquiry will be good enough, generous enough to see that the Government have gone all the way to accept and act on findings, the upholding of which cannot be predicted with certainty in a formal enquiry in a Court of Law. Government have accepted that the officers who were in the locality have been wrong, even hasty and should have acted with greater tact and foresight. They have also assured the public, this House and the other House that all these officers will be punished appropriately. Compensation has been paid to the students. The Government have accepted the mistake on the part of the executive and even if for argument, . . .

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: There is a private criminal case filed.

SRI A. SRINIVASA RAGHAVAN: I will come to that. They have said that they will launch a prosecution against the Naik who was directly responsible for the shooting and that in the case of

[22nd January 1965] [Sri A. Srinivasa Raghavan]

the private complaint filed against some of the officers, the Government are not going to defend the officers. Do you think, Sir, a greater justice could be done through a mere judicial enquiry? The incident may, therefore, be considered as closed except for the pending prosecution against the Naik and the criminal complaint, which will take their natural course. But the incident and the public agitation that followed raise certain issues on the correct solution of which democracy and ordered Government depend. A democratic Government, because it is democratic, should be responsive to public opinion but because it is a Government it has the responsibility of safeguarding the conditions in which alone the permanent executive can function quickly and effectively. Where this responsibility is not discharged administration tends to become nerveless and weak and in course of time moribund. A democratic Government is not a dictatorship, the legislatures are here to prevent it from becoming one; but let us also realise that no Government worth the name should be cowed into allowing disorder to spread and into being swallowed up by it.

Sir, another point that was raised in the course of the discussion—a very controversial point—is the one relating to languages. I shall not say anything about it. I am a lover of languages. I am a student of many languages. It is very difficult for me to bring myself to dislike any language for political or other considerations. We must accept what the distinguished Leader of the Opposition, the Vice-Chancellor of the University of Madras placed before this House, after we had heard assurances from responsible quarters. It will be remembered that the distinguished Leader of the Opposition suggested that we might well let things bide for a while. A greater and saner counsel than that cannot be placed before the House.

I shall now turn to what is actually said in the Governor's Address. Food has been before this House for the last few days to such a large extent. (Hon. Members: No.) I am afraid some of the hon. Members are on the point of suffering from intellectual indigestion. What struck me in the Governor's Address much more than the reference to food is the reference that he has made to the Dhanushkodi cyclone. Almost everyone who has participated in the discussion has spoken about the Dhanushkodi cyclone. What struck me most in the Address was the warm humanity of its opening. The tragedy at Dhanushkodi has been referred to by so many. Hon. Members have suggested valuable practical measures and have stressed the need for strengthening the quality and increasing the quantity of help to be given to our unfortunate brethren at Dhanushkodi. I agree with them all and the House surely will accept what they said. But I see that most of these suggestions have been wisely anticipated by the Government. Let us recognise that also. The idea, however, that the hon. Member Mr. Rajah Iyer placed before this House, namely, the need for a representative non-official relief measures committee composed of persons of the locality, or, with some representations for the

[Sri A. Srinivasa Raghavan] [22nd January 1965]

persons of the locality, seems to be good. It is not that it is going to make the work of the executive there better or quicker. It may ensure that also. It may function to smoothen and hasten the process of help. But what is important is that it can contribute towards determining what the suffering people need so that the help that is given may be most so and may not be wasted. As I said, if a few of the suffering people are either on the committee or are closely associated with it, it will give the people receiving help a certain sense of security and belonging and increase their self-respect and their faith in themselves without which help becomes a dole and the people become a burden to themselves and to others. Only a warm human approach will recognise this, and such an approach is clearly marked in the Governor's Address and in all that the Government have done so far. In spite of the great advance made in science and technology, man, we have learnt from the Dhanushkodi storm, feels helpless, when Nature 'red in tooth and claw' unleashes elemental forces against him. One of two results follows from this helplessness. Man sinks to the level of a poor, beaten, whining animal, or he rises into a ministering angel. That we here have been strong enough to remain men and plan help on a sufficient scale is a tribute to the vitality of our national life. Only last evening, the House heard the hon. Member Sri Ponnuswami Villavarayar mentioning how some fishermen of Dhanushkodi and Thangachimadam put out to sea in their catamarans only two days after the storm, not minding the high seas and the ruin they had already wrought. That is the spirit that our help should assist in creating and sustaining. The Government have risen nobly to the occasion, not merely through the material assistance given by them to the suffering but by the warm personal sympathy that the Hon. the Chief Minister, the Hon. the Food Minister, and the Hon. the Home Minister, of our State and other Hon. Ministers and top-ranking administrative officers, have shown and by the extraordinary swiftness and readiness with which all available resources were harnessed to wipe the tears of our suffering brethren of Dhanushkodi. The Government and the administration deserve our warmest appreciation and thanks.

It is in this spirit of sympathy for the suffering of the common man, as the Leader of the House pointed out last evening, I take it, that the Government introduced certain control measures recently at the time of food scarcity. The rice that the Government gave as the Hon. the Leader of the House pointed out in his graceful and persuasive way last evening—the rice that the Government were able to give was of poor quality. But that surely is better, as he pointed out, than no rice. It cannot be denied that when rice was made available by the Government, the rice that had previously disappeared from the open market came back again not merely in the open market but also on the pavements of roads. In certain places, this rice was sold at a price lower than the price fixed by the Government. The Government measure did succeed, as was to be expected, in making rice available to large numbers of people and also to some extent in stabilising the price.

[Sri A. Srinivasa Raghavan] [22nd January 1965]

It is true that in a critical situation, with time pressing on them, the Government had to buy whatever quality of rice was available and wherever it was offered. But now that the principle of procurement and the building of buffer stock is accepted, and with time before them, I hope the Government will be good enough to see that Government procurement and distribution are not synonymous with mildewed rice, with rural pockets of scarcity and with delayed and uneven letting out of the stock on hand. The Food Corporation instituted in this connection is a welcome measure. It is a firm recognition of the all-India character of the problem of food and of the joint responsibility of the State and the Central Government in solving it. If the Corporation serves, as it should, as a brake on normal trade and commerce, preventing them from straying into monopolies, combines, hoarding and exploitation which militate against the common good, there can be no hesitation in welcoming it. But if instead it is the thin end of the wedge to nationalise the buying and selling of food, there may well be differences of opinion about its ultimate utility. The question is whether Governmental monopoly, even if it is practicable—here of course it does seem impracticable—is an answer, the only and complete answer to the irregularities, assuming they exist, in laissez faire. There can be only one answer to this question, a firm 'No.', in a democracy. Any governmental machinery started as a temporary and limited measure to meet a particular situation tends to become permanent, to grow like Cactus and devour everything around it. This is so not merely here but in all the countries in the world. This danger should be recognised by us. It is gratifying that the Governor's Address takes note of it and states very clearly, that the main purpose of the Food Corporation is to create a steadying effect on the flow of stocks at regulated prices and to meet sudden regional food scarcity with buffer stocks. Sir, a certain amount of regulation of the movement of foodgrains is inevitable, but I hope the regulation will be restrained in scope and smooth almost unfelt in action so that the remedy may not be worse than the disease.

I have done, Sir. The Governor's Address is a human document. It is a restrained and dignified statement of policy on two of the most important things that have gathered public attention. I hope the House will recognise it as such most of the House has recognised it, I see—and accord it what it richly deserves—unanimous acceptance and thanks. (Cheers.)

திரு. ஆர். வெங்கடாசலம்: மன்றத் தலைவர் அவர்களே, கடந்த 18-1-1965-ம் தேதி, சட்ட மன்றங்களின் கூட்டவையிலே கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் ஆற்றிய உரையின் மீது நானும் எனது கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

கவர்னர் பெருமான் அவர்களது உரையில் தனுஷ்கோடி சேதத்தைப் பற்றியும், இந்த நாட்டில் உணவுப் பிரச்சனையை இந்த சர்க்கார் எவ்விதம் சமாளித்திருக்கிறது என்பது பற்றியும்

[திரு. ஆர். வெங்கடாசலம்] [22nd January 1965]

எடுத்துக் கூறி இருக்கிறார்கள். தனுஷ்கோடியில் ஏற்பட்ட சேதம் தமிழ் நாட்டில் உள்ள அத்தனை பேருக்கும் வருத்தத்தை அளிக்கக் கூடியதாக இருந்தாலும் அது இயற்கையின் சீற்றத்தால் ஏற்பட்டிருந்தாலும்கூட நமது சர்க்கார் அந்த இடத்தில் சில காரியங்களைச் செய்யாத காரணத்தால்தான் இவ்வளவு விபத்துக்களும் நேரிட்டன என்பதை மாற்றுக் கட்சியினரான நாங்கள் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். புயல் வருவது தெரிந்து அந்த சின்னப் புயலைத் தடுப்பதற்கு முடியவில்லை என்றும் கூட மக்கள் பாதுகாப்பான இடங்களுக்குச் சென்று விடுவதற்காக அறிவிக்கப்படும் புயல் எச்சரிக்கை அங்கு இருக்கிற மக்களுக்குத் தெளிவாகத் தெரிவிக்கப்படவில்லை. எப்போதும் தெரியப்படுத்தும் முறையில் தன்டோரா மூலம் அந்த எச்சரிக்கை தெரியப்படுத்தப்படவில்லை. அடுத்து அன்று இரவு தனுஷ்கோடிக்குப் புறப்பட்டுச் சென்ற ரயில் டிரைவர் எச்சரித்தும் கூட அந்த எச்சரிக்கையையும் பொருட்படுத்தாமல் ரயிலை ஸ்டீட் காரணத்தால் தான் சுமார் 400-க்கும் அதிகமான பிரயாணிகள் கடலில் அடித்துச் செல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று காணாமற்போது சர்க்கார் தங்கள் கடமையைச் சரிவரச் செய்யவில்லை, அதைச் செய்திருந்தால் அந்த விபத்தின் அளவைக் குறைத்திருக்க முடியும் என்று மாற்றுக் கட்சியினர் குறை கூறுவதில் ஆச்சரியம் ஒன்றும் இல்லை. முன்பு இங்கே அரியலூர் ரயில் விபத்து ஏற்பட்ட போது ரயில்வே மந்திரியாக இருந்தவர் அன்று ராஜினாமா செய்தார் என்றால் அவரே அரியலூருக்கு வந்து ரயிலைக் கவிழ்த்தார் என்று அர்த்த மல்ல. ரயில்வே இலாகா விற்கு முழுப் பொறுப்பு ஏற்றிருக்கிற காரணத்தினால் அந்த அமைச்சர் ராஜினாமா செய்தார். அதே போல் சர்க்கார் சிப்பந்திகளால் ஏற்படக் கூடிய குற்றங்குறைகளுக்கு சர்க்காரைப் பொறுப்பாக்கிப் பேசுவது நம் நாட்டில் மட்டுமின்றி எந்த நாட்டிலும் ஒரு முறையான செயலே தவிர வேறில்லை. அந்த வகையிலே சர்க்கார் முன் எச்சரிக்கையாக இருந்திருந்தால் விபத்தின் அளவைக் குறைத்திருக்க முடியும் என்று மாற்றுக் கட்சிக்காரர்களாகிய நாங்கள் கூறுகின்றோம். இப்பொழுது தனுஷ்கோடி புயலால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு 150 லட்சம் ரூபாய் வரையிலே ஒதுக்கி இருப்பதாக அரசாங்கம் அறிவித்திருக்கிறது. அந்த அளவுக்கு சர்க்காரை நாம் பாராட்டி நடமைப் பட்டிருக்கின்றோம். இருப்பினும் தகுந்த நேரத்திலே துரிதமாக அந்த மக்களுக்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்ய சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதேபோல இப்பொழுது எனக்கு முன் பேசிய பல அங்கத்தினர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். நாட்டிலே நடைபெற்ற பல துப்பாக்கி பிரயோகங்களைக் கண்டித்துப் பேசினார்கள். இந்த நாகர்கோவில் சம்பவத்தைப்பற்றி எனக்கு முன் பேசிய கனம் அங்கத்தினர்கள் கூட தெளிவாகக் கூறினார்கள். அதற்கு சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது என்பதை முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிக்கை மூலமாகத் தெரிவித்தார்கள். ஆனால் நாங்கள் சொல்வது எல்லாம் நீதியின் மூலமாக, நீதி விசாரணை நடத்துவதின் மூலமாகத் தான் உண்மையிலே அந்தக் குற்றங்களுக்கு கடுமையாக தண்டித்

[திரு. ஆர். வெங்கடாசலம்] 22nd January 1965]

கப்படுவார்கள். அப்படி கடுமையாக தண்டனை கொடுப்பதற்கு ஒரு நீதி விசாரணை நடக்க வேண்டும் என்று நாங்கள் வற்புறுத்துகின்றோம். இங்கும் வற்புறுத்த விரும்புகிறோம்.

அடுத்து கவர்னர் அவர்கள் உரையிலே தமிழ் நாட்டிலேயும், மற்ற மாநிலங்களிலும் இருந்து வரக்கூடிய முக்கியமான பிரச்சனை ஹிந்தி மொழி பிரச்சனை. அதைப்பற்றி அவர்கள் குறிப்பிட்ட வில்லை. அதற்காக வருத்தப்பட கடமைப்பட்டிருக்கின்றோம். ஹிந்தி மொழியைப்பற்றி இன்று பேசிய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள்கூட குறிப்பிட்டார்கள், காமராஜ் அவர்கள் இதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள் என்று. ஆகவே ஹிந்தி மொழி நம் மீது சுமத்தப்பட்டால் தமிழ் அழியாது. அதனால் மற்றவர்களெல்லாம் கிளர்ச்சிகளைக் கைவிட வேண்டும் என்று கூறினார்கள். ஆனால் உலகமே போற்றக் கூடிய நமது நாட்டின் பிரதமராக இருந்த பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு கொடுத்த வாக்குறுதியைக் காற்றிலே பறக்க விட்டார்கள். இப்பொழுது காமராஜருடைய வார்த்தைகளை செவி சாய்ப்பார்கள் என்பதை நாங்கள் சற்று சந்தேகத்துடன் பார்க்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். எனவேதான் எனக்கு முன் பேசிய எங்கள் கட்சியின் தலைவர்களில் ஒருவரான கனம் உறுப்பினர் என். வி. நடராஜன் அவர்கள் கூறியது போல எந்த நாளிலே ஹிந்தியை இந்த நாட்டிலே புகுத்துகிறார்களோ, ஆட்சி மொழியாகப் புகுத்துகிறார்களோ, அந்த நாளை நாங்கள் துக்க தினமாகக் கொண்டாடுவது என்று முடிவு செய்து இருக்கிறோம். கனம் நண்பர் சந்திரம் அவர்கள் பேசும் போது அந்த தினத்தில்மட்டும் அந்த துக்கநாளைக் கொண்டாடாது இருக்கும்படி கேட்டுக் கொண்டார்கள். அதற்கும் பதில் கூறினார்கள். ஹிந்தி புகுத்துகின்ற நாளை விட்டு விட்டு வேறு ஒரு நாளில், துக்கம் என்று ஏற்பட்டு விட்டது என்று சொன்னால், துக்கம் கொண்டாடலாம் என்று. இன்று தமிழகத்தில் பெரும்பாலான மக்கள் ஹிந்தியைப் புகுத்துவதை எதிர்க்கிறார்கள். இதற்கு அறிகுறியாக பலர் தாங்களே பல போராட்டங்களில் ஈடுபட்டு சிறை சென்று வந்திருக்கிறார்கள். இனியும் எப்பேர்ப்பட்ட கஷ்டங்களை இந்த சர்க்கார் நமக்கு அளிப்பதாக இருந்தாலும், அவைகளைப் பொருட்படுத்தாமல் அதனை ஏற்பதற்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலுள்ள தலைவரிவிருந்து சாதாரண தொண்டன் வரையில் தயாராக இருக்கிறார்கள் என்பதையும் நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். குடியரசு தினம் புனிதமான தினமாக இருப்பினும், அன்றைய தினத்தில் ஹிந்தி திணிப்பதின் காரணத்தால் அந்த நாளை துக்க நாளாகக் கொண்டாடுவதாக முடிவு செய்திருக்கிறோம். அதேபோல ஹிந்தி வந்தால் தமிழ் அழியும் என்று நாங்கள் நிச்சயமாக நம்புகிறோம். தமிழ் அழியும் என்று நாங்கள் மட்டுமல்ல, பல தமிழ் அறிஞர்களும், புலவர்களும், மற்றும் உள்ள அரசியல் தலைவர்களும் கூறியிருக்கிறார்கள். காங்கிரசிலேகூட பல அங்கத்தினர்களுக்கு ஹிந்தி வரக்கூடாது, ஹிந்தியை கட்டாயமாக திணிப்பதை கண்டிக்கின்ற எண்ணம் இருந்தபோதிலும்கூட அவர்கள் கட்சியிலுள்ள கட்டுப்பாட்டுக்கு இணங்கத்தான் வாய் முடி மொளனிகளாக இருக்கிறார்கள். நீங்கள் வேண்டுமானால்

[திரு. ஆர். வெங்கடாசலம்] [22nd January 1965]

5-50
p.m.

உங்கள் கட்சியில் உள்ள அங்கத்தினர்களைக் கூப்பிட்டுக் கேட்டால் ஹிந்தியை எத்தனை பேர் ஏற்றுக் கொள்ள விரும்புகிறார்கள் என்பதை நீங்கள் உணருவீர்கள். அப்படி இருக்கின்ற போது மத்திய அரசாங்கம் ஹிந்தியைப் புகுத்த விரும்புகிறார்கள். இந்த அரசாங்கத்தின் சார்பில், தமிழக மக்கள் சார்பிலும், நீங்கள் ஹிந்தியைத் தடுத்து நிறுத்த முயற்சி எடுத்துக் கொண்டால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இத்தகைய கிளர்ச்சிகளை நடத்த வேண்டிய அவசியம் இருக்காது. எனவே அதற்காக அரசாங்கம் முனையவேண்டும், அரசாங்கத்தின் பொறுப்பிலுள்ள அமைச்சர்கள் முனையவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சமீபத்தில் நடைபெறக்கூடிய பஞ்சாயத்துத் தேர்தல்களைப் பற்றி இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். தமிழகம் முழுதும் உள்ள மேஜர்-மைனர் பஞ்சாயத்துகளுக்கு தேர்தல்கள் இம்மாதம் 28-ம் தேதியிலிருந்து பிப்ரவரி மாதம் இரண்டாம் தேதிவரையில் நடைபெற இருக்கிறது. எங்கள் டிவிஷனைப் பொருத்தவரையில், ஹைநர் டிவிஷனில் 26-ம் தேதி நாமினேஷன், 27-ம் தேதி அவை பரிசீலனை செய்யப்பட்டு சின்னங்கள் ஒதுக்கப்பட்டு 28-ம் தேதியன்று தேர்தல் நடைபெற இருக்கிறது. ஒதுக்கப்படும் சின்னம் என்ன என்பதைப் புரிந்து கொண்டு வாக்காளர்களிடம் சொல்வதற்கு சிறிதும் நேரம் இல்லாத நிலையில் வாக்குப் பதிவுத் தேதி அறிவிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. ஊராட்சி மன்றத் தேர்தலுக்கு வேட்பாளராக நிற்பவர்கள் நாமினேஷன் பேப்பர்கள் பரிசீலனைக்குப் பிறகு வாக்காளர்களைச் சந்திப்பதற்கு அவகாசமே இல்லாமல் இருக்கிறது. இந்தக் காரியங்களுக்கு வாய்ப்பு அளிக்கப்படும் முறையில் குறைந்தது ஒருவாரம், இல்லை எட்டு நாட்களாவது நாமினேஷன் பேப்பர் பரிசீலனைக்கும் வாக்குப் பதிவுத் தேதிக்கும் இடையில் இருக்கவேண்டும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அப்படி இருந்தால்தான் வேட்பாளர்கள் வாக்காளர்களிடம் தங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள சின்னத்தைப் பற்றிச் சொல்ல முடியும். அந்த அளவுக்கு கால வசதி இல்லாத காரணத்தால் இந்தத் தேர்தலை ஒத்தி வைப்பதற்கு முயற்சி எடுக்கவேண்டும் என்று கூறிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

* SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR: Mr. Chairman, Sir, first of all, I must thank the Government of Madras for the prompt action that they have taken in giving relief to the flood-affected areas in Ramanathapuram district.

The next thing which I propose to dilate on, is production, procurement, distribution and prices of foodgrains. With regard to production, much is talked about stepping up of production and the incentive that is being given by the Government. Fortunately, the Food Minister has come and I propose to give him some suggestions which, I hope, he will promptly implement.

Agriculturists are facing innumerable difficulties and as a practical agriculturist, I can lay emphasis on some of the important points. First of all, there are the vagaries of the monsoon. There

[22nd January 1965] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliar]

is no timely rain. So far as this year is concerned, like many other years we got the monsoon only at the end of October and afterwards there was heavy rain with the result that there was devastation in some areas and there was no sowing and transplanting in other areas.

Secondly, the agriculturists are the poorest of the poor. These ryots do not get their necessary requirements in time. Supposing a ryot wants to install a pumpset, he does not get it in time. He does not get cement. Iron and other commodities that are essential are very costly. There is an increase in the prices of these articles with the result that the ryot finds it difficult to step up production. I need hardly say that land reforms have played much havoc. They have curbed the enthusiasm of the people and production has gone down completely.

With regard to loans and other things, if the ryot puts in an application, it takes months and months and the papers do not see the light of day. Suppose he goes to the co-operative society and puts in an application for a loan of Rs. 100. Rs. 10 is taken as share capital, Rs. 10 as compulsory saving and another Rs. 10 is spent on going round and round the co-operative society. The result is that after six months he gets Rs. 70. With regard to sinking of wells, there are so many difficulties and I do not want to dilate upon them.

Next, after he produces, he is called a hoarder. He is producing foodgrains to sell. His idea is to sell them as and when he wants money. Some of the well-to-do ryots store them and sell them in the lean months. Now they are subjected to all sorts of harassment. The question of procurement has come up. So far as procurement is concerned, three agencies are now working—the Government agency, co-operatives and the private sector. My submission is that the Government should not at all come into the picture of procurement. The top officers who have now been appointed know next to nothing and they create a lot of confusion in the minds of the Government and the Ministers. As Chairman of the Public Accounts Committee for the past five years, I know that on the last occasion when there was food rationing, the Government of Madras lost Rs. 11 crores and that amount had to be written off after a good deal of discussion. If the work was left to the co-operatives or the private sector, the Government can find fault with them and deal with them severely. When the Government take up the procurement work, who is to question them?

This problem has to be considered in all its aspects. My submission is that the procurement work should be entrusted either to the co-operatives or to the private sector or both by division of zones and it should be done as expeditiously as possible.

With regard to fixation of price, there seems to be some difficulty. Some of us were invited by the Commissioner of Civil Supplies. We had a long discussion. He said that he would look into the matter. Of course, the Government of Madras have to submit

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliar] [22nd January 1965]

proposals to the Government of India and the Food and Agriculture Ministry will take their own time to fix the final price. This is the time for procurement.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: I would like the hon. Member to explain what he means by fixation of prices because prices have been fixed. What is the further discussion he had, I am not able to grasp. So, I would like him to explain.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR: Procurement has not been very satisfactory so far as some of the districts are concerned. The ryot thinks that the price is low. Some of the procuring agencies are not very keen to procure because the margin that is left to the procuring agencies is next to nothing. Some ryots are willing to give paddy. When the procuring agents go, they give wet paddy or paddy mixed with mud because the price is not attractive. There is so much of conflict going on. The Commissioner of Civil Supplies said that he would put up the whole matter before the Minister, get clarification and address the Government of India. That is what Mr. Kaiwar was telling us day before yesterday. I would request the Hon. Minister to take up the matter and see that a fair price is fixed as early as possible.

கனம் திரு. வி. ராமைய்யா: ஏற்கனவேதான் விலை நிர்ணயம் செய்து ஆகியிருக்கிறதே? அந்த விலைக்குத்தான் வாங்கமுடியும், பிறகு இதில் என்ன சிரமம் இருக்கிறது?

திரு. வி. கே. இராமஸ்வாமி முதலியார்: இப்போது நிர்ணயம் செய்துள்ள விலை போதாது என்று யாரும் நெல்லைப் போட முன் வரவில்லை. இந்த விலைக் கொள்கையே மாறும் என்று எண்ணிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆனால் சர்க்கார் இன்னும் விலையை 'டிப்ரெஸ்' பண்ணி வாங்கவேண்டும் என்று ரகசிய அறிக்கை விட்டு இருப்பதாக அவர்கள் எண்ணிக்கொண்டு இப்போது நெல்லைப் போட முன்வரவில்லை. விலை உயர்ந்து கொண்டே போகும் போது எப்படி 'டிப்ரெஸ்' பண்ணி வாங்கமுடியும் என்று எண்ணுகிறீர்கள்?

Then, Sir, there is skyrocketing price of other articles of consumption. Side by side supply of some articles of consumption has been brought down. Take, for instance, dhall and pulses. There is provincialism in all States. The Punjab is refusing to permit the export of pulses. So also Maharashtra is doing. I have brought it to the notice of the Chief Minister. He has taken up the matter in all earnestness. Permission is likely to be received in a day or two. If orders issue late, the whole thing will go underground and the Madras State may not get pulses to the extent required.

With regard to increase in dearness allowance, the hon. the Leader of the Opposition was pointing out that the Central Government went on increasing the dearness allowance of the Central

22nd January 1965] [திரு. வி. கே. இராமஸ்வாமி முதலியார்]

Government servants. My submission is that the dearness allowance of the State Government servants also should be increased. But the extra expenditure that is incurred by the Madras Government should be entirely met by the Central Government. Otherwise the Centre should have consulted our Government before making the announcement. It should be possible for the Government to get the entire grant from the Government of India.

There is talk of black money and some raids are going on. That is also due to the policy of the Government. There is a lot of evasion of payment of tax. The whole taxation system will have to be revised. There should be less taxation and proper implementation and collection. In this way the Government may get a lot of money. The feeling is that after a certain limit earning becomes a burden and there is no incentive to earn more. That has become the order of the day.

With these words, Sir, I resume my seat, and I hope the Minister for Food will give due consideration to what I have said.

MR. CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. to-morrow.

The House then adjourned.

IV.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* 82. Notification issued with G.O. Ms. No. 1634, Rural Development and Local Administration, dated 5th August 1964 regarding the appointment of Joint Development Commissioner to exercise the powers and perform the duties of Inspector and delegation of powers vested in Government made to the Joint Development Commissioner.

* 83. Half-yearly review of the activities of the Public Health Department for the first half-year 1964.

* 84. Notification issued with G.O. Ms. No. 3743, Home, dated 2nd December 1964, regarding amendment to the Madras Home Guard Rules, 1963.

* 85. Notification issued with G.O. Ms. No. 2254, Local Administration, dated 27th October 1964, regarding the constitution of Attur Town Panchayat as a Municipality with the name Attur, Salem district.

* 86. Notification issued with G.O. Ms. No. 2570, Revenue, dated 26th October 1964, regarding amendment to the Special Rules for the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Subordinate Service.

[22nd January 1965]

* 87. Notification issued with Rc. NB. 1. 40634/64, dated 11th August 1964, by the Collector of North Arcot regarding the 'No Confidence Motion' against Sri M. Palani, President, Chitteri Panchayat, North Arcot district.

* 88. Notification issued with G.O. Ms. No. 2777, Rural Development and Local Administration, dated 31st December 1964, regarding exclusion of some Panchayats from Pattukottai Panchayat Union and inclusion in the Madukkur Panchayat Union, Thanjavur district.

* 89 Notification issued with G.O. Ms. No. 2120, Rural Development and Local Administration, dated 12th October 1964, regarding constitution of Mahabalipuram Township under the Madras Panchayats Act, 1958.

* Laid on the Table of the House on 19th January 1965.

† Kept in the Legislature Library.

22nd January 1965]

APPENDIX.

[Vide answer to Starred Question No. 44 on page 186.]

There is no provision in the forms of application for admission to Engineering Colleges to indicate the religion to which the candidates belong. Hence it is not possible to furnish communitywise particulars of the students admitted to Engineering Colleges in the State during 1964-65. A break-up of the admitted candidates into Scheduled Castes and Tribes and others is however furnished below :—

Admissions to Engineering Colleges in Madras State during 1964-65 :—

Name of college.	Undergraduate Courses.						Post-Graduate courses.					
	Description of course.	Number of students admitted.			Others.	Total.	Description of course.	Number of students admitted.			Others. Total.	
		SCs.	STs.	SCs. and STs.				SCs. STs.	SCs. and STs.			
(1) 2 Government Colleges and 4 private colleges under the control of the Director of Technical Education.	(2) Five year Integrated B.E.	(3) 58	(4) ..	(5) 58	(6) 1,042	(7) 1,100	(8) M Sc. (Engineering) —College of Engineering, Guindy.	(9) 2	(10) ..	(11) 2	(12) 26	(13) 28
Three year B.E. for Bachelors of Science.	Three year B.E. for Bachelors of Science.	..	..	..	160	160	P.S.C. College of Technology, Coimbatore.	..	..	..	30	30
Regional Engineering College, Tiruchirappalli.	Five year Integrated B.E.—Madras State students.	..	..	..	83	83						
Other State students.	Other State students.	2	..	2	35	37						

Nil.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Saturday, 23rd January 1965.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Goldsmiths

* 1. SN. Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representation from the goldsmiths in the State for the reduction of licence fees, etc; and

(b) if so, the action taken or proposed to be taken thereon ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Sir, there was a very long procession sometime back in the streets of Madras, and the people also came to Fort St. George to present a memorandum to the Hon. Minister concerned. Did they present a memorandum to the Hon. Minister, and if so what happened to the representations made by them? The Hon. Minister said in reply to sub-clause (a) of the question that no representation had been received.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The question that has been put is ' Whether any representation has been made by the goldsmiths for reduction of licence fees '. I said there was no such petition. .

SRI S. K. SAMBANDHAN : What was the petition submitted by the long procession that came to Fort St. George the other day?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, they wanted to have so many other facilities such as more lands, liberal assistance, educational facilities, and so on. Actually the licence fee is only Re. 1, and I do not think a procession is called for to reduce the licence fee of Re. 1.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Sir, it is not only to draw the attention of the Government to the need for reduction of the licence fees but also to other things, I put that question. Instead of mentioning all the grievances, I mentioned licence fee, etc. What was the action taken by the Government on the representations made ?

[23rd January 1965]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, if the question is too general, it is not possible to answer it. If specific questions are put on each item, I will be able to answer them. For instance, if a question is asked 'How much money was given as advance', I can give the answer. We have sanctioned loans to the tune of Re. 1 crore and disbursed actually Rs. 75 lakhs to the goldsmiths. So, if each item is mentioned in the question, I can give the answer.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR: Do the Government think that with these generous grants the Government have made the goldsmiths feel happy?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, happiness is a state of mind. All that I can say is, the Government are giving them liberal assistance.

State Handloom Finance Corporation

* 56 Q.—DR. A. CHIDAMBARANATHAN: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the State Handloom Finance Corporation has started functioning;

(b) if so, how the Directorate is composed; and

(c) whether any financial aid from the Government of India is expected in this behalf?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) Yes.

(b) The Directorate of the Corporation consists of two ex-officio Directors and nine Non-official Directors.

(c) No.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. Minister tell us the total investment, and how the amount has been contributed?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, the capital of the Corporation is Rs. 50 lakhs, and it has been oversubscribed. This I think is one of the rare instances in the whole of the Madras State in recent years where the capital has been oversubscribed.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Do the Government infer anything from such oversubscription? The Hon. Minister said that this was a rare instance in the whole of Madras where the capital had been oversubscribed.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: I am not able to follow the question.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Do the Government draw any inference from the fact that in this case alone the capital has been oversubscribed?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: People like that.

[23rd January 1965]

SRI S. K. SAMBANDHAN: My point is that it only shows that the Government neglected the independent sector of the weavers which is now likely to get some assistance from the Government. Would the Government be prepared to give them more assistance?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: The inference I draw is that the Government action is very, very popular.

DR. A. CHIDAMBARANATHAN: Who are the ex-officio Directors of the Corporation?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: The Director of Handlooms and the Director of Industries.

DR. A. CHIDAMBARANATHAN: Who is the Chairman of the Corporation?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: The Director of Handlooms.

Major irrigation or power projects in the State

* 57 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the Government have made any representation to the Government of India to take over any of the major irrigation or power projects in the State; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) No Sir.

(b) Does not arise.

Paddy cultivation

* 58 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) the number of acres under paddy cultivation and the average production of paddy per acre during the year 1963; and

(b) the percentage of increase in the acreage of paddy cultivation and the average production of paddy per acre as compared to 1962?

THE HON. SRI P. KAKKAN: (a) The estimated area under paddy cultivation and the average production per acre for the year 1963-64 are 6,473,000 acres and 1,991 lbs. per acre respectively.

(b) As compared to the figures for 1962-63, the acreage in 1963-64 increased by 2.1 per cent while the average production of paddy per acre decreased by 0.6 per cent.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்: கனம் தலைவர் அவர்களே, அரசாங்கம் எவ்வளவு தொகை செலவு செய்கிறார்கள்? இவ்வளவு தொகை செலவு செய்தும் 0.6 சதவிகிதம்தான் ஒரு ஆண்டில் உற்பத்தி அதிகமாகி இருக்கிறது என்று அரசாங்கத்தின் கணக்கி

[23rd January 1965]

ருக்கிறது. இதற்கு ஏதாவது அரசாங்கம் மேற்கொண்டு நடவடிக்கை எடுக்க இருக்கிறார்களா அல்லது அதைக்கொண்டு திருப்தியடைகிறார்களா?

கனம் திரு. பி. கக்கன் : எப்போதுமே அதிகமாக உற்பத்தி செய்ய வேண்டும் என்பது தான் அரசாங்கத்தின் ஆசை. அதைக் கொண்டு நாங்கள் திருப்தியடையவில்லை.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : Why has there been a drop in the yield ?

THE HON. SRI P. KAKKAN : The drop in the average yield per acre is mainly due to unfavourable seasonal conditions during the year 1963-64.

DR. H. V. HANDE : How much is this short of the target set for the Five-Year Plan ?

THE HON. SRI P. KAKKAN : The hon. Member may put a separate question.

DR. H. V. HANDE : Was a committee appointed recently by the Food Ministry to augment paddy production, that is, about six months ago ?

THE HON. SRI P. KAKKAN : The hon. Member may put a separate question.

Burma evacuees

* 59 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state the number of evacuees who have arrived in Madras from Burma as on 1st September 1964 ?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : 11,386.

3-10 p.m. SRI K. KAMALAKANNAN : May I know the number of evacuees who arrived from East Pakistan as on 1st September 1964 ?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : This is about Burma evacuees.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. Minister tell us the total number of evacuees who came from Burma to India and also the percentage of those evacuees who arrived in Madras State ?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : The total number who arrived on the given date is 11,386. Even subsequent to that date, I have figures of evacuees who arrived up to 8th October 1964. The total number up to 8th October 1964 is 22,004. Of these, the bulk related to Madras. Three ships touched at Vizag. Of these only a very small number came over here. In the first batch up to 31st August 1964, 13 adults and 8 children belong to Andhra. In the second batch from 1st September to 8th October 1964 8 adults and 2 children belong to Andhra. Sixty-seven adults and 36 children who arrived up to 31st August 1964 and sixty-seven

[23rd January 1965]

adults and 17 children who arrived from 1st September 1964 to 8th October 1964 belong to Kerala. The figures of people who went to other parts of India are 81 adults and 40 children, and 54 adults and 39 children respectively.

SRI S. K. SAMBANDHAN : This is only to draw the attention of the Hon. Minister to the fact that the largest number of evacuees from Burma came to Madras, as most of them are related to people in this State. So, will the Government enquire why they left Burma and under what conditions, and whether the Government of India Embassy there helped them or whether it was because of want of help from the Embassy they left Burma?

MR. CHAIRMAN : The hon. Member is going into the fundamentals.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : All these are to be answered in Parliament. As the hon. Member is anxious to have some information, I will try to answer some of his questions. As per the statement, the figures relate only to the ships which brought evacuees to Madras. It does not mean that other States did not have people returning from Burma. I know alternative ships touched Vizag, and they belong to Andhra. As far as our Embassy at Burma are concerned, they are rendering whatever help is necessary, but most of the people were affected by the nationalisation policy of that Government, over which, I do not think, we have any control.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Have the Government received complaints from the evacuees that they did not get proper treatment from the Embassy at Rangoon there?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : How can I answer all these questions?

SRI M. RAJAH IYER : Will the Hon. Minister, who received the Tamilian evacuees, be pleased to tell us, whether most of those people had to leave their property behind, and whether it is also true that many of them had to leave their Burmese wives behind because, according to the Burmese custom, wife is considered to be the man's property?

MR. CHAIRMAN : The question has a very restricted scope of asking only for the number of evacuees. If the Hon. Minister is prepared to answer it, I have no objection.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : The scope of the answer is also very limited. This is a subject which is to be dealt with by the Government of India in the Foreign Affairs Ministry. Still I took a personal interest in this matter, as a large number of evacuees came back to Madras, and a big problem was created. Actually we took it up with the Government of India, and particularly for settling them in life. The Government of India have come forward to help us all.

[23rd January 1965]

திரு. கே. பாலசுப்பிரமணிய அய்யர் : கோயம்புத்தூரிவிருந்து வந்து சென்ட்ரல் ஸ்டேஷனில் உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் பாகிஸ்தான் ஆகதிகள் கொஞ்சம் பேர். அவர்கள் என்ன ஆனார்கள்.

கனம் திரு. வி. ராமய்யா : அவர்கள் எல்லாம் திரும்பி போய் விட்டார்கள்.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. Minister tell us what the Government have done for all these evacuees, and whether they have been provided with proper place or lands or houses or any other loan assistance, etc?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : We are doing our best; not only the Government, but the private industrialists also helped us; and, I should say, a very large number of the evacuees have been settled. Now the bulk of the people, who have returned in large numbers, have relatives in the different districts. Only a portion of them have no roots, in whose case we had to take immediate action, and they have been provided for in the various camps set up in different districts.

People of Indian origin in Ceylon

* 60. Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state whether this Government had been consulted by the Government of India before they entered into an agreement with the Ceylon Government about the people of Indian origin in Ceylon?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : There was no official correspondence between this Government and the Government of India on the subject matter of the talks. The Chief Minister and the Minister for Food of this State participated in the discussion between the Prime Ministers of India and Ceylon that took place at Delhi.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. Minister tell us whether this Government have given any consent to, or expressed regret for, the agreement that has been reached between the Government of India and the Government of Ceylon?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : This an agreement purely between the Government of India and the Government of Ceylon, and as far as we are concerned, we expressed to our Prime Minister the difficulties in taking large numbers, and he has assured not only the Chief Minister of Madras but also Parliament that people who come back to India under this agreement will be given all facilities and the problem will be treated as a national problem and that the Government are responsible to give every help that is necessary to settle the problem.

[23rd January 1965]

திரு. ஆர். வெங்கடாசலம் : இலங்கை இந்தியர் பிரச்சனை பல் லாண்டுகளாகவே, பண்டித நேரு அவர்களாலேயே, தீர்க்கப்படாமல் இருந்தும் இப்போது அவசர அவசரமாக இத்தகைய முடிவுக்கு வந்ததன் காரணம் என்ன?

கனம் திரு. வி. ராமய்யா : இதில் என்ன அவசரம் இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. பல வருஷங்களாகவே பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்திக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இப்போது இந்திய அரசாங்கத்தின் கொள்கை அவர்களோடு பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்தி சுமுகமாக தீர்க்க வேண்டும் என்பதே. ஆகையால் இதில் அவசரம் ஒன்றும் இருப்பதாக எனக்குத் தெரியவில்லை.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. Minister tell us whether this Government are quite satisfied with all the clauses of the agreement that was reached between the Government of India and the Government of Ceylon and whether any representations have been received either from the Ceylon Indians or from their relatives in India?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : I do not think that I am here to pass any judgment on the agreement, but as far as the Madras Government are concerned, we have placed our case before them saying that it will be a very huge task for us to get them settled in our State, and the Prime Minister has assured us that he will treat this as a national problem and the Government of India will come to our help. Not only the Government of India, but the other States also will take some responsibility.

DR. H. V. HANDE : When the problem is so colossal and when we are not able to solve the problem, how did this Government accept the proposals of the Prime Minister of India?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Where do this Government come in? It is the Government of India and the Government of Ceylon that came to an agreement. We placed our difficulties before the Government of India and the Prime Minister was good enough to say that he would come to our help.

DR. H. V. HANDE : Had not this Government impressed upon the Government of India the hardships of these people?

*THE HON. SRI V. RAMAIAH : I have answered the question.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Sir, may I know whether this Government gave any approval to the agreement or not.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : There is no question of my approval. This is an agreement between the Government of India and the Government of Ceylon. I do not think I come into this. But the Prime Minister was good enough to include me in the delegation.

[23rd January 1965]

Admission to M.S. and M.D. Courses

* 61. Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state with reference to the answer given to Legislative Council Question No. 112 on 9th March 1964—

(a) the number of applications received from—

(i) service candidates; and

(ii) non-service candidates for admission into M.S., and M.D. Courses for the year 1963;

(b) whether all the applicants selected underwent training in non-clinical side; and

(c) if so, the period of their training or service in non-clinical side?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM:

	MS.	MD.
(a) (i) Service candidates	14	17
(ii) Non-service candidates.. .. .	49	31
(b) No.		
(c) Does not arise.		

SRI S. K. SAMBANDHAN: Sir, some time before when answering question No. 112 on the 9th March 1964, the Hon. Minister said that experience in the non-clinical side was an important factor that counted during the selection. Why is it that the Hon. Minister now says that the answer is 'No' to clause (b).?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: Sir, the question is, whether all the applicants selected underwent training in non-clinical side. My answer is that the non-clinical side doctors working on the clinical side particularly in Anatomy are considered for selection, but those who have not worked on non-clinical side, but have put in three years of service are considered for this admission.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR: Which is the selection authority for these M.D. and M.S. courses?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: The Director of Medical Services is the Chairman, and the Deans of the Madras Medical College and the Stanley Medical College are the Members.

Valkaradu forest, Theni

* 62. Q.—SRI N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Co-operation be pleased to state—

(a) whether there is any proposal by the Director of Medical Services for the assignment of land in Valkaradu forest, Theni, for the construction of a hospital; and

[23rd January 1965]

(b) if so, the stage at which the matter now stands?

THE HON. SRI N. S. S. MANRADIAR.—(a) Yes.

(b) The Government have not yet taken a decision on the construction of a Government Hospital at Theni. The proposal is being examined. The question of transfer of forest land for construction of the hospital will arise only after the proposal is sanctioned.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தேனியில் முன்சிபல் டவுனுக்கு ஒரு ஆஸ்பத்திரி கட்டுவதற்கு 30 ஏக்கர் நிலம் கிடைக்கவில்லை ஆகவே இது கட்டப்படாமல் இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். எனவே வால்காடு பகுதியிலிருந்து காட்டு இலாகா விளர் முப்பது ஏக்கர் நிலத்தை பெற்றுத் தருவதாக இருந்தால் அந்த ஆஸ்பத்திரியைக் கட்டுவதில் ஆட்சேபனை ஒன்றும் இல்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. எனவே வால்காடு காட்டுப்பகுதியிலிருந்து 30 ஏக்கர் நிலத்தை தரத்தயாராயிருக்கிறோம் என்று காட்டு இலாகா அறிவிப்பார்களா?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றாடியார் : இந்தக் கேள்வி எவக்குச் சம்பந்தப்பட்டது இல்லை. இந்தக் கேள்வியை ஹெல்த் மினிஸ்டருக்குப் போட்டால் சரியாக இருக்கும்.

* 63. Q.—SRI N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Co-operation be pleased to state whether the Co-operative Building Society, has applied for the assignment of 25 acres of land in Valkaradu Forest at Theni, Madurai district?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றாடியார் : ஆம். அரசாங்கம் அனுப்பி உத்தரவு பிறப்பித்திருக்கிறார்கள். [ஜி.ஓ.எம்.எஸ். நிர். 2796, உணவு & விவசாயம்; தேதி 9 10 1964.]

Colachel Port

* 64. Q.—SRI M. SANKARALINGAM PILLAI: Will the Hon. the Minister for Co-operation be pleased to state—

(a) whether the Colachel Port has been included in the scheme for the development of minor ports;

(b) if so, the allotment made for it; and

(c) when the scheme will be completed?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றாடியார் : (அ) ஆம்.

(இ) மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் கொளச்சல் துறைமுகத்தில் சரக்கு மேடையோடு கூடிய கப்பல் துறை ஒன்றைக் கட்டுவதற்கு இந்திய அரசாங்கம் 2 லட்சம் ரூபாய் நிதி வகை செய்துள்ளது.

(உ) பூமி அடிமட்ட நிலையை ஆராயத் துறைமுகம் வேலைகளுக்காக ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. பூமி அடிமட்ட நிலை ஆய்வுப்பணி முடிந்த பிறகு, இவ்வேலை மேற்கொள்ளப்பட்டு முடிக்கப்படும்.

[23rd January 1965]

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை: தலைவர் அவர்களே, இதற்காக மூன்றாவது திட்டத்தில் இரண்டு இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் நான் அங்கே டிஸ்ட்ரிக்ட் டெவலப்மெண்ட் கௌன்ஸிலில் கேட்டபோது அது இப்போது கைவிடப்பட்டதாகச் சொல்லப்பட்டது. ஆதலால் இதில் எது உண்மை என்று தெரியவில்லை. எது உண்மை என்று தெரிந்துகொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றாடியார்: இப்போது இவர்கள் கேட்ட கேள்விகளுக்குப் பதில் சொல்லியிருக்கிறேன். உண்மை எது என்று கேட்டால், பதில் சொல்லத் தயாராயில்லை.

3-20 திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்: கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்தத் திட்டம் முன்னதாகவே மூன்றாவது திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டு பூமி அடி ஆராய்ச்சி வேலை நடந்துகொண்டு இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். இந்தப் பூமி அடி ஆராய்ச்சி வேலை நான்காவது திட்டத்திலாவது முடியுமா அல்லது அதற்கு அடுத்து ஐந்தாவது திட்டத்துக்கும் போகும் என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் விளக்குவார்களா?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றாடியார்: இந்த ஆராய்ச்சிகளை யெல்லாம் எவ்வளவு நல்ல முறையில் செய்யவேண்டுமோ அப்படிச் செய்தால்தான் நல்லது. அவசரப்பட்டு இப்படிப்பட்ட ஆராய்ச்சிகளைச் செய்தால், துறைமுகம் ஏற்படுவதற்குப் பதிலாக அதை கடல் அடித்துக்கொண்டு போய்விட்டால்; பிரயோஜனம் இருக்காது. ஆகவே ஆராய்ச்சி கொஞ்சம் காலதாமதம் ஆனாலும்கூட முறையாகச் செய்தால்தான் நல்லது.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்: கால தாமதத்திற்கும் அளவு இருக்கிறது. ஆகவே இதை துரிதப்படுத்த முயற்சி செய்யப்படுமா?

Overhead tanks

* 65. Q.—SRI N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

- (a) the number of overhead tanks existing as on 21st April 1964 within the limits of each Panchayat Union in Madurai district;
- (b) the number of overhead tanks under construction; and
- (c) the number proposed to be constructed?

THE HON. SRI S. M. A. MAJID: (a) to (c): A statement is placed on the table of the House.

(அ), (இ) & (உ).—சபையில் ஓர் அறிக்கை வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: தலைவர் அவர்களே, பழனி, தொப்பம்பட்டி, வடமதுரை, சேடப்பட்டி ஆகிய ஊர்களில் ஒவ்வொரு யூனியனிலும் ஒரு லட்சம் மக்கள் வாழ்ந்தும் ஒவ்வொரு ஊருக்கும் ஒரு ஓவர்ஹெட் டாங்க்தான் இருக்கிறது. ஆகவே அந்த அந்த ஊர் பெண் ஜனங்களில் பாதிபேர் நான் முழுவதும்

[23rd January 1965]

தண்ணீர் எடுக்கும் வேலையைத்தான் செய்கிறார்கள். ஆகவே ஒதுக்கப்பட்ட பணத்தைக் கண்டிப்பாக பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் செலவு செய்யவேண்டும் என்று அரசாங்கத்தில் உத்திரவு போடுவார்களா? அல்லது பணம் ஒதுக்காமல் இருந்தால் பணம் ஒதுக்கும்படியாகவாவது சீக்கிரத்தில் உத்தரவு போடுவார்களா?

கனம் திரு. எஸ். எம். ஏ. மஜீத்: கனம் அங்கத்தினர் பொதுவாக ஜில்லா வாரியாக உள்ள ஓவர்ஹெட் டாங்கைக் குறிப்பிட்டுத்தான் கேள்வி கேட்டார்கள். தனிப்பட்ட முறையில் எந்தெந்த பஞ்சாயத்து யூனியனில் இந்த மாதிரி இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டால் சீக்கிரமாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்: கிராமங்களுக்கு மேல் குடிதண்ணீர் நிலையம் எந்தெந்த திட்டங்களின் கீழ் அனுமதிக்கப்படுகிறது, எந்த அளவுக்கு அது அனுமதிக்கப்படுகிறது என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுவார்களா?

கனம் திரு. எஸ். எம். ஏ. மஜீத்: வில்லேஜ் ப்ரொக்ராம் கீழ் ஒவ்வொரு ஓவர் ஹெட் டாங்குக்கும் நாற்பதாயிரம் ரூபாய் அதிக பட்சமாக ஒதுக்குகிறார்கள். இதில் பஞ்சாயத்து காண்ட்ரிபூஷன் 25 சதவிகிதம் செய்கிறது பிற்பட்ட வகுப்பினரும் ஏழைகளும் மிகுதியாக உள்ள இடங்களில் இந்த 25 சதவிகிதம் கொடுக்க வேண்டியதில்லை என்று அரசாங்க உத்திரவிட்டிருக்கிறது.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்: நகர பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் இந்தத் திட்டம் உரியதா என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. எஸ். எம். ஏ. மஜீத்: உரியதுதான்.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்: பஞ்சாயத்து யூனியன் ஒவ்வொன்றுக்கும் எவ்வளவு தொகை ஒதுக்கப்பட்டது, எவ்வளவு செலவு செய்யப்பட்டது என்ற ஸ்டேட்மென்ட்டை அரசாங்கம் சபையில் சமர்ப்பிக்க முன் வருமா?

கனம் திரு. எஸ். எம். ஏ. மஜீத்: மாநில அளவிலா அல்லது மாவட்ட அளவிலா?

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்: மாநில அளவில்.

கனம் திரு. எஸ். எம். ஏ. மஜீத்: முடியும்.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ANNOUNCEMENTS.

(1). MESSAGE FROM THE GOVERNOR.

MR. CHAIRMAN: I have received a message from the Governor of Madras recommending to the Legislative Council the consideration of the Madras Appropriation Bill, 1965.

[23rd January 1965]

(2) MESSAGE FROM THE ASSEMBLY.

MR. CHAIRMAN: I have also received a message from the Hon. Speaker, Legislative Assembly, transmitting a copy of the Madras Appropriation Bill, 1965 (L.A. Bill No. 2 of 1965) as passed by the Legislative Assembly and signed by him for the recommendation of the Council and certifying that the Bill is a Money Bill within the meaning of Article 199 of the Constitution of India.

I have further received message from the Hon. Speaker, Legislative Assembly, transmitting copies of the following Bills as passed by the Legislative Assembly and signed by him for the concurrence of the Council:—

1. The Madras Places of Public Resort (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 12 of 1964).
2. The Madras Cultivating Tenants' Protection (Continuance) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 3 of 1965).
3. The Madras Tenancy (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 4 of 1965).
4. The Madras Land Improvement Schemes (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 5 of 1965).

III. CALLING ATTENTION TO DISTRIBUTION OF UNCLEAN RICE TO CARDHOLDERS IN MADRAS CITY.

DR. H. V. HANDE: Mr. Chairman, I wish to call the attention of the Hon. the Minister for Food to a matter of urgent public importance, namely, the frustration and dissatisfaction of large sections of family card-holders in Madras City, on account of periodical distribution of deteriorated, substandard and unclean rice to them by the Civil Supplies Department through various shops.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Sir, it is no doubt true that there has been complaint of the quality of rice, particularly of Akkula variety procured from Andhra Pradesh. Again the Kuruvai variety procured from Thanjavur is never consumed in Madras City, which has always a preference for Nellore variety of rice. Though the rice supplied is generally wholesome, its appearance has not always appealed to some of the city dwellers. Considering that rice had to be procured with great speed to meet an unexpected shortage of rice in the city caused by the vagaries of rice trade, the Government did not have the time nor the personnel to subject it to the normal checks. Nor was it practicable to do so in the case of the rice from Andhra because any insistence on quality would have resulted in Andhra merchants refusing to supply any rice to Madras. Naturally there was complaint of inferiority in the quality of rice, supplied through some of the ration shops in the city. Whenever any complaint has come to the notice of the Government, it has been attended to and the rice replaced. Strict instructions have been issued to the officers of the Civil Supplies Department that no unwholesome quality rice should be issued in future. Distinction has, however, to be drawn between bad rice and rice of coarser

CALLING ATTENTION TO DISTRIBUTION OF UNCLEAN RICE TO 257 CARDHOLDERS IN MADRAS CITY.

23rd January 1965] [Sri V. Ramaiah]

varieties. In any emergency, it is never possible to avoid the issue of coarser varieties of rice. Government are now satisfied that whatever rice is issued through the ration shops is wholesome and of standard quality and instructions issued to the officers are adequate to see that good quality rice only is supplied. Now that internal procurement has begun in Madras State and the Civil Supplies Department has been properly organised, it will be possible in future to see to the supply of good quality rice in the City.

In Madras City complaints regarding quality of rice should be made to the Assistant Commissioner of Civil Supplies or the Additional District Supply Officer, Madras, who have definite instructions to deal with such complaints speedily and effectively.

IV. GOVERNMENT RESOLUTION.

CONSTITUTION OF THE YERCAUD TOWNSHIP.

THE HON. SRI S. M. A. MAJID: Sir, I move—

“That in pursuance of sub-section (1) of section 4 of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958), the House do resolve that the Shevaroy Panchayat Town in the Salem district which is a health resort and an industrial colony be declared to be a township.”

Sir, section 4 of the Madras Panchayats Act, 1958, empowers the State Government to constitute Township Committees for the administration of areas which are industrial, labour, or institutional colonies or health resorts with a view to provide special administration for those areas.

The Shevaroy Hills constitute the present Yercaud sub-taluk. As far as the Revenue administration is concerned, there is an independent Deputy Tahsildar with the usual revenue staff. Shevaroy Town Panchayat consisting of nine taraffs is the unit of local administration for the area. It has a population of 24,006 as per the 1961 census and covers a total area of 147.5 square miles. It has an annual average income of Rs. 1,70,000. A good part of the population is composed of tribal people, commonly known as Malayalees. The Panchayat Union named “Yercaud Panchayat Union” is also functioning for the same area.

The Government have considered that this hill region and industrial area can be better developed by a special unit of administration like the Township Committee consisting of both officials and non-officials rather than by the existing Town Panchayat. The Tribal Development Scheme and other programmes may also be implemented in a better way by a Township Committee. The Government therefore propose to constitute a township for ‘Yercaud’, i.e., the Shevaroy Panchayat area, treating it as a health resort and an industrial colony under section 4 of the Madras Panchayats Act, 1958. A notification regarding constitution of the Township will be placed on the table of the Legislative Council in due course.

[23rd January 1965]

MR. CHAIRMAN: The question is—

“That in pursuance of sub-section (1) of section 4 of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958), the House do resolve that the Shevaroy's Panchayat Town in the Salem district which is a health resort and an industrial colony be declared to be a township.”

The resolution was put and carried.

V. DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS—cont.

MR. CHAIRMAN: The Hon. Minister has agreed that one more hon. Member, Sri K. Anbazhagan, may speak, before he replies to the debate. Sri K. Anbazhagan will now speak.

3-30
p.m.

திரு. க. அன்பழகன்: சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, தமிழக ஆளுனர் அவர்களுடைய உரையின் மீது இந்த மன்றத்தில் எனது கருத்துக்களைத் தெரிவிப்பதற்கான நல்லதொரு வாய்ப்பினைப் பெற்றமைக்காகப் பெரிதும் மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்.

ஆளுனர் அவர்களுடைய உரைக்கு நன்றிதெரிவிக்கும் முறையில் ஆளும் கட்சியினரின் சார்பில் தீர்மானம் ஒன்று இங்கே கொண்டுவரப்பட்டு இருக்கிறது. இப்படி நன்றி தெரிவிப்பதில் உண்மையிலேயே எனக்கு வேறுபாடு இல்லை என்றாலும் கூட வருத்தத்தைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டு இருக்கும் காரணத்தால் எனது வருத்தத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஆளுனர் அவர்கள் ஆற்றும் உரையின்மீது விவாதம் செய்வது என்பதையொட்டி சட்டமன்றம் நாட்டில் நிகழும் பல்வேறு பிரச்சனைகளைப்பற்றி விவாதிப்பதற்கான நல்ல வாய்ப்பினைப் பெற்று இருந்தாலும் இந்தச் சட்டமன்ற நிகழ்ச்சிகள் வரவர சுருங்கி வருகின்றன என்பதையும் அதன் காரணமாக பல்வேறு கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கும் வாய்ப்புகளும் குறைந்து உருகின்றன என்பதையும், இன்னும் மத்திய ஆட்சியின் அதிகாரப் பெருக்கின் காரணமாக சட்டமன்றங்கள், ஆட்சி மன்றங்களின் நடைமுறைகள் வரவர சுருங்கி வருகின்றன என்பதையும் நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நினைவுபட்ட விரும்புகின்றேன்.

பொதுவாக நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது விவாதிக்கப்படுவதை போன்றதொரு வாய்ப்பிற்குப் பிறகு, நான்கு திங்களுக்குப் பிறகு தான் நாட்டில் நடக்கும் பல்வேறு பிரச்சனைகள் குறித்து மீண்டும் இந்த மன்றத்தில் விவாதிப்பதற்கான வாய்ப்பு ஏற்படுகின்றது. இடைக்காலத்தில் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு அறிக்கையைத் தயாரித்து இந்த மன்றத்தின் முன் வைத்தால் அதன் மூலம் இந்த மன்றத்தின் நடவடிக்கைகளைப் பெருக்கிக்கொள்ள முடியுமானால் அத்தகைய வாய்ப்பு ஜனநாயகத்திலே நாம் ஆற்ற வேண்டிய பணிகளுக்குப் பெரிதும் உதவியாக இருக்கும் என்று நான் நம்புகின்றேன்.

23rd January 1965] [திரு. க. அன்பழகன்]

ஆளுனர் அவர்கள் தமது உரையில் ஒரு சில கருத்துக்களைத் தெரிவித்து இருந்தாலும் கூட அவர் அரசாங்கத்துக்கு இக்கட்டாக இருக்கும் கருத்துக்களைத் தெரிவிக்காமல் விட்டுவிட்டார்கள் என்று எண்ண வேண்டியிருக்கிறது. இது அவர்கள் மீதுள்ள குறையில்லை. ஏன் என்றால் அரசாங்கம் தனது தவறுகளைப் பற்றி சட்டமன்றம் விவாதிப்பதற்கு வாய்ப்பினைத் தராமல் இருப்பதைத்தான் தனது குறிகொளாக பெற்று இருக்கிறது என்பதை நாம் பல நாட்களாகப் பார்த்து வருகின்றோம். இத்தகைய குறிக் கொளிக்கொண்டுள்ள ஒரு அரசாங்கம் விவாதத்திற்குரிய பிரச்சனைகளை எவ்வளவுக்கெவ்வளவு குறைத்துக் காண்பிக்க முடியுமோ அவ்வளவு குறைத்துக் காண்பிப்பதில் ஆச்சரியம் ஒன்றும் இல்லை.

உதாரணத்துக்குச் சொல்லவேண்டுமானால் தனுஷ்கோடியில் ஏற்பட்ட புயலால் பெரும் சேதம் ஏற்பட்ட நிலைமைகள் குறித்து நாடு முழுதும் அனுதாபம் தெரிவித்து இருக்கிறது. இந்த மன்றத்திலுள்ளவர்களும் தங்களது ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவித்து இருக்கின்றனர். அரசாங்கமும் ஓரளவிற்கு தனது கடமையைச் செய்து இருக்கிறது என்றாலும் கூட இந்தப் புயலால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு ஈடு செய்யும் முறையில் அவர்களுடைய உதவிக்காக எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள் போதுமானவையாக இல்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அவர்களுடைய புனர் வாழ்வுக்காக அரசாங்கம் தூற்று ஐம்பது லட்சம் ரூபாயை ஒதுக்கி இருந்தாலும் ஒதுக்கப்பட்ட தொகையில் முழுப்பலனும் அவர்களுக்குக் கிடைக்கும் வகையில் அரசாங்கம் சறுசுறுப்பான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

அடுத்தபடியாக இப்படிப்பட்ட நேரத்தில் பல்வேறு நிலுவனங்களின் சார்பிலும் வசதிபடைத்த தனி நபர்களிடமிருந்தும் புயலால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுடைய உதவிக்கென நன்கொடையாக ஏராளமான பொருள்கள் வழங்கப்படுகின்றன. அதே முறையில் ஒரு தனி மனிதர், இந்த மன்றத்தில் முன்னாள் உறுப்பினர், திரு. எம். ஜி. இராமசுந்திரன் அவர்கள் ஒரு லட்சம் ரூபாயை நன்கொடையாக அளிப்பதற்கு முன்வந்தது இந்த மன்றத்திலுள்ளவர்களால் பாராட்டப்படவேண்டிய ஒன்றாகும். இதை இன்று டாக்டர் சிவானந்தம் அவர்கள் பாராட்டிப் பேசியதற்காக நான் அவர்களுக்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கின்றேன். ஆனால் அந்த ஒரு லட்ச ரூபாயானது முதல் அமைச்சர் அவர்களிடம் கொடுக்கப்படவில்லை, அரசாங்கத்திடம் சேர்ப்பிக்கப்படவில்லை என்று சொல்லப்பட்டது. இந்தத் தொகையை அரசாங்கத்திடம் கொடுக்க வேண்டும் என்று நன்கொடை அளிக்க முன்வந்த நண்பர் கருதியிருந்தாலும்கூட அதே நேரத்தில் அவர் பாதிக்கப்பட்ட இராமேஸ்வரம் பகுதிக்குச் சென்ற நேரத்தில் அங்குள்ள மக்கள் அரசாங்கத்தின் மூலம் செலவழிக்கப்படும் தொகையின் முழுப்பலனையும் சாதாரணமாகப் பெற முடிவதில்லை, எனவே அங்கு பணியாற்றும் சர்வ கட்சிக்குழுவினரின் மூலம், காங்கிரஸ் கட்சியினரும் சேர்ந்துள்ள கழுவினரின் மூலம் இத்தொகை விநியோகிக்கப்

[திரு. க. அன்பழகன்] [23rd January 1965]

பட்டால், செவ்வழிக்கப்பட்டால் நாங்கள் உடனடியாகப் பயனடைய முடியும் என்று கேட்டுக்கொண்டதன் காரணமாக, அவர் அரசாங்கத்திடம் அல்லது முதல் அமைச்சர் அவர்களிடம் அந்தத் தொகையை அளிக்கவில்லை. இப்படி நற்பணியாற்றும் சர்வ குழுவினரின் மூலம் பஞ்சாயத்து நிறுவனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் மூலமாக வழங்க முன்வந்து இருந்தாலும் அது அவர் மக்களுக்குச் செய்யும் உதவிதான் என்பதை நான் நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். இப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பங்களில் யார் உதவியளிக்க முன்வந்தாலும் அரசியல் காரணங்கள் குறுக்கிடாமல் நன்கொடை அளிக்க முன் வருகின்றவர்களைப் போற்றுவதுதான் நாகரீகமாகும் பண்பாகும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

4-60 p.m. அடுத்தபடி அங்கே ஏற்பட்ட புயலுக்கு, புயலால் ஏற்பட்ட சேதங்களுக்கு யார் காரணமாயிருந்தார்கள் என்பது அல்ல இப்போது நம் முன் உள்ள பிரச்சனை. இந்தப் புயலானது இன்றைய தினம் நமக்கு எல்லாம் மிகத் தெளிவாக ஒரு எச்சரிக்கை போன்று அமைந்து இருக்கிறது. எவ்வளவுதான் விஞ்ஞானம் வளர்ச்சியடைந்து இருந்தாலும், எவ்வளவுதான் அவற்றை உபயோகித்துக்கொள்ளும் வசதிகளை ஏற்படுத்தி வைத்துக்கொண்டு இருந்தாலும், வாய்ப்பு ஏற்படும் நேரத்தில் சம்மந்தப்பட்ட இலாகாவின் சுறுசுறுப்புடன் அவற்றை உபயோகித்துக்கொள்பவர்களாக இருந்தாலொழிய, விபத்து நேரப் போவதைத் தடுக்கும் முறையில் மக்களை எச்சரிப்பதற்கான சுறுசுறுப்புள்ளவர்களாக இருந்தாலொழிய பொறுப்பான பீடத்தில், இரயில்வே இலாகாவில் இருப்பதைப் போன்று, பொறுப்பான பீடத்தில் வீற்று இருப்பவர்கள் தங்கள் கடமையை உணர்ந்து செயலாற்றினாலொழிய, வரும் விபத்துக்களைத் தடுக்க முடியாது. தடுக்க முடியாது என்பது மட்டும் இல்லை. வரும் விபத்துக்களைக் குறைக்கக்கூட முடியாது, அவற்றால், ஏற்படும் அழிவின் அளவைக் குறைக்கக்கூட முடியாது என்பதைப் பொறுப்பான இடத்தில் உள்ளவர்கள் உணர்வதற்கு இந்தப் பெரும் விபத்தும் உயிர்ச் சேதமும் வாய்ப்பாக இருக்கும் என்று நான் நினைவூட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து தமிழகத்தைப் பொருத்த வரையில் கடந்து சென்ற ஆண்டு தொடர்ந்து பல துயரங்களைக் கொடுத்துச் சென்றது என்பதை இந்த மன்றத்தில் குறிப்பிட்டால் அது மிகையாகாது என்று எண்ணுகிறேன். அவற்றில் ஒன்று பர்மாவிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட தமிழரின் துயரம். பல ஆண்டுகளாக பல தலைமுறைகளாக வாழ்ந்து வந்த நமது இனத்தார் அங்கே வாழ்க்கையை நடத்த முடியாத நிலைமைகள் ஏற்பட்டதன் காரணமாக அவர்களுடைய உடமைகள் அனைத்தும் பறிக்கப்பட்டு, பலாத்காரமாக வெளியேற்றப்பட்டார்கள். அமைச்சர் அவர்களுடைய கூற்றுப்படி ஏறத்தாழ பதினொராயிரம் பேருக்குமேல் தமிழகத்துக்கு வந்து இருக்கிறார்கள். அவர்கள் இங்கே வந்த பிறகு ஏன் வந்தோம் என்று வேதனைப்படும் நிலைதான் அவர்களுக்கு இன்று இருக்கிறது என்று சொன்னால் அமைச்சர் அவர்கள் மறுக்க மாட்டார்கள் என்று நான் எண்ணுகிறேன். அவர்கள் அங்கிருந்து

[23rd January 1965] [திரு. க. அன்பழகன்]

நமது நாட்டுக்கு வரத்தயாராயில்லை என்ற நேரத்தில் நமது நாட்டின் சார்பில் அங்கே பர்மாவில் உள்ள இந்திய தூதுவர் அலுவலகத்தின் சார்பில், 'அங்கே சேன்றால் பயிர் செய்வதற்கு நல்ல விளைச்சல் நிலங்களை இனாமாகத் தருவார்கள் இன்னும் பல பல வசதிகளைச் செய்து தருவார்கள்' என்றெல்லாம் உறுதி மொழி கூறப்பட்டதாம். அவர்கள் அத்தகைய உறுதிமொழிகளை நம்பி இங்கே வந்ததற்குப் பிறகு அங்கேயே இருந்து கூலி வேலை செய்து பிழைத்தாலும் பிழைக்கலாம் இங்கே வேலைகூட இல்லாமல் இருக்கிறோமே என்று வேதனையுற்ற மனத்தோடு கண்ணீரும் கம்பலையுமாக கதறும் காட்சியை நான் திருச்சிக்குப் பக்கத்திலுள்ள குடியிருப்பில் கண்டேன். அது போலவே மதுரை பஸ் நிலையத்தில் காத்து இருந்தபோது கண்டேன். அவர்கள் திரும்பி வந்த ஒருசில நாட்கள் வரையில் குடும்பத்துக்கு ஒண்ணரை ரூபாய் அல்லது இரண்டு ரூபாய் வீதம் அரசாங்கம் கொடுப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் ஒண்ணரை ரூபாய் அல்லது இரண்டு ரூபாய் எப்படி ஒரு குடும்பத்துக்குப் போதும் என்பதைச் சற்று யோசித்துப்பார்க்க வேண்டும். இந்தப் பரிதாபகரமான நிலைமைக்கு அவர்கள் இன்று உள்ளாக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைகளை அவர்களுக்கு ஏற்படுத்தியது பர்மிய அரசாங்கம்தான். என்றாலும்கூட இந்த நிலை ஏற்படாதிருக்க என்னென்ன முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன என்பதை இது வரையில் மத்திய அரசாங்கம் சொல்லவில்லை ஏன் மேற்கொள்ளவில்லை என்று கேட்க முடியாத பரிதாபகரமான நிலையில் நமது சென்னை அரசாங்கம் இருக்கலாம். ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆனால் அப்படிக்கேட்கும் குரல் இந்த மாதிரியான மன்றங்களில் ஒலித்தால்தான், டெல்லியில் உள்ளவர்கள் இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் ஏற்படும்கூட சற்று அக்கரை எடுத்துக்கொள்ளுவார்கள் என்று நான் உறுதியாக நம்புகிறேன். இவர்கள் அங்கே இருந்து வரும் போது அங்கே அவர்கள் சேர்த்து வைத்திருந்த தனிப்பட்ட உடமைகள் அனைத்தும், பொன்னும் பொருளும் இந்திய தூதுவர் அலுவலகத்தில் ஒப்படைக்கப்பட்டன. அவை இன்னும் இவர்களிடம் ஒப்படைக்கப்படவில்லை என்று கேள்விப்பட்டேன்.

இதுபோன்ற இலங்கையில், இன்று நேற்று அல்ல, இன்னும் சொல்லப்போனால் இரண்டு அல்லது ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கரையேறிய கள்ளத்தோணிகள் இல்லை. ஐம்பது அறுபது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு குடியேறியவர்கள், இரண்டு மூன்று தலைமுறைகளாக வாழ்ந்து வந்தவர்கள், அங்கேயே திருமணம் செய்து கொண்டு குழந்தைகளும் குடும்பமுமாக வாழ்ந்துவருபவர்கள், எட்டு இலட்சம் பேர். அவர்கள் இன்றைய தினம் அங்கே வசிக்க முடியாத நிலை ஏற்பட்டு, அவர்களுக்கு இன்று குடி உரிமை மறுக்கப்பட்டு வருகின்றது. அதைப் பெறுவதற்கு அவர்கள் போராடிக்கொண்டு வருகின்றார்கள். உலக நாடுகளின் மரபு சாதாரணமாகக் கொள்ளப்படும் நடை முறைப்படிப் பார்த்தால் ஒரு நாட்டில் பிற நாட்டார் குடியேறி நீண்ட நாட்கள் அகியிருந்து நிரந்தரமாக அங்கேயே வாழவிரும்பினால், அவர்களுக்கு அந்நாட்டின் குடியுரிமை வழங்கப்படுவதுதான் மரபு. இயற்கையும்

[திரு. க. அன்பழகன்] [23rd January 1965]

கூட. ஒரு வேளை சினர்களைப் போன்று இருந்தால் துரோகத்துக் காக வெளியேற்றப்படுவார்களே தவிர மற்றவர்கள் வெளியேற்றப் படுவதில்லை. ஆனால் இலங்கையில் குடியேறியவர்கள் பெரும் பாலும் தொழிலாளர்கள். அந்த நாட்டின் வளத்துக்காக தங்களை பெரிதும் ஈடுபடுத்திக்கொண்டு, அங்குள்ள காடுகளை அழித்து அந் நாட்டை வளமுள்ள நாடாக ஆக்கியவர்கள், பெரும்பாலும் தொழிலாளர்கள். இந்த எட்டு இலட்சம் மக்களுக்கு குடியுரிமை மறுக்கப்பட்டதன் காரணமாக அவர்களை வெளியேற்றும் முயற்சியில் அந்த அரசாங்கம் முழுமுச்சுடன் இறங்கி இருக்கிறது. என்ன காரணத்தாலோ தெரியவில்லை, எந்த நெருக்கடி ஏற்பட்ட தன் விளைவாகவோ தெரியவில்லை.

அவர்களில் பெரும்பாலோர் தொழிலாளர்களாக இருப்பவர்கள். அந்த 8 லட்சம் மக்களிலும் பெரும்பாலோருக்கு குடியுரிமை வழங்கப்படாத காரணத்தால் அவர்களை வெளியேற்ற இலங்கை அரசு முயற்சித்தக் காரணத்தால், இந்திய சர்க்கார் இதில் தலையிட்டார்கள். ஆனால் இந்திய சர்க்கார் என்ன காரணத்தினாலோ, என்ன அவசரத்தினாலோ, என்ன பேரத்தாலோ அவர்களில் 5 லட்சம் பேருக்குமேல் இந்த நாட்டிற்குத் திரும்பி வர சம்மதித்து இருக்கிறார்கள். இதைக் கண்டு தமிழக மக்கள் எதிர்த்துக் குரல் எழுப்பினால் என்ன செய்வது என்றுதான் அப்படிப்பட்ட ஒப்பந்தத்திற்கு தாங்கள் மட்டும் சம்மதம் கொடுத்துவிட்டதாக பழி முழுவதும் மத்திய சர்க்கார் மீது வந்து விடுமோ என்று தமிழக முதலமைச்சர் அவர்களையும் இன்னும் இங்கே இருக்கின்ற உணவு அமைச்சர் அவர்களையும் அவர்களுடைய சம்மதத்தையும் பெற்று தான் உங்கள் வட்டாரத்தைச் சேர்ந்த மக்களை இலங்கையிலிருந்து இங்கே கூப்பிட இருக்கிறோம், அவர்களை இங்கே திரும்பிப் பெற இருக்கிறோம் என்ற முறையில் முடிவு எடுத்திருக்கிறார்கள். நான் சொல்லுவது இதற்கெல்லாம் சென்னை அரசாங்கம்தான் முழுப் பொறுப்பு என்று குற்றம் சுமத்தவில்லை. ஆனால் அந்தந்த மக்களுக்காக வாதாடுவதாக இருந்தால், இந்த உலகத்திலேயே வாதாட வேண்டிய அரசாங்கம் சென்னை அரசாங்கமாக இருக்க முடியுமே தவிர வேறு எந்த நாட்டு அரசாங்கமுமிருக்க முடியாது. அவர்களுடைய வருகை கூட இந்தத் தமிழ்நாட்டிலுள்ள 3½ கோடி தமிழ் மக்களை பாதிக்குமே தவிர, அகில இந்தியாவிலும் வேறு எந்த இடத்து மக்களுக்கும் அதனால் பாதகம் ஏற்பட்டுவிடாது. இப்படி 5 லட்சம் இலங்கைத் தமிழர்களை வெளியேற்றும் அதே நேரத்தில்தான் இந்திய அரசு இலங்கை அரசுடன் தோழமை உறவு பூண்டு நட்புரிமை கொண்டாடிப் பழகும் நிலையில் இருக்கிறார்கள். இப்போது 5 லட்சம் மக்களை வெளியேற்ற எந்த நியாயத்தின் காரணமாக இந்திய சர்க்கார் சம்மதித்தார்கள் என்பது புரியவில்லை. இது மத்திய அரசாங்கத்தின் செயல் என்று தமிழ்நாட்டு அரசாங்கம் சொன்னாலும் அதை எந்த அடிப்படையில் தமிழ்நாட்டு அரசாங்கம் ஒப்புக்கொண்டது? இதை கடைசி வரையில் கண்டிப்போம் மறுப்போம் என்று சொல்லாமல், ஏதோ உதவி செய்கிறார்கள் மத்திய அரசினர் என்ற காரணத்தால் ஒத்துக் கொண்டு வந்தார்களோ என்னவோ எனக்குத் தெரியவில்லை.

[திரு. க. அன்பழகன்]

நான் உண்மையிலேயே வருத்தப்படுகிறேன். கண்டிக்கக்கூட எனக்கு மனமில்லை. நான் கண்டிப்பதற்குக் காரணம் ஆரம்பத் திலேயே தமிழ்நாட்டு அமைச்சர்கள் இந்த ஒப்பந்தத்திற்கு மறுத்துவிட்டிருந்தால் இன்று இது நடந்திருக்காது. மத்திய அரசாங்கத்திற்கும் இந்த நாட்டு மக்கள் இந்த ஒப்பந்தத்தைக் கண்டிருக்கிறார்கள் என்று உறுதிப்பட்டிருக்கும். தமிழ்நாட்டு அரசாங்கம் சொல்லலாம் “இது எங்களுடைய பொறுப்பு அல்ல. இதில் எங்களுக்கு உரிய பங்கெல்லாம் ஆலோசனை சொல்லுவது தான்” என்று சொல்லலாம். அப்படியென்றால் தமிழ்நாட்டு அமைச்சர்களை மட்டும் அழைப்பானே? வங்காள அமைச்சர்களை அழைக்காமல், ஆந்திர அமைச்சர்களை அழைக்காமல், கர்நாடக அமைச்சர்களை அழைக்காமல், தமிழ்நாட்டு அமைச்சர்களை மட்டும் அழைத்து ஆலோசனை கேட்கிறார்கள் என்றால் அதற்குக் காரணம் இந்தப் பொறுப்பில் தமிழ்நாட்டு அரசாங்கம் முதன்மை யுடையது என்பதனுல்தான்; இதனால் தமிழ்நாடு பாதிக்கப்படும் என்ற காரணத்தினால்தான் இங்கேயுள்ள அமைச்சர்களை அழைத்து ஆலோசனை கேட்டார்கள். வேண்டுமானால் அமைச்சர்கள் சொல்லலாம். வருகிற எல்லோரையும் நாங்கள் தமிழ்நாட்டிலேயே தங்க விடப்போவதில்லை. உத்தரப்பிரதேசத்திற்கும், மத்தியப் பிரதேசத்திற்கும் அனுப்பப்போகிறோம் என்றுகூட சொல்லலாம். அந்த மாநிலங்களும் கூட ஒப்புக்கு வாருங்கள் என்று கூட அழைக்கலாம். இந்த நேரத்தில் நான் ஒன்றை சொல்லிக்கொள்ளுவேன். பாகிஸ்தானிலிருந்து குடியேயர்ந்து இந்தியாவிற்கு வந்து வாழ முடியும் என்று கருதிய வங்காள அகதிகளில் சிலர் மது கோவைப் பகுதிக்கு வந்தார்களே அவர்கள் அங்கே வாழும் சூழ்நிலை இருந்ததா? நாம் என்ன வகுப்பு வாத உணர்ச்சியோடு அவர்களோடு நடந்துகொண்டோமா அல்லது தனிப்பட்ட சூழ்நிலை காரணமாக ஏற்பட்ட துப்பாக்கிப் பிரயோகத்திற்குக்கூட இன வேற்றுமை காரணம் அல்லவே. எனவே அந்த அகதிகள் அங்கே வாழ முடியாமல் திரும்பிவிட்டதைப் போல் போளத்திற்கு சென்ற அகதிகள் திரும்பிவிட்டதைப்போல் தான் தமிழ்நாட்டுக்கு வந்து சேர வேண்டிய மக்களை வேறு பகுதி களில் வாழ வழி வகை செய்து கொடுத்தாலும் அங்கே வாழத் தக்க சூழ்நிலை ஏற்படாது. இலங்கைத் தமிழர்களுக்கு பஞ்சா பில் வாழ இடம் கொடுத்தாலும் அங்கே நீண்ட நாட்களுக்கு வாழ முடியாது. எனவே இந்த 5 லட்சம் தமிழ் மக்கள் தமிழ்நாட்டுக்கு வரும்போது அவர்களை குடியமர்த்தும் பெரும்பொறுப்பு தமிழ்நாட்டு அமைச்சர்களுடையது மட்டுமல்லாமல் இந்த நாட்டு மக்களையும் சேர்த்திருக்கிறதல்லவா? அப்படி குடியேயர்ந்த தவர்களின் வாழ்வு எப்படி இருக்கும்? நன்றாக வளரும் ஒரு செடியை அதனிடத்திலே இருந்து பிடுங்கி வேறு இடத்தில் நடுவதைப்போல் அவர்கள் வாழ்க்கையும் வாடி வதங்கி விடாதா? அவர்களின் நல்ல வாழ்விற்கு அழிவு ஏற்பட்டுவிடாதா? அப்படிப் பட்ட காரியத்திற்கு இந்தச் சர்க்கார் உடந்தையாக இருந்தார்கள் என்ற காரணத்தினால்தானே என்னவோ, தனுஷ்கோடி துறை முகத்தையே அடித்துச்செல்லும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் செயல் ஆண்டவனுக்கே பொறுக்காது என்ற காரணத்தினால்தான்

[திரு. க. அன்பழகன்] [23rd January 1965]

—என்னடா அன்பழகன் கூட ஆண்டவனைப்பற்றி பேசுகிறானே என்று எண்ணுகிறீர்களா? இப்போதெல்லாம் பெரியவர்கள் அடிக்கடி சொல்லுவதனால் எனக்குக்கூட இந்த நம்பிக்கை வருகிறது. அந்த நம்பிக்கை காரணமாகத்தான் சொல்லுகிறேன், ஆண்டவனுக்கே பொறுக்காத காரணத்தினால்தான் இலங்கைத் தமிழர்களுையெல்லாம் எந்த துறைமுகத்தின் வழியாக இறக்கி ஏற்றிக் கொண்டு போனார்களோ அந்த தனுஷ்கோடி துறைமுகத் தையே கடல் அடித்துச்செல்லும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த அளவுக்கு புயலால் பாதிக்கப்படும் நிலை தனுஷ்கோடிக்கு, வந்ததே, இலங்கைத் தமிழர்களை இந்த நாட்டில் திரும்பி வருவ தற்கு ஒப்புக்கொள்ளும் அந்த ஏற்பாட்டினை எண்ணிப்பார்த்தால் அது இந்த உலகத்திற்கே அடுக்காத செயல் என்று புலப்படுத்தும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அது மட்டுமல்ல.

திரு. என். ஆர். தியர்காஜன்: அவர்கள் தாய் வீட்டிற்கு வருவதை சரியில்லை என்று கூற முடியுமா?

திரு. க. அன்பழகன்: தாய் வீட்டிற்கு வரவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். தாய் வீட்டிலே சோற்றுக்கு கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும்போது எந்தப் பெண்ணும் தாய் வீட்டிற்கு வர விரும்புவதில்லை. அந்த வகையில் நாமே இன்று சோற்றிற்கு கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும்போது இலங்கையிலேயிருந்து 5 லட்சம் தமிழர்கள் இங்கே வரலாம் என்று சொல்லுவது உண்மை யிலேயே அறிவுடைய செயலாகாது. வேண்டுமானால் அங்கே நெருக்கடி ஏற்பட்டு அங்கே குடியிருமை தரப்படாதவர்கள் தாங் களாகவே நம் சர்க்காருக்கு ஒரு வேண்டுகோளைப் போட்டிருந்தால் அதைப் பெருந்தன்மை என்று கருதி ஏற்றுக்கொண்டிருக்க முடியும். 5 லட்சம் பேர் இந்தியா திரும்புவர் என்றால் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 35,000 பேர் அதாவது நான் ஒன்றுக்கு 100 பேர் என்று இங்கே வந்தாலும் அதன் விளைவு எவ்வளவு பாதகத்தை ஏற்படுத்தும் என்று தமிழ்நாட்டு அரசாங்கம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அந்த அளவுக்கு ஆபத்தான பிரச்சனையை இந்த ஆண்டு தமிழ்நாட்டு அரசாங்கம் வரவேற்றுக்கொண்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அது மட்டுமல்ல. நாட்டிலே இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகளால் வருத்தம் ஏற்பட்டிருக்கும் அதே நேரத்தில்தான் மூன்று இடங் களிலே போலீஸ் துப்பாக்கி பிரயோகம் நடைபெற்றிருக்கிறது. அதைக் குறித்து இந்த மன்றத்தின் பெரும்பாலான தகுதிவாய்ந்த உறுப்பினர்கள் தங்கள் கருத்தை தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தை யாரும் கண்டிக்காமல் இருக்க முடியாது. அப்படி கண்டிக்கிறபோது அது பற்றி நீதி விசாரணையின் மூலம் நியாயம் வழங்கப்பட வேண்டும் என்பது நியாயமான கோரிக்கையே. ஆனால் அப்படிப்பட்ட நியாயம் இன்னொரு வகையாக கிடைத்துவிட்டது என்பது ஒருவருக்கும் திருப்தியை ஏற்படுத்தாது. நியாயம் வழங்குவதென்பது முறைப்

[23rd January 1965] [திரு. க. அன்பழகன்]

படியாக செய்யப்பட வேண்டும். நீதிபதியைக் கொண்ட விசாரணையை நடத்த வேண்டும் என்ற குறைந்த பட்ச வேண்டு கோளைத்தான் இந்த நாட்டில் உள்ள பல்வேறு கட்சியின் தலைவர்கள் தெரிவித்தார்கள். நீதிபதிகளால் கிடைக்கக்கூடிய நியாயம், அமைச்சர்களாலே கிடைத்தாலும் சரி, அதிகாரிகளாலே கிடைத்தாலும் சரி, நீதிபதி விசாரணையில் வெளிப்படும் சில உண்மைகள் மற்ற நேரங்களில் வெளிப்படாது. நீதிபதி தரும் தண்டனையைப் பற்றி அல்ல நான் குறிப்பிடுவது. கோவையிலே அகதியின் மேல் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்து சுடப்பட்டதற்கு நியாயமான காரணம் இருக்கிறது என்ற கருத்து அரசாங்கத்தின் அதிகாரிகள் சார்பில் தெரிவிக்கப்பட்டது. அதற்குப் பிறகு தமிழ் நாட்டு அரசாங்கத்தின் உள்துறை அமைச்சர் கக்கன் அவர்கள் அந்த போலீஸ்காரரை அந்த அலுவலகமிட்டு நீக்கி வைத்து உத்தரவு போட்டதையும் அறிவோம். எனவே அதிகாரிகளிடையே கருத்து வேற்றுமை முரண்பாடு இருக்கிறது. அமைச்சர்களுக்கும் அதிகாரிகளுக்குமிடையே கருத்துவேற்றுமை ஏற்படுவதைப் பார்க்கிறோம். இப்படித் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் ஏற்படும் நிலை ஏற்பட்டுவிட்டால் அதுபற்றி நீதி விசாரணை கேட்பதில் தவறு ஏதுமில்லை. வெறும் தடியடிப் பிரயோகம் நிலை ஏற்பட்டால் நீதி விசாரணை இல்லாமல் அதிகாரிகளின் விசாரணையே போதும் என்று கூட கூறிவிடலாம். மக்களுடி திருப்தியடைந்துவிடு வார்கள். ஆனால் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் என்று போலீஸ்காரர் நடத்திய பிறகு அதற்கு நீதி விசாரணை நடத்துவதைத் தவிர வேறு எதுவும் போது மக்கள் அந்த துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தின் அவசியம் பற்றி தெளிவடைய வழி ஏற்படுத்தாது. அது இன்றைக்கு அமைச்சர் செய்யாத ஒரு முடிவை நீதிபதி செய்து விடுவார் என்று கூட அல்ல இந்த விசாரணையைக் கோருவது. ஆனால் நீதிபதி மூலமாக ஏற்படுத்த வேண்டிய நம்பிக்கையை சர்க்கார் ஏற்படுத்தத் தவறி விட்டது. ஒருவேளை, நாகர்கோவில் சம்பவம் பற்றி நீதி விசாரணை ஏற்படுத்த ஒப்புக்கொண்டால் அது கோயம்புத்தூர் சம்பவத்திற்கும் போகலாம். இன்னும் கோவை நகரத்தில் நடைபெற்ற திகழ்சிவரை கூட போகும். இப்படி எல்லாவற்றிற்கும் நீதி விசாரணை ஏற்படுத்தவேண்டிய நிலை ஏற்படும். அதற்குப் பிறகு இப்படிப்பட்ட சில நிலைமைகளை சமாளிக்க முடியாது என்று எண்ணி சர்க்கார் இந்த விஷயத்தில் நீதி விசாரணைக்கு முன்வரவில்லையோ என்று கருதுகிறேன். அதற்காக என்னுடைய கண்டனத்தையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து தெரிவிக்க விரும்புவது இந்த நாட்டில் முக்கியமாக பல்வேறு துறைகளில் மத்திய சர்க்காரின் தலையீடு அதிகரித்து வரும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது, என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டியதைப் பற்றியாகும். மத்திய சர்க்கார் பல்வேறு துறைகளில் குறுக்கிடு செய்வதை இன்றைய தினம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் எடுத்துக் காட்டினார்கள். மாநிலங் களுக்கே தரப்பட்டுள்ள உரிமைகளில் மத்திய சர்க்கார் தனக்கும்

[திரு. க. அன்பழகன்] [23rd January 1965]

தொடர்புள்ள, உரிமையுள்ளதாக்கிக் கொள்ள விரும்பும் சூழ்நிலை இன்று ஏற்பட்டிருக்கிறது. கல்வித் துறையை எடுத்துக் கொண்டால் இன்றையதினம் அதை மத்திய சர்க்காரின் அமைச்சர் கண்காண்ட் லீஸ்ட்டில் கொண்டுவர முனைகின்றார். அப்படிச் செய்வதற்கு நாம் சம்மதித்தால் அதன் பின்விளைவு எப்படிப்பட்டதாக இருக்கும் என்பதை அமைச்சர்கள் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். சொல்லுகிறபோது கூட்டுப் பொறுப்பு என்பது கலப்பமாகத் தெரியும். ஆனால் கூட்டுப் பொறுப்பில் வலுத்தவன் கை தான் மேலே ஏறும். இளைத்தவன் கை கீழே தாழும். மத்திய சர்க்கார் இன்றைய தினம் கல்வியைக் கூட்டுப் பொறுப்பிலே கொண்டு வருவதற்கு நாம் சம்மதித்தால் காலம் செல்லச் செல்ல அவர் களுடைய கை தான் ஓங்கும். ஒரு வேளை கல்வி அமைச்சரான சாக்னா அவர்கள் ஆங்கிலத்தின் மூலம் தான் பொதுத் தொடர்பு ஏற்பட வேண்டும் என்று சொல்லுகின்றார். அந்த அளவிற்கு நல்ல எண்ணம் உடையவராக இருப்பதால் இதை ஏன் அவர் காரிடம் விடக் கூடாது என்று எண்ணிவிட்டால் நாளைக்கு இந்தி தான் உயர்தரப்பள்ளிகளில் இருக்க வேண்டும், உயர் படிப்பிற்கும் இந்தி தான் இருக்க வேண்டும், எந்தத் துறையிலும் இந்தி தான் இருக்க வேண்டும், சட்ட மன்றத்தின் அத்தனை நடவடிக்கைகளும் இந்தி மொழியில் மொழி பெயர்க்கப்பட வேண்டும் என்று இந்தி வெறி மிக்கவர் ஒருவர் அமைச்சராக இருக்கும்போது ஏற்படுத்தினால் நாம் என்ன செய்ய முடியும்? இன்றையதினம் கல்வியை கண்காண்ட் லீஸ்ட்டிற்கு கொண்டு செல்ல அனுமதித்து விட்டால் அதன் விளைவு நாளை தினம் இந்தி ஆதிக்கம் ஒங்கி நம் மாநிலங்களின் அடிப்படை உரிமைகள் பறிக்கப்படும் நிலை ஏற்படும் என்பதால் அதற்கு இந்தச் சர்க்கார் இடம் தரக் கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். நம் மாநிலத்தில் முதலமைச்சர் அவர்களே கல்வி அமைச்சராகவும் இருப்பதால்—அவர்கள் ஏற்கனவே சொல்லி இருக்கிறார். கல்வி மாநிலங்களுக்குரிய பிரச்சனை. ஆனால் அவர் சொன்ன பிறகு வேகு விரைவில் பல்வேறு விஷயங்களில் மாறிவிடுவதைப் போல் இந்தப் பிரச்சனையிலும் அவர் மாறிவிட்டால் இந்த மாநிலத்தின் அடிப்படை உரிமை பறிக்கப் பட்டு விடும் என்று கூறிக்கொள்ளுகிறேன்.

கல்வித் துறை பற்றி கூறும்போது இன்னொன்றையும் கூற விரும்புகிறேன். இந்த ஆண்டு பி.யூ.சி. வகுப்பில் படித்த மாணவர்களில் பல இடங்களில் நிறைய மாணவர்கள் நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். அப்படி நிறுத்தப்படுவதின் காரணமாக தரமான கல்வி பெற்றவர்களாக இல்லை. எனவே பி.யூ.ஸி.-யில் தேர்வு பெறக் கூடிய அளவுக்கு அவர்கள் தகுதி பெறவில்லை, என்று கல்லூரி முதல்வர்கள் காரணம் காட்டுகிறார்கள். இப்படி ஏற்படாமல் பத்தாவது வகுப்பு வரையிலே, பள்ளி இறுதி தேர்வு வரையில், மாணவர்கள் சரியான முறையில் தகுதியை உயர்த்தப்படாமல் போகின்ற காரணத்தால், பின்னால் அவர்கள் இந்த பி.யூ.ஸி. வகுப்புக்கு வந்தவுடனே போதுமான தகுதி பெறவில்லை என்று சொல்லி நிறுத்தப்படுகின்ற அளவுக்கு இருக்கிறது. ஆகவே சர்க்கார் கல்வித் துறையை சீர்திருத்தி, கல்வித் தரத்தை உயர்த்தி,

[திரு. க. அன்பழகன்] [23rd January 1965]

அப்படி உயர்த்துவதின் மூலமாக பி.யூ.ஸி.-யில் இடம் கிடைப்பவர்களுக்கு நூற்றுக்கு முப்பது, நூற்பது பேர் நிறுத்தப்படுகின்ற நிலைமையை தவிர்க்க வழி வகை காணவேண்டும்.

அடுத்து தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இன்றைய தினம் அரசாங்கத்தின் சார்பிலே இயங்குகின்ற பல்வேறு உள் ஆட்சித் துறையில் தேர்தல் நடைபெறுகின்றது. அப்படி நடைபெறுகின்ற தேர்தலில் வேட்பாளர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை சேர்ந்தவர்களிலே பலர் இந்த நாட்டிலே ஹிந்தி எதிர்ப்பு போராட்டத்தில் ஈடுபட்டதின் காரணமாக அவர்களை தேர்தலில் நிற்க முடியாமல் தடுத்திருக்கிறார்கள். அப்படி அவர்கள் தடுத்து நிறுத்தப்பட்டதற்கு அவர்கள் சொல்லுகின்ற காரணம் இது அரசாங்கத்தினுடைய உத்திரவு என்று தெரிவிக்கின்றார்கள். அப்படி இந்த அரசாங்கம் ஒரு உத்திரவை வெளியிட்டு இருக்குமானால், அதை இந்த சட்ட மன்றத்தில் வைக்க கடமைப்பட்டு இருக்கிறார்கள். என்ன காரணத்தினாலே அந்த வேட்பாளர்கள் தடுத்து நிறுத்தப் பட்டிருக்கிறார்கள் என்று அவர்கள் தெரிவித்து இருக்க வேண்டும். ஏனென்றால் தேர்தல் என்பது ஒரு கட்சிக்கு சம்பந்தப் பட்டது அல்ல. அதுவும் பஞ்சாயத்து தேர்தலைப் பொறுத்த வரையில் மிகத் தெளிவாக கட்சிகளே சம்பந்தப்படாமல் நடத்தப்பட வேண்டிய அளவுக்கு இன்றைய தினம் நடத்தப்பட இருக்கிறது. உள்நூரிலே கட்சிகள் இருந்தாலும், காங்கிரஸ் அதிலே தீவிரமாக இருந்தாலும், நோடியாக காங்கிரஸ் ஈடுபட்டு வருகிறது என்றாலும், வெற்றி தோல்விகள் மக்கள் கண்ணுக்கு புலப்படக் கூடாது என்ற காரணத்திற்காக காங்கிரஸ் ஈடுபடாத நிலைமையாக மாற்றி இருக்கிறார்கள். எந்த நோக்கத்தோடு மாற்றிக் கொண்டிருந்தாலும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலே இந்தி எதிர்ப்பு போராட்டத்தில் ஈடுபட்டவர்கள் இன்றைய தினம் வேட்பாளர்களாக இருக்க அனுமதிக்கப்படவில்லை என்றால் இது அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கைதானா, நடைமுறை திட்டம்தானா? எதற்காக இருந்தாலும் சரி, அதை சர்க்கார் தெரிவிக்க கடமைப் பட்டிருக்கிறார்கள். இன்ன காரணத்திற்காக இந்த வேட்பாளரை எடுத்துக் கொள்ளுவதற்கு இந்த சர்க்கார் அனுமதிக்கவில்லை என்று தெரிவித்து இருப்பார்களானால், அதை ஏற்றுக் கொள்ள தயாராக இருக்கிறோம். இவற்றை சொல்லுகின்ற நேரத்தில் ஹிந்தி எதிர்ப்பு போராட்டம் இன்றைக்கு 26-ம் தேதி ஜனவரி திங்கள் அன்று, அன்றைய தினத்தை துக்க நாளாக நடத்தப்படுகிற காரணத்தாலே, ஆளுகின்ற கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் வருத்தப்படுகிறார்கள், அதிகமாக கண்டிக்கிறார்கள். இதை துக்க நாளாக தெரிவிக்கிறார்களே என்று. நான் குறிப்பிட விரும்புவது எல்லாம் குடியரசு நாளை துக்க நாள் என்று தெரிவிக்க வேண்டும் என்ற ஆசை எங்களுக்கு இல்லை. ஆனால் குடியரசு நாளைத் தான் ஆதிக்க நாளாக டெல்லி சர்க்கார் அறிவித்து இருக்கிறார்கள். டெல்லி சர்க்கார் அதை ஆதிக்க நாளாக அறிவித்ததற்கு பின்னாலே தான், இந்தி மொழி தான் ஆட்சி மொழியாக அந்த ஜனவரி 26-ந் தேதி அன்றைய தினம் முடிசூட்டப்படுகிறது என்று அறிவித்ததற்குப் பிறகு தான் என்னைக்கு ஒரு மொழி மட்டுமே ஆட்சி மொழி என்று உரிமை பெறுவதற்கு சட்டப்படி நடவடிக்கை

[திரு. க. அன்பழகன்] [23rd January 1965]

எடுக்கப்பட இருக்கிறதோ, அன்றைய தினம் நாங்கள் வருத்தம் தெரிவிப்பது எந்த வகையில் தவறாகும்? இதை பார்த்து முதலமைச்சர் அவர்கள் என்ன கருதுகிறார்? திருமண வீட்டில் அழுவதா என்று கேட்கிறார். திருமண வீட்டிலே கூட நோயால் தாக்குண்ட ஒருவன் அழத் தான் செய்வான். ஆனால் அந்த நோயால் தாக்குண்டவனைப் பார்த்து பொறுத்துக் கொள்ள முடியாதா, அழலாமா என்று கேட்டால் அவனுடைய வயிற்று வலி அவனுக்கு அல்லவா தெரியும். அதைப் போல இந்த நாட்டில் ஹிந்தி திணிப்பதை உண்மையிலே துன்பம் என்று கருதுகிற திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் வருத்தத்தை தெரிவிக்காமல் இருப்பதற்கு இல்லை. ஆனால் அந்த குடியரசு நாள் கொண்டாட்டத்தை கலைப்பதோ, மற்றவர்கள் கொண்டாடுவதை வேண்டாம் என்று சொல்லவோ திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் முன் வரவில்லை. குடியரசு நாளை கொண்டாடுகிறவர்கள் அந்த மகிழ்ச்சியில் திணிப்பவர்கள், ஹிந்தி வருவதை பற்றி எள்ளளவும் மனம் கோணமல் அந்த மகிழ்ச்சி நாளை நாட்டில் அவர்கள் கொண்டாடலாம். ஆனால் எவர் வருத்தப்படுகிறார்களோ, அவர்கள் வருத்தம் தெரிவிக்க வாய்ப்பு தர மாட்டோம் என்றால் அதற்குத் தான் குடியரசு நாளை என்று கேட்க விரும்புகிறேன். அதற்கு இன்னொன்று சொல்லுவார்கள் தடியரசு என்று. அதைப் போல நாங்கள் ஆட்சி நடத்துகிறோம், நீங்கள் எப்படி வருத்தம் தெரிவிக்கலாம் என்று சொல்லுவது குடியரசு நாட்டுக்கு ஏற்றது அல்ல. வேண்டுமானால் குடியரசு நாளை கொண்டாடுவதை நாங்கள் ஆளும் கட்சியைப் பார்த்து வேண்டாம் என்றோ, கொண்டாடுகிற இடத்தில் நாங்கள் கலந்து கொண்டு நீங்கள் துக்கத்தை வெளிப்படுத்துங்கள் என்றோ நாங்கள் துன்பம் கொடுக்க முயற்சித்தால், பலாத்கார வாடையை காட்டினால், தவறான நடவடிக்கையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் நடந்து அதனால் ஆளும் கட்சிக்கு, ஆட்சிக்கு பெருமை குன்றிப் போகும் நிலைமை இருந்தால், அந்த அளவுக்கு அவர்கள் இந்த துக்க நாளை கொண்டாடுவதை நாங்கள் உண்மையாக அனுமதிக்க மாட்டோம் என்று சொல்லுவார்களேயானால், அதில் அர்த்தம் இருக்க முடியும். ஆனால் இன்றைக்கு நிலைமை என்ன? குடியரசு நாளை டெல்லியில் ஹிந்தி வெற்றி விழாவாக கொண்டாடுகிறார்களோ, அந்த வெற்றி விழா எந்த அடிப்படையில் தோன்றியது என்று ஒருகணம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டாமா? நாங்கள் ஹிந்தி வருகிறது என்று சொன்னால் எங்கே வருகிறது என்று கேட்பார்கள். ஹிந்தி வெற்றி பெற்று விட்டது, ஹிந்தி குடியரசு தினத்திலே முதல் ஆட்சி மொழி ஆகிவிட்டது என்று பேசி இன்றைய தினம் கொண்டாடுகிறார்கள். லால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்கள் முதலமைச்சராக, பிரதம மந்திரியாக இருப்பவர்கள், இரண்டொரு நாளைக்கு முன் அந்த விழாவில் தலைமை வகித்திருக்கிறார்கள். மறுபடியும் 26-ந் தேதி அன்றைய தினம் ஆட்சி மொழி விழா மாநாடு ஒன்று நடத்த இருக்கிறார்கள். அது தான் 26-ந் தேதி, 26-ம் நாள் என்று அமைச்சர் எண்ணி பார்க்க கூடாதா? அந்த 26-ந் தேதி அந்த நாளில் எங்கே ஹிந்தி வருகிறது, ஆங்கிலமும் தானே நீடிக்கிறது என்று சொல்லுவார்களேயானால், அவர்களுக்கு நான் பல்வேறு சான்றுகளை எடுத்துக் காட்டுவதை விட, அவர்களு

[23rd January 1965] [திரு. க. அன்பழகன்]

டைய கட்சிக்கு பெரிய ஆலோசகரான உயர்திரு. கே. சந்தானம் அவர்கள் இந்த ஆட்சி மொழியைப் பற்றிய சட்டம் ஒன்று 1963 மே 4-ந் தேதி அன்று பாராளுமன்றத்தில் கொண்டு வரப்பட்ட நேரத்தில் அவர் பேசிய பேச்சை நான் இங்கே படிக்க விரும்புகிறேன். அவர் குறிப்பிடுகிறார் இதை நான் படிப்பதனால் சற்று நேரமானாலும் கூட அதை படித்துக் காட்டுவது நியாயம கிடைப்பதற்கு வழியாகக் கருதி இதை நான் படித்துக் காட்டுகிறேன்.

“The official language of the Union shall be Hindi in Devanagari script and it shall come into force absolutely on the 26th of January 1965”.

இந்த நாளிலே தான் அது திட்டவட்டமாக வருகிறது என்று திரு. சந்தானம் அவர்கள் தெரிவித்து விட்டு, அதற்கு மேலே அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள்,

“I was also one of those who felt that the fifteen-year period was wholly unpractical and we urged that thirty or forty years should be given for the linguistic transition, but somehow our Hindi friends would not agree and, therefore, Mr. Gopalaswami Ayyangar and Sardar Patel persuaded us to accept a compromise. But the compromise was not only fifteen years, but the compromise was fifteen years plus Article 343 (3). The Article states: ‘Notwithstanding anything in this article, Parliament may by law provide for the use after the said period of fifteen years, of—

(a) the English language . . .’.

இப்படி ஆங்கில மொழி தொடரும் என்பதற்கு தரப்பட்டிருக்கின்ற அந்த அரசியல் சட்டத்தினுடைய விதிகளை பாதுகாப்பதற்கு வைத்து நாங்கள் அதை உடனடியாக ஒப்புக்கொண்டோம் என்று திரு. சந்தானம் அவர்கள் தெரிவிக்கிறார்கள். இதை தெரிவித்தவுடனே அமைச்சர் அவர்கள் இது ஒன்று பேர்தாதா அன்பழகனுக்கு, தொடரும் என்று சட்டத்தில் இருக்கிறதே, அப்படி தொடருவதற்கு இன்னும் 10 ஆண்டுகளுக்கு 1965-லிருந்து 1975 வரை ஆங்கிலம் நீடிப்பதற்கு ஒரு சட்டம் வந்திருக்கிறதே, அந்த சட்டம் வந்த பின்னும் ஆங்கிலம் பாதுகாப்பாக இல்லை என்று சொல்லுகிறார்களே என்று அவர்கள் நிச்சயமாக கேட்பார்கள். அவர் கிரிப்பு எனக்கு காட்டுகிறது. அதனாலே தான் நண்பர் சந்தானம் அவர்கள் பேச்சின் முடிவில் சொல்லுகிறார்கள்,

“English is made a precarious joint official language for ten years in the first instance and afterwards it depends upon the deliberations of some committee and I say this ‘precarious’ is not sufficient. I wish the Home Minister took up courage and said, ‘We are going to keep English till Parliament and all the States feel that they have attained maturity.’” என்று சொல்வதன் மூலமாக இந்த 10 ஆண்டு, 9 ஆண்டு கால கெடுவை பொறுத்துக் கொள்ள முடியாது. அந்த 10 வருஷகாலத்திற்கு பின்னாலும் ஆங்கிலம் நீடிப்பதற்கு ஒரு குறுவைத் தான் நியமிப்பதாக சொல்லி இருக்கிறார்களே தவிர மற்றப்படி பாராளுமன்றம் தொடர்ந்து

[திரு க. அன்பழகன்] [23rd January 1965]

நீடிப்பதற்கு பாதுகாப்பு இல்லை என்ற கருத்தை உயர் திரு சந்தானம் அவர்கள் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். பாதுகாப்பு இல்லை என்ற கருத்தை மட்டும் சொல்லுவோமானால், பாதுகாப்பு கிடைப்பதற்கு நாங்கள் போராட மாட்டோமா என்று கேட்கலாம். அது எதிர்க் கட்சி தலைவர் அவர்கள் நேற்றைய தினம் சுட்டிக் காட்டியது போல அகில இந்திய தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார், 'இந்தியில் ஏதேனும் உத்தரவு வருமேயானால் நாங்கள் புரியவில்லை என்று சொல்லி அதை குப்பைக் கூடையில் போட்டு விட மாட்டோமா' என்று. ஒரு வேளை இன்றைக்கு உள்ள அமைச்சர்கள் போட்டாலும், நாளைக்கு வருகின்ற அமைச்சர்கள் குப்பைக் கூடையில் போட்டால், அவர்களை கூட குப்பைக் கூடையில் வேறு யாராவது போட்டு விட்டால் டெல்லி சர்க்கார் ஆதிக்கம் அந்த அளவுக்கு இருக்காது என்று அமைச்சர் அவர்கள் உறுதி சொல்லுவார்களா? அந்த அளவுக்கு மாநில அரசாங்கத்தின் உரிமைகள் இன்றைக்கு பாதுகாக்கப்பட்டு இருக்கின்றனவா? இன்றைக்கு கூட பத்து நாளைக்கு முன்னால் கூட உயர்திரு அமைச்சர் நந்தா அவர்கள் மத்திய அரசாங்கத்தின் சார்பில் ஒரு சுற்று அறிக்கையை ஹிந்தியில் அந்த அறிக்கையை விட்டு விட்டு, அந்த அறிக்கையை நாங்கள் விடவில்லை என்ற கருத்தை இப்பொழுது சர்க்கார் சார்பில் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். எதற்காக இப்படி சொல்லுகிறார்கள் என்று எண்ணிப் பார்த்தால் தெரியாதா? 18-ந் தேதி தவறி விட்டது. வரட்டும் 27-ந் தேதி என்று நினைக்கின்றார். 26-ந் தேதிக்கு பின்னால் தெரிவித்தால் அதை நாங்கள் மறுக்க முடியாது. அதனால் இந்தியோடு ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்ப்பு வைத்து அனுப்புவோம் என்று சொல்லுவார். அப்படி அனுப்புகிறவர்கள் பின்னால் மொழி பெயர்க்க நேரம் இல்லை என்று சொல்ல மாட்டார்களா? அந்த அளவுக்கு வாக் கூடாது என்றால் அரசியல் சட்டத்தை திருத்துகிற அளவுக்கு ஆங்கிலத்தை நிரந்தரமாக, இதர மொழிகளெல்லாம் ஆட்சி மொழியாக தகுதி பெறுகிற காலம் வருமானால், அது பெறுகிற வரையில் ஆங்கிலம் நீடிக்க வேண்டும் என்று கேட்பதற்கு உரிமை இல்லையா? ஆங்கிலம் ஒரு ஆட்சிமொழியென்று ஹிந்தி பேசும் மக்கள் ஏற்றுக்கொண்டால் அதனால் அவர்களுக்கு ஏதேனும் இழப்பா? அப்படி இழப்பு ஒன்றும் இல்லை என்றால் அதை நம்மால் வற்புறுத்த முடியவில்லை யென்றால் என்ன காரணம் என்று கருதுகிறீர்கள்? எப்படியோ காங்கிரஸ் ஆட்சி நடந்தால் போதும் என்ற மனப்பான்மை இருக்கிறதே தவிர, எப்படியோ அரசியலில் ஒட்டிக் கொண்டு இருந்தால் அது நமக்குப் பெரும் பாதுகாப்பு என்ற எண்ணம்தான் இருக்கிறதே தவிர, தமிழைப் பாதுகாக்க, தமிழ் மக்களின் மானத்தைப் பாதுகாக்க இந்தி வேண்டாம் என்று சொல்லுவதற்கு இவர்களுக்குத் துணிவு இருக்கிறதா என்றால், வருத்தத்துடன் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன், இல்லை யென்று. 'திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இந்தி எதிர்ப்பை நடத்தினால், உங்களை விட மாட்டோம், ஒரு கை பார்ப்போம்' என்று இன்று சிலர் சொல்லி வருகிறார்கள். இன்னும் சிலர் ஒரு படிமேலே சென்று, 'கட்டுப் கொடுத்தனை அறுப்போம், கட்டும் கரங்களை வெட்டுவோம்' என்று சொல்லுகிறார்கள். உண்மையாகவே அவர்களால் அறுக்க

[23rd January 1965] [திரு க. அன்பழகன்]

முடியாது வெட்ட முடியாது என்று நான் சொல்ல வில்லை. ஆளும் கட்சியினர் நினைத்தால் எதை வேண்டுமானாலும் சொல்லலாம், எதை வேண்டுமானாலும் செய்யலாம் என்பதை நீங்கள்தான் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டுமே தவிர நாங்கள் அது பற்றிக் கேட்கிற தில்கூட பயன் ஒன்றும் ஏற்படாது. கட்டும் கொடிகள் அறுத் தெறியப்பட்டால் அது நாட்டு மக்களின் கண்களுக்குப் படாதா? கொடியைக் கட்டுவது அவர் அவர்கள் சொந்த இடத்தில். குடியரசு கொண்டாடப்படும் இடங்களில் இல்லை. இது மக்களுக்குத் தெரியும். கட்டும் கரங்கள் வெட்டப்பட்டால் வெட்டப்படும் இடத்தில் இரத்தம் சிந்தும். கொடி கறுப்பு. கொட்டும் குருதி சிவப்பு. ஆகவே கரங்களை வெட்டினாலும் அங்கும் கருப்பும் சிவப்புமாகத்தான் காட்சியளிக்குமே தவிர அது தேசியக் கொடியாக மாறாது. ஆகவே, எந்த வகையில் பார்த்தாலும் ஆளும் கட்சியில் இருப்பவர்கள் பலாத்காரத்தில் இறங்குவது பொறுப்பான செயல் இல்லை. வேண்டுமானால் நீங்கள் ஒரு தீர்மானம் போட்டு 'இதை வன்மையாகக் கண்டிக்கிறோம்' என்று சொன்னால், அது ஜனநாயக முறைக்கு ஏற்ற ஒன்றாகும். இதற்கு மேலே அதிகாரங்களைப் பயன்படுத்தி அழித்துவிடுவோம் ஒழித்து விடுவோம் என்று சொன்னால் அது உங்களால் முடியாது என்று நான் சொல்லவில்லை. அது உங்களால் முடியும். நாங்கள் மிக மிகச் சாமான்யர்கள். மிகச் சிறிய கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள். சட்ட மன்றத்தில் ஒரு ஐம்பது இடங்களைப் பெற்று விட்டாலேயே காங்கிரஸ் கட்சியினரை ஆட்டிப் படைக்கும் சக்தி படைத்தவர்கள் என்று நாங்கள் எண்ணிக்கொள்ளவில்லை. எங்களை உங்களால் அழித்து விட முடியும். ஆனாலும் எங்களை அழித்துவிடுவதால் மட்டும் இந்தியால் வரும் ஆபத்துக்களை தீர்த்தவர்களாக ஆகிவிடுவீர்களா? வங்கத்தில் உள்ள பேரறிஞர்கள் ஜனவரித் திங்கள் 26-ம் நாளன்று கண்டன மகாநாட்டைக் கட்டுகிறார்களே, இதை எண்ணிப் பார்க்கக்கூடாதா? இந்த எதிர்ப்பு உணர்ச்சி எங்களை விட உங்களுக்குத்தான் பாதுகாப்பாகும். தமிழ் நாட்டில் இந்தி எதிர்ப்பு உணர்ச்சி மறத்துப் போய் விடவில்லை, அதை ஏற்று நடத்துகிறவர்கள் ஏராளமானவர்கள் இங்கு இருக்கிறார்கள் என்பதை நீங்கள் மத்திய அமைச்சரவைக்கு எடுத்துக் காட்டுவதன் மூலம்தான் தமிழ் நாட்டு அமைச்சர்கள் தங்கள் உரிமைகளைப் பாதுகாத்துக்கொள்ள முடியும். அந்த வகையில் காலம் சென்ற பண்டித நேரு அவர்கள் அளித்த வாக்குறுதி உங்களுக்கு ஊக்கம் அளிக்கவேண்டும் என்ற எனது விருப்பத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டு எனது உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன், வணக்கம்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Mr. Chairman, Sir, it is no idle formality if I say that the debate on the Governor's Address has been very fruitful. Members have expressed their very considered views on some of the problems which confront this State. Some have also dealt with questions which are outside the purview of the State Legislature and the State Government but nevertheless of great importance to the people of this State.

[Sri R. Venkataraman] [23rd January 1965]

I must first pay my compliment for the able way in which the Mover of the Resolution presented the case to the House. When she first came into the House, I said, "Srimathi Lakshmi Krishnamurti, we hope, may prove to be the chip of the old block, the late Mr. Satyamurthi". I am very glad that she has risen equal to that occasion and I look forward to her progress in the legislative field with greater success.

I must also pay my compliment and offer my welcome to Sri Srinivasaraghavan for the very able way in which he presented his point of view in a language which is reminiscent of the nineteenth century when people used to take pleasure in choosing the words, in the chaste and choice expression of phrases. Mr. Srinivasaraghavan has brought to bear on this debate a very high degree of debating skill. I am quite sure that his tenure as a Member of the Legislative Council will not only be fruitful but be very useful to the Government.

In reply to a debate of this kind it is usual either to take the speeches of hon. Members one by one and then deal with them, or to classify them under various heads and then deal with those heads under which the views have been offered. I propose to choose the latter course for the reason that whatever points have been raised in the course of the debate under one head may be dealt with appropriately under that head and also it may be a fair and complete answer to the points raised. I shall, therefore, classify the debate into four or five heads—one relating to the Rameswaram cyclone, the second relating to the firing incidents in the State, the third relating to the food situation, the fourth relating to the official language policy, and the fifth relating to the question of general administration.

So far as the first question, namely, the disastrous cyclone that overtook parts of South India, not only Rameswaram and Dhanushkodi but also the coastal areas of Ramanathapuram and Thanjavur districts, is concerned, I am very happy to find that there is an expression of sympathy from all sections of the House. It is as it should be. It is a Nature's devastation which came very unexpectedly and very suddenly, and which has taken a very heavy toll, not known in recent times in our history. The question naturally arises whether Government have done all that they could have done to avoid the serious misery that has been caused as a result of the havoc. The second question that would arise is: "Have the Government done all that they could to relieve the suffering, to alleviate the hardships undergone by the people?" So far as the first issue, namely, the question of giving a sort of caution to the people so that they may rush to other places of security is concerned, I wish to submit that even the meteorological information that was received was a little conflicting. Hon. Members may be aware that originally this cyclone was located about 700 miles east of Ceylon and it was said to be moving in north-north-easterly direction. By geometric projection the place that would probably

[23rd January 1965] [Sri R. Venkataraman]

have been affected would be the Nagapattinam-Vedaranyam area, the traditional cyclone area. But within 24 hours of the actual cyclone they said that it had slightly turned and the place which was likely to be affected was Thondi in Ramanathapuram district. But in a cyclone moving at one hundred miles an hour even a turn of a millimetre is likely to make a vast difference in the area which it may attack and actually the attack of the cyclone on the Ramanathapuram and Dhanushkodi area was, to a large extent, unexpected except within the next three or four hours of the actual event. Therefore, it would be difficult even with the best equipment, even with all the latest equipment, to decide precisely where exactly the cyclone would cross the land, and we have not, as all of us are aware, all the equipment that are necessary. I have known and I have myself seen the gales that cross over the east coast of the United States year after year, and even there the Meteorologists try to locate the actual place of the crossing of the cyclone or the gale and they make errors.

So far as this incident is concerned, I am glad that it has alerted the Meteorological Department of the Government of India and that they are now taking every step to see that more precise information with regard to the cyclone, its crossing the coastal areas, is obtained. Well, I do not want to say that we hope that the Meteorological Department will improve their services. On the other hand, I want to say "Let us not have the cyclones, whatever the Meteorological Department's performance in the matter."

Then, with regard to the second point, namely, "Have the Government done all that they could to alleviate the distress and suffering?", I am very happy that so far as this House is concerned, it has not passed any condemnation on the Government for the way in which they rendered assistance. Every possible help was given within the shortest possible time. It looks as if the Government of Madras are geared to meet situations like this by virtue of the past experience they had in this sphere, namely, cyclone. Within a few hours relief was rushed to the area. Within a few hours responsible Ministers visited the area. Not that the Ministers are omnipotent to do everything, but they have the authority to immediately issue instructions and orders which could be pleaded by the officers for giving liberal assistance. I am very happy that all the sections of the House have paid a tribute to the Minister for Food and the Minister for Home, who, in spite of all the inconvenience and difficulties, and without any transport facilities went to that area, stayed there and rendered all possible assistance. It may be that we could have done more, may be that the sum of Rs. 30 given to them was not enough. But as was pointed out, it is not only Rs. 30 that was given. Assistance in several forms was given. This Rs. 30 was only an initial amount given for the purpose of alleviating the distress.

Sir, as regards rehabilitation, Government of Madras have already drawn up an elaborate plan for the rehabilitation of the fishermen and the people who have been dependent on the sea for

[Sri R. Venkataraman] [23rd January 1965]

their livelihood and every effort will be made to see that the persons do not suffer. We have agreed to give large and liberal loans to all people who want to build their houses, to buy nets and to build boats and so on. I am not going to expatiate on the controversy about which the hon. Member Sri Anbazhagan mentioned, about the magnificent offer made by a particular member of the public. Sir, all assistance offered in this direction from whatsoever source it may come is welcome. It is not proper to make this a subject of controversy. It may be that certain claims were made and certain counter-statements were made by way of reply and that might have created the controversy of this kind. In my view, in fact, if somebody had stated that the people of Dhanushkodi did not want the Government assistance but preferred private assistance, then the people and the Government might have stated: "No, no, we have done everything possible and the other person has not done anything". This is a thing which grows on what it feeds on. Argument will have to be met by counter-argument. But, Sir, I will not touch the subject except to report that so far as the Government are concerned, they have spared no efforts whatsoever in going to the succour and help of the people of the area. In fact, when I myself went round and saw a few places, I did not hear even a single complaint that the Government had not done all that they could do immediately to relieve distress.

Then, Sir, the question was whether the train disaster could have been averted. This is really a matter in which nobody can come to a definite conclusion. The person who drove the train is dead. The persons who can give the information are no longer in existence. We do not really know what the circumstances were and to speculate on possible errors in giving directions in the operation of the usual service would be idle and fruitless. All that we can say is that if the train driver had found himself on the outer signal of a railway station, naturally he would try to take the train back to the railway station, because that is the place of safety, a better place of safety than the outer signal in which he was standing. I do not think it is ever going to be possible to find out what was the circumstance under which the train was taken. And we therefore say we need not go into speculation but merely express our deepest sympathy for all the passengers who happened to travel by that ill-fated train.

Sir, I am also glad to announce to the House that the Government are going to appoint a claims tribunal for settling the claims of those persons in respect of whose death, claims may be preferred against the railways. This is the usual practice in respect of disasters and the claims arising out of these.

In respect of the rebuilding of the Pamban bridge some useful suggestions were made. I think, by the hon. Member, Sri Lakshmana Chettiar. He said that instead of rebuilding the bridge, we may have a ferry service which will carry not only passengers but also vehicles. We have seen such ferry service

23rd January 1965] [Sri R. Venkataraman]

abroad. In fact, between Hongkong and the mainland it is the ferry service that carries the passengers as well as motor vehicles. This is a matter which the Government of India have to consider. But the present steps which are taken by the Government show that the bridge can be rebuilt and active steps have already been taken for the purpose of rebuilding the bridge. I hope that the communication will be resumed very soon and the work of rebuilding the bridge will be expedited.

There was another suggestion that a non-official committee might be appointed for this purpose. There are only certain purposes for which non-official committees would be useful. But in the matter of distribution of relief, I think quick and immediate action is called for and as this has already been done, there appears to be no reason whatsoever for appointing any such committee of non-officials. Non-officials have already come into the field. The Ramakrishna Mission which had done very useful work during the cyclone in Nagapattinam and the Vedaranyam area on the last occasion and who have experience of this kind of work, have already undertaken the job and they are doing it. Therefore, I do not think it is necessary now to have any non-official committee for this purpose.

Let me now go to the second point, namely, the unfortunate firing incident that took place in the State. Nobody regrets this incident more than the Government themselves. We do not feel that these acts redound to the credit of any Government. In fact, law and order should be maintained by the people themselves by voluntary observance of all laws and regulations. It should not be a state of affairs when law and order has to be enforced all the time by the Government. In fact, voluntary observance of laws has contributed to the success of democracy in western countries. It is a great pity that this incident has occurred both in Coimbatore and Kanyakumari. But I here want to point out that the Government have done all that they could reasonably do under the circumstances. They have taken very appropriate steps and action in respect of these mistakes that have occurred. I cannot add anything more to the very persuasive and logical answer which the hon. Member, Sri Srinivasaraghavan gave with regard to the demand for a judicial enquiry. What is there to enquire now? Actually the administrative procedure has been followed, namely, the procedure of having it enquired by a Magistrate and he has given a finding. If the Government do not accept the finding, then it would be proper to ask for a judicial enquiry. On the other hand, the Government have accepted the findings and have immediately taken action in respect of the incident and they have dealt with the officers. May be the officers may now turn round and say: "You are depending on the magisterial enquiry, please have a judicial enquiry", because they might feel that they would have greater opportunities of leading evidence against the conclusion that may be reached. But so far as the public is concerned, I do not think there is anything more for a judicial enquiry at this stage.

[Sri R. Venkataraman] [23rd January 1965]

especially when the Government have accepted the findings of the magisterial enquiry and have taken all proper action. I am also in duty bound to inform the House that actually a sort of judicial enquiry is going to take place. There are two prosecutions pending now and in these prosecutions the liability of the officers will be coming up for decision. The Government have said that they will not defend these officers in the criminal cases. So the two judicial enquiries that are taking place will amply serve the purpose and the charges against these officers will be enquired into by judicial officers and dealt with in a judicial way. Therefore, I do not think a judicial enquiry is indeed very necessary in these cases. We were asking for judicial enquiries into such matters in those days because the magisterial enquiry findings were not accepted. In fact, the magisterial enquiry findings were not made public. In those cases we used to ask for judicial enquiries. But on an occasion when we have not only accepted the findings of the magisterial enquiry but have taken action on them, I do not see any further reason why a judicial enquiry should be held.

4-20 p.m. Sir, having dealt with these two points, I wish to turn my attention to the food situation. In the first place, we all know that there is an overall shortage of food in this country and where there is an overall shortage of food the inexorable law of supply and demand—I am using the phrase of Sri Balasubramanya Ayyar—will operate and the obvious thing is that the prices of foodstuffs will go up. It will go beyond the capacity of certain sections of society even to buy. In these circumstances, it becomes necessary for the Government to procure and to distribute food to that section of society at a controlled price. Otherwise food will become costly, food will not be available for that section of the society, which cannot afford to buy it at that price and there will be a crisis which, I venture to submit, would be far greater than the present difficulties which people are undergoing. The present difficulties relate to procurement, movement and quality, I entirely agree. But then if one has to make a choice between the difficulties, which I have mentioned and the difficulty of food not being available except at a very high price, Sir, one has to accept the difficulties of control as a part of one's existence. The Government do not believe that the permanent solution to the food problem is control. We have not framed our economic policies on the basis of a continuous and perpetual control of all articles and commodities. Till the moment certain goods become available, not even surplus enough to meet the demand, we have to continue to regulate the issue, distribution and even the consumption. Now, this is the unfortunate position in which we find ourselves. There are other types of socio-economic systems which are based exclusively on controls at all times. There are socio-economic systems where it is only through controlled consumption that you will create surplus as between production and consumption which is so vital for investment in production and creation of wealth. When Sri Balasubramanya Ayyar referred to the inexorable law of supply and demand, I was reminded of a statement which one of the economists from

23rd January 1965] [Sri R. Venkataraman]

that type of countries, immediately retorted and asked "Sir, if the law of supply and demand is so inexorable as you say, why is the price of postage stamp so constant?" If you can control and regulate and distribute any commodity by an absolute control over stocks, over distribution and over consumption, then the law of supply and demand will cease to operate.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: It is not an article of consumption.

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Whatever be the article, the law of supply and demand does not operate only in regard to food. The law of supply and demand operates in the case of motor vehicles, clothes and in the case of every conceivable commodity. Therefore, the law of supply and demand while accepted as a normal pattern cannot be raised to the level of having to subject ourselves to difficulties and to undergo serious hardships. The law of supply and demand can also be controlled and regulated and if it is necessary we have got to do it. To-day, the position is that by controlling the distribution, by controlling the procurement, by controlling the movement, we have been able to make food available to all people in the State and therefore I venture to submit that this distribution, procurement and movement control will be necessary and will be continued so long as the deficit continues. At the same time, we should try and endeavour to see that the deficit is made up as early as possible.

Sir, a number of suggestions have been made with regard to increasing the production—use of fertilisers, greater utilisation of the land, more irrigation facilities, co-operative credit—all these suggestions have been made in the course of the debate in the House. I welcome all of them and I say that the Government are thankful for all the suggestions made for increasing the production in the country. I am also mentioning that with a view to increasing the production in the Thanjavur district, namely, the granary of South India, Government are contemplating to give about 3,000 pump-sets and also provide electricity facilities to ryots in that district so that they may be able to raise the crop earlier even before the irrigation starts. At present the cultivation begins in the Thanjavur district only after water is released from the Mettur System. Then after the water is received, they plough and they raise the seedlings. Then they do transplantation and then the cultivation goes on. Up to the stage of carrying out the transplantation, nearly six weeks are lost while all the time water is available in the Mettur System by our Cauvery. It is the proposal of the Government to enable people to dig wells as well as have filter-point wells and raise water even before the water in the Mettur System becomes available so that they may raise the seedlings and be ready to do transplantation so that as soon as the water comes in the Mettur system immediately cultivation may be started. One of the reasons why agriculture is so successful and

[Sri R. Venkataraman] [23rd January 1965]

4-30 p.m. agriculturists are so prosperous in the Western countries is that they do not allow the land to remain fallow even for a single day in the year. In fact, in our own State in some parts of Coimbatore, we know agriculturists who set up pump-sets using electricity do not allow the land to remain fallow. They have a rotation of crops all through the year. They are able to raise one or the other crop. In the entire State, if we can do the same thing, then the food problem would be a thing of the past. It is our earnest endeavour that so far as Thanjavur district is concerned, we should increase the number of crops and also increase the productivity even if we are not able to increase the acreage. I hope that even during this current agricultural season, the filter-points and wells could be commissioned and that the ryots in Thanjavur district will be enabled to raise the crop earlier. Sir, I wish to say that steps are being taken in that direction. This is also one of the points mentioned by the Ford Foundation and the U.S. Study team which came here. They have mentioned that the ground water in Thanjavur district has not been utilised, and that an attempt should be made to utilise all the ground water available within the district for the purpose of increasing food production.

Then, with regard to procurement, Sir,

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: What about the other points mentioned by the U.S. Study team? They have also stated that the channel system should be improved.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: It is a very big programme. The Government have accepted the principle. In fact . . .

THE HON. SRI V. RAMAIAH: It is already under scrutiny. We have taken up pilot schemes to find out the effects. A major scheme involving Rs. 12 crores is under scrutiny.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: If the existing channels are improved, we can take up 12 thousand acres more.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: These are paper reports. Actually we can bring much more acreage under the second crop.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR: So far as the filter-points and the tapping of well water are concerned, there is no machinery in the Agricultural Department or the Industries Department and there are no boring sets and no filter-points. There are no technical personnel.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: I think it is all over now, as far as the Thanjavur district is concerned.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR: What about the other districts?

23rd January 1965]

THE HON. SRI V. RAMAIAH: We will give.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: I am glad that this question has evoked so much lively interest. In the utilisation of water, apart from being a Minister, as a ryot in Tanjore district, I think there is considerable wastage because of following some traditional systems. In all places where people irrigate with well water or with pumpsets, they do not allow the water to flow over from one field to another. Actually they fill the water up to 18 inches and allow it to soak, whereas in the Tanjore district, because the traditional cultivation started thousands of years ago, and because we had no Mettur project or the Krishnarajasagar dam, water was overflowing whenever there was flood, and the ryots just allowed the water to flow from one field to another. That system continues even today. We have to educate our people to see that the water that is let into the field is allowed to remain there and soak and not flow from one field to another. The problem of drainage has become very great in Tanjore district, because of this old practice, which is being continued. These are some of the things which our department is trying to correct.

So far as the Kanyakumari district is concerned, I wish to mention that, being a border district, a lot of foodgrains is going out of the district in various ways like headloads, cycleloads, and in a variety of ways. If people go on like this, it creates a drain in the area. Therefore what we have stated is this. We have undertaken the responsibility to supply grains to the whole of that district. It is on that basis we have agreed to procure food in that area. Otherwise, there will be a double waste. The Government of Madras have undertaken the responsibility to supply food to Kerala, and still discharge their obligations to the people of this State. Private people will also be carrying on trade and will be taking rice to other areas, with the result there will be an unexpected deficit—a deficit more than we can calculate and expect. It is very necessary that in an area like this, we have to take these steps, and I can assure the people of Kanyakumari district that their food needs will be completely and fully met by the Government of Madras by supplies from their stock.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR: Sir, will the Government allow people in Madras State who have no lands to buy their requirements for one year?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, the Government are not omniscient nor is the Minister. If there is any such proposal, it may be sent to us, and we will examine it. If it is possible, we will allow. While a proposal like this may not have apparently any defect, it may be that it gives rise to such a lot of misuse that even if it is good, the Government will have to reject it. But if there is any such proposal, and if the suggestion comes to Government, the Government will examine it.

Then, Sir, I come to the official language policy. It is a matter in which there has been a great deal of emotion, and more particularly my friend Sri K. Anbazhagan has been very emotional.

[Sri R. Venkataraman] [23rd January 1965]

Sir, two things always excite the emotion of human beings, one is the mother country and the other is the mother-tongue. Nobody can deny it. If any danger comes to his own country, a person never thinks of anything, his life or property. He just plunges into sacrifice. The same thing happens in respect of language also. So, it is an understandable emotion, but we should at the same time, as men who have got to give a correct lead to the people, find out whether such a critical situation has arisen today. I wish to submit that the position on the 26th January 1965 is exactly and identically the same as it stood on the 26th January 1950. There has been no change at all. Sir, I would like to take some little time to explain this point. On the 26th January 1950, we framed this Article. Article 343 (1) says—

‘The official language of the Union shall be Hindi in Devanagari script’.

I am now reading from the Constitution framed in 1950. Then, Article 343 (2) says—

‘Notwithstanding anything in clause (1), for a period of fifteen years from the commencement of this Constitution, the English language shall continue to be used for all the official purposes of the Union for which it was being used immediately before such commencement;’

Article 343 (3) gives the right to Parliament to enact by law for the continued use of English. This section is reproduced in the Official Languages Act, 1963. Section 1 of the Official Languages Act, 1963, says, ‘This Act may be called the Official Languages Act, 1963’. Sub-section (2) says, ‘Section 3 shall come into force on the 26th day of January 1965 . . .’ Section 3 says—

‘Continuance of English language for official purposes of the Union and for use in Parliament.—Notwithstanding the expiration of the period of fifteen years from the commencement of the Constitution, the English language may, as from the appointed day, continue to be used, in addition to Hindi—

(a) for all the official purposes of the Union for which it was being used immediately before that day; and

(b) for the transaction of business in Parliament’;

There is not a single difference in the language used.

SRI K. ANBAZHAGAN: Sir, is there vice-versa transfer of Hindi and English now? In the present Official Languages Act, it is stated that English language may continue to be used in addition to Hindi. In the original Constitution, it was stated that Hindi might be used in addition to English.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: I shall read again the section. The language is identical. Article 343 (2) says—

‘Notwithstanding anything in clause (1), for a period of fifteen years from the commencement of this Constitution, the English language shall continue to be used for all the official purposes of the Union . . .’.

23rd January 1965] [Sri R. Venkataraman]

In the Official Languages Act, there is the same wording. Section 3 of the Official Languages Act says,—

‘Notwithstanding the expiration of the period of fifteen years from the commencement of the Constitution, the English language may, as from the appointed day, continue to be used, in addition to Hindi,—

(a) for all the official purposes of the Union . . .’

SRI R. VENKATACHALAM: There is a difference between ‘shall’ and ‘may’.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Any lawyer would immediately say that the expression ‘may’ is used only to authorise a person to use either Hindi or English. If anybody wants to use English, nobody can prevent it. ‘Shall’ and ‘may’ have not disturbed any lawyer. My point is that on the 26th January 1965, the position has not worsened from what it was on the 26th January 1950. Since the position is identical and continues to be the same, my submission is that nothing has arisen today for us to make the 26th of January 1965 a day of mourning. I want the members of the D.M.K. Party to kindly think over it. It is no use each trying to abuse the other. In fact, my own feeling is that we have gone on abusing each other without really going into the merits of the situation on this occasion. The position today on the 26th January 1965 is that English continues to occupy the same position as it did on the 26th January 1950 and that English can be continued to be used. Of course, there are some administrative circulars issued from time to time. But my submission is that those circulars cannot—I repeat ‘cannot’—override the Constitution. If the circulars come in Hindi, the Madras Government would be perfectly entitled not to deal with them. If the circulars do not give the English version, the Madras Government will turn round and send them back and say, ‘Please refer to the Constitution and send back the official translation of your circular.’ What I am very anxious now to establish is this. Not even the section which says that after ten years it would be reviewed takes away the position from what it was in 1950, because in 1950 we had the same provision, exact provision as we have now, that at the end of ten years from the commencement of the Constitution the President might, by order, constitute a Commission which would consist of a Chairman, etc., which would go into the question of how much progress had been made in the use of Hindi for official purposes. The Commission can only report on what progress has been made in the use of Hindi for official purposes. The Commission cannot turn round and say, ‘You cannot have English hereafter.’ So long as this Act remains, English will continue to be the official language. If there are some people who say that Hindi should not at all be the official language, I say we are unable to accept it.

DR. A. CHIDAMBARANATHAN: On a point of information. Sir, May I know whether the Madras Government are not entitled to get original circulars in English because according to the Official

[Dr. A. Chidambaranathan] [23rd January 1965]

Languages Act of 1963, it is incumbent on the part of the Government to continue the use of English for all purposes for which that language was used before? Recently orders have been issued, however, making the Hindi language the sole language, the sole medium of passage between the Central Government and four Hindi States. But we being a non-Hindi State, are we not entitled to get original circulars in English?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : We are entitled to get an English version of the circulars. If the original is in Hindi, they will send us an English version. If the original is in English, they will send to those Hindi States a version in Hindi. That is the position. If the original order is in English, we will get the original order, but those States which have made Hindi their official language and have not provided for any other language to be the official language will, according to me, be entitled to get a Hindi version of it. So far as this State is concerned, if the original order is in English, we will get it in English. If the original order is in Hindi, we are entitled to get an English version. That is the purpose of the Act of 1963. I do not want to take more time on this except to make a very earnest appeal to the members of D.M.K. party to kindly consider these aspects and defer any action that they want to take on the 26th. In view of the fact that the 26th January is regarded as a day of national joy and celebration, is regarded by all the people in the whole country as a day of rejoicing, anything that is done on that day, more particularly when it is not justified by the interpretation of the Act as well as the Constitution, would be not very much to the prestige of the organisation. I do not want to say anything more. In a democracy political parties have got the right and it is my earnest hope that the political parties will use the forum of the legislatures for the purpose of expressing condemnation and disapproval rather than in other ways. There is plenty of opportunity in our State Legislature to discuss questions like this. A motion may be given and it may be taken up for discussion. A request may be made to the Leader of the House to discuss this issue and then there can be a debate. As far as possible, anything which we want to express by way of dissent and by way of disapproval of either the policies of the Madras Government or the Government of India or for that matter, anybody, would be better expressed and will carry greater weight if it is done through the forum of the legislature rather than by demonstration. I am aware that I am likely to be asked, "Why did the Congress in those days resort to some of those acts?" It is an obvious thing that in those days the legislature was not supreme. In those days in 1927 the Indian Central Legislature passed a resolution asking for Dominion status. What happened to it? On a number of occasions items in the budget not passed were all certified. In those days it was not a sovereign legislature. In those days it did not have the authority to change the Government or turn it out. Today when we have a democratic set-up in which the legislature is the concrete expression of the general will of the people, and in which the legislature is the projection of the general

[Sri R. Venkataraman] [23rd January 1965]

will of the people of the country, the legislature should be used for this purpose and I would suggest that any dissent may be expressed in this rather than in other ways.

Before I leave this point, I cannot do better than repeat the fervent appeal which the elder statesman, Dr. Lakshmanaswami Mudaliar, made to the D.M.K. Party yesterday. Sometimes it used to be said, "If not for the reason that we are saying, because your own people are saying, why don't you accept?" May I now turn round and say, "You need not accept it because the Congress is asking you to do it. But when it is said by an elder statesman who stands above all the parties and who says what is right when it is right and condemns wrong when it is wrong, this should at least be availed of by the Party to reconsider their position with regard to this matter."

Then, Sir, I come to the last point, namely, the point of general administration. Dr. Lakshmanaswami Mudaliar naturally raised the important question of the relationship between the State and the Centre. It is true that the States are slowly losing some of the powers which are even provided in the Constitution. This comes not on account of the subversion of the Constitution but by other means. It comes out of the planning in which the States become more and more dependent on the Centre for the resources. 'Who pays the piper, calls the tune' is a very old proverb. With the larger and larger plans that are drawn and with the decreasing revenues which the States have got, it has become necessary to depend more and more on Central assistance. We have tried to make out that even though Central assistance is given, so far as the execution of these schemes is concerned, it should be left entirely to the States. Here, I wish to say that so far as this State is concerned, the execution of the projects has been very largely left to the State administration without any interference from the Centre. There are matters in which there should have been greater consultation as in the case of increase of dearness allowance, etc. In the National Development Council meetings and other meetings we really bring these matters up. But then the Government of India have their own problems as the State Governments have their own. They have to keep their staff contented and satisfied. I remember a senior Minister of the Government of India saying: 'Well, we have to get our work done and, therefore, we have to pay the wages which we think it is necessary to do.'

4-50
p.m.

Then, so far as the question of education is concerned, we have not made a secret of our views. The hon. the Leader of the Opposition Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar said that education should not be put in the Concurrent List. The Madras Government share the same view. There has not been any official communication nor any official discussion on the matter. Just as there have been general comments made in the press and outside saying that education should be in the Concurrent List, we have also informally made it known that we do not believe in this. But anyway we

[Sri R. Venkataraman] [23rd January 1965]

think that we have been able to make all the progress we had been making in education because of the large volume of control we have over this field of activity.

The hon. Member Dr. Hande—I am sorry he has left; I know he has got other work—raised the question of appropriation of the Plan allocations. It is true that when we drew the Plan about four or five years ago, we said there should be certain amounts for certain items allotted. But as time goes on, certain things assume greater importance than others. As the hon. the Deputy Leader of the Opposition himself said wisely, certainly we had to give a lower priority to tourism and higher priority to education, especially technical education, where we have spent more than the Plan allocations. Similarly we had to spend more on power development in our State and cut out the Hon. Mr. Ramaiah's allocation on roads. Now, these are adjustments done in the interest of the State. I wish to point out to the House that as a result of these adjustments, the Madras Government do not surrender anything which they have to get from the Government of India. Our Plan performance will be Rs. 350 crores as against our original target of Rs. 291 crores. Therefore, even if they cut the Plan allocations in respect of our performance we would have earned very much more than what they would have given. Unfortunately, the Government of India itself has not been able to give more and the original allocation itself has been cut by four or five crores. Therefore, I want to remove the impression that the Madras Government have surrendered any amount which is due to them from the Government of India. On the other hand, there has been a shifting of the emphasis and reallocation of resources in order to meet the more urgent needs of the State. I do not think there is anybody in the whole of the State who would criticise the State for giving higher priority to power than to housing, nor will there be anybody who will criticise the Government for giving higher priority to education and technical education than to roads. Therefore, my submission is that the impression should not be created, namely, that we are losing the Central assistance. We are not losing anything.

Sir, I will close my reply in another five minutes. I shall deal with the question of the Panchayat elections. Under the Panchayats Act the returning officer is the quasi-judicial authority, and in his discretion he either accepts or rejects the nomination papers. There is an appeal provided to a judicial authority. The Government have no say in the matter. The hon. Member Sri Anbazhagan said that there seems to be a Government order issued. There is no such order issued in respect of that.

SRI R. VENKATACHALAM: There is a G.O. (No. 2260 of 1962) stating that picketing and other things do not come under moral delinquency.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: I thought that the hon. Member was referring to a Government order which said that the nominations should be rejected if they came under it. There

[23rd January 1965] [Sri R. Venkataraman]

is no such order. So far as the other one is concerned, a clarification was asked for by the authority at the time in 1962 whether action taken under the Criminal Law Amendment Act would be a bar to the acceptance of the nominations. The Government expressed the opinion; it is not binding. It is just an advice. It could have been accepted by the returning officers or rejected. The Government merely stated that conviction will not be a disqualification. So far as the Panchayat elections are concerned, the Government have not issued any instructions or any G.O. The right to accept or reject nominations exclusively vests with the returning officers and if the returning officer's decision goes against anybody, they have to proceed to the Civil Courts; the final and ultimate authority should rest with the judiciary and the highest court, namely, the High Court. We do not propose to interfere in these matters. If certain decisions have been taken which are adverse to certain parties, the courts are open to them to legitimately take up the matter. At any rate I want to clarify that so far as this Government is concerned, it has not issued any instructions either way, either to accept or reject nominations or anything of that kind. I am grateful to the House for such a patient hearing they have given me. I need hardly repeat that the discussions were useful. If there are other points raised during the course of the debate, I am sure the departments will take note of them and try to do their best.

Thank you, Sir.

I am sorry, Sir. There is the amendment moved by the hon. Member Sri Sambandhan. May I request him in view of the explanations I have given which I hope and trust are satisfactory to him, to kindly withdraw the amendment and pass the resolution unanimously?

MR. CHAIRMAN: Is the hon. Member withdrawing his amendment?

SRI. S. K. SAMBANDHAN: Yes, Sir.

The amendment was, by leave, withdrawn.

MR. CHAIRMAN: The question is:

'That an humble address be presented to the Governor that the Members of the Madras Legislative Council thank him for the Address delivered to the Members of the Legislature on the 18th January 1965'.

The motion was put and carried.

VI.—GOVERNMENT BILLS.

- (1) THE MADRAS CONTINGENCY FUND (AMENDMENT) BILL, 1965
(L.A. BILL NO. 1 OF 1965).

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Mr. Chairman, Sir, I move:

"That the Madras Contingency Fund (Amendment) Bill, 1965, a (L.A. Bill No. 1 of 1965) as passed by the Assembly, be taken into consideration".

[23rd January 1965]

Hon. Members are aware that the original Contingency Fund consisted of only Rs. 1.5 crores. In view of the procurement and other activities which the Government had to undertake, and in view of the sudden expenditure which it has become necessary for the Government to incur from time to time, the Government thought it necessary to increase the Contingency Fund to Rs. 5 crores. I trust the House will accept the motion.

MR. CHAIRMAN: The question is:

"That the Madras Contingency Fund (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 1 of 1965), as passed by the Assembly, be taken into consideration."

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 and 3 were put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Mr. Chairman, Sir, I move:

"That the Madras Contingency Fund (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 1 of 1965), as passed by the Assembly, be passed."

MR. CHAIRMAN: The question is:

"That the Madras Contingency Fund (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 1 of 1965), as passed by the Assembly, be passed."

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(2) THE MADRAS APPROPRIATION BILL, 1965 (L.A. BILL NO. 2 OF 1965).

5-00 p.m. THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Mr. Chairman, Sir, I move:

"That the Madras Appropriation Bill, 1965 (L.A. Bill No. 2 of 1965), as passed by the Assembly, be taken into consideration."

MR. CHAIRMAN: The question is:

"That the Madras Appropriation Bill, 1965 (L.A. Bill No. 2 of 1965), as passed by the Assembly, be taken into consideration."

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2 and the Schedule were put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Mr. Chairman, Sir, I move:

"That the Madras Appropriation Bill, 1965 (L.A. Bill No. 2 of 1965), as passed by the Assembly, be passed."

Printed as Appendix II on pages 291-293

23rd January 1965]

MR. CHAIRMAN: The question is:

"That the Madras Appropriation Bill, 1965 (L.A. Bill No. 2 of 1965), as passed by the Assembly, be passed."

The motion was put and carried and the Bill was passed.

MR. CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. on Monday, the 25th January 1965.

The House then adjourned.

VII.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

@ 89-A. Resume of work transacted by the Madras Legislative Council during the period from 19th to 24th October 1964.

** 90. Notification issued with G.O. Ms. No. 1773, Public (Services-A), dated 27th October 1964, regarding amendment to the Madras Public Service Commission Regulations, 1954.

** 91. Notification issued with Government Memorandum No. 142095/EIII/64-24, Food and Agriculture, dated 3rd December 1964, regarding amendments to the rules regulating fishing in the Kadamba Tank, Kachinavillai Village, Tiruchendur taluk, Tirunelveli district.

** 92. Notification issued with G.O. Ms. No. 2219, Local Administration, dated 24th October 1964 regarding Constitution of Tenkasi Town Panchayat as a Municipality with the name Tenkasi, Tirunelveli district.

@@ 93. Notification issued with G.O. Ms. No. 3141, Food and Agriculture, dated 16th November 1964 regarding regulation of trade in ragi in South Arcot district.

£ 94. Notification issued with G.O. Ms. No. 3308, Home, dated 23rd October 1964, regarding the Madras Cinemas (Regulation) Rules, 1957—Extension to added Territories. Cancellation of order and notifications issued by the Andhra Pradesh Government.

£ 95. Notification issued with G.O. Ms. No. 2942, Revenue, dated 14th December 1964, regarding Ryotwari settlement of certain estates taken over by the Government under the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948.

££ 96. Review of the activities of the National Employment Service for the half year ended 30-6-1964.

% 97. Note on the constitution of Yercaud Township under the Madras Panchayats Act, 1958.

@ Circulated to all M.L.Cs. on 18th January 1965.

** Placed on the Table of the House on 19th January 1965.

@@ Placed on the Table of the House on 20th January 1965.

£ Placed on the Table of the House on 21st January 1965.

££ Kept in the Legislature Library.

% Circulated to all M.L.Cs. on 22nd January 1965.

[23rd January 1965]

APPENDIX I

[Vide answer to Starred Question No. 65 on page 254.]

Statement showing the Water-Supply Schemes taken up and proposed to be taken up (panchayat unionwise) in the Madurai district.

Serial number and name of the panchayat union.	Number of overhead tanks existing as on 21st April 1964 within the limits of each panchayat union.	Number of overhead tanks under construction.	Number proposed to be constructed.
(1)	(2)	(3)	(4)
1 Andipatti ..	6	1	12
2 Athoor ..	4	9	4
3 Bodinaickanur ..	4	13	7
4 Chinnamanur ..	5	5	3
5 Cumbum ..	1	2	2
6 Dindigul ..	5	3	15
7 Kodaikanal ..	7	8	3
8 Oddanchatram ..	2	2	3
9 Palni ..	1	3	5
10 Palayam ..	2	2	..
11 Periyakulam ..	8	4	10
12 Reddiarchatram ..	4	6	..
13 Shanarpatti ..	4	5	3
14 Theni ..	7	7	6
15 Thoppampatti ..	1	4	..
16 Uthamapalayam ..	8	9	6
17 Vadamadurai ..	1	2	..
18 Vendasandur ..	3	2	2
19 Madurai East ..	6	6	10
20 Madurai West ..	4	4	8
21 Tirupparankundram ..	6	6	5
22 Melur South ..	4	3	7
23 Melur North ..	..	5	2
24 Natham ..	..	5	3
25 Usilampatti ..	3	3	12
26 Tirumangalam ..	8	5	8
27 Sedapatti ..	1	4	..
28 Chellampatti ..	2	3	..

APPENDIX

23rd January 1965]

Serial number and name of the panchayat union.

Serial number and name of the panchayat union.	Number of overhead tanks existing as on 21st April 1964 within the limits of each panchayat union.	Number of overhead tanks under construction.	Number proposed to be constructed.
(1)	(2)	(3)	(4)
29 Kalligudi ..	..	9	2
30 Kallupatti ..	8	2	1
31 Nilakottai ..	13	5	6
32 Batlagundu ..	7	7	6
33 Alanganallur ..	15	5	6
34 Vadapatti ..	19	13	2
Total ..	168	172	159

மதுரை மாவட்டத்தில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட தண்ணீர் வசதித் திட்டங்களையும், எடுத்துக்கொள்ள உத்தேசிக்கப்படும் திட்டங்களையும் (பஞ்சாயத்து யூனியன்வாரியாக) காட்டும் அறிக்கை:—

தொடரிலக்கமும் பஞ்சாயத்து யூனியன்களின் பெயர்களும்.

(1)	(2)	(3)	(4)
1 ஆண்டிப்பட்டி ..	6	1	12
2 ஆத்தூர் ..	4	9	4
3 போடிநாயக்கனூர் ..	4	13	7
4 சின்னமனூர் ..	5	5	3
5 கம்பம் ..	..	2	2
6 திண்டுக்கல் ..	5	3	15
7 கோடைக்கானல் ..	7	8	3
8 ஒட்டன்சத்திரம் ..	2	2	3
9 பழனி ..	1	3	5
10 பாளையம் ..	2	2	1

ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனிலும் 21-ந் தேதி வரையில் மாதம் 1964-ல் இருந்த மேலநிலைத் தொட்டிகளின் எண்ணிக்கை.

கட்டப்பட்டவையும் மேலநிலைத் தொட்டிகளின் எண்ணிக்கை.

கட்ட உத்தேசிக்கப்படும் தொட்டிகளின் எண்ணிக்கை.

[23rd January 1965]

தொடரிலக்கமும் பஞ்சாயத்து
புனியன்களின் பெயர்களும்.

(1)	(2)	(3)	(4)
11 பெரியகுளம்	8	4	10
12 ரெட்டியார்சத்திரம் ..	4	6	..
13 சாணூர்பட்டி	4	5	3
14 தேனி	7	7	6
15 தொப்பம்பட்டி	1	4	..
16 உத்தமபாளையம்	8	9	6
17 வடமதுரை	1	2	..
18 வடசாந்தூர்	3	2	2
19 கிழக்கு மதுரை	6	6	10
20 மேற்கு மதுரை	4	4	8
21 திருப்பரங்குன்றம் ..	6	6	5
22 தென் மேலூர்	4	3	7
23 வட மேலூர்	..	5	2
24 நத்தம்	..	5	3
25 உசிலம்பட்டி	3	3	12
26 திருமங்கலம்	8	5	8
27 சேப்பப்பட்டி	1	4	..
28 செல்லம்பட்டி	2	3	..
29 கள்ளிக்குடி	..	9	2
30 கல்லுப்பட்டி	8	2	1
31 நிலக்கோட்டை	13	5	6
32 வத்தலக்குண்டு	7	7	6
33 அலங்காநல்லூர்	15	5	6
34 வடபட்டி	19	13	2
மொத்தம்	168	172	159

ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து புனியனி
லும் 21-ந் தேதி எப்ரல் மாதம்
1964-ல் இருந்த மேலநிலைத்
தொட்டிகளின் எண்ணிக்கை.

கட்டப்பட்டவரும்
தொட்டிகளின் எண்ணிக்கை.

கட்ட உத்தேசிக்கப்படும்
தொட்டிகளின் எண்ணிக்கை.

[23rd January 1965]

APPENDIX II.

[Vide Item VI (1) on page 285.]

L. A. Bill No. 1 of 1965.

(As passed by the Assembly.)

A Bill further to amend the Madras Contingency Fund Act, 1954.

BE it enacted by the Legislature of the State of Madras in the Fifteenth Year of the Republic of India, as follows :—

1. *Short title and commencement.*—(1) This Act may be called the Madras Contingency Fund (Amendment) Act, 1965.

(2) It shall be deemed to have come into force on the 27th October 1964.

2. *Amendment of section 2, Madras Act II of 1954.*—In sub-section (1) of section 2 of the Madras Contingency Fund Act, 1954 (Madras Act II of 1954), for the words “a sum of one crore and fifty lakhs of rupees”, the words “a sum of five crores of rupees” shall be substituted.

3. *Repeal.*—The Madras Contingency Fund (Amendment) Ordinance, 1964 (Madras Ordinance 2 of 1964) is hereby repealed.

I certify that this is a Money Bill.

FORT ST. GEORGE,
MADRAS-9,
19th January 1965.

S. CHELLAPANDIAN,
Speaker, Madras Legislative Assembly.

APPENDIX III.

[Vide Item VI (2) on page 286.]

L.A. Bill No. 2 of 1965.

(As passed by the Assembly.)

A Bill to provide for the appropriation of certain further moneys out of the Consolidated Fund of the State for the service of the financial year which commenced on the 1st April 1964.

BE it enacted by the Legislature of the State of Madras in the Fifteenth year of the Republic of India, as follows :—

1. *Short title.*—This Act may be called the Madras Appropriation Act, 1965.

2. *Supplementary appropriation out of the Consolidated Fund for the financial year which commenced on the 1st April 1964.*—The State Government may appropriate out of the Consolidated Fund of the State, for the financial year which commenced on the

[23rd January 1965

1st April 1964, a further sum not exceeding thirty-eight crores, forty-two lakhs, fifteen thousand and four hundred rupees being moneys required to meet—

(a) the supplementary grants made by the Madras Legislative Assembly for that period, as set forth in column (3) of the Schedule; and

(b) the Supplementary Expenditure charged on the Consolidated Fund of the State for that period, as set forth in column (4) of the Schedule.

THE SCHEDULE.

Demand number.	Services and purposes.	Sums not exceeding		
		Voted by the Legislative Assembly.	Charged on the Consolidated Fund of the State.	Total.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		RS.	RS.	RS.
I	Land Revenue Department.	1,31,400	..	1,31,400
II	Motor Vehicles Acts—Administration.	24,400	..	24,400
III	General Sales Tax and other Taxes and Duties—Administration.	5,08,200	..	5,08,200
VIII	Head of State, Ministers and Headquarters Staff.	3,98,900	..	3,98,900
IX	District Administration and Miscellaneous.	1,50,600	..	1,50,600
X	Administration of Justice.	..	1,66,400	1,66,400
XI	Jails	37,000	..	37,000
XII	Police	42,500	..	42,500
XIII	Education	2,47,600	..	2,47,600
XIV	Medical	6,67,800	..	6,67,800
XV	Public Health	36,300	..	36,300
XVI	Agriculture	1,10,700	..	1,10,700
XVII	Fisheries	12,77,700	..	12,77,700
XVIII	Animal Husbandry ..	74,63,500	..	74,63,500
XIX	Co-operation	1,36,900	..	1,36,900
XX	Industries	300	..	300
XXIII	Community Development Projects, National Extension Service and Local Development Works.	100	..	100
XXIV	Labour including Factories.	1,54,000	..	1,54,000
XXV	Welfare of the Scheduled Tribes, Castes and other Backward Classes.	26,00,200	..	26,00,200

23rd January 1965]

Demand number.	Services and purposes.	Sums not exceeding		
		Voted by the Legislative Assembly.	Charged on the Consolidated Fund of the State.	Total.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		RS.	RS.	RS.
XXVI	Irrigation	10,000	..	10,000
XXVII	Public Works—Works.	1,59,000	..	1,59,000
XXVIII	Public Works—Establishment and Tools and Plant.	2,43,100	..	2,43,100
XXIX	Public Works—Grants-in-aid.	2,00,100	..	2,00,100
XXX	Road Transport Schemes.	22,80,000	..	22,80,000
XXXI	Famine Relief	25,00,000	..	25,00,000
XXXIII	Miscellaneous	57,81,000	..	57,81,000
XXXIV	Stationery and Printing.	100	..	100
XXXIX	Capital Outlay on Agriculture.	6,00,000	..	6,00,000
XXXIX-A	Capital Outlay on Consumer Co-operatives.	7,72,700	..	7,72,700
XL	Capital Outlay on Industrial Development.	16,71,400	1,36,900	18,08,300
XLI	Capital Outlay on Irrigation.	16,600	..	16,600
XLII	Capital Outlay on Public Works.	8,95,400	..	8,95,400
XLIII	Capital Outlay on Road Transport Schemes.	72,41,000	..	72,41,000
XLVI	Capital Outlay on Schemes of Government Trading.	21,15,00,000	..	21,15,00,000
XLVI-A	Appropriation to the Contingency Fund.	3,50,00,000	..	3,50,00,000
XLVII	Loans and Advances by the State Government.	2,20,85,000	..	2,20,85,000
	Public Debt—Repayment.	..	7,89,68,600	7,89,68,600
	Grand total ..	30,49,43,500	7,92,71,900	38,42,15,400

I certify that this is a Money Bill.

FORT ST. GEORGE,
MADRAS-9,
23rd January 1965.

S. CHELLAPANDIAN,
Speaker, Madras Legislative Assembly.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Monday, the 25th January 1965.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at ten minutes past three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

MR. CHAIRMAN : There is a slight dislocation of work; the Hon. the Leader of the House is perhaps receiving a deputation of students elsewhere.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Sir, we will take up question No. 69.

MR. CHAIRMAN : Question No. 69.

Government Waste lands

* 69 Q.—SRI N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state—

(a) the extent of Government waste lands fit for cultivation in Madras State district-wise as on 1st December 1964;

(b) the extent of lands assigned for cultivation during the year 1963-64; and

(c) the extent of land under encroachment?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a) to (c) The time and labour involved in procuring the answer to the question will not be commensurate with the public interests served thereby.

Electric power-house at the Vaigai Dam

* 66 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN (on behalf of Sri K. S. Abdul Wahab) : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to construct an electric power-house at the Vaigai Dam; and

(b) if so, the stage at which the matter now stands?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) & (b) Provision has been made to have a power-house at the foot of the dam with an installed capacity of 10 M.W. There is, however, no proposal

[Sri R. Venkataraman] [25th January 1965]

at present to construct a power-house. This small scheme will be taken up after other schemes with greater power potential are taken up and completed.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Since this is a very small power-house of only 10 M.W., can it not be taken up at any time as quickly as possible, and why should it be postponed?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Priority is given to larger power stations.

Handloom Prize Award Scheme

* 67 Q.—DR. A. CHIDAMBARANATHAN: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the districts where the Handloom Prize Award Scheme has been implemented;

(b) whether there is any proposal to extend this Scheme to other districts; and

(c) whether this scheme is utilised by the handloom weavers outside the co-operative fold?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) All the districts are covered by the scheme.

(b) Does not arise.

(c) Yes.

டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதன்: இந்த ஆண்டில் இதற்கு ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிற பணத்தொகை என்ன?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: அது ஒவ்வொரு இனமாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. உதாரணமாக வேஷ்டிகளுக்கு முதல் பிரைஸ் ரூபாய் 100, இரண்டாவது பிரைஸ் ரூபாய் 75, மூன்றாவது பிரைஸ் ரூபாய் 50. புடவைகளுக்கு முதல் பிரைஸ் ரூபாய் 400, இரண்டாவது பிரைஸ் ரூபாய் 200, மூன்றாவது பிரைஸ் ரூபாய் 150. அதாவது ஒவ்வொரு வகையாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதன்: 1962-63-ம் ஆண்டு ரூ. 20,000 இதற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1964-65-ம் ஆண்டுக்கு எவ்வளவு தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று நான் கேட்கிறேன்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: அதே அளவுக்காகத்தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. Minister tell us whether these schemes are implemented in each district separately or in groups of districts?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: In groups of districts only. For instance, Madras covers three districts, namely, Madras, Chingleput and North Arcot; Salem covers Salem, Coimbatore and

25th January 1965] [Sri R. Venkataraman]

Nilgiris districts; Tiruchirappalli covers Thanjavur, Tiruchirappalli and South Arcot districts and Madurai covers Madurai, Ramanathapuram, Tirunelveli and Kanyakumari districts.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Is there any proposal to have it in each district for the varieties we find in each district itself?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: No, we think that there is greater element of competition if two or three districts are grouped together and the products of these districts are exhibited for competition.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. Minister tell us what the procedure is in the award of prizes for varieties?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: They have a committee and the committee chooses the best variety.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR: Does the committee consist of non-officials?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: It consists of the Director of Handlooms or his representative as well as the non-officials.

Violation of traffic rules

* 68 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether any instructions have been issued to the police authorities not to register cases for violation of traffic rules by the drivers of the State Transport Department; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) No such instructions have been issued. In case of major offences, the police may launch prosecution straightway and in the case of minor violations, they may bring it to the attention of the Madras State Transport Department for departmental action.

(b) Does not arise.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Why should the police whenever they come across such violations by the State Transport Department people report even for minor offences to the State Transport Department without themselves taking any action?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: It is a matter of convenience.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Are the Government aware that the State Transport Department also is not taking proper action, as far as we know and that violations of traffic rules by the State

[Sri R. Venkataraman] [25th January 1965]

Transport drivers are increasing day by day, and if so, at least in future, will the Government see that the police do take action as they do in the case of drivers of other vehicles?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: The offences are not increasing. The department is very strict and severe in the enforcement of discipline and there is no proposal to change the present system.

DR. H. V. HANDE: Are the State Transport vehicles which run into private buses or private vehicles, insured by the department so that adequate compensation may be paid to the aggrieved? Probably this will act as a deterrent on the accidents?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: There are two kinds of insurance—the insurance over vehicle and third party insurance. The Government are their own insurer. They do not insure vehicles because Government have their own funds and they will pay the money. No difficulty will arise in payments.

SRI K. KAMALAKANNAN: The State Transport bus drivers drive buses at a very high speed. Is there no restriction just to control the speed of the buses?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: The complaint I heard is that the State Transport buses are very slow.

DR. A. CHIDAMBARANATHAN: It is found occasionally that even when a policeman gives signal to halt, the State Transport people do not stop at all, but proceed. Is that taken note of as a minor violation or a major violation?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: The following are major offences:—

Section 71 of the Motor Vehicles Act, dealing with driving at a speed exceeding the maximum speed fixed.

Section 115 dealing with driving at excessive speed in contravention of provisions of section 71.

Section 116 dealing with driving recklessly or dangerously.

Section 117 dealing with driving while under the influence of drink or drugs.

Section 118-A dealing with offences relating to accidents.

Section 119 dealing with punishment for abetment of the above offences.

Section 120 dealing with racing and trials of speed without the written consent of the State Government.

In the above cases, it is left to the discretion of the police either to take the matter for prosecution or bring it to the notice of the department for departmental action.

25th January 1965]

DR. H. V. HANDE: Because the State Transport Department has its own insurance, is it possible for the department to handle the insurance job as effectively as a private company?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: I think the hon. Member has not understood the point. The Government do no insurance work. The Government do not insure their property with anybody. The Government out of their own resources find the moneys to meet any claim. In the same way, because it is a Government department, the State Transport Department meets the claims from its own fund. So far as third party insurance is concerned, they have created a separate 'Accident Fund' in the department and out of that fund money is paid whenever claims arise.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR: Is it correct that drivers are part and parcel of the State Transport Department and is there any differential treatment between drivers of the State Transport Department and the drivers of the private operators?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: No differential treatment is given.

Building Rules

* 70 Q.—SRI M. SUBBIAH CHETTIAR (on behalf of Sri A. K. Thangavel Mudaliar): Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state whether there is any proposal to revise the Building Rules so as to vest the power of exemption in regard to four feet open frontage of houses, in the Municipal Councils instead of in Town-Planning Officers?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: There is no proposal under consideration of the Government to vest powers of exemption under the Building Rules in the Municipal Councils. However, the power to grant exemption from rule 9 (2) (a) of the Building Rules has recently been delegated to the Municipal Commissioners.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR: Are the Government aware that there are several cases causing hardship to the general public because the local municipal authorities have to contact these people? Will the Government give the power to the Municipal Councils to give exemption according to the necessity of places?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: No, Sir. At present, the powers are only vested with the Municipal Commissioner.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR: Is the exemption given only by the Town-Planning Officer of the Local Municipal Council or the State Town-Planning Department?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: It is the Municipal Town-Planning Department.

[25th January 1965]

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR: I understand that the Municipal Town-Planning Department say that they have to refer to the State Town-Planning Department and they alone are competent to give the exemption?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: No, Sir. Whenever a controversy arises, it is sent to the Director of Town-Planning for final approval.

MR. CHAIRMAN: Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—CALLING ATTENTION TO THE PREVALENCE OF CHOLERA IN THE CITY OF MADRAS.

2-20 p.m. SRI S. K. SAMBANDHAN: Mr. Chairman, Sir, with your permission, I wish to call the attention of the Hon. the Minister for Public Health to a matter of urgent public importance, namely, the prevalence of cholera in the City of Madras and localities around Madras, and, since such attacks are very frequent, the need to take proper steps to stop such frequent attacks.

* THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: The first case of cholera is reported to have occurred in Madras City on 16th September 1964 in Royapuram division and the source of infection was said to be from Nellore (Andhra Pradesh). From this date up to the week ending 31st October 1964, cholera was prevalent in sporadic form in Madras City. But soon after the heavy rains in the last week of October and the first week of November 1964, a sharp rise in the incidence of cholera was noticed in Madras City. There were 1,488 attacks and 86 deaths in November 1964 as against 103 attacks and 10 deaths in October 1964. The Meteorological conditions which prevailed during the subsequent weeks favoured a further rise in the incidence of cholera in the City. Thus the City recorded a peak incidence of 495 attacks and 24 deaths in the week ending 21st November 1964. The Director of Public Health and one of the Assistant Directors of Public Health visited the affected areas in the City and supervised the preventive and control measures undertaken by the Corporation of Madras.

The Corporation Health authorities undertook necessary preventive and control measures such as prompt isolation and treatment of cases at the Infectious Diseases Hospital, Tondiarpet, and mass inoculation campaigns in the affected and other surrounding areas, particularly in slums, hutting grounds and amongst pavement dwellers. Health educative propaganda, seizure and destruction of foodstuffs exposed to dust and flies, chlorination of wells, etc., were also done. De-flying squads were also posted to prevent breeding of flies, especially in infected areas.

The Corporation Health authorities have also issued a notification in the press advising the public to get themselves inoculated against cholera, take hot foodstuffs and hot drinking water.

CALLING ATTENTION TO THE PREVALENCE OF CHOLERA IN THE CITY OF MADRAS 301

[25th January 1965] [Srimathi Jothi Vencatachellum]

One lakh twenty-six thousand seven hundred and fourteen anti-cholera inoculations were given in the Madras City from the date of onset up to the week ending 16th January 1965. It is seen from the latest reports received from the Health Officer, Corporation of Madras, that the incidence of cholera has already been brought under control and there is no cause for alarm.

III. PRIVILEGE ISSUE re OBSTRUCTION AND PREVENTION OF A MEMBER FROM ATTENDING THE MEETING OF THE LEGISLATIVE COUNCIL BY STUDENT DEMONSTRATORS.

திரு. கே. வி. இராமசாமி: கனம் தலைவர் அவர்களே, இப்போது நடந்த சம்பவம் ஒன்றைப்பற்றி நான் உங்கரிடத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகின்றேன். முன்பெல்லாம் ஆங்கில ஆட்சி நடந்து கொண்டு இருந்த காலத்தில் என் போன்றவர்கள் சுதந்திரம் பெற வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் ஆங்கில ஆட்சியை ஒழித்து சுதந்திரத்துக்காக எங்கள் உடல், பொருள், ஆவி அனைத்தையும் கொடுத்து இந்த நிலைமையில் இருந்து கொண்டு இருக்கின்ற நாம் இன்றைய தினம் சட்ட மன்றத்துக்கு வரக்கூடிய நேரத்தில் சட்டமன்றத்துக்கு வரக்கூடிய உறுப்பினர்களுக்குக் கூட ஒரு பாதுகாப்பு இல்லாத ஒரு நிலை ஏற்பட்டு இருக்கிறது என்றால், இதை என்ன சொல்வது என்று எனக்கே தெரியவில்லை. ரௌடித்தனமாக கொள்ளைக் கூட்டத்தார் போன்று இன்று காலேஜ் மாணவர்கள் என்ற நிலையில் உள்ளவர்கள் நடந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் மாணவர்கள் தானா அல்லது கொள்ளைக் கூட்டத்தார்களா என்று எனக்கே தெரியவில்லை. அந்த மாதிரி இன்று வந்து கொண்டிருந்த பஸ்ஸைத் தடுத்து நிறுத்தி திரும்பிப் போ என்று சொல்லிவிட்டார்கள். அந்த பஸ்ஸில் இருந்த பலமுள்ளவர்கள், சீக்கிரம் இறங்கி வரக்கூடியவர்கள், ரெட்டியார் போன்றவர்கள் எல்லாம் இறங்கி முன்னால் வந்து விட்டார்கள். நான் கடைசியாக இறங்கி வரும்போது (சிரிப்பு) எனக்கு வருத்தமாக இருக்கிறது. உங்களுக்குச் சிரிப்பாக இருக்கிறதா? வெட்கப்பட வேண்டாமா? என் உயிர் அந்த இடத்தில் போயிருந்தால், யார் ஜவாப் சொல்லுவது? என் பிள்ளை குட்டிக்கை யார் காப்பாற்றுவார்கள் என்று தெரியவில்லை. இந்தச் சட்ட சபைக்கு வர வேண்டுமா, வர வேண்டாமா? வருகிறவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு வேண்டுமா, வேண்டாமா? இது ஒழுங்கா, நியாயமா என்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கனம் அங்கத்தினர்: என்ன செய்தார்கள் என்று சொல்லுங்கள்.

திரு. கே. வி. இராமசாமி: அவர்கள் என் தலையில் இருந்த குல்லையைப் பிடுங்கி முதுகில் குத்தி சட்டையைப் பிடித்து இழுத்து வேஷடியையெல்லாம் எடுத்துக்கொண்டு போய்விட்டார்கள். என்கை, “இந்தி ஒழிக என்று சொல்லடா” என்றார்கள். நான், “சொல்ல மாட்டேன், இந்தி வாழவேண்டும்” என்று

[திரு. கே. வி. இராமசாமி] [25th January 1965]

சொன்னேன். 'இந்தி ஒழிக' என்று சொல்வது என் கடமை அல்ல என்று சொன்ன காலத்திலே என்னை நாலேந்து பேர் கையால் குத்தினார்கள். சொல்லடா என்றார்கள். இவ்வளவையும் பார்த்த எனக்கு ஒன்றுமே புரியவில்லை. "சரி, இந்த இடத்திலேயே கொல்லவேண்டுமானாலும் கொன்று விடுங்கள், அனாவசியமான வார்த்தைகளைப் பேசாதீர்கள் இந்த இடத்திலே என் உயிர் உங்கள் கையால், தமிழர்கள் என்ற பெயருள்ள உங்கள் கையால் பிரிந்தால் எனக்கு விமோசனம் உண்டு. ஆங்கிலேயன் காலத்தில் தப்பி உயிர் பிழைத்தவன் இன்றைக்கு உங்கள் கையில் உயிர் துறப்பது கண்டு சந்தோஷம்" என்று சொன்னேன். ஆனால் அவர்களில் சில பேர் பார்த்து விட்டு "விடு" என்று சமாதானம் சொல்வது போல் சொன்னார்கள். அதிலே ஒருவன் செத்தவனுக்கு 'சேகண்டி' அடிப்பது போல் அடித்துக்கொண்டு, "இந்தி ஒழிக என்று சொல்லடா" என்று அட்டகாசம் செய்தான். அதற்குப் பிறகுதான் போலீஸ்காரர்கள் வந்து சேர்ந்து என்னை அவர்கள் ஜப்பிலேயே இங்கு கொண்டு வந்து விட்டுப் போனார்கள். இந்தத் துண்டையும் கேப்பையும் கொண்டு வந்து கொடுத்தார்கள். சட்டை கிழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலையில் இருந்தால், நாங்கள் எப்படி பாதுகாப்போடு வருவது? இதற்கு ஏதாவது விமோசனம் வேண்டாமா? இதுதான் ஒழுக்கமா? என்று நான் சட்ட சபையில் தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இது வரும்போது ஏற்பட்ட விஷயம்.

MR. CHAIRMAN: Is the Hon. the Leader of the House in a position to say anything now?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Mr. Chairman, I very deeply regret to hear of the incident reported by the hon. Member. The Government did not have information earlier of what the hon. Member now stated. If the facts are correct, it would raise a matter of privilege of the House, and I would suggest that it may be taken up at the next session and full facts ascertained from the hon. Member in writing, and the House may then decide this matter.

MR. CHAIRMAN: After the necessary information is got, further steps will be taken.

IV.—GOVERNMENT MOTION.

Approval of the proposal to issue the notification under the first proviso to Explanation IV to clause (40) of section 3 of the Madras Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Act, 1961 (Madras Act 58 of 1961).

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Mr. Chairman, Sir, I move—

"That the following draft of a notification which it is proposed to issue under the first proviso to Explanation IV to clause

25th January 1965] [Sri V. Ramaiah]

(40) of section 3 of the Madras Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Act, 1961 (Madras Act 58 of 1961), be approved under the second proviso to the said Explanation:—

Draft notification.

In exercise of the powers conferred by the first proviso to Explanation IV to clause (40) of section 3 of the Madras Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Act, 1961 (Madras Act 58 of 1961), the Governor of Madras hereby directs that—

(i) one acre of dry land in the Cumbum Valley in Madurai district, irrigated from the Periyar Project for two crops in a year, shall be deemed to be equivalent to one acre of wet land assessed to land revenue at any rate above Rs. 15 per acre, falling under category (a) of sub-clause (1) of the said clause (40);

(ii) one acre of dry land in the Cumbum Valley in Madurai district, irrigated from the Periyar Project for only one crop in a year, shall be deemed to be equivalent to one acre of wet land assessed to land revenue at the rate of Rs. 8 and above but below Rs. 10 per acre, falling under category (c) of sub-clause (1) of the said clause (40);

(iii) one acre of dry land in Madurai district in areas other than Cumbum Valley, assessed to land revenue at Rs. 1-12 and above per acre and irrigated from the Periyar Project for only one crop in a year, shall be deemed to be equivalent to one acre of wet land assessed to land revenue at the rate of Rs. 6 and above, but below Rs. 8 per acre, falling under category (d) of sub-clause (1) of the said clause (40); and

(iv) one acre of dry land in Erode taluk in Coimbatore district, irrigated from the Lower Bhavani Project by direct flow for first crop in a year and from the Kalingarayan Channel by lift for second crop in that year, shall be deemed to be equivalent to one acre of wet land assessed to land revenue at the rate of Rs. 6 and above, but below Rs. 8 per acre, falling under category (d) of sub-clause (1) of the said clause (40)."

SRI N. R. THIAGARAJAN: I am not moving the amendments, Sir.

2-30
p.m.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Mr. Chairman, Sir, the proviso under which this notification is proposed to be issued runs as follows:—

"Provided that the Government may, in respect of any particular area, by notification, direct that one acre of dry land irrigated from any Government source of irrigation shall be deemed to be equivalent to any specified extent of any of the categories of land specified in sub-clause (1) of clause (40) on the ground of quality of the soil or on any other ground."

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [25th January 1965]

Sir, item (iii) of the notification states—

“one acre of dry land in Madurai district in areas other than Cumbum Valley, assessed to land revenue at Rs. 1-12 and above per acre and irrigated from the Periyar Project”
The Government cannot say, “areas other than Cumbum Valley”. They should specify the areas where one acre of dry land will be deemed to be equivalent to one acre of wet land. Notifications should strictly conform to the law. The question of calculation of thirty standard acres and other questions may arise. The further proviso says that such notification shall not come into force unless it is approved by the Legislature. I am not going into that aspect. But the area should be specified.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: It is the Periyar Project area.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: It is stated “one acre of dry land in Madurai district”.

SRI K. RAJARAM: It is also stated “irrigated from the Periyar Project”.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: I know what I am saying. “Cumbum Valley” is a particular area. The Periyar Project may serve a number of areas. We do not know them unless the Engineer or the Irrigation Officer comes and tells us. When you say “Cumbum Valley”, we can understand what it means. But when you say “areas other than Cumbum Valley”, you should specify the area. In Madurai district there are so many areas. Therefore, so far as the notification is concerned, it is better to specify the area correctly. The Government must state in the notification what are all those areas irrigated from the Periyar Project. The proviso states “in respect of any particular area, by notification”. Therefore, the notification should specify the particular area. Otherwise, afterwards, this notification may be questioned. I am only trying to help the Government and I am not criticising anybody. The Government have themselves stated in item (ii), “one acre of dry land in the Cumbum Valley in Madurai district, irrigated from the Periyar Project for only one crop in a year”. Therefore, the Cumbum Valley has so much of irrigation. It is better to mention all those areas. I am not questioning the merits of the notification. I thought when Sri N. R. Thiagarajan wanted the provision to be omitted that he thought that it would work hardship on the ryots. That is a matter which I leave to him. I am concerned only about the language. Otherwise, it may be said that the areas have been referred to only in a general way.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Sir, the area is specified. It is specified as the area irrigated from the Periyar Project. Wherever the Periyar Project irrigation is in operation, this notification will apply. We are putting Cumbum Valley on a different footing. We have already specified it in the previous item. As far as this item is concerned, the area is specified and there is no

25th January 1965] [Sri V. Ramaiah]

vagueness in it. If it is merely said “Periyar Project”, it would actually mean running into another district also. Therefore, the area under Periyar Project within the Madurai district is specified. I do not think there is any vagueness about it. It does not relate to other areas in Madurai district.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: “Area irrigated by the Periyar Project” is not sufficient. That itself is indefinite. There are a number of areas and as the Hon. Minister says, there are other districts also. Therefore, the particular area must be specified. That can be done very easily. The Irrigation Officer will tell you what are all those particular areas.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: The notification is clear enough.

The motion was put and carried.

V.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS LAND IMPROVEMENT SCHEMES (AMENDMENT) BILL, 1965 (L.A. BILL NO. 5 OF 1965).

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Mr. Chairman, I move—

“That the Madras Land Improvement Schemes (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 5 of 1965), as passed by the Assembly, be taken into consideration.”

Sir, at present, the Agricultural Department is executing soil conservation works in the ryots' lands after duly obtaining consent statements from them. The entire expenditure is met in the first instance by the State Government and it is later on recovered from the ryots in annual instalments running over 20.

Under section 37 of the Land Improvement Schemes Act, all the amounts payable to, or recoverable by the Government, the Board of Revenue, the Soil Conservation Board or the Land Improvement Board or any officer of the Government under that Act may be recovered as if they were arrears of land revenue.

By virtue of section 37, any amount payable or recoverable by the Government under the Act may be recovered by the attachment and sale of any property belonging to the person from whom it is due. It is not necessary for the purpose to proceed against the land in respect of which, or for the benefit of which, any work under a scheme or the maintenance or repair of any such work has been carried out. It is seen that in certain cases the land in respect of which or for the benefit of which the work is carried out passes hands and the persons liable to pay the amount due, ceases to be the owner of the land. In such cases, the amount due has to be recovered by proceeding against the other properties of the person liable and it may so happen that the person liable has no

[Sri R. Venkataraman] [25th January 1965]

property at all, in which case, the amount due from him cannot be recovered. It is, therefore, considered necessary that the amount due should be made a first charge on the land in respect of which, or for the benefit of which, the work has been carried out, so that, notwithstanding the fact that the land passes hands, the amount due can be recovered by the attachment and sale of such land. It is, therefore, proposed to make provision in section 37 of the Act itself for the recovery of the cost of the work carried out under the scheme also out of the land in respect of which, or for the benefit of which, the work under a scheme or the maintenance or repair of any such work has been carried out. It is accordingly proposed to substitute a new section for the existing section 37.

At present, the Secretary to Government, Food and Agriculture Department, is not a member of the Land Improvement Board constituted under section 8 of the Madras Land Improvement Schemes Act, 1959. Provision has, therefore, been made in the Bill for including the Secretary to Government in charge of Food and Agriculture Department as an ex-officio member of the Land Improvement Board. It is also proposed to make provision enabling the Director of Agriculture or such officer as the Director of Agriculture may, with the previous approval of the Government, nominate in that behalf to function as Secretary to the Land Improvement Board.

This opportunity has also been availed of to modify the provisions contained in section 44 of the Act relating to the publication of the rules made under that Act and to make a provision in the Act so as to give effect to the decision of the Committee on Subordinate Legislation regarding the placing of rules, orders and notifications on the table of both Houses of the Legislature.

I request that the Bill be taken up for consideration.

MR. CHAIRMAN: The question is:—

'That the Madras Land Improvement Schemes (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 5 of 1965), as passed by the Assembly, be taken into consideration'.

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 to 6 were put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Mr. Chairman, Sir, I move—

'That the Madras Land Improvement Schemes (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 5 of 1965), as passed by the Assembly, be passed'.

25th January 1965]

MR. CHAIRMAN: The question is:—

'That the Madras Land Improvement Schemes (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 5 of 1965), as passed by the Assembly, be passed'.

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(2) THE MADRAS PLACES OF PUBLIC RESORT (AMENDMENT)
BILL, 1965 (L.A. BILL NO. 12 OF 1964).

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: Mr. Chairman, Sir, I move—

'That the Madras Places of Public Resort (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 12 of 1964), as passed by the Assembly, be taken into consideration'.

Sir, any person who desires to use any enclosed place or building for public resort is required to take a licence under section 5 of the Madras Places of Public Resort Act, from the Executive Authority within a Municipal Town and in every other case, any Revenue Officer not below the rank of Tahsildar, having jurisdiction over the local area. The licensing authority, if satisfied that the enclosed place or building may safely be used and that there exists no objection as regards its situation or ownership or as regards the purpose for which it is to be used, shall give the applicant a written licence signed by him specifying the enclosure or building and the purpose for which it is to be used. A suggestion had been made that in order to have a proper check over the eating and lodging houses in big towns, a 'no objection certificate' from the Superintendent of Police should be insisted upon before a licence is granted. Government have examined the matter and consider that it would be sufficient if it is provided that, before granting the licence, the licensing authority consults the authority or officer whom the Government may specify by a rule made in that behalf. It is, therefore, proposed to amend section 7 of the Act accordingly.

Therefore, I now commend that the Bill be taken up for consideration.

MR. CHAIRMAN: The question is—

'That the Madras Places of Public Resort (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 12 of 1964), as passed by the Assembly, be taken into consideration'.

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2 was put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

[25th January 1965]

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: Mr. Chairman, Sir, I move—

‘That the Madras Places of Public Resort (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 12 of 1964), as passed by the Assembly, be passed’.

MR. CHAIRMAN: The question is—

‘That the Madras Places of Public Resort (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 12 of 1964), as passed by the Assembly, be passed’.

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(3) THE MADRAS CULTIVATING TENANTS PROTECTION
(CONTINUANCE) BILL, 1965 (L.A. BILL NO. 3 OF 1965).

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Mr. Chairman, Sir, I move—

‘That the Madras Cultivating Tenants Protection (Continuance) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 3 of 1965), as passed by the Assembly, be taken into consideration’.

Sir, in moving the motion, I wish to explain briefly the object of the Bill.

The Madras Cultivating Tenants’ Protection Act, 1955 (Madras Act XXV of 1955) was enacted with a view to protecting the interests of the cultivating tenants, temporarily, until comprehensive tenancy reforms were undertaken in this State. The Government considered that comprehensive tenancy reforms should be undertaken only after all the intermediary tenures prevalent in this State were abolished and legislation for the imposition of land ceiling was enacted and implemented. Accordingly, the life of Madras Act XXV of 1955 was being extended, from time to time, by means of amending Acts. By the latest amending Act, its life has been extended up to 26th September 1965.

The Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 was the first enactment of this State, passed with a view to abolishing intermediary tenures. It abolished the intermediary tenures prevalent in zamindari estates, under-tenure estates and whole inam villages which were estates even before the passing of the Madras Estates Land (Third Amendment) Act, 1936. The Madras Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963, the Madras Minor Inams (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963 and the Madras Leaseholds (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963 which are to be implemented shortly will abolish the intermediary tenures

Printed as Appendix III on page 323.

[Sri V. Ramiah] [25th January 1965]

prevalent in whole inam villages which became estates as a result of the Madras Estates Land (Third Amendment) Act, 1936, part inam villages, Pudukottai inams, minor inams and leaseholds. Four other Acts have also been passed recently for the abolition of certain intermediary tenures prevalent in the transferred territory of Kanyakumari district and Shenkottah taluk and for the introduction of ryotwari settlement therein. With the implementation of these Acts, all the intermediary tenures in this State, except a few will be abolished. The Government are taking action to undertake the legislation to abolish the remaining intermediary tenures also, as for example, the tenure of the Sripadam lands in the transferred territory and the Jenmi system prevalent in the Gudalur taluk of the Nilgiris district. Legislation for the imposition of land ceiling has been enacted and the Act is being implemented. The implementation is expected to be completed in two years.

The time has, therefore, come for taking up the question of undertaking comprehensive tenancy reforms in this State and the Government are taking action in this regard. The Government consider that it is now not necessary to keep the Madras Cultivating Tenants’ Protection Act, 1955 as a temporary Act, by extending its life from time to time. This Bill accordingly seeks to make the Act a permanent one. The Act, will, however, stand repealed when the comprehensive tenancy reforms legislation is enacted.

Sir, I request the House to accept the motion.

MR. CHAIRMAN: Motion moved—

‘That the Madras Cultivating Tenants’ Protection (Continuance) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 3 of 1965), as passed by the Assembly, be taken into consideration’.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Mr. Chairman, Sir, since the Cultivating Tenants’ Protection Act is to be made a permanent measure, I want to say a few words about it.

After the passing of the Cultivating Tenants’ Protection Act, 1955, many legislations have been enacted in regard to the ryotwari proprietor including the Land Ceiling Act. By all these measures the land holding has been very much reduced. And, Sir, it is likely to be still further reduced. According to the Hindu Law, the land will be partitioned among a number of members of the family. Even the ceiling that has now been fixed namely, 30 acres, will be still further subdivided into holdings of five acres, three acres and so on. The final result of all these things will be that the ryotwari proprietor in the whole of our State will not have ordinarily more than three acres or five acres each. This will be reduced still further if the joint family system is to be abolished.

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [25th January 1965]

3-50
p.m.

The question now is, who needs protection. I submit, Sir that if we pass a Ryotwari Proprietors Protection Bill, it would be very good. For these ten years the tenant has got the upper hand in everything, and no ryotwari proprietor who thinks of his own safety and security would ever think of troubling or doing anything against the tenant. The only weapon he had was to resume the tenancy and give it to another. This has gone under the Tenants' Protection Act. This protection was taken away. You, Sir, as Revenue Minister were more responsible for these legislations and, therefore, I want to make some remarks on the effects of those legislations on the ryotwari proprietor. Mr. Chairman, you would be glad to hear

MR. CHAIRMAN : Yes, I would be glad to hear.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : I would also be glad to hear.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : I wanted the Hon. Chairman to hear my remarks. Even if the Hon. Minister would refuse to hear me, I must go on making my remarks on the effects of these legislations. I merely mentioned the Hon. Chairman because he was in charge of those measures and he knows about them. He was the Minister at that time.

What has happened after the passing of the Cultivating Tenants' Protection Act is that there is no protection for the ryotwari proprietor. So, if you had called this measure 'Ryotwari Proprietors' Protection Act', it would have been very good. The tenant is not expected to pay his share of the produce to the proprietor. But very few people who own three or four acres have ever been able to get their due share at all. You can go and enquire of all the small landholders in the Thanjavur and Tiruchirappalli districts of which I know fully. They will confirm my statement that they do not get their proper dues at all for which no action could be taken. It is impossible because you can never ask the tenant to go away from the land. Therefore, whatever he gives out of consideration, that we have to take. Otherwise, you won't get even that produce. Another thing also happens very frequently, namely, instead of paddy, they cultivate plantain in the Tiruchirappalli district. I know of two or three instances where people had cultivated plantain instead of paddy. When the proprietor asked for his share of the produce, the tenants told him that they had no paddy to give him. He suffered like this for three or four years and finally came to the conclusion that he should sell away the land. Therefore, now what is happening is that it is very difficult to get even the dues that the proprietor is entitled to according to the law. That is the situation in which we are at present. I would, therefore, request the Government in all sincerity to see whether they can appoint an evaluation committee to go into the working of the Cultivating Tenants' Protection Act. I want the Government to hold the scales even

[25th January 1965] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

between them. I do not want any preference to be given to the landholders. I want justice to be done as between the tenants and the landholders. Frequently, Sir, you told the Select Committee that the Government would hold the scales even between the two parties. That is the assurance that the Government have given on many occasions. I remember very well the statement that they will examine this question. I hope you remember that also, Sir. All that has been forgotten and nothing has happened up till now and the holdings are being divided and subdivided. Things will go to such an extent that we will be forced to pass an Act called the Consolidation of Holdings Act. That stage will be reached soon. Of course, mention was made about reforms, about collective farming and so on. All these reforms even in the Communist countries have not produced any benefit. If you look into the literature, you will find, there they are now veering round and saying, that there should be a private sector in agriculture and that too, in a country where the entire property is held by the State, not like us here. There is nobody there who is the owner of any property. Even in such a country they have come to that conclusion. Therefore it is I am stating that it is necessary to evaluate the working of this Protection Act. For that purpose the Government can appoint some of their own officers. They can go into the matter and examine the working of the Act in the Thanjavur, Tiruchirappalli and other districts and carefully consider what all things have happened in the name of this Act. They will be able then to give the Government a complete picture of the whole thing. It is only then that the Government should think of having this as a permanent measure or merely have it as a temporary measure. But the Government seem to be satisfied that it should be put on the statute-book permanently and therefore it is, I am here to voice my feeling of disappointment.

The Government ought to look into the provisions of the Act and see whether the relations between the tenants and the proprietors are harmonious and happy so that production may not be affected. The fundamental object of all these legislations as has been mentioned frequently by Government spokesmen and by everybody on all sides, and by all parties in the country, is not to interfere radically with the rights of people but to increase production, thereby making people who are interested in personal cultivation to take charge of these lands and work on them. That is the object with which all these things are sought to be done. Has that object been fulfilled? Have not all the tenants got the needed protection? And now after ten years, do the tenants need that protection? I do not think the tenants need any more protection. They have the upper hand. You go to any place, you will find nobody cares for the ryotwari proprietor. He is given a bad name as landholder and hanged. He is not a landlord. He is a proprietor and therefore, industed into the land as a proprietor. There is a lot of history behind this. I do not want to bring the big

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [25th January 1965]

book on the land tenure and read it to you. Originally these lands were given to people who wanted to clear the waste and wanted to be responsible for the cultivation of land. It was then that the ryotwari principle came into force. Sir Thomas Munro some one hundred and fifty years ago enforced this system. Confusing this with the rack-renting landholders of the Uttar Pradesh and other places, all these legislations regulating the rights between the tenants and the landholders have been brought here in our State, which is purely governed by ryotwari tenure fortunately up till now. But now even a ryotwari proprietor is deemed to be an estate-holder. I do not know what all complications will arise if all these. I do not want to discuss the matter at all here and now. So many difficulties will arise if a ryotwari proprietor is considered to be an estate-holder. I mention this only to point out the difficulties that lie ahead of us.

Therefore, Sir, I am saying the Government should take all these things into consideration, and not proceed in a hurry. The Government have extended the life of the Act over the past ten years. Why make it a permanent measure now? Unfortunately, we are in a position when all intermediaries have been abolished. The only people who are concerned with this are the Government, the ryotwari proprietor and the tenants. The actual agriculturist is above all this. Nobody ever cares for him, the agricultural labourer. The tenant is not always the cultivator. He is not personally cultivating the lands. He does it by engaging hired labour. He is almost in the position of the ryotwari proprietor in many cases. Therefore it is in all these legislations we have also been very careful not to increase the holding of the tenants. We have restricted it to five acres. I am mentioning this to say that the tenants are not cultivating the lands personally, by themselves or with the members of their family. They do it by employing hired labour or with pannaiyals just as the ryotwari proprietors do. This is very common. Therefore, it is not as if the tenant is a sacred individual and the Government should always go to his help and the ryotwari proprietor should be completely, entirely ignored. Unfortunately, the ryotwari proprietors in our country have no friends, they have no parties in our country. There is nobody to mention about him. It is the only class of people for whom nobody cares. Unfortunately, this is the state of affairs in our country for which you are not responsible, I am not responsible. But it is the fate of things. Nobody cares for him and his position is day by day becoming more and more dangerous and precarious. There is no doubt about that. When I mentioned this on a previous occasion, the Hon. Minister Sri C. Subramaniam said that the eldest son could have the land and the others could go in for industries. I said then that if a father had six sons and there were thirty acres for distribution, each son would get only 5 acres, and again this holding of five acres would still further be sub-divided if these five acres had to be divided among three or four sons. Thus the joint family system would

25th January 1965] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

break away. Sir, what I say is on record. I am not saying anything which is incorrect or from my imagination. But the Hon. Sri C. Subramaniam then said, 'Anybody who is the first son or the elder son can have the land, and the others can go to industries'. Sir, we know what the policy of industrialisation is. It has produced stagnation in agricultural production. Therefore, I would not say that it is the right policy at all. As far as possible, we are interested in agriculture. Let us raise agricultural production. We should not create situations by which the ryots will go away from agriculture. Therefore it is I am saying that holdings will become subdivided and so on. The ryotwari pattadar may own one acre or half an acre. He will be at the mercy of the tenant. Under the Seventeenth Amendment to the Constitution, the Government have got power to say that no ryotwari pattadar shall exist in Madras State. That will be much preferable. There will be peace in grave and death. There is always peace in the grave, and therefore there will be peace on earth. I sincerely feel, Sir, that holdings will become sub-divided and subdivided and finally, as in the case of the U.P., we will have to bring in legislation for the consolidation of holdings. It has come to that. These are some of the things that the Government must take into consideration before bringing in the comprehensive tenancy legislation, which they have promised. In the meantime, I would advise strongly the bringing in of a small Bill called the Ryotwari Proprietors Protection Bill.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Mr. Chairman, the only speaker to-day has with conviction put forward his arguments before the House. As he has mentioned, it is not a small piece of legislation. This has to put into permanency all the temporary measures which we have passed in the course of the last ten years. No doubt when I have assured that a comprehensive legislation is coming up very shortly, many might have missed the importance of this piece of legislation, which we are considering to-day. Just two or three days ago, when he was speaking on the Governor's Address, he was emphasising the need for greater agricultural production. He wanted all the other items to be kept at a distance and every ounce of energy concentrated on agricultural production. I completely agree with him—not that the other sectors should remain stagnant but great emphasis should be laid on agriculture. Many experts who have gone into this question both within the country and in other countries like the Ford Foundation have stated that what we have attempted is not leading us in the direction we wanted speedily. They feel that the legislation should be more comprehensive and that greater emphasis should be laid on giving security to the man who tills the land. We have been attempting to do this under the various Acts. Now the attempt to be made is to put into permanent nature all those Acts which are known as temporary pieces of legislation. From experience and from what I have seen in the course of the last ten years, we are confident that the purpose which the hon. Member wants to serve, namely, greater production, will be achieved through this measure. There may,

[Sri V. Ramaiah] [25th January 1965]

be difference of opinion. He may be arguing with concrete cases that in other countries or even in our own country big holdings make for larger production. Let me not go into the merits or demerits of that question now. As far as I am concerned personally, after studying the question of agricultural production for two or three years at least to a great extent, I am able to compare one district with the other in respect of agricultural production. I see that where the cultivator feels that the property is his and that the fruit of all his labour will be his, the production has been good. I have no sort of hesitation in saying this. I shall just narrate an instance for the information of hon. Members. I had to tour with the Finance Minister of India in the Tirunelveli district. None of us here knows the condition of Nanguneri taluk. As far as agriculture is concerned, it is one of the worst pockets in the Madras State. There is no proper irrigation, and the rainfall is scanty. In the last summer when I was touring with him in that taluk, we were passing by the side of a farm of 8 or 10 acres. I requested the Finance Minister to stop there. He wanted to know the reason. I wanted him to see the farm. Actually it was not a pre-arranged spot. When we went into the farm at that part of the year, the hottest part of the year we saw the ryot raising crop on every inch of that land. The farmer was illiterate, and he himself was surprised when we said that he was the owner of that property. When he was told that the land belonged to him, he said that he would raise three crops in a year if power was given to him. He said with confidence that every pie earned from the land was entirely the result of the labour of himself and his family, and they developed that land into the most fertile and the most productive piece of land. The Finance Minister of India was by this personal experience really surprised, and he was really happy that the farm was given the necessary support. He felt sure that the confidence of the farmer that he would get the fruit of his labour, would go a long way to increase production. I need not restrict myself to this ideology.

4-10 p.m. SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: I am glad he was not a tenant.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: He had only eight acres of land. He was not a man with 400 or 4,000 acres of land. If the tenant is assured that he will have permanency and that he will get his share without any difficulty, I am sure he will also put forth that amount of labour that is required for proper production. As far as land legislation is concerned, we should create a confidence that the man who labours or works will get a proper share in the produce. In this direction we have been moving and it is considered to be a revolutionary move by people who think in line with the speaker who participated in the debate on this Bill. Well, others who studied the question of production and the welfare of the people of the country as a whole feel that we have not moved in the proper direction sufficiently. That is why I say that we are

25th January 1965] [Sri V. Ramaiah]

going to bring in a comprehensive legislation. The majority of the Members of the House feel that this is, after all, only a small piece of legislation. If others are to speak, I am sure they will say that I have not gone far enough. Let me not go into that. But as I have time and again emphasised that there should be greater agricultural production, I am confident that this piece of legislation, even without waiting for the comprehensive legislation to come, give a feeling of permanency in the minds of the cultivators and that production will go up. Not only the Government but all those who are connected with production are convinced and I can assure the hon. Member that this will not retard agricultural production.

As far as the treatment of the landowner is concerned, all these days I have been hearing that it is the tenant that has been neglected. At least to-day the hon. Member says that the tenant is having the upper hand and that the landowner is being bullied, if not strongly, by the tenant. But not only those who are connected with agriculture but also those who have studied the position of the tenant both in the State and in the country as a whole are convinced that even to-day the interests of the tenants are not sufficiently protected. All that will be gone into when we consider the comprehensive legislation which is to come very shortly. Therefore, I would only request the House to accept the motion.

MR. CHAIRMAN: The question is—

“That the Madras Cultivating Tenants Protection (Continuance) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 3 of 1965), as passed by the Assembly, be taken into consideration.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 to 5 were put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Sir, I move—

“That the Madras Cultivating Tenants Protection (Continuance) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 3 of 1965), as passed by the Assembly, be passed.”

MR. CHAIRMAN: The question is—

“That the Madras Cultivating Tenants Protection (Continuance) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 3 of 1965), as passed by the Assembly, be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

[25th January 1965]

(4) THE MADRAS TENANCY (AMENDMENT) BILL, 1965
(L.A. BILL NO. 4 OF 1965)

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Mr. Chairman, Sir, I move—
“That the Madras Tenancy (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 4 of 1965), as passed by the Assembly, be taken into consideration.”

Sir, in moving the motion, I wish to explain briefly the object and the main provisions of the Bill.

In the Second Five-Year Plan, the Planning Commission has observed that, in the case of Defence Services personnel, it is of the highest importance that tenancy legislation should not place them under any handicap as compared to those who are able to reside in the village and cultivate their lands and that persons serving in the Armed Forces should have a feeling of security and full assurance that their interests would not be adversely affected. It has also observed that, if persons serving in the Armed Forces are owners of land, they should have the right to lease it and, if they are tenants, they should have a right to sub-let the land and that, on retirement or discharge, Defence Services personnel should have unrestricted rights to resume land for personal cultivation from the tenant or the sub-tenant, as the case may be.

The question as to what provisions should be made to safeguard the interests of persons serving in the Armed Forces has been engaging the attention of the Government for some time. In the context of the present National Emergency, the matter has assumed urgent importance. The Government have decided to amend the Tenancy and Land Ceiling Acts so as to confer certain special privileges on members of the Armed Forces including the Merchant Navy Personnel and to the widows and other dependants of such members who sacrifice their lives in the defence of the country. This Bill seeks to give effect to this decision.

I shall now briefly explain the main provisions of the Bill.

The Tanjore Pannaiyal Protection Act, 1952, is to be amended to enable a pannaiyal, who is enrolled as a member of the Armed Forces, to be reinstated as a pannaiyal on his return from service unless the Conciliation Officer decides not to order such reinstatement, having regard to the subsequent reduction in the extent of the farm and other such relevant matters.

The Madras Cultivating Tenants Protection Act, 1955, is to be amended—

(i) to enable a cultivating tenant, who is enrolled as a member of the Armed Forces, to sub-let the land held by him and, on his return from service, to resume the land from the sub-tenant.

(ii) to provide that a member of the Armed Forces in service will be deemed to carry on personal cultivation on a land, if such land is cultivated by the members of his family or by his own servants or by hired labour, with his own or hired stock, and

a Printed as Appendix IV on pages 29-36.

THE MADRAS TENANCY (AMENDMENT) BILL, 1965
(L.A. BILL NO. 4 OF 1965)

217

25th January 1965] [Sri V. Ramaiah]

(iii) to enable a landlord who is enrolled as a member of the Armed Forces, on his return from service, to resume, up to the ceiling limit, for personal cultivation, the land which he had leased to a cultivating tenant.

The Tiruchirappalli Kaiaeruvaram and Mattuvaram Act, 1958, is to be amended—

(i) to enable a Kaiaeruvaramdar who is enrolled as a member of the Armed Forces, on his return from service, to be re-engaged as a Kaiaeruvaramdar by the landowner concerned unless the Tahsildar decides not to order such re-engagement, having regard to the subsequent reduction in the extent of the land concerned and other such relevant matters, and

(ii) to enable a member of the Armed Forces, who was a mattuvaramdar under a landowner owning more than three acres of wet land or its equivalent, on return from service, to be re-engaged as a mattuvaramdar in respect of that land, with all the rights enjoyed by him before his enrolment as a member of the Armed Forces.

The Madras Public Trusts (Regulation of Administration of Agricultural Lands) Act, 1961, is to be amended—

(i) to provide that a member of the Armed Forces in service will be deemed to be a cultivating tenant in respect of a land, if such land is cultivated by the members of his family or by his own servants or by hired labour, with his own or hired stock,

(ii) to provide that, in the case of a member of the Armed Forces, the return under section 10 (1) shall be submitted within six months after the Emergency is over and the return under section 10 (2) shall be submitted within six months after the Emergency is over or within ninety days from the date of acquisition of the land, whichever is later, and

(iii) to enable a cultivating tenant who is enrolled as a member of the Armed Forces, on his return from service, to resume possession from his sub-tenant of the land sub-let by him.

The Madras Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Act, 1961 is to be amended—

(i) to provide that, in the case of a member of the Armed Forces, that returns under sections 8 (1) and 61 (1) shall be furnished within six months after the Emergency is over,

(ii) to provide that, in the case of a member of the Armed Forces, the return under section 21 (1) shall be furnished within six months after the Emergency is over or within ninety days from the date of acquisition of the land, whichever is later,

[Sri V. Ramaiah] [25th January 1965]

(iii) to provide that, in the case of a member of the Armed Forces, the return under section 21 (2) shall be furnished within six months after the Emergency is over or within ninety days from the date of marriage or adoption whichever is later.

A provision is also to be made in each of the first four Acts, referred to, to the effect that the term 'Member of the Armed Forces' shall have the same meaning as in section 3 (29) of the Madras Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Act, 1961. Under this section a 'Member of the Armed Forces' is a person in the service of the Air Force, Army or Navy of the Union of India and includes a seaman. A 'seaman' has been defined in that Act as a 'person including a master, pilot or apprentice employed or engaged as a member of the crew of a ship or a sailing vessel to which the Merchant Shipping Act, 1958 applies.' Thus the Merchant Navy personnel are covered by the concession proposed.

4-20 p.m. Another provision is also to be made in each of the first four Acts, referred to, that the special privileges conferred on a member of the Armed Forces by the proposed Act will, after his death while in service, be available to his widow or any person dependent on him immediately before his death.

Incidentally, section 13 (2) of the Tanjore Pannaiyal Protection Act, 1952 is to be amended, so as to provide for an appeal to the Revenue Court against the award of the Conciliation Officer.

I request the House to accept the motion.

MR. CHAIRMAN: Motion moved—

"That the Madras Tenancy (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 4 of 1965), as passed by the Assembly, be taken into consideration."

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Mr. Chairman, Sir, I do not want to say anything about the general provisions contained in the Act. But when it comes to the question of granting special privileges, I would like that the phrase 'dependent upon him' should be properly defined. 'Widow' is quite all right. But what is meant by the general expression 'dependent on him'? There may be his relations who may also be employed and they may have sufficient means of living. Only because they happen to be his relations, can they be called his dependants? Therefore it is that I would like the phrase to be defined properly so that when these questions come up before the officers, they may be enabled to pass proper orders or enforce the question of 'dependants'.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Mr. Chairman, Sir, just now I am advised that if the provision is left as it is, it will not create any complications. Therefore, let us leave it as it is.

25th January 1965]

MR. CHAIRMAN: The question is—

'That the Madras Tenancy (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 4 of 1965), as passed by the Assembly, be taken into consideration'.

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 to 6 were put and carried.

Clause 1 and Preamble were put and carried.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Mr. Chairman, Sir, I move—

'That the Madras Tenancy (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 4 of 1965), as passed by the Assembly, be passed'.

MR. CHAIRMAN: The question is—

'That the Madras Tenancy (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 4 of 1965), as passed by the Assembly, be passed'.

The motion was put and carried and the Bill was passed.

VI. ANNOUNCEMENT

LETTER OF THANKS FROM THE FORMER SECRETARY TO THE LEGISLATIVE COUNCIL.

MR. CHAIRMAN: I have now an announcement to make. There is a letter of thanks from the former Secretary to the Council, Sri C. D. Natarajan, who is now the Secretary to the Legislative Assembly. "It is to this effect:—

'To the Hon. Chairman, Legislative Council, Madras.
Dear Sir,

It is with a deep sense of gratitude that I humbly acknowledge the receipt of a copy of the Government Motion passed by the Madras Legislative Council on the 22nd October 1964 in appreciation of my humble services to the Legislative Council and the good wishes for my success in my new assignment as Secretary to the Legislative Assembly.

Conscious and sensible of the great and signal honour bestowed on me in this regard by the Hon. Chairman, Hon. Leader of the House, Hon. Leader of the Opposition and other Hon. Members, who have been partial to my merits and generous to my faults, the words of appreciation, I most respectfully assure you, Sir, will ever remain a source of inspiration and strength and I shall cherish the same with pride and as a priceless possession. I thank Providence for having given me the great honour and unique privilege to serve great and illustrious men in a humble capacity as the Secretary of the Council. It shall be my constant care and earnest endeavour to merit and deserve this great honour and to serve with diligence and gratitude the cause of Legislature and Democracy.

[25th January 1965]

With your encouragement, guidance and support, I will strive to fulfil your hopes and expectations to the best of my ability and acknowledge, in conclusion, my deep debt of gratitude to you, Sir, the Hon. Leader of the House and Hon. Members of the House.

C. D. NATARAJAN. "

Now the only announcement to be made is that the House will now adjourn and meet again at 3 p.m. on Monday, the 1st March 1965.

The House then adjourned.

VII.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* 98. Notification issued with G.O. P. No. 2895, Revenue, dated 10th December 1964, regarding amendment to the Madras General Sales Tax Act, 1959.

* 99. Notification issued with G.O. Ms. No. 2268, Rural Development and Local Administration, dated 28th October 1964, regarding constitution of Pattukkottai Town Panchayat as a Municipality with the name Pattukkottai.

† 100. Notification issued with G.O. P. No. 2560, Revenue, dated 24th October 1960, regarding amendments to the Madras Cultivating Tenants Protection Rules, 1955.

101. Notification issued with G.O. Ms. No. 2658, Revenue, dated 12th November 1964, regarding amendments to the Madras Agricultural Income Tax Rules, 1955.

102. Notification issued with G.O. Ms. No. 2802, Revenue, dated 30th November 1964, regarding amendment to the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948.

103. Notification issued with G.O. Ms. No. 2395, Rural Development and Local Administration, dated 17th November 1964, regarding amendments to the Conduct of Election of Members of Village Panchayats Rules, 1964.

* Laid on the table of the House on 22nd January 1965.

† Laid on the table of the House on 23rd January 1965.

25th January 1965]

APPENDIX I.

[Vide Item V (1) on page 305.]

L.A. Bill No. 5 of 1965.

(As passed by the Assembly.)

A Bill to amend the Madras Land Improvement Schemes Act, 1959.

BE it enacted by the Legislature of the State of Madras in the Fifteenth Year of the Republic of India as follows:—

1 *Short title and commencement.*—(1) This Act may be called the Madras Land Improvement Schemes (Amendment) Act, 1965.

(2) It shall come into force on such date as the State Government may, by notification, appoint.

2. *Amendment of section 8, Madras Act 31 of 1959.*—In section 8 of the Madras Land Improvement Schemes Act, 1959 (Madras Act 31 of 1959) (hereinafter referred to as the principal Act)—

(1) in sub-section (2) after clause (b), the following clause shall be inserted, namely:—

"(bb) the Secretary to the Government in the Department of Food and Agriculture, *ex-Officio*"; and

(2) for sub-section (3), the following sub-section shall be substituted, namely:—

"(3) The Director of Agriculture, or such other officer as the Director of Agriculture may with the previous approval of the Government nominate in this behalf, from time to time, shall be the Secretary to the Land Improvement Board."

3. *Substitution of new section for section 37, Madras Act 31 of 1959.*—For section 37 of the principal Act, the following section shall be substituted, namely:—

"37. *Amounts to be recovered as arrears of land revenue.*—All amounts payable to, or recoverable by, the Government, the Board of Revenue, the Soil Conservation Board, or the Land Improvement Board or any officer of the Government under this Act, may be recovered—

(a) from the owner or any other person liable, as if they were arrears of land revenue due by him;

(b) out of the land in respect of which, or for the benefit of which, any work under a scheme or the maintenance or repair of any such work has been carried out, as if they were arrears of land revenue due in respect of that land."

4. *Amendment of section 44, Madras Act 31 of 1959.*—In section 44 of the principal Act,—

(1) in sub-section (1) the words "by notification" shall be omitted;

[25th January 1965]

(2) sub-section (3), shall be omitted.

5. *Amendment of section 47, Madras Act 31 of 1959.*—In section 47 of the principal Act—

(1) in sub-section (1), the brackets and figure “(1)” shall be omitted;

(2) sub-section (2) shall be omitted.

6. *Insertion of new section 47-A in Madras Act 31 of 1959.*—After section 47 of the principal Act, the following section shall be inserted, namely :—

“47-A. *Rules, notifications and orders to be placed before the Legislature.*—(1) All rules made under this Act shall be published in the *Fort St. George Gazette* and unless they are expressed to come into force on a particular day, shall come into force on the day on which they are so published.

(2) Every rule made or notification issued under this Act and every order made under section 47 shall as soon as possible after it is made or issued, be placed on the table of both Houses of the Legislature and if, before the expiry of the session in which it is so placed or the next session, both Houses agree in making any modification in any such rule, notification or order or both Houses agree that the rule, notification or order should not be made the rule, notification or order shall thereafter have effect only in such modified form or be of no effect, as the case may be, so however that any such modification or annulment shall be without prejudice to the validity of anything previously done under that rule, notification or order”.

APPENDIX II.

[Vide Item V (2) on page 307.]

L.A. Bill No. 12 of 1964.

(As passed by the Assembly.)

A Bill further to amend the Madras Places of Public Resort Act, 1883.

BE it enacted by the Legislature of the State of Madras in the Fifteenth Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title and commencement.*—(1) This Act may be called the Madras Places of Public Resort (Amendment) Act, 1965.

(2) It shall come into force on such date as the State Government may, by notification, appoint.

2. *Amendment of section 7, Madras Act 11 of 1883.*—In section 7 of the Madras Places of Public Resort Act, 1888 (Madras Act II of 1888), in the opening paragraph for the words “If the authority is satisfied”, the words “If the authority, after consulting such authority or officer as the State Government may from time to time by rule direct is satisfied” shall be substituted.

[25th January 1965]

APPENDIX III.

[Vide item VI (3) on page 308.]

L.A. Bill No. 3 of 1965.

(As passed by the Assembly.)

A Bill to provide for the continuance of the Madras Cultivating Tenants Protection Act, 1955.

BE it enacted by the Legislature of the State of Madras in the Fifteenth Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title.*—This Act may be called the Madras Cultivating Tenants Protection (Continuance) Act, 1965.

2. *Madras Act XXV of 1955 to be a permanent Act.*—The Madras Cultivating Tenants Protection Act, 1955 (Madras Act XXV of 1955) (hereinafter referred to as the principal Act) shall, as amended by this Act, become a permanent Act.

3. *Amendment of section 1, Madras Act XXV of 1955.*—In section 1 of the principal Act,—

(i) for the heading, the heading “Short title and extent.” shall be substituted;

(ii) sub-section (3) shall be omitted.

4. *Amendment of section 3, Madras Act XXV of 1955.*—In sub-section (1) of section 3 of the principal Act, the words “during the continuance of this Act” shall be omitted.

5. *Omission of section 5, Madras Act XXV of 1955.*—Section 5 of the principal Act shall be omitted.

APPENDIX IV.

[Vide item V (4) on page 316.]

L.A. Bill No. 4 of 1965.

(As passed by the Assembly.)

A Bill to amend certain Tenancy Act in force in the State of Madras.

BE it enacted by the Legislature of the State of Madras in the Fifteenth Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title.*—This Act may be called the Madras Tenancy (Amendment) Act, 1965.

2. *Amendment of Madras Act XIV of 1952.*—In the Tanjore Pannaiyal Protection Act, 1952 (Madras Act XIV of 1952),—

(i) in sub-section (4) of section 12—

(a) after the expression “the award of the Conciliation Officer under sub-section (3)”, the expression “or the decision

[25th January 1965]

of the Revenue Court on an appeal from such award under sub-section (2) of section 13 " shall be inserted;

(b) for the expression " the rights accruing to the pannaiyal under sub-section (3) ", the expression " the rights accruing to the pannaiyal under an award under sub-section (3) or under a decision on an appeal from such award under sub-section (2) of section 13 " shall be substituted;

(ii) after section 12, the following section shall be inserted, namely:—

" 12-A. *Special privileges for members of Armed Forces.*—

(1) Subject to the provisions of sub-section (2), any pannaiyal, who is enrolled as a member of the Armed Forces, may on discharge or retirement from service, or on being sent to Reserve, make within the prescribed period an application for reinstatement to the Conciliation Officer. Upon such application he shall be entitled to be reinstated as a pannaiyal with all the rights enjoyed by him immediately before his enrolment as a member of the Armed Forces.

(2) Nothing in sub-section (1) shall be deemed to entitle the pannaiyal to be reinstated if having regard to all or any of the following matters, namely:—

(a) the reduction, if any, in the extent of the farm after the date of the enrolment;

(b) the nature of the agricultural operations carried on in respect of that farm on or after the date of the application;

(c) such other matters as may be prescribed, the Conciliation Officer is satisfied that it will not be just and proper to require the landowner to reinstate the pannaiyal.

(3) The Conciliation Officer may, on receipt of an application under sub-section (1), call upon the land owner and the pannaiyal concerned to appear before him in person or by agent and to represent their respective cases.

(4) After considering the representations, if any, so made, and after making such further inquiry into the case as he may deem fit, he may, by an award in writing, require the landowner to take back the pannaiyal and reinstate him with all the rights enjoyed by him immediately before his enrolment as a member of the Armed Forces :

Provided that any award for reinstating any pannaiyal under this section shall, in respect of any farm where there are standing crops on the date of such award, take effect immediately after the harvest of such crops.

(5) The provisions of sub-sections (4) and (5) of section 12 shall, as far as may be, apply in relation to an award under sub-section (4) as they apply in relation to an award under sub-section (3) of section 12.

25th January 1965]

(6) Where a member of the Armed Forces dies while in service, the special privileges conferred by this section on such member shall be available to the widow of such member, or any person dependent upon such member immediately before his death.

Explanation.—In this section ' member of the Armed Forces ' shall have the same meaning as in clause (29) of section 3 of the Madras Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Act, 1961 (Madras Act 58 of 1961).";

(iii) in sub-section (2) of section 13, for the expression " Against any final order passed by a Conciliation Officer under sub-section (1), an appeal shall lie to the Revenue Court within thirty days of the passing of the order ", the expression " Against any award passed by a Conciliation Officer under sub-section (3) of section 12 or under sub-section (4) of section 12-A or any final order passed by a conciliation officer under sub-section (1), an appeal shall lie to the Revenue Court within thirty days of the passing of the award or order, as the case may be, " shall be substituted.

3. *Amendment of Madras Act XXV of 1955.*—In the Madras Cultivating Tenants' Protection Act, 1955 (Madras Act XXV of 1955),—

(i) in sub-section (1) of section 4-A, after the words " in any other provision of this Act ", the words, figure and letters " but subject to the provisions of section 4-AA " shall be inserted;

(ii) after section 4-A, the following section shall be inserted, namely:—

" 4-AA. *Special privileges for member of the Armed Forces.*—(1) A cultivating tenant who is enrolled as a member of the Armed Forces, may, on or after such enrolment, sublet the lands held by him as a cultivating tenant, and the sub-tenant concerned shall, subject to the provisions of sub-section (2), be deemed to be a cultivating tenant for the purposes of this Act and of the Madras Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Act, 1956 (Madras Act XXIV of 1956), if such sub-tenant contributes his own physical labour or that of any member of his family in the cultivation of such land.

(2) A cultivating tenant who is enrolled as a member of the Armed Forces, on discharge or retirement from service or on being sent to Reserve, shall, on application for resumption made within the prescribed period to the Revenue Divisional Officer, be entitled to resume possession from the sub-tenant referred to in sub-section (1), of the land sublet by him under that sub-section.

(3) A landlord who is enrolled as a member of the Armed Forces shall, on discharge or retirement from service or on being sent to Reserve, be entitled to resume possession from any cultivating tenant for purposes of personal cultivation of that extent of land, which together with the extent of land, if any, already in his possession does not exceed the ceiling area which he is entitled to hold under the Madras Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Act, 1961 (Madras Act 58 of 1961).

[25th January 1965]

(4) The provisions of sub-section (2) of section 4-A shall, as far as may be, apply for the resumption of any land under sub-section (2) or sub-section (3) as they apply for the resumption of any land under sub-section (1) of section 4-A.

(5) Where a member of the Armed Forces dies while in service, the special privileges conferred by this section on such member shall be available to the widow of such member, or any person dependent upon such member immediately before his death.

(6) The provisions of this section shall have effect notwithstanding anything inconsistent therewith contained in any other provision of this Act or of any other Act.

Explanation.—For the purposes of this Act—

(a) 'member of the Armed Forces' shall have the same meaning as in clause (29) of section 2 of the Madras Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Act, 1961 (Madras Act 58 of 1961);

(b) a member of the Armed Forces who has been discharged or retired from service or who has been sent to Reserve is said to carry on personal cultivation on a land when he contributes his own physical labour or that of the members of his family in the cultivation of that land; and

(c) a member of the Armed Forces in service shall be deemed to carry on personal cultivation on a land if such land is cultivated by the members of his family or by his own servants or by hired labour, with his own or hired stock."

4. *Amendment of Madras Act XXXVI of 1958.*—In the Tiruchirappalli *Kaiaeruvaram* and *Mattuwarem* Act, 1958 (Madras Act XXXVI of 1958),—

(i) in section 2, after clause (c), the following clause shall be inserted, namely :—

"(cc) 'member of the Armed Forces' shall have the same meaning as in clause (29) of section 3 of the Madras Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Act, 1961 (Madras Act 58 of 1961);";

(ii) after section 5, the following section shall be inserted, namely :—

"5-A. *Special privileges for member of the Armed Forces who was a kaiaeruvaramdar.*—(1) Subject to the provisions of sub-section (2), a *kaiaeruvaramdar* in respect of any land, who is enrolled as a member of the Armed Forces may, on discharge or retirement from service or on being sent to Reserve, make within the prescribed period an application for re-engagement, to the Tahsildar having jurisdiction over the area in which the land is situated. Upon such application he shall be entitled to be

[25th January 1965]

re-engaged by the land owner concerned as a *kaiaeruvaramdar* with all the rights enjoyed by him immediately before his enrolment as a member of the Armed Forces :

Provided that any order for re-engaging any *kaiaeruvaramdar* under this section shall, in respect of any land where there are standing crops on the date of such order, take effect immediately after the harvest of such crops.

(2) Nothing in sub-section (1) shall be deemed to entitle the *kaiaeruvaramdar* to be re-engaged if, having regard to all or any of the following matters, namely :—

(a) the reduction, if any, in the extent of the land concerned after the date of the enrolment;

(b) the nature of the agricultural operations carried on in respect of that land on or after the date of the application;

(c) such other matters as may be prescribed.

the Tahsildar is satisfied that it will not be just and proper to require the land owner to re-engage the *kaiaeruvaramdar*

(3) In disposing of an application under sub-section (1), the Tahsildar shall follow such procedure as may be prescribed."

(iii) in sub-section (2) of section (6), for the expression "under sub-section (1)", the expression "under section 5-A or sub-section (1)" shall be substituted;

(iv) after section 8, the following sections shall be inserted, namely :—

"8-A. *Special privileges for member of the Armed Forces who was a mattuvaramdar.*—(1) Any *mattuvaradmardar* in respect of any land, who is entitled to the benefits conferred by section 7, and who is enrolled as a member of the Armed Forces may, on discharge or retirement from service or on being sent to Reserve, make within the prescribed period an application for re-engagement to the Revenue Divisional Officer having jurisdiction over the area in which the land is situated. Upon such application he shall be entitled to be re-engaged by the land owner concerned as a *mattuvaradmardar* in respect of that land with all the rights enjoyed by him immediately before his enrolment as a member of the Armed Forces :

Provided that any order for re-engaging any *mattuvaradmardar* under this section shall, in respect of any land where there are standing crops on the date of such order, take effect immediately after the harvest of such crops.

(2) In disposing of an application under sub-section (1), the Revenue Divisional Officer shall follow such procedure as may be prescribed.

[25th January 1965]

8-B. *Special privileges under sections 5-A and 8-A to ensure to widow and dependents.*—Where a member of the Armed Forces dies while in service, the special privileges conferred by sections 5-A and 8-A on such member shall be available to the widow of such member, or any person dependent upon such member immediately before his death.”.

5. *Amendment of Madras Act, 57 of 1961.*—In the Madras Public Trusts (Regulation of Administration of Agricultural Lands) Act, 1961 (Madras Act 57 of 1961),—

(i) in section 2,—

(a) in clause (5), the *Explanation* shall be numbered as *Explanation I* and after the *Explanation* as so numbered, the following *Explanation* shall be added, namely :—

Explanation II.—A member of the Armed Forces in service shall be deemed to be a cultivating tenant in respect of a land if such land is cultivated by the members of his family or by his own servants or by hired labour, with his own or hired stock; ”;

(b) after clause (15), the following clause shall be inserted, namely :—

“(15-A) ‘member of the Armed Forces’ shall have the same meaning as in clause (29) of section 3 of the Madras Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Act, (Madras Act 58 of 1961); ”;

(c) after clause (24), the following clause shall be inserted, namely :—

(24-A) ‘Proclamation of Emergency’ means the Proclamation issued under clause (1) of Article 352 of the Constitution on the 26th day of October 1962; ”;

(ii) in section 10,—

(a) to sub-section (1), the following *Explanation* shall be added, namely :—

“*Explanation.*—In the case of a member of the Armed Forces the return under sub-section (1) shall be furnished within six months after the Proclamation of Emergency has ceased to operate.”;

(b) to sub-section (2), the following *Explanation* shall be added, namely :—

“*Explanation.*—In the case of a member of the Armed Forces, the return under sub-section (2) shall be furnished within six months after the Proclamation of Emergency has ceased to operate, or within ninety days from the date of the acquisition, whichever is later.”;

25th January 1965]

(iii) in sub-clause (ii) of clause (b) of sub-section (1) of section 19, after the word “who”, the words “not being a member of the Armed Forces in service” shall be inserted;

(iv) after section 20, the following section shall be inserted, namely :—

“20-A. *Special privileges for member of the Armed Forces.*—

(1) A cultivating tenant who is enrolled as a member of the Armed Forces, on discharge or retirement from service or on being sent to Reserve, shall, on application for resumption made within the prescribed period to the authorised officer, be entitled to resume possession from his sub-tenant, of the land sublet by him.

(2) The provisions of sub-section (2) of section 20 shall, as far as may be, apply to an application under sub-section (1) as they apply to an application by a cultivating tenant under sub-section (1) of section 20.

(3) Where a member of the Armed Forces dies while in service, the special privileges conferred by this Act on such member shall be available to the widow of such member, or any person dependent upon such member immediately before his death.”.

6. *Amendment of Madras Act 58 of 1961.*—In the Madras Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Act, 1961 (Madras Act 58 of 1961),—

(i) after clause (36) of section 3, the following clause shall be inserted, namely :—

(36-A) ‘Proclamation of Emergency’ means the Proclamation issued under clause (1) of Article 352 of the Constitution on the 26th day of October 1962; ”;

(ii) for *Explanation I* to sub-section (1) of section 8 the following *Explanation* shall be substituted, namely :—

“*Explanation I.*—In the case of a member of the Armed Forces, the return under sub-section (1) shall be furnished within six months after the Proclamation of Emergency has ceased to operate.”;

(iii) in section 21,—

(a) in sub-section (1), the *Explanation* shall be numbered as *Explanation I*, and after the *Explanation* as so numbered, the following *Explanation* shall be added, namely :—

“*Explanation II.*—In the case of a member of the Armed Forces, the return under sub-section (1) shall be furnished within six months after the Proclamation of Emergency has ceased to operate, or within ninety days from the date of acquisition, whichever is later.”;

[25th January 1965]

(b) to sub-section (2), the following *Explanation* shall be added, namely :—

“ *Explanation.*—In the case of a member of the Armed Forces, the return under sub-section (2) shall be furnished within six months after the Proclamation of Emergency has ceased to operate, or within ninety days from the date of marriage or adoption, whichever is later.”;

(iv) to sub-section (1) of section 61, the following *Explanation* shall be added, namely :—

“ *Explanation.*—In the case of a member of the Armed Forces, the return under sub-section (1) shall be furnished within six months after the Proclamation of Emergency has ceased to operate.”

INDEX TO MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL DEBATES

TWENTY-FIFTH SESSION OF THE LEGISLATIVE
COUNCIL UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

19th to 23rd and 25th January 1965.

Volume LX (Nos. 1 to 6).

PAGES

A

ACCIDENTS—

Question re number of—in which Motor Vehicles were involved
during 1963-64 5-9,
69-70

ADVOCATE-GENERAL AND PUBLIC PROSECUTOR—

Question re appointment of 3-4

AGRICULTURAL DEPARTMENT EXTENSION WING—

Question re number of Gazetted Officers in—appointed under Rule
10(a) (i) of General Rules 87-88

AGRICULTURAL INCOME-TAX RULES, 1965—

Amendment to—, notification laid on the table 320

AGRICULTURAL PRODUCE MARKETS ACT, 1959—

Declaration of markets at Adiampattinam and Muthupet in
Thanjavur district as market area and on notified market area,
notification laid on the table 64

Establishment of a regulated market at Polur, North Arcot district,
under sect on 5(3), notification laid on the table 66

ANBAZHAGHAN, SRI K.—

Governor's Address, discussion on 258-271

APPROPRIATION BILL, 1965—

See Bills.

ASPHALT MIXING PLANT—

Issue of poisonous fumes from, opposite to Chintadripet High School,
Ministers attention called to 21

A—cont.

ASSISTANT INSPECTORS OF LABOUR—

Question re—

Number of graduate—and number promoted to higher posts ..	183-184
Revisions of fixed travelling allowance	184-185
Revision of scales of pay	81-82

ASSURANCES COMMITTEE—

See Committees.

B

BALASUBRAMANYA AYYAR, SRI K.—

Bills—

Cultivating Tenants Protection (continuance) Bill, 1965	309-313
Tenancy (Amendment) Bill, 1965	318
Governor's Address, discussion on	140-149
	200
	218-232

Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Act, 1961, Motion re issue of notification under	303-305
Supplementary Statement of Expenditure for 1964-65 (Third), discussion on	97-101

BEEDI INDUSTRIAL PREMISES (REGULATION OF CONDITIONS OF WORKS) ACT, 1958—

Appointment of Inspectors under—, notification laid on the table ..	65
---	----

BHAKTAVATSALAM, THE HON. SRI M.—

Police violence and firing in Scott Christian College at Nagercoil, Statement re	93-95
Supplementary Statement of Expenditure for 1964-65 (Third), Presentation of	22-24
Tamil Pandits, I Grade, in Thanjavur district Statement re non-grant of increments to	199

BILLS—

Appropriation Bill, 1965—

Considered and passed	286-287
Message from the Assembly re	256
Message from the Governor re	255

Contingency Fund (Amendment) Bill, 1965—

Considered and passed	285-286
Message from the Assembly re	92
Message from the Governor re	92

Cultivating Tenants' Protection (Continuance) Bill, 1965—

Considered and passed	303-315
Message from the Assembly re	256

Land Improvement Schemes (Amendment) Bill, 1965—

Considered and passed	305-307
Message from the Assembly re	256

B—cont.

BILLS—cont.

Places of Public Resort (Amendment) Bill, 1965—

Considered and passed	307-308
Message from the Assembly re—	256

Tenancy (Amendment) Bill, 1965—

Considered and passed	316-319
Message from the Assembly re—	256

BLEEDING MADRAS—

See Handloom fabrics

BRICKS (CONTROL OF PRICE AND SUPPLY) ORDER, 1963—

Amendments to—, notification laid on the table	64
--	----

BUILDING RULES—

Question re revision of	299-300
---------------------------------	---------

BURMA EVACUEES—

Question re number of—who arrived in Madras as on 1st September 1964	248-250
---	---------

BUS SERVICE (EXPRESS)—

Question re plying of—from Madurai to Cumbam and Madurai to Kumuzhi	86
--	----

BUSINESS ADVISORY COMMITTEE—

See Committees

C

CATERING ESTABLISHMENT ACT, 1958 AND RULES, 1959—

Exemption from provisions of sections 12 and 19 —, to all vegetarian Refreshment Rooms run by railway administration, notification laid on the table	68
--	----

CENTRAL BUS STAND, TIRUCHIRAPPALLI—

Question re Construction of	192-193
-------------------------------------	---------

CENTRAL SALES TAX (MADRAS) RULES, 1957—

Amendment to—notification laid on the table	65, 67
---	--------

CEYLON INDIAN NATIONALS—

Question re Agreement of Indian Government with Ceylon Govern- ment about—, consultation of Madras Government	250-251
--	---------

CHAIRMAN, Mr.—

Announcement re—

Business Advisory Committee's decision	20
Letter of thanks from former Secretary to Legislative Council (Sri C. D. Natarajan)	319-320

Message from the Assembly re—

Appropriation Bill, 1965	256
Contingency Fund (Amendment) Bill, 1965	92
Cultivating Tenants' Protection (Continuance) Bill, 1965	56
Land Improvement Schemes (Amendment) Bill, 1965	256
Places of Public Resort (Amendment) Bill, 1965	256
Tenancy (Amendment) Bill, 1965	256

C—cont.

CHAIRMAN, Mr.—cont.

Announcement re—	
Message from the Governor re—	
Appropriation Bill, 1965	255
Contingency Fund (Amendment) Bill, 1965	92
Panel of Vice-chairman	20
Time limit for receipt of amendments to the Motion of Thanks for the Governor's Address	20
Expression of sorrow at the demise of Dasappa, Sri H.C. and Veerappa Chettiar, Sri R.S.	1-2
See Ruling and observation of the Chair—	
CHANK-DIVERS—	
Question re number of—	
Engaged at Tuticorin during 1963-64	91-92
CHIDAMBARANATHAN, Dr. A.—	
Governor's Address, discussion on	153-158
Tamil Pandits, I Grade in Thanjavur district of—calling Minister's attention to non-grant of increments to—	198-199
CHIEF ELECTRICAL INSPECTORATE—	
Review of activities of—for first-half year 1964-65	181
CHIT FUNDS ACT—	
Exemption of Banks registered under Banking Companies Act, 1949 and carrying on Chit fund business from—notifications laid on the table	68
CHOLERA IN MADRAS CITY—	
Prevalance of—, Minister's attention called to—	300-301
CINEMAS (REGULATION) RULES, 1957—	
Extension to added Territories, cancellation of orders and notifications issued by Andhra Government, notification laid on the table	287
CIVIL SURGEONS—	
Question re rules followed in the matter of transfer	89-90
COLLEGES—	
Question re—	
Engineering—, number of Hindus, Muslims, Christians and Harijans selected for admission in 1964	185-186
Government Training Colleges, number of applications received from Pandits for admission and number selected during 1962 and 1963	132-133
Regional Engineering College, Tiruchirappalli, number of seats allotted to various States in	11-12
COMMERCIAL TAXES SUBORDINATE SERVICE—	
Amendments to Special Rules for—notification laid on the table	130
COMMITTEES—	
Area Committee, South Arcot, appointment of Ramadoss, Sri P., President, Town Panchayat, Kallakurichi as a member of—, notification laid on the table	66
Assurances Committee, Thirteenth Report presented	95
Business Advisory Committee's decision of	20

C—cont.

CONDUCT OF ELECTION OF MEMBERS OF VILLAGE PANCHAYATS RULES, 1964—	
Amendment to— notification laid on the table	10
CONTINGENCY FUND (AMENDMENT) BILL, 1965—	
See Bills.	
CONTINGENCY FUND (AMENDMENT) ORDINANCE, 1964—	
Laid on the table	64
CO-OPERATIVE SOCIETIES—	
Question re Madras State Fort St. George Government Officers—Building Co-operative Society representation re establishment of sewage farm near the colony at St. Thomas Mount	122
CORRUPT PRACTICES—	
Question re number of Government servants punished for—during 1963-64	79-80
COURTS—	
Rent Court in Kulittalai, Trichirappalli district—Appointment of special staff for constitution of, notification laid on the table	66
CULTIVATING TENANTS' (CONTINUANCE) BILL, 1965—	
See Bills.	
CULTIVATING TENANTS PROTECTION RULES, 1957—	
Amendment to— notification laid on the table	220
CYCLONE AND TIDAL WAVE—	
Statement of Chief Minister re extent of damage caused by—in Rameswaram island and other parts of Eastern coast, laid in the table	181
D	
DASAPPA, Sri H.C.—	
Expression of sorrow re demise of	1-2
DRAINAGE SCHEME—	
Question re implementation of underground, for Tiruchirappalli	126-137
E	
ELECTRICITY—	
Question re—	
Major power projects in the State, representation to Government of India to take over	247
Power house, construction of—at Vaigai Dam	293-296
Procedure for collection of minimum charge for consumption of	135-136
EMPLOYEES' STATE INSURANCE (MEDICAL BENEFIT) RULES, 1954—	
Amendments to— notification laid on the table	67
ENGINEERING COLLEGES—	
See Colleges	
C. 9-2	

E—cont.

ENTERTAINMENTS TAX—

Waiver of for International Film Festival to be held in Madras City from 22nd to 28th January 1965, notification laid on the table	180
--	-----

ESTATES (ABOLITION AND CONVERSION INTO RYOTWARI) ACT, 1948—

Amendment to— notification laid on the table	320
Date of—coming into force of certain provisions in Arunalli Agraharam Iam estate in Hosur taluk, Salem district, notification laid on the table	67
Settlement of estates taken over by Government, notification laid on the table	287
Taking over of certain villages in Ramanathapuram district under section 1 (4) notification laid on the table	66

ESTIMATES—

Preparation of—measurements and check measurement, Amendment to rules for—notification laid on the table	62
--	----

ETHIRAJULU, SRI M.—

Governor's address, discussion on	158-163
---	---------

EXCISE AND PROHIBITION DEPARTMENT—

Review of activities of—for half year 1st April to 30th September 1963, laid on the table	65
---	----

EXPORT CORPORATION—

Question re formation of	13
----------------------------------	----

EXPRESSION OF SORROW re.—

Demise of Dasappa, Sri H. C.—	1-2
Demise of Veerappa Chettiar, Sri R. S.—	1-2

F

FISHING IN KADAMBA TANK (TIRUNELVELI DISTRICT)—

Amendment to Rules regulating—notification laid on the table ..	287
---	-----

FOOD—

Distribution of unclear rice in Madras City, Minister's attention called to	256-257
Question re exemption of foodgrains from sales-tax	187-188

G

GENERAL SALES-TAX ACT, 1959—

Amendment to—notification laid on the table	320
---	-----

GENERAL SALES-TAX RULES, 1959—

Amendments to—notification laid on the table	64
--	----

GOLD JARI—

Question re difficulty in securing—for the use of handloom weavers outside the co-operative sector	10-11
--	-------

G—cont.

GOLDSMITHS—

Question re representation for reduction of licence fees	245-246
--	---------

GOVERNMENT HOSPITAL, ROYAPETTAH—

See Hospitals.

GOVERNMENT TRAINING COLLEGES—

See Colleges.

GOVERNORS ADDRESS—

Announcement re time-limit for receipt of amendments to Motion of Thanks	20
Discussion on	25, 73-77, 114-129, 140-180, 199-201, 258-285
Laid on the table	120

GRANT OF CERTIFIED COPIES RULES—

Amendments to—, notification laid on the table	64
--	----

H

HANDE, DR. H. V.—

Distribution of unclear rice to cardholders in Madras City, calling Minister's attention to	256
Governor's Address, discussion on	46-49
Supplementary Statement of Expenditure for 1964-65 (Third), discussion on	104-105

HANDLOOMS—

Question re.—	
“ Bleeding Madras ” speculation in marketing of	186-187
Handloom Finance Corporation State, composition of Directorate ..	246-247
Handloom Prize Award Scheme, districts where implemented	296-297
Number of—registered under Textile Control Order up to 31st July 1964	83-84

HEALTH OFFICER, CORPORATION OF MADRAS—

Question re delay in filling up the post of	196-197
---	---------

HINDU RELIGIOUS AND CHARITABLE ENDOWMENTS ACT, 1952—

Amendments to rules framed under—, notification laid on the table.	62
--	----

HINDU RELIGIOUS AND CHARITABLE ENDOWMENTS SUBORDINATE SERVICE—

Amendment to special rules—, notification laid on the table ..	241
--	-----

HOME GUARD RULES, 1963—

Amendment to—, notification laid on the table.	241
--	-----

HOMOEOPATHY MEDICINES—

Question re sale of intoxicating drinks in the name of	86-87
--	-------

H—cont.

HOSPITALS AND DISPENSARIES—

Question re—

Government Hospital Royapettah, provision of isolation wards in	137-138
Government Hospital Royapettah, utilization of funds collected on the eve of Golden Jubilee of	138-139
Hospital of Indian Medicine, shifting of—from Kilpauk to Courtallam	17-18

HOUSE-SITES—

Question re. acquisition of—, for Harijans in Madurai district during 1963-64	13, 71-72
---	-----------

HOUSING BOARD—

Issue of rules for payment of Compensation in respect of Public streets or squares vested in—, notification laid on the table ..	63
--	----

I

INAM ESTATE—

Declaration of chouthabali village in Krishnagiri taluk, Salem district, as an—, notification laid on the table	64
---	----

INDUSTRIES DEPARTMENT—

Question re. names of towns in the State where there are show rooms of—, as on 1st August 1964	9-10, 70-71
--	-------------

INDUSTRIES SUBORDINATE SERVICE—

Inclusion of certain posts in—within the purview of Public Service Commission, notification laid on the table	63
---	----

IRRIGATION—

question re—

Major irrigation projects in the State, representation to Government of India to take over	247
--	-----

J

JAYARAMA REDDIAR, Sri S.—

Governor's Address, discussion of	117-121
---	---------

JOINT DEVELOPMENT COMMISSIONER—

Designating of— as Appellate authority for punishments imposed by presidents and special officers of District Boards, notification laid on the table	63
Powers and duties of—, notifications laid on the table	211

JOTHI VENCATACHELLUM, THE HON. SRIMATHI—

Asphalt mixing plant opposite to Chintadripet, statement re. issue of poisonous fumes from	21-22
Bill—Places of Public Resort (Amendment) Bill, 1963	3-7-08
Prevalence of Cholera in Madras City, Statement re	300-301

K

KOTHANDARAMAN, Sri K. K.—

Governor's Address, discussion on	169-176
---	---------

KRISHNAMOORTHY, Sri G.—

Governor's Address, discussion on	42-46
Supplementary Statement of expenditure for 1964-65 (Third), discussion on	101-104

L

LAKSHMANAN CHETTIAR, Sri. S.P.K.A.—

Governor's Address, discussion on	175-180
---	---------

LAKSHMANASWAMI MUDALIAR, Dr. A.—

Assurances Committee, Thirteenth Report presented	95
Governor's Address, discussion on	200-211

LAKSHMI KRISHNAMURTHI, SRIMATHI—

Governor's Address, discussion on	25-27
---	-------

LAND IMPROVEMENT SCHEMES (AMENDMENT) BILL, 1965—
See Bills.LAND REFORMS (FIXATION OF CEILING ON LAND) ACT,
1961—

Motion re issue of notification under	302-305
---	---------

LANDS—

Question re—

Doula crop wet—, in Kuchanur Markkayamkottai in Periakulam taluk, Madurai district, conversion into single crop wet	16-17
Government waste—assigned for cultivation, extent of district wise as on 1st December 1964	295
Kombai grazing grounds in Periakulam taluk, Madurai district, assignment to the poor	89
Tank bed—of irrigation tanks in Kanyakumari district assignment of	14-15
Tankbed—of irrigation tanks in Kanyakumari district, unauthorized encroachment of	15-16

LEGISLATIVE COUNCIL—

Resumé of work transacted by—from 19th to 24th October 1964, laid on the table	287
Resumé of work transacted in the Twenty-Third session of—(Part III), laid on the table	63

LIQUOR (LICENCE AND PERMIT) RULES, 1960—

Amendments to—notification laid on the table	63, 64, 66, 129, 181
--	----------------------

M

**MADRAS STATE FORT ST. GEORGE GOVERNMENT OFFICERS
BUILDING CO-OPERATIVE SOCIETY—**
See Co-operative Societies.

MAJID THE HON. SRI S. M. A.—

Resolution re constitution of Yercaud Township 257

MANNER OF AUDIT OF ACCOUNTS RULES—

Amendment to—notification laid on the table 68

MANUFACTURED DRUGS RULES, 1932—

Amendment to—notification laid on the table 64

MARKET(S)—

Inclusion of groundnut and tobacco in Regulated—, at Perundurai
in Coimbatore district, notification laid on the table 68

M.S. AND M.D. COURSES—

Selection for—in 1963 252

MATTER OF URGENT PUBLIC IMPORTANCE—

Asphalt mixing plant opposite to Chintadripet High School, calling
attention to the issue of poisonous fumes from 21

Distribution of unclean rice to card holders in Madras City, calling
Minister's attention to 256-257

Police violence and firing in Scott Christian College at Nagercoil,
calling attention to 92

Prevalence of Cholera in Madras City, Calling Minister's attention to. 300-301

Tamil Pandits, I Grade in Tanjore district Minister's attention called
to non-grant of increments to 198-199

MEDICAL CONCESSIONS—

Question re Grant of—to N.G.G.Os Validity of essentiality certifi-
cates issued by Honorary Surgeons and Assistant Surgeons 195-196

MEMBERS OF THE LEGISLATURE—

Question re Priority in reservation of accommodation in State
Express Bus Service 83

MERCY PETITIONS—

Question re number of received from persons sentenced to death, ..
disposed of and pending during 1963-64 131-132

MESSAGES FROM THE ASSEMBLY AND THE GOVERNOR—

See Bills.

See Governor's Address.

MOTOR VEHICLES RULES, 1940—

Amendments to—, notifications laid on the table 64, 65, 66

M—cont.

MOTOR VEHICLES TAX—

Exemption of Vehicle No. MDR 4202 from—, notification laid on
the table 65-66

Exemption of Vehicle No. MDS 4148 from—, notification laid on
the table 66

Exemption of Vehicle No. MSS 40 from—, notification laid on the
table 64

Exemption of Vehicle No. MSV 445 from—, notification laid on the
table 66

Payment of tax at reduced rate in respect of luxury coach No. MDO
3033—, notification laid on the table 67

MUNICIPALITY—

Constitution of Auttur Town Panchayat as—, notification laid on the
table 241

Constitution of Idapadi Town Panchayat as—, notification laid on
the table 65

Constitution of Krishnagiri Town Panchayat as—, notification laid
on the table 66

Constitution of Pattukottai Town Panchayat as—, notification laid
on the table 320

Constitution of Tenkasi Town Panchayat as—, notification laid on
the table 287

MUTHIAH CHETTIAR, SRI M.A.—

Governor's Address, discussion on 28-36

N

NATARAJAN, SRI N.V.—

Governor's Address, discussion on 220

NATIONAL EMPLOYMENT SERVICES—

Review of activities for half year ended 30th June 1964—
laid on the table 287

O

OFFICIAL LANGUAGE—

Introduction of Tamil as—, in the offices of Divisional Engineer
(Soil Conservation Scheme), Madurai, and Divisional Engineer
(Soil Conservation Scheme), Coimbatore, with effect on and from
10th December 1964, notification laid on the table 129

Introduction of Tamil as—, in the office of the Project Officer, the
Madurai Milk Conservation Project, Madurai, notification laid on
the table 65

Introduction of Tamil as—, in the offices of the Textile Control
Officers, notification laid on the table 67

P

PADDY CULTIVATION—

Question re number of acres under—and production per acre during
1963 247-248

P—cont.

PANCHAYATS—

Expiry of term of office of—existing members and coming into office of new members, notification laid on the table	180
Pal-n. Sri M. President, Chitteri Panchayat, North Arcot district—Orders of Collector on no-confidence motion on— notification laid on the table	242
Question re—Vellalapati Town Panchayat—misappropriation of funds by its Executive officer	90
Refixation of jurisdiction of Kattuputhur Town Panchayat and Seethapatty Village Panchayat, notification laid on the table	67

PANCHAYAT UNION COUNCILS—

Expiry of term of office of existing members and coming into office of new members—, notification laid on the table	180
---	-----

PANCHAYAT UNIONS—

Pattukottai Panchayat Union, exclusion of certain Villages from—and inclusion in Mudukur Panchayat Union, notification laid on the table	242
--	-----

PANCHAYATS ACT, 1958—

Constitution of Mahabalipuram Township under—, notification laid on the table	242
Rules made under—, notification laid on the table	67

PANDITS—

Question re number of applications received from—for admission into Government Training Colleges and number selected during 1962 and 1963	132-133
---	---------

PANEL OF VICE-CHAIRMEN—

Announcement re	20
-------------------------	----

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—

Agricultural Income-tax Rules, 1955 amendment to—, (G.O. Ms. No. 2658, Revenue, dated 12th November 1964)	320
Agricultural Produce Markets Act— Declaration of markets at Adirampattinam and Muthupet in Thanjavur district as market area and notified market area— (G.O. Ms. No. 2266, Food and Agriculture, dated 29th July 1964)	64
Establishment of a regulated market at Polur, North Arcot district under section 5 (3) (G.O. Ms. No. 2616, Food and Agriculture, dated 2nd September 1964)	66
Area Committee, South Arcot—appointment of Ramadoss, Sri P., President, Town Panchayat, Kallakurichi, as member of (G.O. Ms. No. 839, Revenue, dated 7th October 1964)	66
Beedi Industrial Premises (Regulation of Conditions of Work) Act, 1958—Appointment of Inspectors under (G.O. Ms. No. 4807, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 13th October, 1964)	65
Bricks (Control of Price and Supply) Order, 1963—Amendments to (G.O. Ms. No. 3729 and 4319, Industries, Labour and Co-operation (Industries), dated 24th July 1964, and 6th September 1964 respectively	64

P—cont.

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—cont.

Catering Establishments Act, 1958 and Rules, 1959—Exemption from provisions of sections 12 and 19 to all vegetarian refreshment rooms run by railway administration (G.O. Ms. No. 5197, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 17th November 1964)	68
Central Sales Tax (Madras) Rules, 1957—Amendment to (G.Os. Ps. No. 2261, Revenue, dated 5th September 1964 and No. 2295, dated 11th September 1964)	65 67
Chief Electrical Inspectorate, review of activities for first half-year 1964-65	181
Chit Funds Act, exemption of Banks registered and Banking Companies Act, 1949 and carrying on chit fund business from— (G.O. Ms. No. 5226, Industries, Labour and Co-operation, dated 18th November 1964)	68
Cinemas (Regulation) Rules, 1957, extension to added territories, cancellation of order and notifications issued by Andhra Government—(G.O. Ms. No. 3308, Home, dated 23rd October 1964)	287
Commercial Taxes Subordinate Service, amendments to special rules for—(G.O. Ms. No. 2419, Revenue, dated 28th September 1964)	130
Conduct of Election of Members of Village Panchayats Rules, 1964, amendment to—(G.O. Ms. No. 2395 Rural Development and Local Administration, dated 17th November 1964)	320
Contingency Fund (Amendment) Ordinance, 1964	64
Cultivating Tenants Protection Rules, 1955, amendment to—(G.O. Ps. No. 2560, Revenue, dated 24th October 1964)	320
Cyclone, statement of Chief Minister re havoc caused by—and tidal wave in Rameswaram Island and other parts of Eastern Coast	181
Employees' State Insurance (Medical Benefit) Rules, 1954, amendments to—(G.O. Ms. No. 5251, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 20th November 1964)	67
Entertainments Tax, waiver of—for International Film Festival to be held in Madras City from 22nd to 28th January 1965—(G.O. Rt. No. 156, Revenue, dated 11th September 1964)	180
Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948— Amendment to—(G.O. Ms. No. 2802, Revenue, dated 30th November 1964)	320
Date of coming into force of certain provisions in Arupalli inam estate in Hosur taluk, Salem district—(G.O. Ms. No. 2629, Revenue, dated 14th November 1964)	67
Settlement of estates taken over by Government—(G.O. Ms. No. 2942, Revenue, dated 14th December 1964)	287
Taking over of certain villages in Ramanathapuram district under section 1 (1)—(G.O. Ms. No. 2468, Revenue, dated 8th October 1964)	66
Excise and Prohibition Department review of activities of—, for half year 1st April to 30th September 1963	65
General Sales Tax Act, 1959, amendments to—(G.O. Ps. No. 2595, Revenue, dated 10th December 1964)	320

P—cont.

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—cont.

General Sales Tax Rules, 1959—Amendments to—(G.Os. Ms. No. 2152 Revenue, dated 24th August 1964 and No. 2234, dated 10th September 1964)	64
Governor's Address to the Legislature on 18th January 1965	129
Grant of Certified Copies Rules, amendments to—(G.O. Ms. No. 2246, Revenue, dated 1st September 1964)	64
Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959— Amendment to rules framed under—(G.O. Ms. No. 2239, Revenue, dated 1st September 1964)	62
Hindu Religious and Charitable Endowments Subordinate Service, amendment to special rules —(G.O. Ms. No. 2570, Revenue, dated 26th October 1964)	241
Home Guard Rules, 1963, amendment to—(G.O. Ms. No. 3743, Home, dated 2nd December 1964)	241
Housing Board, issue of rules for payment of compensation in respect of public streets or squares vested in—[G.O. Ms. No. 3872, Industries, Labour and Co-operation (Housing), dated 4th August 1964]	63
Inam Estate, declaration of Chowthaballi Village in Krishnagiri taluk, Salem district as an—(Memo. No. 62859-32/64-3, Revenue, dated 29th September 1964)	64
Industries Subordinate Service.—inclusion of certain posts in—, within the purview of Public Service Commission—(G.O. Ms. No. 1416, Public (Services-A), dated 13th August 1964)	63
Joint Development Commissioner— Designating—as 'Appellate Authority' for punishments imposed by Presidents and Special Officers of District Boards—(G.O. Ms. No. 1869, Rural Development and Local Administration, dated 11th September 1964)	63
Powers and duties of—(G.O. Ms. No. 1634, Rural Development and Local Administration, dated 5th August 1964)	241
Legislative Council— Resume of work transacted from 19th to 24th October 1964	287
Resume of work transacted in the twenty-third session of— (Part III)	63
Liquor (Licence and Permit) Rules, 1940, amendments to—(G.Os. Ms. No. 1946, Home, dated 23rd June 1964, No. 2365, dated 1st August 1964, No. 2567, dated 13th August 1964, No. 2774, dated 1st September 1964, and Nos. 3310 and 3311, dated 23rd October 1964)	63 64 66 129 181
Manner of Audit of Accounts Rules, amendment to—(G.O. Ms. No. 2569, Revenue, dated 26th October 1964)	63
Manufactured Drugs Rules, 1932, amendment to—(G.O. Ms. No. 2773, Home, dated 1st September 1964)	64
Market, inclusion of groundnut and tobacco in regulated—at Perundurai in Coimbatore district—(G.O. Ms. No. 282, Food and Agriculture, dated 17th October 1964)	63

P—cont.

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—cont.

Motor Vehicles Rules, 1940, amendment to—(G.Os. Ms. No. 2222, Home, dated 14th July 1964, No. 2252 dated 16th July 1964 and No. 2442, dated 1st August 1964)	64 65 66
Motor Vehicles Tax— Exemption of Vehicle MDR 4202 from—(G.O. Ms. No. 2467, Home, dated 3rd August 1964)	65-66
Exemption of Vehicle MDS 4148 from—(G.O. Ms. No. 1385, Home, dated 4th May 1964)	66
Exemption of Vehicle MSS 40 from—(G.O. Ms. No. 2833, Home, dated 3rd September 1964)	64
Exemption of Vehicle No. MSV 445 from—(G.O. Ms. No. 2837, Home, dated 4th September 1964)	66
Payment of tax at reduced rate in respect of luxury coach MDO 3033 (G.O. Ms. No. 2228, Home, dated 14th July 1964)	67
Municipality— Constitution of Authur Town Panchayat as—(G.O. Ms. No. 2254, Local Administration, dated 27th October 1964)	241
Constitution of Idapadi Town Panchayat as—(G.O. Ms. No. 1986, Revenue, dated 29th July 1964)	63
Constitution of Krishnagiri Town Panchayat as—(G.O. Ms. No. 1931, Rural Development and Local Administration, dated 22nd September 1964)	66
Constitution of Pattukottai Town Panchayat as—(G.O. Ms. No. 2268, Rural Development and Local Administration, dated 28th October, 1964)	320
Constitution of Tenkasi Town Panchayat as—(G.O. Ms. No. 2219, Local Administration, dated 24th October 1964)	287
National Employment Service review of activities for half year ended, dated 3rd June 1964	287
Official Language— Introduction of Tamil as—in the offices of Divisional Engineer (Soil conservation Scheme), Madurai and Divisional Engineer (Soil Conservation Scheme), Coimbatore—[G.O. Ms. No. 1931, Public (General-M), dated 28th November 1964]	129
Introduction of Tamil as—in the office of the Project office, the Madurai Milk Conservation Project, Madurai [G.O. Ms. No. 1731, Public (General-M) dated 17th October 1964]	63
Introduction of Tamil as—in the offices of the Textile Control officers—[G.O. Ms. No. 163, Public (General-M), dated 28th September 1964]	67
Panchayat Union s. Pattukottai Panchayat Union.—Exclusion of Certain Villages from an inclusion in Mudukur Panchayat Union, (G.O. Ms. No. 2777—Rural Development and Local Administration, dated 31st December 1964)	212
Panchayats and Panchayat Union Councils, notification re. expiry of term of office of existing members and coming into office of new members (G.O. Ms. No. 2375, Rural Development and Local Administration, dated 12th November 1964)	180
Panchayats, Palani, Sri M., President, Chitteri Panchayat, North Arcot District or letters of Collector on No confidence motion on— (Notification issued with Re. NB. No. 40631/64 dated 1st August 1964 of Collector of North Arcot)	242

P—cont.

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—cont.

Panchayats—

Refixation of jurisdiction of Kattuputhur Town Panchayat and Seethapathy Village Panchayat—(Additional Development Commissioner's Proceedings Rec. No. 21462/64-F-4, dated 8th July 1964)

67

Rules relating to conduct of election of members of—(G.O. Ms. No. 1986 and No. 1987, Rural Development and Local Administration, dated 25th September 1963)

63

Panchayats Act, 1958, Constitution of Mahabalipuram Township under—(G.O. Ms. No. 2120 Rural Development and Local Administration, dated 12th October, 1964)

242

Panchayats Act, 1958, rules made under—(G.O. Ms. No. 2337,—Local Administration, dated 7th November 1964)

67

Perundurai I, Perundurai II, Uthukuli Blocks in East Coimbatore Development Districts—Re-delimitation of Blocks—G.O. Ms. No. 1015, Rural Development and Local Administration, dated 29th April 1964)

63

Preparation of estimates, measurements and check-measurement—amendment to rules for—(Memo No. 16963/P-3/64-2, Rural Development and Local Administration, dated 16th September 1964)

62

Probation of Offenders Rules, 1962,—amendments to—(G.O. Ms. No. 2288, Home, dated 21st July 1964)

66

Production Assistant (Glass) chemist and Foreman (Glass), Grade I in Glass Unit—Inclusion of posts of—within the purview of the Public Service Commission—[G.O. Ms. No. 1434, Public (Services-A) dated 19th August 1964]

63

Psychologist (Non-Gazetted) in Government Mental Hospital, Madras—Upgrading of—into Gazetted post [G.O. Ms. No. 1412, Public (Services-A), dated 19th August 1964]

63

Public Health Department, review of activities of—for first half-year 1964

241

Public (Police) Department Notification No. 113 dated 20th November 1935, amendment to—(G.O. Ms. No. 2525, Revenue, dated 19th October 1964)

181

Public roads, fairs and festivals—Rules for classification of—G.O. Ms. No. 2500, Rural Development and Local Administration, dated 1st December 1964)

67

Public Service Commission Regulations, 1954, amendment to—[G.O. Ms. No. 1339, Public Services-A), dated 7th August 1964, No. 1415 dated 13th August 1964, No. 1433 dated 19th August 1964, Nos. 1459 and 1460 dated 25th August 1964, No. 1624 dated 26th September 1964 and No. 1773 dated 27th October 1964]

62, 65, 67,
287

Rectified Spirit Rules, 1959—

Amendment to—(G.O. Ms. No. 2781, Home dated 1st September 1964)

63

Regulation of Trade in Ragi in South Arcot district—(G.O. Ms. No. 3141, Food and Agriculture, dated 16th November 1964)

287

Rent Court in Kulitli i, Tiruchirappalli District,—appointment of special staff for constitution of—(G.O. Ms. No. 2276, Revenue, dated 8th September 1964)

66

Revenue Department Notification S.R.O. No. A-1301 of 1959, dated 18th February 1959,—amendment to—(G.O. Ms. No. 2502, Revenue, dated 17th October 1964)

67

Revenue Department Notification S.R.O. No. A-1927 of 1960,—amendment to—(G.O. Ms. No. 826, Revenue, dated 1st October 1964)

65

P—cont.

PAGES

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—cont.

Rectified Spirit Rules, 1959—cont.

Revenue Department Notification S.R.O. No. A-1966 of 1959—amendment to—(G.O. Ms. No. 2056, Revenue, dated 4th August 1964)

65

Revenue Department Notification I S.R.O. No. 2437 of 1962, dated 22nd May 1962—amendment to—(G.O. Ms. No. 2409, Revenue, dated 26th September 1964)

130

Revenue Department Notification S.R.O. No. A-2522 of 1960—amendment to—(Memo. No. 81142-M2/64-2, Revenue, dated 18th September 1964)

64

Revenue Department Notification S.R.O. No. A-3301 of 1959, dated 26th May 1959,—amendment to (G.O. Ms. No. 2533, Revenue, dated 24th October 1964)

181

Rules regulating fishing in Kadamba tank (Tirunelveli district) amendment to—(Memorandum No. 142095/E-III/64-24, Food and Agriculture, dated 3rd December 1964)

287

Sales Tax—

Exemption from—(G.O. Ms. No. 2329, Revenue, dated 17th September 1964)

65

Exemption of canteens run by Industrial Establishments from—(G.O. Ms. No. 2238, Revenue, dated 1st September 1964)

64

Reduction of rate of tax for sales of motor cycles within State to Defence Department (G.O.P. No. 2339, Revenue, dated 18th September 1964)

130

Reduction of rate of tax payable by a dealer, in electric welding rods—(G.O. Ms. No. 2410, Revenue, dated 26th October 1964)

65

Small-Scale and Cottage Industries (Loans and Subsidy) Rules, 1956,—amendment to—(G.O. Ms. No. 4513, Industries, Labour and Co-operation, dated 21st September 1964)

67

Supervisors (Rural Water-Supply Borewells)—Inclusion of the post of—, within the purview of Public Service Commission—(G.O. Ms. No. 1123, Public (Services-A), dated 24th June 1964)

63

(Transferred Territory) Incorporated and Unincorporated Devassams Act, 1959—Amendments to rules under—(G.O. Ms. No. 1986, Revenue, dated 29th July 1964)

65

Weights and Measures Department, Review of activities of—from 1st April to 30th September 1964

181

Yercaud Township, note on Constitution of

287

PENSIONS—

Question re.—Government Contribution towards—to teachers in Private Elementary Schools

185

PERIYAR CANAL SCHEME—

Question re Progress of work on—and estimated expenditure

193-194

PERUNDURAI I, PERUNDURAI II, UTHUKULI BLOCKS IN EAST COIMBATORE DEVELOPMENT DISTRICT—

Re-delimitation of Blocks, notification laid on the table

63

PLACES OF PUBLIC RESORT (AMENDMENT) BILL, 1965—

See Bills.

POLICE FIRING—

Minister's attention called to—in Scott Christian College at Nagercoil

92

	PAGES
P—cont.	
PONNUSWAMY CHETTIAR, SRI S. R. P.—	
Governor's Address, discussion on	163-169
PONNUSWAMY VILLAVARAYAR, SRI J.—	
Governor's Address, discussion on	114-117
PORTS—	
Question re Colachel Port, development of	253-254
POSTERS—	
Question re prohibition of exhibition of indecent and offending	194-195
PRIVILEGE ISSUE re—	
Obstruction and prevention of a member from attending Legislative Council Meeting	301-302
PROBATION OF OFFENDERS RULES, 1962—	
Amendments to—, notification laid on the table	66
PRODUCTION ASSISTANT (GLASS), CHEMIST AND FOREMAN (GLASS), GRADE I IN GLASS UNITS—	
Inclusion of posts of—, within the purview of Public Service Commission, notification laid on the table	63
PROFESSIONAL AND EXECUTIVE EMPLOYMENT OFFICE—	
Question re number of candidates enrolled in up to 24th July 1964	3
PSYCHOLOGIST (NON-GAZETTED) IN GOVERNMENT MENTAL HOSPITAL, MADRAS—	
Upgrading of—into Gazetted post, notification laid on the table.. .. .	63
PUBLIC HEALTH AND MEDICAL DEPARTMENTS—	
Question re integration of	18-19
PUBLIC HEALTH DEPARTMENT—	
Review of activities of for first half-year 1964	241
PUBLIC (POLICE) DEPARTMENT NOTIFICATION No. 173, DATED 20TH NOVEMBER 1935—	
Amendment to—, notification laid on the table	181
PUBLIC ROADS, FAIRS AND FESTIVALS—	
Rules for Classification of—, notification laid on the table	67
PUBLIC SERVICE COMMISSION REGULATIONS, 1954—	
Amendment to, notification laid on the table	62, 65, 67, 287

Q

QUESTIONS AND ANSWERS—	
Abdul Wahab, Sri K. S.—	
Question re—	
Central Bus stand at Tiruchirappalli Construction of	192-193
Corrupt practices, number of Government Servants punished for—during 1963-64	79-80
Drainage scheme, implementation of—underground—for Tiruchirappalli	136-137

Q—cont.

QUESTIONS AND ANSWERS—cont.

Abdul Wahab, Sri K. S.—cont.

Question re—	
Electric power-house, Construction of—at Vaigai Dam	295
Engineering Colleges number of Hindus Muslims, Christians and Harijans selected for admission in 1964	185-186
Homoeopathy Medicines, sale of in toxicating drinks in the name of	86-87
Industries Department, names of towns where there are show-rooms of—, as on 1st August 1964	9-10, 70-71
Members of the Legislature, priority in reservation of accommodation in State Express Bus Service	83
Mercy petitions, received from persons sentenced to death during 1963-64, number disposed of and number pending	131-132
Chidambaranathan, Dr. A.—	
Question re—	
Gold jari, for the use of handloom weavers outside the Co-operative Sector, difficulty in securing	10-11
Handloom fabrics, "Bleeding Madras" Speculation in marketing	186-187
Handloom Prize Award Scheme, Districts where implemented	296
Handlooms—re istered under Textile Control Order up to 31st July 1964, number of	83-84
State Handloom Finance Corporation, composition of Directorate	246-247
Hande, Dr. H. V.—	
Question re—	
Civil Surgeons,—rules followed in the matter of transfer of	89-90
Government Hospital, Royapettah, provision of isolation wards in	137-139
Government Hospital, Royapettah, utilization of funds collected on the eve of the Golden Jubile of	133-139
Hospital of Indian Medicine, Shifting of—, from Kilpauk to Courtallam	17-18
Regional Engineering College, Tiruchirappalli, number of seats allotted to various States in	11-12
State Transport buses seized by Andhra Government, number as on 31st July 1964	190-191

Krishnamoorthy, Sri G.—

Question re—	
B.T. teachers and I Grade Tamil pandits working as Headmasters in higher elementary schools, B.F. scales of pay for	2-3
Elementary schools, step taken to avoid plural teaching in	132

Mohanlal Mehta, Sri G.—

Question re Posters, prohibition of exhibition of indecent and offending	194
--	-----

Natarajan, Sri N. V.—

Question re rice mills in the State, nationalization of	13-14
---	-------

Rajah Iyer, Sri M.—

Question re—	
Chank divers engaged at Tuticorin during 1963-64, number of	91-92
Government Training Colleges, number of applications received from Pandits for admission and numbers selected during 1962 and 1963.	132-133

Q—cont.

PAGES

QUESTIONS AND ANSWERS—cont.

Raja Iyer, Sri M.—cont.

Question re—cont.

Medical concessions to N.G.Os., Validity of essentiality certificates issued, by honorary Surgeons and Assistant Surgeons 195-196

Professional and Executive Employment office, number of candidates enrolled up to 24th July 1964 3

Residential Scholarships, eligibility of children of goldsmiths affected by gold control order for in high schools. 80-81

Tourist Rest House at Madurai, facilities for hot water bath in .. 90-91

Sambandham, Sri S. K.—

Question re—

Advocate-General and Public Prosecutor, appointment 3-4

Agricultural Department Extension Wing, number of Gazetted officers in appointed under Rule 10 (a) (i) of general rules .. 87-88

Assistant Inspectors of Labour, number of graduate—and number promoted to higher posts 183-184

Assistant Inspectors of Labour, revision of fixed travelling allowance 184-185

Assistant Inspectors of Labour, revision of scales of pay 81-82

Burma evacuees, who arrived in Madras, number of as, on 1st September 1964 248-250

Ceylon Indian nationals, consultation of Madras Government re agreement with Ceylon Government about. 250-251

Export Corporation, formation of 13

Goldsmiths, representation for reduction of licence fees 245-246

Health Officer, Corporation of Madras, delay in filling up the post of 196

Major irrigation or Power projects in the State, representations to Government of India to take over 247

M.S. and M.D. Courses, selection for, in 1963 252

Paddy cultivation, number of acres under—, average production per acre in 1963 247

Public Health and Medical Departments—, integration of 18-19

Sales tax, exemption of food grains from 187-188

Secondary Education Scheme, Preparing of Syllabus for new 82

State Transport, plying of buses to Tirupathi 189

Steel Plant at Salem, setting up of 84-86

Traffic rules, violation by State Transport drivers 297-299

Water-supply to city, desalination of sea water for augmenting .. 134-136

Sankaralingam Pillai, Sri M.—

Question re—

Colachel Port, development of 253-254

Pensions, payable to teachers in private elementary schools, Government contribution towards 185

Tank-bed lands of irrigation tanks in Kanyakumari district. Assignment of 14-15

Tank-bed lands of irrigation tanks in Kanyakumari district .. Unauthorized encroachment of 15-16

Subbiah Chettiar, Sri M.—

Question re—

Accidents in which motor vehicles were involved during 1963-64, number of 5-6

Q—cont.

PAGES

QUESTIONS AND ANSWERS—cont.

Subbiah Chettiar, Sri M.—cont.

Question re—cont.

Madras State Fort St. George Government Officers Building Co-operative society, representation against establishment of sewage farm near the colony 193

Thargavel Mudaliar, Sri A. K.—

Question re—

Building Rules—Revision of 292-300

Electricity, procedure for collection of minimum charge for, consumption of 135-136

Thiagarajan, Sri N. R.—

Question re—

A. Velamattai Town Panchayat—Misappropriation of funds by its Executive Officer 90

Bus Service (Express)—Plying of—from Madurai to Cumbum and Madurai to Kumuzhu 86

Cumbum drinking Water-Supply Scheme, sanction of grant during 1963-64 for 110

Double crop wet lands in Kuchanur Markkayamkottai in Periakulam taluk, Madurai district, Conversion into single crop wet .. 13-17

Drinking water-supply schemes, implementation in places like Gudalur, Cumbum, and Chinnamanur in Madurai district .. 139-140

Government wastelands, assigned for cultivation, extent of district wise, as on 1st December 1964 295

House-sister for Harijans—Acquisition of—in Madurai district in 1963-64 13

Kombai grazing grounds in Periakulam taluk, Madurai district, assignment to the poor 89

Overhead tanks, within the limits of Panchayat Unions in Madurai district, number of as on 21st April 1964 254

Periyar Canal Scheme, progress of work on—and estimated expenditure 193

Tree Tax, payment of arrears of—of Rs. 6000 to Pottapathi Panchayat Board, Melur Taluk, Madurai district. 194

Valkaradu forest, Theni—application from Co-operative Building Society for assignment of land in 253

Valkaradu forest, Theni—assignment of land in, for construction of a hospital 252-253

R

RAJAH IYER, Sri M.—

Governor's Address, discussion, on 36-43

Supplementary statement of Expenditure for 1964-65 (Third), Discussion on 95-97

RAMAIAH, THE HON. SRI V.—

Bills—

Cultivating Tenants Protection (Continuance) Bill, 1965 308-310

313-315

Tenancy (Amendment) Bill, 1965 316-319

R—cont.

RAMAIAH THE HON. SRI V.—cont.	
Distribution of unclean rice to card holders in Madras city statement re—	256-257
Governor's Address, discussion on	278-279
Land reforms (Fixation of Ceiling on land) Act, 1931—motion re issue of notification under	302-305
RAMASWAMI MUDALIAR, SRI V. K.—	
Governor's Address, discussion on	238-241
RAMASWAMY, SRI K. V.—	
Governor's Address, discussion on	124-129
Privilege issue re Obstruction and prevention of, from attending Legislative Council meeting by student demonstrators.	301-302
RAMASWAMY REDDIAR, SRI O. P.—	
Governor's Address, discussion on	215-220
Rameswaram Island. Statement of chief Minister re heavy havoc caused by cyclone and tidal wave in—and other parts of Eastern coast, laid on the table	181
RECTIFIED SPIRIT RULES, 1959—	
Amendment to, notification laid on the table	63
REGIONAL ENGINEERING COLLEGE, TIRUCHIRAPPALLI—	
See Colleges.	
RESOLUTION re—	
Constitution of Yercaud Towns' ip	257
REVENUE DEPARTMENT. NOTIFICATION S.R.O. NO. A 1301 OF 1959-DATED 18TH FEBRUARY 1959—	
Amendment to, notification laid on the table	67
REVENUE DEPARTMENT NOTIFICATION NO. 1927 OF 1930—	
Amendment to, notification laid on the table	65
REVENUE DEPARTMENT NOTIFICATION I, S.R.O. NO. 2437 OF 1962 DATED 22ND MAY 1962—	
Amendment to notification laid on the table.	130
REVENUE DEPARTMENT, NOTIFICATION S.R.O. A-2522 OF 1960—	
Amendment to, notification laid on the table.	64
REVENUE DEPARTMENT NOTIFICATION S.R. No. A-2301, DATED 26TH MAY 1959—	
Amendment to, laid on the table	181
RICE—	
See Food.	
RICE MILLS—	
Question re nationalisation of—in the State	13-14

R—cont.

RULING AND OBSERVATION OF THE CHAIR—

Privilege issue re obstruction and prevention of a member (Sri K. V. Ramaswamy) from attending the meeting of the Legislative Council by student demonstrators—On the suggestion of the Leader of the House that full facts might be ascertained from the Member in writing the chairman stated that after the necessary information was got, further step would be taken ..	301-302
--	---------

S

SALES-TAX—

Exemption from—notification laid on the table.	64-65
Question re; exemption of foodgrains from	187-188
Reduction of rate of tax for sales of motor cycles within State to Defence Department, notification laid on the table.	130
Reduction of rate of tax payable by a dealer in electric welding rods, notification laid on the table	65

SAMBANDHAN, SRI S. K.

Governor's Address, discussion on	199-200, 211-215
Prevalence of Cholera in Madras City, calling Minister's attention to	306

SANKARALINGAM PILLAI SRI M.—

Governor's Address, discussion on	58-62
Police violence and firing in Scott Christian College at Nagercoil, calling Minister's attention to	92

SCHOLARSHIPS—

Question re eligibility of children of goldsmiths affected by Gold Control Order for residential, in high schools.	80-81
--	-------

SCHOOLS—

Question re: Elementary Schools, steps taken to avoid plural teaching in	132
--	-----

SEA WATER—

Question re. Desalination of—for augmenting water supply to City. ..	134-135
--	---------

SECONDARY EDUCATION SCHEME—

Question re preparing of syllabus for new	82
Secretary to Legislative Council, Former, announcement re letter of thanks from Sri C. D. Natarajan	319-320

SIVANANDAM, DR. T. V.—

Governor's Address, discussion on	149-153
---	---------

SMALL-SCALE AND COTTAGE INDUSTRIES (LOANS AND SUBSIDY) RULES, 1956—

Amendment to notification laid on the table	67
---	----

SRINIVASA RAGHAVAN SRI A.—

Governor's Address, discussion on	232-235
---	---------

	PAGES
5—cont.	
STATEMENT BY MINISTER FOR INDUSTRIES—	
Correction of reply to the debate on Appropriation (No. 4) Bill, 1964	22
STEEL PLANT AT SALEM—	
Question re setting up of	84-86
SUBBIAH CHETTIAR, Sri M.—	
Governor's Address, discussion on	50-58
Supplementary Statement of Expenditure for 1964-65 (Third) discussion on	105-108
SUNDARAM, Sri S.D.—	
Governor's Address, discussion on	226-232
SUPERVISORS (RURAL WATER-SUPPLY BOREWELLS)—	
Inclusion of the post of—within the purview of Public Service Commission, notification laid on the table	63
SUPPLEMENTARY STATEMENT OF EXPENDITURE FOR 1964-65 (THIRD)—	
Discussion on	95-114
Presentation of	22-24
T	
TANKS—	
Question re—	
Overhead—within the limits of Panchayat Unions in Madurai district, number of—as on 21st April 1964	254-255
TEACHERS—	
Question re—	
B.T. Teachers and I Grade Tamil Pandits working as Headmasters in Higher Elementary Schools, B.T. scales of pay for	2-3
Tamil Pandits I Grade, in Tharjivur district, Minister's attention called to non grant of increments	198-199
TENANCY (AMENDMENT) BILL, 1965—	
See Bills.	
THANGAVEL MUDALIAR, Sri A. K.—	
Governor's Address, discussion on	121-124
THIAGARAJAN, Sri N. R.—	
Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Act, 1961, motion re issue of notification under	303
THIRUPURASUNDARI, SRIMATHI T. L.—	
Asphalt mixing plant opposite to Chintadripet High School, calling Minister's attention to issue of poisonous fumes from	21
TOURIST REST HOUSE AT MADURAI—	
Question re facilities for hot water bath in	90-91
TOWNSHIP—	
Note on Constitution of—, laid on the table	287
Resolution re Constitution of Yercaud Township	258

	PAGES
T—cont.	
TRADE IN RAGI—	
Regulation of—in South Arcot district, notification laid on the table	287
TRAFFIC RULES—	
Question re violation of—by State Transport drivers	297-299
(TRANSFERRED TERRITORY) INCORPORATED AND UNINCORPORATED DEWASWOMS ACT, 1959—	
Amendment to rules under, notification laid on the table	65
TRANSPORT—	
Question re—	
State —, plying of buses to Tirupathi	189
State—Buses seized by Andhra Government as on 31st July 1964, number of	190-191
TREE TAX	
Payment of arrears of—of Rs. 6,000 to Pottapatti Panchayat, Melur taluk, Madurai district	194
V	
VALKARADU FOREST, THENI—	
Question re—	
Application from Co-operative Building Society for assignment of land in—	253
Assignment of land in—for construction of a hospital	252-253
VEERAPPA CHETTIAR, Sri R. S.—	
Expression of sorrow re demise of	1-2
VENKATACHARI, Sri R.—	
Governor's Address, discussion on	235-238
VENKATARAMAN, THE HON. SRI R.—	
Bills—	
Appropriation Bill, 1965	285-287
Contingency Fund (Amendment) Bill, 1965	285-286
Land Improvement Schemes (Amendment) Bill, 1965	305-306
Governor's Address, discussion on	271-285
Privilege, issue re—	
Obstruction and prevention of a member from attending Legislative Council meeting by student demonstrators	302
Statement correcting the reply to the debate on Appropriation (No. 4) Bill, 1964	22
Supplementary Statement of Expenditure for 1964-65 (Third), discussion on	108-114
VILLAGE PANCHAYATS—	
Rules relating to conduct of election of members of—notification laid on the table	63
W	
WATER-SUPPLY—	
Question re—	
Cumbum drinking—scheme, sanction of grant to during 1963-64	140
Desalination of sea water for augmenting—to City	134-135
Drinking—Schemes, Implementation—in places like Guda'ur, Cumbum and Channamanur, in Madurai district	139-140